GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES.

Published under the Authority of the Government of His Highness the Maharaja Gaekwad of Baroda

GENERAL EDITOR

B BHATTACHARYYA M A, Ph D,
Rajaratna.

No. LXXVI.

पत्तनस्थप्राच्यजैनभाण्डागारीयग्रन्थसूची ।

[ताडपत्रीयविविधग्रन्थपरिचयात्मकः प्रथमो भागः]

A DESCRIPTIVE CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

In the Jain Bhandars at Pattan

Compiled from the Notes

or

THE LATE MR C D DALAL

WITH INTRODUCTION, INDICES AND APPENDICES

BY

LALCHANDRA BHAGAWANDAS GANDHI,

JAIN PANDIT, ORIENTAL INSTITUTE, BARODA

IN TWO VOLUMES

Vol I

Palm leaf MSS

BARODA

ORIENTAL INSTITUTE

1937

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the Nirnaya Sagar Press,
26-28, Kolbhat Street, Bombay.

Published by Benoytosh Bhattacharyya, Director, Oriental Institute on behalf
of the Government of His Highness the Maharaja Gaekwad of Baroda,
at the Oriental Institute, Baroda.

Price Rs. 8-0-0

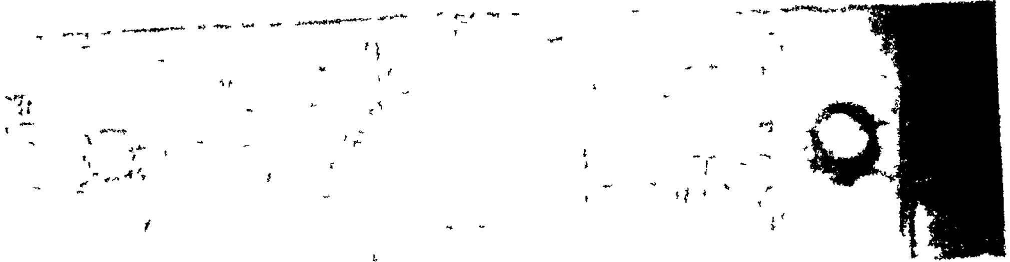
[illegible]

[illegible]

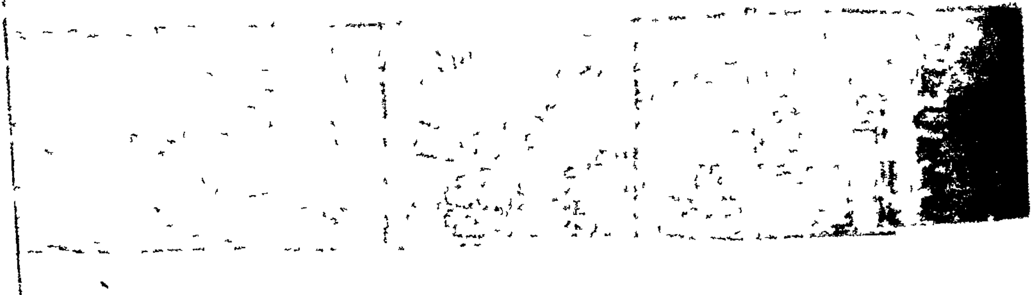
[illegible]

[illegible]

प्रतिकृतिः (२)

अनुक्रमः ।

प्रास्ताविकम्

प्राचीनग्रन्थरत्नगवेषिणोऽवगाहितवाङ्मया प्राच्यविद्या–कलोत्कर्षबद्धकक्षा भारतीयेतिवृत्त–पुरातत्त्वान्वेषिणो भारतीसमुपासका !

प्रमोदप्रकर्षं प्राप्नुवन्तु प्रतिभावन्तो भवन्तोऽद्य, प्रबलप्रतापचापोत्कटवनराजप्रतिष्ठिताया चौलुक्यादिराजवंशीयैश्चिरपरिपालिताया सुप्रसिद्धहेमचन्द्राचार्यादिभिरनेकैः सूरिपुङ्गवैर्वर्णिताया पाविताया च कालक्रमेण परचक्राक्रमणादिना परिपीडिताया विलुप्तविशिष्टवैभवाया-मप्यद्याप्यवशिष्टसंरक्षितवाङ्मयवैभवगौरविताया साम्प्रत षष्टिवर्षीयसुराज्यहीरकमहोत्सवसमुपार्जितकीर्तेः 'श्रीमन्त सरकार **सयाजीराव गायकवाड'** महोदयस्य प्रशस्तराज्यान्तर्गताया 'अणहिलवाड **पत्तन'** इति प्रथया प्रख्याताया प्राचीनाया **गूर्जरराजधान्या** विद्यमानाना जैनसङ्घलेखित–सङ्गृहीत–सुरक्षिताना ताडपत्रादिपुस्तिकापरिकलित–भारतीय-प्राच्यगौरवप्रदर्शक–विविधज्ञानप्रद–दुर्लभोपयुक्तानल्पग्रन्थरत्नभाण्डागाराणा रहस्यप्रकाशिकया प्रारम्भ–प्रान्त–प्रशस्त्यादि–प्रमाणोपेतयाऽनया विशिष्टया सूच्या ।

येषा ग्रन्थभाण्डागाराणा निरीक्षणार्थं सूक्ष्मपरिचयपूर्वक रहस्यविज्ञानार्थं ग्रन्थरत्नादि-

गतशताब्द्या भाण्डागार-निरीक्षका ग्रहणार्थं च व्यतीताया शताब्द्या राज्याधिष्ठातृप्रेरित–प्रोत्साहितैरितरैरपि च परदेशीयैरेतद्देशीयश्चानेकैर्जिज्ञासुविद्वद्भिर्न नाम सर्वथा निष्फला नैके प्रयत्ना व्यधीयन्त ।

राजस्थानेतिवृत्तलेखनेन सुप्रसिद्ध कर्नल टॉड महाशय प्राग् ई सन् १८२९ (?) वर्षे जैनयतिज्ञानचन्द्रादिसाहाय्येन विलोक्यैतेषा मध्यात् कतिपयभाण्डागारान्, सम्प्राप्य च कतिचनैतिहासिकोपयुक्तान् ग्रन्थान् त महत्त्व प्रकाश्य विचक्षणान् तदभिमुखीकृतवान् ।

तदनु 'रासमाला' सज्ञक–गूर्जरेतिहाससङ्कलनया प्रख्यात एलेक्झाण्डर किन्लोक फॉर्बसमहाशय पूर्णिमापक्ष–सागरगच्छीयोपाश्रयाधिकारिण श्रीपूज्यान् प्रसन्नीकृत्य तदधीनपुस्तकसङ्ग्रहतोऽधिगतवान् ई सन् १८५०–५१ वत्सरे इत एवोपयुक्ता द्व्याश्रय-महाकाव्यादिकामैतिह्यसाधनसामग्रीम् ।

ई सन् १८७३(४)–७५ वर्षद्वये ब्रिटीशसरकारप्रेरित–प्रोत्साहित डॉ जी बुहरनामधेयो विचक्षणो राजकीयप्राचीनपुस्तकसंशोधनतत्प्रयोजनया व्यलोकयद् वारद्वय

फो. भाण्डागारम् । कृतप्रयत्नोऽपि नापारयत् सङ्घवीपाटक-भाण्डागारे प्रवेष्टुम् । प्रयाणानन्तरं च प्राप्तानुमत्याऽन्यशास्त्रिद्वाराऽकारयत् तदीयं सूचिपत्रमुपलब्धग्रंथ प्रार्तानां संक्षिप्तां सूचीम् । दुर्लभानां केषांचिद् ग्रन्थानां प्रतिकृतिं कारयामास । एतद्विषयकं रिपोर्टरूपं निजनिवेदन प्राकाशयत् ।

इ. सन् १८८०–८१ वर्षे 'बोम्बे गवर्नमेन्ट'कृते डॉ. कील्होर्नकद्वारा क्रीतानि पुण्यपत्तने(पूना) डेक्कनकॉलेज(भां. रि. इ.)सङ्ग्रहे स्थापितानि पञ्चसप्ततिप्रमितानि ताडपत्रीयपुस्तकानीतः पत्तनात् मकामोदीसत्कभाण्डागारादेव तत्र गतानीति प्रसिद्धिः ।

इ. सन् १८८३ वर्षे मुंबईसरकारप्रेरितो डॉ. रा. गो. भांडारकरः प्रो. आ. वि. कायवटे इत्यनेन सह पत्तनमगमत् । अचिरं तत्र स्थित्वा कतिपयपुस्तकमञ्जूषा अवलोक्य प्राप्ता शुद्धाशुद्धा ग्रन्थनामसूचीं च इ. सन् १८८३–८४ वर्षीये निवेदने न्यदर्शयत् । यत् १८८७ वर्षे प्रासिद्ध्यत ।

इ. सन् १८९२ वर्षे श्रीमन्नृपवर्य–गायकवाडेत्युपाख्य–सयाजीरावाह्वयमहाराजानां स्वयंकृतनिदेशेन प्रो. मणिलाल न. द्विवेदी ददर्श तत्र दश जैनभाण्डागारान्, सङ्ग्रहद्वयं चान्यत् । तद्विषयकं तन्निवेदनं प्रसिद्धजैनपुस्तकमन्दिरस्थहस्तलिखितग्रन्थानां क्रमप्रदर्शकपत्रमिति नाम्ना १८९६ वर्षे वडोदा–राजकीयमुद्रालये प्रसिद्धिमधिजगाम ।

इ. सन् १८९३ वर्षे पुनः मुंबईसरकारप्रेरितः प्रो. पी. पिटर्सनमहाशयः पत्तनं प्राप । तत्र च फो. स्थानस्थां प्राग् वस्त्रमञ्जूषेति परिचाय्यमाना प्राचीनताडपत्रीयपुस्तिकामञ्जूषां प्रेक्ष्य प्रामोदत । पञ्चसप्ततिपरिमितपुस्तिकासु वर्तमानानां ग्रन्थानां शतद्वयस्य प्रारम्भ-प्रान्तांशप्रदर्शनपूर्वकं परिचयस्तेनाकारि इ. सन् १८९२–९५ वर्षीये १८९६ वर्षे तन्नाम्ना प्रसिद्धे पञ्चमे 'रिपोर्ट' नामके पुस्तके ।

तदनन्तरं 'मुंबई' स्थानस्थया जैनश्वे. कॉ. संज्ञकसंस्थया पत्तनेऽन्यत्र स्थितानां च जैनपुस्तकभाण्डागाराणा प्रा. सं. जैनग्रन्थानां नामादिनिर्देशवती जैनग्रन्थावली प्रयत्नेन विरचय्य इ. सन् १९०९ वर्षे प्राकाशि ।

एवं राजकीयैरितरैश्च स्वदेश्यैः परदेशीयैरपि विहितेष्वपि विविधप्रयत्नेषु अंशत उपयुक्तेष्वपि न नामापेक्षितकर्तव्यस्य परिपूर्णता साफल्यमय च तादृगुपयुक्तत्वमित्यासीत् खल्वपेक्षा तादृशस्य सुप्रयत्नस्य । यः प्रामाणिकांशप्रोद्धरणेन विश्वसनीयतामापादयेत् सन्तोषं च जनयेत् । अप्रसिद्धग्रन्थानां आरम्भ–प्रान्तादिप्रदर्शनेन ग्रन्थानां ग्रन्थकर्तृणा च सविस्तरं विश्वास्यं परिचयं सम्पादयेत् । ग्रन्थकृत्प्रशस्त्या ग्रन्थलेखन-दान–सङ्ग्रहकर्तृणां प्रशस्त्युल्लेखादिनिर्देशेन च तत्कालीनस्थल–राजानुराग–राज्याधिकारि–जैन–जैनेतर–विद्वद्वैदुष्य–विद्याप्रेम–श्रीमत्ता–धर्मप्रियता–श्रमणगच्छ–कुलादिपरिस्थितिविषयकं विविधमैतिह्यमपि प्रकाशयेत् । जीर्ण–शीर्ण–गत–लुप्तावशिष्टानां प्रसिद्धाप्रसिद्धानामुपयुक्तग्रन्था-

नामा तररहस्य च सप्रमाण प्रोद्घाटयेत्। सम्यगवधार्य तदर्थं सत्कृत्यपरायणैर्विद्यानुरागतो विश्वविख्याते 'श्रीमत सरकार महोदय **सयाजीराव गायकवाड**'महाराजै ता १५-९-१४ वर्षे **दलाले**त्युपाख्यो जैनविद्वान् **चीमनलाल** समाज्ञापित आसीत्।

यश शेष एष महाशयो गत्वा पत्तन चिर स्थित्वा च तत्र प्राचीनपुस्तकसरक्षण-सग्रह–सशोधनादावसाधारणोद्यमिना प्रवर्तककान्तिविजयादिजैनयमिना सुसाहाय्येन प्रायश सर्वानपि तत्रत्यान् जैनपुस्तकभाण्डागारान् प्रेक्षिष्ट। तेन तद्विषयकमाङ्ग्लभाषागत ता १७–४–१९१५ वर्षे विहित निवेदनमत्र तत्प्रकाशितग्रन्थप्रदर्शनपुरस्सरमित' परमत्रोपस्थाप्यते। तदानीमेव श्रीमत **सयाजीराव**महाराजस्य शुभाज्ञया प्रादुर्भूताया प्रतिष्ठिताया च **गायकवाड**प्राच्यग्रन्थमालाया तत्तदप्रसिद्धोपयोगिदुर्लभग्रन्थाना सम्पादनादौ दत्तचित्तेन स **दलालेन** स्वय सङ्कलिताया अपि विशिष्टाया अस्या सूच्या जीवनसमाप्तिं यावत् मुद्रायणयोग्या प्रतिकृति (प्रेसकॉपी) न कृता कारिता वाऽऽसीत्। अथ च **जेसल**मेरदुर्गभाण्डागारीयग्रन्थसूच्या इवास्या अपि सम्पादनकर्म निर्विवशादस्मासु समापतितम्। प्रस्तुतकार्यसौष्ठवार्थं सन्देहाद्यपाकरणार्थं च तत्तद्भाण्डागाराणा साक्षाद् दर्शन समुचित विचार्य राज्यविद्याधिकारिणो निदेशेन इ सन् १९२६ वर्षेऽहमपि **पत्तन**मगच्छम्, मास यावच्च तत्र स्थित्वा स्वयमवलोक्य तत्तत्पुस्तिका **दलाल**सङ्कलिते सूचिपत्रे यावदावश्यक वैशद्यं व्यधाम्। विशेषतोऽवतारितमुपयोगि नूतनमावश्यकमवतरणादि तु द्वितीयभागे प्रसिद्धिमधिगच्छेद् यतोऽस्य प्रथमो भाग पट्शतीपरिमिताना प्रायशस्ताडपत्रीयपुस्तिकाना ग्रन्थानामष्टशत्या प्रतीना तु सपादसहस्रद्वयस्य परिचयार्थमेव परिकल्पित इत्यत एव च तादृशानां भाण्डागाराणामेवात्र परिचय कार्यते।

पुनरपि **यूरोप**स्थैरपि श्रीमद्भि **सयाजीराव**महाराजै प्रेरिता राज्यविद्याधिकारिण प्राच्यविद्यामन्दिराध्यक्षादयश्च जैनपुस्तकभाण्डागारान् विलोकितु इ सन् १९३३ वर्षप्रारम्भे **पत्तन** गतवन्त। यै साकमस्माकमपि योजनमभूत्। दिनद्वयेन तदानीन्तनस्थितिपरिज्ञान व्यधायि।

भाण्डागार–परिचय'।

१ सङ्घवीपाटकभाण्डागार। 'सघवी पाडा' सञ्ज्ञकस्थानस्थितोऽय भाण्डागार चिरमसूर्यम्पश्य इवासीत्। प्राचीनानामप्रसिद्धानामत्युपयोगिना ताडपत्रमयाना पुस्तकरत्नाना प्राधान्येनापूर्वोऽय सङ्ग्रह। वि स १९१४ वर्षेऽत्र स्थिताना ४३४ ताडपत्रीयपुस्तिकाना नामनिर्देशवती प्रायोऽशुद्धा एका सूचिका **ऋद्धिसागरेण** निर्मिताऽभवत्। डॉ जी बुहरमहाशय इम भाण्डागारमवलोकयितु कृतप्रयत्नोऽपि न सफलता प्राप, तथापि ता सूचीमुपलब्धवान्, **सूर्यपुरीय**नारायणशास्त्रिण प्रेर्याऽन्या सूचीं च कारितवान्। सा चाशुद्धाऽऽसीदिति डॉ **कील्हॉर्न** इत्यनेन निजे रिपोर्टपुस्तके निरदेशि। प्रो पी

पिटर्सनमहाशयोऽप्यस्य भाण्डागारस्य प्रेक्षणे कृतप्रयासोऽप्यपूर्णाश एव बभूव । तथा च प्रो. मणिलाल न. द्विवेदी इत एव राज्याद् गतोऽपि निष्फलप्रयत्नोऽजनि महतोऽस्य भाण्डागारस्य निरीक्षणे । तेन निवेदितमेतद्विषये निजानुभूतं विलक्षणमनुमानं चोद्धियते तन्निवेदनात्—

“संघवीनो पाडो ए नामनो एक भंडार हुं जोई शक्यो नथी; केमके ते भंडारनी कूंची कोई श्रीपूज्य पासे हती ने ते श्रीपूज्य क्यां छे एनी वातमां मळी शकी नहि. राववहादुर रघुनाथरावे ते उघडाववा तजवीज करी पण संघवाळा एम कहेवा लाग्या के ए भंडारनुं ताळुं ते श्रीपूज्यनुं छे; ते कांई गया आव्यानुं कहे तो जवाबदारी कोने माथे रहेशे; एटले ए भंडार उघडाववानो विचार बंध राख्यो हतो.

अद्यापि सुधी ते भंडार उघडे तो उघडाववानो प्रयास जारी छे; परंतु जे भंडारो में तपास्या ते उपरथी मारी खातरी थई छे के, **ए भंडारमां कशुं नवुं होवुं जोइए नहि.** केमके फोफळीआवाडाना त्रण भंडार तथा वाडी पार्श्वनाथ अने भाभानो पाडो वगेरे जोतां पुस्तकोनो महोटो भाग सेंकडे ९० टका जेटलो तेनो ते ज होय छे, एम जणायुं छे. वळी **संघवीना पाडामां एकलां ताडपत्रो ज छे,** कागळे लखेलां पुस्तक नथी; अने मारी पूर्ण खातरी छे के **जेटलां ताडपत्र छे ते सर्वनी कागळ उपर नकलो थयेली छे,** एटले पण **आ भंडारमां कांई नवुं होवानो संभव नथी.** × × संघवीनो पाडो न जोयो तेनुं नाम मारी यादीमां नथी.”

स. द्विवेदिनोपरि निदर्शितमनुमानं न सम्यगासीदिति ज्ञास्यतेऽस्या विशिष्टाया: सूच्या विलोकनेन । मुख्यभाण्डागारस्यास्य प्राक् सूचिताभ्यः ४३४ पुस्तिकाभ्यः कतिचिदन्यत्र सूर्यपुरादौ हृता गता वा श्रूयन्ते इत्यत्र ४१३ पुस्तिकाना परिचयः कारितः । अस्य भाण्डागारस्य कार्यवाहक इदानीं जैनसङ्घस्थः श्रेष्ठी ‘पन्नालाल छोटालाल पटवा’ इत्यस्य वंशजः ।

२ खेतरवसी—एतन्नामकस्थानस्थितः ७६ ता. पुस्तिकासमृद्धोऽयं भाण्डागारः । गा. प्राच्यग्रन्थमालाया प्रसिद्धं रूपकषट्कमेतद्भाण्डागारीयादर्शाधारेण । अस्य व्यवस्थापकः ‘श्रेष्ठी गभरुचद वस्ताचंद’ अचिराद् दिवं गत इत्यन्ये निर्वहन्ति तदीयं कार्यभारम् ।

३ सङ्घ-भाण्डागारः—‘फोफलीआ वाडा, वखतजी शेरी’ संज्ञकस्थानस्थोऽयं महान् भाण्डागारः । प्रो. पी. पिटर्सनमहाशयेनात्रत्याना ७६ ताडपत्रीयपुस्तिकानां (प्रायः शतद्वयाधिकप्रतीना) परिचयः स्वकीये पञ्चमरिपोर्टपुस्तकेऽकारीति प्रायोऽवशिष्टानां तत्र परिचायितानामप्यत्युपयोगिनीनां च कियतीनां समील्य ७० ता. पुस्तिकानामुल्लेखः स. दलालेनात्र व्यधायि । अत्र १३७ ता. पुस्तिकाः सन्ति, ताश्च सह मेलनेन न्यून-

सङ्ख्याका कृता ज्ञायते। एका च पुस्तिका निर्दिष्ट स्थूलमत्र एव स १४१८ वर्षे लिखिताऽत्रोपलभ्यते। अस्य व्यवस्थापिका जैनसङ्घसंस्था 'शेठ धरमचद अभेचद (पेढी)' इति नाम्ना व्यवह्रियते।

४ तपागच्छ-भाण्डागारः—'फोफलीआ वाडा, आगली शेरी' इति स्थानस्थितेऽस्मिन् २२ ता पुस्तिकाना सङ्ग्रह। जैनसङ्घसत्क 'शेठ मूलचद दोलाचद' इत्यस्य व्यवस्थापक इदानीम्।

५ महालक्ष्मीपाटक-भाण्डागार—महालक्ष्मीपाटके जैनोपाश्रये स्थितस्य ताड-पत्रपुस्तिकाऽष्टकान्वितस्यास्य लघुसङ्ग्रहस्य व्यवस्था जैनसङ्घीय श्रेष्ठी 'चुनीलाल घेलाचद' इति करोति।

६ वाडीपार्श्वनाथ-भाण्डागारः—वि म १६५२ वर्षे बृहत्खरतरगच्छीयजिनचन्द्रसूरिसदुपदेशेन प्राक् प्रतिष्ठितस्य **वाडीपार्श्वनाथ**-विधिचैत्यस्यैकस्मिन् प्रदेशे स्थापितोऽय भाण्डागार। यस्य चैत्यस्य प्रशस्ति-शिलालेख 'एपिग्राफिआ इडिका' [वॉ १, पृ ३२३] पुस्तकेऽत्रापि च परिशिष्टे प्रकाशित। अत्र ताडपत्रीय पुस्तक-चतुष्टयमेव प्रेक्ष्यते। **गा** प्राच्यग्रन्थमालाया प्रकाशिता तत्त्वसङ्ग्रह-हम्मीरमदमर्दनादयो ग्रन्था अस्य सङ्ग्रहस्यादर्शाधारेण। अस्य समुत्साही व्यवस्थापको जैनश्रेष्ठी '**वाडीलाल हीराचद**' अचिरात् परलोक प्रयात।

७ मोदी-भाण्डागार—'मका मोदी' नाम्ना प्रख्यातोऽय भाण्डागार। इ सन् १८८०-८१ वर्षे डॉ कीलहॉर्नमहाशयेन 'मुबइसरकार'कृते या ७५ परिमिता ताडपत्रीयपुस्तिका क्रीता याश्च पुण्यपत्तने(पूना) डेक्कन-कॉलेजसङ्ग्रहे (भा रि इन्स्टिट्यूटमध्ये) स्थापितास्ता इत एव तत्र गता। १८९३ वर्षे चैन दिट्बुह्लिवेदी सखेद निवेदयति स्म-'मका मोदीनु नाम डॉ भाडारकरे आप्यु छे पण ते माणसे भडार वळी गयानु कही कशु बताव्यु नथी' एवमवशिष्टस्य ता पुस्तिकाद्वयस्य सूचनमत्र विहितम्। साम्प्रतमय सङ्ग्रह तपागच्छीयसागरशाखाया सागरसञ्ज्ञके उपाश्रये वर्तते। 'हेमचन्द्राचार्य जैनसभा' नामधेया संस्थाऽस्य सरक्षणादिव्यवस्था करोति।

८ अदुवसीपाटक-भाण्डागार—'अदुवसी पाडा' नामकस्थानस्थितेऽस्मिन् सङ्ग्रहे ता पुस्तकद्वयमेव।

उपरि सूचितेषु तदितरेषु च पत्तनीयेषु पुस्तकभाण्डागारेषु स्थिताना कागदपत्रात्मकाना लिखितानामुपयोगिना ग्रन्थानां प्रारम्भ-प्रान्तादि-प्रशस्ति-परिचय-वक्तव्यादयो द्वितीये भागे विधास्यते। ग्रन्थविस्तरभयात्, जे भा सूच्यादावस्माभि केषाचित् परिचायितग्रन्थाना सूचितेष्वपि येऽत्रप्रसिद्धाना ग्रन्थाना विषयविभागेन नामादि-निर्देश कृत्वा, बृहट्टिप्पनिकायां नाम प्राप्तानां ग्रन्थसूच्यां च येषामुल्लेख समवाप्यते तेषा समन्वय च प्रदर्श्य सन्तुष्यते।

सं. प्राकृतापभ्रंशादिभाषासु विविधविषयेऽप्रसिद्धा ग्रन्थाः ।

व्याकरणे ।

[1]कातन्त्र–वृत्ति–पञ्जिका । त्रिलोचनदासः ।
——————— उद्द्योतः । त्रिविक्रमः । [ले. सं. १२२१
[2]कातन्त्रोत्तरम् । विजयानन्दः । [ले. सं. १२०८(?)
[3]सिद्धहेम–शब्दानुशासन–लघुवृत्त्यवचूरिः पं. धनचन्द्रः ।
[4]प्राकृतप्रबोधः । पं. नरचन्द्रः ।
[5]मलयगिरि–शब्दानुशासनम् । मलयगिरिः ।
शब्दब्रह्मोल्लासः (?) उदयप्रभः ।
उक्ति–व्यक्तिः । दामोदरः
——————— विवृतिः ।

भाषायाम् ।

आहारविशुद्धिः (प्रा. गू.)
कलानिधिः (मराठी) वैजनाथः ।

काव्ये ।

[6]तिलकमञ्जरीकथा–टिप्पनम् । शान्तिसूरिः ।
[7]विक्रमाङ्काभ्युदयम् । सोमेश्वरः (भूलोकमल्लः)
[8]शिशुपालवध–टीका (सन्देहविषौषधिः) वल्लभदेवः ।

नाटके ।

[9]रघुविलासनाटकम् । रामचन्द्रसूरिः ।
[10]अनर्घराघवनाटक–टिप्पनम् (रहस्यादर्शः) देवप्रभसूरिः ।

अलङ्कारे ।

[11]सरस्वतीकण्ठाभरण–वृत्तिः (पदप्रकाशः) आजडः ।
काव्यप्रकाश–सङ्केतः (काव्यादर्शः) भट्टसोमेश्वरः ।

---

१ कातन्त्रापरनामकलापक–चतुष्काख्यात–कृद्वृत्तिर्दुर्गसिंहकृता । कातन्त्रचतुष्काख्यात–कृत्–पञ्जिका त्रिलोचनदासकृता दौर्गसिंहवृत्तिविषमपदव्याख्यारूपा । २ 'कातन्त्रोत्तर विद्यानन्दापर-नामकं समासप्रकरणं यावत् विद्यानन्दसू. कृ. व्या. ।' वृ. ३ 'हैमचतुष्कवृत्ति–अवचूरि २२१३ ।' वृ. ४ 'प्राकृतरूपसिद्धि हैमप्राकृतवृत्त्यवचूरिरूपा मलधा पं. नरचन्द्रकृता प्राकृतप्रबोधवाच्या १६०० ।' वृ. ५ 'मुष्टिव्याकरणं मलयगिरिकृतम् ।' वृ ६ 'तिलकमञ्जरीकथा धनपालकृता चम्पूरूपा वर्णनसारा ।–टिप्पनकं शान्त्याचार्यीय १२०० ।' वृ. ७ 'विक्रमाङ्काभ्युदयकाव्यम् ।' वृ ८ 'माघकाव्यटीका वल्लभदेवकृता १२००० ।' वृ ९ 'रघुविलासनाटकं पं. रामचंद्रकृतम् ।' वृ. १० 'मुरारि–नाटकम् ।–टिप्पनकं देवप्रभसूरिकृतं ७५०० ।' वृ. ११ 'श्रीभोजराजकृतालङ्कारस्य वृत्ति पदप्रकाशनाम्नी आजडकृता काव्यबन्धादिवाच्या ।' वृ.

[1]काव्य–शिक्षा (विनयाङ्का) विनयचन्द्राचार्य ।

काव्य–कल्पलता–विवेक ।

छन्दःशास्त्रे ।

छन्दोऽनुशासनम् । वाग्भट ।

[2]छन्दोवृत्ति (अमृतसञ्जीवनी) हलायुध ।

छन्दोऽनुशासनोद्धार ।

[3]वृत्तरत्नाकर–वृत्ति (१) प श्रीकण्ठ ।

" " (२) त्रिविक्रम ।

राजनीतिशास्त्रे ।

कौटलीयराजसिद्धान्तटीका (नीतिनिर्णीति) । योगघम (मुग्धविलासाङ्क)

कामशास्त्रे ।

[4]शम्भली(कुट्टिनी)मतम् । दामोदरगुप्त ।

ज्योतिर्निमित्तादौ ।

उत्पातदर्शनम् ।

गणधरहोरा (प्रा)

गर्गसंहिता (ध्वजाध्याय)

गर्भलक्षणम् ।

गुर्वादिचार ।

[5]नाडीवि(स)चार (प्रा)

नाडीविज्ञानम् (स)

[5]पिपीलिकाज्ञानम् (प्रा)

[6]प्रश्न–व्याकरणटीका (चूडामणि)

———————— (लीलावती)

भूमि–ज्ञानम् (अप)

मेघमाला (? अप)

वर्षालक्षणम् ।

[7]सिद्धादेश ।

श्वानरुतम् (प्रा)

(१) गमनागमने

(२) जीवित–मरणे

[8]उपश्रुतिद्वारम् (प्रा)

[8]छायाद्वारम् (प्रा)

[8]ज्योतिर्द्वारम् (प्रा)

[8]नाडीद्वारम् (प्रा)

[8]निमित्तद्वारम् (प्रा)

[8]रिष्टद्वारम् (प्रा)

[8]शकुनद्वारम् (प्रा)

[8]स्वप्नद्वारम् (प्रा)

शकुनविचार (प्रा अप)

शनैश्चरचक्रम् (अप)

---

१ 'कविशिक्षा बप्पभट्टिशिष्य (?) विनयचन्द्रकृता ।' –बृ २ 'हलायुधच्छन्दोवृत्तिभट्टहलायुधकृता १२३३ ।' बृ ३ 'वृत्तरत्नाकरो भट्टकेदारकृत १५० । तद्वृत्ति श्रीकण्ठकृता ८२० ।' बृ ४ कुट्टिनीमतकाव्य स दामोदरकृत १२५० ।' बृ ५ प्राकृत पिपीलिकाज्ञान नाडीसचारज्ञान च । ६ 'प्रश्नव्याकरणज्योतिश्शास्त्र चूडामणिग्रन्थ २२ ० ।' बृ ७ सिद्धान्तपद्धति ।' बृ ८ देवतादि ११ द्वारै कालज्ञानम् ।

[1]चूडामणि-सारः । भट्टलक्ष्मणः । प्रणष्टलाभादिप्र. (प्रा.)

योगे ।

योगकल्पद्रुमः । (वृ.)
योगशास्त्रम् (त्रिभुवनसारः)
योगसङ्ग्रहसारः (अध्यात्मपद्धतिः) नन्दीगुरुः ।

प्रा. सं. नीति-सुभाषिते ।

गाथाकोशः (प्रा.)
[2]सप्तशती (प्रा.)-छाया । जल्हणदेवः ।
विद्यापरिपाटिः (प्रा.)
विवेकपादपः (सूक्तसमुच्चयः) कविविबुधचन्द्रः ।
विवेककलिका । नरेन्द्रप्रभाचार्यः ।
सुभाषितद्वात्रिंशिका (प्रा.)
सूक्तमाला (सं.)
सूक्तमुक्तावली । मेघप्रभः ।
सूक्तरत्नाकरः (सं. १) मन्मथसिंहः । [ले. सं. १३४७
" (२)
सूक्तसङ्ग्रहः (१ सं.) लक्ष्मणः ।
" (२ सं.)
" (३ प्रा.)

वेदान्ते ।

खण्डनखण्डखाद्यटीका (शिष्यहितैषिणी) अनुभवस्वरूपः ।

न्याये ।

न्यायकुसुमाञ्जलि-टीका । वामध्वजः । [ले. सं. १३४२
तत्त्वोपप्लवः । भट्टजयराशिः । [ले. सं. १३४९
तन्त्रटीका (अजिता)-निबन्धः उ. परितोषमिश्रः ।

बौद्धन्याये ।

[3]तर्कभाषा । मोक्षाकरगुप्तः ।
[4]हेतुबिन्दुः (सटीकः)

---

१ 'चूडामणिसारग्रन्थ. ४१ प्रकरणो लक्ष्मणभट्टकृत ६७२ ।' वृ. २ शातवाहनकृतगाथासप्तशती ।-वृत्ति जल्हणदेवकृता ।' वृ ३ 'तर्कभाषाटीका बौद्धमतवाच्या बालावबोध ३परिच्छेदा ८४० ।' वृ. ४ 'हेतुबिन्दुटीका तर्करूपा ।

[1]धर्मोत्तर(न्यायबिन्दुटीका)टिप्पनम् । मल्लवादाचार्य । [ले स १२३१

जैनन्याये ।

क्षणिकत्व(वाद)-निरास ।
[2]प्रमाणसङ्ग्रह ।
प्रमाणमीमांसोद्धार ।
[3]बोटिक-प्रतिषेध । हरिभद्रसूरि ।
[4]ब्राह्मण्यजाति-निराकरणम् ।
[5]सर्वज्ञ-व्यवस्थापकम् ।

प्राकृतमूला अप्रसिद्धा जैनसिद्धान्त-व्याख्याग्रन्थाः ।

[6]आवश्यकलघुवृत्ति । तिलकाचार्य । [ले स १४९२
„ स्वरूपम् (प्रा)
[7]उत्तराध्ययनचूर्णि (प्रा)
[8] „ लघुवृत्ति (सुखबोधा) नेमिचन्द्रसूरि । [ले स १२२८, १३१०
ओघनिर्युक्त्युद्धार (प्रा)
कायोत्सर्गोद्धार (प्रा) [ले स १२९३
[9]चन्द्रप्रज्ञप्ति-टीका । मलयगिरि । [ले स १४८०-१
[10]जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णि (प्रा) [ले म १४८१
[11]जीतकल्पचूर्णि (प्रा) [ले स १२८४
र स १२७४] [12]जीतकल्प वृत्ति । तिलकाचार्य । [ले स १२९२, १४५६
[13]तीर्थोद्गारिकप्रकीर्णकम् (प्रा) [ले स १४५२

---

१ न्यायबिन्दुसूत्र बौद्धमतवाच्यम् । तट्टीका च धर्मोत्तराचार्यकृता मू टी १४७७ ।' बृ २ प्रमाणसंग्रहप्रकरण ९ प्रस्ताव जैन ७१२ ।' बृ ३ बोटिकनिषेधो वज्रव्यवस्थापनरूप ।' बृ ४ 'वज्रसूत्री(ची) द्विजवदनचपेटा विप्रजात्यादिनिरास(निराकरण)वा या ।' बृ ५ हारिभद्रो नन्दि-वृत्त्यादिनमस्कारसम्बद्ध-सर्वज्ञ यवस्थापनावाद । सोऽपि सोऽपि बहुरल्पो वा ।' बृ ६ 'आव० लघुवृत्ति श्रीतिलकीया १२९६ वर्षे कृता १२३२५ ।' बृ ७ 'उत्त चूर्णिर्गोवालियमहत्तरशिष्यकृता ५९००, ५८५० ।' बृ ८ 'उ——लघुवृत्ति ११२९ वर्षे देवेन्द्रगण्यपरनामश्रीनेमिचन्द्रसूरीया ससूत्रा १४००० ।' बृ ९ 'चन्द्र० वृत्तिर्मलयगिरीया ९५०० ।' बृ १० 'जम्बू० चूर्णि १८७९ ।' बृ ११ 'जीतकल्प० चूर्ण सिद्धसेनीया १००० ।' बृ १२ ——— वृत्ति १२२(?७)४ वर्षे श्रीतिलकीया १८०० । श्राद्धजीतकल्पस्य सूत्र-वृत्तौ श्रीतिलकीये गाथा ३० वृत्ति ११५ ।' बृ १३ 'तीर्थोद्गार गाथा १२३३ ।' बृ

[1]दशवैकालिकवृत्तिः (सुखबोधा)　सुमतिसूरिः ।　[ले. सं. ११८८
[2] 　"　तिलकाचार्यः ।
[3]दशाश्रुतस्कन्धसूत्रम् (प्रा.)　[ले. सं. १४५६
　" निर्युक्तिः "　["
　" चूर्णिः "　["
[4]द्वीप–सागर–प्रज्ञप्तिः (प्रा.)　[ले. सं. १३१०
[5]निशीथचूर्णिः (प्रा.)　[ले. सं. ११५७, १३३०
—— विशेषचूर्णिः (प्रा.)
—— भाष्यम् (प्रा.)　[ले. सं. १३३०
[6]पञ्चकल्पचूर्णिः (प्रा.)　[ले. सं. १४५६
—— भाष्यम् (प्रा.)　सङ्घदासक्षमाश्रमणः ।　["
[7]पर्युषणाकल्पटिप्पनम् ।　पृथ्वीचन्द्रसूरिः ।　[ले. सं. १३८४
र. स. १३२५(?)] [8]—— निरुक्तम् ।　विनयचन्द्रसूरिः ।
प्रतिक्रमणोद्धारः (प्रा.)
प्रत्याख्यानोद्धारः (प्रा.)
प्रत्याख्यानविचारः (प्रा.)　शालिभद्रसूरिः ।
[9]बृहत्कल्पसूत्रम् (प्रा.)
कल्पनिर्युक्तिः (प्रा.)　[ले. सं. १३७७
—— भाष्यम् (प्रा.)　[ले. सं. १३७७
[10]—— चूर्णिः (प्रा.)　[ले. सं. १२९१, १३७७
र. वि. सं. १३३२] [11]बृहत्कल्पसूत्रवृत्तिः (सुखावबोधा)　क्षेमकीर्तिसूरिः ।
[12]महानिशीथम् (प्रा.)　[ले. सं. १४५४

---

१ 'दश० वृत्ति 'लघु–बृहद्वृत्त्युद्धाररूपा सुमतिसूरीया २६०० ।' बृ　२ '—— श्रीतिलकीया नेमिचरित्रगर्भा ७००० ।' बृ　३ 'दशाश्रुतस्कन्धसूत्रं दशाध्ययनमयम् २१०६, २२२५ ।' —— निर्युक्ति १५४, २२० । —— चूर्णिः ४३२१ ।' बृ　४ 'द्वीपसागरप्रज्ञप्तिः गाथा २२३ श्लोकाः २८० ।' बृ.　५ निशीथसूत्र विंशोद्देशमयम् ८१२, ९५० । —— भाष्यम् ७००० —— चूर्णि–सूत्र–भाष्याणि २८००० ।' बृ.　६ 'पञ्चकल्पसूत्रम् ११३३ । —— भाष्यं सङ्घदासगणिकृतम् गाथा २५७४, ३०३५ —— चूर्णिः ३०००, ३१३६ ।' बृ. ७ 'पर्युषणाकल्प० टिप्पनकं पृथ्वीचन्द्रीयं ।' ६४० बृ.　८ —— निरुक्तटिप्पनकं विनयचन्द्रसूरिकृतम् १५८ ।' बृ.　९ कल्पसूत्रं षडुद्देशमयम् ४७३ । बृहद्भाष्यम् १२००० । भाष्यम् ७६०० । १० 'कल्पचूर्णि १२७०० । कल्पविशेषचूर्णि ३१००० ।' बृ.　११ 'कल्पवृत्ति सूत्र–भाष्यगर्भा । आद्यानि ४६०० मलयगिरीयाणि । शेषा तु १३३२ वर्षे तपाक्षेमकीर्तीया ४२००० ।' बृ. १२ 'महानिशीथसूत्रं लघु–मध्यम–बृहद्वाचनम् ३५००, ४२००, ४५४४ ।' बृ.

रचनासमय] [लिपिसमय

वि. सं ९५६] ¹यतिप्रतिक्रमणसूत्र-वृत्ति । पार्श्व । [वि सं १२२८, १२९८

²वन्दनकचूर्णि (प्रा) यशोदेवसूरि । [वि सं १४४४

—— सावोद्धार (प्रा) [वि सं १२९३

³विशेषावश्यक-लघुवृत्ति । कोट्य(ट्या)चार्य । [वि सं १४९१

सं ११८३] श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र-चूर्णि (प्रा सू) विजयसिंहाचार्य । [वि सं १३१७

वि. सं ९५६] ¹ ——वृत्ति (१) पार्श्व । [वि सं १२२८, १२९८

वि सं १२२२] ——(२ सू) चन्द्रसूरि । [वि सं १२९९

——(३ सू) तिलकाचार्य ।

श्राद्धजीतकल्प (प्रा)

षडावश्यकोद्धार (प्रा) [वि सं १२०३

सामायिकोद्धार (प्रा) [,,

प्राकृतभाषाप्रधाना अप्रसिद्धा जैनोपदेशग्रन्थाः ।

⁴अध्यात्मतरङ्गिणी (टीका)

अनुशासनाङ्कुशकम् (प्रा)

⁵उपदेशकन्दली-वृत्ति । बालचन्द्रसूरि । [वि सं १२९६

उपदेशकुलकानि (प्रा)

⁶उपदेशमाला-विवरण(१) वर्धमानसूरि । [वि सं १२७७, १२७९

वि सं १२३८] ⁷ —— (२) रत्नप्रभसूरि । [वि सं १२०३, १२९४

वि सं १२००] ⁸ —— (३) उदयप्रभसूरि ।

—— (४) साधुसोमसूरि ।

—— कथानक (प्रा) [illegible]सूरि ।

—— टब्बा

⁹उपदेशमाला (पुष्पमाला)-वृत्ति । [illegible]सूरि । [वि सं १३३३, १४३५

१ [illegible]

२ [illegible]

३ [illegible]
विना मालिक । ९

४ [illegible]

५ [illegible]

६ [illegible]

७ [illegible]

८ [illegible]

९ [illegible]
[illegible]

रचनासंवत्] [लेखनसंवत्

उपदेशसारः (प्रा.) देवभद्रसूरिः ।
चारित्र–मनोरथमाला (प्रा.) धनेश्वरसूरिः ।
चित्त–समाधि–प्रकरणम् (प्रा.) चन्द्रप्रभसूरिः ।
जिन–पूजाद्युपदेशः (प्रा.) नेमिचन्द्रसूरिः । [वि. सं. १२०८
जीवानुशासनम् (प्रा.) देवसूरिः ।
——— वृत्तिः ।
जीवानुशास्तिकुलकम् (प्रा.) यशोघोपसूरिः ।
ज्ञानाङ्कुश (सं.)
[1]दानादिप्रकरणम् (सं.) सु(सू)राचार्यः ।
दुःख–सुखविपाककुलकम् (प्रा.)
[2]धर्मविधि–वृत्तिः । जयसिंहसूरिः ।
वि. सं. ११९१] [3]धर्मोपदेशमाला–वृत्तिः । विजयसिंहसूरिः ।
धर्मोपदेशशतम् (प्रा.) धर्मघोपसूरिः ।
पञ्चपर्वकुलकम् (प्रा.)
सं. ११८६] परिग्रहपरि(प्र)माणम् (प्रा.) धर्मघोपसूरिशिष्यः । [सं. ११८६
[4]पिण्डविशुद्धिः (प्रा.) जिनवल्लभगणिः ।
[5] ——— वृत्तिः (१) यशोदेवसूरिः ।
सं १२९५][3] [6] ——— (दीपिका २) उदयसिंहसूरिः ।
प्रवचनसन्दोहः (प्रा.)
[7]प्रवचनसारोद्धार–लघुवृत्तिः ।
[8]प्रव्रज्याविधान–वृत्तिः । प्रद्युम्नकविः ।

---

१ 'दानादिप्रकरणं स सूराचार्यकृतं सप्तावसरं काव्यादिवन्धं प. ३४ ।'
२ 'धर्मविधिप्रकरणवृत्ति जयसिंहसूरिकृता ११९४२ ।' बृ.
३ 'धर्मोपदेशमाला–लघुवृत्तिः ९१५ वर्षे जयसिंहीया ।'
——— विवरण स्तम्भतीर्थे विना न ।' बृ.
४ 'पिण्डविशुद्धिसूत्र जैनवल्लभम् गाथा १०३ ।' बृ.
५ '——— वृत्ति. ११७६ वर्षे यशोदेवी २८०० ।' बृ.
६ '——— दीपिका लघुवृत्तिरूपा ५५० ।' बृ
७ 'प्रवचन० विषमपदटीका भृगु० विना न ।' बृ.
८ 'पवज्जाविहाण–वृत्ति १३२८ वर्षे प्रद्युम्नीया ४५०० ।' बृ.

सं ११८५] [1]प्रशमरति-वृत्ति । हरिभद्रसूरि । [वि सं १२९८, १४९७
बोधकुलक (प्रा)
बोधप्रदीप (?)
[2]भवभावना (प्रा) म हेमचन्द्रसूरि । [वि सं ११०१
भव्यजीवमनोरमा (प्रा)
भावनाकुलक (प्रा) सोमदेव ।
———— (?) यशोघोष ।
भावसंधिनम् (प्रा)
भावश्रावकलक्षणानि (प्रा)
मन नरस्थिरकरण (प्रा)
सं १२८४] मन स्थिरीकरण (मनस्थिरकरण प्रा सं) महेन्द्रसूरि ।
मिथ्यात्वकुलक (प्रा)
मिथ्यात्व-परिहार (प्रा)
विवेककुलकम् (प्रा) जिनप्रभ ।
विषयादिदत्तबाराव (प्रा)
शीलकुलक (२ प्रा)
शील-रक्षा (प्रा)
शीलाङ्ग-रथ-विधि (प्रा)
[3]श्रावकनियम-वृत्ति । देवेन्द्रसूरि ।
श्रावकधर्मविधि (प्रा)
श्रावकभावना (प्रा) जयसिंहसूरिशिष्य ।
श्रावक-सामाचारी (प्रा) तिलकाचार्य ।
———— -व्याख्या (?) "
———— (२)
सुश्रावकभावना (प्रा)
सम्यक्त्वकुलक (प्रा)
संवेगकुलक (प्रा) देवेन्द्रसूरि ।
सम्यक्त्व-भावना-कुलक (प्रा) जिनप्रभसूरि ।

१ 'प्रशमरति' वृत्ति ११८५ में मुद्रित ५००० । १
२ 'भवभावना-वृत्ति' ...मुद्रित ११० में ११००० । १
३ 'श्रावकनियम' ...मुद्रित ११८० । १

सामाचारी (प्रा.)
सं. १२८४] सारसङ्ग्रहः (प्रा.) महेन्द्रसूरिः।
सारसमुच्चयकुलकम् (प्रा.)
हितोपदेशः (प्रा.)

अपभ्रंशभाषायामप्रसिद्धा उपदेशग्रन्थाः।

चर्चरी(?)–चन्द्रि–सन्धिः। जिनप्रभसूरिः।
ज्ञानप्रकाशकुलकम्। „
दंसण(?)।
दानादिकुलकम्। जिनप्रभसूरिः।
——— (२)
धर्माधर्मविचारः। जिनप्रभसूरिः।
धर्मोपदेशकुलकम्।
भावनाकुलकम्। जिनेश्वरसूरिः।
भावनासारः।
श्रावकविधिः। जिनप्रभसूरिः।
सिद्धिकुलकम्।
सुभाषितकुलकम्। जिनप्रभसूरिः।
संयममातृका (मादे)

प्राकृतभाषायामप्रसिद्ध–कथा–चरितग्रन्थाः।

आर्द्रकुमारकथा (२ गद्य–पद्ये)
वि. स. ११६०] [1]ऋषभजिनचरितम्। वर्धमानसूरिः। [वि. सं. १२८९
एलकाक्षकथा
कथानककोशः। विनयचन्द्रसूरिः। [वि. सं. ११६६
———
[2]कथारत्नकोशः।
[3]कथावली। भद्रेश्वरसूरिः। [वि. सं. १४९७

१ 'श्रीआदिनाथचरित्रं प्राकृत जयसिंहदेवराज्ये ११६० वर्षे वर्धमानसूरिरचितम् ११०००, १२०००।' बृ.

२ 'कथारत्नकोश' सम्यक्त्वादि ५० अधिकारः ११५८ वर्षे देवभद्रसूरीयः १२३००।' बृ.

३ 'कथावली प्रथमपरिच्छेद' प्रा. मु. २४ जिन–१२ चक्र्यादि–हरिभद्रसूरिपर्यन्तसत्पुरुषचरित्र-वाच्यो भद्रेश्वरः २३८००।' बृ.

कथामहद (१८ पापस्थानके १)

——— (२)

——— (३) अज्ञातशिष्य । [वि सं १३०८

——— (४)

धन्नाशालीकथा ।

धाउवज्जायकथा (१) जिनचन्द्र । गा ७८ ।

——— (२) गा ८५ ।

——— (३) गा १८० । [वि सं १३६४

——— (४) गा १५४ ।

——— (५) गा १३७ ।

चन्द्रप्रभचरित्र । हरिभद्रसूरि । [वि सं १२२३

जम्बूचरित्र ।

दानादिकथा ।

दशपुत्रचरित्र ।

द्वादशव्रतकथा ।

धर्मबुद्धिकथा ।

वि सं. १२३३] नेमिनाथचरित्र । रत्नप्रभसूरि । [वि सं १४७०

पद्मश्री-कथा (महात्म्य) नन्दसूरि । [वि सं १२७२

वि सं १२५४] पद्मप्रभचरित्र । देवसूरि । [वि सं १२७०

पञ्चमीमाहात्म्यकथा । [वि सं १२९१

पार्श्वनाथचरित्र । विनयचन्द्र । [वि सं १२६०

पुण्यसारकथा । धर्मसूरि (?) [वि सं ११०१

पुरन्दरकथा ।

प्र-[illegible] कथा ।

---

१ [illegible]

२ [illegible]

३ [illegible]

४ [illegible]

५ [illegible]

६ [illegible]

७ [illegible]

रचनासंवत्] [लेखनसंवत्

प्रद्युम्नचरितम् (गद्यम्) [वि. सं. १३४५

वप्पभट्टिकथा । [वि. सं. १२९१

मल्लवादिकथा । [वि. सं. १२९१

मल्लिनाथचरितम् । [वि. सं. १३४५

वि. सं. ११९३] [1]मुनिसुव्रतस्वामिचरितम् । श्रीचन्द्रसूरिः ।

सं. ११३९ (?)] [2]रत्नचूडादिकथाः(जिनपूजाऽऽद्युपदेशे) नेमिचन्द्रसूरिः [१२०८

राम–लक्ष्मणचरितम् । [वि. सं. १३४५

[3]लीलावतीकथा । कुतूहलः (?)

वङ्कचूलकथा (गद्ये)

[4]वासुपूज्यचरितम् । उ. चन्द्रप्रभः ।

विक्रमसेनचरितम् । पद्मचन्द्रसूरिशिष्यः ।

वीरजिनचरितम् ।

वि. सं. ११६०] [5]शान्तिनाथचरितम् । देवचन्द्रसूरिः । [वि. सं. १२२८

शालिभद्रचरितम् ।

शीलवतीकथा ।

[6]श्रेयांसनाथचरितम् । देवभद्रसूरिः । [वि. सं. १४७०

सगरचक्रिचरितम् । [वि. सं. ११९१

सिद्धसेनकथा–चरितम् । [वि. सं. १२९१

[7]सीताचरितम् । भुवनतुङ्गः (?)

सुकोशलकथा । [वि. सं. १२०३,१२१२

सुबाहुचरितम् ।

अपभ्रंशभाषायामप्रसिद्धकथा–चरितग्रन्थाः ।

अञ्जनासुन्दरीकथा ।

अन्तरङ्गसन्धिः । रत्नप्रभः । [वि. सं. १३९२

---

१ 'मुनिसुव्रतचरितं प्रा० ११९३ वर्षे चन्द्रसूरिरचितं (रचित) गाथा १०९९४ ।' बृ.

२ 'बृहत्पूजाष्टकं रत्नचूडकथयाऽङ्कितम् । रत्नचूडकथा पूजाफलवाच्या नेमप्रभा(? मिचन्द्रा)-चार्यीया ३५०० ।' बृ

३ 'लीलावतीकथा भूषणभट्टसुतकृताऽऽद्यरससमिश्रिता च परसमयगता गाथाः १४३९ ।' बृ.

४ 'वासुपूज्यचरितं प्रा० चान्द्रप्रभं हेमसूर्यादिशोधितम् ८००० स्तम्भतीर्थं विना न ।' बृ.

५ 'शान्ति–चरितं प्रा० गद्य–पद्यमयम् ११६० वर्षे श्रीहेमसूरिगुरुदेवचन्द्रसूरीयम् १२१००।' बृ.

६ श्रेयांसचरितं प्रा० देवभद्रीयम् ११००० स्तम्भतीर्थं विना न ।' बृ.

७ 'सीताचरितं प्रा० ३१०० । धर्माधर्मशास्त्रगतं प्राकृतं ३४०० ।' बृ.

रचनासंवत्] [लेखनसंवत्

ऋषभजिन–चरित–स्तवनम् । जिनप्रभ ।

वि स १३२८] नर्मदासुन्दरीसंधि । जिनप्रभ ।

नेमिनाथनोली ।

—— रास । जिनप्रभ ।

पद्मश्रीचरितम् । धाहिउ ।

भव्यकुटुम्बचरितम् । जिनप्रभसूरि ।

भव्यचरितम् । जिनप्रभसूरि ।

वि स १२९७] मदनरेखासंधि । [जिनप्रभसूरि]

मल्लिनाथचरितम् । जिनप्रभ ।

महावीरचरितम् ।

मृगापुत्रकुलकम् ।

वि स १३१६] वज्रस्वामिचरितम् । जिनप्रभसूरि ।

सीतासत्त्वम् ।

वि स १२(?)६१] सुभद्राचरितम् ।

सुलसाख्यानम् देवचन्द्रसूरि । [वि स ११९१

स्थूलभद्रसंधि ।

संस्कृतभाषायामप्रसिद्धकथा–चरितग्रन्था ।

इलातीपुत्रकथा (धर्मोपदेशशतान्तर्गता) [वि स १३३९

[1]उपमितिभवप्रपञ्चा–कथा–सारोद्धार (१) देवसूरि ।

[2] —————————— (२) देवेन्द्रसूरि ।

ऋषिदत्ताकथा (ध अन्तर्गता)

[3]कथारत्नाकर । नरचन्द्रसूरि । [वि स १३१९

कुमारपालप्रबन्ध । [वि स १४७५

कृतपुण्यकथा (ध अन्तर्गता) [वि स १३३९

गजसुकुमालकथा (ध अन्तर्गता) ,,

चारुदत्तादिकथा (ध अन्तर्गता) ,,

त्रिषष्टिश पु चरितम् । विमलसूरि ।

दृढप्रहारिकथा (ध अन्तर्गता) [वि स १३३९

---

१ 'उपमितभवप्रपञ्चोद्धार स देवसूरिकृत २३७० ।' बृ

२ उपमितसारोद्धार सं १२९८ वर्षे श्रीचन्द्रशिष्यदेवेन्द्रसूरीय ५७३० । बृ

३ 'कथारत्नसागर १५ तरङ्गात्मका मलधारिनरचन्द्रसूरीय १५ कथ ।' बृ

रचनासंवत्] [लेखनसंवत्

द्वादशव्रतकथाः ।

धनश्रीकथा (ध. अन्तर्गता) [वि. सं. १३३९

धन्य–शालिभद्रकथा ।

[1]धर्माभ्युदय(सङ्घपतिचरित)महाकाव्यम् । उदयप्रभसूरिः ।

नर्मदासुन्दरीकथा (ध. अन्तर्गता) [वि. सं. १३३९

नागदत्तकथा (ध. अन्तर्गता) ,,

पञ्चाणुव्रतकथाः ।

[2]पार्श्वनाथचरितम् । सर्वाणन्दसूरिः ।

मरुकदृष्टान्तः ।

वज्रकर्णकथा (ध. अन्तर्गता) [वि. सं. १३३९

वसुमित्रकथा (ध. अन्तर्गता) ,,

विक्रमकथा ।

विक्रमसेनकथा (ध. अन्तर्गता) वि. सं. १३३९

विलासवतीकथा (ध. अन्तर्गता) ,,

वि. सं. १२४६ (?) [3]शान्तिनाथचरितम् (१) माणिक्यचन्द्राचार्यः । [वि. सं. १४७०

वि. सं. १३२२ [4]———— (२) मुनिदेवसूरिः ।

सनत्कुमारचरितम् ।

सीताचरितं महाकाव्यम् (ध. अन्तर्गतम्) [वि. सं. १३३९

स्तेनकथा ।

स्थविराकथा ।

प्राकृतापभ्रंशादिभाषाप्रधानमप्रसिद्धं जैनस्तुति–स्तोत्रादि ।

अजित–शान्तिस्तवः (अप.) वीरगणिः ।

[5]अजित–शान्ति–स्तववृत्तिः । गोविन्दाचार्यः ।

अनन्तनाथ–स्तोत्रम् (प्रा.) देवभद्रसूरिः ।

आत्मशुद्धिस्तवः ।

---

१ 'धर्माभ्युदयकाव्यं वस्तुपालचरित्रवाच्यमुदयप्रभीयम् ५२००–५०४० ।' बृ.

२ 'पार्श्वचरितं सं सर्वानदसूरिकृतम् ।' बृ.

३ 'शांतिचरित स. माणिक्यसूरीयम् ५५७४ ।' बृ.

४ 'शांतिचरितं सं. १३२२ वर्षे मौनिदेवम् ४८८५ ।' बृ.

५ 'अजित-शान्ति-स्तववृत्ति. श्रीगोविन्दीया ३०० देव[पत्तनं] विना न ।

रचनासंवत्]

ऋषभजिन-जन्माभिषेक (अप)
——— पारणकम् (,,)
——— स्तव (,,)
——— स्तवनम् (प्रा) धर्मकीर्ति ।
——— स्तुति (,,)
——— स्तुति (पञ्चाशिका प्रा.)-मू धनपाल ,
——— वृत्ति (१) प्रभानन्दसूरि ।
——— (२) नेमिचन्द्रगणी ।
ऋषिमण्डलस्तव-बृहद्वृत्ति ।
कल्याणकप्रकरणम् (२ प्रा , अप)
——— स्तव । आशाराज ।
——— स्तुति-स्तोत्रादि (२)
गणधर(युगप्रधान)सप्तति (प्रा)
—— स्तुति ।
———होरा (प्रा)
गम्भीरस्तव । विमल ।
गुरु(देवभद्रसूरि)स्तुति (स प्रा)
गौतमस्वामि-स्तुति । रत्नप्रभसूरि ।
चतुर्विंशतिका (अप)
——जिन-कल्याणकम् (,,)
——— नमस्कार । (,,) शान्तिभद्र ।
चतुर्विंशतिजिनस्तुति । सोमप्रभ ।
——स्थानकम् (प्रा)
चर्चरी स्तुति (अप) जिनप्रभ ।
—— गुरुस्तुति (,,)
चैत्यपरिपाटि (,,) जिनप्रभ ।
जिनकल्याणकस्तोत्रम् (प्रा)
——— (अप) मुनिचन्द्र ।
जिनगणधरनमस्कार (,,)
वि स १२९३] जिनजन्ममह-स्तवनम् (२ अप) जिनप्रभ ।

जिन–जन्माभिषेकः (अप.) जिनप्रभः ।
जिनप्रतिमाकोशः (,,)
जिनमहिमा (,,) जिनप्रभः ।
जिनस्तवः । नरचन्द्राचार्यः । [वि. सं. १३३४
—— स्तुतिः (अप.)
——स्तोत्रम् ।
—— (अप.)
जिनागमवचनम् (,,)
त्रयोविंशतिस्थानम् (प्रा.)
त्रिषष्टिध्यानकुलकम् (,,)
द्वात्रिंशिका । देवभद्रः ।
धर्मघोषसूरिस्तुतिः (प्रा. अप.)
——स्तोत्रम् (,,)
नमस्कारफलप्र. (अप.)
नवफणपार्श्वनमस्कारः (,,) शान्तिसमुद्रः ।
नेमिनाथ–जन्माभिषेकः (,,)
——स्तवनम् (,,)
पञ्चकल्याणकस्तोत्रम् (सं. प्रा.)
पञ्चमी–स्तोत्रम् (प्रा.)
पार्श्वनाथ–जन्मकलशः (अप.) धर्मसूरिशिष्यः ।
—— जन्माभिषेकः (,,) जिनप्रभः ।
—— महास्तवः (सं. प्रा.)
विरदावली (जिनपतिस्तुतिः) विमलसूरिः ।
महर्षिकुलकम् (प्रा.)
—— स्तवः (,,)
महादण्डकप्र. (,,)
महासतीकुलकम् (,,)
मुनिसुव्रत–स्तोत्रम् (अप.) जिनप्रभः ।
मोहराज–विजयः (,,) जिनप्रभः ।

रचनास्तव]

विज्ञप्तिका (प्रा) जिनवल्लभगणी ।

विमलगिरि–स्तवनम् ।

वीतराग–स्तवनम् । देवभद्र ।

वीरजिन–पारणकम् (अप) वर्धमानसूरि ।

————विज्ञप्तिका („)

————स्तव

शान्तिनाथ–स्तव (स, प्रा)

——— स्तुति (प्रा, अप)

शाश्वतचैत्य–स्तव (प्रा)

सकलतीर्थ–स्तोत्रम् („) सिद्धसेनसूरि ।

सतीकुलकम् („)

समवसरणस्तव („)

साधारणस्तव („)

स्तम्भनपार्श्व–स्तोत्रम् (प्रा) देवभद्र ।

स्तुतिद्वात्रिंशिका (स, अप)

स्तोत्रसङ्ग्रह (अप)

स्थानकप्रकरणम् (प्रा)

—— स्तवनम् („)

स्नात्रकुसुमाञ्जलि ।

प्राकृतभाषायामप्रसिद्धाः प्रकीर्णग्रन्थाः ।

[1]अजीवकल्प (प्रा)

आचार्यप्रतिष्ठा–विधि („)

वि स ११९२] क्षेत्रसमास–वृत्ति । सिद्धसूरि ।

कर्मप्रकृतिसङ्ग्रहणी (प्रा)

चतुर्दशकुलकम् („)

चार्चिकग्रन्थ („)

___ जम्बूद्वीपविचार („)

जीवविभक्ति („) जिनचन्द्रगणी ।

---

१ अजीवकल्प गाथा ४४ ।' दृ

रचनासंवत्] [लेखनसंवत्

दर्शनचतुर्विंशतिका (प्रा.)

दशविधप्रत्याख्यानम् (,,)

दशविंशतिभावना (,,)

[1]दुःषमग(द)ण्डिका (,,) [वि. सं. १२८४

दुःषमपद्धतिः (,,)

दुःषमोद्धारः (,,) उदयप्रभसूरिः ।

द्वात्रिंशज्जीवपरिमाणम् (,,)

द्वादश भावनाः (,, २)

द्वादशार्थविचारः (,,)

प्रतिष्ठाविधानम् (,,)

प्रायश्चित्तविधिः ।

पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारी । तिलकाचार्यः ।

मूलशुद्धिः (प्रा.)

योगविधिप्रकरणम् ।

विचारसप्ततिः (प्रा.)

विभक्तिविचारः (,,) अमरचन्द्रसूरिः ।

विमानविचारः (,,)

[2]व्युच्छेदगण्डिका (,,) [वि. सं. १२८४

वि. सं. ११९९] शतक–बृहद्भाष्यम् (,,) चक्रेश्वरसूरिः ।

[3]शतपदी । धर्मघोषसूरिः । [वि. सं. १३००

षट्त्रिंशत्स्थानकम् (प्रा.)

षट्त्रिंशिका (,,)

संक्षेपाराधना (,,)

सद्धाचारटीका । देवेन्द्रसूरिः ।

सागारप्रत्याख्यानविधिः (प्रा.)

सूक्ष्मार्थविचार–विवरणम् । मू. जिनवल्लभगणी ।

---

१ 'दूसमदण्डिका गाथा ९२, ११२ ।'–बृ 'दूसमविच्छेयदण्डिका २०४ ।' बृ. २ 'व्युच्छेद-दण्डिका गाथा १७३ । द्वितीया तु योगसारगणिकृता ।' बृ. ३ 'शतपदी ११७ पदार्थमयी आर्चलिकप्रणीता १२९४ वर्षे महेन्द्रसिंहाचार्यकृता ५४५० ।' बृ.

सचित्रास्ताडपत्रीयाः पुस्तिकाः ।

	लेखनसंवत्	पत्रे
१ निशीथचूर्णिपुस्तकम् ।	वि स ११५७	२०३
२ महावीरचरितपुस्तकम् (त्रि श पर्व १०)*	वि स १२९४	२०६
३ श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रचूर्णि ।	वि स १३१७	३८९
४ कथारत्नाकर ।	वि स १३१९	१४
५ कल्पसूत्रम् ।	*वि स १३३६	३८७
६ कालकाचार्यकथा ।	,,	,,
७ ———	वि स १३४४	३७९
८ कथासङ्ग्रह ।	वि स १३४५	१३६
९ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम् ।	वि स १४३६	३६४
१० द्व्याश्रयकाव्यवृत्ति ।	वि स १४८६ (?)	१५१
११ †पञ्चतीर्थ्यालेख्यपट (वस्त्रे)	वि स १४९०	१५४
१२ †शान्तिनाथप्रासादालेख्य (वस्त्रे)	वि स ,,	,,
१३ उत्तराध्ययन-निर्युक्ति ।	अनिर्दिष्टसंवत्सरा	३३४
१४ शान्तिनाथचरितम् ।	,,	३३५
१५ हैमबृहद्वृत्ति ।	,,	४०२
१६ —— गण ।	,,	,,
१७ वङ्कचूलकथा ।	,,	१५२

* एतासां प्रतिकृतयोऽत्र प्रारम्भे प्रदर्शिता । † इस्वी सन् १९३२ वर्षीय 'इण्डियन् आर्ट एण्ड लेटर्स' संज्ञकपुस्तके [७१-७८ पृष्ठेषु] श्रीयुत 'नानालाल मेहेता महाशयस्य एतद्विषयक सचित्र उल्लेखोऽवलोकनीय । ❀ इत परं टिप्पणी [१२४] पृ ४११ ४१८ पत्रेषु पठनीया ।

जिनागमादि-लेखन-संरक्षणादिप्रवृत्तिः।

प्रथमस्तीर्थकृद् ऋषभोऽर्हन् प्रव्रज्याग्रहणात् प्राक् परमप्राचीने काले प्रजाहितार्थमुपदिष्टवान् 'लेखादिका द्वासप्ततिकलाः । लिपिविधानरूपा लेखकला च तेनैव जिनेन निजाङ्गजायै ब्राह्म्यै उपदिष्टेति ब्राह्मीलिपिनमस्करणं[3] ब्राह्मीप्रभृत्यष्टादशलिपीनां लेखादिद्वासप्ततिकलानां च परिचय-समुल्लेखादि समुपलभ्यतेऽङ्गोपाङ्गादिसंज्ञया प्रसिद्धे जैनसिद्धान्ते[4]। माता-पितरौ बालं महावीरं लेखाचार्यस्य पार्श्वे नीतवन्ताविलाद्यपि च सूचितम्।[5]

[6]अर्धमागधीभाषायामर्थतोऽर्हद्भाषितानि सूत्रतो गणधरग्रथितानि श्रमणभगवन्महावीर-गौतम-सुधर्मस्वामि-जम्बूप्रभृतीनां निर्देश-संवादपरायणानि जैनसिद्धान्तसूत्राणि महावीर-जिननिर्वाणादनन्तरं चतुर्दशपूर्वधरभद्रबाहु-स्थूलभद्र-दशपूर्वधरार्यवज्रार्यरक्षितादि सुप्रशस्तमतिमद्भिर्मुनिपुङ्गवैश्चिरं गुरुपरम्परयाऽवधारितानि परिपाट्या परिपठ्यमानान्यासन्। विषमकालद्वादशवार्षिकदुष्कालादिदुर्विलसितादपचीयमानं श्रुतं परिहीयमानं मति-स्मृति-धृति-शक्त्यादि च परिभाव्य परोपकारपरायणैः समयज्ञैर्दीर्घदर्शिभिर्युगप्रधानैः सुप्रयत्नेन सङ्घटितानि समुद्धृतानि च तानि।

श्रुतकेवलिनाऽऽर्यशय्यम्भवेन दशवैकालिकम्, चतुर्दशपूर्वधरेण भद्रबाहुस्वामिना दशा-कल्प-व्यवहारसूत्रादि, आर्यश्यामापरनामकालकेन प्रज्ञापना, आर्यरक्षितेनानुयोगपार्थक्यम्, देववाचकेन नन्दीसूत्रम्, हरिभद्रसूरि[7]प्रभृतिना महानिशीथसूत्रादि च जैनश्रुतात् समुद्धृतं श्रूयते।

जैनागमसूत्राणा निर्युक्तिनामधेयं व्याख्यानं भद्रबाहुस्वामिना, भाष्यं जिनभद्र-सङ्घदासगणिक्षमाश्रमणाभ्याम्, चूर्णिसंज्ञकं जिनदासगणिमहत्तरेण, वृत्ति-व्याख्या-विवरणादिस्वरूपं च सिद्धसेनाचार्य-हरिभद्रसूरि-गन्धहस्ति-कोट्याचार्य-शीलाङ्काचार्य-शान्तिसूरि-श्रीमदभयदेवसूरि-द्रोणाचार्य-नेमिचन्द्रसूरि-मलधारिहेमचन्द्रसूरि-चन्द्रसूरि-मलयगिरिप्रभृतिभिर्भूरिभिर्बहुश्रुतैः सूरिभिर्व्यरचि। सुविस्तृतं च तत् तत्तत्काले पुस्तकादिषु लिखितं सम्भाव्यते। श्रुतदेवतां वागीश्वरीं पुस्तकव्यग्रहस्तां वर्णयद्भिः, श्रुतज्ञानप्रकारे पत्रादि-पुस्तकादिलिखितं द्रव्यश्रुतं प्रतिपादयद्भिः, देवानां पुस्तकरत्नस्य वर्णनं विदधद्भिः, पुस्तकग्रहणे संयमासंयमौ प्रबोधयद्भिः, पुस्तकपञ्चकप्रकारं प्रपञ्चयद्भिर्जैनप्रवचन-निर्युक्ति-भाष्य-चूर्णि-विवरणकारैः प्रख्यापितमेव पुस्तकानां ततोऽपि प्राचीनत्वम्।[8]

पुरा पाटलिपुत्रपुरे सम्मीलितसङ्घसङ्घटितो वाचनाविख्यातः, [9]स्कन्दिलाचार्य-नागार्जुनवाचक-देवर्धिगणिक्षमाश्रमणादिश्रमणसङ्घस्य प्रशस्यप्रयत्नेन मथुरापुरी-वलभीपुरादौ पुस्तकाधिरूढः परम्परालेखितः सम्प्राप्यते साम्प्रतमपि जैनसिद्धान्तः।

अन्यच्च श्रूयते विक्रमादित्यसन्मानितेन सिद्धसेनदिवाकरेण चित्रकूटनगरे पुरातन-चैत्यगृहे पूर्वाचार्यैः स्थापितपरमरहस्यविद्यामयपुस्तको लेप्यमयः स्तम्भः प्रत्यौषधप्रयोगेण प्रोद्घाटित आसीत्।[10]

श्रूयते च प्रव्रजितया सद्घसमानितया जनन्या दुर्लभदेव्या वल्भ्या मरक्ष्यमाणे पुस्तकादिधर्मोपकरणे मञ्जुस्तदन्तर्गत व्यलोकयद् देवताधिष्ठित पूर्वगत गुरुनिषिद्धदर्शनमपि द्वादशारनयचक्रपुस्तकम्। वाचितायामेव यदीयाया प्रथमायामार्यायामविगिरिति यद् हत देवनया, प्रतिमादिप्रसादितायाश्च तस्या प्रसादेन नवीन च व्यरचयत् तत् तार्किकशिरोमणिर्मल्लवादी भृगुकच्छे राजसभाया वीरनि स ८८४ (वि स ४१४) वर्षे बुद्धानन्द विजेता जिनानन्दसूरिभागिनेयोऽजितयशो–यक्षयोर्मधु ।

सुप्रसिद्धेन याकिनीमहत्तराधर्मपुत्रेण भवविरहाङ्कहरिभद्रसूरिणा, सज्जनोपाध्यायशिष्येण महेश्वरसूरिणा, गूर्जरेश्वरचौलुक्यदुर्लभराज–भीमदेव–कर्णदेव–सिद्धराजजयसिंह–परमार्हतकुमारपालभूपालादीना सौराज्ये शतशो ग्रन्थान् विरचयद्भिर्जिनेश्वरसूरि–[15]जिनचन्द्रसूरि–सूराचार्याभयदेवसूरि–नेमिचन्द्रसूरि–गुणचन्द्रगणि–वर्धमानसूरि–हेमचन्द्राचार्य–प्रभृतिभिर्विद्वद्रत्नैश्च प्रसङ्गतो निहितो जिनप्रवचनादिपुस्तकलेखन–पूजन–दान–व्याख्यान–श्रवणादिश्रावककर्तव्यसदुपदेशोऽपि पठ्यते। गूर्जरेश्वरसिद्धराजजयसिंह–कुमारपालभूपाल–गूर्जरेश्वरमहामात्यवस्तुपाल–तेजपाल–सुप्रसिद्धहेमचन्द्राचार्यादिचरित–प्रबन्धादिषु निर्दिष्टास्तत्कारिता प्राच्यपुस्तकभाण्डागारा यद्यपि साम्प्रत नोपलक्ष्यन्ते, तथापि तैर्गूर्जरेश्वरैस्त महामात्यादिभि पृथ्वीपाल–वस्तुपाल–तेजपालादिभिश्च समभ्यर्थ्य कारिता लेखितास्तदधिकारसौराज्ये वि स ११५४ वर्षतस्तदनन्तरमपि च वि स १४९७ वर्षे यावत् चिरस्थायिन्या मष्या नागरीलिप्या मनोहरैरक्षरैरमलनारीय (पृ २०१) सुचारताडपत्रीयपुस्तिकासु विलिखिता प्रभूता ग्रन्था अत्र समुपलभ्यन्ते। वस्त्रे लिखिता अपि ग्रन्था अत्र वीक्ष्यन्ते [पृ ३४४] मन्त्रीश्वरवस्तुपालादिसमानितदेवेन्द्रसूरि–विजयचन्द्रसूरिप्रभृतीना सदुपदेशेन विक्रमीयचतुर्दशशताब्द्या आरम्भे मधुमत्या (महुवा) वाग्देवताभाण्डागारकरणाय भिन्नभिन्नस्थानीयै सुश्रावकै कृत प्रशस्त प्रयत्नोऽवसीयते [पृ ५२]

साम्प्रत वर्तमानेषु पत्तनीयज्ञानकोशेषु सोमतिलकसूरिलिखितभाण्डागारादिविधाने [पृ २०२, २०९, २२७, २२८] सदुपदेशादिविशिष्ट प्रयत्नो वैक्रमपञ्चदशशताब्द्यां विद्यमानाना तपागच्छाधिपदेवसुन्दरसूरि–[16]सोमसुन्दरसूरिप्रमुखाना विज्ञायते। येषा पदप्रतिष्ठादिप्रबन्धोऽत्र पत्तने वि स १४२० वर्षे, १४५८ वर्षे च समग्र समजनि।

अत्र विशेषतो धन्यवादमर्हन्ति [17]षष्टिपरिमिता श्रमण्य श्राविकाश्च जैनमहिला देवसुन्दरसूरिगुरुबन्धुजयानन्दसूरिभ्रातृजारूपल–क्षत्रियज्ञातिकुलविजपाउराज्ञीनीतादेवी–प्रभृतय। अणहिलपाटकपत्तन–सिद्धपुर–भृगुकच्छ–स्तम्भतीर्थ–घोघा–देवपत्तन–देवगिरिप्रमुखनानाविधस्थानवास्तव्याभिर्विविधवंशोकेश–प्राग्वाट–श्रीमाल–पल्लीवाल–धर्कटादि–ज्ञातिविभूषणाभिरितो वर्षाणा पञ्चशत्या प्राक् सञ्जाताभि सद्गुणाभिधाभिर्निजमनु–

मातृ-पितृ-स्वसृ-श्वश्रूप्रभृतीनां पुण्यकृते ज्ञानाराधनार्थं स्व-परश्रेयोऽर्थं च प्रभूताः सिद्धान्तादिप्रतयो लेखितास्तथा च ताः पठन-पाठन-व्याख्यान-श्रवणादिकृते सद्गुरुभ्यो वितीर्णा ज्ञानकोशेषु च संस्थापिता एवं च याभिः कृतं स्वजन्मनो लक्ष्म्याश्च साफल्यम् ।

उपसंहारः प्रस्तुतायाः सूच्याः प्रकाशेन न केवलं प्रसिद्धाप्रसिद्धोपयुक्तदुर्लभप्राचीन-ग्रन्थादिपरिज्ञानम्, प्रामाणिकं समुपयुक्तमैतिह्यमपि प्रसिध्यति । यत इतः प्रतिप्रशस्ति प्रभूत इतिहासः प्रकाशतामागच्छेत् । अन्यान्यप्रशस्त्युल्लेख-प्रतिमालेख-शिलालेखादिभिरैतिहासिकैः साधनैः संमेलने सन्तोलने समन्वये चोपयुक्तो विशिष्टः प्रतिष्ठितः प्रामाणिक इतिहासः सङ्कलितो भवेत् । पृथक् पृथक् तथाविधा सङ्कलनाऽत्र दुःशका । ग्रन्थविस्तरभयतोऽपि नात्र प्रयतितम् । मन्त्रिवंशप्रशस्त्यादिविषये त्वस्माभिरन्यत्र (ओ. कॉ. रि. पृ. ११२२-४०) पृथक् प्रायति । तथा दिक्सूचनार्थं जिज्ञासुपाठकानामितिवृत्तसमुत्सुकानां समुपकृतये चास्याः परिशिष्टेऽप्रसिद्धग्रन्थाभिज्ञापकसङ्केतसङ्कलिता ग्रन्थानां वर्णानुपूर्व्या सूची क्रमानुसारिणी ग्रन्थरचना-लेखन-संवत्सरसूची तथा च स्थानविशेष-भूपाल-राज्याधिकारि-ग्रन्थकारादि-ज्ञापकभिन्नभिन्नाभिज्ञानसमन्विता इतिहासोपयोगिनाम्नां सूच्यपि वर्णक्रमेण विरच्यात्र पुरस्कृता ।

स्व. साक्षरश्रीमनलालदलालस्य निवेदन(Report)संशोधनादावत्रत्याधिकारिभिः डॉ. विनयतोषभट्टाचार्यमहाशयैस्तथा विशेषनामसूच्यादौ 'मि. महादेव अनन्त जोशी' इत्यनेन च प्रासङ्गिकं साहाय्यं व्यधायीत्येषां नामस्मरणमत्र समुचितम् ।

एवं 'यावद् बुद्धि-बलोदयम्' 'यथाशक्यम्' कृतेऽस्मिन्नत्युपयोगिनि कर्तव्ये गुणैक-पक्षपातिनः सज्जना हेयं परिहरन्तु, सुज्ञेयं परिजानन्तु । परिज्ञाय च समुचितं ग्राह्यं गृह्णन्तु । जीर्ण-शीर्णानामवशिष्टानां प्राचीनानामादर्शपुस्तकानामग्नि-जल-स्थल-जन्तुजातादेः परिरक्षणार्थं श्रेष्ठोपयुक्तप्राच्यपुस्तकालयविरचनार्थं सम्प्रतिसम्प्राप्य'फोटोस्टॅट मशिन'प्रभृति-साधनादिनाऽऽदर्शप्रतिकृतिबाहुल्यविधानार्थमप्रसिद्धानामत्युपयोगिनां विविधविषयविभक्तानां ग्रन्थानां प्रकाशनार्थं प्रचारार्थं च प्रयतन्ताम् । सफलीकुर्वन्तु ग्रन्थरचना-लेखन-संग्रह-संरक्षण-सूचीसङ्कलन-सम्पादन-प्रकाशन-परिश्रमम् । विधाय चैवं सम्यक् प्रथयन्तु भारतीयं विविधं विज्ञानम् । साधयन्तु स्व-परश्रेयः । वितरन्तु च सहस्रशो धन्यवादानस्य प्रयत्नस्य प्रेरक-प्रोत्साहकाय सुयशस्विने महाराजाय श्रीमते **सयाजीराव गायकवाड** महोदयायेत्याशास्ते-

वि. सं १९९२ अक्षयतृतीयायाम्
प्राच्यविद्यामन्दिरे ता. २४-४-३६
वटपद्रे ।

गान्धीत्युपाह्वो भगवान्श्रेष्ठितनुजो
लालचन्द्रः ।

A REPORT ON THE SEARCH FOR MANUSCRIPTS IN THE JAIN BHANDARS AT PATTAN

Ever since its foundation, Pattan has been the centre of Jainism, and under the beneficient royal patronage afforded to it in the 11th, 12th and 13th centuries, its preceptors devoted themselves to writing historical, religious, ethical, philosophical, literary and other works Although the work was continued in the 14th, 15th and 16th centuries and still later, the works composed in the 11th to 13th centuries are of greater historical interest than those composed later on This literary activity resulted in the formation of great libraries for collecting and preserving old, contemporaneous and new compositions

The gift of books to the preceptors for the purpose of reading and reciting them to the people is considered a great merit among the Jains, and hence they spent in former times and are still spending a large amount of money for getting MSS written Kumārapāla is said to have established 21 big Bhandars, while Vastupāla, the Minister of Viradhavala, had also founded three big Bhandars at the enormous cost of 18 crores Rich and pious Jains also devoted a large sum of money after this for the merit of their deceased relatives All this is evident from the important Prasastis (donor's colophons) given at the end of the respective MSS This will account for the large accumulation of MSS in the Jain Bhandars

It is a matter of regret that out of the Bhandars founded by Kumārapāla and Vastupāla and other Jain Ministers, no Bhandar is at present extant No single MS written at the command of Kumārapāla is to be found in the Pattan Bhandars This is accounted for by the fact that Kumārapala's successor Ajayapala was a great hater of Jains and Jainism, and tried his level best to destroy the Jain literature Minister Udayana and others at that time removed the MSS from Pattan to Jesalmere and other unknown places The palm-leaf MSS at Jesalmere are mainly from Pattan The libraries founded by Vastupāla met the same fate, perhaps at the hands of the Mahomedans.

The palm-leaf collection of Sheth Hālābhāi contains a MS. of Jitakalpa-bṛhat-cūrni by Śrī Candrasūri copied in Samvat 1284 at the end of which there are a few verses in praise of Vastupāla. This, I think, is the only remnant of the vast collection made at the command of Vastupāla.

Leaving the past aside, I now come to the present collections in Pattan.

I. The first and foremost among these is the famous palm-leaf collection in the Saṅghavī's Pādā. The collection belongs to the Laghuposālika branch of the Tapāgaccha. The collection, it appears, was put in order in the time of Munindra Soma and lastly by Ṛddhisāgara in Samvat 1914. I have got the list of the MSS. prepared by him from a Jain. The list mentions three petis or large boxes containing altogether 434 pothis. It is only a list of titles and very incomplete and inaccurate. Some fifteen MSS. from these were taken to Surat and one MS. (on Nyāya) was stolen away. When Dr. Buhler visited Pattan, he was not allowed access to this Bhandar; but he managed to get a list prepared of this collection by Nārāyana Śāstrī of Surat. But it was not done accurately as is evident from Dr. Kielhorn's report on MSS, where he has singled out only 28 important works out of which 3 only are new. Dr Peterson also tried his best to have access to this collection and examine for himself the MSS. before publishing the list prepared by the Śāstrī but could not. The Conference office then deputed a Śāstrī to prepare a list of the Jain Bhandars at Pattan. I got that list from the Conference Office and found it to be quite unreliable. It mentions 397 pothis.

Such being the case, I decided to prepare a detailed Descriptive Catalogue of all the palm-leaf MSS., as I thought it advisable to put once for all before the learned world what this Bhandar really contained. I have not only discovered many new and important Sanskrit and Prākrta works both Jain and Brahmanical, hithertofore either unknown or known to have been lost, but also quite an enormous bulk of Apabhraṁśa literature which, when published, would help us in pursuing an intensive study of this language, as it is the immediate source of many Indian vernaculars.

The collection was in a highly deplorable condition But when I took up the work of cataloguing, Pravartaka Kāntivijayaji to whom I shall ever remain under a deep debt of gratitute for his kind offices in helping me to have a complete access to these MSS, put the collection in order and change the old covers and supply new ones The keeper of the collection was very obstinate and would only lend us 20 or 30 MSS at a time, others were lent only when these were all returned I had, therefore, to spend not only most of the day but also half of the night in inspecting the MSS that they may be returned in time The collection, as now catalogued by me, contains 413 pothis most of them contain single works though there are many which consist of more than one work The keeper of the collection has now been furnished with a list of the MSS in his collection with particulars of author, date of composition, and age of MS *compiled from the catalogue prepared by me*

II The collection of the Sangha deposited in Vakhataji's Śeri, Fofaliā Vādā is the largest collection at Pattan containing 2686 paper MSS and 137 palm-leaf MSS Most of the paper MSS are on the whole well arranged, but 81 small palm leaf MSS were bundled up in cloth pieces without wooden boards and cloth covers when I first saw them Pravartaka Kāntivijayaji has now got them arranged, placed them between wooden boards and they are well taken care of Dr Peterson has described 76 palm-leaf MSS of this collection in his 5th report The following three collections are also deposited here —

(1) The collection originally belonging to Limdi's Padā It contains at present 425 paper MSS, some of which are rare and old It contains the oldest paper MS at Pattan written in Samvat 1356–57

(2) New copies of some of the rare MSS in Pattan and elsewhere The number of MSS is 366

(3) Some of the MSS belonging to Vastā-Manek

III The collection belonging to Vādi Pārśvanātha's Temple contains *only* 4 palm-leaf MSS but *the importance of the collection lies in the fact that*, it contains a large number of paper MSS *copied from old* palm-leaf MSS about Samvat 1480-1490 under the orders of the then existing pontiff of the Kharatara Gaccha

Therein we see not only rare and reliable MSS. of Jain literature, but also good MSS. of literary and philosophical works of the Brahmins and the Buddhists. Most of these MSS. in spite of their age, are in a good condition; while some of them written at the same time are worn out to such a degree that the leaves fall into pieces even at the touch. This is because the place where they were formerly stored was damp. The collection at present is in a good state of preservation. The number of paper MSS. is 744.

IV. The collection in the Āgaliśeri consists of 3035 paper MSS, 22 palm-leaf MSS. and 1 cloth MS. The collection is especially rich in the MSS. of the sacred books of the Jains and the commentaries thereon, some of which were copied at the expense of a Jain millionaire Chhaddashah of Pattan in the beginning of the sixteenth century of the Vikrama Era. There are also many MSS. of Jain Rāsās in old Gujarāti. The collection is in a very good state of preservation.

V The Bhandar at Bhabha's Pāḍā is the collection of the Vimala branch of the Tapāgaccha. It is made of two collections—one containing 522 and the other containing 1814 paper MSS. The lists of both the sections are incorrect, marginal notes on the last leaves being taken as the names of the MSS. Most of the MSS. are ordinary and not very old. I have however found a few rare MSS in this collection. It is in a fairly good state of preservation.

VI The collection in the Sāgar's Upāśraya contains 1309 paper MSS., most of which are of ordinary interest and consist of only a few leaves Besides these, there are 108 MSS. belonging to Bhāva Sāgar. All these are in a good state of preservation.

VII. The collection belonging to Makā Modi consists of 230 paper and 2 palm-leaf MSS. The paper MSS. are mostly old. The 75 palm-leaf MSS. purchased by Dr. Kielhorn for the Bombay Government in the year 1880-81 at Pattan once belonged to this collection. The present collection is at present deposited in the Sāgar's Upāśraya.

VIII. The collection belonging to Vastā Mānek was handed over to the late Vakil Lehrubhāi Dāhyābhāi and is, for the time,

being, deposited in the Sāgar's Upāsraya It contains 521 MSS most of which are 300 to 400 years old

IX The importance of the collection of the Khetarvasi is solely due to its 76 palm-leaf MSS It is here that, I found the six [1]dramas of Vatsaraja, the minister of Paramardideva of Kalañjar Besides some rare works of the Jains, it contains old palm-leaf MSS of *[2]Gaudavaho*, *[3]Rāvanavaho and Pulinda's [4]sup*plement to the Kādambari The MSS in spite of their age, are in a good state of preservation, but owing to the carelessness of the keeper, they were lying bundled up in cloth pieces without wooden boards to pretect them I impressed upon the keeper the importance of the collection under his charge and I was assured, they would henceforth be properly preserved

X The collection in the Mahālakṣmi's Padā contains 8 palm-leaf MSS and a few complete paper MSS Among the palm-leaf MSS, there is a copy of an anthology[5] by Lakṣmana who calls himself possessed of a hundred thousand Sūktas

XI The collection in the Advāsis Pādā contains 2 palm-leaf MSS one of which was copied not very long ago on blank palmyra leaves gathered from old manuscripts and some paper MSS of no importance

XII Himmatvijayaji's collection is a private collection and mainly consists of works on architecture of which the owner has made a special study

XIII Lāvanyavijayaji's collection contains paper manuscripts of an ordinary interest most of which are now at Palanpur [6]

This finishes the list of the Bhandars existing at present in Pattan

1 Published in the Gaekwad's Oriental Series (GOS) No. 8

2 Printed in the Bombay Sanskrit Series as No 34

3 Printed in the Kāvyamālā Series N S No. 47 as सेतुबन्ध

4 Printed in N S etc

5 By name *Suktavali* described in Peterson's Third Report (*1884-86*) on p 54 *et seq*

6 It is reported that a Jain collection of MSS was burnt by some *Hindu* fanatic out of sheer hatred It is probable that these MSS did not escape the wrath of the fanatic.

The well known collection in the Ḍhanḍhera Vāḍā belonging to the Śrīpūjya of the Punamiya Gaccha is now scattered. It was the subject of a law-suit between the present Śrīpūjya and the Jain community of Pattan. No one knows where the MSS. have been removed but there is still a lingering hope that the MSS. may again see the light of the day. The collection, it is said, originally contained 400 dābḍās or wooden boxes. The late Svarupcand Yati, the keeper of the collection, would allow no one to see his MSS. After his death a quarrel arose about the post of the Śrīpūjya, and during the time some of the important MSS. were sold away to the agents of the British Officer in charge of the Operations for the Search of MSS. Mr. Dwivedi was allowed to see the collection and he suspected that some MSS. were kept back from him. I came across a list of the collection (containing about 50 dābḍās) as it existed some 15 years back and found a few titles like Yadusundara, Lalitavilāsa, Sura(?rā)gacandrodaya, not mentioned in his list. European scholars believed and still seemed to believe that this was the collection of the great Hemacandra; but this is really a misconception. Hemacandra belonged to the Pūrnatalla Gaccha, while the keeper of the collection was of the Pūrnimā Gaccha. Mahimaprabha, a Śrīpūjya of the Pūrnimā Gaccha in the Ḍhanḍhera Vāḍā, has written Āṁbada Rāsa wherein he traces his spiritual descent from Vinayasundara and not from Hemacandra. There were two other branches of this Gaccha, one at Chānasmā and the other at Lāḍol. The collection seems to have been very comprehensive in its scope and to have contained a large number of Sanskrit, Prākṛta and Gujarātī MSS. most of them being written by the Yatis of the Gaccha; and hence correct. There were no palm-leaf MSS. and the paper MSS. too, I have reasons to believe, were not older than three centuries.

Pattan has, from the time of Col. Tod., attracted the attention of the MSS. workers; it has consequently been the working field of the agents of the MSS. searchers. The Bhandars in Pattan were formerly in the hands of the Yatis, who had also many MSS. with them as their private property. These MSS. they were enticed to part with by offers of large sums. The Brahmin *munim*[1] of the Saṅgha, also, I am told, sold away some MSS.;

1 Clerk in the employ of the Sangha.

some were moreover stolen away by interested persons Many paper MSS and also a few palm-leaf MSS have thus gone to Bombay, Poona and to foreign countries The Bhandars are at present all under the care of the Jain laymen and there is very little possibility of any MS being removed by sale

The Bhandars are housed either in Upāśrayas or in ordinary houses The Bhandars of the Vādī Pārśvanātha will be deposited in the new magnificent temple of Vādī Pārśvanātha when ready The MSS are stored in small wooden or paper boxes called dābḍās (occasionally in leather boxes also) which are again put in cupboards or large boxes When the new building which is to be erected at a cost of Rs 41,000, is ready, all the Bhandars will be transferred there[1]

Want of care and change of hands have their effect on the palm-leaf MSS but generally they are, in spite of their old age, preserved well Although there are palm-leaf MSS on which ink has faded, there is none which is eaten by moths The smell of ghodā vacā (*Acorous calamus*) of which bundles are put with the MSS make them secure against the attacks of worms Some of the palm-leaf MSS, if properly preserved, would endure for 500 years more

The Pattan palm-leaf MSS are distinguished from those in Southern India by their size, quality of the leaves and by the manner of writing The palmyra leaves employed in writing Southern MSS are usually thick with a certain degree of stiffness, while those at Pattan are thin, soft and graceful Thin palm-leaves were, however, imported from Malabar, as is evident from a remark on a blank [2]palm-leaf in the Sanghavi's Pādā The letters of the MSS in the South are scratched with a stylus and blackened with soot, while the writing on the MSS in Gujarat has been executed with a reed pen The MSS in the South are not so old as those at Pattan The oldest MS found in the South dates according to Dr Burnell from A D 1428 The script of the MSS is old Devanagari and resembles the writings in the inscriptions of the time

1 The pious hope of Mr Dalal is likely to be fulfilled in the near future A central MSS Library at Pattan with up-to-date methods of preservation is now being organised in right earnest.

2 See p. 201

The MSS. were written either by Yatis or professional scribes who were mostly Brahmins, Kāyasthas and Banias. The cost of the MSS. including the price of the leaves and the copying charges was comparatively higher. MSS. often changed hands both by gift and sale.

All palm-leaf MSS. are pierced either with one hole in the middle or with two holes on the left and the right in the case of long MSS., through which strings are passed in order to keep the leaves together. The MSS. are generally placed between wooden boards and occasionally in leather covers held together by means of strings of cotton or silk. The MSS. are then wrapped over with pieces of cloth or silk and then arranged in gañjas and placed in large wooden boxes. The largest MS. measures 36″×2½″, in size while the smallest (pustikā) measures 4½″×1½″ in size.

Although the oldest dated MS. at Pattan was copied in 1062 A. D. there are about half a dozen undated MSS. which were written earlier. The script of the MSS. of Damayantī, Candra-Mahattara's Prākrta commentary on Sittari, and other MSS. tell us that they were written in the 10th century A. D. Of the dated MSS. there are about a dozen written in the 12th century and about one hundred in the 13th century. Most of the MSS. copied in the 15th century were written at the command of Devasundara and his pupil Somasundara, pontiffs of the Tapāgaccha, both of whom seem to have done much for the resuscitation of the old works. The latest palm-leaf MS. at Pattan is dated Samvat 1497. Among the names of the kings in whose reigns the MSS. were written, those of Siddharāja, Kumārapāla, Viśaladeva and Sārangadeva are often found.

Among the places where the MSS. were written, we find the names of Pattan, Cambay, Dholakā, Karnāvatī, Duṅgarapura, Vijāpura, Candrāvatī and Prahlādanapura.

There is a peculiar system of numbering the pages of these MSS On the left side there are the usual numerical signs but on the right the pages are indicated by distinct letters or syllables. Thus 1 is indicated by "Sva", 2 by "Sti", 3 by "Śri", 100 by "Su", 200 by "Sū", and so on. Old paper MSS. are generally marked with numbers, but many MSS. in the Vāḍi Pārśvanātha are

numbered like palm-leaf MSS This is due to the fact that they were copied directly from palm-leaf MSS

Palm-leaf MSS are sometimes illuminated The Bhandars however contain only one palm-leaf MS with pictures in colour which represent the Tirthankaras Illustrated palm-leaf MSS are not very rare I have seen more than a dozen such MSS at Pattan MSS of Kalpasūtra and Kālakācārya Kathā are some of those that are generally illustrated One illustrated MS copied in Samvat 1294 has the pictures of Hemācārya and Kumārapāla of which I have obtained a photo[1] for the detailed Report There is another MS picturing the details of the composition and promulgation of Hemacarya's grammar

The Pattan Bhandars contain 2 MSS on cloth one of which, written in Samvat 1418, consists of 92 leaves measuring 25″×5″ The MS is well preserved and the letters are very clear The leaves are made by pasting together two thick pieces of ordinary khādi cloth Even at present cloth is preferred for rare works The transcript of Jayaprābhrta in the Jain Bhandar at Baroda is on tracing cloth

There are more than 12,000 paper MSS in the Bhandars The paper MSS in the Sanghavi's Pada are cut in the fashion of the palm-leaves They say that the paper was first introduced in Gujarat in the time of Kumārapāla, but the Bhandars contain no paper MSS written in the 13th century of Vikrama I came across one or two paper MSS bearing this date, but from the script it was clear that they were spurious Although there is a paper leaf dated Samvat 1329 in a palm-leaf MS, *the oldest* and most extensive paper MS in the Bhandars was *copied in* Samvat 1356–57 Paper MSS were in many instances written in golden characters The Bhandars contain about half a dozen such MSS

During my twelve weeks stay at Pattan, I examined all the 658 palm-leaf MSS and about 1 000 select paper MSS Besides the Jain collections, I examined four collections in the possession of Brahmins, but nothing of importance could be found therein

---

1 This photo has been reproduced in the *Mohaparajaya* GOS No 9 as the frontispiece

I now proceed to describe briefly the rare and important MSS. in the Bhandars.

Sanskrit.

Logic and Philosophy

Hetubindu-ṭīkā[1]—a commentary on Hetubindu of the author of Nyāyabindu. The MS contains both the text and the commentary. As some portion of the concluding folio of the MS. has been efaced, the name of the commentator cannot be read; but from the Tibetan translation of the work, it is known that Vinītadeva (700 A. D.) is the author of Hetubindu-ṭīkā. This palm-leaf MS. restores to us the Sanskrit original of this important Buddhistic work which was supposed to be lost. The MS. which is copied in Samvat (10 or 11)-75 is written in such a script that even a skilful scribe having practice in writing palm-leaf MSS. would not be able to make out the letters correctly.

Tattvasangraha[2]—an examination of the various philosophica schools of India. The author is Śāntarakṣita, a Buddhist professor at the famous Buddhist University of Nālandā. The work was known only through its Tibetan translation, until Dr. Buhler discovered a copy of the original work in Jesalmere palm-leaf collection. The Pattan Bhandar of Vādi Pārsvanātha contains, also a commentary on the same work, entitled, *Tattvasaṅgraha-pañjikā*—a commentary on this by Kamalaśīla which was known to us only from its Tibetan translation. The present MS. is written about the same time as the former. Kamalaśīla was a professor of Tantras at the University of Nālandā about 750 A. D.

Tarkabhāṣā[3]—by Mahāyati Mokṣākaragupta (Buddhist) of the famous monastery of Rājajagaddala. The work is divided into 3 chapters treating of perception and two kinds of inference. This is most probably the same as Tarkabhāsā of Jñānaśrī of the Vikramaśīla University (about 983 A. D.) which was known to us through its Tibetan translation. Of the two palm-leaf MSS. one has the first two folia damaged while the other is wanting in the first four folia.

---

1 This work is now being taken up for publication in the GOS.

2 Published in the GOS with the commentary of Kamalas'īla as Nos. 30-31.

3 Taken up for publication in GOS.

Laghudharmottara ṭippana—a gloss on the first three chapters of Nyāyabindu ṭīkā of Dharmottara by the royal sage Malla who flourished in the time of Śilāditya The palm-leaf is much damaged (folia 4-83)

Tattvopaplava[1]—a work on logic and dialectics by Jayarāśi The only MS (palm-leaf) known of the work, is dated 1346 The first leaf is damaged

Nyāyabhūsana—the author's own commentary on Nyaya sāra by Bhāsarvajña (before 900 A D) The work was known from references by the Buddhist Ratnakirti (about 983 A D) in his Apohasiddhi, by Jayasimha Suri in his Nyāyatātparya dipikā and by Guṇaratna in his Tarkarahasyadipikā The present MS contains the first and the second chapters complete, the third incomplete, the last one containing Āgamapramāṇa, is somewhat incomplete

Mahāvidyāvidambana[2]—a work in paricchedas by Bhatta Vādindra on the permanence of the sound

Mahāvidyāvidambana vrtti—is a commentary on the above work by Bhuvanasundara There is also a tippana on the commentary by the same author

Pramānantarbhāva[3] by Devabhadra and Yaśodeva—an examination of the logical conceptions of the Buddhists and Mimāmsakas

Pramānasamgraha—a work on Jain logic, exists only in palm leaves

Nyāyakalikā—by Jayanta, a treatise on the 16 padarthas of Gautama It is mentioned by Guṇaratna and was supposed to have been lost in original

Nyayakandali—tippaṇa by Naracandra, granthāgra 2500

Kusumodgama—a commentary on Nyāyakandalī by S'idila Vommideva Bhūpati

---

1 Taken up for publication in GOS

2 Published in the GOS No 12

3 A MS of this work written in Samvat 1194 exists also in the Jesalmere Bhāndāra

Nyāyakusumāñjali-parimala—by Divākara, first stabaka only.

Vārtika-vrtti[1]—otherwise called Pramāṇa-kalikā-vrtti by Śāntisūri.

Nyāyāvatāra-vṛtti[2]—a commentary on Siddhasena's Nyāyāvatāra by Siddhavyākhyānika.

Nyāyapraves'a-pañjikā[3]—a commentary on Haribhadra's Nyāya-praveśa by Śrīcandrasūri, first folio missing.

Pramānamañjarī-ṭīkā—a commentary on Sarvadeva's Pramānamañjarī by Balabhadra.

Nyāyakusumāñjali-nibandhana—a commentary on *Kusumāñjali* by Paramapāśupatācārya Vāmadhvajācārya. Palm-leaf MSS.

Nyāyaratna by Manikantha—a short treatise on logic; consists of 4 leaves.

Saptapadārthi-ṭīkā—a commentary on *Saptapadārthī* by Bhāvasena Traividya.

Nyāyasiddhānta-mañjarī-kutūhala-ṭippaṇikā—a gloss on *Nyāyasiddhāntamañjarī* by Yādava.

Tārkikarakṣā-prakās'a by Balabhadra—a commentary on Varadarāja's Tārkika-rakṣā.

Padārtharatna-mañjarī—composed by Kṛṣṇa in the time of Arjuna for Śārṅgadhara.

Tarkabhāṣā-ṭīkā—a commentary on Tarkabhāṣā by Govardhana.

Palm-leaf and paper MSS of *Laghudharmottara*.

Vedānta.

Khaṇḍanakhādya-ṭīkā—"Śiśuhitaiṣiṇī"[4]—a commentary on the 4th Khanda of Śrī Harṣa's well-known work on Vedānta old

1 Printed in Benares.

2 Printed in Jain S'vetāmbara conference Hemacandrācārya Granthāvalī, Pattana, No 21.

3 Published in the GOS No 38.

4 The real name seems to be S'iṣyahitaiṣiṇī, vide p. 373.

and good MSS of *Khandana vibhaktika vibhañjana*, otherwise called Vidyāsāgari—a commentary by Udayapūrna on Khandana khādya

Tattvapradipikā ṭikā—Bhāvadyotanikā, a commentary on Citsukhi by Sukhaprakāśa

Padārthatattva-tātparya dipika—by Ānandānubhava, pupil of Nārāyanajyoti with the commentary 'Mitaksarā', otherwise called Gangāpuri

Nyāyadipamālā-prapañca-mithya—by Ānandabodha

Ānandalahari tikā—a commentary on Śankara's Ānandalahari by Narasimha

Tarkasamgraha[1]—by Ānandajñāna, pupil of Paramahamsa Siddhānanda

Yoga, Adhyātma, etc

Yogasamgrahasāra—by Nandiguru

Adhyātmatarangini ṭika—a commentary of Somadevā's (author of Nitivākyāmrta) Adhyātmatarangini by a pupil of Svarnanandi for the awakening of Somasena

Ganakārika[2] of Bhāsarvajna—treats of the five-fold knowledge with the Ratna commentary

Yamaprakarana[3]—21 verses by Viśuddhamuni, pupil of Śadgocara

Historical

Vikramankābhyudaya—a historical Mahākāvya (in prose and poetry) by King Bhulokamalla Someśvara III (1127-1138 A D) of the Calukya Dynasty of the Deccan, son of Vikramāditya II and author of *Abhilasitārthacintāmani* The work is a life of Vikramāditya, the son of Āhavamalla, the grandfather of the author Dr Buhler had discovered a historical poem *Vikramānkabhyudaya* (otherwise called *Vikramānkadeva-carita* by a

1 Printed in the GOS No 3
2 Printed in the GOS No 15
3 Printed in the GOS as Parisista of Ganakarikā, GOS No 15

Kashmirian poet Bilhana who was the court poet of King Vikramāditya.

This work is printed in the Bombay Sanskrit Series from the single palm-leaf MS. at Jesalmere. The Pattan Bhandars contain two paper MSS. of this work of Bilhana copied about Samvat 1480 which will be useful in correcting the mistakes and readings of the printed text.

The present poem is an important discovery, but unfortunately the palm-leaf MS is incomplete (2–80 folia) ending with the Yauvarājya of Vikramāditya.

Kumārapālacaritra[1]—by Jayasiṃha Sūri, the author of *Hammīramadamardana*[2].

Kumārapālacaritra[3] by Cāritra Sundara.

Kumārapālacaritra by Somavimala.

Kumārapāla-prabandha—anonymous MS. dated Samvat 1475.

Anekaprabandha } Only those Prabandhas which are
Prabandhasaṁgraha } new deserve to be published.

Vasanta-vilāsa[4]—a Mahākāvya on Vastupāla by Bālacandra, a contemporary of Vastupāla There is only one MS. of the poem.

Sukṛta-kīrti-kallolinī[5]—180 verses by Udayaprabha, a panegyric on Vastupāla, contains about 80 verses on the history of Gujarāt.

Kīrtikallolinī—an eulogy of Vijayasenasūri (in the 17th century of Vikrama) by Hemavijaya

Vijayadeva-māhātmya[6] by Vallabhagani-life of Vijayadevasūri, a pontiff of the Tapāgaccha (about Samvat 1675)

---

1 Printed by Pandit Hiralal Hamsaraj of Jamnagar.

2 The author of Hammīramadamardana is quite different. The older Jayasimha is senior by 250 years.

3 Published by the Atmananda Sabha of Bhavanagar

4 Printed in GOS No 7

5 Printed in GOS as परिशिष्ट of हम्मीरमदमर्दन. No. 10

6 Printed in the Jain Sāhitya Saṃsodhak Granthamālā No. 9. Ahmedabad 1928.

Gurjaradeśabhūpāvali—(about 200 verses) by Rangavijaya chronology of the kings of Gujarāt from the rulers of Valabhi to Aurangzeb

Kāvyamanohara[1]—a poem by Maheśvara on Mandana Mantrī

Mantrikarmacandravamśāvali by Jayasoma about Mantri Karmacandra and his ancestors

Poetics

Kāvyamimāmsā of Rājaśekhara[2] (8th century)—There is one incomplete palm-leaf MS and another complete paper MS at Pattan The paper MS is written about Samvat 1480 and is generally correct There exists one palm-leaf MS at Jesalmere The work is stated to have been in 18 chapters Only the first chapter is to be found and that too only in the Bhandars

Kavi(? Kavya)śikṣā of Ācarya Vinayacandra—Vinayacandra calls himself the author of 20 works About five works are to be met with in the Bhandars [3]*Nemināthacatuṣpadi* a Gujarati poem is supposed to have been written by this Vinayacandra The author says that, he writes the present work in the words of Bappabhatti, who converted king Āma of Kanoja (8th century) Bappabhatti was called *Kavyaśikṣā* he may have, therefore, composed a *Kaviśikṣā* and our author might have made use of it in the present work The work is not only very good in its own domain but also supplies much topographical information of Gujarat in his time Unfortunately, the only extant palm-leaf MS of the work in the Sanghavi's pādā is incomplete It breaks off in the midst of the 4th pariccheda Some 10 leaves are wanting to make the work complete

Alamkāramahodadhi[4]—by Narendraprabha, a pupil of Naracandra composed at the request of Vastupāla Only one MS is known to exist The MS comes upto Arthālankāra (8th chapter incomplete) a few of the concluding folia being lost The present

1 Printed in the Hemacandrācarya Granthāvali Pattan No 7

2 Published in the GOS No 1

3 Printed in GOS in प्राचीन गुजर काव्यसंग्रह No 13

4 Taken up for publication in the GOS

MS contains the text of the work with the author's own commentary. A MS. of the text of the work is known to exist at Ahmedabad.

Udbhaṭālaṁkāra-vṛtti[1]—a commentary on Udbhaṭa's work on poetics by Pratihārendurāja. There exists a palm-leaf MS. at Jesalmere. The Pattan MS. is on paper written about Samvat 1480.

Padaprakāśa is a valuable commentary on King Bhoja's *Sarasvatī-kanṭhābharaṇa* by Ājaḍa, son of Pārśvacandra.

The Pattan palm-leaf MS. is the only copy of the commentary yet known, though it is incomplete.

Kāvyakalpalatāviveka—is a commentary on *Bālacandra's*[2] Kāvyakalpalatā.

Kavikalpalatā[3] (Kaviśikṣā) is a work on the various topics of interest to poets by Devasena, son of Vāghbhaṭa, the minister of the King of Malwa.

Alaṅkārasāra (*in kārikās*) by Bhāvadeva in 8 chapters.

Kāvyādarśa—a commentary on the Kāvyaprakāśa by Someśvara, son of Bhaṭṭa Devaka of the Bhāradvāja gotra.

This Someśvara is different from the author of Kīrtikaumudī The two palm-leaf MSS. combined give us only the 5th, 6th, 7th, 8th, and 9th chapters.

Vāmanīyālaṁkāra-vṛtti—a palm leaf MS. dated Samvat 1178.

Vāmanīyālaṁkāra-ṭīkā—a commentary on Vāmana's *Kāvyālaṁkārasūtra* by Sahadeva of the Tomara clan

Daṇḍin's *Kāvyādarśa*[4]—a palm-leaf MS. of the 13th century.

Kāvyaprakāśa-dīpikā—a commentary on *Kāvyaprakāśa* by Bhāskara

---

1 Printed in Bombay, 1915

2 The name should be Amaracandra.

3 Printed in Bibliotheca Indica.

4 Printed often.

Poems

Abhinanda-kāvya[1]—(Rāmacaritra) composed by poet Abhinanda at the instance of Yuvarāja Hāravarsa (a king of the Pāla dynasty of Bengal) who is called the ornament of the dynasty of Dharmapala (765-829 A D) and born of Vikramaśila The last four cantos (37-40) of the poem are composed by Bhima, a Kāyastha

Sūkta-ratnākara mahākāvya—by Manmathasimha, son of Vidyāsimha and Vejalladevi-a collection of Śūktas on various religious and ethical topics culled from various works, the first dvāra treats of religion, *granthāgra* 4340

Udayasundari-katha[2] is a prose romance written by Soddhala a Valmika Kāyastha of Lātadesa (Broach) in emulation of Bāna s Harṣacarita The hero of the story is Malayavāhana, a king of Pratiṣṭhāna The work, like Harsacarita is divided into eight Ucchvāsas In the first Ucchvāsa, the poet gives an account of the origin of his own community (Valmika Kāyastha) from Kāladitya, a brother of King Śiladitya of Valabhi, his own lineage and the circumstances which led to the composition of the work The author was patronized by Mummuniraja, king of the Konkaṇ Kalidāsa, Bāṇa, Bhavabhūti, Abhinanda, Vākpati and other poets are praised for their literary compositions The present work being a fine piece of literary composition is an important addition to the Sanskrit works by the Brahmanical writers of Gujarāt It seems to have been composed either in the 9th or the 10th century A D The Pattan MS is the only MS of the work known at present It seems to have been copied from a palm-leaf MS about Samvat 1480

Naranārāyanānanda[3]—a *Mahākāvya* by Vastupāla on the abduction of Subhadrā by Arjuna This poem deserves special attention, as it is the only *Mahākāvya* by the famous Jain minister and that too on a Brahmanical topic

Dharmabhyudaya-sanghapaticarita—a poem written to commemorate the pilgrimage of Vastupāla to Girnar The first and

---

1 Published in the GOS No 46

2 Published in the GOS No. 11

3 Published in the GOS No 2

the last sargas contain historical information about Vastupāla and the Jain Ācāryas.

Damayantīkathā-vṛtti by Guṇavinaya—a commentary on Trivikrama's *Damayantīcampū.*

Nābheyanemidvisandhāna by Hemacandra,[1] pupil of Ajitadeva. The only MS of the poem contains the text of the poem with the author's own commentary on the first two cantos.

Tilakamañjari-sāroddhāra[2]—*Tilakamañjarī* epitomized in verse by Dhanapāla (Junior).

Candraprabhacaritra by Sarvānanda.

Rasāśraya by Śivabhadra, son of Prabhañjanācārya, with the commentary by Śāntisūri. Satyavān describes the love-lorn condition of Rāma when separated from his beloved.

Ghaṭaka(? kha)rparaṭīkā by Śāntisūri.

Meghābhyudaya—a poem in 36 verses with a commentary by Śāntisūri.

Vṛndāvana-kāvyaṭīkā by Śāntisūri.

Kirātalaghuṭīkā by Prakāśavarṣa.

Ābhāṇaśataka[3], a collection of humorous stanzas.

Maṇḍana's works:—

Kāvyamaṇḍana, a poem on Pāṇḍavas.

Upasargamaṇḍana, on prepositions.

Alaṁkāramaṇḍana[4], on poetics.

Saṅgītamaṇḍana, on Music.

Śṛṅgāramaṇḍana, a collection of erotic verses.

Champūmaṇḍana[5] a Champū of Nala.

Kādambarīmaṇḍana[6], an epitome of Kādambarī.

---

1 He is different from the famous Hemacandra, Guru of Kumārapāla as also from Maladhāri Hemacandra

2 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali.

3 Printed in the Āgamodaya Samiti, Surat

4 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali, Pattana No. 11.

5 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali, Pattana No. 9.

6 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali, Pattana No. 8.

Candravyaya-prabandha[1]

Vādi Pārs'vanātha Bhandāra contains two MSS of these works all copied in Samvat 1502 by a Kāyastha scribe, Vināyakadasa and these are the only MSS of the works Poet Mahesvara has written a life[2] of the author of these works

Maṇḍana was a Śrimāli Jaina and a minister of Alimshah of Mandapadurga (*Māndu*), Malwā

Pratijña gāngeya by Mūla, a *Dvyās'raya Mahākāvya* on Bhiṣma, illustrating the grammatical rules of *Kātantra* as explained by Durgasimha I came across an incomplete palm-leaf MS of the poem at Ahmedabad

Erotics

S'ambhalimata[3] by Dāmodaragupta—a work on the art of prostitution composed in the eight century Dr Peterson had found one incomplete palm-leaf MS at Cambay containing about 300 verses The work as published in the 3rd Gucchaka of Kāvyamālā comes upto the 927th verse The present MS is also incomplete, but it contains about 100 verses more than the printed copy From a fragment of the last folio we know that the *granthāgra* of the work is 1290 The MS corrects the mistakes of the printed text

Folk tales

Pañcadanda prabandha—by Pūrṇacandra Granthāgra 4000

Brhatpañcakhyāna sāroddhāra by Dhanaratna

Pañcadanda-caritra-prabandha[4] by Rāmacandra, the author of Vikramacaritra, composed in Samvat 1490

Dramas

Āgamadambara, a drama in 4 acts, composed by Vrttikāra Jayanta, father of Abhinanda, the author of *Kādambarī katha-sāra* who flourished in the reign of Lalitāditya of Kashmir in the eighth century A D It is an examination of the doctrines of the six schools of Indian philosophy

1 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali Pattana No 10

2 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali Pattana No 7

3 The complete work has been taken up for publication by the Asiatic Society of Bengal

4 Published by Hiralal Hamsaraja of Jamnagar

(i) *Karpūra-caritra Bhāṇa* (a monologue) adventures of Karpūra, a gambler.

(ii) *Rukmiṇīpariṇaya* (Īhāmṛga) on the marriage of Rukmiṇī and Kṛṣṇa.

(iii) *Hāsyacūḍāmaṇi* (a farce)

(iv) *Tripuradāha* (Ḍima) on the burning of Tripura by Śiva.

(v) *Kirātārjunīya* (Vyāyoga) on Arjuna's practice of penance as a kirāta on the Himalayas. The last few folia are damaged.

(vi) *Samudramathana* (Samavakāra) on the churning of the ocean by gods.

These six dramas[1] of Vatsarāja, the minister of Paramardideva of Kalinjar (1165-1203) are found in the palm-leaf collection in the Khetarvasi.

The dramas of Vatsarāja were regarded as classics, as the *Sāhityadarpaṇa*—a well known work on rhetorics, refers to Tripuradāha and Samudramathana There is a paper MS of the *Hāsyacudāmani* in the Deccan Collection; but all the other five works, as far as my knowledge goes, are new discoveries.

Anargharāghavarahasyādarśa—a commentary on *Anargharāghava* by Devaprabha; the first five acts in the collection of the Saṅgha are on paper, while the last 5 acts are in the palm-leaf collection in Khetarvasi; *granthāgra* 7500. There is a *Ṭippana* on this drama by Maladhāri Naracandra containing 2450 verses.

Anargharāghava Ṭīkā by Jinaharṣa, pupil of Jayacandra,[2] pupil of Munisundara, pupil of Somasundara.

Candralekhāvijaya—a drama composed by Devacandra, the guru[3] of Hemacandra in the time of Kumārapāla.

Kaumudīmitrānanda[4]—by Rāmacandra, pupil of Hemācārya.

---

1 All these six dramas have been published in the *Rupaka Ṣatkam* in GOS No. 8.

2 This Jayacandra was not the pupil of Munisundara but he was the सतीर्थ्य गुरुबन्धु of Munisundara Both of them were the fellow-students of Somasundara. (see गुर्वावली of Munisundarasūri)

3 Devacandra, the author of this Prakaranarūpaka, was the pupil of Hemacandra. (see GOS No 21, Intro. p 64)

4 Printed in the Jain Ātmānanda Grantharatnamālā, Bhavnagar No. 59.

Nalavilāsa[1]—a drama in 10 acts on Nala by Rāmacandra

Raghuvilāsa—by Rāmacandra The only palm leaf MS of the work is incomplete and the folia have stuck together

Mohaparājaya[2]—a drama in 5 acts, shows how Kumārapāla overcame passions through Vinaya by Mantri Yaśahpāla, a Modha by caste The drama was acted in Tharād at the festival of the Temple of Mahāvira erected by Kumārapāla

Hammīramadamardana[3]—by Jayasimha is a historical drama on the humbling of Hammira a Muhammadan chief by Vastupala It was acted at Cambay by the order of Jayantasimha, the son of Vastupāla There are only two MSS of the work—one in palm leaf dated 1286 at Jesalmere, and the other a paper MS in the Vādi Pārs'vanātha at Pattan The Pattan MS is written about Samvat 1480 and contains like the Jesalmere MS *Vastupāla Pras'asti* by the same author

Rājimati prabodha by Yasaścandra The theme is too well known among the Jains

Karunāvajrāyudha Nātaka[4] by Bālacandra, pupil of Hari bhadra, and the author of *Vasanta-vilāsa* The subject is the protection of a pigeon by Vajrāyudha (who afterwards became the 16th Tirthankara) even at the cost of his own life The play was first acted by the order of Vastupāla

Prabuddha-Rauhineya[5] a drama in 6 acts on the awakening of Rauhineya, a highly skilful burglar, to the path of salvation, by Rāmabhadra, pupil of Jayaprabha

Dharmābhyudaya[6] (Chāyā Prabandha) on the life events of the Royal sage Daśārṇabhadra by Meghaprabha

Grammar

S'abdamahārnavanyāsa—Hemacandra's great commentary on his own Śabdanuśāsana

---

1 Published in the GOS No 29

2 Published in the GOS No 9

3 Published in the GOS No 10

4 Published by the Jain Ātmananda Granthāratnamālā, Bhavanagar No 56

5 Published by the Jain Ātmānanda Granthāratnamālā Bhavanagar No. 60

6 Printed in the Jain Ātmānanda Granthāratnamālā Bhavanagar No 61

Dhātupārāyaṇa[1] with commentary by Hemacandra.

Liṅgānus'āsana-vṛtti—Durgapadoprabodha by Vallabhagaṇi, pupil of Dhanavimala of the Kharatara Gaccha.

Buddhisāgara—a grammar by Buddhisāgara composed at *Jabalpura* (Jāvālipura) in Samvat 1080.

S'abdānus'āsana by Malayagiri, the well known commentator, on a Jain canonical work composed about the time of Hemacandra's grammar.

Golhana-vṛtti—a commentary on Durgasimha by Golhaṇa.
Kātantrapañjikodyota (incomplete).

Kaviguhya—a commentary on Bopadeva's *Kavirahasya* by Ravidharma.

Dhāturatnākara by Sādhusundara with the author's own commentary *Kriyākalpalatā* composed in Samvat 1687.

Metrics.

Palm-leaf MS of *Halāyudha's Amṛtasañjīvanī*, a commentary on *Chandaḥsūtra*.

Chandonus'āsana by Vāgbhata.

Vṛttaratnākara Ṭīkā by Somadeva composed in Samvat 1329.

Vṛttaratnākara Ṭīkā by Trivikrama, son of Raghusūri. A critical edition of *Hemācārya's Chandonus'āsana* may be undertaken. There are reliable MSS of the work at Pattan. It will throw great light on Gujarati metrics.

Polity.

Kauṭilya-Arthas'āstra (on palm-leaf)—only a fragment containing the first Adhikarana and the second incomplete with some portion of Yoghama's commentary *Nīti-Nirnaya*

Lives of the Tīrthankaras, etc.

Trisasti-puruṣa-caritra in prose by Maladhāri Vimalasūri (incomplete, upto the life of Mallinātha).

S'rīdharo-caritra in nine cantos on the worship of the Jinas by Māṇikyasundara, pupil of Merutunga of the Añcala Gaccha.

1. Printed by Joh Kirste Vienna, Bombay 1901.

Kathās

Laghu Upamitibhava-prapañcā by Devendra, pupil of Śrī candra, *Granthagra* 5700, composed in Samvat 1298

Upamitibhava-prapañcoddhara by Devasūri

Kathāratnasāgara by Naracandra in 15 *Taraṅgas*, contains moral and religious stories

Architecture

Rūpamandana by Sūtradhāra Maṇḍana

Lakṣaṇa-samuccaya—a work on building the temple of Śiva and the installation of the phallus, etc The work is called *Vairocaniya* The palm leaf MS though incomplete (from 12–28 vidhis) is the only MS known of the work

Vāstutilaka by Keśava

Arts

Saṅgītasāroddhāra—by Sudhākalaśa, pupil of Rājaśekhara, Samvat 1360

Abhilaṣitartha-cintāmaṇi[1]—a voluminous work on various arts in 100 Adhyāyas by the Cālukya king Bhulokamalla Someśvara The Madras Oriental MSS Library contains one incomplete MS of this work (about 1600 verses) The Pattan MS is also incomplete, but contains some more portion of the work The MS was entered in Mr Dvivedi's list as Vividha-varṇa-vicāra and it was explained that it may contain information about castes in the time of Kumārapāla

Divination

Candronmīlana—a work on telling the future by means of questions based on Praśnavyākarana

Cūdāmaṇisāra—by Bhatta Lakṣmana

Hastakānda—by Pārśvacandra

Astronomy and Astrology

There is no work of importance There is, however, a palm-leaf MS of *Vārāhīsamhitā* dated Samvat 1313

Meteorology

Varṣaprabodha[2]—by Meghavijaya

1 Printed in GOS No 28 Vol I Vol II will be published shortly

2 Printed by Bhagavandasji Jain, Jaipore

Science of Omens.

S'akunasāroddhāra[1]—by Mānikyasūri in 11 chapters, 507 verses.

Prākṛt.

I. Historical.

Kathāvali is a Prākrta work in prose by Bhadreśvara Sūri who flourished in the time of Karna. It contains lives of the 24 Tīrthaṅkaras and Jain Pontiffs. The work is not only prior to Hemācārya's *Paris'ista Parva* published by the Asiatic Society of Bengal but also goes further than it. *Paris'iṣṭa Parva* ends with tha life of Vajrasvāmin, while the present work goes as far as Haribhadra (6th century). The work is very extensive containing about 24000 *granthas*, but we should only publish the really historical portion (from the life of Mahāvīra to the end). The Pattan palm-leaf MS is the only MS known of this work. Being written in Samvat 1497, it is the latest of all the palm-leaf MSS at Pattan.

Siddhasenādi Caritra contains the lives of the Jain Ācāryas Siddhasena, Pādalipta, Mallavādī and Bappabhatti. The life of Bappabhatti given here confirms the account of the conversion of Vākpati, the author of *Gauḍavaho*. The lives are all anonymous, but as they are written in Prākrta, they are supposed to be old and reliable The age of the MS is Samvat 1291

Kumārapāla-Pratibodha,[2] a Prākrta poem in 5 *Prastāvas* on the conversion of Kumārapāla to Jainism by Hemācārya. The first 400 verses contain the history of Kumārapāla and Hemācārya. The rest of the poem consists of ethical and religious stories told by Hemācārya to Kumārapāla The poem was composed in Samvat 1241 or, 12 years after Kumārapāla's death. It was recited by the author to Mahendrasūri, the pupil of Hemācārya and possesses the stamp of authenticity. The MSS of the poem are not to be found elsewhere. The Pattan Bhandars contain only two palm-leaf MSS one complete and the other incomplete.

Gauḍavaho. There are 3 palm-leaf MSS of this famous historical work. 2 MSS of the text and 1 of the text with commentary and 1 paper MS (written about Samvat 1480) with text

1 Printed by Hiralal Hamsaraj, Jamnagar.
2 Printed in GOS No. 14.

and commentary It is printed in the *Bombay Sanskrit Series*, but the text of the commentary is made out from one MS These Pattan MSS will be very useful in case a new edition is under taken

Rsimandala-Brhadvrtti is the only MS known of this important Prākrta commentary This contains historical particulars of the Jaina Ācāryas, but unfortunately the MS is incomplete and folia have stuck together

II Literary

Kuvalayamāla—an old work in Prākrta composed about Śaka 700 by *Indrasūri*[1] It is a fine piece of prose in Prākrta, which evinced the highest praise[2] from the Jaina authors in the 12th and 13th centuries

Lilāvati—a romance in which Śālivahana figures as the hero The story is recited by Priyatama and done into verse by her husband, a son of Bhūṣaṇa Bhatta It consists of 1800 *gāthās* and is in Mahārāṣtri, what the author calls Mabāratta Deśi Bhāṣā (Marahaṭṭha Desi Bhāsāe) This is most probably the same *Lilāvati Kathā* which is cited as an example of poetic romance in Prākrta by Hemācārya in his Kāvyānuśāsana The only palm-leaf MS of the poem is in the Sanghavi's Padā It is complete but the ends of the first four leaves having stuck together, some verses cannot be read completely

Damayanti Katha in 20 *Uddes'as* The writing of the last few verses of the MS being obliterated, the author's name and age remain unknown From the script of the palm-leaf MS, it appears to be earlier than the beginning of the 11th century

Jñāna pañcami Katha[3] by Mahesvara, a pupil of Sajjana Upādhyāya, 2000 *gāthās*, composed about the end of the 10th century of Vikrama

Kalāvati Caritra—anonymous life of Sati Kalāvati The MS seems to have been written in 11th century

Puspavati Caritra—by a pupil of Abhayadeva(?)

1 The real name is Dakhinna—indha—Daksinya—cihna—suri.

2 For further information see Introduction to Apabhramsa Kāvyatrayi published in GOS

3 Its real name is Pañcami Māhātmya

Surasundarı Kathā[1] by Dhaneśvara, pupil of [Jıneśvara and] Buddhisāgara; composed in Samvat 1095. *Granthāgra* 3800.

Sītā Caritra—A Prākrta poem on the life of Sitā by Mahasūri, composed probably in the 11th century. *Granthāgra* 3200.

Vijayacandra Kevalī Caritra[2] by Candıaprabha Mahattara, pupil of Amayadeva = Amrtadeva.

Sandes'arāsaka—a message of a lady separated from her husband in Prākrta and Apabhrams'a. The metres employed are Dohās, Gāthās, Pajjhatikās, etc.

Mahīpāla Kathā—by Vīradeva, pupil of Municandra.

Vasudeva Hındı[3]—on the exploits of Vasudeva, the father of Krsna is a Brhatkathā divided into Lamba(bha)kas The writers of the 12th and 13th centuries praise Bhadrabāhu (3rd century B.C.) for writing this fine and voluminous work containing 125,000 Granthas:—

"I salute Bhadrabāhu who composed the life of Vasudeva full of very interesting stories, in 125,000 Granthas"[4].

(Śāntināthacaritra by Devacandra, guru of Hemācārya, composed in Samvat 1160.)

The MS of the work in the Bhandars mentions Saṅghadāsa as the author of the first khanda and Dharmasena as that of the second. The *granthāgra* of both is 28000. I, however, obtained information that a MS of the whole work consisting of about 2000 folia and containing 125000 granthas was sold away by a Yati, to a jeweller of Calcutta for a sum of Rs. 1000/-. This may be the original work of Bhadrabāhu, while the MSS in the Bhandars may be epitomes of the larger work.

Taraṅgalolā[5]—is a prose romance possessed of high literary qualities, by Pādaliptācārya who is said to have flourished in the time of Śālivāhana.

---

1 Printed in the Jain Vividha Sāhitya S'āstramālā, Benaras. No. 1.

2 Printed in the Jain Dharma Prasāraka Sabhā, Bhavnagar.

3 Printed in the Jain Ātmānanda Granthāratnamālā, Bhavnagar.

4 Vide p. 335 of the edition.

5 This is only an epitome of the original work of Pādaliptasūri Published in Roman type—as Taraṅgavatī—by Ernst Leumann, Munchen 1921. Gujarati Translation by Keshavlal P. Modi, Ahmedabad.

"सीस कह व न फुट्ट जमस्स पालित्तयं हरतस्स ।
जस्स मुहनिज्झराओ तरंगलोला नई वूढा ॥"

"How is it that the head of the God of Death is not broken while taking away the life of Padalipta from whose mouth has flown the river in the form of Tarangalolā"

The scene of the story is laid at Śrāvasti in the time of Udayana

Lives of the Tīrthankaras

Mahāpurusa Caritra—or the lives of 54 great men—Tīrthankaras etc, like Hemācārya's *Trisasti s'alākā [Mahā]Purusa Caritra* by Śilācārya, pupil of Mānadeva, *granthāgra* 10,000, composed in Samvat 925

Rsabha Caritra by Vardhamāna, Samvat 1160

S'āntinatha Caritra by Devacandra, the guru of the great Hemacandra, date of composition 1160

Pārs'vanatha Caritra by Devabhadra, Samvat 1165

Supārs'vanātha Caritra[1]—by Lakṣmanagaṇi, a pupil of Maladhārī Hemacandra, date of composition 1199

Sumatinatha Caritra—by Somaprabha, author of Kumārapāla pratibodha

Neminātha Caritra—by Ratnaprabha, pupil of Devasūri, in Samvat 1233

S'āntinatha Caritra—by Māṇikyacandra of Rājagaccha

S'reyāmsa Caritra

Anantanātha Caritra Pūjāstala—by Nemicandra, pupil of Amaradeva[2], pupil of Jinacandra's younger pupil of Vijayasena and elder co pupil of Jasadeva (*granthāgra* 1870)

Padmaprabha Caritra—by Devasūri, pupil of Dharmaghoṣa, in Samvat 1254

Candraprabha Caritra—by Devendra, pupil of Rāmasūri, of the Nāgendra Gaccha, composed in Samvat 1264

Candraprabha Caritra—by Haribhadra, pupil of S'ri Candrasūri

---

1 Printed in the Jain Vividha Sahitya S'astra Mālā Benares

2 Amradeva or Amradeva (स्त अम्मएव)

Mahāvīra Caritra[1] by Gunacandra.

These lives not only impart to us many religious and ethical lessons but they also represent poetic merit of a high order.

Grammar and Lexicography.

Doḍhakārtha[2]—meanings of the Apabhramśa Dohās in the Prākṛta Grammar of Hemācārya.

Des'ināmamāloddhāra by Vimala (an epitome of Hemacandra's Deśīnāmamālā).

Prākṛta Prabodha—by Naracandra. Declensions of the roots in the eighth Adhyāya of Hemācārya's Grammar.

Metrics.

Gāthālakṣaṇa[3] (Nandiaḍḍha).

Chandoratnāvalī—by Amaracandra.

Piṅgaloddhāra.

Anthology.

Gāthākos'a—a collection of Prākrta Gāthās (original).

Vajjālagga with commentary. An anthology of Prākrta Gāthā by Jayavallabha.[4] The text is being printed in Europe[5].

Saptas'atī-chāyā-Sālaṅkāra—a commentary on Gāthā Saptaśatī by Jalhanadeva, son of Mhāindeva, son of Rudrapāla, son of Vikramapāla, son of Vijayapāla, (palm-leaf MS). There is besides one Jain commentary on Saptaśatī.

Divination.

Pras'na-Vyākaraṇa or Jayaprābhṛta is an old and well-known but very rare work on Nimitta, telling the future by means of computing the letters of the questions. Three commentaries are found in the Bhandars. The palm-leaf MS in the Saṅghavi's Pāḍā contains the Cūḍāmani commentary. Hansavijayaji's collection at Baroda contains a transcript of another commentary on palm-leaf at Jesalmere. The Limdi Pāḍā collection contains an incomplete paper MS of another commentary *Dars'ana Jyotiḥ.*

1 Printed in the D. L Fund, Surat No. 75.

2 Printed in the Hemacandrācārya Granthāvali, Pattan. No. 1.

3 Printed in the Annals of the B. O. R Institute, Poona, vol. XIV, pts. 1-2. 1933.

4 प्रा. जयवल्लह=सं. जगद्वल्लभ. This seems to be the name of the work.

5 Published in the Bibliotheca Indica.

Pranastalābha tells when a lost thing will be found

Folk tales

Dhūrtākhyāna by Haribhadra

Architecture

Vastusāra[1] by Thakkara Feru Samvat 1372

Apabhramśa Literature

Uptil now we had to rest content with the Dohās contained in the eighth Adhyāya of Hemacandra's Grammar and the 8th canto of his Prākrta Kumārapāla Caritra Dr Jacobi, when he visited India last year, came across a MS of *Pañcamī Kaha*[2] of Dhana pāla which he considered an important discovery He wanted to bring out an edition of this work, and for this, the MS of this work from the Pattan Bhandar was lent to him His further desire was to get as much Apabhramśa literature as possible so that one may be able to write a grammar of this important but neglected language The Pattan Bhandars have yielded to my searches works containing about 10,000 verses The Apabhramśa works, says, Hemācārya in his *Kāvyānus'āsana*, are divided into *Sandhis*, just as Sanskrit works are divided into *Sargas* (cantos) The same author in his *Chandonus'āsana* says that a *Sandhi* is nothing but a collection of *Kadavās* The Pattan Bhandars contain two extensive works divided into *Sandhis* (1) *Pañcamī Kahā*, 26 *Sandhis* (2) Ārādhanā about 100 *Sandhis*, and also several works called *Sandhis* These *Sandhis* are subdivided into *Kadavās* For example *Vajrasvāmi Sandhi* is divided into 2 *Sandhis*, the first containing 10 Kadavas The Apabhramśa works were also in the form of Rāsas, the forerunners of our Gujarati Rāsā There are references in a work of the 12th century to two Apabhramśa Rāsās The Pattan Bhandars also contain such Rasās as *Antaranga Rāsu*, *Nemi Rāsu*, *Paumasiri Rāsu* All these works require to be published so that scholars may have ample material for researches in the origin of Gujarati philology

I Sandhis

Ārādhanā by Nayanandi

Antaranga Sandhi by Ratnaprabha, pupil of Dhanaprabha

1 Published by Bhagvandasji Jaini, Jaipore.

2 Printed in Germany and also printed in GOS No 20, as भविसयत्तकहा

Upades'amālā Vṛtti Doghaṭṭi by Ratnaprabha contains some Sandhis.

Anāthi Sandhi-2 Kaḍavās by Jinaprabha.

Pañcamī Kahā[1] by Dhanapāla.

Kesī-goyama Sandhi.

Jīvānusaṭṭhi Sandhi by Jinaprabha.

Tapaḥ Sandhi by a pupil of Viśālarāja.

Narmadāsundarī Sandhi by Jinaprabha. Samvat 1328.

Upades'a Sandhi by Hemasūra.

Bhāvanā Sandhi—Apabhraṁśa with Gujarati translation. MS dated Samvat 1553.

Mayanarehā Sandhi, 5 *Kaḍavās* composed in Samvat 1297.

Vajrasvāmi Caritra in 2 Sandhis; *granthāgra* 300.

There are 3 palm-leaf MSS in Pattan and one more in the palm-leaf collection at Cambay.

S'īla Sandhi by Jayaśekhara.

Sthūlabhadrastuti, 2 *Kaḍavās.*

II. OTHERS.

Antaranga Rāsu by Jinasūri.

Anāthi Kulaka.

Carcarī[2]—praise of Jinavallabha with a Sanskrit commentary.

Jambucaritra—Samvat 1299.

Nemi Rāsu.

Dharmasūribārmāsa—panegyric on Dharmasūri.

Dharmasūri-Guna.

Paumasiri Caritra by poet Dhāhila, son of Pārs'vacandra.

Paramātma Prakās'a[3] by Yogīndradeva composed at the request of Bhatta Prabhākara.

Bhavyakutumba Caritra by Jinaprabha.

Bhāvanāsāra.

Malli Caritra—Samvat 1319.

Mahāvīra Caritra.

Mrgāputra Kulaka.

---

1 Published in GOS. No 20.

2 Printed in GOS. No. 37 in अपभ्रंशकाव्यत्रयी

3 Printed in the Raicandra Jain S'āstramālā, Bombay.

Moharajavyayokti
Yugādi Caritra by Jinaprabha
Samyama Mañjarī[1] by Maheśvara
Sukośala Caritra—Samvat 1302
Sulasa Caritra[2] by Devacandra, guru of Hemācārya
Śālibhadrakakka[3] by Pauma 64 [71] Gāthās
Vairasvāmī Caritra by Jinaprabha, Samvat 1313
Yogasāra by Yogacandra

Marāthī

Kalānidhi—the only Marāthi palm-leaf MS[4] in the Pattan Bhandars It treats of the various Kalas or arts such as those of the sacrificer, singer, etc The MS is incomplete but on one of the leaves appears the name of the Vaijanātha who may be the author of the work It is in prose and the language is the specimen of old Marāthī The MS though on palm-leaf does not seem to have been written earlier than the 16th century of Vikrama.

Dhātuprayoga—a paper MS on alchemy

Yogarājatilaku—I came across a paper MS of the work written in old Marāṭhī and preserving the peculiarities of the old form of the language

These will be, I think, useful to the student of Marāthi philology

Gujarāti Poems

I Historical

Jambusuamı Rasa[5]—by Dharma, pupil of Mahendra Guru This is the oldest Rāsa in Gujarati discovered till now The MS, being on paper, is not so old as the palm-leaf MS of Revantagiri Rāsa composed about 10 years later, yet the MS preserves to some extent the peculiarities of the old language

Revantagiri Rāsa[6]—the oldest poem in old Gujarati on palm-leaf hitherto known The subject matter being the erection and renovation of some temples on Girnār by Sajjan, Vastupāla and others is historical The poem was composed by Vijayasenasūri,

1 Printed in the Introduction of भविस्सयत्तकहा GOS No 20
2 Printed in the Jain Yuga, Bombay
3 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13
4 This seems to be a paper MS
5 Printed in the GOS No 13
6 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13

the preceptor of Vastupāla about Samvat 1270-1280. It consists of 3 *Kaḍavās*. This is the only MS of the poem yet known.

Sthulabhadraphāga by Jinapadma of the Kharatara Gaccha about Samvat 1400.

Vastupāla-Tejapāla Rāsa—a collection of anonymous 76 ślokas.

Pethaḍ Rāsa[1]—old Gujarati.

Saṁghapati-Samarasimha Rāsa[2] by Ambadevasūri, pupil of Pāsaḍasūri.

Jāvaḍa Caritra (182 verses) life of the Jain millionaire Jāvaḍa by Depāla composed at the end of the 15th century of Vikrama.

Bilhana Pañcāśikā is a poetical translation of Bilhaṇa's Caura Pañcāśikā by Nyāna (Jñāna) Sāgara. The date of the composition is not given but as the author wrote another poem in Samvat 1531, the translation must have also been made about the same time. The MS is dated Samvat 1655.

Jambusvāmi Rāsa by Depāla, Samvat 1522.

Śrenika Rāsa (anonymous) Samvat 1526.

Gunaratnākara Chanda is a lyrical poem on Sthūlabhadra by Sahaja Sundara, Samvat 1572.

Somavimalasūri Rāsa[3]—is a life of the Jain pontiff Somavimala by Ānandasoma; Samvat 1619.

Karmacandravaṃsa-prabandha[4] by Gunavinaya. Life of Mantrī Karmacandra, formerly a minister of Kalyānamalla and Rājasimha and afterwards an officer in the service of Akbar. There is also a Sanskrit poem on the same subject by the preceptor of the author of the Gujarati poem.

Vijayadevasūri Rāsa life of Vijayadevasūri, a Jain pontiff who flourished in the latter part of the 17th century of Vikrama containing many points of historical and topographical interest; composed in Samvat 1664 by Kanakakuśala.

---

1 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13.

2 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS. No. 13.

3 Printed in the Aitihāsik Jain Gurjara Kāvya Sañcaya; Ātmānanda Sabhā, Bhavnagar.

4 Printed in the Aitihāsik Jain Gurjara Kāvya Sañcaya; Ātmānanda Sabhā, Bhavnagar.

Jayacandra Rāsa[1]—life of King Jayacandra of Kāśī, grandson of Govindacandra also contains the history of the poet Śrī Harṣa

Kocaravyavahārī Rāsa[1]—life of Kocara, the officer in charge of Samlakṣapura (Salakhanapura)—the modern Samkhalpura and 12 other villages He stopped the slaughter of animals at Bahucarāji, composed by Gunavijaya in Samvat 1687 at Deesā

Padminī Caritra—a poem on the sack of Chitor by Allauddin, composed in Samvat 1712

Mr Dwivedi's list mentions *Rūpasundarī Rāsa* This was supposed to be a poem on Rūpasundarī, the wife of Jayaśikhara, king of Gujarat, but it is really a mistake for Surasundarī Rāsa by Nayasundara, MSS of which are very common The story of Surasundarī is a story on chastity, well known among the Jainas

Kumudacandra Devasūri Rāsa composed by Jinasādhu, a pupil of Jinaratna about the beginning of the 16th century of Vikrama. This, as the author says, is a historical ballad (*pavādā*) on the subject of the defeat of Kumudacandra a Digambarī dialectician by Devasuri in the court of Siddharāja The poet describes the old city of Pattan and its residents

Kacchulī Rāsa[2] composed in Samvat 1303[3] about the Jain Ācāryas at Kacchulī, a village near mount Ābu, from a cloth MS copied in Samvat 1418

Besides the above historical Rāsās, there are lives of Kumārapāla and Vastupāla The historical Rāsās, like other Jain historical works, even if they pertain to Jain historical personages, contain many things of social, historical and geographical interest and hence deserve publication

II Folk-tales

Vidyāvilasa Pavado—by Hirānanda of Pippala Gaccha composed in Samvat 1485

Sadayavatsaprabandha—an old version of the popular story of Sādevant Savalingā

---

1 Printed in the *Aitihāsik Rāsa Sangraha*, pt I *Yas'ovijaya Jain Grantha* Māla, Bhavnagar

2 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13

3 The date of composition is Samvat 1363

Pañcadaṇḍa—a story of Vikrama and Pañcadaṇḍa. Samvat 1553.

Nandabatrisī by Nyānaśīla in the 16th century of Vikrama.

Vikrama Rāsa by Udayabhānu Vācaka, a pupil of Vinayatilaka of Pūrnimā Gaccha.

Ambanda (*Ambada*) *Kathā* by Jayasoma, pupil of Jayaśekhara in Gujarati. MS dated Samvat 1571.

Ambanda (*Ambaḍa*) *Caritra* by Vinayasamudra. Samvat 1579.

Dholāmāru Caupai[1] by Kuśalalābha. Samvat 1617.

Vetālapacisī Rāsa[2] by Devaśīla. Samvat 1619.

Karpūramañjarī Caupai by Matisara. Samvat 1605 or 1675.

Karpūramañjarī Caupai by Kanakasundara. Samvat 1663.

Vikrama Caritra by Abhayasoma. Samvat 1724.

Vikramasena Catuṣpadikā by Parama[sāgara] Jain. Samvat 1724. MS 172 [6 ?]

Ambaḍa Rāsa by Mahimaprabha, pupil of Bhāvaprabha of Pūrṇimā Gaccha who traces his spiritual descent from Vinayaprabha.

Auktikas.

Auktikas are not, as the late Dr. Dhruva supposed, grammars of old Gujarati, but short grammatical treatises on the elements of Sanskrit syntax meant for beginners; they contain explanations and examples in the Gujarati language of their time. These *Auktikas* are, therefore, of much importance to the students of old Gujarati. The late Dr. Dhruva has published one such *Auktika*, *Mugdhāvabodha* by Kulamandana, dated Samvat 1460[3]. But as the work was published from a single MS and the knowledge of old Gujarati was at that time in a very primary stage, the edition had been far from satisfactory and was much criticized. Now we can collect more than half a dozen reliable MSS of this work, and re-edit the work in the light of new researches. The Pattan Bhandars contain five other *Auktikas*.

Auktika by Somaprabha. There have been many authors of this name, but there being no particulars of the writer of this work, it is not possible to say which of them is the author of the

1 Printed in Ānandakāvyamahodadhi Mauktika 7. (D. L. Fund, Surat No. 66).

2 Edited by Jagajivandas D. Modi; Baroda.

3 It should be Samvat 1450.

present *Auktika* The work, however, seems to have been composed not later than Samvat 1400

Uktisamgraha of Tilaka It is not certain whether the author of the *Auktika* is the same as Tilakācārya who flourished about Samvat 1296

Kārakavicāra MS dated 1543

Saṭkāraka—the author is not known and the MS is dated Samvat 1485

Vākyaprakāśa[1] by Udayadharma at Siddhapur Samvat 1507

There are three commentaries on this *Auktika*, the one by Harṣa deserves immediate publication

The *Auktikas* are very short works and as they were composed at different times, they give us an idea of the nature of the contemporaneous language All *Auktikas*, therefore, deserve publication

It is interesting to note in this connection that the palm-leaf collection in the Sanghavi's Padā contains a MS of *Uktivyakti* in 50 *Āryās* initiating a beginner in the study of the Sanskrit syntax with a commentary (incomplete) The commentator explains the word *Uktivyakti* as the elucidation of Sanskrit which is dominated over by the Apabhramśa dialects The commentary explains some Sanskrit phrases in a dialect, probably the Hindi of its time

Religious, ethical, etc

Neminātkacatuṣpadi[2] by Vinayacandra This Vinayacandra most probably the same as the author of Kaviśikṣā If so, this must have been composed about Samvat 1280 The poem forms a part of the oldest dated paper MS at *Pattan* written in Samvat 1357

Duhāmātṛkā by Bhala[3] [It begins from भले]

Mātṛka Caupai[4]

Samicyamai

Namaskārārtha[5] prose rendering of the Namaskaras The MS is dated 1357

1 Printed in the Stotra Ratnākara pt. I. Yasovijaya Jain Pāthaśāla, Mehasana.

2 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No. 13

3 The author's name is Padma Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No. 13

4 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13

5 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS No 13

Aloyana[1] rendered into Gujarati prose from a palm-leaf MS written in Samvat 1330.

Gautama-precchā with prose rendering by Nemicandra Bhāṇḍāgārika. The MS is dated Samvat 1401.

Jñānapañcamī Caupai composed in the Magadha country by Viddhanu, son of Ṭhakkar Mālhe, pupil of Jina-Udaya in Samvat 1423.

Cihumgatini vela—age of MS Samvat 1462.

Tribhuvanadīpala Prabandha[2] by Jayaśekhara about Samvat 1460.

There are three MSS at Pattan; one fully retains the old language, while the other two show some changes.

Nemināthafāga is a lyrical poem by Dhanadeva in Sanskrit, Prākrta and Gujarati.

Sāgaradatta Rāsa by Śāntisūri, a pupil of Amaradeva probably in the beginning of the 15th century A. D. The poem is in Prākrta and Gujarati.

Lalitāṅga Caritra by Īśvarasūri, pupil of Śāntisūri of Sandera Gaccha and author of *Sāgaradatta Rāsa* in the reign of Mulikamafar of Malwa.

Rohineya Prabandha by Depāla composed about the end of the 15th century of Vikrama.

Candanabālā Caupai by Depāla about the end of the 15th century of Vikrama.

Sudarśana Rāsa by a pupil of Munisundara, about the beginning of the 16th century.

Nala-Damayantī Rāsa by Ṛsi Vardhana, pupil of Jayakīrti of Añcala Gaccha. Samvat 1512.

Dhannā Rāsa by Matiśekhara. Samvat 1514.

Ratnacūḍa Rāsa. Samvat 1514.

Siddhāntahuṇḍi. Samvat 1523.

---

1 Printed in प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह GOS. No. 13.

2 Published by the Editor.

S'rīpāla Rāsa by Jñānasāgara, a pupil of Guṇadevasūri of Nāgendra Gaccha, Samvat 1531

Navalāra Rāsa by Jñānasāgara, Samvat 1531

Gajasukumāra Rāsa about the beginning of the 16th century

Sāras'ikhāmana Rāsa by Samvegasundara, Samvat 1548

Mahamāyiwālya contains prophetical verses of events from Samvat 1285 upto 2172

Ṛṣidattā Caupai by Devakalaśa

Mangala Kalas'a Caupai by Sarvānandasūri

Mṛgānkalekhā Rāsa by Vaccha

Munipaticatuṣpadikā by Samgharatna Samvat 1550

Sanatkumāra Caupai by Kīrtiharsa Samvat 1551

Vasudeva Rasa by Harṣakalaśa composed in Samvat 1557 MS dated 1617

Matsyodara Rāsa by Lāvaṇyaratna, Samvat 1573 MS dated 1591

Kuladhvaja Rāsa by a pupil of Kakkasūri of Ūkeśa Gaccha (about the end of the 16th century) MS dated Samvat 1605

Dhammilla Rāsa by Somavimala, Samvat 1591

Līlavati Caupai by a pupil of Kakkasūri in Samvat 1596

Ātmarāja Rāsa by Sahajasundara Samvat 1588

Nemināthа Rāsa by Punyaratna, before Samvat 1596—the date of the MS

S'īlavati Rāsa composed by Nemavijaya in the 18th century is published in *Prācina Kavyamālā* [Baroda]

S'ṛngara Mañjari is on the same topic and is composed in Samvat 1614 by Jayavanta, pupil of Vinayamanda[na] of the Vṛddha Tapā Gaccha

Besides these, there are a few Rāsas composed in the 16th century and a lot of those composed later on

The importance of the Pattan Gujarati MSS is immense The palm-leaf MS of the *Revantagiri Rāsa*, though undated, seems to have been written in the beginning[1] of the 13th century of Vikrama Besides this, there are three palm-leaf MSS written

1 In the last quarter

between 1330 and 1360[1] containing some prose passages. The oldest paper MS in Gujarati is dated Samvat 1357. To the student of the Gujarati philology, the Bhandars now supply ample and reliable materials which he can never expect to find elsewhere. The growth of our language can now be traced without any break from the 11th century upto to the present time. I do not think any vernacular in India possesses such a treasure of valuable and trustworthy records of such a high antiquity[2].

Usāharana and Mādhavānala—of the two old Gujarati poems, Usāharana and Mādhavānaladogdhaka Prabandha, which I have been ordered to edit, the first is published in the Library Miscellany. But since its publication, I understood that, the two MSS of the poem were acquired for the Gujarat Vernacular Society. I examined the MSS and found them not so reliable; yet they would be useful for collation. The second poem—Mādhavānala Prabandha[3]—has attracted the notice of Mr. (now Diwan Bahadur) K. M. Jhaveri in his 'Milestones in Gujarati Literature'. Although the MS with me is old and reliable, I am trying to find out, if there exists, another MS of the poem for collation.

* * * * * * *

It would not, I think, be regarded out of place, if I give some idea as to how the work was done at Pattan. The work as undertaken and done by me would have under ordinary circumstances, taken one full year for any other man. But in the present case the circumstances were favourable:—(1) My familiarity with Jain literature and the considerable help I received from Pravartaka Kāntivijayaji and his pupil Pannyasa Caturvijayaji. (2) Easy and free access obtained without the least delay. I had not to waste even a single day for want of work. (3) Work done on an average for 14 hours, in order to do in such a thorough way that Government may not have again to spend anything on the

1 Printed in GOS. as प्राचीनगूर्जरकाव्यसंग्रह

2 The Bengali Vernacular has, as a matter of fact, greater antiquity. The earlier Bengali songs published as *Bauddha Gāna O Dohā* contains verses of authors who flourished as early as the 9th century. After this work there is a continuous chain of books written in subsequent centuries discovered and published by the Vangīya Sāhitya Parisad. Hindi and Udiyā can also claim similar antiquity. (B. B.)

3 The work has been taken up for publication in GOS.

work entrusted to me (4) The long practice of reading the old script of the MSS with remarkable speed The script of the old palm-leaf and paper MSS differs much from that of the recent ones, and the quantity and quality (if one does not know the old script he would make a lot of mistakes in taking extracts) of the work done depends much upon the correctness and speed with which one can read the old MSS

Most of my work was done in Sagar's Upāśraya and at my place Had it not been for the kindness of Pravartaka Kāntivija yaji, I would have been obliged to go to work in the damp places of the Bhandars, and there, I would not have been able to work for more than five hours at the most, for the keepers of the Bhandars who are mostly traders cannot possibly spare much time for this work without their business being affected The work of examining and taking necessary extracts from the MSS was done in a posture similar to that described by the old scribes at the end of MSS (*Bhagnapṛṣṭha-Kaṭigrīva-adhomukha*) 'with the back, waist and neck bent and with the head leaning downwards

The District officers were ready to help me, but fortunately I had not to trouble them for any of the Jain collections Easy and free access to the Bhandars was obtained mainly through the exertions of Pravartaka Kāntivijayaji and his pupil Pannyasa Chaturvijayaji, who not only sympathised but also took great interest in the work and helped me in many other ways The keepers of the Bhandars were all very courteous Sheth Vadilal Hirachand, the keeper of the Vādi Pārśvanātha collection placed at my disposal his whole collection during the full time of my stay at Pattan This collection, as it contained many important works, served me as a Reference collection Moreover, he also helped me considerably in getting access to the palm-leaf collection in Sanghavi's Pādā Sheth Bhogilal Halabhai, the keeper of the large collection in the Āgali Sheri lent out all his paper and palm-leaf MSS to my place without any restriction whatever Dr A D Kothari, L M & S, a young and energetic private practitioner, also helped me in many ways

This is only the summary report of my work at Pattan The detailed report which would cover about 800 pages royal octavo, will include a catalogue raisonne of all the 658 palm-leaf MSS and an equal number of select, rare and important paper MSS[1]

It will, I am confident, be of greater interest than any of Dr. Peterson's reports, as it will contain detailed notices of the largest palm-leaf collection in Gujarat. The research worker will find many things of interest as the authors' and the donors' long Praśastis with the writers' colophons contain many historical things. To the student of the Apabhraṁśa and old Gujarati it will supply a store of materials for his study. The literary world will thank the Government of His Highness the Maharaja Saheb for laying before it a complete and correct view of the far-famed Bhandars so jealously guarded.

* * * * *

BARODA,
17th April 1915.

C. D. DALAL.

1. The late Mr. Dalal left hurried notes, which have been developed after verification into a descriptive catalogue in two volumes, by Pandit Lalacandra Bhagavandas Gandhi. (B. B.)

Descriptive Catalogue of Manuscripts in the Jain Bhandars at Pattan.

Vol I Palm-leaf Mss

No I

Sanghvaī Pādā (सघवीपाडा) Bhāndāra

१ मनःस्थिरीकरणप्रकरण (सविवरण) by महेन्द्रसूरि.

पत्रसङ्ख्या १६+१७८, १५"×१½"

Beginning of the text —

नमिऊण वद्धमाण चलस्स चित्तस्स किंचि थिरकरण ।
सपरोवयारहेउ गुरूवएसेण वोच्छामि ॥

End of the text —

सिरिधम्मसूरिसुगुरुवएसओ सिरिमहिंदसूरीहिं ।
मणथिरकरणपगरण सकलिओ(अ) वारचुलसीए ॥
मणकवि चवलो विसएसु धावए तस्स नियमण परम ।
मणथिरकरण एय तो पढ गुण चिंतय सकाल ॥

मणथिरकरण समाप्त ॥

Beginning of the commentary —

नम श्रीमद्देव-गुरुपदपकजेभ्य ।

प्रणिपत्य जिन वीर मन स्थिरीकरणदुर्गमपदानाम् ।
पर्यायमात्रलिखन विदधे स्वपरोपकाराय ॥

मन स्थिरीकरणप्रकरणप्रारभे शिष्टसमयपरिपालनार्थं मगलाभिधेय प्रयोजन स-
बधप्रतिपादिका तावदादाविमा गाथामाह ।

End of the commentary —

इति मन स्थिरीकरणस्य नियम-विषमतरगाथाना भावार्थमात्रप्रदर्शक सक्षिप्ततर
विवरणमपि तैरेव श्रीमहेन्द्रसूरिभिर्विहितमस्ति ॥ छ ॥ मगलमस्तु एतदध्येतृ-अध्या-
पयितृ-श्रोतृ-व्याख्यातृभ्य । विजयता चतुर्विधोऽपि श्रीसघभट्टारक इति ।

यावन्नंदति संघो यावच्छ्रीवर्धमानजिनतीर्थं ।
तावत् प्रकरणमिदमपि बुधजनमनसि स्थिरं भवतु ॥

ग्रं. २३०० इति मनःस्थिरीकरणविवरणं समाप्तं । छ । मंगलं महाश्रीः ॥

२. (१) नवपदटीका by देवगुप्तसूरि. प. १–२०८; १३"×२"

Beginning:—

ओं नमो भगवते पार्श्वनाथाय ।

नत्वेच्छायोगतोऽयोगं योगिगम्यं जिनेश्वरं ।
नवभेदनतव्याख्यां ध(ध्याम)न्यात्मस्मृतये यते ॥

नमिऊण वद्धमाणं मिच्छं सम्मं वयाइं संलेहा ।
नवभेयाइं वोच्छं सड्ढाणमणुग्गहट्ठाए ॥

नत्वा प्रणम्य वर्द्धमानं वर्द्धमानस्वामिनं वर्त्तमानतीर्था[धिप]तिं **वीरनाथ-मित्यर्थः** । मिच्छं ति मिथ्यात्वं अदेवादौ देवत्वादि[बुद्धिरूपं वि]परीतदर्शनं सम्मं ति सम्यग्दर्शनं ।

End:—

यद्यपि पूर्वाचार्यैः श्रावकधर्मोऽ(ह्य)नेकधाभिहितः ।
नवपदभेदैस्तु तथाप्यपूर्वस्तेनैष तु प्रयासः ॥
दृष्टांताश्चाप्यपूर्वाः [ज्ञास्ये] केषांचिदल्पश्रुतीनां तु ।
तेनैषा टीका पुनः सुखावबोधाय भव्यानां ॥
यस्मात् तु जडमतीनामुपराग(कार)परा विरागयुक्तानां ।
श्रावकधर्मपराणामानंदं कारयत्येषा ॥
ये पुनर्मात्सर्ययुता ज्ञानस्य लवेन गर्विताः प्रायः ।
तेषां दोषायैषा गुणमत्सरिणां खलानां च ॥
अतः सद्भिर्गुण-दोषज्ञैर्दोषानुत्सृज्य गुणलवा ग्राह्याः ।
त(य)स्मान्मतिविशेषः पद(?मद)स्थानं भवति सर्वेषां ॥
स्तुतोऽपि दुर्जनः काव्ये दोषमेव प्रकाशते ।
निंदितस्तु विशेषेण श्रु(त)तो युक्ताऽवधीरणा ।
यच्चासमंजसमिह च्छंदः–शब्द–समयार्थतो मयाऽभिहितं ।
पुत्रापराधवत् तन्मर्षयितव्यं बुधैः सर्वं ॥

नवपदटीका प्रोक्ता श्रावकानदकारिणी नाम्ना ।
श्रीदेवगुप्तसूरिभिर्भावयितव्या प्रयत्नेन ॥
साधूपयोगाय मया प्रयास कृत स्वपुण्याय च एप धर्म॰ ।
अतोत्र मात्सर्यममिप्रपद्य मा कोपि कार्षीन्मम पुण्यविघ्न ॥
त्रिसप्तत्यधिकसहस्रे मासे कार्तिकसज्ञिते ।
श्रीपार्श्वनाथचैत्ये तु दुर्गमीये च पत्तने ॥
श्रावकानदटीकेय नवपदस्य प्रकीर्तिता ।
जिनचद्रगणिनाम्ना तु गच्छे ऊकेशसज्ञिते ॥
कक्काचार्यस्य शिष्येण कुलचद्रसज्ञितेन [वै] ।
तेनैषा रचिता टीका निर्जरार्थं तु कर्मणा ॥
शिष्य–प्रशिष्यवशस्योपकाराय जायते ।
टीकेय नवपदस्यास्तु यथार्थेय प्रवर्तिता ॥

नवपदस्य टीका समाप्ता ।

Post-Colophon —

सवत् १३२६ वर्षे अश्वयुक्सुदिप्रतिपदाया बुधे । ग्रथाग्र २३००

(२) कर्मग्रन्थचतुष्टय (प्रा०) प १–३९

Beginning —

नमिऊण जिणवरिंदे etc

[२१ तमे पत्रे–कम्मविवाग सम्मत्त ।]

Colophon —

सत्तरिका समत्ता ।
हेमकीर्त्तिनाऽलेखि कर्मग्रथचतुष्टय ।

३. (१) स्त्रीनिर्वाण–केवलिभुक्ति by शाकटायन प ११–१५

Beginning —

प्रणिपत्य भुक्तिमुक्तिप्रदममल धर्ममर्हतो दिशत ।
वक्ष्ये स्त्रीनिर्वाण–केवलिभुक्तिं च सक्षेपात् ॥

Colophon —

इति स्त्रीनिर्वाण–केवलीयभुक्तिप्रकरण भगवदाचार्यशाकटायनकृदतपादाना ॥

(२) मोक्षोपदेशपचाशत् by मुनिचद्रसूरि प १५–१८

Beginning:—

शुद्धध्यानलवित्रेण समूल[:] क्लेशपादपः ।
विलूनो येन स सदा जिनो जीयाज्जगत्पतिः ॥

End:—

मोक्षोपदेशपंचाशदेषा भाव्या मुमुक्षुभिः ।
स्यान्मुनींदुमुनीशेष्टं मुक्तौ यस्य स्थिरं मनः ॥

Colophon:—

इति श्रीमुनिचंद्रसूरिविरचिता मोक्षोपदेशपंचाशत् । मंगलमस्तु ।

(३) प्रमाणसंग्रह. प. ६०–९२

Beginning:—

नमः श्रीवर्धमानाय ।

श्रीमत्परमगंभीर–स्याद्वादामोघलांछनं ।
जीयात् त्रैलोक्यनाथस्य शासनं जिनशासनं ॥

प्रत्यक्षं विशदज्ञानं तत्त्वज्ञानं विशदमिंद्रियप्रत्यक्षमनिंद्रियप्रत्यक्षमतींद्रियप्रत्यक्षं त्रिधा । प्रत्यक्षानुमानमनिमित्तं परोक्षं प्रत्यभिज्ञादिस्मरणपूर्वकं हिताहितप्राप्ति–परिहारसमर्थं । द्वे एव प्रमाणे इति शास्त्रार्थसंग्रहः प्रतिभासभेदेन सामग्रीविशेषोपपत्तेः ।

End:—

प्रामाण्यं यदि शास्त्रगम्यमयत्न(थ न)प्रागर्थसंवादनात्
संख्यालक्षणगोचरार्थकथनं किं चेतसां कारणं ।
आ ज्ञातं सकलार्थविषयज्ञानाविरोधं बुधाः
प्रेक्षंते तदुदीरितार्थगहने सम्मोहविच्छित्तये ॥

इति प्रमाणसंग्रहं नाम प्रकरणं समाप्तं ।

(४) ईश्वरकर्तृत्वप्रकरण by चन्द्रप्रभ. प. ९३–९८

End:—

अत्यल्पकज्ञानसमर्थनेयं चंद्रप्रभेण स्मृतये समासात् ।
ग्रंथात् समुद्धृत्य समाहितेन पृथक् कृताऽध्वरियरत्नयष्टिः ॥

(५) ब्राह्मणजातिनिराकरण. प. ९८–१०४

Colophon:—

इति ब्राह्मणजातिनिराकरणं समाप्तं ॥

(६) बोटिकप्रतिषेध by हरिभद्रसूरि प १०४-१०८

Colophon —

बोटिकप्रतिषेध समाप्त । कृतिरिय हरिभद्रसूरे ॥

(७) सर्वज्ञव्यवस्थापक प १०८-१२१

Colophon —

इति सर्वज्ञव्यवस्थापक नाम प्रकरण समाप्त ।

(८) क्षणिकत्वनिरासप्रकरण प १२२-१२७

(९) गणकारिका (स्वटीकासमेत) मू० भासर्वज्ञ १२८-१५५

(१०) यमप्रकरण by विशुद्धमुनि १५५-१५६

(११) लकुलीशप्रार्थना by विशुद्धमुनि १५६-१५७

(१२) कारणपदार्थ म० २६ } १५७-१५९
(१३) स्कन्दनाम (स्कन्दपुराणोक्त) म० ७ }

४ (१) नंदीसूत्र (प्रा०) प ८२, १४"×१½"

(२) आचार्यप्रतिष्ठाविधि (प्रा०) प ८२-८९

(३) प्रवचनसंदोह (प्रा०) प १-१६

Beginning —

ॐ नमो वीतरागाय ।

नमिऊण वद्धमाण धरगयमाण सुरेहि पयमाण ।
धउगइनिव्वुद्दा(वुड्डा)ण ताण नत्ताण भवियाण ॥ १ ॥
पवयणभा(ल)वा उ केइ उवलद्दिऊण गुरुपमाया(पयासा)ओ ।
कहयामि सगमेन(हेन) भवियाण अणुग्गहट्ठाए ॥ २ ॥

Colophon —

पवयणसंदोहस्स ... पय सम्मत्त ।

पवयणसंदोहो समत्ता । प्र० ... । नमो सुयदेवयाए ।
धन्नाणि सवण्णुजिणिंदयाणि पवयणगर्भारपमत्थसत्था ।

(४) पंचाशक (प्रा०) प १-११७

Colophon —

ग्रंथाग्र ११८४ । पंचाशकानि समाप्तानि । गाथा सद्दावी ।

५ दर्शनशुद्धिविवरण by देवभद्रसूरि प २८२, १९"×१½"

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।

नत्वा(मः) श्रीवर्धमानाय निःसीमज्ञानचक्षुषे ।
जितांतरारिवर्गाय [सम्यक्तत्त्वार्थदेशिने ॥ १ ॥]
[दर्शनशुद्धेर्वृत्तिं] वक्ष्ये संक्षेपतः समयनीत्या ।
मंदमतिबोधविध्यै स्मरणार्थमथात्मनः ॥ २ ॥
जिनवदननलिन[सदना विबुधासुरमनुज]वृंदवंद्यपादा ।
सर्वांगसुंदरतनुर्वाग्देवी वसतु मे हृदये ॥
श्रीसच्चंद्रप्रभगणभृतः सारगंभीरवाचां
गुंफः क्वायं निबिडजडिमोक्लिग्धबंधुः(धः) क चाहं ।
किं त्वेतस्मिन् निजगुरुपरिक्षुण्णमार्गे पुरस्ता-
दस्तक्लेशं प्रसरतु ममाप्येष वाचां प्रचारः ॥

Colophon:—

इति श्रीदेवभद्राचार्यविरचिते दर्शनशुद्धिप्रकरणविवरणे पंचमं जीवादितत्त्वं समाप्तं ॥

Pras'asti:—

इह प्रायः शास्त्रांतरविवरणादात्ममतिगुणाद्
बुधासक्तेः किंचित् किमपि पुनराम्नायवशतः ।
इयं दृब्धा(ब्धा) वृत्तिस्तदिह यदसत् किंचिदुदितं
विशोध्यं तत् प्राज्ञैरविशदमतिर्मुह्यति न कः ॥
आस्ते तुंगोघनाभोगः सुप्रतिष्ठो भुवस्तले ।
आस्थानं द्विजसार्थानां श्रीकोटिकगणद्रुमः ॥ १ ॥
तत्रायता घनच्छाया सुमनःस्तोमसन्नता ।
वैरशाखास्ति विख्याता फलावंध्या महोन्नतिः ॥ २ ॥
गोभिः सुधावयस्याभिः त(स्त)र्पिताशेषभूतलं ।
तस्यां कुवलयोल्लासि चांद्रं विजयते कुलं ॥ ३ ॥
अर्हच्छासनकाननैकवसतिर्व्याख्यानगुंजारवैः
श्रोतृस्वांतनिकुंजकल्मषमृगानुत्रासयन् सर्वतः ।
प्रोन्मादिप्रतिवादिवारणघटावित्रासदक्षोभवत्
तत्र श्रीजयसिंह इत्यवितथख्याति दधानः प्रभुः ॥ ४ ॥

तच्छिष्य' समजायताद्भुतमति चा(श्चा)रित्रिणामग्रणी
शास्त्रस्यास्य विधायक कुशलधीर्निं शेषशास्त्राध्वनि ।
लुप्तस्येह चिराच्चिरतनविवेकस्योद्धारकर्ता कलौ
श्रीचंद्रप्रभसूरिरित्यभिधया ख्यात क्षितौ सद्गुरु ॥ ५ ॥
एतत्पट्टधुरधर स(श)मनिधि[ ] शेषस्तपश्चारिणा
श्रीचौलुक्यमहीभुजा भुजबलप्रोत्सारितारातिना[?] ।
अर्हच्छासनमार्धिवर्धनविधौ ताराधिनाथोभवत्
भव्याभोजवनप्रकाशनरवि श्रीधर्मघोप प्रभु ॥ ६ ॥
आचारेण कुलीनता सुभगता रूपेण शात्या तप
स्वामित्वेन गुणज्ञता विदुरता शीलेन दाक्ष्य श्रिया ।
इत्थ यस्य पुर कुटुंबिन इवाभ्यूपुर्गुणा सुस्थिता
शिष्यस्तस्य समतभद्रगणधी सोभूज्जगद्दीपक ॥ ७ ॥
शिष्यश्चान्योपि चंद्रप्रभपरमगुरोरद्वितीयो द्वितीयो
बधु श्रीधर्मघोपाभिधमुनि त(वृषभ)स्यानुजातोभिजात ।
प्रज्ञाप्राग्भारपश्चात्कृतविबुधगुरुवाचनासूरिरुच्चै-
रमनन्यो मुनीना विमलगणिरिति ख्यायनाम्ना बभूव ॥ ८ ॥
सरसा विचारबहुला सचमानदहेतुरश्लाघा ।
गगेव यतस्तुगा दर्शनशुद्धेरजनि वृत्ति' ॥ ९ ॥
सूरिः श्रीदेवभद्राख्यस्तस्य शिष्योस्ति मदधी ।
प्रतिष्ठित स्वहस्तेन श्रीधर्मघोपसूरिभि ॥ १० ॥
गुरोस्तेन वृहद्वृत्ते उ(रु)द्धृत्य कतिचिल्लवा ।
लि(वि)वृत्ता(ता) वृत्तिरूपेण भव्याना हितकाम्यया ॥ ११ ॥
सूरे श्रीशातिभद्राख्यस्वशिष्यस्य महामते ।
साहाय्यादयमारभो निष्ठाकोटिमटीक्त ॥ १२ ॥
मुनिप्रभाभिधानेन विदुपैपा स्फुटाक्षरा ।
अलेखि प्रथमादर्शे मर्म विश्वकर्मणा ॥ १३ ॥
अनुष्टुपा(भा) सहस्राणि त्रीणि सहाष्टभि शतै ।
वृत्तावस्या तु सर्वा(मथा)म्र गणितधीरुदाहृत ॥ १४ ॥

Post-Colophon —

स० १२२४ वर्षे गुदि ७ गुरौ ।

६. (१) प्रश्नव्याकरणटीका (चूडामणि). प. १५९

Beginning:—

शास्त्रस्यारंभेऽशेषदुःखप्रक्षालनार्थं मंगलार्थं च मंगलं चाभिप्रेतार्थमिष्टदेवता

Colophon·—

एवं स्वभेदेन विभजेद् यावत् परिज्ञानमिति ।

चूडामणिटीका समाप्ता । ग्रंथाग्रं २३०० श्लोकानां ।

(२) लीलावती. प. १५९–१६३

Colophon:—

प्रश्नव्याकरणटीकायां लीलावत्यां मयूरवाहिनी ।

(३) चूडामणिसार by भट्टलक्ष्मण.

७. चैत्यवन्दनवृत्ति (योगशास्त्रान्तर्गता). प. १२९; १४"×१$\frac{3}{4}$"

Beginning.—

ओं नमो जैनागमाय ।

ब्राह्मे मुहूर्ते उत्तिष्ठेत् परमेष्ठिस्तुतिं पठन् ।

किंधर्मा किंकुलश्चा[स्मि किंव्रतोऽ]स्मीति च स्मरन् ॥

पंचदशमुहूर्ता रजनी । तस्यां चतुर्दशो ब्राह्मस्तस्मिन्नुत्तिष्ठेत् ।

End.—

इति चैत्यवंदनवृत्तिः समाप्ता ।

८. (१) श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति by श्रीचन्द्रसूरि.

प. १५४; १४"×२$\frac{1}{2}$"

Beginning:—

श्रीवर्धमानमानम्य स्पष्टा वृत्तिर्विधीयते ।

सच्छ्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रस्यार्थप्रकाशिनी ॥ १ ॥

यद्यप्यनेकशः संति चिरंतन्योत्र वृत्तयः ।

तथापि कष्टगम्यास्ता इति मे सफलश्रमः ॥ २ ॥

Colophon —

समाप्ता चेयं श्रीचंद्रसूरिहब्धा सुखावहा श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः ॥ ७ ॥

Pras'asti —

कुवलयसंघविकासप्रदस्तमःप्रहतिपटुरमलबोधः ।

प्रस्तुततीर्थाधिपतिः श्रीवीरजिनेंदुरिह जयति ॥ १ ॥

विजयंते हतमोहाः श्रीगौतममुख्यगणधरादित्याः ।

सन्मार्गदीपकाः कृतसुमानसा जंतुजाड्यभिदः ॥ २ ॥

नित्य प्राप्तमहोदय त्रिभुवनक्षीरा-वी(ब्धि)रत्नोत्तम
स्वर्ज्योतिस्तिमात्रकातकिरणैरन्तस्तमोभेदक ।
स्वच्छातुच्छसिताबरैकतिलक बिभ्रत् सदा कौमुद
श्रीमच्चंद्रकुल समस्ति विमल जाड्यक्षितिप्रलल ॥ ३ ॥

तस्मिन् सूरिपरपराक्रमसमायाता बृहद्ग्रामवा
सम्यग्ज्ञानसुदर्शनातिविमलश्रीपद्मसडोपमा ।
सच्चारित्रविभूपिता शमधना सद्वर्ण्यकल्पाग्रिपा
विख्याता भुवि सूरय समभवन् श्रीशीलभद्राभिधा ॥ ४ ॥

ततश्च तेषा पदपद्महस सममगच्छाभरणावतस ।
धनेश्वर सूरिरभूत् प्रशस्य शिष्य प्रभावप्रथितो यदीय ॥ ५ ॥

नि शेषागम-तर्कशास्त्र-सफलालकारसचिन्निवे-
यैर्स्येदोरिव दीधितीर्वितमसो वाचोमृतस्यदिनी ।
आस्वाद्यामितभक्तिसद्मभविका स्वात्मानमस्ताशुभ
मन्यते स्म सुरापवर्गरुचिरश्रीपात्रमत्युत्तम ॥ ६ ॥

श्रीचद्रसूरिनामा शिष्यस्तेषा बभूव गुरुभक्त ।
तेन कृता स्पष्टार्था श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्तिरिय ॥ ७ ॥

कर-नयन-सूर्यवर्षे प्रात पुष्यार्कमधुसितदशम्या ।
धृतियोगनवमकक्षे समर्थिता प्रकृतवृत्तिरिय ॥ ८ ॥

उत्सूत्र यद् रचित मतिदौर्बल्यात् कथचनापि मया ।
तच्छोधयतु कृतिनोनुमहबुद्धि मयि विधाय ॥ ९ ॥

यावत् सुमेरुशिखरी शिखरीकृलोत्र
नित्य विभाति जिनबिंबगृहैर्मनोज्ञै ।
श्रीचद्रसूरिरचिता भुवि तावदेषा
नद्यात् प्रतिक्रमणवृत्तिरधीयमाना ॥ १० ॥

प्रत्यक्षर निरूप्यास्या ग्रथमान विनिश्चित ।
श्लोकपचाशदुत्तरशतान्येकोनविंशति ॥ ११ ॥

ग्रथाग्र १९५० ॥ छ ॥

End —

स० १२९९ भाद्रपदसुदि १५ बुधे ॥ छ ॥

९. दवदंतीचरियं. प. १२६; १२"×२"

Beginning—

नमो वीतरागाय ।

पणमह संतिजिणिंदं संतिकरं जच्चकणयच्छायं ।
चत्तालीसधणुच्चं सोलसमं तित्थनाहाणं ॥ १ ॥

कंदप्पकंदसेणं भवसरमज्झट्ठियं सि[य]कमलं व ।
मणयं पि जं ण लित्तं तं णमह निरंजणं वीरं ॥ २ ॥

ससियरगोखीरनिभा सिद्धोहनिसेविया विमलचित्ता ।
मोक्खपुहइ व पणमह सुयदेवी दुल्लहा भुवणे ॥ ३ ॥

सिरिजंवुणामपमुहे साहू नमिऊण सुयव(ध)रे सव्वे ।
वोच्छामि भत्तिपुव्वं दवदंतीसंतियं चरियं ॥ ४ ॥

दवदंती गुणवंती महासइ विस्सुआ जए सयले ।
सीलाहरणविभूसिय जिणिंदवाणी व जसधवला ॥ ५ ॥

निम्मलसम्मत्तजुआ मिच्छत्तुद्दामकद्दममलित्ता ।
जिणवयणभावियमइ संविग्गदु(रु)ई सुसमणि व ॥
वारसभेओ धम्मो जहट्ठियो(ओ) तहट्ठियो(ओ) वि अणुवि(चि)ट्ठो ।
साहूण संतियो(ओ) दमविहो वि अणुपालिओ विहिणा ॥
खम–दम–तव–चरणरया उवसंतुवउत्तदन्तगुत्तिंदी ।
संजमभारोणामिया इरियाउत्ता सुयसमिद्धा ॥
एक्कारसअंगसुयनाणकंठिया पट्ठमणहरग्गीवा ।
भवियजणनयणआणंदयारिणी चंदलेह व ॥

....

....

वीसयप(ए)हिं इमेहिं एक्केक्कयम्मि आणुपुव्वीए ।
एक्केक्को उद्देसो जहासंखेण महा(ए) भणिउ(ओ) ॥
पढमे जम्मुप्पत्ती वीए लेसालमंगलं कहियं ।
तइए सयंवरकरणं अद्धाणकहा चउत्थंमि ॥
पंचमए अभिसेउ(ओ) छट्ठुद्देसम्मि जूयकहा कहिया ।
अडवीहो(ए) वि पवेसो सत्तम उद्देसए एत्थ ॥

अट्ठमयमि पलावो सइत्तणगुणा उ नवमए कहिया ।
तावसपुच्छा दसमे सिट्ठा मे आणुपुव्वीए ॥
एक्कारसमुद्देसे धम्मकहा सीहकेसरीतणया ।
बारमे उण मिलिया सत्थस्स अडवीए तेरसमे ॥
अचलपुरे सपत्ता मिलिय जणणि चोद्दसमे ।
वणदवकहाउ पनरसममि सुसुमार सोलसमे ॥
अलियसयवरकरण सत्तरसुद्देसए मया सिट्ठ ।
कोसलरज्ज पत्त अट्ठारसममि उद्देसे ॥
एगोणवीसममि य सिट्ठा पवज्ज बहुगुणप्पविया ।
विमलतित्थयरपुच्छा वीसमए होइ देवरस ॥
पचोत्तरपणगाहासएण एक्को होइ उद्देसो ।
उद्देसाण उ वीस वीसेक्कसयाइ गाहाण ॥

।

एसो पढमुद्देसो जम्मणगुणकित्तणो त्ति नामेण ।
दवदतीए कहिउ(ओ) पत्तो बीय पवक्खामि ॥

End —

वसुदेवेण ताण वेसमणेण जहा समक्खाय ।
त ते य (ताव) चिय कहिय उप्पन्न केवल जाव ॥
अइसयचरिय सोऊण जायवा सपरितुट्ठा ।
बेंति तुम चिय वस्से सा पिययमा आसि ॥
एय दवदतीए चरिय आयड्ढिय पज्जु (? खु ज) मारेहिँ (?) ।
सव्वसुहइए पयट पयासिय मुणिजणा लोए ॥

१०. (१) दशवैकालिकटीका by सुमतिसूरि. ११५, १३"¼×५"

Colophon —

समाप्ता दशवैकालिकटीका ।

Pras'asti —

महत्तरा[या] जा(या)किन्या धर्मपुत्रेण चिंतिता ।
आचार्यहरिभद्रेण टीकेय शिष्यबोध(धि)नी ॥
दशकालिकटीका विधाय यत् पुण्यमर्जित ।
तेन मात्सर्यविरहाद् गुणानुरागी भवतु लोक ॥

दशकालिकानुयोगात् सूत्रव्याख्या पृथक् कृता ।
हरिभद्राचार्यकृतान्मोहाद् भक्त्याथवा मया ॥
श्रीमद्वाचकशिष्येण श्रीमत्सुमतिसूरिणा ।
विद्वद्भिस्तत्र नो द्वेषो मयि कार्यो मनागपि ॥
यस्माद् व्याख्याक्रमः प्रोक्तः सूरिणा भद्रबाहुना ।
आवश्यकस्य निर्युक्तौ व्याख्याक्रमविपश्चिता ॥
सूत्रार्थः प्रथमो ज्ञेयो निर्युक्त्या मिश्रितस्ततः ।
सर्वे(र्वो) व्याख्याक्रमैर्युक्तो भणितव्यस्तृतीयकः ॥
प्रमाद–कार्यविक्षेपचेतसां तदयं मया ।
कृपाया अवबोधार्थं साधूनां तु पृथक् कृतः ॥
लब्ध्वा म(मा)नुष्यकं जन्म ज्ञात्वा सर्वविदो मतं ।
प्रमाद–मोहसम्मूढा वैफल्यं ये नयंति हि ॥
जन्म–मृत्यु–ज्व(ज)राद्या(द्व्या) रोग–शोकाद्युपद्रुते ।
संसारसागरे रौद्रे ते भ्रमंति विडंबिताः ॥
ये पुनर्ज्ञान–सम्यक्त्व–चारित्रविहितादराः ।
भवांबुधिं समुल्लंघ्य ते यांति पदमव्ययं ॥

End:—

संवत् ११८८ मागसिरवदि ६ शुक्रे दशवैकालिक[टीका]

(२) उत्तराध्ययन. प. १०६

Post-Colophon:—

सं. ११७९ वर्षे भाद्रपद श्रीमदणहिलपाटकाभिधानराजधान्यां स्थितसमस्त-निजराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराज–परमेश्वर–त्रिभुवनगंड–श्रीसिद्धचक्रवर्त्तिश्री-मज्जयसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये प्रवर्धमाने एतस्मात् परमस्वामिनः पूज्यपादद्वय-प्रसादात् श्रीश्रीक[र]णे महामात्यश्रीआशुकः समस्तव्यापारान् करोतीत्येतस्मिन् काले इह कर्णावत्यां श्रीकर्णेश्वरदेवभुज्यमानसुपांतीजग्रामनिवासी परमश्रावक-प्रद्युम्न तथैतदीयभार्या वेल्हिका च अपरं च नेमिप्रभृतिसमस्तगोष्ठिकैः परत्र हेतवे निर्जरार्थं च आर्जिका मरुदेविगणिनी तथैतदीयचेल्लिका वालमतिगणिन्योः पठनाय उत्तराध्ययनश्रुतस्कंधो यक्षदेवपार्श्वाल्लिखाप्य प्रदत्त इति । यादृशं etc. मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु जिनशासनाय ।

(३) प्रतिष्ठाविधान. प्र. १५

११. (१) आचाराङ्गनिर्युक्ति प २५
(२) दशवैकालिकनिर्युक्ति प २६–५५
(३) उत्तराध्ययननिर्युक्ति. प ५६–९७
(४) सूत्रकृताङ्गनिर्युक्ति प ९७–११२,
(५) श्रावकदिनकृत्य प. ११२–१५३

An incomplete tract गा ४९७

Beginning —

वीर णमिऊण तिलोगभाणु विसुद्धणाण सुमहानिहाण ।
वोच्छामि सड्ढाण दिणस्स किच जिणिन्दभाण य आगमाउ ॥

१२. प्रकरणसग्रह २३८, १३″×५″

(१) वदारुवृत्ति by देवेन्द्रसूरि	प	१–८४	ग्र	२७२०
(२) धर्मकुलक (प्रा)	प	८४–८५	गा	२२
(३) चउसरण (प्रा)	प	८५–८६	गा	३०
(४) आउरपचक्खाण	प	८६–८७	गा	४०
(५) आराधनाकुलक by सोमसूरि	प	८७–९०	गा	६९
(६) चउसरण by वीरभद्र	प	९०–९१	गा	६३
(७) आउरपचक्खाण by वीरभद्र	प	९१–९४	गा	७१
(८) भक्तपरिज्ञा by वीरभद्र	प	९४–१००	गा	१७३
(९) सस्तारकप्रकरण	प	१००–१०३	गा	१००
(१०) श्राद्धदिनकृत्य	प	१०३–११५	गा	३४२
(११) स्थविराकथा (देवतं)	प	११६–११८	ग्र	८२
(१२) स्तेनकथा	प	११८–११९		
(१३) दिवाकरकथा (प्रा उत्तमगेवायाम्)	प	११९–१२४	ग्र	११९
(१४) धन्य–शालिभद्रकथा (स)	प	१२८–१३०	ग्र	२१८
(१५) गल्लकाक्षकथा (प्रा रात्रिभोजने)	प	१३१–१३२	ग्र	५०
(१६) मरुकदृष्टान्त (स)	प	१३२–१३४	ग्र	५५
(१७) कालिकाचार्यकथा (प्रा)	प	१३४–१३७	गा	१८०
(१८) आराधनाष्टक (प्रा)	प	१३७(?)	गा	८
(१९) उत्तराध्ययन	प	१३७–१९५		
(२०) उपदेशमालावृत्त्युद्धार	प	१९६–२३८ (अपूर्ण)		

१३. प्रकीर्णग्रन्थसङ्ग्रह. प. १८८+२६; १६½"×२¾"

Containing among others small prakaranas and religious tracts.

स्तवन ९, विमलस्तव ३०, योगशास्त्र ४७०, थिरावली ५०, उपदेशमाला १००, दर्शनसप्तति २८२, आत्मानुशासन ७७, जीवानुशासन.

१४. धर्माभ्युदय (संघपतिचरित) by उदयप्रभसूरि.
प. ४१६; १७"×२" incomplete and damaged.

१५. कथारत्नाकर by नरचन्द्रसूरि. प. १६४; १४½"×२"

First 11 leaves are replaced by paper leaves. These also are torn. The work is divided into 15 Tarangas· (१६३–४ पत्रयोश्चित्राणि) Pras'asti.—

गच्छे हर्षपुरीयनामनि मुनिप्रष्ठः प्रतिष्ठास्पदं
प्रख्यातो मलधारिरित्यमलधीर्निःसंगचूडामणिः ।
संजज्ञेऽभयदेवसूरिरवनीपालार्च्यपादांबुजो
येनामारिरकारि जंतुवितते: सिद्धेशदेशावधिः ॥ ५०३ ॥

स्वर्णाडार्चितजैनवेश्मशिखरः श्रीहेमसूरिस्ततः
सिंहोस्मात् विजयादिमो मुनिपतिः श्रीचंद्रसूरिस्ततः ।
सूरिः श्रीमुनिचंद्र इत्यभिधया चारित्रपात्रं ततो
देवानंदमुनीश्वरोप्यथ यशोभद्राख्यसूरिस्ततः ॥ ५०४ ॥

श्रीदेवप्रभसूरिरित्यथ गुरुस्त्रैवे(वि)धरत्नाकरः
सूरिः श्रीनरचंद्र इत्यभिधया तस्यापि शिष्याग्रणीः ।
एतैर्नूतनगुम्फमात्रघटनासंबंधबंधूकृतै-
र्दैवीं वाचमलंचकार सुकथारत्नैश्चिरत्नैरयं ॥ ५०५ ॥

Colophon:—

इति श्रीमलधारिशिष्यनरचंद्राचार्यविरचिते कथारत्नसागरे अगडदत्तकुमारचरितं नाम पंचदशस्तरंगः ॥ छ ॥

Post-Colophon:—

संवत् १३१९ वर्षे भाद्र. शुदि ५ शुक्रे अद्येह श्रीमत्पत्तने महाराजाधिराजश्रीमदर्जुनदेवविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यमालदेवप्रतिपत्तौ महं. वीजाशालायां ठ० धनपालेन तरंगकथापुस्तिका लिखिता ॥ छ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

१६ कुमारपालप्रबंध प ८९

Beginning — अर्हं नम ।

स्वय कृतार्थ पुन्पार्थमावेर्जगाद यस्मान् जगता हिताय ।
नाथ प्रजाना प्रथम पृथिव्या जीयाद् युगादौ पुरुप स कोपि ॥ १ ॥
प्रणम्य श्रीमहावीर सर्वज्ञ पुरुपोत्तमम ।
सुरासुरनराधीशै सेव्यमानपदाम्बुजम् । ॥ २ ॥
परा मनसि पश्यती हृदि कंठे च मध्यमा ।
मुखे च वैखरीत्याहुर्भारती तामुपास्महे ॥ ३ ॥

अज्ञानतिमिरान्धानाम्०—

सकलसुरासुरनरनिकरशिर शेखरायमाणपादारविंदश्रीसर्वज्ञोपज्ञपाथप्रष्ठस्य कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमसूरिगुरूपदेशप्रवेकविवेकविशेपभूवलयप्रतिष्ठस्य सकलजतुजातजीवानुजीवदयाधर्मनिरतस्य निजभुजबलकलितसकलभूपालकुलविलसद्यश प्र[नि]ष्ठागरिष्ठस्य श्रीकुमारपालस्य प्रारभ्यतेय प्रबोधप्रबंध ।

प ३५ चारणो रामचद्र पपाठ—

का हउ मनि विब्भतडी अजी मणीअडा गुणेड ।
अपय निरजन परमपय अज्ञ य जइ न लहेइ ॥

प ४६ भीमदेवस्य द्वे राज्ञ्यौ । एका बकु[ल]देवीनाम्नी पण्यागना । पत्तनप्रसिद्ध रूपपात्र गुणपात्र च । तस्या कुल्योपितोपि अतिशायिनीं प्राज्यमर्यादा नृपनिर्निशम्य तद्वृत्तपरीक्षानिमित्त सपादलक्षमूल्या क्षुरिका निजानुचरैस्तस्य ग्रहणपे धापयामास । औत्सुक्यात् तस्यामेव निशि बहिरावासे प्रस्थानलग्नमसाधयत् । नृपतिर्वर्पद्वय मालवमंडले विग्रहाग्रहात् तस्थौ । सा तु बकुलदेवी तद्दत्तग्रहणकप्रमाणेन वर्पद्वय परिहृतसर्वसगा चगशीललीलयैव तस्थौ । नि सीमपरानमो भीमस्तृतीय वर्पे स्वस्थानमागतो जनपरपरया तस्यास्ता प्रवृत्तिमवगम्य तामत पुरे न्यधात् । तदगज क्षेमराज । द्वितीया राज्ञी उदयमती । तस्या सुत कर्णदेव । क्षेमराजकर्णदेवौ तत्पुत्रौ भिन्नमातृकौ परस्पर प्रीतिभाजौ ।

प ७५ अत्रातरे चारणः प्राह—

कुमारपाल म(त) चिंत करि चिंतिउ किंपि न होइ ।
जिणि तुझ रज्ज समो(म)प्पीयउ चिंत करेसइ सोइ ॥ १ ॥

अन्यत्तु । अम्हे थोडा रिउ घणा इय कायर चिंतति ।
मुद्ध निहालउ गयणयलु के उज्जोउ करति ॥ १ ॥

अन्यश्च । साहसि जूतउं हल वहइ दइवह तणइ कपालि ।
पेडि म पूंटा टालि पूंटा विणु पींपइ नही ॥

प. ८१ अन्यदा कोपि मत्सरी श्रीहेमसूरितेजोऽसहिष्णुरेकांते राजानमिदमवादीत्। देव! प्रायः प्राकृतमेते पठंति । सिद्धांतोप्येतेषां प्राकृतमयः तत् प्रभाते [न] श्रोतव्यमिदम् । संस्कृतं स्वर्गिणां भाषा सैव महतां प्रत्यूपे श्रोतव्या श्रेयस्करी चेति । किमर्थं प्रथमं तच्छ्रवणं विधीयते । एतदाकर्ण्य राजा विज्ञातभाषाभेदतत्त्वः किंचित् प्राकृते कृतादरस्तत्स्वरूपं श्रीगुरूणामकथयत् । श्रीगुरवः प्राहुरनुपासितसद्गुरुकुलस्य अज्ञातवाङ्मयतत्त्वस्य कस्यापीदं वचः । राजन्! अनेकधा भाषाभेदवैचित्र्येपि परं युगादौ प्रथमपुरुषेण ज्ञातत्रैलोक्यस्वरूपेण प्रथमं चतुर्दशस्वराष्टत्रिंशद्व्यंजनरूपा द्विपंचाशदक्षरप्रमाणा मातृकैवोपदिष्टा, सा च प्राकृतस्वरूपा सर्वप्रकृतिलोकानामुपकारिणीति । ततो वाह्या येष्टत्रिंशद् वर्णास्तैः संस्कारे कृते संस्कृतं जातम् । ततश्च अनेकभाषाभेदा अभूवन् । तेन सकलशास्त्रमूलं मातृकारूपं प्राकृतमेव प्रथमं युगादौ सर्वज्ञैरिति लोकोपचाराय प्रथमं प्राकृतमुपदिष्टम् । सर्वाक्षरसंनिपातलब्धीनां श्रीद्वादशांगीनिर्माणसूत्रधाराणां श्रीगणधराणां सिद्धांतप्राकृतकरणे कारणमिदम् ।

वाल–स्त्री–मूढ–मूर्खाणां नृणां चारित्रकांक्षिणाम् ।
अनुग्रहार्थं तत्त्वज्ञैः सिद्धांतः प्राकृतः कृतः ॥ १ ॥

राजन्! भाषा भवतु यापि सापि, परंतु परमार्थ एव विलोक्यते । यत् पठंति लोकाः—

अत्थनिवेसो तच्चिय सद्दा तच्चेव परिणमंता वि ।
उत्तिविसेसो कव्वं भासा जा होउ सा होउ ॥

परं कस्यापि ज्ञानलवदुर्विदग्धस्य खंडखंडपांडित्यतुंडकंडुकरालितस्येयं प्राकृतनिन्दा । यदुक्तम्—

सोहेइ सुहावेइ उवभुंजंतो लवो वि लच्छीए ।
एसा सरस्सइ पुण असमग्गा कं न विनडेइ ॥

इति श्रुत्वा राजादयः सर्वेपि प्राकृतप्रशंसां कुर्वन्तो विशिष्य तदर्थश्रवणप्रवणा वभूवुः ।

प. ८२ श्रीभद्रबाहुस्वामिना प्रणीते श्रीवज्रस्वामिनोद्धृते ततः श्रीपादलिप्ताचार्येण संक्षिप्तीकृते श्रीशत्रुंजयकल्पेप्युक्तम् ।

प. ८३ अस्य (रैवतकस्य) महिमा श्रीविद्याप्राभृते तीर्थमाहात्म्ये गणधरैरुक्तः । इदं तीर्थं सर्वदा सुरासुरार्च्यं तथा श्रीभद्रबाहुप्रणीतं(ते) वज्रस्वामिनोद्धृतम्(ते) ।

Some verses in Magadhi are then quoted from the work.

प ८६ महापूजावसरे चारण —

इक्कह फुल्लह माटि देइ जु नर-सुए(र) सिवसुहइ ।
एही करइ कु साटि घट(प्प) भोलिम जिणवर तणी ॥

आरात्रिकावसरे चारण —

लन्छि वाणि-मुहकाणिए तइ भागी मुह मरउ ।
हेमसूरि मच्छा(अत्था)णि जे ईसर ते पटिआ ॥ १ ॥

वदनकसमये नृपस्य पृष्टो हस्तप्रदाने—

हेम ! तुहाला कर मउ जाह अ[च]-भु[अ] रिद्धि ।
जे चपह हिट्ठामुहा ताह उपहरी सिद्धि ॥ २ ॥

प ११ इतश्च क्षेमराजस्य पुत्रो देवप्रसादक । तस्य पुत्रास्त्रय त्रिभुवनपालादयोभूवन् । त्रिभुवनपालस्यैकाभूत् सुता, तनयास्त्रय । आद्य कुमारपालाख्यो राजलक्षणलक्षित ।

End —

नाभूद् भविता चात्र हेमसूरिसमो गुरु ।
श्रीमान् कुमारपालश्च जिनभक्तो महीपति ॥ २ ॥
आज्ञावर्तिषु मडलेषु विपुलेष्वष्टादशस्वादरा-
दब्दान्येव चतुर्दश प्रसृमरीं मारिं निवार्यौजसा ।
कीर्तिस्तभनिभान् चतुर्दशशतीसख्यान् विहारास्तथा
कृत्वा निर्मितवान् कुमारनृपतिजनो निजैनोव्ययम् ॥ ३ ॥
कर्णाटे [गूर्जरे लाटे] सौराष्ट्रे कच्छ-सैंधवे ।
उचाया चैव भभेर्यां मारवे मालवे तथा ॥ ४ ॥
कोंकणे तु महाराष्ट्रे कीरे जालधरे पुन ।
सपादलक्षे मेवाडे योगिन्या काशिदेशके ॥ ५ ॥
जतूनामभय सप्तव्यसनाना निषेधवान्(नात्) ।
वादन न्यायघटाया रुतीधनवर्जनम् ॥ ६ ॥
किंचिद् गुरुमुखाच्छ्रुत्वा किंचिच्छास्त्रदर्शनात् ।
प्रबधोय कुमारस्य भूपतेर्लिखितो मया ॥

Colophon —

इति श्रीकुमारपालप्रबध समाप्त । सवत् १४७५ मार्गशिरमासे कृष्णपक्षे सप्तम्या तिथौ सोमदिने लिखितम् ॥

१७. (१) विजयचंदकेवलिचरिय by चन्द्रप्रभ. १०५; १४"×१$\frac{3}{2}$"

(२) कालिकाचार्यकथानक. १०६–११३

Beginning:—

अत्थि जंवुदीवे भारहवासंमि etc.

(३) प्रायश्चित्तविधि. प. ९

१८. (१) यतिप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति. प. ७७; १३"×२$\frac{3}{2}$"

Leave 29th missing.

Beginning:—

वीतरागाय नमः । अथ प्रतिक्रमणमिति कः शब्दार्थ इत्युच्यते ।

(२) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति by पार्श्व. ७८–१४४

Beginning:—

नमोऽर्हते । देवेंद्रवंद्यचरणान् प्रणम्य भक्त्या जिनेंद्रमुनीन् ।
किंचिन्मात्रं वक्ष्ये प्रतिचरणाया गृहस्थानां ॥
गुरुभक्त्या यद्वातं तावन्मात्रमपि पुष्टिकरं भवति ।

End:—

उक्तोनुगमः । नयास्त्वावश्यकवन्नैगमादयो द्रष्टव्याः । तेषां च समुदायात्मकं जैनशासनमित्युक्तं च ।

Pras'asti:—

जयति जगति क्लेशावेशप्रपंचहिमांशुमान् ।
विहितविषमैकांतध्वांतप्रमाणनयांशुमान् ॥
यतिपतिरसौ यस्याधृष्यात्मजांवुनिधि(धे)र्लवान् ।
स्वमतमतयस्तीर्थ्या नाना परे समुपासते ॥
अब्दानां शकनृपतेः शतानि चाष्टौ गतानि विंशत्या ।
अधिकान्येकया मासे चैत्रे तु पंचम्यां ॥
नीतं समाप्तिमेतत् सिद्धांतिकयक्षदेवशिष्येण ।
प्रतिचरणायाः किंचिद् व्याख्यानं पार्श्वनाम्ना तु ॥
श्रावको जंवुनामाख्यः शीलवान् सुवहुश्रुतः ।
साहाय्यात्(द्) रचितं तस्य *गंभूतायां जिनालये ॥

* गांभू is 24 miles or 12 gāos from Pattan.

श्रुतदेव्या यद[व]ाप्त प्रथातरतश्च स्वल्पमिह लिखित ।
हीनाक्षरमधिक वा क्षतव्य श्रुतधरैरखिल ॥

प्रतिक्रमणवृत्ति समाप्तेति ।

Post-Colophon —

सवत् १२२८ अश्विनि शुदि १५ बुधे श्रीमदणहिलपाटकाधिष्ठितेन लेखक-सुमतिना लिखितेय पुस्तिका । ग्र ५९२

१९. (१) कर्मस्तवटीका by गोविन्दगणि. १–६८

Beginning —

ॐ नम' सर्वज्ञाय ।

कर्मवधोदयोदीर्यासत्तावैचित्र्यवेदिन ।
कर्मस्तवस्य टीकेय नत्वा वीर विरच्यते ॥

नमिऊण इत्यादि ।

End —

स्मृत्यनुसारेण मया यद् गदितमिहोनमधिकमागमत ।
तन् क्षतव्य श्रुतशुद्धबुद्धिभि शोधनीय च ॥
इति श्वेतपटाचार्यगोविंदगणिना कृता ।
कर्मस्तवस्य टीकेय देवनागगुरोर्गिरा ॥

Colophon —

समाप्ता चेय कर्मस्तवटीका ।

Post-Colophon —

अनुष्टुप्छंदसा प्राय सकलव्यानुवर्णित ।
सहस्रमेक श्लोकाना नवत्युत्तरमेव तु ॥ ग्र १०९०

सवत् १२८८ वर्षे पोषसुदि गुरौ पुनर्वसुनक्षत्रे ।

लिखिता शीलचन्द्रेण टीका कर्मस्तवस्य [चे] ।
गणिन्या जिनसुन्दर्या हेतवे विशदाक्षरै ॥

(२) कर्मविपाकटीका by परमानन्द ६९–११७

Beginning —

ॐ नम सर्वविदे ।

नि'शेषकर्मोदयमेघजालमुक्तो दिनाधीश इवोमतेजा ।
प्रदर्शिताशेषपदार्थसार्थो मुदेस्तु न श्रीजिनवर्धमान ॥

इह हि सन्तः संसारसागरतरणतरणिकल्पं जिनशासनमवाप्य सकलजन्मजीवितसारं परोपकारं मन्यंते । स च संसारिणां सकलामङ्गलनिलयकर्मस्वरूपनिरूपणात् तदुन्मूलनप्रवृत्तानां सिद्धो भवतीत्यतस्तत्स्वरूपनिरूपणप्रवणं प्रकरणं चिकीर्षुर्गर्गमहर्षिर्मंगलाभिधानवंधुरां गाथामाह—

ववगयकम्मकलंकं वीरं नमिऊण कम्मगइकुसलं ।
वोच्छं कम्मविवागं गुरुपय(इ)ट्ठं समासेणं ॥

तत्र वीरमिति विशेष्यं तं नत्वा कर्मविपाकं वक्ष्य इति संबंधः ॥

End:—

संप्रत्यंतरायनिगमनपूर्वकं प्रकरणकारः प्रकरणपरिसमाप्तिं स्वनाम चाह—

एवं पंचवियप्पं अट्ठमयं अंतराइयं होइ ।
भणिओ कम्मविवागो समासओ गग्गरिसिणा उ ॥

एवं उक्तयुक्त्या पंचविकल्पं पंचप्रकार[मष्टमक]मंतरायकं भवति । उक्तमंतरायकं तदुक्तो भणितः कर्मविपाकः समासतः संक्षेपतो गर्गर्षिणा यतिमतल्लिकावृंदवंद्य-[पाद]पल्लवेन गर्गाभिधानमुनिनायकेनेति गाथार्थः ॥ ६७ ॥

अधुना ग्रंथप्रमाणप्रतिपादनपुरस्सरं तत्परिज्ञानोपायप्रतिपादनद्वारेण पर्यंतमंगलमाह—

एवं गाहाण सयं अहियं छावट्ठिए उ पढिऊण ।
जो गुरु पुच्छइ नाही कम्मविवागं च सो अइरा ॥

....

श्रीभद्रेश्वरसूरिशिष्यतिलकश्रीशांतिसूरिप्रभोः
श्रीमंतोभयदेवसूरिगुरवः सिंहासनोत्तंसकाः ।
तत्पादांबुजपद्पदेन परमानंदेन सत्प्रीतये
चक्रे कर्मविपाकवृत्तिमिषतः श्रोत्रैकलेह्यं मधु ॥

यत्रागमानुगामि स्यात्र वा संगतिमंगति ।
इह तत् साधुभिः शोध्यमनभ्यर्थितवत्सलैः ॥
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्या ग्रंथाग्रं परिनिश्चितं ।
अनुष्टुभां नवशती द्वाविंशत्यधिकाभवत् ॥

Colophon:—

कर्मविपाकवृत्तिः समाप्तेति । संवत् १२८८ वर्षे रवौ सुकर्मा च योगे ॥

(३) आगमिकवस्तुविचारसारवृत्ति by हरिभद्रसूरि प १६१

Beginning —

ॐ नमो जिनाय ।

नत्वा जिन विधास्ये विवृतिं जिनवल्लभभणीतस्य ।
आगमिकवस्तुविस्तरविचारसारप्रकरणस्य ॥

इह जिनवल्लभगणिनामा सूत्रकारो गणधरदेवादिनिबद्धातिगमीरशास्त्रार्थविगाहमासमर्थानां विशिष्टसंहननायुर्मेधादिविकलानां कलिकालोत्पन्नमानवानामनुग्रहाय सूक्ष्मार्थसार्थप्रकाशनार्थं प्रस्तुत[प्र]करण चिकीर्षुर्मंगलादिप्रतिपादकमिदमादौ गाथाद्वितयमाह—

निच्छ(च्छि)न्नमोहपास पसरियविमलोरकेवलपयास ।
पणयजणपूरियास पयउ(ओ) पणमित्तु जिणपास ॥

End —

जिणवल्लहोवणीय जिणवयणामयसमुद्दविंदुमिम ।
हियकखिणो वहु(बुह)यणा निसुणतु गुणतु जाणतु ॥
व्याख्या—जिनो वल्लभो यस्य *etc*

Colophon —

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरणवृत्ति समाप्ता ॥ ७ ॥

Pras'astı —

प्रायोऽन्यशास्त्रदृष्ट सर्वोऽप्यर्थो मयात्र सरचित ।
न पुनः स्वमनीषिकया तथापि यत् किंचिदिह वितथ ॥ १ ॥
सूत्रमतिलंघ्य लिखित तच्छोध्य म[य्य]नुग्रह कृत्वा ।
परकीयदोष-गुणयोस्त्यागोपादानविधिकुशलै ॥ २ ॥
छद्मस्थस्य हि बुद्धि स्खलति न कस्येह कर्मवशगस्य ।
सद्बुद्धिविरहिताना विशेषतो मद्विधासुमता ॥ ३ ॥
कृत्वा यद् वृत्तिमिमा पुण्य समुपार्जित मयानेन ।
मुक्तिमचिरेण लभता भपितरु(र)जा सर्वभव्यजन ॥ ४ ॥
मध्यस्थभावाच्चलप्रतिष्ठ सुवर्णरूप सुमनोनिवास ।
अस्मिन् महामेरुरिवास्ति लोके श्रीमान् वृहद्गच्छ इति प्रसिद्ध ॥ ५ ॥
तस्मिन्नभूदायतबाहुशाख कल्पद्रुमाभ प्रभुमानदेव ।
यदीयवाचो विबुधै सुबोधा कर्णे कृता नूतनमजरीवत् ॥ ६ ॥

तस्मादुपाध्याय इहाजनिष्ट श्रीमान् मनस्वी जिनदेवनामा ।
गुरुक्रमाराधयितात्पबुद्धिस्तस्यास्ति शिष्यो हरिभद्रसूरिः ॥ ७ ॥
अणहिल्लपाटकपुरे श्रीमज्जयसिंहदेवनृपराज्ये ।
आशापुरवसत्यां वृत्तिस्तेनेयमारचिता ॥ ८ ॥
एकैकाक्षरगणनादस्या वृत्तेरनुष्टुभां मानं ।
अष्टौ शतानि जातं पंचाशत् समधिकानीह ॥ ९ ॥
वर्षे शतैकादशके द्वासप्तत्यधिके नभोमासे ।
सितपंचम्यां सूर्ये समर्थिता वृत्तिकेयमिति ॥ १० ॥

Last Colophon:—

संवत् १२८८ वर्षे...शुभं ।

संवत् १३४३ वर्षे वैशाषसुदि [३] बुधे वडपद्रग्रामे शांतिनाथगोष्टिकश्रे० वाहडीसुतखीमाकेन निजभार्याजासलश्रेयसे कर्मस्तववृत्तिपुस्तिका श्रीललितप्रभसूरीणां प्रदत्ता ।

२०. (१) कर्मविपाकटीका. प. ७०*

Beginning·—

ॐ नमो जिनभानवे ।

रागादिवर्गहंतारं प्रणेतारं सदागमं ।
प्रणौमि शिरसा देवं श्रीवीरं जिनसत्तमं ॥

Colophon·—

कर्मविपाकटीका समाप्ता ।

Post-Colophon:—

संवत् १२७५ वर्षे श्रावणशुदि १५ भौमे । मंगलं महाश्रीः ।

(२) षडशीति (सटीक) मू. जिनवल्लभ, टी. मलयगिरि.
प. १–१२० ले. सं. १३३२

(३) बन्धस्वामित्वटीका by हरिभद्रसूरि. प. १२१–१५१

२१. प्रकरणपुस्तिका. प. ३५–१९५; १३"×१$\frac{3}{4}$"

(१) उपदेशमाला (प्रा०) धर्मदासगणि. प. ३५–४२†

(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०) प. ४२–५० गा. १०१

* ४, ११, १६, ५५, ६९ तमपत्रहीना । † त्रुटिता ४५३ गाथात· पूर्णा ।

(३) त्रयोविंशतिस्थानक (मूलशुद्धि प्रा०) प ५०–६५
(जिणचेइयाण तेवीसय ठाण । ५२तमपत्रहीना गा २६५)
(४) क्षेत्रसमास. प ६५–७०
(५) दर्शनशुद्धि प ७०–९०
(६) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ प ९०–९८ गा १०४
(७) चार्चिकग्रंथ (प्रा०) प ९९–११५
(८) एगवीसठाण by सिद्धसेनसूरि प ११५–१२१ गा ८१
(९) प्रवचनसद्दोह (प्रा०) प १२१–१३९
(१०) गौतमपृच्छा (प्रा०) प १३९–१४४ गा ५४
(११) चउसरण प १४४–१४६ गा २८
(१२) आउरपचक्खाण प १४६–१४९ गा ४०
(१३) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र (प्रा०) प १४९–१५३ गा ५०
(१४) भावनाप्रकरण (प्रा०) प १५३–१६७
(१५) आत्मानुशासन (स०) प १६७–१७२
(१६) नवपदप्रकरण (प्रा०) by जिनचन्द्रगणि १८८–१९१
(१७) नमस्कारफल (प्रा०) प १९२–१९३ गा २५
(१८) कुलक (प्रा०) प १९३–१९५ गा ३०

Colophon —

समाप्तेय प्रकरणपुस्तिका । सर्वसंख्यया प्र० ३२४०, अक्षर १९। सवत् १२७९ वर्ष चैत्रवदि ३ रवौ अद्येह श्रीचद्रावत्या विजयराज्ये पुस्तिकेय समर्थिता लिखिता मलयचंद्रेण । पत्रसख्या लिखितमत्र १९५ ।

२२. प्रकीर्णग्रन्थसङ्ग्रह (सचित्र) प २२८+९, १४"×२" ले स १३२६

(१) योगशास्त्र प १–१५
(२) वीतरागस्तोत्र प १५–२०
(३) प्रशमरति प २१–३०
(४) उपदेशमाला (प्रा०) प ३१–४६
(५) धर्मोपदेशमाला (प्रा०) प ४६–५१
(६) मूलशुद्धि (प्रा०) प ५१–५७
(७) दर्शनशुद्धि (प्रा०) प ५७–६८ (त्रु)
(८) सग्रहणी (प्रा०) by श्रीचन्द्रसूरि प ६८–७९ (त्रु)
(९) पिंडविशुद्धि (प्रा०) प ७९–८२ (त्रु)

(१०) विवेकमंजरी (प्रा०) प. ८२–८७ (त्रु.)
(११) तपसमास (? प्रा०) प. ८७–९० (त्रु.)
(१२) छत्तीसठाण (प्रा०) प. ९०–९३ (त्रु.)
(१३) जंबूद्वीपप्रकरण (प्रा०) प. ९३–९५
(१४) गौतमपृच्छा (प्रा०) प. ९५–९७ (त्रु.)
(१५) दशवैकालिक (प्रा० छजीवअ०पर्यन्त) प. ९७–१०८
(१६) पाक्षिकसूत्र (प्रा०) प. १०८–११०
(१७) आत्मानुशासन प. ११०–११२
(१८) जीवानुशासन (प्रा०) प. ११२–११३
(१९) भावश्रावकलक्षण (प्रा०)
(२०) प्रश्नोत्तररत्नमाला by विमल.
(२१) धर्मलक्षणं
(२२) उपदेशकुलक (प्रा०)
(२३) विधवाकुलक (प्रा० गा० ९)
} प. ११३–११५
(२४) जंबूस्वामिकुलक (प्रा०) प. ११५–११६
(२५) भावनाकुलक by जिनेश्वरसूरि. प. ११६–११७

Beginning:—

धणु जुव्वणु जीविउ सयलु चंचलु जिम करिकन्नु ।
खणि खणि करयलि नीरु जिम गलइ रूव लाइन्नु ॥ १ ॥
तडलइ भंग(गु)र देश(ह) पर तरु गिरि भवण निवाण ।
संज्झाराय–सरिच्छ सुह संगम सुमिण–समाण ॥ २ ॥
कणु कंचणु परियणु सयणु छ(ध)णु सयणासणु जाणु ।
जोइ नग्गइ करकंडु जिम मुणइ अणिञ्चु सुजाणु ॥ ३ ॥
इति अनिलभावना ।

End:—

हियडा जिणवर–विरहीउं तिहुयणि रज्जु न रम्मु ।
वरि दालिद्दु वि मग्गियइ जहिं मुणियइ जिणधम्मु ॥ २९ ॥
दुलहु भणिउ रि जीवडा ! लद्धी वोहि म हारि ।
इण विणु दिक्खिसि दुक्ख सइं भमडंतउ संसारि ॥ ३० ॥
जयउ जिणेसरसूरि–किउ भावणकुलं पढंति ।
निरवग्गहवेरग्गरसि ते नर रंगिज्जंति ॥ ३१ ॥

एरिसवारसभावण–रहस्सपीयूसपाणरसीयाण ।
भवहाइ(?)णव अजरामरत्तण होउ मणुयाण ॥ ३२ ॥

द्वादशभावनाकुलक समाप्त ।

(२६) दगड (अपभ्रश) प ११७–११८

Beginning —

जहिं जिणधम्मु न जाणियइ नवि देवह गुरु–भत्ति ।
तहिं तउ जीवा ! दगडइ वससि म इक्कइ रत्ति ॥ १ ॥
जहिं सम्मत्तु न आलवणु सजमु नवि चारित्तु ।
तहिं तउ जीव ! म रइ करिसि सिज्झइ जेण परत्तु ॥ २ ॥

(२७) प्रव्रज्याविधान (प्रा०)
(२८) धर्मकुलक (प्रा०) } प ११८–११९

(२९) सालिभद्रमाइ (अपभ्रश) * प ११९–१२४

End —

सहसपत्तु जिम विगयमलु नहु जिम निरसा(रा)धारु ।
अम्मो ! मुणिवर वाउ जिम निप्पडिवद्धविहाय(रु) ॥ ५२ ॥
खणमवि मा सजमगहणि पुत्त ! पमाइ रमिज्ज ।
त विसु विसहरु नहु वयरु जमिह पमाउ करिज्ज ॥ ५३ ॥
सजमरज्ज–विघायकरु पत्तु पमायह भेउ ।
माइ मोहु मच्छरु मयणु वूड कुडवउ एहु ॥ ५४ ॥
हरिचदण सीयल वयण मलयचद जस वाय ।
विहरसु सजमरज्जधर धर सायरमज्जाय ॥ ५५ ॥

सालिभद्रमाई समाप्ता ।

(३०) स्तुतिद्वात्रिंशिका (स०) प १२४–१२६
(३१) स्तुतिद्वात्रिंशिका (अपभ्रश) प १२७–१२८

Beginning —

विणयनयरी नाभि मरदेवि तसु नदणु पढमजिणु पहु वसहलछणु
सयपचघणुमाणतणु विमलगिरिहि सिरिहि तित्थमडणु ।
चुलसीयपुव्वाउ इहु लक्ख तिजयआणदु
सव्वहह इक्खागकुलि पणमउ रिसहजिणदु ॥ १ ॥

---

* First 25 verses are obliterated

End:—

पासु अंकुसु धरइ वि(वि)हु हत्थु
अनु हत्थिहिं आरुहइ वीयपुरण घणधन्नवासणु
वामेण दाहिण करिण लेइ संघविग्घहं पणासणु ।
सामिउ विमलजिणेसरह विमलगिरि–पडिहार
कवडिजक्खु रक्खउ दुरिय जसु जगि निम्मलु हार ॥ ३२ ॥

स्तुतिद्वात्रिंशिका समाप्ता ।

(३२) भक्तामर.
(३३) पार्श्वाष्टक by विल्हण (जैन).
(३४) पार्श्वस्तोत्र.
(३५) पार्श्वाष्टक.
(३६) सिद्धचक्रस्तुति (प्रा०).
(३७) भयहरस्तोत्र (प्रा०). — प. १२९–१३९
(३८) पार्श्वनाथाष्टक.
(३९) धरणोरगेन्द्रस्तोत्र.
(४०) सर्वसामान्यस्तोत्र.
(४१) परमेष्ठिस्तोत्र.
(४२) शांतिस्तव.

(४३) विरदावली (जिनपतिस्तुति) by विमलसूरि. १३९–१४०

Beginning:—

जय श्रीनेमिजिनवर! नवरसोद्गारसुभग!
वहुविधाभिनयभावनासरस–
सुरविलासिनीलास्यलीलाकुतूहलानाकुलितमानस! ॥

End:—

सुश्रावकेण रविणा वहुधावधार्य
स्तोत्राणि तानि वहुभिर्विहितानि तानि ।
अभ्यर्थितो जिनपतिस्तुतिचक्रवालं
सूरिश्चकार विमलं विमलाभिधानः ॥ ४५ ॥
विमलाचार्यविरचिता विरदावली समाप्ता ।

(४४) नेमिनाथवोली. प. १४१–१४२

Beginning —

जयतु जयतु शश्वन्नेमिनाथो विवश्व(स्व)-
च्छिवसमधिककातिसृष्टमोहोपशाति ।
उदितविदितचित्रस्फूर्य(र्ज)दुर्षैश्चरित्र
त्रिभुवनजनबधु पुण्यलावण्यसिंधु ॥
त सु(स)मुद(द)विजयनिवअगरूह त पुन्निमसोमसमाणमुह ।
त जमतराणी हियइ(?)वर धरिउ सुदुद्धरु सीलभर ॥ १ ॥

End —

गुहिरु तूरु वायति केवि केवि जय जय रवु भासहिं
अक्खवत्तु आणति केवि केवि दहि दोहु पयासइ ।
गधोदग वरसहिं केवि [केवि] फल–फुल्लिहिं वरसति
लणु सलिलु उत्तरहि केवि केवि आरत्तिउ दरसहिं(०सति) ।
इय अमद आणदभरि केवि केवि नच्चति जणि
नेमिकुमरि सो मयणभड्ड लीलइ जित्तइ जेणि रणि ॥ २४ ॥

श्रीनेमिनाथबोली समाप्ता ।

A. Beginning —

णदिहिटि नटहिटि etc वीरनाह आरत्तियह ॥ १ ॥
तिम न रयणि ससिहर(रि)ण तिम न सूरिण गय[ण]गणु
तिम न विंझु करिवरिण तिम न वीरिण समरगणु ।
तिम न पइविण भवणु तिम न नरनयर नि(न)रिंदिण
हसिण तिम न तलाउ तिम न सुरसघु सुरिंदिण ।
वणु तिम किंपि न कठीरविण सच्चवयणु जणु जणु कहइ
जिम सामिय नेमिजिणद[1] पइ उज्जयतु गिरिवरु सहइ ॥

End —

अविचल लक्खण जाणु नाणु सच्चउ परियाणइ
छम्मग्गु तह सुणइ निसु आगमु वखाणइ ।
बहुपयार कविसिक्ख तक जपइ बहुसग्गह
सुललिय गिय भारहह ताल बुज्झइ तह रंगह ।
विज्जानिहाणु भुवणत्तयह भ(च)रप्पइ न हु कोइ समउ
कसमीरि मुड्ढ[1] तुम्हि मत गमहु जगमवाईसरि नमहु ॥ १३ ॥

B. Beginning:—

नंदउ महि विहिपक्खो चंदप्पहसूरिधवलक्खो
सिरिधम्मसूरिसपक्खो पहाणसाखाइ पणसक्खो ॥ १ ॥
ते धम्मघोष(स)सूरि पहुसूरिपहाणु
ते आगम सायर दुत्तर पायर(ड)रयणनिहाणु ।
ते तिणि पहु थप्पिउ गणहर वीस
ते निजपटि पसरउ कोडि वरिस ॥ २ ॥

End.—

ते कप्पडवाणिजि धम्मठाणि जि पुर अवयंसि
ते सावडि सुह तइ लच्छिहिं सय तइं (?) ॥

Incomplete. This also seems to be about Chandraprabha.

(४५) चैत्यवन्दनविवरण (सं०)
(४६) विवेकविलासादि (त्रु०)
(४७) नीतिवाक्यामृत (त्रु०) प. ९

२३. (१) वृत्तरत्नाकरवृत्ति* by पं. श्रीकंठ. प. ४८
(२) धातुपाठ by हेमचंद्र. } अपूर्ण ३७–७४
(३) लिंगानुशासन. }
(४) वृत्तरत्नाकर. ७५–८६
(५) सुकोशलकथा (प्रा. त्रुटित).
(६) प्रत्येकबुद्धकथा („). प. ४६
(७) प्रदेशिकथा („). प. २९–५५
(८) धन्यसुंदरीकथा („). प. ८०–११५
(९) सिद्धसेनकथा. प. १–२९

२४. प्रबोधचंद्रोदयनाटक. प. १५६; ९"×२"

२५. (१) क्षेत्रसमासवृत्ति by सिद्धसूरि. १–६४; १३"×१¾"

End:—

जंबूद्वीपो नाम क्षेत्रसमासस्य प्रथमेऽधिकार उद्देशकः ।
पठने येषां समाप्तस्तेषां समाप्तानि दुःखानि ॥
इति प्रथमाधिकारः समाप्त इति ।

---

* Paper Ms. Incomplete.

प्रसिद्ध ऊकेशपुरीयगच्छे श्रीककसूरिविदुषा वरिष्ठ ।
साहित्य तर्कागमपारदृश्वा बभूव सल्लक्षणलक्षिताग ॥ १ ॥
तदीयशिष्योजनि सिद्धसूरि सद्देशनाबोधितभव्यलोक ।
निर्लोभताऽलकृतचित्तवृत्ति सज्ज्ञान चारित्र दयान्वितश्च ॥ २ ॥
श्रीदेवगुप्तसूरिस्तच्छिष्योभूद् विशुद्धचारित्र ।
वादिरा(ग)जकुभभेदनपटुतरनरराजुधसमान ॥ ३ ॥
तच्छिष्यसिद्धसूरिः क्षेत्रसमासस्य वृत्तिमिय(मा)मकरोत् ।
गुरुभ्रातृयशोदेवोपाध्यायज्ञातशास्त्रार्थ ॥ ४ ॥
उत्सूत्रमत्र किंचिन्मतिमाद्याज्ञानतो मयालेखि ।
निर्व्याज विद्वद्भिस्तच्छोध्य मयि विधाय दया ॥ ५ ॥
अब्दशतेष्वेकादशसु द्विनवत्याधिकेषु विक्रमत ।
चैशाखशुक्लपक्षे समर्थिता शुक्लपचम्या ॥ ६ ॥
यावज्जैनेश्वरो धर्म समेरुर्वर्तते भुवि ।
भव्यै पापठ्यमानोय तावन्नदतु पुस्तक ॥ ७ ॥

श्रीबृहत्क्षेत्रसमासवृत्ति प्रथमाधिकारातर्गतविवरणे लघुक्षेत्रसमाससूत्रव्याख्यान सविशेष समुद्धृतमिति ॥

(२) जबूद्वीपसग्रहणी(सवृत्ति) by हरिभद्राचार्य प ६४–८६

End —

जबूद्वीपसग्रहणीवृत्ति समाप्ता । विरचितेय सूत्रतो वृत्तितश्च श्रीमद्बृहद्गच्छीय-श्रीहरिभद्राचार्याणामिति । ग्रथाग्र १५० ॥ ७ ॥ मगल महाश्री ॥

(३) भावनासार(अपभ्रश) प ८७–१११

Beginning —

चलु तारुनु असारु जिउ सयणो वि निरत्थणु
लच्छि पहुत्तु अरोगु अगु भोगिट्टि(ड्डि) पियत्तणु ।
सव्वु असासउ मणि मुणेउ निणसासणि लग्गहु
माया मोहु विमूढचित्तु दुहसगु म मग्गहु ॥ १ ॥
अत्थु जोयइ हसइ जणु अनु परिकम्मइ ।
केस मह न्हाणि रयणि मडणि पयट्ट(ट्ट)इ
सोहग्गिण गव्वियउ गिय–नट्टि वदप्पि वट्टइ ॥ २ ॥

---

१ ०से चकार वृत्तिमिमां क ४४ ।

जेण विमोहिउ वहइ जणु गरूयउ भूसण—भारु
तं जोयणु सुरवा(चा)उ जिह खणि चंचलु सुवियारु ।
वियसिउ कमलु सुसोहिउ लोयणु चंदमसाणु जणमणसोहणु
भवियहु भावहु निरु तारुन्नं संज्झ जेंव खणमिन्तरवन्नं ॥ ३ ॥
जे सत्ता जिण—साहुकिच्चकरणे [भव्वे] पहाणे तवे
भव्वे सुव्वयसेवियंमि चरिए सज्झाय—ज्झाणज्झणे ।
तेसिं निच्चपरोवयारकिरियं सारं सुलद्धं परं
मन्ने दुन्नयसुन्नपुन्नचरियं तारुन्नयं धन्नयं ॥ ४ ॥

End:—

संसारु अणिच्चउ दुहनिन्भिव्व(ण्ण)उ परियाणेविणु भवियजणु ।
जिणधम्मु चउविहु सुहसिरिकुलगिहु सेवहु अणुदिणु सुद्धमणु ॥८५॥
जिणसासणि लीणा चउगइरीणा **भावणसारु** जि संभरहिं ।
सुहसंतिपहाणा मुनिवरराणा ताह गुणथुइ फुड करहिं ।

इति भावनासारप्रकरणं समाप्तं ।

(४) **थेरावली**(प्रा०). प. १११–१२०

(५) **ऋषभपंचाशिका**(प्रा. गा. ५०) by **धनपाल**. १२०–१२८

२६. सिद्धहेमलघुवृत्ति(अवचूरि त्रुटित जीर्ण).

प. १२० (?); ११"×१$\frac{3}{2}$"

२७. सिद्धहेमलघुवृत्ति by **हेमचन्द्राचार्य.**

(अ. ३$\frac{2}{2}$–५). २–२०१; १४"×१$\frac{2}{2}$"

End·—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां **सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ** पंचमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

Colophon:—

संवत् १२२१ वर्षे माघवदि बुधे अद्येह आशा श्रीविद्यामठे लघुवृत्तिपुस्तिका पंडितवयरसीकेनालेषि(खि) । शुभं भवतु लेखक—पाठकयोः ।

२८. योगशास्त्रविवरण(स्वोपज्ञ) by **हेमचन्द्राचार्य.** १८३; १५"×२"

(४–१२ प्रकाश) ग्रं. १३००

२९. ज्ञानपंचमीकथा(प्रा.) by **महेश्वरसूरि.** २०७; १३$\frac{1}{2}$"×२"

Incomplete at the end,

३०. नवपदलघुवृत्ति (श्रावकानदी) प १२५, १४"×२"

३१ योगशास्त्रान्तरश्लोकसग्रह प ८५, १३"×२"

३२ उत्तराध्ययन प १३९, १४½"×२"

Colophon —सवत् १२३२ फाल्गुनिशुद्धि ५ सोमे ।

३३. सिद्धहेमलघुवृत्ति (अ०३½–५) by हेमाचार्य प १४०, १९"×२"

३४. (१) नीतिवाक्यामृत by सोमदेव. ९५, १४"×१½"

End —

इति सकलतार्किकचूडामणिचुम्बितचरणस्य पचपचाशन्महावादिविजयोपार्जितोर्जितकीर्त्तिमदाकिनीपवित्रितभुवनस्य परमतपश्चरणरत्नोदन्वत श्रीमन्नेमिदेवभगवत प्रियशिष्येण वादींद्रकालानलश्रीमन्महेंद्रदेवभट्टारकानुजेन स्याद्वादाचलसिंह–तार्किकचक्रचक्रवर्त्तिवादीभपचाननेन वाक्कल्लोलपयोनिधि–कविकुलराजकुजरप्रभृतिप्रशस्तिप्रशस्तालकारेण षण्णवतिप्रकरणयुक्त(क्ति)चिंतामणिस्तव–महेंद्र–मातलिसजल्प–यशोधरमहाराजचरितप्रमुखमहाशास्त्रवेधसा श्रीमत्सोमदेवसूरिणा विरचितं नीतिवाक्यामृत नाम सारस्वत समाप्तमिति ।

Colophon —

सवत् १२९० वर्षे प्रथमश्रावणवदि १० शनावद्येह श्रीमद्देवपत्तने गडःश्रीत्रिने त्रप्रभृतिपचकुलप्रतिपत्तौ मह सीहाकेन नीतिवाक्यामृतसत्कपुस्तिका लिखापिता । मगल महाश्री । शुभ भवतु लेखक–पाठकयो । भग्नपृष्टि–कटि etc यादृश etc

(२) श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्ति प ८० (अपूर्ण–त्रुटित)

Beginning —

श्रीवर्धमानमानम्य स्पष्टा वृत्तिर्विधीयते ।
सच्छ्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रस्य etc

३५ (१) उपदेशमालाप्रकरण(प्रा०) प ५४, १४"×२ गा ५४१
(२) वृहत्सग्रहणी (प्रा०) ५४–१०७ गा ५३४
(३) दर्शनशुद्धिप्रकरण (सन्देहविषौषधि), १०७–१३४ गा २८०

Colophon —

सवत् १२३७ माघवदि ९ सोमे प० महादेवेन प्रकरणपुस्तिका लिखितेति । म० १०१२ ।

(४) गणधर(युगप्रधान)सत्तरी. १३५–१३८ गा ७१

End:—

सिरिअ(मं)जयसिंहसूरी गणहरसयरी इमेहिं किल लिहिया ।
संताणजाणणत्थं सिरिमंतसुहम्मसामिस्स ॥
गणहरसत्तरी जुगपहाणसत्तरी संताणसत्तरी च सम्मत्ता ।

(५) कर्मविपाक (प्रा०). १३८–१५६ गा. १६७
(६) शतकप्रकरण(कम्मपयडी). १५६–१७१ गा. १०९
(७) सत्तरी. १७१–१८०

End:—

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीग ।
टीकाए णियमियाणं एगूणा होइ नउईओ(उ) ॥ ८९ ॥
सत्तरी समाप्ता ।

(८) उवएसमाला. १८०–१९१

Beginning.—सिज्झउ etc.

(९) नवपदप्रकरण (प्रा.). १९१–२०७
(१०) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ. २०७–२२० गा. १०४
(११) मूलविशुद्धि(प्रा. अपूर्ण). २२०–२५६
(१२) सामाचारी (प्रा०) जिनचंद्रगण्युद्धृत. २६५–२८१
(१३) भक्तामर. प. ७
(१४) पावपडिघाय–गुणबीजाहाणसुत्त(पंचसूत्रप्रथमसूत्र). प. ४
(१५) अजितशांति (त्रुटित). प. ९

३६. धर्मशर्म्माभ्युदय by हरिचन्द्र. प. १९५; १२½"×१½"

Colophon:—

संवत् १२८७ वर्षे हरिचंद्रकविविरचितधर्म्मशर्म्माभ्युदयकाव्यपुस्तिका श्रीरत्नाकरसूरि(रे) आदेशेन कीर्त्तिचंद्रगणिना लिखितमिति भद्रं ।

३७. षड्विधावश्यकविवरण. प. १३५; ९"×२¾".

End·—

इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालशुश्रूषिते आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे श्रीयोगशास्त्रे द्वादशप्रकाशविवरणे तृतीयप्रकाशमध्यात् चैत्यवंदना–सामायिकादिषड्विधावश्यकविवरणं समाप्तं ॥

सवत् १२९५ वर्षे भाद्रपदशुदि ११ रवौ स्तभतीर्थ महामडलेश्वरराणकश्रीविसलदेवविजयराज्ये तन्नियुक्तन्डाधिपति श्रीविजयसीहप्रतिपत्तौ श्रीखडेरगच्छीयगणिआसचद्रशिष्यपडितगुणाकर सौवर्णिकपल्लीवालज्ञाती ठ० विजयसीह ठ० सलषणदेव्योस्तनुजसो० ठ० तेज पालेन लेखयित्वा आत्मश्रेयसे पुस्तिका प्रदत्ता । छ । लिखिता रतनसीहेन । मगलमस्तु । ग्रथाग्र १३०० ।

३८. प्रकरणसग्रह प १५६, १२½"×२"

(१) उपदेशमालाप्रकरण (प्रा०)	गा ५४४	प ५६
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	गा १०४	५६–६८
(३) ठाणप्रकरण (प्रा०)		६८–९०
(४) जबूद्वीपप्रकरण	ग्र १८४	९०–९९
(५) पाक्षिकसूत्र (प्रा०)		९९–१०३
(६) पडिक्कमणसूत्र (प्रा०)	ग्र ५०	१०३–१०९
(७) पवज्जाविहाण (प्रा०)	ग्र ७५	१०९–१११
(८) गौतमपृच्छा (प्रा०)	ग्र ५८	१११–११७
(९) शीलरक्षा (प्रा०)	गा १०	११७–११९
(१०) योगशास्त्र	ग्र ४५६	११९–१५५

३९ (१) उपदेशमाला (प्रा०) ७१, १२½"×१½"

(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	७१–८३
(३) मूलशुद्धि (प्रा०)	८३–१०७
(४) क्षेत्रसमास (जबूद्वीपसमास प्रा०)	१०७–११८
(५) विवेकमजरी (प्रा०)	११८–१३६
(६) पडिकमणसूत्र (प्रा०)	१३६–१५६
(७) संग्रहणी (प्रा०) by श्रीचन्द्रसूरि.	१–३८ (त्रुटित)

४०. ज्ञानपचमीकथा [by महेश्वरसूरि] प २१४, १३"×१½"

Colophon:—

सवत् १३१३ वर्षे चैत्रशुदि ८ रवौ महाराजाधिराजश्रीश्रीवीसलदेवकल्याणविजयिराज्ये तन्नियुक्तश्रीनागदमहामात्ये समस्तव्यापारान् परिपथयतीत्येव काले प्रवर्तमाने ज्ञानपचमीपुस्तिका लिखापिता ।

४१. सिद्धहेमशब्दानुशासन (अष्टमाध्यायवृत्ति प्रकाशिका) by हेमचन्द्र प १९०, १३"×१½"

४२. योगशास्त्र (स्वोपज्ञविवरण प्रथमप्रकाश विशीर्ण). १४½"×१½"

४३. वंदारुवृत्ति by देवेन्द्रसूरि. ग्रं. २७२० प. २४३; १७"×२"

४४. क्षेत्रसमास (सटीक) मू. जिनभद्रगणि वृ. सिद्धसूरि.
प. २४६; १३"×१½"

Beginning:—

नत्वा वीरं वक्ष्ये जिनभद्रगणिक्षमाश्रमणपूज्यैः ।
रचिते क्षेत्रसमासे वृत्तिमहं स्वपरबोधार्थं ॥

End:—

श्रीक्षेत्रसमासप्रकरणवृत्तिः श्रीमतूकेशीयश्रीसिद्धाचार्यकृता समाप्तेति ।

खैः पण्णवत्यांकैश्चतुःपञ्चा द्वात्रिंशताक्षरैः श्लोकः ।
श्लोकमानेन चैवं त्रिसहस्री ग्रंथसंख्यात्र ॥ ६ ॥

ग्रंथाग्रं ३००० । छ । मंगलं महाश्रीः ।

Colophon:—

संवत् १२७४ ज्येष्टवदि ७ गुरो पुस्तिका लिखिता ।

४५. कल्पसूत्र(मूल). पं.[2] २०४; १५½"×१¾"

४६. तिलकमंजरी(प्रथमखंड). पं.[3] २३७; १४½"×१½"

४७. (१) विजयचंद्रकेवलिचरित by चन्द्रप्रभमहत्तर.
प. ८७; १३½"×१½"

(२) चैत्यवन्दनटीका (ललितविस्तरा). प. १२

End:—

पुनः प्रणिपातदंडकश्चरम इति । छ । चैत्यवंदनटीका समाप्ता ॥ कृतिः चतुर्दशशतप्रबंधकर्तुर्विरहांकस्य चित्रकूटाचलनिवासिनः कलिकालांधकारावलुप्यमानागमरत्नप्रकाशप्रदीपस्य सुगृहीतनामधेयस्य जिनेंद्रगदितसिद्धांतयथार्थवादिनः श्रीहरिभद्रसूरेः।

Colophon —

ग्रंथाग्रं अक्षरसंख्यया अनुष्टुपां तु ४८२ । विक्रमसंवत् ११८५ प्रथमाश्विनवदि ७ सोमे पारि० लुणदेवेन स्वपरोपकाराय लिखितेति ।

---

१ क्र. २५ (१) दर्शिताः सप्त श्लोका अत्रापि ।

२ प्रथमपत्रं नास्ति, प्रान्ते च त्रुटितम् ।

३ समीचीना प्रतिः । २३६ संख्याकं पत्रं नास्ति ।

(३) इकवीसठाण (प्रा०) गा ६६ प ८
(४) आवश्यकविधि by जिनवल्लभगणि गा १४० प ८–२४
(५) नानाचित्तप्रकरण गा ८० प २४–३३
(६) क्षपकशिक्षाप्रकरण गा १२३ प ३३–४६

End —

इय सुगुरजिणेस[र]सूरिसीसजिणचदसूरिणा रइय ।
कनय समुव्वहत न भावरिउणो गलेति मुणी ॥ १२३ ॥

(७) आत्मानुशासन by पार्श्वनाग. ४६–५५
(८) दशवैकालिकनिर्युक्ति (प्रा०) १–५४

४८ (१) द्वादशकथा प १४१

(१) धनदेव–धनदत्तकथा (दानविषये)	प्रा० प	१–१३	गाथा	१४१
(२) धनश्रेष्ठिकथा (सम्यक्त्वप्रभावे)	,,	१४–२३	गा	८०
(३) चंडगोपालकथा (दाने)	,,	२३–३४	गा	१०२
(४) कृपणश्रेष्ठिकथा (,,)	,,	३४–४३	गा	८९
(५) जयलक्ष्मीदेवीकथा (शीले)	,,	४३–५७	गा	१२६
(६) सुन्दरीदेवीकथा (,,)	,,	५७–६९	गा	१०२
(७) मृगाक्लेशाकथा (तपसि)	,,	६९–८२	गा	१३७
(८) अघटकथा (,,)	,,	८३–९६	गा	१२२
(९) धनदत्तकथा (भावनायाम्)	,,	९६–१०६	गा	११२
(१०) बहुबुद्धिकथा (,,)	,,	१०६–११८	गा	११८
(११) सौभाग्यसुदरीकथा (नवकारफले)	,,	११८–१३०	गा	१२०
(१२) समुद्रदत्तकथा (अविलतायाम्)	,,	१३१–१४१	गा	११८

इति कथा द्वादश ।

(२) विभक्ति(विचारसुत्त)प्रकरण by अमरचन्द्र
१४१–१५४ गा १४१

Beginning —

निम्मलनाणपयासियसरुविभत्तु(त्ति) नमित्तु वीरजिण ।
किंचि विभत्तिवियार वुच्छ बालावबोहत्थ ॥ १ ॥

End —

तेसिं चिय अवगाढो आगामतले जगग पएसे व्व ।
कालेण नवतत्ताई अमावउ अप्पमावे वि ॥ ४० ॥

इय छब्भेयविभत्ति पवंचियं अमरचंदसूरीहिं ।
निसुणंताणं जायइ उम्मेसो नाणलेसस्स ॥ ४१ ॥

इति विचारसुखप्रकरणं समाप्तं ।

४९. (१) कल्पसूत्र. प. १२०–१६९ (१६८ तमं पत्रं न)

End:— इति श्रीकालिकाचार्यकथानकं समाप्तं ।

शतानि त्रीणि चैतानि पट्त्रयविकानि वै ।
कथानकस्य कथिता संख्या संख्यावतां मते ॥ १ ॥

Colophon:—

सं. १३३५ वर्षे आषाढशुदि गुरौ प्रह्लादनपुरे लिखितः ।

Beginning of the donor's Pras'asti

ऊकेशान्वयशाखिनि स्फुरदुरुच्छायानपायश्रिया
शौराणीति फलाभिलाषिभिरलं..........साश्रिता विश्रुता ।
एतस्यामभवद् भवस्थितिह्रति श्रीजैनपादांबुजे
भृंग........Illegible........
सुतो महणसिंहोस्ति तयोः सुगुरुभक्तिमान् ।
स्थिरदेवाभिधानेन पष्टो गुणधरांगभूः ।
देपालप्रमुखाः पुत्रास्तस्य थेहीससुद्भवाः ॥ १२ ॥
सप्तमो हर्षदेवोस्ति हर्षदेवी[ह] हर्षदा ।
तस्य पत्नी ततः पुत्रा नरसिंहादयो यथा ॥ १३ ॥
धांधूनामाभवद् भ्राता कनीयान् गुणधरस्य च ।
बेढाभिधानस्तत्पुत्रः पवित्रो धर्मकर्मणा ॥ १४ ॥
इमा दुहितरस्तिस्रो जाता गुणधरस्य च ।
कर्मिणिः प्रथमा तत्र लष्मिणि हरिसिणिस्तथा ॥ १५ ॥

अथ गुरुक्रमः ॥

वादिचंद्रगुणचंद्रविजेता विग्रहक्षितिपबोधविधाता ।
धर्म्मसूरिरिति नाम पुरासीत् विश्वविश्वविदितो मुनिराजः ॥ १६ ॥
आनंदसूरिशिष्यश्रीअमरप्रभसूरिदेशनां श्रुत्वा ।
हरिपालाभिधपुत्रः कुलचंद्रस्येति चिंतितवान् ॥ १७ ॥
चपलाचपला लक्ष्मीः स्थिरस्थाननियोगतः ।
मतिमंतः प्रकुर्वंति गुर्वंतिकमुपागताः ॥ १८ ॥

इय पर्युपणाकल्पपुस्तिका स्वस्तिकारिणी ।
लिखिता हरिपालेन स्वमातृश्रेयसे तत ॥ १९ ॥
प्रतिवर्ष गुरुहर्ष सघेन श्रूयमाणशब्दार्था ।
मुनिवृदवाच्यमाना नदतु वरपुस्तिकातर्गता ॥ २० ॥

(७) पर्युपणाकल्पटिप्पन प १–१८१, १३¾"×२½"

End —

चद्रकुलावरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणरत्नमहोदधि(धे) शिष्य ॥
अभवद् वादिमदहर षट्तर्काभोजवोधनदिनेश ।
श्रीधर्मघोपसूरिर्वोधितशाकभरीभूप ॥
चारित्राभोधिशशी त्रिवर्गपरिहारजनितवुधहर्ष ।
दर्शितविधि शमनिधि सिद्धातमहोदधिप्रवर ॥ ३ ॥
वभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखर ।
तत्पादपद्ममधुपोभूत् श्रीदेवसेनगणि ॥ ४ ॥
टिप्पनक पर्युपणाकल्पस्यालिखदवेक्ष्य शास्त्राणि ।
तच्छिष्य(ष्य)कमलमधुप श्रीपृथ्वीचद्रसूरिरिद ॥ ५ ॥
इह यद्यपि न स्वधिया विहित किंचित् तथापि वुधवर्गै ।
सशोध्यमधिकमून यद् भणित स्वपरवोधाय ॥ ६ ॥

श्रीपर्युपणाकल्पटिप्पनक ।

Colophon —

सवत् १३८४ वर्षे भाद्रवा शुदि १ शनौ अद्येह स्तभतीर्थ वेलाकूले श्रीमदच-लगच्छे श्रीकल्पपुस्तिका तिलकप्रभागणिनीयोग्या मह अजयसिंहेन लिखिता । मगल महाश्री । देहि विद्या परमेश्वरि । । शिवमस्तु सर्वजगतः ।

५० सरस्वतीकंठाभरणवृत्ति(पदप्रकाश) by आजड २–३०५*

Beginning —

इति(इ हि)शिष्टशिरोमणि–निखिलनिरवद्यविद्यानिर्मले(र्मा)ण पूर्वप्रजापतिप्रचटभुज-दडपराक्रमार्जितचतुरशीतिविरदप्रकाशितस्वकृतप्रथसमाज श्रीभोजराज शास्त्रारभे ।

* मध्ये स्थिति पत्राणि न सन्ति ।

Fol. 37a—इति भांडशालिपार्श्वचंद्रसूनोः श्रीआजडस्य कृतौ पदकप्रकाशनाम्नि सरस्वतीकंठाभरणालंकारटीकाविषमपदोपनिबंधे प्रथमः परिच्छेदः । ग्रं. ५२० ७

प्रपन्नस्य प्रोच्चैर्विरतिरमया यस्य विबुधै-
र्बभुर्न्यस्तान्युद्यन्नवकनकपद्मान्यनुदिनं ।
पुनर्भुक्तोन्मुक्ता निधय इव रागादनुगताः
स शांतिं श्रीशांतिः प्रदिशतु जिनेशस्तनुमतां ॥ १ ॥
श्रेयांसि प्रतनोतु नः शुचियशोमुक्ताफलालंकृतः
श्रीमान् दुर्मदवादिकुंजरहरिर्भद्रेश्वराख्यो गुरुः ।
दिङ्नागप्रतिमोपि यस्य चरणेनालंकृतं सर्वतः
प्रेक्ष्याक्रामति जैनदर्शनवनं नाद्यापि कोपि क्षितौ ॥ २ ॥

Fol. 38. Prakrit languages and their peculiarities are explained with examples and references to grammatical rules. Fol. 52 is lost herein; the commentator must have given some account of the origin of Apabhrams'a just as he has done with other languages. I shall cull here only some Apabhrams'a verses. Apabhrams'a has the longest treatment in the work on fol.—52-73

अंगिहिं अंगु न मिलिउ हलि अहरि अहरु न पत्तु ।
'प्रिय जोयंतिहि मुहकमलु एम्वइ सुरउ समत्तु ॥
जे महु दिण्णा दिअहडा दइए पवसंतेण ।
ताण गणंतिए अंगुलिउ जज्जरिआउ नहेण ॥
सायरु उप्परि तणु धरइ तलि घल्लइ रयणाइं ।
सामि सुभिच्चु परिहरइ सम्माणेइ खलाइं ॥
गुणेहिं न संपइ कित्ति पर फल लिहिया भुंजंति ।
केसरि न लहइ वोड्डिअ वि गल(अ) लक्खेहिं घेप्पंति ॥
विच्छहे गृहइ फलइं जणु कडु पल्लव वज्जेइ ।
तो वि महद्दुमु सुयणु जिम ते उच्छंगि धरेइ ॥
ङसः सु-हो-स्सु इति त्रय आदेशा यथा ।
जो गुण गा(गो)वइ अप्पडा(णा) पयडा करइ परस्सु ।
ते मु(तसु) हउं कलिजुगि दुल्लहहो व(व)लि किज्जइ(उं) सुयणस्सु ॥
आमो हं यथा ।

तणह तइज्जी भगि नवि ते अवटयडि वसति ।
अह् अणु लगिवि उत्तरइ अह् मह् सइ मज्जति ॥

इदुद्भ्या परस्यामो म हु–हमिति द्वय ।
ङसेर्भ्यसस्तया ङे स्युर्हे-हुन्द्वय इति क्रमात् ।
इकारोकाराभ्या परस्यामो हु हवा(चा)देशौ भवत यथा ।
टइवु घडावइ वणि तरु सउणिह् पक्कफलाइ ।
सो वरि सुक्खु पयट्टण वि कण्णइ खलवयणाइ ॥

Fol 201–इति श्रीपार्श्वचन्द्रसूनोर्भा० श्रीआजडस्य कृतौ पदप्रकाशनाम्नि सरस्वतीकठाभरणालकारविषमपदोपनिबधे तृतीय परिच्छेद । ग्र २८०

पुनातु श्रीपार्श्वो जिनपरिवृढ सप्तसु महा-
फणारत्नेष्वत्त प्रतिफलितमूर्ति फणिपति ।
सम यत्कर्माणि क्षपयितुमिवेष्टावमुमता
यदाधीन सप्तापररचितरूपो विजयते ॥

अपि च—

वृत्ताधारतया सदुज्ज्वलतया सपूर्णताधारणात्
ध्वातध्वसविधानत कुवलयोल्लासप्रगल्भैरपि ।
अनापीडुरुचेर्यदीययशसो मध्यस्थमेणायते
श्यामत्वेन नभ शुभ स दिशतु श्रीसर्व्वदेव प्रभु ॥ ७ ॥

Fol 237 *a* विद्यात्रयीनिर्माणनदीष्णबुद्धय श्रीहेमसूरय किंचिदन्यथा समर्थितवत ।

Fol 245 *b* इति काव्यप्रकाशकारौ मम्मटालटौ ।

५१ (१) **सत्तरिया** (in complete) प ९७–१२८, १०"×१३⁄४"
(२) **आगमिकवस्तुविचारसारप्रकरण** (प्रा०) १२८–१५९

End — कृतिरिय जिनवल्लभगणेरिति ।

(३) **सूक्ष्मार्थविचारसारप्रकरण** (प्रा०) १५९–१९२

End —

इय जिणवल्लहगणिणा लिहिय सुहुमत्थवियारलवमिण सुयणा ।
निसुणतु मुणतु सय परे वि बोहिंतु सोहतु ॥ १५४ ॥

(४) **नवपदप्रकरण** १९२–२१९

Beginning.—

नमिऊण वद्धमाणं सिच्छं मस्सं वयाइं संक्लेो ।
नव भेयाइ वोच्छं सद्दाणमणुग्गहट्ठाए ॥ १ ॥

End:—

इइ नवपयं नु एयं लिहियं सीसेण कक्कसूरिस्स ।
गणिना(णा) जिणचंदेणं सरणट्ठमणुग्गहट्ठं च ॥

नवपदं समाप्तं ॥

५२. (१) ओघनिर्युक्ति(अपूर्ण). प. १–१०६; १३"×१¾"
(२) [उत्तराध्ययन] *१५५–१९६

Colophon:— प. १७६ अष्टमं कापालियाध्ययनं समाप्तं ।

१३०९ आषाढवदि सोमे श्रीभंडेश्वरे वीरतिलकेन भुवनसुंदरियोग्या पुस्तिका लिखिता ।

प. १८५ उरब्भीयज्झयणं सत्तमं ॥
प. १९६ केसि(?)गोयमीयं ०३ अज्झयणं ।

End:—

लद्दू(द्धू)ण य सम्मत्तं पमायसहियस्स निष्फलं होइ ।
हत्थट्ठियं पि अमयं गलइ पमाएण जीवस्स ॥ २८८ ॥

(३) दसवीसीभावना (प्रा०). १९६–२२१
(४) श्रावकवर्षाभिग्रह (प्रा०). २२१–२२४
(५) शीलांगरथविधि (९ गाथा अपूर्ण). २२४–२२७

Beginning.—

गोयमसामिं नमिउं जईण सीलांगरहविहिं वोच्छं ।
करणेहिं जोग–सन्ना–इंदिय–जीवेहिं धम्मेहिं ॥ १ ॥

(६) दूसमदंडिका (प्रा०). २२७–२४१

Beginning.—

नमिऊण जिणवराणं णिज्जियमय–माण–निम्ममत्ताणं ।
वोच्छं दूसमगंठि(दंडि) सुओवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥

* १०७–१५४ पत्राणि न सन्ति ।

End —

भणिया सखेवेण गणणा अणुओगसारेण ॥ १०४ ॥

दूसमदडिका ।

९३. (१) प्रमाणवार्तिक प १–४, १३½"×१½"

Beginning —

नमो वीतरागाय ।
हिताहितार्थयो प्राप्ति–त्यागयोर्यन्निबधन ।
तत् प्रमाण प्रवक्ष्यामि सिद्धसेनार्कसूत्रित ॥ १ ॥
प्रमाण स्वपराभासि ज्ञान बाधविवर्जित ।
प्रत्यक्ष च परोक्ष च द्विधा मेयविनिश्चयात् ॥ २ ॥

इति शास्त्रार्थसग्रह ॥

End of प्रत्यक्ष(अनुमान)परिच्छेद

असिद्ध सिद्धसेनस्य विरुद्धो मल्लवादिन ।
द्वेधा समतभद्रस्य हेतुरेकातभाव(साध)ने ॥ ९ ॥

End —आगमपरिच्छेद [ ]

सूत्र सूत्रकृता कृत मुकुलित सद्भूरिबीजैर्घन
तद्बोधे किल वार्तिक मृदु मया प्रोक्त शिशूना कृते ।
भानोर्यत् किरणैर्विकासि कमल नेत्रे करैस्तत् तथा
यद्वेदूत्यतो विकासि जलज भानोर्न तस्मिन् गति ॥ १ ॥

(२) वार्तिकवृत्ति by शान्त्याचार्य प ५–१८४

Beginning —

नम स्वत प्रमाणाय वच प्रामाण्यहेतवे ।
जिनाय पचरू(रू)पेण प्रत्यक्षात्यक्षदेशिने ॥ १ ॥
अन्यार्थवत्तेति न वाच्यमेतत् सामान्यमन्येन ततोन्यथा तु ।
उत्पादित दत्र वदतु सतो निर्मत्सरा एव भवतु यद्वा ॥ २ ॥

End of प्रत्यक्षपरिच्छेद—

इत्यन्यलक्षणतम पटल निरस्य प्रत्यक्षमक्षिसमभुज्ज्वलदर्शनाय ।
श्रीसिद्धसेनघटितस्फुटगी शलाका शुद्धामवाप्य विमल विहित मयैतत् ॥
श्रीशान्त्याचार्यविरचिताया वार्त्तिकवृत्तौ प्रत्यक्षपरिच्छेद ।

End:—

[एवं जिन]वरकथितं स्त्रीष्वपि मोक्षं [न साधु मन्यन्ते]
विध्यादिवादिनोपि हि तथापि मिथ्यादृशो अ(ऽ)ह्रीकाः ।
एवं सप्तनय.................. भवन्
स्थित्युत्पादविनाशवस्तुविरह्यान् तान् सत्यतायाः क्षिपन् ।
बौद्धोद्बाधविबुद्धतीर्थिकमतप्रादुर्भवद्विक्रमो
मल्लो मल्लमिवान्यवादमजयच्छ्रीमल्ल[वादी विभुः ॥]
[प्रामाण्यल]क्षणमवाप्यमनन्यनेयं
सूत्राभिधानिगदितं विशदं यदर्थं ।
मोक्षार्थसाधनपदार्थविधौ पटीयः
प्रोक्तं प्रमाणमिह शाब्दमिदं गरीयः ॥

[इति श्रीशान्त्याचार्यविरचिता]यां वार्त्तिकवृत्तावागमपरिच्छेदः ॥ छ ॥ छ ।

अवज्ञानं हीने समधिकगुणे द्वेषमधिकं
समाने संस्पर्द्धां गुणवति गुणी यत्र कुरु[ते ।
तदस्मिन् संसारे विरलसुजने]पास्तविषया
प्रतिष्ठाशा शास्त्रे तदपि न भवेत् कृत्यकरणं ॥ छ ॥

५४. (१) कथानककोश by विनयचन्द्र. प. १९३

Beginning — ॐ नमो जिनाय ।

वंदित्तु भुवणनाहे असुरामरमणुयवंदिए विहिणा ।
उसभाई तित्थयरे सासयसिवसोक्खसंपत्ते ॥
सुयदेवयं च सुयरयणभूसियं भव्वसत्तसुहजणणिं ।
संसारचारगविमोक्खण............णं चेव ॥
वोच्छामि लोगसमयाविरोहओ चरिय–कप्पियसमेयं ।
धम्मक्खाणयकोसं मुद्धजणविबोहणट्ठाए ॥

आसां व्याख्या–वंदित्वा भुवननाथान् भुवननाथश्च तद्धितकर्तृत्वेन असुरामरमनुज..

End:—

एतदेव समर्थयति ।
आसन्ने ख[लु] मोक्खे भवठिइसमयंमि खिज्जमाणंमि ।
सव्वे वि तव्विगारा मंदा भवे ण(णु) जीवाणं । १४० ॥

Colophon·—

संवत् ११६६ अश्वयुज् कृष्णपक्षे...विनयचंद्रस्य कथानककोशः ।

(२) शब्दानुशासन by मलयगिरि. (अपूर्ण, प्रकीर्णपत्राणि)

५५ षडशीतिवृत्ति by मलयगिरि

Beginning —

प्रणम्य सिद्धिशास्तार कर्म्मवैचित्र्यवेदिन ।
जिनेश विदधे वृत्तिं षडशीतेर्यथागम ॥ १ ॥

End —

बह्वर्थमल्पशब्द प्रकरणमेतत् विवृण्वता कुशल ।
यदवापि मलयगिरिणा [सिद्धिं तेनाश्नुता लोक ॥]

Colophon —

सवत् १२५८वर्षे पौषशुदि ५ रवावद्येह श्रीअणहिलपाट[कामिधानराजधान्या] राजश्रीभीमदेवराज्ये षडशीत(ति)कवृत्तिर्मलयचन्द्रविरचिता ग्र २००० ॥ छ ॥

५६ (१) उपदेशमाला (प्रा०)	१–४१	गा	५४२
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०)	४१–४८	गा	१००
(३) मूलशुद्धि (प्रा०) by प्रद्युम्नसूरि	४८–६५		
(४) दश चौशी भावना (प्रा०)	६५–८३	गा	२०५
(५) जीवदयाप्रकरण	८३–९३	गा	११६
(६) एकवीशठाणप्रकरण by सिद्धसेन	९४–१००	गा	६६
(७) चचरि (अपभ्रश) by सोलण	१००–१०३	गा	३८

Beginning —

जिण चउवीस नमेविणु सरसइ-पय पणमेवि ।
आराहउ गुरु अप्पणउ अविचलु भावु धरेइ(वि) ॥ १ ॥
कर जोडिउ सोलणु भणइ जीविउ सफलु करेसु ।
तुम्हि अवधारह धम्मियउ चच्चरि हउ गाएसु ॥ २ ॥

End —

डुगरा अंधो करि लग्गउ सीयलु वाउ ।
हूय पुण नव देहडी अमुलि कियउ पसाउ ॥ ३८ ॥

(८) प्रतिक्रमणादि (प्रा०)	१०३–११०		
(९) चतुर्विंशतिजिनकल्याणक (अपभ्रश)	प १–९	गा	१३
(१०) वइरसामिचरित्र (अपभ्रश)	प. ९–३०		
(११) वीरजिनपारणक (अपभ्रश)	प ३०–३५	गा	४७

Beginning:—

कह्नु धरेविणु ग्कमणि समभावे निसुणह रंगेण ।
वीरजिणिंदह पारणउं कासं विहिचिन्तउं नहुजणं ॥

End:—

सुहु वारु म कावि तिन्नि वा सुंपियधीयधुरेण ।
धुरुहहु ममु समाणिउ मुणिण गुणि ॥ ४७ ॥

(१२) ऋषभजिनस्तुति (अपभ्रंश-गद्य-सिद्धस्वरूपगर्भिता). ३५-३७

Beginning:—

पणमवि परमेसरु रिसहजिणेसरु वेयसिप्पाउप्पयगरु ।
चलणे निवडेविणु कर जोडेविणु मग्गं गामयसिद्धिवरु ॥ १ ॥

End:—

रिसहजिणेसरभवगहणि महु हिंडंतां काणि ।
जेत्थु न जंमणु नवि मरणु तहिं देसडउ पराणि ॥
जहिं तुहु अच्छइ रिसहजिण अप्पणु सुचरिएहिं ।
उम्माहडा न फिट्टहिं जाव न तित्थु गएहिं ॥

(१३) नवकारकुलक (प्रा). प. ३७-३९ गा. २०

Beginning:—

घणघायकम्ममुक्का अरहंता तह य सव्वसिद्धा य ।

End:—

इय एसो नवकारो भणिओ स्वयरिंदनमियचलणेहिं ।
जो पढइ भत्तिजुत्तो सो पावइ परमनिव्वाणं ॥ २० ॥

(१४) नवकारफलकुलक (अपभ्रंश). प. ३९-४२ गा. ३०

Beginning:—

पणमेवि पाय परमेसराण उसभाइसयलतित्थेसराण ।
पणमउ पक्खालियपावमलु जण निसुणहु जिणनवकारफलु ॥

End —

जो नरु निरु नवकारह रत्तउ पंचहिं समिइ[हिं] तिगुत्तिहिं गुत्तउ ।
पढइ गुणइ नवकारहं भत्तउ सो निव्वाणहं जाइ निरुत्तउ ॥ ३० ॥

नवकारफलं समाप्तमिति ।

(१५) श्रावकविधि (प्रा०). [by धनपाल]. प. ४२-४४ गा. २०

Beginning:— जत्थ पुरे जिणभवणं etc.

(१६) ऋषभजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ४४–४७ गा २६

Beginning —

निसुणहु लोयवा(ध)वलहरु रिसहेसर घरवारि ।
रूपम जेथु अ टालीयउ सोवनु जेथुवगारु ॥ १ ॥

End —

त निपाइउ धमविहि मेलाविउ ससारु ।
इहु जोएवा आइयउ रिसहेसर घरवारि ॥ २६ ॥

(१७) सीतासत (अपभ्रंश) प ४७–४९ गा २०

Beginning —

पूरवि दसरथु जाणिय ए केगइ वरु मागेइ ।
रजु भरह दियाविय ए राव(म) लक्खण सजुत्त ॥

End —

पागि लागी मनाविय ए रामि महु एकु अवराहु ।
र[ा]मु राहवु एउ भणए ए लइले सजम भाउ ।
दिवि दुदुहि वाजियए ए चलइ स सीतासत ॥ २० ॥

(१८) प्रवचनसदोह (प्रा०) प २७*

(१९) कर्मस्तव (प्रा०) प २७–३१ गा. ५२

(२०) कर्मविपाक by गर्गर्षि प ३१–४४ गा १६६

(२१) अनुशासनफलादि (९ मा कुलक) प ८ गा ७९

८७ प्रव्रज्याविधानवृत्ति by प्रद्युम्नकवि प २१९, १९"×२"

End —

इत्यस्या विवृतौ श्रीमत्प्रद्युम्नस्य कवे कृतौ ।
अपूरि दशम द्वार धर्म्मसर्वस्वदेशना ॥ २० ॥
श्रीदेवानदशिष्यश्रीकनकप्रभशिष्यक ।
समरादित्यसक्षेपकर्त्ता वृत्तिमिमा व्यधात् ॥ २१ ॥
वादींद्रदेवसूरेर्वंशे श्रीमदनचद्रगुरुशिष्य ।
प्रथमादर्शेदर्शयदेता मुनिदेवमुनिदेव ॥ २२ ॥
श्रीप्रव्रज्याभिधानस्य प्रकरणतिलकस्यास्य वृत्तिं विधाय
प्राप्त किंचिन्मया यत् सुकृतमकृत कि योगशुद्ध्या विशुद्ध ।
तेनाय भव्यलोको भवतु भवभयभ्रातिशीतोपशातौ
धर्म्म जैनेंद्रधर्म्मे विगदलविशदस्वातवृत्तिप्रवृत्ति ॥ २३ ॥

* प्रारम्भपत्राणि विशीर्णानि ।

किंच । आकिंचन्यव्रतापि याचकजनो येन स्वतुल्यः कृतः
कारुण्यं विविधोपसर्गजनकेष्युच्चैर्दधे दुर्जने ।
एकेनाप्यखिला परीषहचमूः सोपद्रवा द्राविता
श्रीसिद्धार्थनरेंद्रनंदनजिनोऽव्याद् वः स वीरस्त्रिधा ॥ २४ ॥

५८. (१) सूक्ष्मार्थविचारसारविवरण (प्रा०). मू. **जिनवल्लभगणि.**
*प. ११९; १३"×२१/४"

Beginning:—

जिणवल्लभगणिना(णा) संदब्भियस्स सुहुमवियारसारसंतियस्स दिवड्ढसयगाहापमाणत्तेण य गू(रू)ढदिवड्ढसयनामगस्स पगरणस्स विवरणं वन्नउस्सामि ।

(२) **कथासंग्रह** (अष्टादशपापस्थानके प्रा०). प. ८३ अपूर्ण
१२३/४"×१३/४"

Beginning:—

पाणिवहालियअदत्तगहणमेहुणपरिग्गहो etc.

५९. काव्यशिक्षा by **विनयचंद्र.** †प. १७७; १३३/४"×१३/४"

Beginning:—

नत्वा श्रीभारतीं देवीं बप्पभट्टिगुरोर्गिरा ।
काव्यशिक्षां प्रवक्ष्यामि नानाशास्त्रनिरीक्षणात् ॥
विद्वन्मानितया नैव नैव कीर्ति............ ।
किंतु बालावबोधाय शास्त्रादेनां लिखाम्यहम् ॥ २ ॥

भलेशब्दव्याख्या ।

आद्या शक्तिरसौ परा भगवती कुब्जाकृतिं बिभ्रती
रेफा(खा)व्याज......द्दतीनपदा व्योमान्तविद्योतिनी ।
प्रेक्ष्या पुस्तकमातृकादिलिखिता कार्येषु च श्रूयते
देवी ब्रह्ममयी पुनातु [ ] सिद्धिः भले विश्रुता ॥
सिद्धचक्रस्य प्रथमं, अकारादि हपर्यन्तम् ।
ओं नम इत्यादि । ओंकारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ॥
....
अरिहंता असरीरा आयरिया चेव उवज्झाया मुणिणो ।

---

* अन्तिमपत्रहीना । † अन्त्यद्वादशपत्रहीना ।

पद्मक्सरनिष्पन्ना

त ध्यायन्ति योगिन ।

कामद मोक्षद चैव ओंकाराय नमो नम ॥

देवता हि त्रिधा समुचिता नीतिशास्त्रे नृपस्य समुचितेष्टा सरस्वती।

शब्दार्थौ सगुणौ काव्य तन्मुदे यशसेऽथवा ।

तत्र [वृ]द्धोपदेशेभ्य शिक्षाणा वशतो भवेत् ॥

ताश्चेमा —सहवास कविवरैर्महाकाव्यस्य चर्वणम् ।

आर्यत्व सुजने मैत्री सौमनस्य सुवेषता ॥ १ ॥

नाटकाभिनयप्रेक्षाशृंगारालिंगता मति ।

कवीना सगमे दान गीतेनात्माधिवासनम् ॥ २ ॥

लोकाचारपरिज्ञान विचित्राख्यायिकारस ।

इतिहासानुसरण चारुचित्रनिरीक्षण ॥ ३ ॥

शिल्पिना कौशलप्रेक्षा वीरयुद्धावलोकन ।

शोक-प्रतापश्रवण स्मशानारण्यदर्शन ॥ ४ ॥

यतिना पर्युपासा च नीडायतनिसेवन ।

मधुरस्निग्धमशन धातुसाम्यमशोकता ॥ ५ ॥

निशाशेषप्रबोधश्च प्रतिभा स्मृतिरादर ।

सुखासन दिवाशय्या शिशिरोष्णप्रतिक्रिया ॥ ६ ॥

स्त्रालोक पत्रलेख्यादौ गोष्ठी-प्रहसनज्ञता ।

प्रेक्षा प्राणिस्वरूपाणा समुद्रादिस्थितीक्षणम् ॥ ७ ॥

रवींदुभास्करकलन सर्वर्तुपरिभावनम् ।

जनसघाभिगमन देशभाषोपजीवनम् ॥ ८ ॥

आधानोद्धरणप्रज्ञाकृतसशो

अष्ट(?)पूजा निजोत्कर्ष परोत्कर्षविमर्शनम् ॥

आत्मश्लाघा-स्तुतौ लज्जा परश्लाघा ।

परोन्मेषजिगीषा च व्युत्पत्त्यै सर्वशिष्यता ॥ ११ ॥

पाठस्थानसरक्षता श्रोतृ चिन्ता

पदेशविशेषोक्तिरदीर्घरससगति ।

स्वसूक्तप्रेपणं दिक्षु परसूक्तपरिग्रहः ॥

....

...परित्यागः संतोपः सत्त्वशीलता ॥ १४ ॥

अयाचकत्वमग्राम्यं पदालापः कथास्वपि ।

............त्पादने यत्नः साम्यं सर्वसुरस्तुनो ।

पराक्षेपसहिष्णुत्वं गांभीर्यं निर्विकारता ॥ १६ ॥

अविकत्थनता दैन्यं परेपां नष्टयोजनं ।

पराभिप्रायकथनं परसादृश्यभापणं ॥ १७ ॥

सप्रमादपदन्यासः ससंवादार्थसंगतिः ।

निर्विरोधरसव्यक्तिर्युक्तिर्व्यासमसमासयोः ॥ १८ ॥

प्रारब्धकाव्यनिर्वाहप्रवाहचतुरो गिरां ।

शिक्षाणां शतमित्युक्तं रविप्रभगणेश्वरैः ॥ १९ ॥

कस्यापि जाति—द्रव्य—गुण—क्रियादेर्विद्यमानस्यार्थस्य गुंफः । तत्र जातिर्यथा मालत्या वसन्ते, पुष्प—फलस्य चंदनद्रुमे ।

प. ५ पष्टं गुरु विजानीयादेतदपि यथा श्रीपार्श्वचरित्रे 'इतश्च गुणधवलः' इति ।

प. ६० चतुरशीतिर्देशाः । गौड—कन्यकुब्ज—कौल्लाक—कलिंग—अंग—वंग—कुरंग—आचाल्य(?)—कामाक्ष—ओड्र—पुंड्र—उडीश—मालव—लोहित—पश्चिम—काछ—वालभ—सौराष्ट्र—कुंकण—लाट—श्रीमाल—अर्बुद—मेदपाट—मरुवरेंद्र—यमुना—गंगातीर—अंतर्वेदि—मागध—मध्यकुरु—डाहल—कामरूप—कांची—अवंती—पापांतक—किरात—सौवीर—औसीर—वाकाण—उत्तरापथ—गूर्जर—सिंधु—केकाण—नेपाल—टक्क—तुरुष्क—ताइकार—वर्वर—जर्जर—कीर—काश्मीर—हिमालय—लोहपुरुप—श्रीराष्ट्र—दक्षिणापथ—सिंघल—चौड—कौशल—पांडु—अंध्र—विंध्य—कर्णाट—द्रविड—श्रीपर्वत—विदर्भ—धाराउर—लाजी—तापी—महाराष्ट्र—आभीर—नर्मदातट—दी(द्वी)पदेशाश्चेति ।

प. ६१ हीरुयाणी इत्यादि पट्कं । पत्तनादि द्वादशकं । मातरादि चतुर्विंशतिः । वड्ड इत्यादि पट्त्रिंशत् । भालिज्जादि चत्वारिंशत् । हर्षपुरादि द्विपञ्चाशत् । श्रीनारप्रभृति पट्पंचाशत् । जंबूसरप्रभृति पष्टिः । प(व?)डवाणप्रभृति पट्सप्ततिः । दर्भावतीप्रभृति चतुरशीतिः । पेटलापद्रप्रभृति चतुरुत्तरं शतं । ष(ख)दिरालुकाप्रभृति दशोत्तरं शतं । भोगपुरप्रभृति पोडशोत्तरं शतं । धवलकक्रप्रभृति पंचशतानि । माहडवासाद्यं अर्धाष्टमशतं । कौंकण[प्रभृति] चतुर्दशाधिकानि चतुर्दशशतानि । चंद्रावतीप्रभृति अष्टादश शतानि । द्वाविंशतिशतानि महीतटं । नव सहस्राणि

सुराष्ट्रासु । एकविंशति सहस्राणि लाटदेश । सप्तति सहस्राणि गूर्जरो देश । परितश्च । अष्ट लक्षाणि ब्राह्मणपाटक । नव लक्षाणि डाहला । अष्टादश लक्षाणि द्विनवत्यधिकानि मालवो देश । षट्त्रिंशल्लक्षाणि कन्यकुब्ज । अनन्त उत्तरापथ दक्षिणापथ चेति ।

प ७१ उद्दामद्रविडद्रुमैकपरशुर्लाटाटवीपावको
वल्लव्रगभुजगराजगरुडो गौडाब्धिकुम्भोद्भव ।,
श्रीमद्गूर्जरराजकुञ्जरहरि कीराधकारार्यमा
कान्नोजाबुजचन्द्रमा विजयते भोजो दिशा जित्वर ॥
चौ(चौ)ड क्रोड पयोधेर्विशति निविशते रध्रमध्रो गिरीणा
कर्णाट पट्टबध न भजति भजते गूर्जरो निर्झराणि ।
चेदिर्लीयते स्म क्षितितलतिलक कन्यकुब्जोऽथ कुब्ज
भोजस्त्व(ज ! त्व)त्तत्रमात्रप्रसरभरभयव्याकुलो राजलोक ॥
कोणे कौंकणक कपाटनिकटे लाट कलिंगाङ्गणे
द्वारे गूर्जरनूतनो मम पिताप्यत्रोपित स्थडिले ।

इत्थ नाथ ! विवर्धते निशि मिथ प्रत्यर्थिना प्रस्त(स्व)र ॥

प १०५ कविप्रौढोक्तिमात्रनि पत्रोपमा यथा । यथा घटामाघ , छत्रभारवि , दीपिकाकालिदास , यमुनात्रिविक्रम , धनपालरघट्ट इत्यादि ।

प १०६ इति लोकव्यवहार गुरुपदविनयादवाप्य कवि[ ] सार ।
नवनवभणितिभव्य करोति सुतरा क्षणात् काव्यम् ॥

इत्याचार्यश्रीविनयचन्द्रविरचिताया काव्यशिक्षाया विनयाङ्काया लोककौशल्यो नाम तृतीय परिच्छेद ।

प १२९ मन्त्रे सारस्वत सारमुपमा स्यादलकृतौ ।
भोज्ये दध्योदन सार सर्वर्तुषु च माधव ! ॥
सद्ग्रथनिर्मितौ व्यास–वाल्मीकि–श्रीत्रिविक्रमा ।
धनजय कालिदासो माघो भारविरित्यपि ॥
बाणो गुणाढ्योभिनन्दि(द) श्रीहर्षो भोजभूपति. ।
सुबधुर्धनपालश्च बील्हणो राजशेख(ख)र ॥
अथ जैना । भगवान गौतमस्वामी श्रीशय्यभवसूरिराट् ।

भद्रबाहुर्हरिभद्रः शीलांकः शाकटायनः ॥
उमास्वातिः प्र.....................

Fol. 130 missing.

६०. **उपमितिभवप्रपंचाकथासारोद्धार** (श्लोकबद्ध) by **देवेंद्र.**
in good state of preservation. प. २९३; १५३/२"×२३/४"

Donor's pras'asti·— शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः ।

श्रीमंतस्ते सतां संतु तीर्थेशाः स्वस्तिकारिणः ।
अपारभवकांतारतारित.........तवः ॥ १ ॥
पल्लीवाल-इति ख्यातो वंशः पर्वोदितोदितः ।
सोस्ति स्वस्तिकरो धात्र्यां यत्र कीर्तिर्व्यजायते ॥ २ ॥
पु...........वित्रोभूद् वंशे मुक्तोप(क्ताफ)लोज्वलः ।
वीकलाख्य इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ३ ॥
तत्पत्नी रत्नदेवीति पवित्रा पुण्यशालिनी ।
गुणमाणिक्यमंजूषा तुषारद्युतिशीतला ॥ ४ ॥
पुत्री तयोः सूल्हणिनामधेया सुश्राविका शीलवती बभूव ।
या देवपूजानिरता गुरूणां पादांबुजासेवनराजहंसी ॥ ५ ॥
पुरा पवित्रस्तत्रासीद् वंशे मुक्ताफलोज्वलः ।
योगदेव इति श्रेष्ठी सतां हृदि गुणैः स्थितः ॥ ६ ॥
आमदेवश्च वीरश्च तनयौ सनयौ ततः ।
कर्पद्या(पर्द्या)माक-साढाका वीरपुत्रास्त्रयोभवन् ॥ ७ ॥
सा[ढाक]स्य ततो जज्ञे पुत्रश्चांत्रकुमारकः ।
परोपकार–दाक्षिण्य–गांभीर्यविधिसेवधिः ॥ ८ ॥
जयंतीत्याख्यया जज्ञे गेहिनी तस्य सत्यवाक् ।
तत्सुतः पासडो जज्ञे धांइ रूपी सुते तथा ॥ ९ ॥
ततः सत्पुण्यपात्रस्य पवित्रस्य महात्मनः ।
सुधियः पासडस्याभूत् पत्नी पत्तेरिति... ॥ १० ॥
तस्याः पुत्रास्त्रयो जाताः पुमर्था इव जंगमाः ।
जगत्सिंहो वज्रसिंहः तथा मदनसिंहकः ॥ ११ ॥
माल्हणिर्जगत्सिह......दुर्गधारिणी ।
सूल्हणिर्वज्रसिंहस्य बभूव प्रेयसी ततः ॥ १२ ॥

श्रीपूज्योदयचंद्राख्यपट्टस्योद्योतकारिणा ।
श्रीदेवसूरिणा , , सुशेन भक्तिभाक् ॥ १३ ॥
स्नूहणिश्राविका सेय कुर्वाणा धर्मसंग्रह ।
श्रीजयदेवसूरीणा विशेषाद् भक्तिशालिनी ॥ १४ ॥
उपमितिभवप्रपचस्योद्धारस्यात्र पुस्तिकामेता ।
सा पातूस्वश्वश्रूश्रेयोर्थं लेखयामास ॥ १५ ॥
यावदुदयाद्रिवेद्या दिवसकरो भानुपावकसमक्ष ।
परिणयति दिकुमारीर्नंदतु सत्पुस्तकस्तावत् ॥ १६ ॥

शुभमस्तु श्रीश्रमणसघस्य मगल महाश्रीरिति ।

६१ विवेकविलास by जिनदत्तसूरि प १६३[1], ९"×१½

६२ (१) आवश्यकनिर्युक्ति by भद्रबाहु प ३–१७५

Post-Colophon —

सवत् नृपविक्रम १२९७ वर्षे श्रावणसुदि ७ भौमे अ

(२) पञ्चाशक (प्रा०) by हरिभद्रसूरि[2] प २६–७९

(अ) जिनभवन	गा ५०	२६–२८
(आ) पइट्ठाविही	,,	२९–३२
(इ) जत्ताविहीपगरण	,,	३२–३८
(ई) समणोवासगपडिमा	,,	३८–४२[3]
(उ) साधुधर्म	,,	४२–४६
(ऊ) सामाचारी	,,	४६–५०
(ऋ) पिंडविधान	,,	५०–५४
(ॠ) शीलाङ्गविधि	,,	५४–५९
(ऌ) आलोचनाविधि	,,	५९–६३
(ॡ) प्रायश्चित्त	,,	६३–६७[4]
(ए) स्थितास्थितविधिकल्प	,,	६७–७१
(ऐ) साधुप्रतिमाप्रकरण	,,	७१–७५
(ओ) तपोविधान	,,	७५–७९

१ अर्थ तमप्रहीना । २ प्राक् षड्विंशति पत्राणि न । ३ ४१ तम पत्र नास्ति ।
४ ६४–६६ तमपत्रन्यूना ।

(३) उपदेशपदं [by हरिभद्रसूरि]. प. ७९–१६४

६३. प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (तृतीयखंड).[1] प. २९२; १४"×१३"

Post-Colophon:—

संवत् १३०६ वर्षे माहसु. १ गुरौ श्रीमधुमत्यां श्रीदेवेंद्रसूरिप्रभुश्रीविजयचंद्रसूरीणां सद्देशनाश्रवणतः संजातशुद्धसंवेगः श्रीश्रमणसंघस्य वाचनार्थं श्रीवाग्देवताभांडागारकरणाय धवलक्कवास्तव्य ठ० साहर द्वीपवास्तव्य ठ० मदन ठ० आल्हणसीह ठ० जयतसीह ठ० जयता ठ० राजा ठ० पदमसीह श्रीमधुमतीवास्तव्य महं जिणदेव भां० सूमा व्यव० नारायण व्य० नागपाल सां० वयरसीह सां० रतन ठ० रतन भां० जसहड वसा धीणा ठ० लेख० अरिसीह भां० आजड दिवाणकवास्तव्य श्रे० दो० सिरिकुमार ठ० आंवड ठ० पाल्हण तथा श्रीदेवपत्तनवास्तव्य मां० आल्हण ठ० आणंदप्रभृतिसमस्तश्रावकैर्मिलित्वा मोक्षफलावाप्तये स्वपरोपकाराय श्रीसर्वज्ञागमसूत्र तथा चूर्णि तथा निर्युक्ति तथा भाष्य टिप्पनक तथा चरित्र प्रकरण. . . .थ सूत्रवृत्ति वसुदेवहिंडिप्रभृतिसमस्तकथा-लक्षण-साहित्य-तर्कादिसमस्तग्रंथलेखनाय प्रारब्धपुस्तकानां मध्ये प्रवचनसारोद्धारवृत्तितृतीयखंडपुस्तकं लिखितं ठ० अरिसिंहेन ।

ज्ञानदानेन जानाति जंतुः स्वस्य हिताहितं ।
वेत्ति जीवादितत्त्वानि विरतिं च समश्नुते ॥ १ ॥
ज्ञानदानात् त्ववाप्नोति केवलज्ञानमुज्वलम् ।
अनुगृह्याखिलं लोकं लोकाग्रमधिगच्छति ॥ २ ॥
न ज्ञानदानाधिकमत्र किंचिद् दानं भवेद् विश्वकृतोपकारं ।
ततो विदध्याद् विबुधः स्वशक्त्या विज्ञानदाने सततप्रवृत्तिं ॥ ३ ॥

६४. उपदेशमालाविवरण by सिद्धर्षि. ३६०; १४"×२"

Beginning:—

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जं ।
जिनवरदिनकरमवदलितकुमततिमिरं नमस्कृत्य ॥ १ ॥
गीर्देवताप्रसादितधार्ष्ट्यान्मंदतरजंतुबोधाय ।
जडबुद्धिरपि विधास्ये विवरणमुपदेशमालायाः ॥ २ ॥

End:—

उपदेशमालाविवरणं समाप्तमिति । कृतिरियं परमार्थतो भगवद्गीर्देवतायाः [अभिहित]मात्रतया तु दुर्गस्वामिगुरुशिष्यसद्ध(द)र्षिचरणरेणोः सिद्धसाधोरिति । एकैकाक्षरगणनया व्यवस्थापितं सर्वग्रंथाग्रं ४१६० । संवत् १२३६. . . . . .[2]

---

१ गा. १०२० पर्यन्तम् । अन्तिमं पत्र नास्ति । २ अतिशयजीर्णा प्रति. ।

६५ (१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प ७२, ९½"×१½"
(२) उपदेशमाला by मलधारिहेमसूरि १–१०३

Beginning —

सिद्धमकम्ममविग्गहमकलकमसगमक्खय धीर ।
पणमाइ(? मिय) सुगइपत्तलपरमत्थपयामग वीर ॥ १ ॥
जिणवयणकाणणाउ चिणिऊण सुवण्णमसरिसगुणड्ढ ।
उवएसमालमेय रएमि वरकुसुममाल व ॥ २ ॥

End —

५०५ । श्रीमलधारिहेमसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता ।

Colophon —

स १३२९ वर्ष अश्विनशुदि १२ बुधे अद्येह युवराजवाटके लिखिता । शिवमस्तु सकलजगत etc

६६ (१) सग्रहणी (प्रा०) ४०२ गा प ५२, १०½"×१½"
(२) कर्मस्तव ५७ गा ५२–६०
(३) कर्मविपाक १६६ गा ६०–९०
(४) बधस्वामित्व (?शतक) ९०–९१

5½ gathas only in the beginning

Beginning —

अरहते भगवते अणुत्तरपरक्कमे पणमिऊण ।
बधसयगे निबद्ध सगहमिणमो पवक्खामि ॥ १ ॥

६७. काव्यप्रकाशसकेत (उ ६–१०) by माणिक्यचन्द्र
प ११४, १३½"×१½"

The left portion of the first 1–3 folia is gone

Beginning —

[वर्णना]विपर्यीचक्रे यत्र वाणीगतध्वनि ॥

End —

इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचन्द्रविरचिते काव्यप्रकाशसकेते काव्यप्रकाशदशमोल्लाससकेत समाप्त ।

गुणान[पेक्षणी] यस्मिन्नर्थालकारतत्परा ।
प्रौढापि(वि)नायते बुद्धि सकेत सोयमद्भुत ॥
नानाग्रथसमुद्धृतैरसमलैरप्येष समुचित
सकेतोर्थलवैर्भविष्यति नृणा शके विपाक तम ।

निष्पन्ना ननु जीर्णशीर्णवसनैर्नीरंध्रविच्छित्तिभिः
प्रालेयप्रथितां न मंथति कथं कंथा व्यथां सर्वथा ॥ २ ॥
श्रीशीलभद्रसूरीणां पट्टे माणिक्यसंनिभाः ।
परमज्योतिषो जाता भरतेश्वरसूरयः ॥ ३ ॥
भरतेन परित्यक्तोस्मीति कोपं वहन्निव ।
शांतो रसस्तदधिकं भेजे श्रीभरतेश्वरं ॥ ४ ॥
पट्टं तदन्वलंचक्रे वैरस्वामी मुनीश्वरः ।
अनुप्रद्योतनोद्योतं दिवमिंदुमरीचिवत् ॥ ५ ॥
वांछन् सिद्धिवधूं हसन् सितरुचिं कीर्त्या रतिं रोदयन्
पंचेषोर्मथनाद् दहन् भववनं क्रामन् कषायद्विपः ।
त्रस्यन् नागमलंघनाद् घनशकृत्(द्)भस्मान्त्यजन् योषितो
विभ्राणः शममद्भुतं नवरसीं यस्तुल्य[मा]स्फोरयत् ॥ ६ ॥
षट्तर्कीललनाविलासवसतिः स्फूर्जत्तपोहर्पति–
स्तत्पट्टोदयचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रः प्रभुः ।
निःसामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः प्रालेयशैलोज्ज्वलै–
र्यश्चक्रे कणभोजिनो मुनिपतेर्व्यर्थं मतं सर्वतः ॥ ७ ॥
यत्र प्रातिभशालिनामपि नृणां संचारमातन्वतां
संदोहैः प्रतिभाकिरीटपटली मद्यः समुत्तार्यते ।
नीरंध्रं विषमप्रमेयविटपिव्रातावकीर्णे सदा
तस्मिंस्तर्कपथे यथेष्टगमना जज्ञे यदीया मतिः ॥ ८ ॥
यस्मात् प्राप्य पृथुप्रसादविशदां विद्योपदेशात्मिकां
पत्रं(त्रीं) मुक्तिकरीमतीव जडतावस्त्वन्विता मन्मतिः ।
विक्षिप्य भ्रमशौल्किकान् ज्वलयतो लब्धा(ब्ध्वा)श्रयं मानसे
मध्येवाङ्मयपत्तनं प्रविशति द्वारि स्थिता तत्क्षणात् ॥ ९ ॥
मदमदनतुषारक्षेपपूषा विभूषा जिनवदनसरोजावासिवागीश्वरायाः ।
द्युमुखमखिलतर्कग्रंथपंकेरुहाणां तदनु समजनि श्रीसागरेंदुर्मुनींद्रः ॥ १० ॥
माणिक्यचंद्राचार्येण तदंघ्रिकमलालिना ।
काव्यप्रकाशे संकेतः स्वान्योपकृतये कृतः ॥ ११ ॥
रस–वक्त्र–ग्रहाधीशवत्सरे मासि माधवे ।
काव्ये काव्यप्रकाशस्य संकेतोयं समर्थितः ॥ १२ ॥
सर्वग्रंथ ३२४४ काव्यप्रकाशसंकेतः श्रीमाणिक्यचंद्रसूरिकृतः ॥ छ ॥

६८ आवश्यकनिर्युक्ति by भद्रबाहु प १–५९

End —

गाथा २५०० आवश्यक समाप्त ।

Colophon —

सवत् ११९१ फाल्गुनशुदि १ शनाव्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावली-राज महाराजाधिराजपरमेश्वरसिद्धचक्रवर्ति–श्रीमज्जयसिंहदेवकल्याणविजय-राज्ये तस्मिन् काले प्रवर्त्तमाने पुस्तिका लिखितमिति । मगल महाश्री

श्रीप्राग्वाटज्ञातीयठ० पुनड तद्भार्या तेजू तत्पुत्र मडलि र्यं नयार्जितधनेन श्रीआवश्यकपुस्तिका गृहीत्वा ज्ञानभाडागारे स्थापितेति ॥

६९. पिंडविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव प ११९, १२½"×१¾"

७० (१) तर्कभाषा by मोक्षाकरगुप्त ५–५६, १३¾"×२"

(The fifth leaf is damaged)

Colophon —

इति श्रीमद्राजजगद्दलविहारीयमहायतिभिक्षुमोक्षाकरगुप्तविरचिताया [तर्कभाषाया परार्थानु]मानपरिच्छेद समाप्त ।

तर्कभाषामिमा कृत्वा पुण्यमासादि यन्मया ।
तेन पुण्येन लोकोय बुद्धत्वमधिगच्छतु ॥

प्रत्यक्षपरिच्छेद ends at fol 15 अनुमानपरिच्छेद continues to the end प्रथाग्र ८४० अलकारकार and न्यायवादि are among the authorities quoted in this work

(२) न्यायकलिका by जयन्त. प ५७–८८

Beginning —

नम स्वमायामाहात्म्यदर्शितानेकमूर्तये ।
अज्ञातपरमार्थस्वरूपाय पिनाकिने ॥

प्रमाण–प्रमेय–सशय–प्रयोजन–दृष्टान्त–सिद्धान्तावयव–तर्क–निर्णय–वाद–जल्प-वितडा–हेत्वाभास–छल–जाति–निग्रहस्थानाना तत्त्वज्ञानान्नि श्रेयसाधिगम । तत्र प्रमीयतेऽनेनेति प्रमाण । प्रमीयत इति प्रमा प्रमितिफलं धर्मिज्ञान जन्यत इत्यर्थ ।

End —

इत्येतत्प्रतानितनिनदश(र्ग)नमकृतपरमताक्षेप ।
षोडशपदार्थतत्त्व बालव्युत्पत्तये कथित ॥

अज्ञा(ज्ञा)तरसानला(मनिष्यं)दमनमिव्यचकलौचत(रमं) ।
न्यायकस्य कलिकामात्रं जयंतः पय[र्य]दीदि(द)शत् ॥

न्यायकलिका समाप्ता ।

(३) योगसंग्रहसार. प. ८९-१०१

Beginning.—

श्रीनंदिनं गुरुं नत्वा नित्यानंदैककारणं ।
योगसंग्रहसारस्य प्रक्रिया रच्यते मया ॥ १ ॥
भद्रं भूरिभवांभोधिशोषिणे दोषमोषिणे ।
जिनेशशासनायालं कुशासनविशासिने ॥ २ ॥
संयमोद्दाममारामश्रीगुरोः पादपंकजं ।
वंदे देवेंद्रवृंदोच्चन्मौलिमालाकरार्चितं ॥ ३ ॥
योगींद्रो रुद्रयोगाग्निर्दग्धकर्मेंधनोऽगिनां ।
विश्वज्ञो विश्वदृश्चास्तु मंगलं मंगलार्थिनां ॥ ४ ॥
सद्वाग्वृत्तपदन्यासवर्णालंकारहारिणी ।
सन्मार्गगामी सदैवास्तु प्रसन्ना नः सरस्वती ॥ ५ ॥
यस्माद् ध्यानं बुधैरिष्टं साक्षान्मोक्षस्य साधनं ।
अतो मोक्षार्थी भवेद् यस्तदेवास्माभिरुच्यते ॥ ६ ॥

End:—

विपुलवाङ्मयवारिधितत्त्वसन्मणिमयूखलवांशकलाकृते ।
स्मरणमात्रमिदं गदितं मया किमिह दृष्टमहो ! न महात्मभिः ॥५७
नानोपदेशकः सोयं सरस्वत्या मदर्पितः ।
भव्यैरादीयमानोपि सर्वदास्त्वक्षयस्थितिः ॥ ५८ ॥
श्रीनंदिवत्सः श्रीनंदीगुरुपादाब्जषट्चरणः ।
श्रीगुरुदासो नंद्यान्मुग्धमतिः श्रीसरस्वतीसूनुः ॥ ५९ ॥
सिद्धाधिष्ठितनिर्वाणपुरगोपुरवेस(श)नी ।
भव्यानाममम(मारु)रुक्षूणां लीलया प्रगुणाप्यणुः ॥ ६० ॥
योगसंग्रहसाराद्धसूत्रपातानुसारतः ।
सच्छ्रीगुरूपदेशेन निबद्धाध्यात्मपद्धतिः ॥ ६१ ॥

अध्यात्मपद्धतिरिय विविध निवद्धा
श्रीनयनदिगुरुणा विशदा विशाला ।
आमन्त्रभव्यवृषभैरुपिता शिरास्थे
राचन्द्र–तारममिनन्दतु वधमाना ॥

इति श्रीनदिगुरुविरचित योगसमहसूत्र समाप्तमिति ।

(४) नवतत्त्वभाष्य by अभयदेवसूरि प १०१–११४

End —

इय पुव्वसूरिविरइयसम्मत्तपरूवणत्थगाहाण ।
विवरणमेय विहिय मदमईण विबोहत्थ ॥ १५७ ॥

नवतत्त्वप्ररूपणाप्रकरण समाप्तमिति ।

(५) प्रमाणनयतत्त्वालोकालकार by देवाचार्य
प ११५–१३३

(६) न्यायावतारसूत्र by सिद्धसेन प १३३–१३४

(७) ज्ञानार्णव by शुभचन्द्र प १३५–१४८

(८) न्यायकन्दलीटीका प १४९–१६९ (त्रुटित)

End —

भट्टश्रीश्रीधरकृतौ पदार्थप्रवेश–न्यायकन्दलीटीकाया गुणपदार्थ समाप्त इति । मगल महाश्रीः । म वीरप्रभस्य ।

(९) न्यायावतारवृत्तिटिप्पन [by देवभद्र]

Beginning —

नत्वा श्रीवीरमेकातध्वातविध्वसभास्कर ।
वृत्तौ न्यायावतारस्य स्मृत्यै किमपि टिप्यते ॥

७१ (१) सुरसुदरीकथा (प्रा०) प २०० } त्रुटित १४½"×२"
(२) सामाचारी (३) प्रतिष्ठाप्रभृति प १११

७२ धातुपारायण (प्रथमखड) by हेमचन्द्र प १८९, १५"×१¾"

७३. सिद्धहेमवृहद्वृत्ति (अध्याय ६–७) प २४८, १५½"×२¼"

७४. कातन्त्रवृत्तिपञ्जिका (पा ६–८) by त्रिलोचनदास १८८

End —

इति त्रिलोचनदासकृतायां कातन्त्रवृत्तिपञ्जिकायां आख्याते अष्टमः पादः ।

७५. शिशुपालवध(माघ)टीका (संदेहविषौषधि) by वल्लभदेव.
प. ३५–७९+४९–१७९; १७½"×१¾"

७६. (१) भवभावना by हेमचन्द्र [मलधारी]. प. ६९

Colophon:—

संवत् ११९१ वैशापसुदि ४ शुक्रे । मंगलं महाश्रीः ।

(२) पंचाशक (१९). प. ६९–१५८

Colophon:—

संवत् ११९१ वैशाप ....

(३) पाक्षिकसूत्र (त्रुटित).

(४) धर्मोत्तरसूत्र by धर्मकीर्ति. प. १६

(५) लघुधर्मोत्तरटीका. प. ११४

End:—

कतिपयपदवस्तुव्याख्यया यन्मयाप्तं
कुशलममलमिंदोरंशुवन्न्यायविंदोः ।
पदमजरमवाप्य ज्ञानधर्मोत्तरं यज्-
जगदुपकृतिमात्रव्याकृ(पृ)तः स्यामतोहं ॥
सहस्रमेकं श्लोकानां तथा शतचतुष्टयं ।
सप्तसप्ततिसंयुक्तं निपुणं परिपिंडितं ॥
लघुधर्मोत्तरटीका समाप्ता । शुभं भवतु ।
भुवनकीर्तिना धर्मोत्तरटीका लिखिता । सं० १२७४ लिखितं ॥

७७. (१) साधुप्रतिक्रमणसूत्र.
(२) कर्मस्तव.
(३) कर्मविपाक by गर्ग.
(४) शतक.
(५) सित्तरी.
} जीर्ण, त्रुटित
प. ६१–९०; १४½"×१¾"

(६) सूक्ष्मविचारसारप्रकरण. प. ९०–१०१ गा. १५३
(७) आगमिकवस्तुप्रकरण. प. १०१–१०७ गा. ८६
(८) जीवदयाप्रकरण. प. १०७–११४ गा. १११
(९) विवेकमंजरी. प. ११४–१२५ गा. १४४
(१०) पवयणसंदोह. प. १२५–१४६
(११) योगशास्त्र (प्रकाश १–४). प. १४६–१७५

(१२) सम्यक्त्वप्रकरण (प्रा०) प १७६–१८९

७८. प्रकरणसग्रह (त्रुटित) प १५२, १०"×१$\frac{3}{4}$"

(१) चैत्यवन्दनाभाष्य प १–६

(२) प्रत्याख्यानभाष्य प ६–११

(३) श्रावकदिनकृत्य प ११–४६

(४) आराधना (बृहती प्रा० गू०) प ४६–६६

Colophon —

सवत् १३६९ वर्षे श्रीपत्तने लिखितमस्ति ।

(५) प्रकीर्णस्तोत्र

(६) सग्रहणी by श्रीचन्द्रसूरि

(७) वदनाभाष्य (प्रा०)

(८) मालाआदिनाम (?) गा २४

(९) शत्रुजयकल्प गा ३९

(१०) सुगिरिट्ठ (?) गा १६

(११) गिरनारकल्प गा ३२

(१२) शाश्वतचैत्य गा ३२

(१३) नवकारस्तोत्र गा ३४

(१४) कालसत्तरी गा ७४

(१५) पचाशिका गा ५०

(१६) अजितशाति गा ४२

(१७) सुयधम्म गा १०

(१८) समवसरण गा २४

(१९) कल्याणक (अपभ्रश) गा २०

७९ काव्यप्रकाशसकेत (१–६ उल्लास) by माणिक्यचन्द्रसूरि
प १६०, १५$\frac{3}{4}$'×१$\frac{3}{4}$" ग्र० १५६३

८० सिद्धहेमलघुवृत्ति (आख्यात and कृदन्त) प २०४, १२"×१$\frac{3}{4}$"

८१ सग्रहणीवृत्ति by मलयगिरि प ३०५, १५$\frac{3}{4}$"×१$\frac{3}{4}$"

End —

सग्रहणेर्विवृतिमिमा कृत्वा यदवापि मलयगिरिणेह ।
कुशल तेन लभता सत्त्वा सर्वेपि जिनवचन ॥
इति मलयगिरिविरचिता सग्रहणीटीका ।

८२. (१) कुशलानुबंधि अध्ययन. गा. ६२
(२) आउरपच्चक्खाण (प्रा०). गा. ९४
(३) भक्तपरिज्ञा (प्रा०). गा. १७१
(४) संस्तारकप्रकीर्ण (प्रा०). गा. १२२
(५) तंदुलवेयालिय (प्रा०). गा. ३४५
(६) चंदाविज्झय (प्रा०). गा. १७४
(७) देवेंद्रस्तव (प्रा०). गा. ३००
(८) गणिविद्याप्रकीर्ण (प्रा०). गा. ८५
(९) महापच्चक्खाण (प्रा). गा. १४३
(१०) वीरस्तव (प्रा०). गा. ४३
(११) अजीवकल्प (प्रा०). गा. ४४
(१२) गच्छाचार (प्रा०). गा. १३८
(१३) मरणसमाधि (प्रा०). गा. ६५२

अतिजीर्ण त्रुटित
प. १३०, १२"×२"

Colophon:—

एवं गाथा २३६२। श्लोक २९५२ लिखामणी महल्लं प्रति ६४ एवं ३. ११॥ १ ६० १ पाना गृहीः।

८३. उत्तराध्ययन (प्रा०). प. १०१*

Colophon:—

सवत् १[१]५९ अश्विनशुदि ५ शुक्रे लिखितं।

८४. देसीनाममाला by हेमाचार्य. प. ११९; १०"×१¾"

Colophon:—

संवत् १२९८ वर्षे अश्विनशुदि १० रवौ अद्येह भृगुकच्छे महाराणकश्रीवीसलदेव......महं. श्रीतेजपालसुतमहंश्रीलूणसीहप्रभृतिपंचकुलप्रतिपत्तौ आचार्यश्रीजिणदेवसूरिकृते देसीनाममाला लिखापिता। कायस्थज्ञातीयमहं. जयंतसीह...मु...

८५. प्रकरणसंग्रह. प. २१०; १०"×२"
(१) उपदेशमाला (प्रा०). प. १–४४
(२) धर्मोपदेशमाला (प्रा०). ४४–६८ † गा. १००
(३) पंचकल्याणक. ६८–८१‡
(४) धर्म[कुलक] (अपभ्रंश). ८१–८५ गा. ५५
(५) गौतमपृच्छा. ८५–८९

* मध्ये कतिचित् पत्राणि न सन्ति। † ४५ तमं पत्रं नास्ति। ‡ ७९, ८० पत्रे न स्तः।

(६) मूलशुद्धि (ठाणगपयरण) प ९०–१५६

(७) शालिभद्रचरित्र (प्रा०) *प १५७–१७३

End —

इय परमपवित्त सालिभद्दस्स एव(य)
चरियमयविसिट्ठ जे पढती भण(गु)स्सा ।
तह य अणुगुणती जे य वक्खाणयति
नर सुरवरसोक्ख भुजिउ जति मोक्ख ॥

(८) सुबाहुचरिय (प्रा०) प १७४–१९८

Beginning —

अत्थेत्थ भरहवासमि नयर नयराण उत्तम ।
हत्थिसीस तु नामेण धण-व(ध)न्नसमाउल ॥ १ ॥

End —

एय सुबाहुचरिय गुणसुट्ठिएण वीरेण सिट्ठ सुणेवि तुज्झ ।
पत्तेसु दाण विहिणा विवेह ल्हेह जि(ज) मोक्खमणतसोक्ख ॥ २१५ ॥

(९) दूसमगडिया प १९८–२०७

(१०) जबूद्वीपसग्रहणी (प्रा०) by हरिभद्रसूरि प २०७–२१०

८६ (१) कथासग्रह प २–१५८ (त्रुटित अपूर्ण)

(अ) दृढप्रहारिकथा (प्रा०)
(आ) स्वधनकथा (,,)
(इ) आर्यमगुकथा (,,)
(ई) सागरचद्रकथा (,,)
(उ) दृत्तकथानक (स०)
(ऊ) वसुतेज कथा (,,)
(ऋ) अमृताष्टमीकथा (,,)
(ॠ) नागकेतुकथा (,,)

(२) मूलशुद्ध्यादि (त्रुटित प्रकीर्ण)

(३) अलकारग्रथ प १८–१२९ incomplete

विषयापह्नवेऽपह्नुति वस्त्वन्तरप्रतीतिरित्येव प्रक्रान्तानपह्नवे वैधर्म्येणेदमुच्यते । आरोपप्रमावादारोपविषयापह्नुतौ आरोप्यप्रतीतावपह्नुतारयोयमलकार । तस्य च त्रयी यथछाया etc

---

* प्रारम्भ प्राय पद्यविंशश्लोकत ।

८७. (१) ज्योतिष्करंडकटीका by मलयगिरि. प. १०९–२९३*
(२) श्रावकसामाचारीव्याख्यान. प. १–१७ अपूर्ण

Beginning:—

येन ध्यानसमन्वितेन तपसा निर्धूय कर्माशुभं
मूर्तामूर्तपदार्थराशिविषयं संप्राप्य सत्केवलं ।
भव्यानां करुणापरेण गदितो निर्वाणमार्गः परः
तं वीरं मुनिसत्तमं गतमलं मूर्ध्ना नमस्याम्यहं ॥ १ ॥

(३) कथानककोश (प्रा. सव्याख्य). प. २४६ त्रु. अपूर्ण

८८. सामाचारी. प. २–९० (त्रुटिता)

८९. (१) ऋषभचरित्र (धर्मोपदेशगत) by धर्मघोष. प. २८; Incomplete. १५"×१$\frac{3}{8}$"

End:—

इय रिसहनाहचरियं लवमित्तं किंत्तियं सबहुमाणं ।
सिरिभुवणतुंगठाणं भव्वाणं देउ निव्वाणं ॥ ३२२ ॥
चत्तारिसयट्ठयरा सिलोगमाणेण णि(इ)मंमि चरियंमि ।
सतरस सवित्तातिसई गाहामाणेण निद्दिट्ठं ॥ ३२३ ॥
श्रीऋषभचरितं समाप्तं ।

उक्तं ऋषभचरितं । शेषजिनचरितानि तु स्वस्वस्थानतः समवसेयानि । वीरचरितं तु स्वयमेव पूज्यश्रीधर्मघोषसूरिः सङ्गिग(ख)ति ।

(२) वीरचरित्र. गा. ३७७

End:—

वत्तीसं अज्झयणे अप्पुट्ठपसिणे उ पत्त(न्न)वेमाणो ।
सिरिवद्धमाणसामी विहुयमलो सिवसुहं पत्तो ॥ ३३८ ॥

(३) गणधरस्तुति. (४) सनत्कुमारचरित्र etc.

९०. योगप्रकाशविवरण (प्रकाश ३). प. २०६; १४$\frac{1}{2}$"×२" ग्रं. ३८००

९१. (१) उत्तराध्ययन.† प. १५९; ८"×३"

Colophon:—

सं० १३८१ वर्षे अद्येह श्रीअणहिल्लपुरपट्टने श्रीदेवसूरिगच्छे श्रीरामभद्रसूरिशिष्येण पं० महिचंद्रेण आत्मार्थ उत्तराध्ययनसूत्रपुस्तिका लिखिता ।

* त्रुटिता अपूर्णा । † Paper MS

(२) सामुद्रिक (३) गणधरवाद
(४) उत्तराध्ययन (५) सुभाषितादि } १५९–१९०

(६) शान्तिनाथचरित्र (प्रा० त्रुटित)

९२ गौडवध by वाक्पतिराज प १४५, १२"×१¾"

End —

कइरायलछणस्स वप्पयरायस्स ।
गउड ण कहावीड रइय चिय तह समत्त च ॥ ६८ ॥
कहावीढ सम्मत्त । गाथात ११६८ । श्लोकत १४९० ।

Colophon —

मगल भवतु सर्वजगत तथा च लेखक–पाठकयोः ।
सवत १२८६ वर्षे रवौ गौडवध नाम महाकाव्य समाप्त ॥

९३ (१) उपदेशमाला गा ५४३ प १–४८

(२) उपदेशमाला (पुष्पमाला) by मलधारि हेमचन्द्रसूरि गा ५०५ प ४९–१०२

(३) धर्मोपदेशमाला गा १०० १०२–११२

(४) योगशास्त्र (प्रकाश १–४) ११२–१५५

(५) कल्याणकप्रकरण (प्रा०) गा १३४ १५६–१७०

(६) मूलशुद्धि १७१–१९०

(७) वीतरागस्तव. १९१–२०९

(८) वंदित्तासूत्र गा ५० २०९–२१४

(९) पापप्रतिघात–गुणबीजाधान २१५–२१८

(१०) अजितशाति २१८–२२४

(११) भक्तामर प २२५–२३१

(१२) गौतमपृच्छा (प्रा०) गा ५४ प ५

(१३) धर्मलक्षण (स०) प ६

Beginning —

धर्मार्थं क्लिश्यते लोको न च धर्मं परीक्षते ।
कृष्ण नील सित रक्त कीदृश धर्मलक्षण ॥

(१४) प्रश्नोत्तररत्नमाला. प. ४

९४. नैषधीय (स० ११–२२) by श्रीहर्ष. प. १६६; १४½"×२"

Beginning:—

प्रिया ह्रियालंध्यविलंबमाविलं etc.

Colophon:—शशांकसंकीर्तनं नाम। संवत् १३०४ आ० शु० ३ शुक्रे ठ० मूंधेन नैषधमलेखि ॥

९५. (१) दशवैकालिक. प. १–५३; १३"×२"

(२) साधुप्रतिक्रमणसूत्र. प. ५३–५९

(३) अतिचार. गा. १२ प. ५९–६०

(४) पाक्षिकसूत्र. प. ६०–८२

(५) पाक्षिकखामणा. प. ८२–८३

(६) अजितशांति. प. ८३–८९

(७) द्वात्रिंशिका (सं०) by देवभद्र. प. ८९–९४ श्लो० ३२

End:—

संसारार्णवयानपात्र! भवतः स्तोत्रोत्सवप्रक्रमे
स्वैरं विस्फुरता निरस्तदुरितं यत्पुण्यमाप्तं मया।
तेनाशेषसमीहितोदयकृता श्रीदेवभद्रैकभू-
रेकैवास्तु भवांतरेपि सुलभा त्वय्येव भक्तिः पुनः ॥ ३१ ॥
इत्थं नाथ! पुरस्तव स्तुतिमिमामाबद्ध्य मूर्ध्यंजलि
भक्त्या यः पठति प्रमोदसलिलैरापूर्यमाणेक्षणः।
कामास्तस्य फलंति पुष्यति धृतिर्लक्ष्मीर्मुखं वीक्षते
बुद्धिर्वल्गति जृंभते सुभगता नश्यंति च व्याधयः ॥ ३२ ॥

(८) उपदेशमाला. गा. ५४१ *प. ९५–१४३

(९) धर्मोपदेशमाला. गा. १०० प. १४३–१५२

(१०) चउसरण (कुशलानुबंधि अध्ययन). प. ७३–७६

(११) आउरपच्चक्खाण. गा ६० प. ७६–८०

---

* प्राग् द्वासप्ततिपत्राणि न दृश्यन्ते।

(१२) भक्तपरिज्ञा गा १७१ प ८०–९२
(१३) संथारापयन्न गा १२१ प ९२–९९
(१४) सागारप्रत्याख्यानविधि गा ९ प ९९–१००
(१५) आराधनाप्रकरण by यशोघोष प १०१–१२४

End —

इय आराहणपगरणमेय जसघोससूरिनिम्मविय ।
जो पढइ सुणइ भावइ सो सुगइ जाइ तियमेण ॥

(१६) आराधनाप्रकरण by सोमसूरि गा ६१ प १२४–१२८
(१७) वृहच्चतु:शरणप्रकरण गा १९ प १२८–१३३
(१८) क्षामणाकुलक गा ४६ प १३३–१३७
(१९) आराहणाकुलक गा १६ प १३७–१३९
(२०) शोकपरिहारकुलक (प्रा०) गा २४ प १३९–१४१
(२१) द्वादशभावना (प्रा०) गा १३२ म १५७ प १४१–१५०
(२२) महाकपिस्तव by धर्मघोष गा १६१ प १५१–१६१
(२३) बोधकुलक (प्रा०) गा २९ प. १६१–१६३
(२४) भाववर्धनकुलक (प्रा०) गा २६ प १६३–१६५
(२५) आत्मबोधकुलक प १६५–१६७

Beginning —

जम्म–जरा–मरणजल–नाणाविहवाहिजलयराइन्ने ।
भवसायरे अपारे दुल्लह खलु माणुस जम्म ॥ १ ॥

End —

ता मा मुणसु फसाए इंदियवग्गो य मा तुम होसु ।
देविंदगणमहिय सिवमोक्खं जेण पाविहिसि ॥ २२ ॥

(२६) आत्मसंबोधकुलक (प्रा०) गा २१ प १६७–१६८
(२७) वैराग्यकुलक? (,,) गा २१ प १६८–१७१
(२८) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १७१–२००
(२९) आत्मानुशासन (स०) by पार्श्वनाग. श्लो १५ २००–२०६
(३०) धरणोरगेंद्रस्तव (स०) श्लो० ३५ प २०६–२०९
(३१) भक्तामर. प २०९–२१३
(३२) गर्भारस्तव (स०) श्लो० ४० प २१३–२१६

Beginning:—

अथ गंभीरनिर्घोपस्फुटकंटकभूपणः ।
आनंदोदकपूर्णाक्षः क्षिप्तदृष्टिर्जिनानने ॥ १ ॥

End:—

इति संस्तुतो जिनेश्वर! संसाराण्यभीतिभीतेन ।
कृत्वा मयि कारुण्यं मोक्षसुखं देहि मे स्वामिन्! ॥ ४० ॥

गंभीरस्तवः समाप्तः ॥

(३३) धर्मलक्षण. प. २१६–२२७

(३४) सिंदूरप्रकर. प. २२७–२२९

९६. सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (२–३ पाद त्रुटित जीर्ण) ताडपत्र १२५
कागद ७८; १५"×१$\frac{3}{4}$"

९७. सिद्धहेमलघुवृत्ति (आख्यातवृत्ति अपूर्ण). प. २३०; १२$\frac{1}{4}$"×१$\frac{1}{2}$"

९८. सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (,,). प. २७५; १६$\frac{1}{2}$"×२$\frac{1}{4}$"

९९. अभिधानचिंतामणि. प. १६१

End:—

इति आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां अभिधानचिंतामणिनाममालायां सामान्यकांडः षष्ठः ॥

Colophon:—

संवत् १३१४ संयमसिरियोग्या पुस्तिका लिखिता । पूज्यश्रीसुमेरुसुंदरीमहत्तरासिश्रि(श्रा ?)णामुपदेशतः श्रीचित्रकूटमहादुर्गगं...माणिक्य महं० श्रीतीडागृहिण्या महं श्रीगंगादेवीसुश्राविकया श्रीनाममालापुस्तिका पार्श्वस्थव्रतिनां सकाशात् गृहीत्वा तिलकप्रभागणिन्याः पठनकृते समर्पिता । शुभमस्तु ।

१००. (१) कल्पसूत्र (मूल). प. १–८९; १३"×२$\frac{1}{2}$"

(२) कल्पसूत्रटिप्पन by विनयचन्द्र. प. १–३२

Beginning:—

सौवर्णः सूत्रभृद्भिर्व्यरचि शुचिफलैः श्रीगुरोराज्ञया यः
संपूर्णार्थामृतौघैः सुविशदसुमनःश्रेणिपूज्यः सुवृत्तः ।
पात्राधारोध्धुनोर्द्ध्वशिवफलकलितः सत्क्रियाश्रीशिरस्थः
श्रीकल्पः पूर्णकुंभः स भवतु भविनां भावकल्याणसिद्ध्यै ॥ १ ॥
प्रणम्य श्रीमहावीरं द्वादशांगीं गुरूनपि ।
कल्पाध्ययनशब्दानां पर्यायान् कांचन ब्रुवे ॥ २ ॥

End.—

समाप्त श्रीपर्युपणाकल्पस्य कतिचित्पददुर्गनिरुक्तमिति ।
सैद्धांतिकश्रीमुनिचंद्रसूरिशिष्या अनूचानगुणा जयति ॥
श्रीरत्नसिंहाह्वयसूरिमुख्या यच्छिष्यलेशो विनयेंदुसूरि ।
श्रीविक्रमाद् वाण खेंदुवर्षे
चूर्ण्यादि वीक्ष्य स्वगुरोर्मुखाच्च ।
ज्ञात्वानघ पर्युपणाभिधान–
कल्पस्य किंचिद् विदधे निरुक्त ॥
यदत्रोत्सूत्रमासूनि तत्र मिथ्या[स्तु] दुष्कृत ।
ग्रथाममष्टदशाग्र श्लोकशतचतुष्टय ॥ ग्रथाग्र श्लोक ४१८ ॥

१०१ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र (दशमपर्व) ५–२३३, १७"×२"
१०२ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प ३१७
१०३ (१) उपदेशमाला(प्रा०) गा ५४४ प. १–३८
(२) ,, (पुष्पमाला) by मल० हेमचन्द्र गा ५०५ प ३८–८३
(३) धर्मोपदेशमाला(प्रा०) गा ८९ प ८४–९५
(४) क्षेत्रसमास गा ८९ प ९५–१०४
(५) विवेकमंजरी गा १४४ प १०४–११८
(६) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्नसूरि प ११९–१४१

End —

सिद्धांतसारहमिण सुद्धाण भव्वाणमणुग्गहत्थ ।
महामईण वसहतमत्थ पज्जुण्णसूरीवयण पसत्थ ॥

(७) पचकल्याणक (प्रा०) प १४१–१५५

Beginning —

तित्थ पवयणसुयदेवय च नमिऊण सव्वभावेण ।
कल्लाणपचएण आदिजिणद नमसामि ॥ १ ॥

End —

पवयणदेवीए नमो जीए पसाएण पचकल्लाण ।
भदमइणा नि रइय कल्लाणपरपरा होउ ॥
ध[र]णिंदनमियदेवाहिदेवनामेण पचकल्लाण ।
रइय भवमहणत्थ भवियाण हरउ दुरियाइ ॥ १३४ ॥

चवणं गब्भाहरणं निक्कमणं केवलं च नेव्वाणं ।
कल्लाणपंचएणं जिणिंद इंदेहि निम्मवियं ॥ १३५ ॥

(८) **संग्रहणी** by **श्रीचन्द्र.** प. १५५–१८४

(९) **नवपद** by **जिनचन्द्र** pupil of कक्कसूरि. प. १८४–१९९

(१०) **भावनाकुलक.** प. १९९–२०२

End —

संसारे हयविहिणा महिलारूवेण मंडिय पासं ।
वज्जं(ज्झं)ति जाणमाणा अयाणमाणा य वज्झंति ॥ ३० ॥

इगुणतीस भावना सम्मत्ता ।

(११) **जीवोपालंभ** (प्रा०) by **नेमिकुमार.** प. २०२–२०५

Beginning:—

धम्मोवएसजुत्तं उवलंभं जीव! तुज्झ दाहामि ।
थेवं पि तए न हु रुसियव्वं भावउ(ओ) सुणसु ॥ १ ॥

End:—

इय सोउं जीव! तुमं नेमिकुमारस्स भासियं कुणसु ।
जेण(णु)वलंभं न लहसि गच्छसि अयरामरं ठाणं ॥ २५ ॥

जीवोपलंभः समाप्तः ।

(१२) **गुरुवेयणकुलक** (प्रा०). by **धनेश्वर.** प. २०५–२०६

End:—

इय भावणाइ इ(अ)ट्टं वज्जिय तं होसु धम्मज्झाणरउ(ओ) ।
जेण हयसयलकम्मो सिवसुक्खधणेसरो होइ(सि) ॥ १५ ॥

इति गुरुवेयणाकुलकं समाप्तं ।

(१३) **प्रव्रज्याविधान** (प्रा०). प. २०६–२०७

End:—

जइ सि कयव्ववसाउ धम्मज्झय उसियस्स ।
त वइर गिन्ह लहु रयहरणं कम्ममज्जणं धीरा! ॥ २५ ॥

पवज्जाविहाणं पगरणं समत्तं ॥

(१४) **संजममंजरी** (अपभ्रंश) by **महेश्वरसूरि.** प. २०७–२१३

Beginning:—

नमिऊण नमियतियसिंदविंदसिरमउडलीढपयवीढं ।
पासजिणेसं संजमसरूवसंकित्तणं काहं ॥ १ ॥

— सजमु सुरसत्थिहिं थुयउ सजमु मुक्खदुवारु ।
- जहि न सजमु मणि धरिउ तहु दुत्तरु ससारु ॥ २ ॥
- सजमभारधुरधरह सहुच्छलिउ न जाइ ।
नियजणणिहिं जुब्वणहरह जम्मु निरत्थउ ताइ ॥ ३ ॥

End —

समणह भूसण गयचसण सजममजरि एह ।
कहइ महेसरसूरिगुरु कन्नि कुणत सुणेह ॥ ३५ ॥
सजममजरी समत्ता ॥

(१५) ऋषभपचाशिका गा ५० प २१३–२२१
(१६) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र प २२१–२२८
(१७) स्थविरावली part of नदीसूत्र Ends in प २२८–२३४
(१८) नाणाचित्तप्रकरण गा ८१ प २३४–२४२

Beginning —

नमिऊण जिण जगजीववधत्र धम्मकणयकसवट्ट ।
वुच्छ धम्मसईण धम्मविसेस समासेण ॥
नाणाचित्ते लोए etc

१०४ (१) चतुर्विंशतिस्थान (प्रा०) प १–३६, ११"×२"
(२) आवश्यकनिर्युक्ति प ५० (त्रुटित)
(३) आरात्रिक न्हवणविधि (अपभ्रंश)
(४) धर्मरत्नप्रकरण
(५) सग्रहणी
} Stary leaves

१०५ (१) पवयणसदोह (अपूर्ण) प ९५–१०६, १५½"×२"

End —

सारस्सयमाइच्चा विण्हुवरुणा य गद्दतोया य ।
तुसिया अव्वाबाहा अग्गिच्चा द रिट्ठाया ॥
पवयणसन्दोहस्स छट्ट पय सम्मत्त ।

(२) सग्रहणीरत्न by श्रीचन्द्रसूरि गा २७३ प १०६–१२३

Colophon —

इति मलधारिश्रीश्रीचन्द्रसूरिकृत सग्रहणीरत्न समाप्त ।

(३) खेत्तसमास (नमिऊण सजलजलहर–) प १२३–१२९
(४) गौतमपृच्छा प १२९–१३२

(५) **स्थविरावली** (नन्दीसूत्रान्तर्गता). प. १३२–१३५
(६) **श्रावकप्रतिक्रमण** etc. प. १३५–१३८
(७) **धर्मलक्षण.** श्लो० १९ प. १३८–१३९
(८) **प्रश्नोत्तररत्नमाला.** प. १३९–१४०
(९) **पंच नवकार** (प्रा०). प. १४०–१४१
(१०) **पवज्जाविहाण.** गा. ३३ प. १४१–१४२
(११) **जीवाणुसट्ठिकुलय** by **यशोघोष.** गा. २५ प. १४२–१४५

End:—

इय तत्तभावणाए नियजीयं जोणुसासइ सया वि ।
जसघोसभरियभुवणस्स तस्स नस्सइ लहुं मोहो ॥ २५ ॥

(१२) **आतुरप्रत्याख्यान.** प. १४५–१४९
(१३) **विवेकमंजरी.** प. १४९–१५६
(१४) **योगशास्त्र** (४ प्रकाश). प. १५६–१८५
(१५) **वीतरागस्तोत्र.** प. १८५–१९७
(१६) **आत्मानुशासन.** प. १९७–२०२
(१७) **भक्तामर.** प. २०२–२०६
(१८) **गंभीरस्तव.** प. २०६–२०८

Beginning:—

अथ गंभीरनिर्घोषः स्फुटरोमांचभूषणः ।
आनंदोदकपूर्णाक्षः क्षिप्तदृष्टिर्जिनानने ॥ १ ॥
सोपालंभं सविश्रंभं सस्नेहं प्रणयान्वितं ।
ततः स स्तोतुमारब्धो विमलोमलमानसः ॥ २ ॥

End:—

इत्येवं विमलो यावत् तद्भावार्पितमानसः ।
भूतनाथमभिष्टुत्य पंचांगप्रणतिं गतः ॥ ३९ ॥

(१९) **पार्श्वजिनस्तव.** प. २०८–२११

Beginning:—

धरणोरगेंद्रसुरपतिविद्याधरपूजितं जिनं नत्वा ।
क्षुद्रोपद्रवशमनं तस्यैव महास्तवं वक्ष्ये ॥

End:—

भक्तिर्जिनेश्वरे यस्य गंधमाल्यानुलेपने ।
संपूजयति यश्चैनं तस्यैतत् सफलं भवेत् ॥ ३६ ॥

(२०) पार्श्वनाथाष्टक (मंत्रगर्भित) श्लो० ९ प २११–२१२

Beginning —

श्रीमन्नागेंद्रुरुद्रस्फुरितफणमणिद्योतिताशामुखश्री-
रौद्रीलाह्मापलक्ष्मीपवनगगनसन्मत्रयुतापराग ।
क्ष्मावायुप्रिप्रतीतत्रिपुरविजितदृष्टात्मवक्ष स्थल
सा श्रीवासपद्मादिसदर्शितवियद्द्वय पातु मा पार्श्वनाथ ॥

(२१) आदि-वीरस्तुति (प्रा०) by पालित्तसूरि प २१२–२१३

Beginning —

सयलसुरासुरनमिउ(य) सेत्तुज्जगिरिस्स मण्डण वीर उसह ।
ववगयकम्मकलक आइजिणिंद नमसामि ॥ १ ॥

End —

एव वीरजिणिंदो अच्छरगणसघ[स]थुउ(ओ) भयव ।
पालित्तयमय[महिओ दिसउ खय स]णव्वदुरिया ॥ ४ ॥

(२२) जिनपचकल्याणकस्तोत्र(अपभ्रश) श्लो० ३६ प २१४–२१६

Beginning —

नमिवि सिरिवीरजिणपाया सवत्तय भवियजणदुरियदारुणकरवत्तय ।
चउवीसजिणपचकल्लाणए चवण-जम्मण-चरण-नाण निव्वाणए ॥ १ ॥

End —

तित्थकरकल्लाणइ मुक्खनिहाणइ भत्तिमतु जो नर वहइ ।
मुणिचदु वलगुणसिद्धिठाणु सासु(सु ल)हु लहइ ॥ ३६ ॥
चतुर्विंशतिजिनाना पचकल्याणि(ण)कस्तवन समाप्त ॥ भद्र भवतु ॥

(२३) एकवीसठाण		प २१६–२२१
(२४) जीवविचार	गा ५१	प २२१–२२४
(२५) अजितशाति	गा ३९	प २२४–२२९
(२६) साधुप्रतिक्रमण		प २२९–२३२
(२७) श्रावकप्रतिक्रमण		प २३२–२३६

१०६. क्रियारत्नसमुच्चय by गुणरत्न *प ५–४२७, ११½"×१½"

Colophon —

प्रथाम सर्वाजक ५७७८ त्रि० वैरुटेम लिखित । सघाय क्षेम भूयात् ।

* १८५–३१९ पत्राणि न सन्ति ।

१०७. उत्तराध्ययन. प. १४८; १४″×२″

१०८. पार्श्वनाथचरित्र (त्रु०) by **सर्वानंद.** प. १५६—३४५; १८½″×२″

End:—

इत्याचार्यश्रीसर्वानंदरचिते श्रीपार्श्वनाथचरिते महाकाव्ये श्रीपार्श्वनाथविहार-वर्णनो नाम पंचमः सर्गः ।

बभूव भूवल्लभवंद्यपादः प्रधानधर्मा गणभृत्सुधर्मा ।
स्वं सान्वयं वीरजिनेश्वरोऽपि शिष्यैर्यदीयैः प्रतिपद्यते स्म ॥ १ ॥
विद्यायाः(याः) सदनं तदन्वयपयोराशौ पुरासीदथ
वीजं श्रीजयसिंहसूरिरतुलक्ष्माचक्रशक्रस्तुतः ।
किं चित्रं समतुर्यदीयहृदयोरसंगे कुरंगेक्षणा-
स्तन्वंग्योपि गुणालिमालिनि समा नास्मिन्ननंगेपि यन् ॥ २ ॥
कदाचिदिंदौ नलिने कदाचिल्लोलस्वभावे सति ध्रुवं ।
रुह स्पर्धितुमध्युवास स्थिरस्वभावैव यदाननं गा (ने गौः) ॥ ३ ॥
श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतभवाकूपारपारंगमो
रंगन्मोहमहाकरिव्ययहरिस्तत्पट्टभूपाभवत् ।
आस्यं...यस्य विभावरीविभुविभापीयूपपेयैर्गवां
सूरिर्दूरयति स्म भस्मित(वचः ?)स्तोमे न कस्य क्रमं ? ॥ ४ ॥
स्फीतानां नवकल्पसंकलितयद्व्याख्यानजल्पाश्रय-
विश्रामालयवैभवं नवमित(तैः) पीयूषकुंडैर्दधे ।
रंगन् मंगलदीपविभ्रमभरं यत्र श्रयन्ते वरा
रक्षापन्नगमौलिरत्नरुचयस्त्रस्यत्तमःसंचयाः ॥ ५ ॥
शिष्यस्तस्याथ पाथोनिधिपरिविधरारत्नसद्धर्मघोषः
सूरिः श्रीधर्मघोषः समजनि जनितदृष्टिपीयूपवृष्टिः ।
संकीर्णं शर्कराभिः प्रवचनवचनैः स्वादयंतो यदीय-
व्याहारैर्हारहूराम...थुरमधुकेन (मधुरमधुमधुकोन ?) तापव्यपोहं ॥
तत्पट्टप्राच्यपृथ्वीधरशिपरहरि शीलकल्लोललीला-
मीलत्कामाग्निकीलः समभवदभवश्शीलभद्रो मुनींद्रः ।
तद्विट्जातयातव्यतिकरमकरोत् तत्क्षणाक्षिप्तमोह-
प्रत्याकारेण कामं विलसदसिसदृग्तीव्रतेन व्रतेन ॥ ७ ॥
अधिदैवतं सुधाया जगति चकासांचकार यद्वचनं ।
यात्राबाधमिवामृतभासं भ्रास्तं(श्रं)ति मरुतोपि ॥ ८ ॥

अगोद्वर्तनवर्तिकशशिकला स्नानोदक चामृत
कृत्वा यन्मुखधाम्नि लोलरमनादोलाविलासे रत ।
वाच स्ना ताडवितस्मिता चलतया पुमा हरते मन
स श्रीमान् गुणरत्नसूरिरभवत् तत्पट्टलक्ष्मीगृह ॥ ९ ॥
अस्र(श्र)ति सस्पृह यासा पिन्याकनाम्निनो विधु ।
तासा यस्य गिरास्वादविदवेच्छतु नाकिना ॥ १० ॥
श्वेताशुना त्रिजगन्गणजागरूक-
भासो यदीययशस प्रतिवेशिनेव ।
धिग्(क्) क्षीयते कलयता कलुपत्वमत
दोपाकर क सहतेभ्युदय परेपा ? ॥ ११ ॥
सिंहासनी(नि?) यदीयदेशप्रभु णश्वर कुमुदिनीकुमुदेक्षणाय ।
पार्श्वेपु यस्य विलसति समस्तशुभ्रसाम्राज्यमगलसिताक्षतभाति मानि ॥१२॥
येपामुन्नतवृत्ताना पादातेवासिता श्रिता ।
लभते लघवोप्युच्चैर्गौरव गौरकीर्तय ॥
तेपा प्रसादसरभा[जू]जीर्यज्जाड्येन सोजसा ।
एतद् व्यधायि शिष्येण श्रीसर्वाणंदसूरिणा ॥
राजा यावदमावुदारचरित सलक्ष चञ्चलद्-
यावद्या(द्ध्या?)मल्कालचित्रकमहौपध्या प्रभावादिव ।
अक्षय्यैयर्वस्तुभिः कीर्तिनसुधामासागरामादरात्
तावद् नदतु नन्सुप्रदमन श्रीमच्चरित्र विभो ॥
द्वितपोधनाना वीरस्य वीरस्य च ठकुरस्य ।
साहाय्यकादिदुनिधीनवर्षे चरित्र धवलश्चेद ॥ १६ ॥

Colophon —

सवत् त्रयोन्नपद् सरवर्पे श्रा० शुदि द्वितीया शुक्रवारे सम्वीमामे मुर्व० नागार्जुनसुवर्द्धणाक्षेन श्रीपार्श्वनाथचरित्र परिपूर्णपुस्तक सावधानेन लिखित ॥

भम etc यादृश etc

१०९ सिद्धहेमलघुवृत्ति (पचम अध्याय) प १४९, १५½"×२"

११० प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प ३१८, १५"×२"

This codex contains a large Pras'asti of 21 verses but as the last folios are wormeaten it is not possible to reproduce the verses completely

सद्वृत्तपर्वपरिपूरिततुंगगात्रः पात्रं श्रियां विमलमूलकलाविलासः ।
यो धर्मसद्गुणविधिः स चिरं तनोतु श्रीमालवंशः......
The wife of Sāwantasimha of Srimālavaṁs'a donated the MS.

१११. अभिधानचिंतामणिनाममालटीका by हेमचन्द्र.

End:—

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां स्वो......चिंतामणिनाममालाटीकायां सामान्यकांडः षष्टः......यमभिधानचिंतामणेर्नाममालायाष्टीका । छ । ११२० । एवं सर्वसंख्याग्रं १०००० यादृशं etc.

Colophon:—

संवत् १३३७ वर्षे वैशाखशुदि ५ गुरौ अद्येह अणहिलपाटके महाराजाधिराजश्रीमत्अर्जुनदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्री...दवे प्रवर्तमाने महाराजकुमरश्रीसारंगदेवेन भुज्यमानमुद्रव्यां महंश्रीमहिपालप्रभृतिपंचकुलप्रतिपत्तौ पूज्यपरोत्तमपरमपूजार्चनीयप्रभुश्रीनरचंद्रसूरिप्रतिष्टितप्रभुश्रीमद[न]चंद्रसूरितत्पट्टप्रतिष्ठितप्रभुश्रीमलय......चरणचंचरीकेन पं. सहजकीर्त्तिना आत्मपठनार्थं अभिधानचिंतामणिनाम...लिखापिता ।

११२. (१) कल्पसूत्र (मूल). प. ११४

End —

एकाक्षरगणनया ग्रंथाग्रमानमिदं—
एकः सहस्रो द्विशतीसमेतः श्लिष्टस्तथा षोडशभिर्विदंतु ।
कल्पस्य संख्या कथिता विशिष्टा विशारदैः पर्युपणाभिधस्य ॥
ग्रं. १२१६ । छ । मंगलं महाश्रीः ।

(२) कालकाचार्यकथानक (प्रा०). प. ११५–१३६

Beginning:—

पडिसिद्धं पि कुणंतो आणाए देस–खित्त–कालस्स ।
सुज्झइ विसुद्धभावो कालयसूरि व्व जं भणियं ॥
तथाहि– नामेण धरावासं अत्थि पुरं जत्थ सव्वभयमुक्के ।
वेसमणेणं नासीकय व्व दीसंति धणनिवहा ॥

End:—

इति श्रीकालि(ल)काचार्यकथानकं समाप्तं । ग्रंथाग्रं गाथा १५० छ.........

(३) वैजनाथकलानिधि (मराठी) Paper Manuscript
प. ११५; ११"×२"

[प ४९–५१—आता नगरवर्णन। आटालिया। ऊपरीया। मालीया। गजद्वारें। राजद्वारें। सहकीद्वारें। वाइलवाडे। चौकिया। मनोरम विलासमुरें। प्रसिद्ध सिद्धाचे निवेश। बौद्धाचे विहारा। जिनाचीं जिनालया। कनकशाला। टकशाला। होमशाला। अध्ययनशाला। गीतनृत्य–वाद्यशाला। जेणशाला। चित्रशाला। धर्मशाला। मद्यशाला। हस्तिशाला। मल्लशाला। अनेक मठ मढिया। करुआडे नडे चौकीया धवलहारे वसुआरें मालवधें कोचनिरुद्धे कोठारे। कोटिआ। कडी। घोडौ डी। [क]लहस। डुआले आवासमणिया। मिंपणहारी। उधूतपताकाम-ह्रुश्र(स्र)प्रकटिते। उत्तगगिरिशिखरसकासे देवतायतन। चतुष्पथे ? विचित्रचित्रित सभामडप। स्वर्णकलशालकृतप्रासादसहस्र(स्र)। जैसे गगनसरोवर कनकलमुकुलीं अलकृत। मयूर पारावत चकोर राजहम। तेया चित्रा प्रासादावरि इतश्चेतश्च सच रतेति आकाशसरोवरीं जलविहगमा ब्राह्मणभवनीं वचा यज्ञ सामाचे उद्घोष सायें प्रातरग्निहोत्र हवनें मगलप्रकासक होमधूम। सुरभिपरिमलालकृत श्रीमतभवनीं वहक्ते अगरुधूम। क्रय–विक्रयव्यवहारीं ससभ्रम हट्टशालाप्रदेश। ठाइ ठाइ सतीमा दडायुधा वे सरावाचे या गरडी। ताडवलास्यभेदे। भावका नटासि पात्र परिपाठ वार्ची अभ्यासस्थानें। गोवचते आगसरादीं चित्रशाला। घटप्रमाणसाधका देसी मार्गसाधनें। तत वितत घन सुषिर वाद्य वादका सरावाचीं एकातस्थानें परमप्रमोदा नदनिर्भरा मुनीं वेद्यारयान मठ राउलि वासिह वारी टाविये ऊजिरीये भुजे तीं तीं भूमींचीं भूविलासिणिचीं धवलहारें।

प ५८ आता सभावणन। तेथ गादिया। मूढे मसौरे। वा(चा)रले। लोहासन। धलासन। वेतासन। रुक्मासन। स्वस्तिकासन। सेजवटा वाचनें। या पाटया तले। तेथ प्राच्योदीच्य दाक्षिणात्य अग च(व)ग पिग कलिंग सौराष्ट्र महाराष्ट्र कर्णाट लाट भट मत्स्य पाचाल किरात हूण नेपाल मालवी वेम वनरा सिंडे सुलुकी मोरी यादव राठोड कदन कल्पिुरा चौहाण प्रार्थतीय वाहल पुलिंद भील प्रातवासिए कोंकण चोल नरपति सेलहार गौड गानणे कानौजिए उत्कल मागध डहलिए पातवणिचे वाग्नर रानीए कटक सेंधव वालुका साधार वजर हमीर तुरुक ही राजे वैठले। तेथ सेआचे या सरला वे झणत्कारवणित। नेतवटाचे सरग परिहारित। तेथ धर्मपात्रें अर्थपात्रें विश्रामपात्रें कार्यपात्रें विनोदपात्र प्रसादपात्रें कीर्तिपात्रें स्मार्त राजगुरु धर्माधिकारी आकरणी सधिविग्रही माहासी आतौरवाखौ कुमाराध्यक्ष वैद्य जोइसी मलवटे मलासुदाइत। आगा जावाचे पडियार दीवटे डोलीकार सावेरिगते पारधी। महवत मोडुरी साहिए। पडनए वारिआइत।

प १०२–१०३—आरण्यक हुहु कजू नडदसी उत्तर आरणीं च्छन्सी उ[त्त]रआ-

रणीं च्छंदसीपद उत्तरापद आरणीयापद स्तोचु इत्यादि ५२ ग्रंथ । प्रथम ४ मंथ । गानेसणि एथि वृहद्रथंतर । महावैराज । महान्दिवाकीर्त्य । ज्येष्टनामे तीनि । देवधृतं तीनि ३ । पुरुषधृतं ५ । आद्यधृतं २१ इत्यादि सामें आठ सहस्र चौदामा । सांमी आगले ॥ ७ ॥ सैरंध्री कृष्णागरु प्रबोधु जाणें । मयूरवंटका संनिभें मुकुलितें चक्रें विडसिकारें भ्रमरसंन्निभें । एसे आंकुरल्यांवाउणासिरां जाणें । हिमालिका वं(चं)चु पाणी भांगु । अभिनौ जाणें । थेरवणीया चिरिमिटा फेडीं सोलां वर्षांची सवाई करीं । वर्षा वय देश जातिभेदें शृंगारुचे तैलें विपादी प्रबोधु जाणें फणीं दोरी दामण । सुहाकोवी । अलता लेखणी । गाहुआ । इयें उपरि करि करणें । या प्रथम ऋतु । गर्भाधान । पुंसवन । सीमंतोन्नयन । जातकर्म । नामकरण । निष्क्रमण । अन्नप्राशन । कर्णवेधु । चूडाकरण । व्रतचर्या । गोदानिका । अध्ययन । समावर्तन । केशांत । दारापरिग्रहण ॥ ७ ॥ ईश्वरीचां ललाटीं त्रिपुरदहनावसरीं वारीचंडेस्थर खेदातो उपनले । तेयां तेया च्यारि खडिया म्हणि पथि स्वारिवर्णः । ब्राह्मणु दीक्षा येतो चंद्रनग्रावार्य । क्षत्री वाणी नक्र वेफे विलासु धता तिक्त खड्ग विडिंगु । त्याग चेटकु । अघोरमुखां चंडसद्यमुखीं । वाणवाममुखीं । विलाससत्पुरुषीं । विडंगवदनादात वचडन्व(चंडेश्व)रु । जटामुकुटशोभितु । आहुठ सादासी आश्रम । ४ गोत्रे । अठेतातीस सेको राशि वहसु । चंडपूजा । शिवदीक्षा । ३६ तत्त्व ८ कल]

११३. भावनासंग्रह. प. ३–१९५; १२"×१$\frac{3}{8}$"

Digambaras also deal in Bhāvanā

Beginning.—

Fol. 17 ॐ नमो वीतरागाय ।

अरिहनन–रजोहनन–रहस्यहरं पूजनार्थमर्हतं ।
सिद्धान् सिद्धाष्टगुणान् रत्नत्रयसाधकान् स्तुवे साधून् ॥
श्रीमज्जिनेंद्रकथिताय सुमंगलाय लोकोत्तमाय शरणाय विनेयजन्तोः ।
धर्माय काय–वचनाशयशुद्धितोहं स्वर्गापवर्गफलदाय नमस्करोमि ॥
धर्मः सर्वसुखाकरो हितकरो धर्मं बुधाश्चिन्वते
त धर्मेणैव समाप्यते शिवसुखं धर्माय तस्मै नमः ।
धर्मान्नास्त्यपरः सुहृद् भवभृतां धर्मस्य मूलं दया

End:—

धर्मे चित्तमहं दधे प्रतिदिनं हे धर्म ! मां पालय ॥

इति श्रीका(३)ां चतस्रो वन्दनाः प्रधानभूताः । अर्हत्सिद्धाः साधवो धर्मश्चेति ।

ावनासंग्रहे चारित्रसारे सागारधर्मः समाप्तः ।

११४ हैमबृहद्वृत्ति(त्रुटित) प १६०–५८१

११५ (१) आराधनापताका प १–५१

(२) आउरपच्चक्खाण प ५१–६०

(३) संथारापगरण प ६०–७३

(४) द्वादश भावना (प्रा०) गा १३३ प. ७४–८४

End —

बोह(हि)दुल्लभयाए भिगु जमपुत्ता य अद्दगकुमारो ।
मूलगभाया य तहा आराहणा होंति एमाई ॥ १३३ ॥

(५) आराहणाकुलक गा १५ प ८४–८५

(६) आराधनासार गा ८८ प ८५–९०

(७) विषयनिंदापंचाशत् प ९०–९३

End —

एय जे गुणभूरिसूरिवयण कामग्गिउल्हावण
धम्मज्झाणवणस्स वुड्ढीकरणे मेहब्बुतुड घण ।
चित्ति हत धरति कम्मनियले वेरग्गखंडेण ते
भजेऊण निरंतर वरतर भुजति मुक्खे सुह ॥
विषयनिंदापंचाशत् ।

(८) शीलगुण गा ४४ प ९३–९५

End —

ससारे उवएसदायगगुरू पुन्नेहि पाविज्जए
सपन्ने वि सुणति तस्स वयण सद्धाए पुन्नाहिआ ।
सोऊण पि कुणति निच्चलमणा जे तमि सद्धायर
त(भ)द्दा सगुणमूरिदेसिपह पावंति ते निव्वुइ ॥ ४४ ॥

(९) आराधनाकुलक गा ३६ प ९५–९७

(१०) जीवानुशासनकुलक गा २९ प ९७–९८

Beginning —

ससारंमि असारे नत्थि सुह वाहि–वेयणापउरे ।

End —

इय जाणिऊण एय धम्मायत्ताइ सयक्ज्जाइ ॥

(११) आत्मसंबोधकुलक गा ७२ प ९९–१००

(१२) कुलक गा २१ प १००–१०१

Beginning:—

निसाविरामे परिभावयामि गेहे पलित्ते किमहं सुयामि ? ।

(१३) दान-शील-तप-भावनाकुलक. गा. ४४ प. १०१-१०२
(१४) गौतमपृच्छा. गा. ६४ प. १०२-१०६
(१५) णमिपवज्जा (उत्तराध्ययन अ० ९). गा. ६० प. १०६-१०८
(१६) दुमपत्तय (उत्तरा० अ० १०). प. १०९-११०
(१७) हरिकेशीय अध्ययन (उत्तरा० अ० १२). प. ११०-११३
(१८) चित्तसंभूइज्ज (उत्तरा० अ० १३). प. ११३-११५
(१९) महानियंठिज्ज (उत्तरा० अ० २०). प. ११५-११७
(२०) संजइय (उत्तरा० अ० १८). प. ११७-११८
(२१) सामाचारी (उत्तरा० अ० २६). प. ११८-१३७
(२२) संग्रहणी. प. १३७-१५०
(२३) जंबूद्वीपप्रकरणादि. गा. ११९ प. १५०-१७०
(२४) विचारसत्तरि. प. १७०-१७१
(२५) उपदेशमाला. गा. ५४१ प. १७१-१९५
(२६) धर्मोपदेशमाला. प. १९५-२००
(२७) तपविधि (सं० प्रा०) प. २०१-२०४
(२८) अजितशांति. प. २०४-२०८
(२९) जीवविचार. प. २०८-२११
(३०) पिंडविशुद्धि. प. २११-२१५
(३१) विवेकमंजरी. प. २१५-२२०

११६. (१) योगशास्त्र (त्रिभुवनसार). प. १८

Beginning:— ओं नमः सर्वज्ञाय ।

पुनर्जन्म न जायेत यत्स्वरूपनिरूपणात् ।
तज्योतिः प्रलयोत्पत्तिस्थितिमुक्तमुपास्महे ॥ १ ॥
परं ज्योतिरुपाश्रित्य क्रमात् तन्मयतां गताः ।
ये प्रापुः परमानंदं तान् सिद्धान् सिद्धये स्तुमः ॥ २ ॥
विश्वव्यापारपारीणान् निरीहान् ब्रह्मचारिणः ।
सम्यक्त्व(सम्यग्?) ज्ञान-क्रियाधारान् सद्गुरून् नौमि तात्त्विकान् ॥

End of the first Prakās'a—

निर्लेपगार्हस्थ्यो नाम प्रथमः प्रकाशः श्लोक ५०

End of the second Prakās'a—

इति श्रीत्रिभुनसारनाम्नि योगशास्त्रे गार्हस्थ्यवर्जनो नाम द्वितीय: प्रकाश: ।

End of the third—

परमात्मलयानतसुखेच्छोर्यस्य न स्पृहा ।
शरीरेपि स्पृहावधमुद्देभ्यष्ट(?)स निस्पृह ॥ ४९ ॥

(२) गुर्वादिवार ? (भद्दलीसदृश) प ३५–४२

(३) नाडीविचार (प्रा०) प ४२

Beginning —

ववसायवड्ढकम्मे विग्गहववहारमज्जणारंभे ।
भोयण–सुरयपसगे दाहिणनाडी सुहा भणिया ॥ १ ॥

End —

जा पवहइ नियनाडी त चिय पाय पुरमि काऊण ।
नीसत(र)इ नियघराओ जइ इच्छइ सव्वसपत्ती ॥ ४ ॥

(४) श्वानरुत प ४२–४५

(क) गमनागमनप्रकरण

Beginning —

नाग–नरामरनमिय नमिऊण जिणेसर महावीर ।
वोच्छामि सउणसार साणरुय सयललोयहिय ॥
थोवतरमि गतु वामदिसाए पुणो नियत्तो ।
साणो सुहसयजणणो असुदरो दाहिणनियत्तो ॥ २ ॥

End —

धणलाह–दव्वठवणे सगामे तह य दुग्गमपवेसे ।
वाहिङयरस कज्जे वच्चतो दाहिणो सहलो ॥ २० ॥

गमनागमनप्रकरण ।

(ख) जीवित–मरणप्रकरण

Beginning —

जइ वाहियरस कज्जे निमित्तमालोइय पइट्ठाण ।
सुणहो दाहिणचेट्ठो अइरेण दुत्तर कुणइ ॥ १ ॥
जइ पिट्ठत घट्टइ सुणहो चलिऊण दाहिणदिसाए ।
तो मरइ वाहियत्थो एग(ग)दिणब्भतरे सुणह ॥

End:—

किं जंपिएण वहुणा दाहिणावद्धाहिं मरइ वाहिल्लो ।
तह वामियाहिं जीवइ जह भणियं नाहधम्मेग ॥ १० ॥

जीवित-मरणप्रकरणं ॥

(५) शकुनविचार. प. ४५-४७

Beginning:—

वाम सियाली होइ सुह दाहिण दुक्ख करेइ ।
पिट्ठट्ठिय वीहामणी अग्गट्ठिय मारेइ ॥ १ ॥
जंवू-रासह-सणोइं जइ निग्गमि वामाइं ।
पइसंतह जइ दाहिणइं फुड साहइं कज्जाइं ॥ २ ॥
वामी होविणु दाहिणी जइ सूयरि गच्छेइ ।
तो आभरणविभूसिया ककवितिय दावेइ ॥ ३ ॥

Leaves 48-57 are lost.

(६) शनी(नै)श्चर चक्र (Apabhrams'a) प. ५८

Contains 4 verses on fol. 58.

(७) ध्वजाध्याय. प. ५८-५९

Beginning:—

शृणु शक्र ! यथातथ्यं ध्वजाध्यायं शुभाशुभं ।
येन विज्ञातमात्रेण ज्ञाततंत्र शुभाशुभं ॥ १ ॥

End:—

धान्यं महर्व भवते(विता) अग्निदाहो भविष्यति ।
विक(प)यंते महीपालाः संग्रामं दारुणं भवेत् ॥

इति गर्गोक्तसंहितायां ध्वजाध्यायो नाम सप्तचत्वारिंशत(त्त)मः ॥

(८) गर्भलक्षण.
(९) वर्षालक्षण. } प. ६०-६७
(१०) उत्पातदर्शन.

(११) सिद्धादेश. प. ६७-७२

Beginning:—

सिद्धादेशं प्रवक्ष्यामि भाषितं च चतुर्मुखैः ।
गर्भ वृष्टि तथा वातं गर्ज-विद्युत्प्रदर्शनं ॥ १ ॥

End —

एव(तत्) तु परम गुह्य ब्रह्मणा कथित पुरा ।
यस्य ज्ञानमिद तस्य वाणी भवति अस्खला ॥

(१२) गणहरहोरा गा २९ प ७२–७५

Beginning —

जीवाजीवयपयत्थवत्थुवित्थारसुणियपरमत्थ ।
नमिऊण इदभूइ होर वन्नाइय वोच्छ ॥

(१३) सामुद्रिक (नारदीय) प ७५–८२

(पुरुषलक्षण श्लो० ३८, स्त्रीलक्षण श्लो० ३८)

Beginning —

आदिदेव प्रणम्यादौ सर्वज्ञ सर्वदर्शिन ।
सामुद्रिक प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुष–स्त्रियौ(यो) ॥ १ ॥

End —

सा कन्या वर्जनीया सुतसु(सु)खरहिता भ्रष्टशीला विभ्रष्टा ॥ ३८ ॥
इति नारदीये सामुद्रिके स्त्रीलक्षण समाप्त ।

(१४) (क) folio 83 missing

(ख) सउणदार(शकुनद्वार) Incomplete प ८४–८५

Begins with—

जालय–भमरी–गिहघन–कीडियालीण ।
रेवफोडविवन्न कारणरहिय भवे अहिय ॥
उवेय–कलह–ज्झा–ध(ध)णनासो वाहि–मरण–नसणाइ ।
उघाडण(ण)–विण्मो सुनघर होइ अचिरेण ॥

End —

जस्स सयणीयगेहे महाणसे वा ठवति किरि कागा ।
चम्म रज्जु वाउ हड वा सो वि लहु मरिही ॥

सउणदार ।

(ग) उवस्स(स्सु)इदार(उपश्रुतिद्वार) प ८५–८७

Beginning —

अह एत्तो नित्तिज्जइ अन्नमिचरिय उवस्सइदार ।
तस्स पसत्थमि दिणे जाए जइण सुयणसमयमि ॥

End —

कन्नुग्घाटणसमणतर सु ज सुणइ नम्रो त्ति ।
आमन्नाणासन्न कहिति वाल फलाकुसला ॥ ७ ॥

उवस्सइदारं ।

(घ) छायादा(द्वा)र. प. ८७–८८

Beginning:—

भणियमुवस्सइदारं दारं छायाए संपयं तत्थ ।
छायं बहुभेयं पि हु वोच्छं सामन्नओ चेव ॥

End:—

एवं छायाहिंतो विस्सम्ममुवगम्म सारयारंभो ।
पायेण मच्चुविसयं कलेइ कालं कलाकुसला ॥ १२३ ॥
छायादारं ।

(ङ) नाडिदा(द्वा)र. प. ८८–९१

Beginning:—

एत्तो य नाडिदारं नाडिं च तिहा भणंति तन्निउणा ।
पढमा इडा परा पिंगला तह य सुसुमणा य ॥

End:—

चंदोदये पयईए विवज्जयाणुभवणेण होइ धुवं ।
उद्वेग–रोग–सेट्ठंगहाणि–भय–माणमलिणाई ॥
नाडीदारं ।

(च) निमित्तदा(द्वा)र. प. ९१–९४

Beginning:—

भणियं नाडीदारं एत्तो भोमाइ अट्ठभेयं तु ।
सामन्नेणेव परं निमित्तदारं पयंपेमि ॥
चंकमण–ट्ठाण–निसियण–सोवणभूमी निमित्तविरहे वि ।
दुग्गंधत्तं जालाउ जस्स दावेइ वि दलईया ॥

End:—

लेसुद्देसेण इमं निमित्तदारं मये(ए) समक्खायं ।
एत्तो भणामि किंचि वि सत्तमयं जोइसदारं ॥
छ ॥ निमित्तदारं ॥ छ ।

(छ) जोइसदार (ज्योतिषद्वार). प. ९४–९५

Beginning:—

जंमि सिणी नक्खत्ते तं नक्खत्तं सुहंमि दायव्वं ।
चत्तारि दाहिणकरे पाएसु य तिन्नि तिन्नि भवे ॥

End —

घणमिहुणे जा मित्ते असुहगहा जइ हवंति तो बाहिं ।
माहिंति मरणमहवा वियाणसव्वन्नुणा भणिय ॥

जोइसदार ।

(ज) सुविणगदार (स्वप्नद्वार) प ९५–१००

Beginning —

इय लेसुद्देसेण जोइसदार पि वन्निय किंतु ।
सुविणगविसय ?ार दरिसेमो सपय किंपि ॥
वानरि–विगरालित्थि आलिंगइ सुविणयम्मि जइ कह वि ।
तह मसु–केस–नहकप्पण च ता मरणमचिरेण ॥ २ ॥

End —

एव इट्ठे य (च) दट्ठव्व
जिणबिंबपूयणा पचनमोकारमतसरणाओ ।
तव–नियम–दाणओ तह सुविणे पावे वि मदफलो ॥

सुविणयदार ॥

(झ) रिट्ठदार (रिष्टद्वार) प १००–१०६

Beginning —

एव सुविणगदार दसिय दसेमि रिट्ठमिह जम्म ।
न विणा रिट्ठ मरण न जीविय दिट्ठरिट्ठमि ॥
ता मव्वपयते(त्ते)ण रिट्ट आराहणत्थिणा सम्म ।
सयय निरूवणीय सुगुरुवएसाणुसारेण ॥

At the end of fol 106 b

जस्स ध(प)णट्ठ भवालोय प लहु मरइ सो वि ।
नासा वि जस्स सहसा कुडिला पिढगाउला दढ कुडिया ॥
सवुडच्छि?ा य भवे भवतर सो वि अभिलसइ ।
अति

Some leaves at the end are missing

(१५) पिपीलिकाज्ञान (प्रा०) प ११०–१११

Beginning —

घय–नेह–विह–गुरुसविवज्जिए जइ पिवीलिया हुति ।
गेहस्स पुव्वभाए तो तस्स विणासण मुणह ॥

सयणागमणं जाणह जलणाए दाहिणाए निवपूयं ।
नेरईए जलवरिसं वरुणाए धणरिद्धी ॥ २ ॥
वायव्वाए महिलाविणासणं उत्तराए धणलाभो ।
संभवइ देसभंगो एसाणाए वियाणाहि ॥ ३ ॥
वंभट्टाणे पुण उट्टियाहिं नरसामिअस्स आरोग्गं ।
दिट्ठं पिवीलियाहिं सत्तदिणब्भिंतरे जाण ॥ ४ ॥
जइ रत्तमुइंगाओ हवंति अहवा उ दीव(स)इ जलंमि ।
ता होइ दव्वहाणी अह मरणभयं गिहत्थस्स ॥ ५ ॥
चुल्ली जइ देहलीए मूले बहुया उ पिवीलिया हुंति ।
ता होइ समुच्चलणं सत्तदिणे घरकुडुंवस्स ॥ ६ ॥
धन्नंमि य धणलाहो अंविलिठाणंमि तह य धणलाहो ।
घरउवरिं रोगभयं अत्थविणासं पयासंति ॥ ७ ॥
चुल्लीए उट्टियाओ अग्गिभयं कीडियाउ साहिंति ।
देवउल–चच्चरेसु देसं गामं विणासंति ॥ ८ ॥
पिपीलिकालक्षणं ।

(१६) भूमिज्ञान (?)

Beginning:—

खत्तु खणेविणु पूरियइ जइ मट्टी वड्ढइ ।
निद्धा भूमि सलक्खणी फलु निवसंतह देइ ॥ १ ॥
दर–उद्देही–कोलिय–किमि–कीडा–अलि सप्प ।
रक्खसभूमि भयावणी घरि न वसिज्जइ व(ब)प्प ॥

(१७) नाडीविज्ञान (?). प. ११२–११९

Beginning:—

नत्वा वीरं प्रवक्ष्यामि देहस्थं ज्ञानमुत्तमं ।
देहमध्यस्थिता नाड्यो बहुरूपाः सविस्तराः ॥ १ ॥
ज्ञातव्यास्ता बुधैर्नित्यं त्रिकालज्ञानहेतवे ।
तासां मध्ये वरास्तिस्रो वाम-दक्षिण-मध्यमाः ॥ २ ॥

End:—

तिर्यगूर्ध्वगरेखाभिरष्टाभिरिह निर्मितं ।
यंत्रमेकोनपंचाशत्कोष्टकं स्थापयेद् बुधः ॥ ७४ ॥
ततः सृष्टिक्रमेणैव विन्यसेत् तत्र मात्रि(तृ)कां ।
स्वरचक्रमेकं पूर्वमंते हः स्यादजाभिधः ॥ ७५ ॥

न (स) ध्यायमानो(नो) विधिना स्याद् विश्वज्ञानकारण ।
यत स एव देवज्ञ सर्वज्ञ सर्वसिद्धिकृन् ॥ ७६ ॥
विनीताय सुशीलाय गभीराय महात्मने ।
शिष्याय गुरुणा देयमास्पद सपदामिद ॥ ७७ ॥
प्राणचाराद् विनिश्चित्य स्वस्य भाविशुभाशुभे ।
अशुभप्रतिघाताय कुर्याद् धर्मोद्यम सुधीः ॥ ७८ ॥

(१८) **विवेकविलास** (उ १–२)   प ११९–१३८

Beginning —

धर्मार्थकाममोक्षाणा सिद्ध्यै ध्यातेष्टदेवता ।
भागेऽष्टमे त्रियामाया उत्तिष्ठेदुद्यत पुमान् ॥ १ ॥
सुस्वप्न प्रेक्ष्य न स्वप्य कथ्यमह्नि च सद्गुरो ।
दु स्वप्न पुनरालोक्य कार्य प्रोक्तविपर्ययः ॥ २ ॥

End —

इत्थ किल द्वितीय–तृतीयप्रहरार्धकृत्यमखिलमपि ।
हृदि कुर्वन्त सन्त कृत्यविधौ नात्र मुह्यन्ति ॥ १११ ॥
सर्वव्यवसायविधिप्रक्रम समाप्त ।

विवेकविलास (उ ३–५) Incomplete   प १३८–१७०

Beginning —

वहिस्तोऽभ्यागतो गेहमुपविश्य क्षण सुधी ।
कुर्याद् वस्त्रपरावर्त देहशौचादिक न च ॥

End —

पापा‘ पट्त्र्यायगा सौम्यास्तनुत्रिकोणकेंद्रगा ।
स्त्रीसेवासमये सौम्ययुक्तेंदु [पुत्रजन्मद ॥]

११७ **श्रावक–द्वादशव्रतकथा** (प्रा) *   प १५९ ग्रा ३५००

११८ (१) **चैत्यवदनचूर्णि** (अपूर्ण) †   प ७९, १२¾"×१½"

(२) **प्रत्याख्यानचूर्णि**   प ११०

११९ **त्रुटितग्रन्थपत्रसग्रह**

१२० **विक्रमाकाभ्युदय** by **सोमेश्वरदेव**   प ८०

End —

---

* अपूर्णा त्रुटिता । † स्थिष्टा क्षीणा च ।

इति महाराजाधिराजश्रीपरमेश्वरसत्याश्रयकुलतिलकश्रीमद्भूलोकमल्लसोमेश्वर-देवविरचिते महाकाव्ये विक्रमांकाभ्युदयाख्ये जनपदवर्णनं नाम प्रथम उल्लासः ।
The end is in the margins.

१२१. दशवैकालिकलघुटीका by **हरिभद्रसूरि.** प. २०४; १५"×१½"

१२२. (१)न्यायप्रवेशकव्याख्या by **हरिभद्रसूरि.** प. १–२३; १३"×२½"

Beginning:—

सम्यग् न्यायस्य वक्तारं प्रणिपत्य जिनेश्वरं ।
न्यायप्रवेशकव्याख्यां स्फुटार्थां रचयाम्यहं ॥
रचितामपि सत्प्रज्ञैर्विस्तरेण समासतः ।
असत्प्रज्ञोपि संक्षिप्तरुचिसत्त्वानुकंपया ॥ २ ॥

End:—

न्यायप्रवेशकव्याख्यायावाप्तं मया च यत् पुण्यं ।
न्यायाधिगमसुखरसं लभतां भव्यो जनस्तेन ॥

समाप्ता न्यायप्रवेशटीका । कृतिराचार्यहरिभद्रस्य । ग्रंथप्रमाणमनु(?नुष्टुप्)च्छं-दसां श्लोकशतानि पंचांकतोपि ५०० मंगलं महाश्रीः ।

(२) **न्यायावतारवृत्ति**(अपूर्ण). प. १–२९

Beginning:—

अवियुतसामान्य–विशेषदर्शिनं वर्धमानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजविवृद्धये क्रियते ॥ १ ॥

(३) **वार्तिक.** प. ३–४

Beginning:—

हिताहितार्थसंप्राप्ति–त्यागयोर्यन्निबंधनं ।

(४) **वार्तिकवृत्ति** (विचारकलिका) by **शांत्याचार्य.** प. ४–१०१

Beginning:—

नमः स्वतः प्रमाणाय वचःप्रामाण्यहेतवे ।
जिनाय पंचरूपेण प्रत्यक्षात्यक्षदेशिने ॥

End:—

एवं जिनवरकथितं स्त्रीष्वपि मोक्षं न साधु मन्यंते ।
विध्यादिवादिनोपि हि तथापि मिथ्यादृशोऽह्रीकाः ॥
एवं सप्तनयां[बुवेजि]नमताद् वाह्यागमा येभवन्
स्थित्युत्पादविनाशवस्तुविरहात् तान् सत्यतायाः क्षिपन् ।
यो बौद्धाव(द्धोद)धिबुद्धि(द्ध)तीर्थी(र्थि)कमतप्रादुर्भवद्विक्रमो
मल्लो मल्लमिवान्यवादमजयत् श्रीमल्लवादी विभुः ॥

प्रामाण्यलक्षणमबाध(ध्य)मनन्य[मेय]ने(मू)त्राभिधानिगलि(दि)त विशद यदर्थे ।
मोक्षार्थसाधनपदार्थविधौ पटीय प्रोक्त प्रमाणमिह शाब्दमिद गरीय ॥

इति श्रीशात्याचार्यविरचिताया वार्तिकवृत्तौ आगमपरिच्छेद ।

सूरिश्चन्द्रकुलामलैकतिलकश्चारित्ररत्नाम्बुधि
सार लाघवमादधाति च गिरेर्यो वर्धमानाभिध ।
तच्छिष्यावयव स सूरिरभवत् श्रीशातिनामाकृत
येनेय विवृतिर्विचारकलिकानाम्ना स्मृतावा[रमन] ॥
अवज्ञान हीने समधिकगुणे द्वेषमधिक
समाने सस्पर्धो गुणवति गुणी यत्र कुरुते ।
तदस्मिन् ससारे विरलसुजनेपास्तविषया
प्रतिश्वा(ष्ठा)शा शास्त्रे तदपि न(च) भवेत् कृत्यकरण ॥
ग्रथाग्र २८७३ ।

१२३ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र (नवम पर्व) प १९६, ११½"×१½"

१२४ (१) उपासकदशाग प ६–४५
(२) अतगडदशाग प ४६–८४
(३) अणुत्तरोववाइ प ८४–९१
(४) प्रश्नव्याकरण प ९२–१५२
(५) विपाकश्रुत(अपूर्ण)

१२५ तिलकमजरीटिप्पन by शात्याचार्य प ८३, १४"×२"

Beginning—

सम्यक् नत्वा महावीर रागादिक्षयकारण ।
उत्पन्नानतविज्ञान देवपूज्य गिरीश्वर ॥ १ ॥
तिलकमजरीनाम्न्या कथाया पन्पद्धतिं ।
श्लेषभगादिवैषम्य विवृणोमि यथामति ॥ २ ॥

End —

श्रीशातिसूरिरिह श्रीमति पूर्णतले(ल्ले) गच्छे वरो मतिमता बहुशास्त्रवेत्ता ।
तेनामल विरचित बहुधा विमृश्य सक्षेपतो वरमिद बुध! टिप्पित भो ! ॥
इद विधाय यत् पुण्य निर्मल समुपार्जित ।
तेन भव्या दिव लब्ध्वा पश्चात् निर्वांतु मानवा ॥
ग्रथा० पचाशदधिक सहस्र ॥

१२६. (१) द्व्याश्रयकाव्य (प्रा०) by हेमाचार्य. प. १–७६; १५"×१$\frac{3}{4}$"

End:—

इति आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते प्राकृते महाकाव्ये अष्टमः सर्गः ।

समाप्तं च श्रीपृथ्वीचंद्रसूरिशिष्येण हरिचंद्रेण प्रह्लादनपुरे श्रीकुमारपालचरितं नाम प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यं । कार्तिकशुदि एकादश्यां रवौ समर्थितं । सं० ॥ ग्रंथाग्रं श्लोकमानं ९५० ॥ यादृशं etc.

(२) प्राकृतप्रबोध by नरचन्द्र. प. १–१२७

End:—

इति श्रीमलधारिशिष्यपं० नरचंद्रविरचिते प्राकृतप्रबोधे चतुर्थः पादः समाप्तः ।

नानाविधैर्विधुरितां विबुधैः स(स्व)बुद्ध्या
तां रूपसिद्धिमखिलामवलोक्य शिष्यैः ।
अभ्यर्थितो मुनिरनुज्झितसंप्रदाय-
सारंभमेनमकरोन्नरचंद्रनामा ॥

१२७. (१) चैत्यवंदनचूर्णि.
(२) वंदनकचूर्णि.
(३) प्रत्याख्यानचूर्णि. } by यशोदेव. १७८; १४$\frac{3}{4}$"×१$\frac{1}{4}$"

End:—

आवस्सय–पंचासय–पणवत्थूयविवरणानु(णु)सारेण ।
पच्चक्खाणसरूवं भणियं जसएवसूरिहिं ॥

Donor's Prasa'sti:—

प्राग्वाटवंशे प्रवरे पृथिव्यां देदा वरः श्रेष्ठिवरो बभूव ।
वसाभिधानश्च तदंगजन्मा तस्यापि पोपेत्यभिधस्तनूजः ॥ १ ॥
तस्य च तेजलदेवी जाया पुत्रश्च मलसिंहाख्यः ।
यो देव–गुरुषु भक्तो झेरंडकनगरमुख्यतमः ॥ २ ॥
तस्य च भार्या साउ धर्मासक्ता सुशीलसंयुक्ता ।
यस्याश्च मलयसिंहो मोहणदेवी च खलु पितरौ ॥ ३ ॥
तस्याश्च पंच तनया जूठिल–सारंग–जयतसिंहाख्याः ।
सहिताश्च पेतसिंहाभिधसेघाभ्यां वसुगुणाभ्यां ॥ ४ ॥
पुत्र्यस्तथा देउ सारुधरणूश्च पांचूश्च ।
रूडी मातू नाम्नी सप्तैते सुशीलगुणयुक्ताः ॥ ५ ॥
श्रीमत्तपागणाधिपसूरिश्रीदेवसुन्दरगुरूणां ।
उपदेशतोऽथ सम्यग् धर्माधर्मौ परिज्ञाय ॥ ६ ॥

साऊ सुश्राविका सौवपुत्रपुत्रीपरीवृता ।
पत्युर्मल्यसिंहस्य श्रेयसे शुद्धवासना ॥ ७ ॥
ज्योति करडविवृर्ति तीथकल्पाश्च भूरिश ।
चैत्यवन्नचूर्ण्यादि श्रीताड्पुस्तकत्रये ॥ ८ ॥
पत्तनेऽणहिल्लाह्वाने वार्द्धिवार्ध्यब्धिभूमिते ।
वत्सर लेखयामास नागशर्म्मद्विजन्मना ॥ ९ ॥
एषा सत्रधिना मोपाभिधश्राद्धेन धीमता ।
पाता–देदीतनूजेन लेखितेय सुपुस्तिका ॥ १० ॥

१७८ (१) कर्मस्तव (सवृत्ति) by देवेंद्रसूरि ग्र ८३२ प १–९३, ९½"×२"
(२) सग्रहणी by श्रीचद्रसूरि गा २७३ प १–२७
(३) क्षेत्रसमास गा ८५ प १–८
(४) धर्मलक्षण and तेतालीस दोष प १–४
(५) ससक्तनिर्युक्ति गा ५० प १–४
(६) कल्याणि(ण)कस्तव by आसराज श्लो० ३२ प १–३

End —

नमेर्ज्ञानममावस्याया[मा]श्विने पौर्णिमा नमिच्युतये ।
आशाराजनुता व. कल्याणे पूरयतु जिना ॥ ३२ ॥

(७) भावनाकुलक (प्रा०) गा ३० १–१६
(८) जीवाणुसट्ठिकुलक (प्रा०) गा २५
(९) भावनाकुलक by सोमदेव गा २४

End —

एय भावणकुलय वहुदुजणमरणसोगवुद्दिये(ए)ण ।
नियजीववोहणत्थ रइय ता सोमदेवेण ॥

(१०) भव्यजीवमनोरथ (प्रा०) गा १२
(११) चारित्रमनोरथमाला by धनेश्वर गा ३० (अनन्यद्रपत्राणि)

End —

इय भावणामसेया भव्वा सपावित्रमचिरेण ।
चरण धणेसरमुणिवइ भव्वा पावति परमपय ॥ ३० ॥

१२९. **त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र** by **हेमचन्द्र.**
(षष्ठं सप्तमं च पर्व) प. ४०+१–२०७; १७"×२½"

१३०. **हैमबृहद्वृत्ति** (अ. ६) Damaged. प. ६१–१७५; १४½"×२"

१३१. **उपदेशमालाकथासमास** (प्रा०). by **जिनभद्र.**
प. १७१; १४"×१¾"

The right side of the first few leaves is damaged.

Beginning:—

अरहंतमरिहमरुहं पणमिय सिरिवद्धमाणजिणं ।
संखेवेणं वोच्छं कहाउ उवएसमालाए ॥

End.—

२४ जमालिकथा ।

नीसेसभुवणपंडियसिरोमणी जयउ धम्मदासगणी ।
उवएसमालकारी सिस्सो सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥
उवमियभवप्पवंचकहा कया जेण निरुवमा लोए ।
विवरणकारस्स सया तस्स नमो सिद्धसूरिस्स ॥ २ ॥
सुगुरु[गु]णरयणसायरसिरिमं अस्सोगसूरिसिस्साणं ।
सुयचरणपवरसिरिसालिभद्दसूरिसिस्सेहिं ॥ ३ ॥
सिरिजिणभद्दमुणिदेहिं सुहयरो विवरणाणुसारेणं ।
उवएसमालपगरणकहासमासो कओ एस ॥ ४ ॥
एयं पढंति अभिओगजुया गुणंति
जाणंति जे उवइसंति परेसि(सि) सम्मं ।
जे वा सुणंति हिययंमि विभावयंति
तेसिं हविज्ज अभिवंछियधम्मसिद्धी ॥ ५ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

१३२. (१) **भवभावना** by **हेमचंद्रसूरि.** गा. ५३१ १–६०; १४"×१½"
(२) **एगवीसठाणपगरण** by **सिद्धसेनसूरि.** प. ६०–६७

End —

इय इक्कवीसठाणा उद्धरिया सिद्धसेणसूरिहिं ।
चउवीस जिणवरा[णमसेस]साहारणा भणिया ॥ ६६ ॥

एकवीसठाणपगरण समत्त ।

(३) प्रशमरति by उमास्वाति प १–४१
(४) जीवविचार by शांतिसूरि प २–८
(५) पचकल्लाण गा १३७ प ८–२९

Beginning —

तित्थ पवयणसुयदेवयं च नमिऊण सद्धभावेण ।
कल्लाणपचएण आइजिणद नमसामि ॥ १ ॥

End —

पवयणदेवीए नमो जीए पसाएण पचकल्लाणं ।
मदमइणा वि रइय कल्लाणपरपराहेउ ॥ १३७ ॥

पचकल्लाण समत्त ॥

(६) आत्मानुशासन by पार्श्वनाग ग्र ७६ प २९–४०
(७) सूक्ष्मार्थविचारसार by जिनवल्लभ ग्र १५५ प ४०–६३

१३३ (१) उपदेशमाला गा ५४२ प १–३९, १३$\frac{3}{4}$"×२$\frac{3}{4}$"
(२) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि गा २१४ प ३९–५५
(३) बारभावना प ५५–७०

Beginning —

पढममनि(णि)च्चमसरणय ससारो एगया य अनत्त ।
असुइत्त आसव सवरो य तह निज्जरा नवमा(मी) ॥

End —

समत्तमि उ लद्धे विमाणवज्ज न बधए आउ ।
जइ वि न समत्तजढो अहवा बद्धाउओ पुव्विं ॥ २१० ॥

भावना समत्ता ।

(४) खेत्तसमास (नमिऊण सजलजलहर) गा ८४ प ७०–७६
(५) सुबाहुचरित्र प ७६–९१

End:—

एयं सुवाहुचरियं गुणमुट्ठिएणं वीरेण सिट्ठं तु सुणेवि तुम्हे ।
पत्तेसु दाणं विहिणा विहेह लहेह जिं मोक्खमणंतसोक्खं ॥ २१८॥

सुवाहुचरितं समत्तं ।

(६) **सालिभद्दचरित्त** (प्रा०). गा. १७५ प. ९१–१०४

Beginning:—

सुरवरकयमाणं नट्ठनिसेसजाणं
भवजलहिसुजाणं सत्तहत्थयमाणं ।
वियरियवरदाणं छिन्नकम्मारि ताणं
पयडियवरनाणं वंदिडं वद्धमाणं ॥ १ ॥

End:—

इय परमपवित्तं सालिभद्दस्स एयं
चरियमय(इ)विसिट्ठं जे पढंती मणुस्सा ।
तह य अणुगुणंती जे उ वक्खाणयंति
नर–सुरवरसोक्खं भुंजिय जंति मोक्खं ॥ १७५ ॥

(७) **गोयमभासिय.** प. १०४–१०९

Beginning.—

नरिंद–देविंदनमंसियस्स जिणस्स वीरस्स महामुणिस्स ।
सीसो महप्पा खलु गोयमो त्ति सुणेह न(मे) तस्स सुभासियाइं ॥
लोए य वेए समहे तहेव तवत्थजत्ताइं सुभासियाइं ।
धम्मत्थकामेसु पवेइयाइं सुणेहि मे(भे) गोयमभासियाइं ॥ २ ॥

End:—

सम्मं पउत्ताइं सुहासियाइं धम्मत्थकामेसु पवेइयाइं ।
सोऊण मे गोयमभासियाइं पसन्नचित्ता निहु[य]ा य होह ॥
वीरस्स पाए विणओणयंगा विलीणमोहे जर–जम्ममुक्के ।
तिविहेण णिच्चं चरिया विसुद्धे भावेण तुब्भे सरणं उवेह ॥ ४० ॥

उभयमनुष्ट(ष्टुप्)च्छंदसा ५५ ॥

गोयमभासिया समत्ता ॥

(८) **जीवदयाप्रकरण** (प्रा०). गा. ११६ प. १०९–११८

(९) **दर्शनसप्ततिका** by **हरिभद्र.** गा. १२० प. ११८–१२८

Beginning —

नमिऊण वद्धमाण सावगधम्म समासओ वोच्छं ।
सम्मत्ताइभावत्थसगय सुत्तनीइए ॥

End —

गोसभणिओ य नि(वि)ही इय अणवरय तु चिट्ठनाणस्स ।
भवविरहवीयभूओ जायइ चारित्तपरिणामो ॥ १२० ॥

दर्शनसप्ततिकाप्रकरण समाप्त ।

(१०) वीरविज्ञप्तिका (अपभ्रंश) प १२८ (१)

Beginning —

सिरिवीरजिणेसर ! तिजयनाह ! दुहसयदावानलनीरनाह ! ।
भवजलहिजतुनिवहतया(धा)ह दय देहि वाय ॥ १ ॥

End —

जा चद दिवायर नदउ जिणहर पाम्वउ सिवसुहु सयलजणु ।
जगटिजतउ भवि मोहमहानिवि रक्खि २ जिण ! तुह सरणु ॥१३॥

वीरविज्ञप्तिका ।

(११) पचाशक by हरिभद्र प ३१

(क) सावयविहिधम्मपगरण		१–४

Beginning and end as in दर्शनसप्ततिका ।

(ख) दीक्षाविधान	गा ४४	प ४–६
(ग) वदनविधान	गा ५०	प ६–९
(घ) पूयाविहिपगरण	,,	९–१२
(ङ) पञ्चकल्याणविधि	,,	१२–१५
(च) स्नात्रविधि	,,	१५–१८
(छ) जिनभवनकारणविधान	,,	१८–२१
(ज) प्रतिष्ठाविधि	,,	२१–२५
(झ) यात्राविधान	,,	२५–२८
(ञ) समणोवासगपडिमा		२८–३१
(ट) साधुधर्म (त्रुटित)		३१–

(१२) कर्मस्तवभाष्य गा २५ प १–८

Beginning —

अहिणवगहण पयो जओ मतियाणदेसणा नाम ।
अविभागे गणुभवणा अणुदयपगरसुदीरणया ॥ १ ॥

End:—

सुहुमे दुरुत्तरखयपणयालमिगुत्तरं च पंचासी ।
पंचासी य अजोगी पयडीणं संतवोच्छेवो ॥ २४ ॥

कर्मस्तवभाष्यं समाप्तं ।

१३४. हैमलघुवृत्ति (आख्यात). प. २–१४५; १४½"×१½"

१३५. (१) कल्पसूत्र (मध्ये त्रुटित). प. १२१; १२½"×२½"
(२) कालकाचार्यकथा (त्रुटित).

१३६. (१) उपदेशमाला. प. १–७९; १०½"×२½"
(२) धर्मोपदेशमाला. प. ८०–९४
(३) मूलशुद्धिप्रकरण. प. ९४–१२७
(४) कल्याणकप्रकरण. प. १२८–(अपूर्ण त्रुटित).
same as १३२ (५).

१३७. संग्रहणीवृत्ति by मलयगिरि. प. २९८

End:—

इति श्रीमलयगिरिविरचिता संग्रहणीटीका समाप्ता ।
संवत् १२९० वर्षे माघवदि १ रवौ पुस्तकमिदं लिखितं ।

१३८. संघाचारटीका by देवेन्द्रसूरि. प. २५६; १८½"×२½"

End.—

इति श्रीसंघस्य प्रतिदिनमवश्यं कृतविधौ
सुधर्मानुष्ठाने प्रकटमधिकारः प्रथमकः ।
सदार्हच्चैत्यानां विहितविधिवद् वंदनवरः
श्रुतादाम्नायाच्च प्रकृतविवृतिः पारमगमत् ॥
श्रीदेवेंद्रसूरिविरचितायां श्रीसंघाचारटीकायां चैत्यवंदनाधिकारः प्रथमः समाप्तः ॥

१३९. अनेकार्थसंग्रह by हेमचंद्र. प. १२४; १८¾"×२"

१४०. (१) पुष्पमाला by हेमचंद्र (मलधारी). प. १–३२
(२) संग्रहणी. प. १–३७

Beginning —

निट्ठवियअट्ठकम्मं वीरं नमिऊण तिगरणविसुद्धं ।
नाणमहंतमहत्थं ता संगहणि त्ति नामेणं ॥ १ ॥

End —

ज उद्धिय सुयाओ पुव्वायरियकमसह य समईए ।
समियञ सुयधरेहिं तहेव सुयदेवयाए उ ॥ ३६६ ॥

सघयणी सम्मत्ता ॥

१४१ प्रकरणसंग्रह प २५२, १३¾"×२½"

(१) आवश्यकनिर्युक्ति प १–११७
(२) दशवैकालिक ११८–१३९
(३) ओघनिर्युक्ति १४०–१८०
(४) पिंडविशुद्धि by जिनवल्लभ १८१–१८५
(५) उपदेशमाला १८५–२०६
(६) धर्मोपदेशमाला २०७–२१०
(७) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि २१०–२१८
(८) विवेकमजरी २१८–२२३
(९) योगशास्त्र (४ प्रकाश) २२३–२४०
(१०) वीतरागस्तव २४१–२४९
(११) आत्मानुशासन २४९–२५१
(१२) लघु अजितशाति (अपभ्रंश) by वीरगणि २५१–२५२

Beginning —

णम अवयारि सोहम्मसुरसामिओ नणमि जेमि तुणइ भत्तिभरनामिओ ।
ति जिण छन्नयाग–कुळजसभूसणपरा अजिय–सतीउ नदु मगलकरा ॥

End —

एहु सघचउरे पक्खिय–चउमासए
अजिय–सतित्थओ भणइ जो निसुणए ।
कहइ गणिवीरगणि भवियनण जगए
तस(सु)ह तसु जाइ सुह सयलु सपज्जए ॥ ८ ॥

लघु अजित–शातिस्तवः समाप्त ।

Praśasti of the donor —

गि[ ]भेयमश्रीमरतः श्रीवीर श्रेयसेस्तु वः ।
त्रिलोकी विमितानद रमते यत्र सुधा ॥ १ ॥

ओं[आ]चार्यादिगुणग्रामरत्नै रत्नाकरोपमः ।
श्रीमान् श्रीमालवंशोयं विभाते भूमिभूषणं ॥ २ ॥
तत्रासीत् गुणसंपूर्णः पूर्णसिंहाभिधः सुधीः ।
तस्य पत्नी यशोदेवी सतीवर्गशिरोमणिः ॥ ३ ॥
उदयं नीतो दिनकृत् शशीव तेजो[भि]ः श्री[सिं]हो धीमान् ।
नयनं न कृतं जगतां जिनवचनं येन ॥ ४ ॥
उत्पन्ना कन्या ... ॥
श्रीमत्कीर्ति... ... ॥ ५ ॥
धनपालाभिधानेन नयोऽर्थेन मनुना ।
अनुजस्याथ पुण्याय ... ॥ ६ ॥
आशाप्रगाभिमा......... .... ।
.........आवश्यकं ...लिखितं धर्मशासनं ॥ ७ ॥
मंगलं भवतु सर्वजने मंगलं भवतु धर्मकर्मणि ।
मंगलं भवतु पाठकजने [मंगलं] भवतु लेखके सदा ॥
छ । छ । प्रशस्तिः कृतिरियमाशाप्रभस्य । मंगलं महाश्रीः ।

१४२.	(१) पणवीसठाणप्रकरण.	प. १–८	१२$\frac{3}{4}$"×२$\frac{1}{4}$"
	(२) पंचाशक.	प. १–६८	
	(३) कर्मस्तव.	६९–७४	
	(४) कर्मविपाक by गर्ग.	७४–८६	
	(५) शतकप्रकरण.	८६–९५	
	(६) सत्तरिप्रकरण.	९६–१०१	
	(७) आराधनाप्रकरण.	१०२–१२३	
	(८) संग्रहणी.	१२४–१५१	
	(९) ऋषिमंडल (अपूर्ण).	१५२–१८६	

१४३. पंचाशक. प. १५४

End:—

संवत् १२८८ वर्षे शाके ११५४ वैशाषशुदि ९ शुक्रदिने चंद्रावत्यां लिखितं । शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः । यादृशं etc.

१४४. प्रशमरतिवृत्ति by हरिभद्रसूरि. प. १९२

Beginning —

ओं नमो वीतरागाय ।

उदयस्थितमरुणकर दिनकरमिव विमलकेवलालोक ।
विनिहतजडतादोष सद्वृत्त वीरमानम्य ॥ १ ॥
वक्ष्यामि प्रशमरतेर्विवरणमिह वृद्धवृत्तित किंचित् ।
जडमतिरप्यक्कठोर स्वस्मृत्यर्थं यथाबोध ॥ २ ॥
यद्यपि मदीयवृत्ते साफल्य नास्ति तादृश किमपि ।
सुगमत्व–लघुत्वाभ्या तथापि तत् सभवत्येव ॥

इहाचार्य॰ श्रीमानुमास्वातिपुत्रशासितकुतर्कजनितवितर्कप्रपच पचशतप्रकरण-प्रबधप्रणेता वाचकमुख्य समस्तश्वेतावरकुलतिलक etc

End —

यत्तालये मद्गुरूपशोभे सन्मगले सद्बुधराजहसे ।
तारापथे वा सु(चारु)कविप्रचारे श्रीमानदेवाभिधसूरिगच्छे ॥ १ ॥
भव्या बभूवु शुभशस्यशिष्या अध्यापका श्रीजिनदेवसज्ञा ।
तेषा विनेयैर्गुरुभक्तियुक्ते प्रज्ञाविहीनैरपि शास्त्ररागात् ॥ २ ॥
श्रीहरिभद्राचार्यै रचित प्रशमरतिविवरण किंचित् ।
परिभाव्य वृद्धटीका सुखबोधार्थं समासेन ॥ ३ ॥
अणहिलपाटकनगरे श्रीमज्जयसिंहदेवनृपराज्ये ।
बाण–वसु–रुद्रसख्ये विक्रमतो वत्सरे व्रजति ॥ ४ ॥
श्रीधवलभाण्डशालिकपुत्रयशोनागनायकवितीर्णे ।
सदुपाश्रयस्थितैस्ते समर्थित शोधित चेति ॥ ५ ॥
यदिहाशुद्ध किंचित् छद्मस्थत्वेन लिखितमस्माभि ।
तच्छोध्य धीमद्भि सम्यक् सचिंत्य समयज्ञै ॥ ६ ॥
शास्त्रस्य पीठबध १ कषाय २ रागादि ३ कर्म ४ करणा ५ र्थाः ६ ।
अष्टौ च मदस्थाना ७ आचारो ८ भावना ९ धर्म १० ॥ ७ ॥
तदनु कथा ११ जीवाद्या १२ उपयोगा १३ भाव १४ षद्विध द्रव्य १५ ।
चरण १६ शीलागानि १७ च ध्यान १८ श्रेणी १९ समुद्घाता २० ॥८॥
योगनिरोध क्रमश २१ शिवगमनाविधानमल्पफलमस्य ।
२२ द्वाविंशत्यधिकारा मुख्या इह धर्मकथिकाया ॥ ९ ॥
व्याख्यामेतस्य शास्त्रस्य कृत्वा पुण्य यदर्जित ।
तेन भव्यो जनः सर्वो लभता शर्ममुत्तम ॥ १० ॥

धात्री धात्रीधरा यावद् यावचंद्र–दिवाकरौ ।
तावद्ध्यानविध्वंसा नंदाद्येषा सुपुस्तिका ॥ ११ ॥
ग्रंथाग्रमत्र जातं प्रत्यक्षरगणनतः सस्त्रायाः ।
सप्तैतरष्टादश शतानि श्लोकमानेन ॥ १२ ॥

अंकतो ग्रंथ० १८०० । इति श्रीबृहद्गच्छीयश्रीहरिभद्रसूरिविरचिता प्रशमरतिवृत्तिः समाप्ता ।

Colophon:—

सं० १२९८ कार्तिकसुदि १० बुधवारे प्रशमरतिपुस्तिका लिखितेति । मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु लेखक–पाठकयोः ।

१४५. सप्ततिकाटीका by मलयगिरि. प. १६२

End:—

निरुपमगनंतमनंतं शिवपदमधिरूढमपगतपारु(?पांसु)रूकं ।
दर्शितशिवपुरमार्गं वीरजिनसतं परमशिवं ॥
यस्योपान्तेपि संप्राप्ते प्राप्यंते संपदोलनाः ।
नमस्तस्मै जिनेशश्रीवीरसिद्धांतसिंधवे ॥ २ ॥
यैरेषा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।
अनुपकृतपरोपकृतश्चूर्णिकृतस्तान् नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
प्रकरणमेतद् विषमं सप्तति(ला)ख्यं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ४ ॥
अर्हंतो मंगलं सिद्धान् मंगलं संयतानहं ।
अशिश्रियं जिनाख्यातं धर्मं परममंगलं ॥ ५ ॥
इति श्रीमलयगिरिविरचिता सप्ततिकाटीका समाप्ता ।

Colophon:—

संवत् १२२१ वर्षे चैत्रशुदि ४ बुधे । ग्रंथाग्रं ३७८० ॥

१४६. (१) ओघनिर्युक्ति. ग्रं. ११९० प. १–११२
(२) पिंडनिर्युक्ति. ग्रं. ७०३ प. ११३–१९३
१४७. शिशुपालवध. Damaged. प. २२३
१४८. (१) आराधनाकुलक by सोमसूरि. प. ७२–८४
(२) जीवाणुसट्ठिसंधि (अपभ्रंश). प. ८५–९२
(३) अनाथिसंधि (,,). प. ९२–१०१
(४) अवंतिसुकुमालसंधि (,,). प. १०१–१२१

१४९ (१) सग्रहणीरत्न by मलधारि श्रीचद्रसूरि. प १–२०
(२) क्षेत्रसमास (नमिऊण सजलजलहर०) प १०–२८
(३) लघुसंग्रहणी by हरिभद्र प २८–३०
(४) कर्मस्तव गा ५४ प ३०–३३
(५) कर्मविपाक. गा १६८ प ३३–४४
(६) गौतमपृच्छा गा ६४ प ४४–४९
(७) जीवविचार by शातिसूरि गा ५१ प ४९–५२
(८) पिंडविशुद्धि. गा १०४ प ५२–६१
(९) अजितशांति गा ४० प ६१–६५
(१०) लघु अजितशाति (अपभ्रश) गा ८ प ६५–६६
(११) मिथ्यात्वपरिहारकुलक (प्रा०) गा ३० प ६६–६८
(१२) सप्तपष्टि सम्यक्त्वभेद (प्रा०) गा १६ प ६८–६९
(१३) उपदेशगाथा (सम्यक्त्वविषये) गा २६ प ६९–७१
(१४) नवतत्त्व गा १६ प ७१–७२

१५० (१) वसतराज (शाकुनग्रन्थ अपूर्ण निरुपयोगि)
(२) योगसार ? (सविवरण ?)

१५१. (१) कल्पसूत्र
(२) कालिकाचार्यकथा (प्रा०) गा १५४ } प ९७

१५२. हैमलघुवृत्त्यवचूरिका (आख्यात and कृत्) by धनचंद्र
८०+६२, ९"×०"

End —

पडितधनचद्रेण व्याकरणलघुवृत्त्यवचूरिका श्रुतोद्धृता च सुगुरो श्रीमद्देवेंद्रसूरितः श्रीसिद्धहेमव्या० कृतम्

१५३ हैमलघुवृत्ति (आख्यात) प १६०, १३"×१¾"

१५४ शभलीमत by दामोदरगुप्त *प १८३+२–१५, १५"×२"
गाथा १०३९, प्रथाग १२९०

Beginning —

ओं नमः शिवाय ।

स जयति सपन्पमयो रतिमुखशतपत्रचुम्बनभ्रमर ।
यस्यानुरक्तललनानयनान्तविवेष्टितं यसौ ॥ १ ॥

* आदितःपत्राणि शकलरूपम्, १–१२ पत्राणि इतराणि ।

अवधीर्य दोषनिचयं गुणलेशे सन्निवेश्य मतिमार्याः ! ।
शृंभल्या मतमेतद् दामोदरविरचितं शृणुत ॥ २ ॥
अस्ति खलु निखिलभूतलभूषणभूता विभूतिगुणयुक्ता ।
युक्ताभियुक्तजनता नगरी वाराणसी नाम ॥ ३ ॥
अनुभवतामति यस्यामुपभोगान् [कामतः] शरीरवतां ।
शशधरखंडविभूषणदेहलयः किल न दुःप्रापः ॥ ४ ॥
चंद्रविभूषितदेहा भूतिरताः सद्भुजंग[परि]वाराः ।
वारस्त्रियोपि यस्यां पशुपतितनुतुल्यतां याताः ॥ ५ ॥

विकराला advises मालती—

Fol. 25:— वात्स्यायन-मदनोदय-दत्तक-विटपुत्र-राज[पुत्रा]द्यैः ।
उच्छ्वसितं यत् किंचित् तत् तस्या हृदयदेशमध्यास्ते ॥ १२२ ॥
भरत-विशाखिल-दत्तिल-वृक्षायुर्वेद-चित्र-सूत्रेषु ।
पत्रच्छेदविधाने भ्रमकर्मणि पुस्तशास्त्रेषु ॥ १२३ ॥

The हारलतोपाख्यान begins on fol. 85, with verse 173 and ends in fol. 96, verse 495.

The names कुसुमपुर, पाटलिपुत्र, आबु, सुन्दरसेन etc. occur in this उपाख्यान.

Fol. 108:— रणशिरसि हते चक्रे वज्रोपमयंत्रनिर्गतप्राणा ।
प्राणान् मुमोच गणिका न मंत्रविधिना हता नाम ॥ ५३१ ॥
कालवशेनायासीत् पंचत्वं दाक्षिणात्यमणिकंठः ।
प्रेमोपगता वेश्या तेनैव समं जगाम भस्मत्वं ॥ ५३२ ॥
भास्करवर्मणि याते सुरवसतिं भूभुजा निवार्यमाणापि ।
तद्दुःखमसहमाना प्रविवेश विलासिनी दहनं ॥ ५३३ ॥
ज्वालाकरालहुतभुजि नम्राचार्यः पपात नरसिंहः ।
तस्मिन्नेव शरीरं निजमजुहोच्छोकपीडिता [दा]सी ॥ ५३४ ॥
प्रीतिभराक्रांतमतिस्त्रिदशालयजीविकां क्रमोपनतां ।
अंगीचकार मुक्त्वा कदंबका भट्टविष्णुमामृत्योः ॥ ५३५ ॥
देशांतरादुपेते प्रसादमात्रेण वीक्षिते विनते ।
पादयुगं त्यजति न वामदेवस्य समिति हतस्य ॥ ५३६ ॥
भट्टकदंबकतनये याते वसतिं परेतनाथस्य ।
चक्रे देहत्यागं रणदेवी वारयोषितां मुख्या ॥ ५३७ ॥

अस्यामेव नगर्यां द्रविणमदात् कालसचितमशेष ।
प्रेमाकृष्टा गणिका भट्टात्मजनीलकण्ठाय ॥ ५३८ ॥

589 Aryās up to नि सारण Dismissal of the lover

Fol 120 — इदानीं नि सारणोपाय व्याख्यास्याम ।

Fol 129 —मित्रसन्धान inducing the man who was dismissed before as he had no wealth but who has now become rich 47 verses in all

Fol 144 — शृणु सुश्रोणि ! यथास्मिन् कलशेश्वरपादमूलमजर्यां ।
प्रवराचार्यदुहित्रा राजसुतश्चर्वितश्च मुक्तश्च ॥

इदानीं मजर्य्याख्यानमाह 119 verses in all

New numbering of verses for this आख्यायिका has been given here

मजरीकथा *does not end at the end of the second century of* Aryas

End (i e verse 318) —

अयि सुभ्रवेनत् क्रियते
आततान रतिकर्म ॥ ३१८ ॥

ग्रन्थाग्र १२९० द्वादशशतानि नवत्यधिकानि ॥

Some portion of the work, seven folia in all are damaged The folia containing the stanzas 200-300 are lost, and amongst the stanzas 300-319 only portions remain

१५५ (१) उपदेशमाला by धर्मदासगणि गा ५४३ प ६०, १२३/४"×२"

Beginning —

नमिऊण जिणवरिंदे इद-नरिंदच्चिए तिलोयगुरू ।

End —

अक्खरमत्ताहीण ज ज गुणिय अयाणमाणेण ।
त खमउ मज्झ सव्व जिणवयणविणिग्गया वाणी ॥ ५४३ ॥

(२) उपदेशमाला by हेमचद्रसूरि गा ५०५ प ६०–१२०

(३) आवश्यकस्वरूप गा ३१७ प १२१–१५५

Beginning —

जह गणहरेहि भणिय सुत्तमि तहा परपराणुगय ।
आवस्सगस्सरूव साहेमि तहा समासेण ॥ १ ॥

End:—

पच्चक्खाणमिणं सेविऊण भावेण जिणवरुद्दिट्ठं ।
पत्ता अनंतसत्ता सासे(मय)सुक्खं लहु मुक्खं ॥ २१७ ॥

(४) संग्रहणीरत्न by श्रीचंद्रसूरि. प. १५५–१८०
(५) जंबूद्वीपसमास. गा. ११२ प. १८०–१८८
(६) विवेकमंजरी. गा. १४५ प. १८९–२०१
(७) उपदेशकंदली. प. २०१–२१५
(८) पिंडविशुद्धि. प. २१६–२२४
(९) धर्मोपदेशमाला. प. २२५–२३४
(१०) ज्ञानप्रकाशकुलक (अपभ्रंश). गा. ११४ प. २३४–२४५

Beginning:—

देवहं देवु सु जगी जयउ तिहुयणगुरु जिणराउ ।
अज्ज वि नाणपसाउ जसु पसरइ पयडपहावु ॥ १ ॥

End:—

जहठियगुणलक्खा जे हवंतीह दक्खा विसयसुहविरत्ता अप्पनाणप्पसत्ता ।
सिरिजिणपहलग्गा भव्ववग्गा समग्गा परमपयसुहाणं जायइं ते निहाणं ॥११४॥

ज्ञानप्रकाशकुलकं रचितमिदं श्रीजिनप्रभाचार्यैः ।
श्रीशत्रुंजयसत्तीर्थसेविभिर्मोहनाशाय ॥ ११५ ॥

(११) आत्मानुशासन. प. २४७–२५६
(१२) मूलशुद्धि. प. २५६–२७४
(१३) योगशास्त्र (४ प्रकाश). प. १–३४
(१४) वीतरागस्तव. प. ३४–४८
(१५) भक्तामर. प. ४८–५३
(१६) नवतत्त्व. प. ५४–५८
(१७) एगवीसठाणपगरण. प. ५८–६२
(१८) लघुरत्नत्रय. प. ६३–६५
(१९) परमसुखद्वात्रिंशिका by जिनप्रभ (आगमिक). प. ६५–६७
(२०) धर्मलक्षण. प. ६७–६८
(२१) प्रश्नोत्तररत्नमाला. प. ६८–७०
(२२) दशवैकालिक (४ अध्ययन). प. १–९

(२३) चउसरण प ९–१२
(२४) साधारणस्तव (प्रा०) प १२–१३

१५६ पचाशकं (२०) प १२९

Beginning —

नमिऊण वीरनाह वोच्छ नवकारमाइउवहाण ।
किपि पइट्ठाणमह विमूढसमोहमहणत्थ ॥

End —

इय भूरिहेउजुत्तीजयमि वहुकुसलहिए मग्गे ।
कुग्गहविरहेण वज्जसह महह जइ मुक्खसुहमणह ॥

इति विंशतितम प्रकरण समाप्त ।

१५७ न्यायकुसुमाजलिटीका by वामध्वज प १५५, १२३/४"×१३/४"

Beginning —

यद् योगिमुख्यैरपि नैव गम्य यत् कारण सर्ग ल्य स्थितीना ।
यदर्धदेहस्थितसुदरीकमीशस्य तद्रूपमह नमामि ॥ १ ॥
भुवनत्रितये यस्य कीर्त्या पल्लवित विभो ।
त नमामि विरूपाक्ष गुरु वाक्-काय-मानसैः ॥ २ ॥
विषममथदुर्ग्रथिविपाटनपुर सर ।
वामध्वजेन सवेत क्रियते कुसुमाजलौ ॥ ३ ॥
भ्रातस्तर्क ! तवातिकर्कशतया मातर्मृदुत्वात् तव
भ्राह्मि ! क्वापि न दृश्यतेत्र युवयोर्योगो जने यद्यपि ।
कारुण्येन तथापि मामकमुखाख्याजे मुहु श्रीयता
येनाह कुसुमाजलेर्विवरण कुर्यामहार्यद्युति ॥ ४ ॥
यद्यप्यस्य विवेचितानि बहुशस्तत्त्वानि तज्ज्ञैर्जनै
मद्ग्रथे ननु पिष्टपेषणमति कार्या तथाप्यत्र न ।
रत्नानि त्रिदशैर्यदप्यवहितैर्निर्मथ्य पाथोनिधे-
राकृष्टानि तथापि जातु किमसौ रत्नैर्भवत्युज्झित ? ॥ ५ ॥

First Colophon —

श्रीवामेश्वरध्वजविरचिते कुसुमाजलिनिवधे प्रथम परिच्छेदः समाप्त ।

१ एकोनविंशपचाशकोपरि विंशतितमसुपधानपचाशकमत्र नियते ।

मिथ्याज्ञानतमिस्रमुद्रितदृशः संसारदुःखाकुलान्
लोकान् दर्शयितुं सुमार्गशमिता न्यायागमैर्व्यंजिता ।
श्रीवामध्वजनामधेयमुनिना विद्यावतामर्जिता
टीका(के)यं कुसुमांजलेर्विरचिता चेतश्चमत्कारिणी ॥ १ ॥
वामध्वजेन रचिता जगतां हिताय न्यायप्रबंधकुसुमांजलिसंज्ञकस्य ।
श्रीशैलराशिगुरुमन्युहिताय चारु टीकां लिलेख परमाक्रमनाः सुमेध्या ॥

End.—

इति परमपाशुपताचार्यपंडितश्रीवामेश्वरध्वजविरचिते न्यायकुसुमांजलिनिबंधने पंचमः परिच्छेदः ।

दोषेष्वेव गुणान् स्वयं विरचिते ग्रंथे गुणेष्वेव च
दोषानन्यकृते यदाप्यवहिताः शंकाः समारोपितुः ।
तन्मुक्त्वैव तथापि धूर्यैरचितः माहात्म्यमालंब्य च
ग्रंथोयं गुण....यैव सततं सद्भिः समावर्ण्यतां ॥ १ ॥
पारंपर्यवशाद् गुरोर्गुरुगुणग्रामैः सहस्रादिभिः
वादान् स्वीयविचारतश्च सुधियां शश्वन्न स वदि(संवाद)तः ।
निर्णीतं कुसुमांजलेः किमपि यत् तत्त्वं मया सांप्रतं
कार्यस्तत्र विपर्ययो न चतुरे वदि(र्वाचां) विचारोद्यतैः ॥ २ ॥
यस्मिन् जल्पति वाग्यवक्रिमवशाद् वक्रत्वमत्यद्भुतं
बिभ्राणास्तदुपाधि षडपि ते तर्काः पुरो वादिनां ।
तस्मात् तत्त्वमवेत्य तात्त्विकगुरोः श्रीमद्विरूपाक्षत-
श्चक्रे वृत्तिमिमां समाहितमतिर्वामध्वजो धीरधीः ॥ ३ ॥
शुभमस्तु सर्वजगतः etc. सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥

Colophon:—

स्वस्ति परमभट्टारकपरमेश्वरपरमशैवसप्रक्रियोपेतमहाराजाधिराजमहासामंताधिपतिः राज्ञा श्रीयुवराजदेवसभुज्यमानचौसानगरावस्थिते महामहोपाध्यायमिश्रस्तलेमाणेसुतउपाध्यायश्रीमहादेवस्य पाठार्थं तीरभुक्तिसं०कर्णकुलालंकारठकुरश्रीमाधवेन लिखितमिदं यथा दृष्टं तथा लि..........

१५८. कर्मविपाकवृत्ति (स्वोपज्ञ) by **देवेन्द्र.** प. *१८९; ९½"×१¾"

* अत्र त्रुटितपत्राण्येतानि २८, २९, ४९, ५०, ८६, ८७, १०७, १२७, १६५, १६८, १७०

१५९, (१) योगशास्त्र (१० प्रकाश), प, १–१००, १३¾"×२"
(२) वीतरागस्तव ग्र, १०४५ प १०१–११९*

Colophon —

संवत् १२२८ वर्षे श्रावणसुदि १ सोमे अद्येह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजपरमार्हतश्रीकुमारपालदेवकल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि सामंतमंत्रिणि वलापद्रपथक परिपथ[य]तीत्येव काले प्रवर्तमाने श्रीप्राग्वाटवंशोद्भवठ० कटुकराजतत्सुतठ० सोलाक तत्पत्नी राजुका ताभ्यां पुत्रेण जगत्सिंहनाम्ना सवाणु द्रमायातेन प० थूलभद्रयोग्या पुस्तिका ॥

१६० अनेकार्थसङ्ग्रह by हेमचन्द्र ग्र १८२७ प ४९

१६१ (१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) प १–३१, १४½"×२"
(२) वीतरागस्तोत्र प ३२–४५
(३) बोधप्रदीप(त्रुटित) प ४५–५२

Beginning—

चूडोत्तंसितचारुचंद्रकलिकाचंचच्छिखाभास्वरो
लीलादग्धविलोलकामशलभः श्रेयोदशाग्रे स्फुरत् ।
तिमिरप्राग्भारमुच्छेदयंस्
चेतःसद्मनि योगिनां विजयते बोधप्रदीपो हरः ॥ १ ॥

End —

किं करिष्यत्यहो तेषां माया
येषां बोधप्रदीपेन मुक्तिमार्गः प्रदर्शितः ॥ ५० ॥
बोधप्रदीपः समाप्तः ।

(४) आत्मानुशासन प ५२–५७
(५) मोक्षोपदेशपञ्चाशिका by मुनिचन्द्रसूरि प ५७–६१
(६) प्रशमरति प ६१–८३
(७) ज्ञानाङ्कुश प ८४–८६†

Beginning —

महात्मना सत्त्ववशाद्यस्थितिर्दृष्टा परिज्ञानसमाहितात्मना ।
परोपचारेषु तु मादृगात्मनः समानयेत् कल्पनया नयांकुशं ॥ १ ॥
यथा ममात्मा प्रियसंपदुद्यतस्तथा परेषामथवा विशेषतः ।
अथाप्नुयुश्चेन्मदभिप्रवात् प्रियं न ते धरेयुः कथमात्मनः प्रियं ॥ २ ॥

* अन्तिममर्धं पत्रं नास्ति । † पञ्चाशीतितमं पत्रं न दृश्यते ।

End:—

सर्वतः परिधावंतं मनोमत्तमतंगजं ।
ज्ञानांकुशवशं कृत्वा पुनः पंथानमानयेत् ॥ २८ ॥

ज्ञानांकुशप्रकरणं समाप्तमिति ।

(८) कर्मग्रन्थ }
(९) प्रवचनसन्दोह } प. ८६–१५५

(१०) पञ्चाशक. प. १५५–२२१

(११) उपदेशमाला }
(१२) दशवैकालिक } त्रुटित प. १–२५३

१६२. पिण्डविशुद्धिवृत्ति by **यशोदेव.** प. १५८; १३"×१½"

१६३. (१) **आवश्यकनिर्युक्ति** (अपूर्ण). प. १–२०९
(२) **परिग्रहप्रमाण** (प्राकृत). गा. ३३ }
(३) ,, गा. ४१ } प. १–१० त्रुटित
(४) ,, गा. ४२ }

१६४. हैमशब्दानुशासनवृत्ति.
(द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादपर्यन्तम्) प. १४४; १५"×१⅔"

१६५. (१) **चैत्यवन्दन.** }
(२) **प्राभातिकाष्टक.** } प. १–५

Beginning:—

सर्वज्ञ सर्वहित सर्वद सर्वदर्शिन् सर्वार्थवाग्विभवबोधितसर्वसत्त्व ! ।
नित्यं चतुःसुरनिकायकृतांघ्रिसेव ! दृष्टोसि देव ! मम संप्रति सुप्रभातं ॥

End.—

प्रातर्जिनं प्रतिदिनं मनसि स्मरंतो ये सुप्रभातमिदमस्खलितं स्मरं(पठं)ति ।
ते सर्वदैव दिवसान् परमप्रमोदकल्याणकल्पितगुणान् गुणिनो नयंति ॥ ९ ॥

इति प्रभाताष्टकमिदं समाप्तं ॥

(३) **शाश्वतजिनचैत्यस्तवन** by **धर्मसूरि.**

Beginning:—

नित्ये श्रीभवनाधिवासभवनव्राते मणिद्योतिते
कोट्यः सप्त जिनौकसां समधिका लक्षास्तथा सप्ततिः ।
प्रत्येकं भवनादिषु प्रतिसभं स्तूपत्रयं शाश्वतं
तत्र श्रीऋषभादयो जिनवराः कुर्वंतु वो मंगलं ॥ १ ॥

End —

शाश्वताशाश्वतान्यैश्च (०न्ये च)चैत्यानि पुरुपोत्तमा ।
भव्येभ्यो मगल दद्यु स्तुता श्रीधर्मसूरिभि ॥ १४ ॥
इति शाश्वतजिनचैत्यस्तवन ।

	(४) जम्बूद्वीपसमास		प	६–८
	(५) यतिप्रतिक्रमणसूत्र		प	१–३
	(६) दशवैकालिक		प	३–१८
	(७) पाक्षिकसूत्र		प	१८–२५
	(८) अजितशान्ति		प	२५–२७
	(९) पिण्डविशुद्धि		प	२७–३०
	(१०) आवश्यकनिर्युक्ति		प	३०–९९
	(११) ओघनिर्युक्ति	ग्र ११४०	प	९९–१२९
	(१२) पिण्डनिर्युक्ति	ग्र ७१६	प	१२९–१४७
	(१३) उत्तराध्ययन	ग्र ३५००	प	१४७–१९४
१६६	(१) पुष्पमाला by हेमचन्द्र		प	१–४७
	(२) धर्मोपदेशमाला		प	४७–५६
	(३) पापप्रतिघात-गुणबीजाधान		प	५६–६१
	(४) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि	गा २१२	प	६१–७९
	(५) पञ्चकल्याणक		प	७९–९२

Beginning —

निरथ पवयणसुयदेवय च नमिऊण भावेण ।
कल्लाणपचएण आइजिणिद नमसामि ॥ १ ॥

	(६) जीवविचार		प	९२–९७
	(७) शीलोपदेशमाला		प	९८–१०९
	(८) धर्मरत्न by शान्तिसूरि	गा १४५	प	१०९–१२४
	(९) सङ्ग्रहणी by श्रीचन्द्र		प	१२४–१४७
	(१०) अतिचार		प	१४७–१५५
	(११) नवपदप्रकरण		प	१५५–१६९
१६७	(१) शान्तिनाथचरित्र (त्रिषष्टिश ५ पर्व)		प	१–१४६

Prasasti of the Donor —

श्रासासतनिर्सनिरुद्धसुधा मद्धृततासगत
श्रोघतर्पपरपरापरिगत प्रासप्रविष्टो शुचि ।

रत्नानां खनिरुन्नतो मुनिमतः श्रीमानृजुः प्रायशो
वंशो वंशसमः समस्तविदितः **श्री**मालसंज्ञः परः ॥ १ ॥
तस्मिंश्चा**रु**भटश्रेष्ठिकुलाब्धिसोमसंनिभः ।
शील्लकुक्षिसरोहंसः श्रेष्ठी **सो**माभिधोभवत् ॥ २ ॥
स्वच्छश्चेतसि सस्पृहश्च यशसि प्रद्वेपवानागसि
मंदो नर्मणि पापकर्मणि जडः सक्तः शुभे कर्मणि ।
साधुः साधुजने विधुः परिजने वंधुः परस्त्रीजने
यो लिप्सुश्चरणे पटुर्वितरणे दक्षः क्षमाधारणे ॥ ३ ॥
सलक्षणाभिधा पत्नी लक्ष्मीर्विष्णोरिवाभवत् ।
तस्य लक्षणसंपूर्णा मधुरालापसारणिः ॥ ४ ॥
स्फुरितनयविवेको **नाग**पालो विनीतो जिनमतगतशंको विद्यते तस्य पुत्रः ।
जिनपतिपदभक्तः शुद्धधर्मानुरक्तः कुमतगमविरक्तो दान-दाक्षिण्ययुक्तः ॥५॥
चिंतामणिः प्रणयिनां वसतिर्गुणानां लीलागृहं मधुवचोरचनांगनायाः ।
पुत्री ततः समजनिष्ट सुशीलरम्या **मो**पल्लदेव्यभिधया मतिगेहमेकं ॥ ६ ॥
दानधर्मं त्रिधाश्रौपीदुपष्टंभालयश्चुतात् ।
भक्त्या **मो**पल्लदेवीह स्वगुरोर्मुखतोन्यदा ॥ ७ ॥
तत्रापि श्रुतदानस्य शुश्राव फलमुत्तमं ।
तन्निदाना हि वस्तूनां हेयादेयव्यवस्थितिः ॥ ८ ॥
ततश्च । यस्य ध्याननिलीनस्य हाव-भावप्रकाशनैः ।
न चेतश्चालयंति स्म देव्यो रूपश्रियोद्धुराः ॥ ९ ॥
तस्य श्री...........**सो**मस्य श्रेयसे पितुः ।
चरित्रं लेखयित्वादात् श्रीधनेश्वरसूरये ॥ १० ॥
यस्याः क्षीरपयोनिधिर्निवसनं हारस्रजस्तारका-
स्ताडंके शशि-भास्करौ सुरधुनी श्रीखंडपुंड्रस्थितिः ।
सा कीर्तिर्नरिनर्ति यावदमला **वीर**स्य विश्वत्रयी-
रंगे तावदमंददुंदुभितुलां धत्तामसौ पुस्तकः ॥ ११ ॥

(२) योगशास्त्र (द्वादशमः प्रकाशः) by **हेमाचार्य.** प. १–२३

१६८. (१) आचाराङ्ग. प. १–१२७

End:—

समाप्तं श्री**आचार**[:] प्रथममंगसूत्रमिति । अंकतोपि ग्रंथाग्रं २६४४ । छ । छ ।

Prasasti of the Donor—

उत्तुग सरल सुवर्णरुचिर शाखाविशालच्छवि
सच्छायो गुरशैललब्धनिलय पर्वश्रियालङ्कृत ।
सद्वृत्तत्वयुत सुपत्रगरिमा मुक्ताभिराम शुचि
पल्लीपाल इति प्रसिद्धिमगमद् वश सुवशोपम ॥ १ ॥
निस्तोम परिपूर्णवृत्तमहिमा मुक्तामणि प्रोज्ज्वल-
स्तत्राभूद् विमलोऽमद्वसुरसौ श्रीचन्द्रनामा गृही ।
श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्य सदनव्याजेन येनाहितो ।
मेदिन्या स्वयश प्रकाशधवल स्फूर्य(र्जे)त्किरीट स्फुट ॥ २ ॥
तस्यासीद् गृहमेधिनी जिनवच पीयूषपूर्णश्रुति-
र्मोइ इत्यभिधा बुधैर्मुररिपोर्लक्ष्मीरिव प्रोच्यते ।
सा प्राचीव विवेकिसाभडसुधीसामतसज्ञौ सुतौ
सूर्याचन्द्रमसाविव स्फुटकरौ धत्ते स्म पुत्राशयौ ॥ ३ ॥
आसीत् तद्भगिनी स्ववशनभस सचन्द्रिका निर्मला
नाम्ना श्रीमतिराश्रितागममति सद्दर्शनालङ्कृति ।
श्रुत्वा जैनवचो विवेच्य विविध ससारनि सारता
सद्य श्रीजयसिंहसूरिसविधे दीक्षामसावमहीत ॥ ४ ॥
तस्या एव भगिन्या शातूनाम्ना विशालमभिलेख्य ।
आचारसूत्रपुस्तकमिह दत्त श्रीमतिगणिन्यै ॥ ५ ॥
इन्दुर्यावदमदमदरगिरिर्यावत् सुराणा सरिद्
यावद् यावदिलातल जलनिधिर्यावन्नभोमडल ।
यावत् सान्द्रमनिन्दनदनवन यावद् यशोऽस्त्यर्हता
यावत् तावदिह प्रबोधतरणिर्नन्द्यादसौ पुस्तक ॥ ६ ॥
एतत् पुस्तकममल सकल श्रीधर्मघोषसूरीणा ।
व्याख्याहेतोरर्पितमिह सद्य श्रीमतिगणिन्या ॥ ७ ॥

(२) आचारनिर्युक्ति प १-३२

प्रशस्ति Same as above

१६९ उपदेशमालावृत्ति by मुनिदेवसूरि प ६२८, १६३/४"×१३/४"

Beginning —

अर्हतमाद्यमुदितामलकेवल त नौमि प्रभु विगतराग-रुपस्य यस्य ।
धर्मोपदेशवचनामृतमाप्य भव्यश्रद्धालतामृतफल विपुल प्रसूते ॥ १ ॥

* * * *

निर्वाणरमणीगणे सममहो दिग्वाससस्तेजसा
कीर्त्या भासितमंवरं सह सितेनैवांवरेण प्रभुः ।
भुक्तिः केवलिनां स्वशासनरुचा सार्द्धं च योत्थापयत्
तं वादीश्वरमात्मपूर्वजगुरुं श्रीदेवसूरिं स्तुमः ॥ ६ ॥
जयति सुगृहीतनामा कृष्णत्रदपिर्भविकलोकशोकहरः ।
यस्य तपःकल्पतरुर्लब्धिफलैरविरलैः फलितः ॥ ७ ॥
तस्यांतरारिविजयी जयसिंहसूरिः शिष्यो वभूव भववारिधियानपात्रं ।
तत्प्रेरणानुगुणनित्यगतिप्रवृत्तिं वृत्तिं तनोम्यहमिमामनुकूललब्ध्यै ॥ ८ ॥
शास्त्रद्रुमस्यास्य स सूरिवर्यो यान्यर्थपुष्पाणि पुरा चिकाय ।
तान्येव संगृह्य तनोमि वृत्तिं मालामिवैतां प्रतिभागुणेन ॥ ९ ॥
श्रीशांतिवृत्तचैत्यस्थपतिर्धर्मोपदेशमालायाः ।
एतां रचयति विवृतिं श्रीमान् मुनिदेवमुनिदेवः ॥ १० ॥
श्रीदेवानंदशिष्यश्रीकनकप्रभशिष्यराट् ।
श्रीप्रद्युम्नश्चिरं नंद्याद् ग्रंथस्यास्य विशुद्धिकृत् ॥ ११ ॥
धर्मादिचतुर्विध-मिथ्यात्वस्वरूप ९३ प्रभृतित्रिनवत्युपदेशसंग्रहः ।

End:—

इति श्रीधर्मोपदेशमालावृत्तौ अंत्यगाथाया व्याख्या ।
श्रीचंद्रगच्छत्रिदशद्रुमस्य शाखा वृहद्गच्छ इति प्रतीतः ।
गणो गुणौघप्रवणैर्मुनींद्ररत्नैः समंतादपि राजमानः ॥ १ ॥
भव्यचिंतामणिस्तत्र देवसूरिः प्रभुर्वभौ ।
यस्य शक्यः परिच्छेत्तुं महिमा म(न)हि मादृशैः ॥ २ ॥
जाता विद्यानवद्याः कति न गणभृतः किं तु तैस्तैर्गुणौघैः
प्रौढानामद्य यावत् प्रगुणयति मुदं देवसूरिप्रभोर्गीः ।
वृक्षाः के नाम नात्र प्रतिवनमवनौ संति माकंदमुख्या
दत्ते रंगं जनानां पुनरसमतमं नागवल्ल्येव पत्रे ॥ ३ ॥
आद्योस्य भद्रेश्वरसूरिनामा शिष्योन्यशिष्योदयहेतुरासीत् ।
चित्रं तु etc.

The Fol. Containing the remaining portion of the Prasasti is lost.

१७०. प. ११८; १५$\frac{3}{4}$"×१$\frac{3}{4}$"

(१) **योगशास्त्र** (४ प्रकाश). प. ५०

(२) **पव्वज्जाविहाण.** गा. २७ प. ५१–५२

(३) नवतत्त्व गा २१ प ५३–५६
(४) चैत्यवन्दन
(५) वन्दनक गा ८४ प ५६–६९
(६) प्रत्याख्यान
(७) सगहणी गा ३७५ प ६९–११९
(८) चउसरण गा २७ प ११९–१२३
(९) दिनकृत्य गा ३३९ प १२३–१६०
(१०) जीवदयाप्रकरण गा ११५ प १६०–१७४
(११) गौतमपृच्छा गा ५० प १७४–१८०
(१२) मणसंवरणकुलय प १८०–१८९

Beginning —

हियय ! तुमे एस कओ भववासणवागुराए महानघो ।
ता तह पसिय इयाणिं जह तच्छि(वि)गमो लहु होइ ॥ १ ॥
किं चित्त ! चिंतिएहिं निहवेहिं अथिरेहिं अह न तुह ।
वत्तण्हावगमो ता सतोसरसायण पियसु ॥ २ ॥

End —

उच्छहसि वि न मण ! तुम पमायमयघुम्मिर मणाग पि ।
एव च लद्धपोय पि मुद्ध ! बुड्डसि भवोह तो ॥ ७६ ॥
मणसवरणकुलय समत्त ॥ शुभ भवतु ॥

(१३) आराधना (गूर्जरभाषामिश्रा) गा ७२ प १८९–१९८

End —

यदक्षरपरिभ्रष्ट मात्राहीन च यद् भवेत् ।
क्षतव्य तद् बुधै सर्व कस्य न स्खलते मन ? ॥ १ ॥
सवत् १३३० वर्षे अश्विनशुदि ५ गुरौ अद्येह आशापह्या ।

१७१ ललितविस्तरापञ्जिका प २७१, १४"×१३/४"

End —

इति श्रीमुनिचद्रसूरिविरचिताया ललितविस्तरापजिकाया सिद्धमहावीरस्तव समाप्तः । तत्समाप्तौ च समाप्तेय ललितविस्तरापजिका ॥ छ ॥

कष्टो ग्रथो मतिरनिपुणा सप्रदायो न तादृक्
शास्त्र तत्रातरमतमत सनिधौ नो तथापि ।
अस्य स्मृत्यै परहितकृते चात्मबोधानुरूप–
मागामाग पदमहमिह व्यापृतश्चित्तशुद्ध्या ॥
सवत् १२९४ वर्षे ज्येष्ठ .

१७२. स्याद्वादमञ्जरी. प. २०९; १५"×२"

Colophon:—

संवत् १३५७ वर्षे आखाढशुदि १ गुरावद्येह स्तंभतीर्थे इयं पुस्तिका लिखिता। शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य । मंगलं महाशुभं ।

१७३. सिद्धहैमलघुवृत्ति (६–७ अध्याय). १३½"×१½"

१७४. (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प. १–१६७
(२) ओघनिर्युक्ति. गा. ११६२ प. १६७–२७९
(३) पिण्डनिर्युक्ति. गा. ७०० प. २८०–३३४
(४) दशवैकालिक. प. ३३५–३८५
} १७½"×२¼"

१७५. अनुयोगद्वारचूर्णि. प. १२८; १५½"×२"

End—

इति श्रीश्वेतांवराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानामनुयोगद्वाराणां चूर्णिः । संमत्ता अनुयोगद्वारचूर्णिः । छ । छ ।

अक्षर-मात्रा-पद-स्वरहीनं व्यंजन-संधि-विवर्जितरेफं ।
साधुमिरेव मम क्षमितव्यं कोत्र न मुह्यति शास्त्रसमुद्रे ? ॥
मंगलं महाश्रीः । शिवमस्तु श्रीचतुर्विधश्रव(म)णसंघस्य ।
श्रीतीर्थंकर-गणहारीणां प्रसादतं । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

१७६. धर्मशर्माभ्युदय. प. १४८; २०"×२½"

End:—

इति महाकविश्रीहरिचंद्रविरचिते श्रीधर्मशर्म्माभ्युदयमहाकाव्ये श्रीधर्मनाथनिर्वाणगमनो नाम एकविंशतितमः सर्गः । छ । छ । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु । छ

अथास्ति गूर्जरो देशो विख्यातो भुवनत्रये ।
धर्मचक्रभृतां तीर्थैर्धनाढ्यैर्मानवैरपि ॥ १ ॥
विद्यापुरं पुरं तत्र विद्याविभवसंभवं ।
पद्मः शर्करया ख्यातः कुले हुंवडसंज्ञके ॥ २ ॥
तस्मिन् वंशे दादनामा प्रसिद्धो भ्राता जातो निर्मलाख्यस्तदीयः ।
सर्वज्ञेभ्यो यो ददौ सुप्रतिष्ठां तं दातारं को भवेत् स्तोतुमीशः ? ॥ ३ ॥
दादस्य पत्नी भुवि मोपलाख्या शीलांवुराशेः शुचिचंद्ररेखा ।
तन्नंदनश्चाहणिदेविभर्ता देपालनामा महिमैकधाम ॥ ४ ॥
ताभ्यां प्रसूतो नयनाभिरामो रूंडाकनामा तनयो विनीतः ।
श्रीजैनधर्मेण पवित्रदेहो दानेन लक्ष्मीं सफलां करोति ॥ ५ ॥

हाऩ्-जासलसङ्घस्य सुभगे भाये भवेता द्वये
मिथ्यात्वद्रुमदाहपावकशिखे सद्धर्ममाग रते ।
सागारव्रतरक्षणैकनिपुणे रत्नत्रयोद्भासके
रुद्रस्येव नभोनदी–गिरिसुते लावण्यलीलायुते ॥ ६ ॥

श्रीकुदकुदस्य बभूव वशे श्रीरामचद (द्र) प्रथितप्रभाव ।
शिष्यस्तदीय शुभकीर्तिनामा तपोंगनानक्षसि हारभूत ॥ ७ ॥

प्रद्योतते सप्रति तस्य पट्ट विद्याप्रभावेन विशालकीर्ति ।
शिष्यैरनेकैरुपसेव्यमान एकातवादद्रिविनाशवज्र ॥ ८ ॥

जयति विजयमिह श्रीविशालस्य शिष्यो
जिनगुणमणिमाला यस्य कठे सदैव ।
अमितमहिमराशेर्धर्मनाथस्य काव्य
निजसुकृतनिमित्त तेन तस्मै वितीर्ण ॥ ९ ॥

तैलाद्० and भग्नपृष्ठि० and यदि शुद्ध० १२ ॥ छ छ छ ॥

१७७ सङ्ग्रहणीवृत्ति प ७५९, १८"×२½"

१७८ नैषध (१–१४ सर्ग) प १९८, १३×२½"

Colophon —

सवत् १३९५ वर्षे कातिकशुदि १० शुक्रे श्रीभारतीप्रसादेन जयराल्वास्तव्य उदीच्यज्ञातीय रा दूदासुत रा० केसव महाकाव्यनैषधपुस्तिका प्राप्ता । मगल भवतु ॥

१७९ प्रशमरतिवृत्ति more than 300 leaves १४"×१¾"

Beginning —

प्रशमस्थितेन येनेय कृता वैराग्यपद्धति ।
तस्मै वाचकमुख्याय नमो भूतार्थदर्शिने ॥ १ ॥

Colophon —

सवत् १४९७ वर्ष कार्तिकशुदि १० गुरौ श्रीदेवलवाटकनगरे श्रीचद्रगच्छे श्रीपूर्णचद्रसूरिपट्टकमलहसे श्रीहेमहससूरिभि स्वय पुण्यमेरुगणिना च मुद्गलभगे प हेमसारगणिमिलित पणसूर पुस्तकस्यास्य हेममेरुगणिदर्शितादर्शकेन त्रुटितपूर्ति कृता । चिर नदतु । साधुसाध्वीभिर्वाच्यमाना कल्याणमाला करोतु ॥ ससूत्रस्यास्य प्रथमस्य ग्रथाग्र श्लोक ७५०० । अत्र तु पुस्तकेऽसूत्रा वृत्तिरस्ति । एतद्ग्रथाम सूत्रप्रमाणरहित विचार्य कार्यं बुद्धिमद्भिः । यादृश etc शुभ भवतु । श्रेयो भवतु ।

Paper folios are inserted to fill in the gaps as stated in the Prasasti.

१८०. (१) सामाचारी. प. १–५६
(२) चउसरण. प. ५६–५७
(३) महासतीकुलक. प. ५७–५९
११३/४"×१३/४"

Beginning:—

तिहुयणनमंसियाणं निम्मलकित्तीण धम्मसुत्तीणं ।
असरिसमहासईणं कित्तेमि गुणगणरईणं ॥

End:—

जे सुमरंति तिसज्झं महासईणं पवित्तचरियाइं ।
ते सव्वदुहविमुक्का सासयसुहभायणं हुंति ॥ ३० ॥
महासतीकुलकं ।

(४) क्षमाकुलक. प. ५९–६०

Beginning —

नमिऊण पुव्वपुरिसाण पसमरससुट्ठियाण पयकमलं ।
निजजीवस्सणुसट्ठिं कसायवसगस्स वुच्छामि ॥ १ ॥

End:—

एयं खंतीकुलयं दुहमजीवाणुसासयं अहवा ।
जो परिभावइ सम्मं सो पावइ पसमवररयणं ॥ २५ ॥
क्षमाकुलकं ।

(५) जीवोपालम्भ. गा. २५ प. ६०–६२

Same as aforesaid.

(६) धर्मोपदेश(आत्मबोध)कुलक. गा. २२ प. ६२–६३

Beginning·—

जंम-जरा-मरणजल–नाणाविहवाहिजलयराइन्ने ।

End:—

देविंदसाहुमहियं सिवसुक्खं जेण पाविहिसि ॥ २२ ॥

(७) कुलक. गा. २१ प. ६३–६४

Beginning·—

निसाविरामे परिभावयामि गेहे पलित्ते किमहं सुयामि ।

Same as aforesaid.

(८) कर्मविपाककुलक. गा. २२ प. ६४–६५

Beginning —

तियलुक्किक्कमल्लस्स महावीरस्स दारुणा ।
उवसग्गा कह् हुता न हुत जइ कमय ॥ १ ॥

End —

अणुत्तरसुरा सारा सुक्ख-सोहग्गळालिया ।
कह् रहति ते चवण न हुत जइ कम्मय ॥ २२ ॥
इति कर्मविपाककुलक समाप्त ॥

(९) महरिसिकुलक गा ३२ प ६५–६७

Beginning —

निज्जियरमहमहरिसिसहस्ससेवियपयारविंदस्स ।
वदामि परमरिसिणो चरणे सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥

End —

धण–सयण–ममत्तपरिवज्जियाण जियराग–दोम–मोहाण ।
भववासविरत्ताण सव्वेसिं नमो महारिसीण ॥ ३२ ॥
महरिसिकुल समत्त ।

(१०) जीवाणुसट्ठिकुलक गा ३२ प ६७–६९

End —

विंदेय जिणसूरिसमियपय पावेइ सो मगल ॥ ३२ ॥

(११) कुशलानुबन्धि (चउसरण) अध्ययन प ७०–७४

(१२) ठाणाङ्ग (अल्पभाग) प ७४–९६

(१३) साधुजीतकल्प गा १०३ प ९६–१०१

Beginning —

कयपवयणप्पणामो वुच्छ पच्छित्तदाणसखेव ।
जीयव्ववहारगय जीवस्स विसोहण परम ॥ १ ॥

(१४) श्रावकजीतकल्प गा ९५ प १०१–१०६

Beginning —

कयपवयणप्पणामो जीअगय सड्ढदाणपच्छित्त ।
वुच्छ सुयाणुसारा सपरहियट्ठा समासेण ॥ १ ॥

(१५) पुण्यपाल–स्वप्नफल प १०६–११०

End —

इति श्रुत्वा स्वप्नफल पुण्यपालो महामना ।
प्रबुद्धः प्राव्रजत् तत्र क्रमान्मोक्षमियाय च ॥ ५० ॥

(१६) (१) सिद्धपूजाप्रक्रम
(२) नैवेद्यप्रक्रम
(३) प्रदीपारात्रिकप्रक्रम
(४) पूजाप्रक्रम
(५) मातर (?) पूजाप्रक्रम
(६) स्थापनाचार्यप्रक्रम
(७) षड्विधावश्यकप्रक्रम
(८) आर्यिकाप्रक्रम

प. ११०—१४२

(१७) **काव्यानुशासन.** प. १४३—१४७

(१८) **छन्दोऽनुशासनोद्धार.** प. १४८—१५०

Beginning:—मत्रिगुरुस्त्रिलघुश्च नकारो etc.

(१९) **प्रमाणमीमांसोद्धार.** प. १५०—१५४

(२०) **न्यायग्रन्थ** (? अपूर्ण) प. १५५—१५९

(२१) **चतुर्थोपाङ्गतृतीयपदसङ्ग्रहणी** by **अभयदेव.**
प. १६०—१६२

(२२) **न्यायप्रवेशक** (सूत्र). प. १६५—१६६

(२३) **सङ्ग्रहणी** by **हरिभद्र.** प. १८०—१८३

(२४) **काव्यप्रकाश** (सूत्र कारिका). प. १८४—१८९

(२५) **संसक्तनिर्युक्ति.** गा. ५५ प. १८९—१९५

(२६) **विशेषणवती.** गा. २४७ प. २०१—२१६

This contains on the back of the first folio the horoscope of Chandrasekhara Suri, also diagrams of the horoscope.

पंचेषु–त्रि–शशांकसख्य १३५५ शरदि श्यामाद्यमाघे चतु-
र्दश्यां श्रावणभे वरीयसि निशायामे शनौ जन्मनः ।
संजज्ञे मकरेण ज्ञपगुरुसितस्वर्भाणवोर्को घटे
भूसूनुर्मिथुनेथ कर्के इन तु लग्ने तुलाभून् तदा ॥

जन्मपत्रिका। स्वस्ति १३७३ वर्षे शाके १२०९ भाद्रशुदि दशम्यां मूले घटिका ५४ प्रीतियोगे धनुःस्थे चंद्रे सिंहे रवौ बुधदशायां...म रात्रौ घटिका ७ समये मेषलग्ने शुभग्रहदृष्टवेलायां.........श्रीमसीहजन्मेति भद्रं ।

श्रीचंद्रशेखरसूरिजन्मपत्रिका ।

श्रीचंद्रशेखरगुरोः सुखगः क्षमाजः श्रीदोऽरिगः शशिसुतः स्थितिमादधाति ।
सूतस्तु नृपपूजनमाशु शुक्रे...धीस्थोन्तिस(प)ज्जनासितो......र्थे ॥ ४ ॥

१८१ (१) मलयगिरिव्याकरण (त्रुटित) Incomplete १४½"×२½"
(२) योगशास्त्रविवरण (त्रुटित) प ४९

१८२ पञ्चसूत्रकटीका by हरिभद्र प १६१, १२"×२"

End —

पचसूत्रकटीका समाप्ता । कृति सिताबराचार्यहरिभद्रस्य धर्मत· जा(या)किनी· महत्तरासूनो । प्रथाप्रमनुष्टुप्छन्दोदेशत शतान्यष्टावशीत्यधिकानि ॥ ८८० ॥

अल्पग्रथ महार्थ स्फुटललितपद सूक्ष्मन्यैरनुक्त
ग्रथ दुर्म कवींद्रा वयमपि हि मत्यान्वेषणश्चित्तदर्प ।
किंतु ग्रथार्थतत्त्वग्रहविशदधिया कोमलस्पष्टवाचा–
मभ्यस्यतो गुरूणा वचनकुशलता कालमेव नयाम ॥
रगद्रागादिभो(रो)गे विषयविषधरे मज्जता यो जनाना
रोगोग्रग्राहरौद्रे भवसलिलनिधावक्षय यानपात्र
प्रार्थ्यते यस्य चाख्या भ्रमदलिकरदा दतिन स्वस्त्रियश्च
प्रोत्फुल्लेंदीवराक्ष्य शशधरवदना सोस्तु वो धर्मलाभ ॥

The leaves 1–32 contain the text of पचसूत्र and the remaining portion contains the commentary It belongs to the end of the 15th century

१८३ (१) वामनीयालङ्कार प ३६

End —

काव्यालकारवृत्तौ प्रायोगिकपचमेधिकरणे द्वितीयोध्याय। । समाप्त च प्रायोगिक पचममधिकरणमिति ॥

Colophon —

सवत् ११७८ चैत्रवदि ९ गुरौ ।
उल्कानल–चौरेभ्यो भूपरेभ्यस्तथैव च । रक्षणीया प्रयत्नेन etc

(२) छन्दोऽनुशासन by वाग्भट प ४२

Beginning —

ओं नमो वीतरागाय ।

प्रणिपत्य प्रभु नाभिसभव भक्तिनिर्भर ।
विवृणोमि स्वयमह निज छदोनुशासन ॥ १ ॥

प्रथारभे शिष्टसमयप्रतिपालनाय अभिधेय–सबध–प्रयोजनप्रतिपादनाय च ग्रंथ· कार इष्टाधिकृतदेवतानमस्कारपूर्वकमुपक्रमते । तद्यथा ।

विभुं नाभेयमानम्य छंदसामनुशासनं ।
श्रीमन्नेमिकुमारस्यात्मजोहं वच्मि वाग्भटः ॥ १ ॥

(१) संज्ञाध्याय

(२) समवृत्ताख्य

पुरुषोत्तम राहडप्रभो! कस्य नहि प्रमदं ददाति सद्यः ।
वितता तव चैत्यपद्धतिर्वातचलध्वजमालभारिणी ॥ १३ ॥

(३) अर्धसमवृत्ताख्य

(४) मात्रासमक

प. ४०–

परिभमिरभमरकंपिरमरकन्दसयरंदपुंजपुंजरिआ ।
वावी सहइ अगाहा नेमिकुमारस्स भरुअच्छे ॥
कलिकालकलितजिनवरधर्मसु(धु)रोद्धारचतुरभुजपरिघः ।
श्रीराहडः स जयतात् कालपकुलकमलदिननाथः ॥

(५) मात्राच्छंदः

End:—

इति महाकविश्रीवाग्भटविरचितायां वाग्भटाभिधानछंदोवृत्तौ मात्राच्छंदोध्यायः पंचमः ।

नव्यानेकमहाप्रबन्धरचनाचातुर्यविस्फूर्जित–
स्फारोदारयशःप्रचारसततव्याकीर्णविश्वत्रयः ।
श्रीमन्नेमिकुमारसूनुरखिलप्रज्ञालचूडामणि–
श्छंदःशास्त्रमिदं चकार सुधियामानंदकृद् वाग्भटः ॥

संपूर्ण चेदं श्रीवाग्भटकृत छंदोनुशासनमिति । ग्रंथप्रमाणश्लोक ५४० ॥ ठ० नेमिकुमारसुतठ०वाग्भटकृतौ पंडितसाजणशुभ(सुत)सीहडेन छंदःपुस्तिका लिखितमे(ते)ति ॥

१८४. उपदेशपद (प्रा) by **हरिभद्र.** ग्रं. १०४० प. १६९; ९$\frac{3}{4}$"×१$\frac{1}{2}$"

१८५. ऋषिमण्डलस्तववृहद्वृत्ति. प. २९३; ११$\frac{1}{2}$"×१$\frac{1}{2}$"

First five leaves are jammed together. Incomplete at the end. Text and commentary both in Prakrit. See **वृहट्टिपनिका.** Codex contains another anonymous work.

१८६. द्व्याश्रय (सं.) by **हेमचन्द्र.** प. २६०; १०$\frac{3}{4}$"×१$\frac{1}{2}$"

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रकृतौ चौलुक्यवंशद्व्याश्रयमहाकाव्ये विंशः सर्गः । क्षेमं भूयात श्रमणसंघस्य ।

Colophon —

सवत् १३३० वर्षे श्रावणशुदि १५ सोमेऽद्येह श्रीपत्तने श्रीसारंगदेवराजे(ज्ये) द्व्याश्रयमहाकाव्य ठ० लाषणेन लिखित ।

१८७ (१) ओघनिर्युक्ति प १–७५ } १४¾"×२¾"
(२) पिण्डनिर्युक्ति प ७५–१३० }

Colophon —

सवत् १२१९ वष श्रावणवदि ५ बुधे ठ० सुचीगसुतपासदेवेन पुस्तिकेय लिखितेति ॥

१८८ (१) सङ्ग्रहणी गा ३५६ प १–३६, १३"×१४"

Beginning —

निट्ठवियअट्ठकम्म वीर नमिऊण तिगरणविसुद्ध ।

(२) श्रावकप्रज्ञप्ति गा ४०१ प १–४६

End —

ज उद्धि(द्दि)य सुयाओ पुव्वायरिकयमहव समईए ।
खमियव्व सुयत्र(ध)रेहिं तहेव सुयदेवयाए य ॥ ४०१ ॥
सावयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

(३) सूक्ष्मार्थविचारसार by जिनवल्लभ प ४६–६४

End —

इति सूक्ष्मार्थविचारप्रकरण कृतिर्जिनवल्लभगणे ।

(४) उपदेशसार by देवभद्र प ६४–७४

Beginning —

नमिऊण विनियदुज्जयमोहमहारायमरहमरिहत ।
वीर सुमेरुधीर वोच्छ उवएससारमह ॥ १ ॥

End —

सदेहपवणस भमनिद्दयम ग्गस्सराभिहाणेहिं ।
सूरीहिं विरइयमिम पगरणमपुण भवनिमित्त ॥
इति उपदेशसारप्रकरण समाप्तमिति । शिवमस्तु ॥

(५) श्रावकवक्तव्यता (सव्याख्या) गा १०१ प ७४–८५

Beginning —

पयवयनम्मगमाओ मीलत्त चेव पढ्य गुणवत्त ।
रिउमइववहरण चिय गुरुसुस्सूसा य धोधत्त्वा ॥

End:—

अन्न(न्न)स्स वि परिकुवियं गयाणं विन्नवेइ नो तत्थ ।
संतुट्ठसुप्पसन्नं भणइ सयं भाणइ परेणं ॥

श्रावकवक्तव्यता समाप्ता ।

(६) षड्विधप्रवचनकौशल. गा. ९ प. ८५–८६

Beginning:—कयवयकम्मयभावो etc

१८९. प्रवचनसारोद्धार (मूल). अपूर्ण प. १९७; १३३"×१३"

१९०. (१) यतिप्रतिक्रमणवृत्ति by **पार्श्व.** प. १–१०८

Beginning:—

श्रीवीरजिनवरेंद्रं वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।
अल्परुचिसत्त्वहेतोर्विवरिष्ये गमनिकामात्रं ॥ १ ॥

(२) श्रावकप्रतिक्रमणवृत्ति. प. १०९–१६१

End:—

अब्दानां शक[नृ]पतेः शतानि चाष्टौ गतानि विंशत्या ।
अधिकान्येकाधिकया मासे चैत्रस्य(०त्रे तु) पंचम्यां ॥ १ ॥
नीतं समाप्तिमेतत् सैद्धांतिकयक्षदेवशिष्येण ।
प्रतिचरणायाः किंचित्(द्) व्याख्यानं पार्श्वनाम्ना तु ॥ २ ॥
श्रावको जंतु(बु)नामाख्यः शीलवान् सुबहुश्रुतः ।
साहाय्याद् रचितं तस्य गंभूकायां जिनालये ॥ ३ ॥

श्रावकप्रतिक्रमणटीका समाप्तेति ।

Colophon:—

संवत् १२९८ वर्षे चैत्रवदि ३ गुरौ पुस्तिका लिपि(खि)ता ।

१९१. प. ३५२; ११३"×१३"

(१) कुसुममाला. गा. ५०५ प. १–५०
(२) भवभावना. ,, ५३१ प. ५१–१०७
(३) सङ्ग्रहणी. ,, २७३ प. १०८–१३८
(४) श्राद्धदिनकृत्य. ,, ३२९ प. १३८–१७५
(५) धर्मरत्न. प. १७५–१९३
(६) मृगापुत्रकुलक (अपभ्रंश). गा. ४२ प. १९३–२०१
(७) स्तुति. प. २०१–२०७

Beginning —

जयपयडपह्राव मेघगंभीरराव भवजलनिहिनाव नायनीसेसभाव ।
हणियकुसुमचाव दोसकतारदाव पढमजिणभपाव वदिमो विन्नदाव (?) ॥

End—

जिणपयपणअगी निम्मला वारसगीवणरमणकुरगी सघरुक्खे विहगी ।
ससहरसरिसगी चगसुदेरभगी भवभयवयरगी देह उ सुक्ख सुअगी ॥

इति स्तुति समाप्ता ।

(८) सस्तारक प २०८–२२०
(९) ऋपिमण्डल (भत्तिभरनमिर etc) प २२०–२४४
(१०) चैत्यवन्दनाभाष्य प २४४–२५३
(११) प्रत्याख्यानभाष्य प २५३–२५८
(१२) वन्दनाभाष्य प २५८–२६४
(१३) नमस्कार प २६४–२७३
(१४) जीवविचार प २७३–२८१
(१५) विवेकमञ्जरी प २८१–३०१
(१६) वृहदाराधना प ३०१–३०८
(१७) भक्तपरिज्ञा प ३०८–३२५
(१८) चउसरण प ३२५–३३३
(१९) आउरपचक्खाण प ३३३–३४१
(२०) पिण्डविशुद्धि प ३४१–३५२

१९२ तीर्थोद्गालिकप्रकीर्णक प १११

Beginning —

जयइ ससिपायनिम्मलतिहुयणविस्थिन्नपुण्णजसकुसुमो ।
उसभो केवलदसणदिवायरो दिट्ठपरमट्ठो ॥

End —

ज उद्दिस सुयाओ अहव मतीए य थोवदोसेण ।
त च विरुद्ध नाउ सोहेयव्व सुयधरेहिं ॥ १२५४ ॥
तेतीस गाहाओ दोनि(न्नि) सता उ सहस्समेग च ।
तित्थोगालिए सखा एसा भणिआ उ अकेण ॥
गाथा १२३३ ॥ श्लोका १५६५ ॥ तिथोगालि समता ॥

Colophon:—

योगिनीपुरवासिभिर्महर्द्धिकं राज्यमान्यैः सकलनागरिकमुख्यैः ठ० कुरा ठ० कुरा ठ० पद्मसीहैः स्वपितुः सा० राजदे श्रेयसे अनुयोगद्वारचूर्णि १ षोडशकसूत्रवृत्ति २ तित्थोगालि ३ श्रीताडपत्रे । तथा श्रीऋषभदेवचरित्रं बारसहस्रं कागदे । एवं पुस्तिका ४ तपागच्छनायकश्रीदेवसुंदरसूरि(री)णामुपदेशेन सं० १४५२ श्रीपत्तने लेखितेति भद्रं ॥

१९३. सिद्धहेमलघुवृत्ति (सावचूरि १ वृत्ति). प. १५२; १३"×२"

श्लोकसंख्या ३३००

१९४. (१) निरयावली. प. १–१०२ } १०½"×१¾"
(२) ,, वृत्ति. प. १–७० }

End.—

श्रीचंद्रसूरिविरचितं निर्यावलिकाश्रुतस्कंधविवरणं समाप्तं ।

वसु–लोचन–रविवर्षे श्रीमच्छ्रीचंद्रसूरिभिर्दृब्धा ।
आभडवसाकवसतौ निर्यावलिशास्त्रवृत्तिरियं ॥

Colophon:—

संवत् १३१० वर्षे गंभूकायामुपांगपंचकस्य वृत्तिर्लिखिता ॥

(३) संसक्तनिर्युक्ति. गा. ५० प. ७१–७७
(४) द्वीपसागरप्रज्ञप्ति. गा. २८० प. ७८–१०५

१९५. सिद्धप्राभृतटीका. प. १–६८; १५½"×१½"

Beginning:—

सकलभुवनेशभूतान् निखिलातिशयान् जिनान् गुरून् नत्वा ।
सिद्धप्राभृतटीका तदर्थिहितकाम्यया क्रियते ॥ १ ॥

End:—

नवरं पूर्वस्याग्रेणीयस्याख्यस्य । निष्पन्नमिदं सिद्धप्राभृतमिति ॥

गाथासंयोजनार्थोयं प्रयासः केवलो मम ।
अर्थस्तूक्तः स्फुटो ह्येष टीकाकृद्भिश्चिरंतनैः ॥

सिद्धप्राभृतं समाप्तं ।

सव्वसमूहवती वामकरगहियपोत्थया देवी ।
अक्खमहुंरिव्यसहिया देउ अविग्घं लिहंतस्स ॥
ग्रंथाग्रं श्लोकमानतः ८१५ ससूत्रस्य ९५० ॥ छ ॥

Colophon —

सवत् १४४४ वर्षे फागुणशुदि ५ बुधे अद्येह श्रीपत्तने मगल महाश्री शिवमस्तु । त्रिपाठिनागशर्मेण लिखित ॥ छ ॥

(२) सिद्धपाहुड (मूल) प ६९–८१

End—

सिद्धपाहुड समत्त । छ । अग्गेणियपुव्वणिस्सद । छ ।

Colophon —

मगल महाश्री । सवत् १४४४ वर्षे फागुणशुदि ५ गुरौ त्रिपाठिनागशर्मेण लिखित ॥

(३) जीवाभिगमटीका by हरिभद्र प ८२–१७६

End —

समाप्ता जीवाभिगमाध्ययनशास्त्रप्रदेशटीका कृतिर्हरिभद्राचार्यस्येति ॥ छ ॥ प्रथाग्र १२०० ॥ छ ॥

Colophon —

सवत् १४४४ वर्षे फागुणशुदि १५ शनौ अद्येह श्रीपत्तने ।

Prasasti of the Donor —

ऊकेशो भद्रेश्वरगोत्रे नारायणीयशाखाया ।
वृद्धो वणिगिति विदितो नरसिंह साधुवर आसीत् ॥ १ ॥
तस्य च भार्या मोती तनूद्भवा सप्त सागण प्रथम ।
छीता–लापा–देदा–लिहुणा–रामाक–धानाख्या ॥ २ ॥
सांगणवधूर्धनश्री पुत्रौ द्वावेन तयोश्च नरदेव ।
जगसिंहश्चलणुवधूर्जयतसिरीरगजा त्रयश्चामी ॥ ३ ॥
आद्यौ हिगोना–वइजाभिधानौ तृतीयवधु किल देवसिंह ।
यो देवगुर्वादिकधर्मकार्ये कृताभियोग शुभभाग्ययोग ॥ ४ ॥
वइजाकस्य तु भार्या जयश्रीरगजाश्चतु सख्या ।
साधुवरनागसिंह–त्थाजल–नरवर्म–दूदाख्या ॥ ५ ॥
साधोश्च देवसिंहभार्या कमसिरीतिरीति ।
त्रयाणा पुरुपार्थाना पात्रमास्ते कुल इद ॥ ६ ॥
श्रीमत्तपागणनभोंगणभास्कराणा श्रीदेवसुदरगुरूत्तमसूरिराना ।
धर्मोपदेशवशतोऽवगताप्तवाक्य–स्वोपार्जितार्थनिवहस्य फल जिघृक्षु ॥ ७ ॥
सुधीः सहस्रानिह देवसिंहो प्रथाग्रत पचदशप्रमाणान् ।
श्रीताडपत्रेषु जिनागमस्यालेखयत् समति पुस्तकेत्र ॥ ८ ॥

१८—इति क्रियोक्तिः ।

२४—इति कारकोक्तिः ।

२९—इति उक्तिभेदव्यक्तिः ।

४०—इत्युक्तिविधौ लेखलेखनविधिः ।

प्रोंछितलिखितो म्लिष्टो बहुभिर्लिखितोन्यजातिवञ्चनकः ।

हस्तेर्पितश्च दुष्टा गौडानां द्व्यधिकपंक्तिश्च ॥ ४० ॥

End:—

लेखपत्रलिखनक्रमानुगाः पंजिकोपगतपट्टचीरिकाः ।

शासनं च किल भुं(हुं)डिकान्यथा सत्रु(?) तत्र तदुदाहरिष्यते ॥ ५० ॥

इति दामोदरोदीरितोक्तिव्यक्तिकारिकाः समाप्ताः ।

(३) उक्तिव्यक्तिविवृति. प. ४—६१ (अपूर्ण)

Beginning:—

नमः सर्वविदे ।

गणानां नायकं नत्वा हेरम्बममितद्युतिं ।

उक्तिव्यक्तौ विधास्यामो विवृतिं बाललालिकां ॥ १ ॥

उक्तेर्भाषितस्य व्यक्ति प्रकटीकरणं विधास्यामः । अपभ्रंशभाषाछन्नां संस्कृतभाषां प्रकाशयिष्याम इत्यर्थः ।

अपभ्रंस(श)भाषया लोको वदति यथा । धर्म्मु आथि । धर्म्मु कीज[इ] । दुह गावि दुधु गुआल । यजमान कापडिआ । गंगाए धर्म्मु हो पापु जा । पृथ्वी वरति । मेहं वरिस । आंखि देख । नेहाल । आंखि देखत आछ । जीभें चाख । काने सुण । बोलं बोल । वाचा वदति । प. १० ॥ बोलं बोलती । पायं जा पादेन याति । मूतत आछ मूत्रयन्नास्ते ११ । भोजन कर । देवदत्त कट करिह देवदत्तः कटं करिष्यति १३ । हउं पर्वतउ टालउं अहं पर्वतमपि टालयामि सवहि उपकारिआ होउ सर्वेषामुपकारी भूयात् १४ । धर्म्मु करत आछ धर्मं कुर्वन्नास्ते १५ । देवता—दर्शन कर देउ देख १६ । वेद पढव वेदः पठितव्यः १७ । दुहाव गाइ दुधु गुआलं गोसांवि दोहयति गां दुग्धं गोपालेन गोस्वामी १८ । सिंहासण आछ राजा सिहासने तिष्ठति राजा १९ । मेहलि सोअ मेहला स्वपिति २० । छात्रें गाउं जाइआ छात्रेण ग्रामे गम्यते २१ । कारुप दुगू वस्तु के एते द्वे वस्तुनी २५ । कौ ताहा जेंवत आछ कस्तत्र भुंजान आसीत् २७ । काह इहा पढिय का किह केनात्र पठ्यते कस्मै ३३ । छात्र इहां काह पढ काहे का किहका पास काहां ककरें घर छात्रोत्र किं पठति केन कस्मै कुतः कुत्र कस्य गृहे ३६ । लौंडी लागि टेक लकुडिकायां लगित्वा टेकते ४० ॥ हलुअ बधु पाणि तरंत

लघुक वस्तु पानीये ब्रुवते ४१ । आखी लुच अक्षिणी लुचयति ४५ । विहरा घोड वलाल विहुतो घोड(ट)क उल्लालयति ४५ । हिंडोल आदोलयति अट्टेड जाव बसोड आवेटके गच्छत व्याखोटयति ४६ । मुअ जीव मृतो जीवति ५१ । गा दोग्धि पयो गो गोपालक राजान गा याचते द्विज इत्यादि ५५ । सेवको अवलगति ओलग लाग अवलगते लगति ५६ । अपाण उवट उवटाव आत्मानमुद्वर्तते उद्वर्तयति ५६ । भुगें भुखा बुभुक्षया शुष्यति । सेउ देउ पितर तर्प्प तया देवान् पितृसर्पयति ५८ । हाथि गुड हस्तिन गुडति ६१ । गाउ चल ग्राम चलति ६१ ॥

२०० (१) योगशास्त्र प १–७६, ८"×२"
(२) प्रश्नोत्तररत्नमाला प ७७–८१
(३) धर्मलक्षण (सित चित्त etc) प ८२–८४
(४) पुराणश्लोक (वर्णोत्पत्ति, वर्णाश्रम) प ८४–९७
(५) स्थविरावली प ९७–१०५
(६) वीतरागस्तव प १०५–१३७
(७) ऋषभपञ्चाशिका प १३७–१४६
(८) सिन्दूरमकर (अपूर्ण) प १५–३१

२०१. (१) जीवसमास (अपूर्ण त्रुटित) प १–३५, १२"×१३"
Beginning—

दस चोदस य जिणवरे चोद्दसगुणनाणए नमसित्ता ।
चोद्दस जीवसमासे समासओ अणुकमिस्सामि ॥ १ ॥
निक्खेव निरुत्तीहि य छहिं अट्ठहिं अणुओगदारेहिं ।
गइयाइमग्गणाहिं य जीवसमासा उ णुगतव्वा ॥ २ ॥

End—

केवलियनाणदसणखइय सम्म च चरणदाणाई ।
नवखइया लद्धीउ उवसमिय सम्मारण च ॥ २६८ ॥
नाणचउक्क अन्नाण ति

The codex breaks off at this point with the following folia missing

(२) आवश्यकनिर्युक्ति प १–१३१

End —

पच्चक्खाननिज्जुत्ती समत्ता । समत्ता छविहावस्सयनिज्जुत्ति । मगल महाश्री ।

Colophon —

सवत् ११९८ आषाढसुदि ७ गुरुदिने अद्येह श्रीमन्नराणावलीसमटडपरम-

Beginning.—

सुहभावणात्रसाओ सोयपिसाओ सुहेण जस्स तया ।
वसमुवगओ स **वीरो** सुरगिरिधीरो चिरं जयउ ॥ १ ॥

End:—

मुणिचंदायरियाणं उवएसाणं सुहासरिच्छाणं ।
एयारिसाण विरला केइ परं भायणं होंति ॥ ३३ ॥

(११) **उपदेशामृत** by **मुनिचन्द्र.** प. ४६–५०

Beginning:—

वरहेमसमसरीरो **वीरो** संपत्तमोहमलतीरो ।
साहियसिवनयरपहो सुरविहियमहामहो जयइ ॥ १ ॥

End:—

तुब्भे **उवएसामय**मेयं पाऊण सयल**मुणिचंदा** ।
होउमजरामरपयं जह लहह तहा जएज्जाह ॥ ३२ ॥

(१२) **धर्मोपदेश** by **मुनिचन्द्रसूरि.** प. ५०–५२

Beginning:—

लद्धूणुत्तममाणुसत्तणमिणं कत्तो वि पुन्नोदया
धम्मं तित्थयराण तत्थ वि तहा पावेहिं(वित्तु) तुज्झेहि भो ! ।
नीहारेंदुसमुज्जलेण मणसा देवो जएक्कप्पहू
पूयापुव्वगमादरेण महया सम्माणणिज्जो **जिणो** ॥ १ ॥

End:—

एसो धम्मोवएसो निविडतमतमुत्तारतारप्पईवो
एसो धम्मोवएसो मयमयणमहावाहिणासोसही य ।
एसो धम्मोवएसो सिवसुहभवणारोहसोपाणसेणी
एसो **धम्मोवएसो** भवियजण ! तए णावणिज्जो मणाओ ॥ १० ॥

(१३) **रत्नत्रयकुलक** by **मुनिचन्द्रसूरि.** प. ५३–५७

Beginning —

चंदद्धसमणिडालं झंपियनिस्सेसकुगइपायालं ।
मंगलकमलमरालं वंदे **वीरं** गुणविसालं ॥ १ ॥

End:—

रयणत्तयकुलयमिणं रइयं **मुणिचंदसूरि**णा सम्मं ।
भव्वा भावेंता पुण कम्मक्खयहेउ सम्म(सप)त्ता ॥ ३१ ॥

रत्नत्रयकुलकं समाप्तं ॥

(१४) पञ्चपर्वकुलक प ५७–६०

Beginning —

सुयनाणपचमी अट्ठमी य तह चउदसी य चउमास ।
सवच्छरिय पव्वा साहूण सया इमे पच ॥ १ ॥

End —

तइय–चउ–पचमेसु पुन्नकमेण व पूरई लोग ।
एव किल भासाए लोगस्सापूरण [पू]रेथि(ति?) ॥ ११ ॥

(१५) कुलक by मुनिचन्द्रसूरि प ६०–६२

Beginning —

एत्त परपरोवणिहियाए ठाणाणमप्प-बहुभावे ।
वन्निज्जइ तत्थप्पा अणतभागाहिया ठाणा ॥ १ ॥

End —

तेण असखगुणेहिं असखगुणिया अणतगुणठाणा ।
एसो परपरोवणिहिया एइ भावणालेसो ॥ १२ ॥
इत्याचार्यश्रीमुनिचद्रसूरिविरचिता गाथा समाप्ता ॥

(१६) चउसरण प ६२–६५

(१७) उपदेशकुलक(जीवोपालम्भ) by नेमिकुमार प ६५–७०

Beginning —

वदे सव्वन्नुनाहस्स सव्वकल्लाणकारण ।
कल्लाण भवसत्ताण देविंदाइनमसिय ॥ १ ॥

End —

इय सोउ जीव ! तुम नेमिकुमारस्स भासिय कुणसु ।
जेणुवलभ न लहसि गच्छसि पुण सासय ठाण ॥ २५ ॥

(१८) प्रश्नोत्तररत्नमाला by विमल प ७०–७४

(१९) जीवाणुसट्ठिकुलक गा २५ प ७४–७७
(नमिऊण पुव्वपुरिसाण etc)

(२०) पश्चात्तापकुलक (?) प ७७–८१

Beginning —

हा हा ! दुट्ठु कय दुट्ठु जेण पावकम्मुणा ।
ज मे अकारणे दिन्नो विउ(ओ)गो सहपत्तुणा(?) ॥
एतत्थ कायव्व पुण तुम्ह भो ! ।

End —

इक्कतु ढक्किय देज्जा न पारए तु सो जिणो ॥ २ ॥

(२१) स्थानकस्तवन. प. ८१–८३

Beginning:—

पत्थियसमत्थवत्थूण वित्थरं थुइपराण भावेणं ।
संपाडइ जमिह सीडत्ति संथुणे ठाणयं तमहं ॥ १ ॥

End:—

इय ठाणयस्स त्थवणं थिरचित्तो जो तिसंझमवि ज्झाइ ।
सो दुरियदारुदंदोलिदहणदहणो धुवं होइ ॥ १३ ॥

(२२) संक्षेपाराधना. गा. २१ प. ८४–८७

Beginning:—

परमपयं पत्ताणं जिणाण चलणुप(ज)ले पणमिऊणं ।
जत्थ जीवमोहमहणी संखेवाराहणं वोच्छं ॥ १ ॥

(२३) जीवानुशासन(प्राभातिक) by देवसूरि. प. ८७–९१

Beginning:—

तिहुयणपणमियचलणं पणमित्तु जिणेसरं महावीरं ।
वोच्छं पभायसमए जीवस्स अणुसासणं इणमो ॥ १ ॥

End:—

मुणिचंदसूरिगणहरविणेयसिरिदेवसूरिवयणाइं ।
मोहंधयाण जंतूण होंति विमलाइं नयणाइं ॥ २३ ॥

(२४) मुनिचन्द्रस्तुति (अपभ्रंश). प. ९१–९४

Beginning:—

नाणु चरणु संमत्तु जसु रयणत्तउ सुपहाणु ।
जयउ सु मुणिसूरि इत्थु जगि मोडियवंमहवाणु ॥ १ ॥

End:—

दूसमरयणिहिं सूर जिम्व तुह उट्ठिउ मुणिनाहु ।
सिरिमुणिचंदमुणिंद ! पर महु फेडइ कुग्गाह ॥ २५ ॥

(२५) मुनिचन्द्रसूरिविरह by देवसूरि. प. ९४–१०२

Beginning:—

निव्वाणगमणकल्लाणवासरे जस्स मुक्कपोकारं ।
सुरसामिणो वि कंदंति वंदिमो तं जिणं वीरं ॥ १ ॥

End:—

आणंदंसुणिवायं इय वयणपुरस्स[रं] विहेऊण ।
गुरुभणियकज्जसज्जो संजाओ देवसूरि त्ति ॥ ५५ ॥

इति कृतिर्देवसूरीणां ।

(२६) प्राभातिकस्तुति by मुनिचन्द्रसूरि प १०२–१०४

Beginning —

येऽर्हन् ! प्रभातसमये तव पादपद्ममापन्महार्णवसमुत्तरणैकसेतु ।
पश्यन्ति नश्यति ततस्तमाशु सवमेनोऽतितीव्रभवगाहगमाम्बुवाह ! ॥ १ ॥

End —

एषा प्रभातसमयस्तुतिरादरेण पापक्ष्यते भगवति प्रहितैर्मनोभि ।
यैस्तेन कुदकलिकोज्वलल्लाभभाजो जायत एव मुनिचन्द्रपदप्रपन्ना ॥ ९ ॥

(२७) आतुरप्रत्याख्यान प १०४–११०

(२८) शान्तिजिनस्तुति (अपभ्रंश) प ११०–११४

Beginning —

देव ! दसविहधम्मधुरधवल ! जसधवलियभुवणयल ! ।

End —

सतिजिणेसर ! एत्तिउ पइ पत्थेमि अणाहु ।
तिहुयणगुरु महु तुहि जि पर भवि भवि होज्जसु नाहु ॥ १० ॥

(२९) श्रावकव्रत by देवसूरिशिष्य प ११४–१२३

Beginning —

नम श्रीमद्देवसूरिगुरुपादुकाभ्य ।
तिहुयणकयबहुमाणे मन्नाणे निमलगुणगणनिहाणे ।
नमिउ जिणे गिहिवय सम्मत्तजुय पवक्खामि ॥

End —

देसेणुद्धरियाइ सम्म एयाइ सावयवयाइ ।
सिरिमुणिचदमुणीसरेण परवज्जसज्जेण ॥ ५६ ॥
जुगपवरसुयहराण सिरिमुणिचदसूरिसुगुरूण ।
[सीसाण] देवसूरीणमतिए वीरजिणभवणे ॥ ५७ ॥

२०३ सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (सप्तमाध्याय) प २९१–५८२, १५"×१३/४"

२०४ दशवैकालिकटीका by हरिभद्र प ३३९, १९३/४"×१३/४"

Colophon —

सवत् १३२६ वर्षे मार्ग शु ४ गुरौ प्रभातेयेह श्रीमदणहिलपाटके समस्तराजावलीसमलङ्कृतमहाराजाधिराजश्रीमदर्जुनदेवराज्ये महामात्यश्रीमाल्देवप्रतिपत्तौ श्राव० धर्मार्थं सलपुरेलले० श्रीवीतरागप्र[सा]दात् श्रा धणपाल–सुश्रा सुआकाभ्या गा गुद्धा लिखितमिद ।

२०५. (१) **कथासङ्ग्रह**(प्रा. गद्य सचित्र). प. १–५३; १६"×२"

(२) **सीताचरित्र** by **भुवनतुङ्ग.** प. ५४–८४

Beginning:—

जस्स पयपउमनहचंदजुन्हजलजालियखालियमलोहं ।
तिजगं पि सुई जायं तं मुणिसुव्वयजिणं नमिउं ॥

End:—

सीलगुणसवणसंभूयवरपरमाणंदकारणा रइयं ।
चरियं सिरिभुवणतुंगपयसाहगं होउ ॥ ४४१ ॥

(३) **राम–लक्ष्मणचरित्र.** गा. २०८ प. ८४–९९

Beginning:—

भणियं सीयाचरियं पुव्वभवविवागसूयगं किंचि ।
अह राम–लक्खणाणं तं लवमित्तं पकित्तेमि ॥

End:—

रामो वि केवली विहरिऊण महिमंडलंमि सयलंमि ।
पडिवोहियभव्वजणो पत्तो सिवसंपयं विउलं ॥ २०८ ॥

रामचरित्रं समाप्तं ।

(४) **मल्लिनाथचरित्र.** about १०५ गाथा प. ९९–१०७

Beginning:—

इक्खागरायवसभो पडिवुद्धी नाम कोसलासामी ।
तह नेया अंगाए चंदच्छाए निरुवमाए ॥ १ ॥
सयलतियलोयनाहं गयपाहं सिवपुरस्स सत्थाहं ।
नमिय सिरिमल्लिनाहं चरियं वन्नेमि तस्साहं ॥ १ ॥

(५) **प्रद्युम्नचरित्र** (प्रा. गद्य). प. १०७–१३४

(६) **कल्पसूत्र** (मूल). प. १३५–२००

(७) **कल्पचूर्णि.** प. २००–२४०

(८) **आर्द्रकुमारकथानक** (प्रा. गद्य). ग्रं. १३० प. २४०–२५१

(९) **खुड्डगकुमारकथानक.** प. २५१–२६७

Beginning —

नवगुत्तीहिं विसुद्धं धरेज्ज बंभं विसुद्धपरिणामो ।
सव्ववयाण वि पवरं स(सु)दुद्धरं विसयलुद्धाणं ॥ १ ॥

End —

किंतु सुहभावणाए काउ सव्वाणि सुहमायार ।
सुहकम्मवसेण गयाणि सुहगई खुड्डगाईणे ॥

भावनाया खुड्डगकुमारकथानक । ग्रथाग्र १३५३ । शिवमस्तु सर्वजगतः ।

Colophon —

स १३४५ श्रावणशुदि १० गुरौ म० रत्नेन ॥

२०६ शतपदी by धर्मघोष *प २३२, १४½"×२"

२०७ प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (द्वार १) by सिद्धसेन प २३१, १७"×२"

२०८. सूक्तरत्नाकर by मन्मथसिंह †प २६८, १३½"×२"

Beginning —

ॐ नम सर्वज्ञाय ।

जीयाज्जगन्मगलदीपकस्य कल्याणकुभ शिवसौधमूर्धनि ।
श्रीशारदा पद्मवनीप्रभावा न तुल्यकैवल्यमह समूह ॥ १ ॥
धर्मार्थकामक्रममोक्षमुख्यद्वारानिवारामलवृत्तरत्न ।
श्रीसूक्तरत्नाकरनाम काव्य विस्तारयेमेसरसूरिसूक्तै ॥ २ ॥
महत्तमश्रीमथनावियोगाज्जगाम सा कामदुघानघा गौ ।
प्रकाश्यता यत्र पवित्रवर्णा स सूक्तरत्नाकर एव सेव्य ॥ ३ ॥
आदौ जिनाशीर्वचनानि धर्मो नृणा भवो बाले—युवे—प्रवृद्धा ।
कुलीने—रूपान्विते—सज्जना स्यु स्वच्छोपकार्युत्तमवृत्ते—धीरा ॥ ४ ॥
गुणी सुसर्गौगवसत्क्रिया त्रितत्त्वागम—ज्ञाने—सुदर्शनानि ।
मिथ्यात्वे—चारित्रे—सुनदये स्यु परीषहे—क्षाति—मनो—वचाग ॥ ५ ॥
जितेंद्रिये—नि स्पृहता विवेको विनीतता स्याद् विजय कषाये ।
साधुप्रमादो गृहिधर्म—पचमेती निशाभोजने—साम्ये ॥

End —

यस्मिन् पुप्प(ष्य)ति निश्वविसयकरे स्व श्रेणिनि श्रेणिका
द्रागगप्रतिमा पदस्थिति सती द्वारा चतु सप्ततिः ।
सोय नव्यजनप्रबोधजनको धर्माधिकार पुर
काव्ये सवरहस्यवीचिनिचिते श्रीसूक्तरत्नाकरे ॥

इति श्रीसूक्तरत्नाकरनामनि महाकाव्ये धर्माधिकारोऽय प्रथम सपूर्ण ।
ग्रथाग्र ४३४० ॥ मगल महाश्री ॥ छ ॥ छ ॥ शुभ भवतु ॥

* अत्र पत्रत्रय क्षीणम् । † २,४८,११० इत्येतानि पत्राणि न सन्ति ।

विद्यासिहतनूद्भवः सुचरितो चेजल्लदेव्यंगजः
श्रीमन्मन्मथसिंह एष विदधे श्रीसूक्तरत्नाकरं ।
नानाशास्त्रगृहीतसूक्तलहरीलीलालयं तत्र सद्-
धर्माख्यं प्रथमं समाप्तमखिलं द्वारं निदानं श्रियः ॥छ॥छ॥छ॥

Prasasti of the Donor:—

सुपर्वसरलोत्तुंगः शाखाशतसमावृतः ।
श्रीमान् श्रीमालवंशोस्ति सर्वत्रापि प्रमाणकृत ॥ २ ॥
श्रेष्ठी जयंत इत्यासीत् तत्र मुक्तामणेः समः ।
पात्त(तू)नाम्नी च तत्पत्नी गेहलक्ष्मीरिवांगिनी ॥ ३ ॥
श्रीसंघकृत्यधौरेयाः सम्यक्सम्यक्त्वशालिनः ।
तत्पुत्राः क्रमशोऽभूवन् गुरुभक्तिभृतो ह्यमी ॥ ४ ॥
विद्वान् महणनामाद्यो मदनाख्यो महत्तमः ।
सामंतो झांझणाख्यश्च लाडणोनल्पवासनः ॥ ५ ॥
वयज्ज तेज्ज च सुते सुदुस्तपतपोंचिते ।
लाडणस्य तु ललनादेवीति दयिताभवन् ॥ ६ ॥
तत्सुता अरिसिहाद्या एवं वंशे विवर्धति ।
श्रीरत्नसिंहसुगुरोर्लाडणो धर्ममशृणोत् ॥ ७ ॥
ततः स्वस्यै[व] पुण्यार्थी सूक्तरत्नाकरस्य तु ।
चतस्रः पुस्तिकाः पुण्या लेखयामास लाडणः ॥ ८ ॥
ज्योतिर्मुक्तावतंसा रविरजनिकरस्फारताडंकपत्रा
ज्योत्स्नाकृष्टांगरागा जलनिधिवसना स्वर्नदीहारयष्टिः ।
यावन्ननर्ति कीर्तिश्चरमजिनपतेर्विश्वरंगेत्र तावत्
संद्रव्याख्याननादैः कलयतु तुलनां दुंदुभेः पुस्तकोयं ॥छ॥

Colophon:—

सं. १३४७ वर्षे आषाढवदि ९ गुरौ आशापल्यां महं वीरसेन श्रीरत्नाकर-
पुस्तिका लिखिता ॥छ॥

२०९. त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र(पर्व २–३). प. २९५; १८$\frac{3}{4}$"×२"

Prasasti of the Donor.—

तन्वानं स्वकलाकलापमधिकं वर्याऽर्जवालंकृतं
लक्ष्मीर्वशनटीव यं श्रितवती प्रेष(ख)द्गुणाध्यासितं ।

रगाम्रोचरणाभिलाषमकरोद् या वर्ण्यतामागता
पल्लीपाल इति प्रसिद्धमहिमा यशोस्ति सोय भुवि ॥ १ ॥
यशोभवत् तत्र सोही मुक्तात्मा श्रावकाग्रणी ।
क्षिपन् महामहत्तेजा अजाड्योपि सुशीतल ॥ २ ॥
तस्योढा सुगुणे प्रौढा शुभधी सूहवाभिधा ।
पासणागत्तयो पुत्र एक एव गुणैरपि ॥ ३ ॥
पउसिरिनाम्नी भार्या तस्याभूद् धर्मकार्यकृत् ।
तयो पुत्रत्रय पुत्रीद्वय चाद्वद्मानस ॥ ४ ॥
तदादिम साजणनामधेय समुल्लसन् निर्मलभागधेय ।
सत्य च शौच कलिराजमीत हृद्दुर्गमाशिश्रियदाशु यस्य ॥ ५ ॥
धैर्येणाद्भुतराणकप्रतिकृतिर्जज्ञे ततो राणको
दिक्चक्र परिपूरयन् शुचि यशो निश्वासदानोदयात् ।
योसाध्यत् परलोकमाशु हृदये श्रीवीरनाम स्मरन्
सद्धर्मेण गुणान्वितेन विदिपा(न्ना)रोपेण सत्त्वोत्कट ॥ ६ ॥
मोहादित्रयसहर्ता तृतीय आहडोभवत् ।
जिनधर्मरक्तचेता जेता तु कर्मजालस्य ॥ ७ ॥
आद्या तयोरद्भुतधर्मधाम पत्नी द्वितीया जसलवनाम्नी ।
दानादिधर्माबुनिषेकयोगैरात्मा ययाभ्या विमलोभ्य(व्य)धायि ॥ ८ ॥
सहजमति सज्जनस्याभूत् पत्नी पतिव्रता ।
तत्पुत्री रतवीनामा सुतौ मोहण-साल्हणौ ॥ ९ ॥
चाहडस्याथ भार्याभूत् चादूश्चद्रयशोज्ज्वला ।
पचापत्यानि तयो प्रमादिमानीह जातानि ॥ १० ॥
तेषामाशाभिधो ज्येष्ठ आशादेवीति तत्प्रिया ।
तयोर्बभूव सगुणा जैत्रसिंहादिसतति ॥ ११ ॥
अद्वितीयो द्वितीयोपि श्रीपाल इति विश्रुत ।
तत्पत्नी वील्हवा नाम्ना पुत्रो वीदाभिध सुधी ॥ १२ ॥
तृतीयो धावको नाम कलत्र तस्य रुक्मिणी ।
लक्ष्मीप्रिय पद्मसिंहस्तुर्या रत्नापत्नर ॥ १३ ॥
पुत्रश्च जगे लल्लू लालसो धर्मकर्मणि ।
वासुश्चास्याङ्गना जाता प्रवान्मदाशुगी ॥ १४ ॥

कर्पूरी च तथा पद्मश्रिहजा भावसुंदरी ।
कीर्तिश्रीगणिनीपादौ द्वाभ्यामाराधितौ मुदा ॥ १५ ॥
न्यायोपात्तस्य वित्तस्य फलं धर्मे नियोजनं ।
अनर्घ्यस्येव रत्नस्य किरीट–कटकादिषु ॥ १६ ॥
परोपकारात् त्वपरो न कश्चिद्धर्मोस्ति धर्मो भुवनत्रयेपि ।
श्रुत्वा ... स्वं ... व्याख्यायमानं दुरितावसानं ॥ १७ ॥
श्रीमत्कुलप्रभगुरोराकर्ण्यैवं विशुद्धमुपदेशं ।
मोहारिकदनकालः श्रीपालो धर्मसुविशालः ॥ १८ ॥
दुःप्रतिकारौ पितराविति च ज्ञात्वा पितुः सुकृतहेतोः ।
अजितादिशीतलांतं सुपुस्तकं लेखयामास ॥ १९ ॥
चतुर्भिः कलापकं ।

त्र्यग्रत्रयोदशशते शरत्सु राज्ञः श्रीविक्रमाद् विधियुतं सुधिया च तेन ।
व्याख्यापितं च सुकुलप्रभसूरिपट्टलक्ष्मीविशेषकनरेश्वरसूरिपार्श्वात् ॥ २० ॥
यावत् तारकचक्रघर्घरीधरो दिक्कुंभिशोल्वपवान्
मेरुश्चारुनटः प्रताडयति तत् ज्योत्स्नालतातंतुभिः ।
वध्वा व्योममृदंगकं रवि–शशिप्रोद्यत्पुटद्वंद्वकं
तावन्नंदतु पुस्तकोयमसकृद् व्याख्यायमानो बुधैः ॥ २१ ॥

Colophon:—

संवत् १३०३ वर्षे कार्तिकशुदि १० रवावद्येह श्रीभृगुकच्छे ठ० सउधरेण पुस्तकं लिखितमिति ॥

२१०. वासुपूज्यचरित्र by चन्द्रप्रभोपाध्याय.

प. ३१२; अपूर्ण १६¾"×२"

Beginning:— नमः श्रीवासुपूज्याय ।

सुहसिद्धिवहुवसीकरणपञ्चला जस्स नामवन्ना वि ।
भवियाण सिद्धमंतक्खर व सो जयउ पढमजिणो ॥ १ ॥
कलिकालवियंभिरमोहि(ह)तमच्छाइए जए जस्स ।
रविविम्वं पिव विप्फुरइ तित्थमिह नमह तं वीरं ॥ २ ॥
पणयजणकप्परुक्खंकुर व्वि(व) सिवपहपयासदीव व्व ।
कमनहकिरणा रेहंति जस्स तं नमह जिणनिवहं ॥ ३ ॥
दिसिवहुसुहसीमंते सुतणुपहा जस्स जहथामं ।
कुंकुम–सिंदूर–पसाहणाइं सो जयउ वसुपुज्जो ॥ ४ ॥

व पणमह सुयदेविं मुहससिजुह्नापसग्गओ जीसे ।
पायडियसु(सु)त्तिरयणो पसरइ वयणामयसमुद्दो ॥ ५ ॥
मदस्स वि मह बुह–कवि–गुरु त्ति पयवीपरंपरा जाया ।
जाण पसाया ताण गुरूण पयकमलमहिवंदे ॥ ६ ॥
पणमह गोयमसामिं अणिंदभूइं वि इंदभूयि त्ति ।
जो पवरकयपबंधो वि अप्पबंधु त्ति विक्खाओ ॥
गयण व पवयण तमतिरोहिय पयडिय बहुपएहिं ।
जेण रविण व्व तमह वंदे हरिभद्दसूरिअ(गु)रु ॥
गग व्व तरंगवई जेहिं कहा निम्मिया पवित्तपया ।
ते सिद्धसेवियपए पालित्तयसूरिणो वंदे ॥
सिरिजीवदेवसूरिं वंदे जस्स प्पबंधकुसुमरसं ।
आसाईऊण सुचिरं अज्ज वि मज्जंति कविभसला ॥
किं दुज्जणनिंदाए किं वा इह पत्थणाए सुयणाण ? ।
पढमा पढम चिय पावकारिणी निप्फला इयरा ॥
कइपत्थणाइ किंचिरमग्घइ कव्वं सदूसणं लोए ।
पिउ–माइपत्थणाए ससुरकुले दूहववहु व्व ॥
अह किं इमाए चिंताए पत्थुअत्थस्स विग्घभूयाए ।
सगुणेहिं चिय कव्वं अग्घेइ सुसीलसुन्हं व्व ॥
ता थोत्तारिहगुणणो वट्टि(ड्डि)य[क]ल्लाणनिहयपब्भूहो ।
सिरिवासुपुज्जचरियं रएमि इणमो जहासत्ति ॥
अइदुक्कर खु एयं बाहाहिं रुद्दा(द्द)समुद्दतरणं व ।
ता हसणिज्जो होहामि नूण(णं) विबुहाण अहमहवा ॥
कठिणो वि चंदकंतो ससिसाहिज्जेण जह जलं मुयइ ।
अहमिय देवयासन्निहाणओ तहमिमं काहं ॥

प २७ अपभ्रंश—

केंव वहेसउ अज्जु लगि नियमुयावलग्गु ।
मिलियए मज्झि विगुत्ताह अहह ! निप्फलु सग्गु ॥

अहह जामिणि कि भणि न सखीण

जहि जम्मु अम्ह हुयउ अहव दिवहिं तहि रवि किं वुग्गिद
किह मगल दिंति यहिं [अ]च्छहि निसिहि महिलहि वि जग्गि तु ।

यशोनामा पुण्यपालतनयस्तस्य सूनवः ।
सांताकः सिंधुलश्चैव ऊदलः सांग एव च ॥ २ ॥
त्रयः सांताकतनया आंबडः शूर एव च ।
स लच्यो लक्ष्वलक्षोभून् सर्वभूतदयापरः ॥ ३ ॥
सिंधुलधर्मपत्न्यासीत् स्नूहवदेविनामतः ।
सुतः सामंतनामाभूत् यस्तत्त्वज्ञशिरोमणिः ॥ ४ ॥
अंगजौ ऊदलस्यापि आभड आसकस्तथा ।
त्रयः सांगाकसुता वीमलो वयज–देदकौ ॥ ५ ॥
चाहडो देपालसुतः सीहडश्चाहडांगजः ।
त्रयः सीहडतनयाः सांगणः सुकृतांगणः ॥ ६ ॥
सहजपालः सज्जनः सांगणांगरुहाः क्रमात् ।
शूराकः साल्हादश्चैव श्यामलः सालिगस्तथा ॥ ७ ॥
श्रीमान् विवेकसिंहाख्यः पूर्णिमापक्षमंडनं ।
तत्पट्टे श्रीरामचंद्रप्रभुः सप्रतिभोऽभवत् ॥ ८ ॥
तत्पट्टमंडनं श्रीमान् धीरसिंहाभिधः प्रभुः ।
तच्छिष्योऽभयसिंहाख्यगुरुर्भविकसंमतः ॥ ९ ॥
तस्मै स्वगुरवेदत्त पित्रोः श्रेयःकृते सुधीः ।
सामंतो नेमिचरितं पुस्तकं स्वस्तिकारणम् ॥ १० ॥
काले विक्रमतो बाण–मुनि–यक्षमिते सति ।
रोहेलायां स्थित इदं सामंतः सुकृतं व्यधात् ॥ ११ ॥

२१८. (१) **उपदेशमणिमाला.** गा. २५ प. १–२

Beg:—जीवदयाइ रमिज्जइ etc.

(२) **मिथ्यात्वकुलक.** गा. ९ प. २

Beg:—वि(चि)त्तद्धमि मह न वसी etc.

(३) **नवफणश्रीपार्श्वनाथनमस्कार** (अपभ्रंश). गा. ५

Beginning:—

जय चिंतामणि जयनाहु जय नवफणमंडिय
जय वाणारसिजाय कायजियनीलसिखंडिय
जय वामाइ(ए)वि–आससेणकुलनहयलभूषण
जय देवासुर–श्रमणसंघसंथुय धुयदूषण ।

ता देवदेव । धरणिंदथुय कमठप्प चूरतु
पउमावइपणमियचलण मणवछिय पूरतु ॥ १ ॥

End —

चेइय-सयडालघरे नवफणपासजिणिंदु ।
नमि सरवण अहिछत्रपुरे खरतर सतिसमुदु ॥ ५ ॥

(४) उपदेशमाला	गा ५४२	प १-४६
(५) गौतमपृच्छा	गा ५३	प ४६-५१
(६) चउसरण	गा २७	प ५१-५३
(७) आराधना कुलक	गा ६९	प ५६-६०
(८) अणसणपच्चक्खाण		प ६० (double)
(९) विवेकमञ्जरी		प ६३-७५

Leaves 76-142 containing विवेकमजरी १४४ गाथा, अर्हत्त्रिजगस्तोत्र श्लो० ८, योगशास्त्र श्लो० १६४, वीतरागस्तव श्लो० २००, शृणु देवि महा० स्तोत्र श्लो० ३३, भक्तामरस्तव श्लो० ४४, आत्मानुशासन ७८ are missing

(१०) पुष्पमाला (प्रा०)	गा ५०५	प १४२-१८७
(११) जम्बूद्वीपप्रकरण	गा ११२	प १८८-१९६
(१२) गुरु(देवभद्र)स्तुति		प १९६-१९७

Beginning —

श्रीमत्तीर्थपतिप्रणीतसमयक्षीरोदचद्रद्युति
सच्चारित्रपवित्रितासुरनदीनीहारभूमिधर ।
ज्ञानश्रीकुलसद्म सयमरमाशृगारदीक्षागुरु
सूरीणा प्रमुखश्चिर विजयता श्रीदेवभद्रो गुरु ॥

End —

जत्थ गिहवास-पास छोडेउ सुहगुरु ! तुम्ह समीवे ।
चरणभरधुर धरिस्समह कइया पुण सो दिवसो ॥ १७ ॥

इति गुरुस्तुति ।

(१३) चैत्यवन्दन-प्रतिक्रमणसूत्र — प १९७-२२५

Contain two stotras

(अ) जिनस्तोत्र (अपभ्रश) गा ९—

Beginning:—

हेव सूसमु हूअ मह देव ! हिव दूसमु दूरट्टिउ सयल रिद्धि ।

End:—

जइ वि निग्घिणु हुउं निरासंकु निल्लिज्जउ लक्खणरहिउ
जइ वि नाह ! तुह आण–चुक्कउ ।
निक्किट्ठु निट्ठुरु अह हु जइ वि सयलगुणविमुक्कउ
तह वि हु जिणवर ! कर किज्जउ एक्कउ पसाउ
अप्पण पायहं हिट्ठि पहु दिज्जउ मज्झ वि ठाउ ॥ ९ ॥

(आ) **नयगमस्तव** by **जिनप्रभसूरि.**

Beginning:—

नयगमभंगपहाणा विराहिआ गहिआ व सुपमाणा ।
भव–सिवदाणसमाणा जिणवरआणा चिरं जयइ ॥

End:—

इय विन्नत्तो जिण ए(प)हु **जिणपह**सूरीहिं जगगुरु पढमो ।
विन्नत्तीइ पसायं निव्विर्त्ति कुणउ अम्हाणं ॥

(१४) **लघुअजितशांति** (चवण–जम्मण). गा. ८ प. २२६(?)
(१५) **गौतमपृच्छा.** गा. ५२ प. २२६–२३०
(१६) **शीलकुलक.** गा. ३५ प. २३०–२३३

Beginning:—

समग्गसोहग्गमहानिहाणं नमित्तु **नेमिं** जियपंचबाणं ।

End:—

इच्चाइ सीलस्स महागुणाओ जाणित्तु etc.

(१७) **लघुरत्नत्रय**(नवकारेण विवोहो etc). गा. १३
(१८) **प्रश्नोत्तररत्नमाला.** प. २३३–२३७
(१९) **धर्मलक्षण.** प. २३७–२३९

Colophon:—

संवत् १३८८ वर्षे हारीजनगरवासं विमुच्य **व्याघ्र**पहयां वासः कृतः । ततो व्यव० **जसभद्र** तत्सुतव्यव० **अरिसिंह** तदंगजो व्यव० **सोहड**स्तस्यांगजा व्यव० **सलखणसीह** व्यव० **कूंरपाल** व्यव० **देपाल** व्यव० **षोपल** । सर्वेषां भ्रातृणां कुटुंबेन पुण्यकर्मणा **ओसवालवीशा**विशेषेण विभूषितः । ततो व्यव० **षोपले**न सुतधरणी—**संग्रामप्रमुखकुटुंबयुतेन** पितृव्यसुवा० **शो**भीश्रेयसे तस्या

एव द्रव्येण स्वाध्यायपुस्तिका स्वीयसुतसुतादिसुदुनस्य पठन–गुणनार्थं पुस्तिका लिखापिता । नदताचिरं पुस्तिकेय ॥

२१९ धातुपारायण प १–२६७, १५$\frac{3}{4}$"×२"

End —

इति आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते स्वोपज्ञधातुपारायणे स्वार्थणिजन्तो णिबु-रादिगण सपूर्ण । समर्थित चेद धातुपारायणमिति ॥

२२० शतकचूर्णि प १२५, १५$\frac{3}{4}$"×२"

Beginning —

ओं नम सिद्धेभ्य, ।

सिद्धो णिद्धुयकम्मो सद्धम्मपणायगो तिजगणाहो ।
सव्वजगुज्जोयकरो अमोहवयणो जयइ वीरो ॥ १ ॥

End —

शतकचूर्णि समाप्ता । मथाम २३२२ मगल महाश्री ।
श्रीमालकुले विपुले जहो श्रेष्ठी यशोधनो विपुल ।
समभूत् तदीयदयिता जीवहिता नागदेवीति ॥ १ ॥
सा चतुरोऽसूत सुताश्चतुर श्रीवच्छ इति तवोप्यन्ये ।
सालिग-सोहिक-पासुक्सङ्गाश्च यशोमतिश्च सुता ॥ २ ॥
इतश्च । अस्मिन्नेव सुपर्वणि यशोभूदुसभ इति शुभ श्रेष्ठी ।
वस्य श्रीरिति जाया तयो सुता चेल्लुकेलस्ति ॥ ३ ॥
ता सालिगोनुरूपा परिणिन्ये नयवतीं तयोस्तनय ।
शोभनदेवो गुरुदेवचरणयुगकमलहस ॥ ४ ॥
स जनन्याः श्रेयोर्थं श्रेष्ठमति शतकचूर्णिटिप्पनक ।
लेखयति स्म ततोऽन्महिमागणिनीपठनहेतो ॥ ५ ॥
भूमिर्भम सुमेरु मवित्-शशिनी चराचरा सु(भू)श्रुत ।
यावदिह सति लोके तावदिय पुस्तिका नद्यात् ॥ ६ ॥

२२१ (१) कल्पसूत्र प १–१३८

Beginning —

(२) कालि(ल)काचार्यकथा गा १३२ प १३८–१५२

अणुसरि आगमवयण सिरिकालयसूरिजुगप्पहाणेहिं ।
पज्जोसवणचउत्थी जह आयरिया तह सुणेह ॥ १ ॥

End:—

सूरि वि य कालेणं जाणित्ता णियय आउपरिमाणं ।
संलेहण विहेउं अणसणविहिणा दिवं पत्तो ॥ १३२ ॥

कालयसूरिकथा श्लोक १६९ ॥

२२२. द्वादशव्रतकथा (प्रा. सं.). प. २०५; १४½"×१¾"

२२३. (१) न्यायकन्दली by श्रीधर. प. १५५; १४¾"×२½"

End:—

भट्टश्रीश्रीधरकृतायां पदार्थप्रवेशके न्यायकंदली समाप्ता ।

Colophon:—

सं. १२४२ फाल्गुनसुदि १ शुक्रे । ग्रं. ६०००

(२) पदार्थधर्मसङ्ग्रह (न्यायकन्दलीसूत्र). प. १५६–२००

Beginning:—

प्रणम्य हेतुमीश्वरं मुनिं कणादमन्वतः ।
पदार्थधर्मसंग्रहः प्रवक्ष्यते महोदयः ॥ १ ॥

End:—

योगाचारविभूत्या यस्तोपयित्वा महेश्वरं ।
चक्रे वैशेपिकीं विद्यां तस्मै कणभुजे नमः ॥

समाप्तं(प्ता) पदार्थप्रवेशकाख्या कृतिराचार्यपादानां ग्रंथाग्रं ७७७ ।

Colophon:—

संवत् १२४२ फाल्गुनवदि ६ गुरौ पं० परमचंद्रगणिनादेशमासाद्य पं० महादेवेन न्यायकंदलीवृत्तिसूत्रं समाप्तमिति ॥

२२४. योगशास्त्रविवरण (प्रथमप्रकाश). प. १२८; १४¾"×२¾"

Colophon:—

संवत् १२५५ वर्षे मार्गशुदि १ रवौ अद्येह श्रीपत्तने श्रीदेवाचार्यवसत्यां श्रीधनेश्वरसूरीणां हेतोर्द्वादशसहस्रयोगशास्त्रवृत्तिः परमश्रावकठकुरवर्धमानेन सुदर्शनवास्तव्यपारि० वीशलपार्श्वात् लिखापिता । प्रथमप्रकाशवृत्तिग्रंथ १८०० अष्टादश शतानि ग्रंथसंख्या शिवमस्तु ॥

२२५. हैमीनाममालावृत्ति. प. २४०; १५"×२"

२२६. शिशुपालवध by माघ. प. १८५; १५¾"×२¾"

End.—

दत्तकसूनोर्माघस्य कृतौ शिशुपालवधे महाकाव्ये श्र्यंके विंशतितमः सर्गः ।

२२७ (१) योगशास्त्र (१२ प्रकाश) प १२९, १३″×२″
(२) वीतरागस्तव प १३०–१५५
(३) साम्यशतक by अभयसिंहसूरिशिष्य (?) प १५७–१६१
(४) सुभाषितसमुच्चय (योगशास्त्रवृत्त्यन्तर्गत) प ७३–१६२

Beginning —

आचार्यश्रीहेमचद्रविरचिते द्वादशप्रकाशप्रमाणश्रीयोगशास्त्रसूत्रस्य आद्यचतु-प्रकाशाना वृत्तिमध्यात् साधु–श्रावकादिजनस्योपयोगीनि भणित्वा पठनाय वाचनाय च । यथाश्रुतवरैराकृष्ट आतरसुभाषितानि यथा ।

End —

इति योगशास्त्रवृत्तिमध्यात् सुभाषितसमुच्चय ॥ एव ममस्तमथ ८०० अत्रातर-श्लोका ४३० । शिवमस्तु ।

(५) अभिधानचिन्तामणि (१ काण्ड) प १६३–१६८

Beginning —

अभिधानचिंतामणिनाममालाया देवाधिदेव–प्रथमकाडात् प्रथमतस्त्रयोविंशति-श्लोकान् विमुच्य अग्रेतनश्लोका विलिख्यते यथा ।

End —

इति आचार्यश्रीहेमचद्रविरचितायामभिधानचिंतामणिनाममालाया देवाधिदेव प्रथम काड ॥

(६) हस्ति(पुण्य)पालस्वप्न by हेमचन्द्र प १६९–१७३

Beginning —

श्रीहेम० त्रि० चरिताना मध्यात् श्रीमहावीरचरिते (पत्र १०, स १३) अष्ट-स्वप्नाना श्रीमहावीरस्यैव मुखेन फलविचारो यथा ।

End — इति स्वप्नफल ।

(७) प्रश्नोत्तररत्नमाला प १७४–१७७
(८) धर्मलक्षण प १७७–१७९
(९) प्रशमरति प १८०–२२१

Colophon —

सवत् १३०३ वर्ष भाद्रवावदि १०

(१०) तत्त्वार्थाधिगम प २२२–२४९
(११) अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका. प. २५०–२५८

२२८. (१) उपदेशमाला. प. १–६७; १४"×२"

(२) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्नसूरि. गा. २१२ प. ६८–९३

२२९. अनुयोगद्वारचूर्णि by जिनदासगणि. प. १५८; १२¾"×२"

End—

कृतिः श्रीश्वेतांबराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानां अनुयोगद्वाराणां चूर्णिः ।

२३०. (१) पाक्षिकसूत्र. प. ३२

(२) दशवैकालिक. प. १–६७

(३) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ. प. ६८–८०

२३१. आवश्यकनिर्युक्ति (प्रा०). गा. २५०० प. २०२; १४"×२"

Colophon —

संवत् १२१२ मागसिरसुदी १० रवौ लिखितेयं उमता व्यास (? वास्तव्येन) ।

Donor's Prasasti:—

आसीत् प्राग्वाटवंशे विमलतरमतिर्विश्वविख्यातकीर्तिः
सद्बुद्धिर्वाहलाख्यो जिनपतिचरणाराधने न्यस्तचित्तः ।
तस्याभूत् साधुशीला जिनमतिगृहिणी धर्ममार्ग[प्रवृत्ता]
या शक्ता जानकीव प्रवरगुणगणे रामदेवस्य मान्या ॥ १ ॥
जातौ तस्याश्च पुत्रौ विनय-नयपरौ ग्रामणीः श्रावकाणां
एकः सद्यक्षदेवः प्रकटगुणगणः......द्वितीयः ।
ज्येष्ठस्याभूत् सुपत्नी जिनवृषकलिता भोयणीये (?)...
दीनानाथादिदाने वितरणचतुरा क्षान्ति-दान्तिप्रसन्ना ॥ २ ॥
सुता जातास्तस्यास्त्रय नरगुण............
यशोदेवश्चाद्यः प्रथितगुणदेवाख्य इतरः ।
[तृती]यो जिका(हा)ख्यो जिनपतिमतभावितमतिः
सुता जासीत्याख्या विनयकलिता कर्मनिरता ॥ ३ ॥
कु......प्रयापेमतुलं मात्रा निजश्रेयसे
संशुद्धं भणितेन पुस्तकं सदा जिह्वाभिधेन स्फुटं ।
श्रेष्ठं लेखितमागमस्य विबुधैर्द्धैधा सुमान्यं सदा
नानावर्णसुपत्रप...............रत्नाकरं ॥ ४ ॥
यावत् तारकनायकौ दिनकरौ देवाचलस्तोयधि-
र्यावज्जैनमतं वरं सुरनदी स्वर्गो दिशां मंडलं ।

यावच्छेषफणावलिषु जगती
स्तावन्नदतु पुस्तक प्रतिदिन पापठ्यमान बुधैः ॥ ५ ॥

२३२. द्याश्रयकाव्यवृत्ति (८ सर्ग) by अभयतिलक
प २८४–?, १८½"×२½"

Contains paintings one of Hemachandra and another of Kumarapala

२३३ पञ्चवस्तुक by हरिभद्र गा १९०० प १८२, १४"×१½"
End —

इय पचवत्थुगमिण उद्धरिय रुद्दसुयसमुद्दाओ ।
आयाणुस्सर[ण]त्थ भवविरह इच्छमाणेण ॥
गाहग्ग पुण एत्थ गणिऊण ठाविय एय ।
सीसाण हियट्ठाए सतरस सयाणि पाएण ॥ १७०० ॥
पचवस्तुक समाप्त ।

२३४ (१) कल्पसूत्र गा १२१६ प १४५
(२) कालिकाचार्यकथा (स) प १४६–१५५
Beginning —

पर्वेद भाद्रपचम्याश्चतुर्थ्यामभवद् यत ।
श्रीमत्कालिकसूरीणा तेषा वक्ष्ये कथामह ॥ १ ॥

End —

नत्वा नुत्वा च सौधर्मे गते शक्रे गणेश्वर ।
वत्क्षमाश्रवणेनैवानगनी त्रिदिव ययौ ॥ ७३ ॥
पृथग्स्य ५ पक्ष २ चक्षादि १३ थेष्ठी प्रगुप्त कथा व्यधात् ।
प्रार्थितो मोढगुरुणा श्रीहरिप्रभसूरिणा ॥ ७४ ॥
॥ श्रीकालिकसूरिकथा समाप्ता ॥

श्रियो गृहे घोषपुरीयगच्छे सूरि प्रमाणद इति प्रसिद्ध ।
बभूव पूर्वं गुणरत्नखानि सुचारुचारित्रपवित्रगात्र ॥ १ ॥
विजयचद्रगुरु प्रवरो गुणी श्रुतमहोदधिरस्य पदेऽभवत् ।
अखिलधर्मसुकर्मविधायको गुरुरिव प्रतिभाति विचक्षण ॥ २ ॥
तत्पट्टपूर्वाचलमौलिभानुर्दुर्वारमाररिपुघातनपटिष्ठो य ।
श्रीभावदेव बभूव सूरि पट्ट तदीय ध्रुव शीलयुक्त ॥ ३ ॥

ततो जराभीरुजयी समस्ति जयप्रभः सूरिवरोऽस्य पट्टे ।
अर्कः प्रतापेन च चंद्रमासौ कलाकलापेन बुधस्तु बुद्ध्या ॥ ४ ॥
ह्रुडापाद्रपुरेऽप्यस्ति श्रीमान् पार्श्वजिनेश्वरः ।
तस्य गोष्टिपदे ख्यातो वंश एषः प्रकीर्त्यते ॥ १ ॥
प्राग्वाटवंशे भुवनावतंसे विख्यातनामाऽजनि च्चासपा सः ।
तद्गेहिनी जासलदेवीनाम्नी तत्कुक्षिजातास्तनयास्त्रयोऽमी ॥ २ ॥
सर्वलक्षणसंपूर्णाः सर्वधर्मसमन्विताः ।
सहदेवश्च पे(ख्रे)ताको लखमाकः सहोदराः ॥ ३ ॥
सहदेवस्य च पत्न्या नागलदेव्याः सुतौ शुभौ जातौ ।
आमाह्लौ विख्यातौ धर्मधुराभारवाहने दक्षौ ॥ ४ ॥
आमाकपत्नी जिनधर्मतत्परा रंभा सुशीला सुगुणा सुवंशजा ।
तत्कुक्षिजातास्तनयास्त्रयो वरा धर्मार्थकामा इव जंगमा भुवि ॥ ५ ॥
सुहुणा पूनाकेन च हरदेवसमन्वितेन पुण्यवती ।
मातुः पितुः श्रियोऽर्थं प्रददौ कल्पस्य पुस्तिका गुरवे ॥ ६ ॥

२३५. (१) उपदेशमाला. गा. ५४२ प. ४९
(२) धर्मोपदेशमाला. गा. १०० प. ४९–५५
(३) पञ्चकल्याण (प्रा०). प. ५५–७०

End:—

च्चवणं जम्मण निक्कमण तह य नाण निव्वाणं ।
कल्लाणपंचएणं जिणिंदइदेहिं निम्मवियं ॥ ५१ ॥
पंचकल्लाणं समाप्तं ।

(४) मूलशुद्धिप्रकरण by प्रद्युम्न. गा. २१२ प. ७०–८६
(५) जम्बूद्वीपप्रकरण (प्रा. नमिऊण सजल०). प. ८६–९४
(६) जीवदयाप्रकरण (प्रा०). प. ९४–१०५
(७) नवपदप्रकरण (प्रा०) by जिनचन्द्र. प. १०५–११९
(८) वन्दित्तु (प्रा०). गा. ५० प. ११९–१२४
(९) विवेकमञ्जरी (प्रा०) by आसड. प. १२४–१३७
(१०) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र. प. १–३८
(११) वीतरागस्तव (२० प्रकाश). प. ३९–५४
(१२) प्रशमरति. प. ५५–८१

२३६. प्रवचनसारोद्धार (जीर्ण श्लिष्ट त्रुटित). प. २०७

२३७ विजयचन्द्रकेवलिचरित्र (प्रा अपूर्ण) प ६–७९

२३८ (१) दशवैकालिकलघुवृत्ति (अपूर्ण) प १८७

(२) पन्नवणा (प्रथमखण्ड त्रुटित) प १५५–२३२

२३९ (१) आर्द्रकुमारकथानक (प्रा० पद्य) प १–८, १५″×२½″

Beginning —

अप्प पि भावसल्लं अणुद्धियं राय–वणियतणएहिं ।
जाय म्हुयविवाग किं पुण बहुयाहिं पावाह ? ॥ १ ॥

End —

उग्ग काऊण तव उप्पाडिऊण केवल-नाण ।
ता अद्दयमुणिसीहो पत्तो मोक्ख परमसोक्ख ॥ २५९ ॥

(२) वङ्कचूलकथा (प्रा गद्य सचित्र) प ९–१६

Beginning —

थोवो वि कओ नियमो कल्लाणपरंपराए सुहहेउ ।
संपज्जइ अन्नभवे दिट्ठतो रायहसाइ ॥

तेण कालेण etc

End —

साहुणा दिण्णो पडिच्छेओ ताहिं भत्तिए ॥

वंकचूलकथा समत्ता ।

(३) मनःस्थिरीकरण प १६–२५

(४) सारसङ्ग्रह (प्रा०) प २५–३२

Beginning —

सद्दी (सिद्धी) कम्माभावे सो तवसा तत्थ वी(वि) परं झाणं ।
त पि य सपि(चि)यधम्म तत्तवियारो तहिं सारो ॥

End —

इय धम्मसूरिसुगुरूनएसओ सिरिमहिंदसूरीहिं ।
कइवयथूलपयाऊ सकलिय बारच्चुलसीए ॥

आउ(?)संगहो समत्तो ॥

(५) शाश्वतचैत्य (प्रा० अपूर्ण) प ३२–३६

Beginning —

उसभाईजिणपडिम एक पि ण्हवत–पूययतेहिं ।
चिंतेयव्व एय भवेहिं विवेगमतेहिं ॥

(६) आहारविशुद्धि (प्रा० मध्ये त्रुटित). प० १२८–१५७

Beginning:—

जीवा सुहेसिणो तं सिवंमि तं संजमेण सो देहे ।
सो पिंडेण सदोसो सो पडिकुट्टो इमो नेय ॥
आहाकम्मुहेसिय–पूइयकम्मे य मीसजाए अ ।
ठवणा–पाहुडियाए पाओयर–कीय–पामिच्चे ॥ २ ॥

Contains Gujarati translations rendered from Prakrit.

प. १३५–सीका हेठइ दोरउ बांधिवउ । हिट्ठिलउ दोरउ ऊपलउ वेउ हाथि धरेवा । जउ पाणिउ प्रत्यासन्नु खरउ खरउं सीकं गियउ होइ तउ हेट्ठिलउ दोरउ ताणेवउ । जिम्व पाणिउं पाणिय मिलइ किम्वइ तहिं ठावि घातणं न लाभइं त क्षीरवृक्ष-हेठइ नेउ पात्रु मेल्हइ अथवा पात्रु दुर्लभु त खापरउं नवउं पाणीइ अचेतनि भीजविउ जिव सचित्तु पाणिउ तहिं आवट्टइ नहिं इं ति नववटवृक्षादिकहेठइ तहिं घाति उपरि ठवइ । अथवा जइ खापरउ न संपजइं त चीखलमाझि खावउ खणिउ वटादिपत्र नालु करि उपरि ठवइ ऊपरि पत्रादि छाया करइ पापती ग्लांखरेवा विकरइ ।

प. १३७–अम्हि जाणाउं वइद तउ पइलउ वइद पासि पूछइ अथवा भणइ अम्ह अमुकइं औपधि एउ रोगु उपसांतउ । × ×

धलियउ विहरेवा गियउ भणइ जइ हउं तइं देखउं तउ मुज्झु आपणी माता आपणउ पिता भाइउ वेटउ वहिन वेटी सांभलइ इत्यादि । पश्चात् संबंधे संस्तवो यथा–जउ हउं तुम्हि देखं उ मुझ आपणा सासू सुसरादिक सांभलइ । माय पीय पुव्वसंथव सासू सुसराइयाण पच्छाउ । × × ×

(७) आराधना (प्रा० त्रुटित). प. १५८–१६७

२४०. पञ्चतीर्थि आलेखपट.

Colophon:—

(१) संवत् १४९० वर्षे का० व० ३ चंपकनेरवासिप्राग्वाटसा० खेताभा० लाडी सा० गुणेयकेन लेखकारिता ।

Colophon:—

(२) संवत् १४९० वर्षे का० व० ३ चंपकनेरवासि मं. तेजाभा० भावदेसुतको० वाघाकेन प्राग्वाटज्ञातीयेन श्रीशांतिनाथप्रासादालेखः कारितः ।

२४१. (१) **न्यायावतारसूत्र.** प. १–२; १३"×२"
(२) **न्यायप्रवेशकसूत्र.** प. २–६

(३) न्यायावतारवृत्ति (त्रुटित) ३०–६८

(४) अन्ययोगव्य० द्वात्रिंशिका (अपूर्ण) by हेमचन्द्र. प १–५

२४२. (१) श्रावकव्रतग्रहण (प्रा० अपूर्ण) by जयसिंहसूरि प १–६, १५"×२"

Beginning —

नम श्रीवर्धमानाय ।

नमिऊण वद्धमाण सुरअसुरनरिंदविंदकयमाण ।
गिण्हामि सावयाण वयाणि समत्तमूलाणि ॥ १ ॥

End —

सिरिजयसिंहमुणीसर Following Folio missing

(२) त्रिषष्टिध्यानकुलक(प्रा०) गा ३७ प १–२

Beginning —

नमिऊण जिण वीर वोच्छ ते व(च)डिअसुहज्झाणाण ।
आहरणसगहमिण सुमरणहेउ गुरुवएसा ॥ १ ॥

End —

सव्वत्थ विंदुजोगो पाविय भावाउ इत्य विन्नेउ ।
अन्नाण ज्झाणमी पाई पाढो वि कस्येव ॥ ३७ ॥

त्रिषष्टिध्यानकुलक समाप्त ॥

(३) चउद्दसगकुलग (प्रा०) गा ४० प २–३

Beginning —

जीवगुणठाण–मग्गण अजीवउवगरणरयणसुयसिद्ध ।
कप्पाइयसुरेसरसपत्ति समत्तकामगई ॥ १५ ॥

End —

चउद्दसगकुलगमेय जो जाणेइ सद्दहेइ ज्झायइ य ।
सो लोयग्गपइट्ठियसिरिसिद्धसमन्निओ होइ ॥ ४० ॥

(४) प्रकीर्णक (पञ्चमहाव्रतादिविषये प्रा० स०)

२४३ (१) उपदेशमाला (प्रा०) गा ५४१ प १–७७, ८"×१¾"

(२) सङ्ग्रहणी (प्रा०) by चन्द्रसूरि गा २७३ प १–४५

(३) सकलतीर्थस्तोत्र (प्रा०) by सिद्धसेनसूरि. प १००–१०४

Beginning —

संसारतारयाण वियसासुरमणुयपदि[य]कमाण ।
तित्थयराण तिहुयणचेइयभवणे नमसामि ॥ १ ॥

सम्मेयसेल–सेत्तुज–उज्जिले अब्बुयंमि चित्तउडे ।
जालउरे रणथंभे गोपालगिरिंमि वंदामि ॥ १९ ॥
सिरिपासनाहसहियं रम्मं सिरिनिम्मियं महाथूभं ।
कलिकाले वि सुतित्थं महुरानयरीउ(ए) वंदामि ॥ २० ॥
रायगिह–चंप–पावा–अउज्झ–कंपिल्लहणपुरेसु ।
भद्दिलपुरि–सोरीयपुरि–अंगइया–कन्नउज्जेसु ॥ २१ ॥
सावत्थि–दुग्गमाइसु वाणारसीपमुहपुव्वदेसंमि ।
कन्नग–सिरोहमाइसु भयाणदेसंमि वंदामि ॥ २२ ॥
राजउर–कुंडणीसु य वंदे गज्जउर पंच य सयाइं ।
तलवाड देवराउ रुउत्तदेसंमि वंदामि ॥ २३ ॥
खंडिल–डिंडूआणय नराण–हरसउर खट्टऊदेसे ।
नागउरमुम्बिदंतिसु संभरिदेसंमि वंदेमि ॥ २४ ॥
पल्ली–संडेरय–नाणएसु कोरिंट–भिन्नमाल्ले(ले)सु ।
वंदे गुज्जरदेसे आहाडाईसु मेवाडे ॥ २५ ॥
उवएस–किराडउए वि जयपुराईसु मरुमि वंदामि ।
सव्वउर–गुड्डरायसु पच्छिमदेसंमि वंदामि ॥ २६ ॥
धाराउद्दय–वायड–जालीहर–नगर–खेड–मोढेरे ।
अणहिल्लवाडनयरे व(च)ड्डावल्लीय बंभाणे ॥ २७ ॥
निहयकलिकालमहियं सायसयं सयलवाइथंभणए ।
थंभणपुरे कयवासं पासं वंदामि भत्तीए ॥ २८ ॥
कच्छे भरुयच्छंमि य सोरट्ठ–मरह[ट्ठ]–कुंकण–थलीसु ।
कलिकुंड–माणखेडे दक्खि(क्खि)णदेसंमि वंदामि ॥ २९ ॥
धारा–उज्जेणीसु य मालवदेसंमि वंदामि ।
वंदामि मणुयविहिए जिणभवणे सव्वदेसेसु ॥ ३० ॥
भरहयि(म्मि) मणुयविहिया महिया मोहारिमहियमाहप्पा ।
सिरिसिद्धसेणसूरीहिं संथुया सिवसुहं देंतु ॥ ३२ ॥

सकलतीर्थस्तोत्रं समाप्तं ।

(४) श्रावकविधि (प्रा०) by धनपाल. गा. २३ प. १०५–१०६

Beginning:—जत्थ पुरे जिणभवणं etc.

(५) धर्मोपदेश (अपभ्रंश). गा. ७

End —

जेण न चिंतिउ गुरुवयणु अ[ब्भ]सिउ न जिणधम्मु ।
काइ् थिज्जइ् तिणि हि वध वहुविहु कम्मु ॥ ७ ॥

(६) आत्मशुद्धिस्तव श्लो ९

End —

श्रयेहं सुकृत पारभविक दुष्कृत त्यजन् ॥ आत्मशुद्धिस्तव, समाप्त ।

(७) स्तव by हरिभद्र श्लो० २०

Beginning —

त्वत्सेवानिरतास्त्वदर्पितदृशस्त्वत्सकथासस्थितान् ।
त्वद्भक्तास्त्वदनन्यसक्तमनसस्त्वत्तो न चान्यार्थिन ॥

End —

न स्वप्नेपि जिन ! त्वदघ्रिकमलद्वद्वादृतेन्वेमि वा
नाथैतन्मम कुर्वत प्रतिदिन यत् किंचिदप्यस्ति तद्
यन्नास्त्येव हि नास्ति तत् तदपि च त्यक्ष्यामि नैतद्व्रत ॥ २० ॥
हरिभद्रविरचित स्तव ।

(८) कायस्थितिस्तवन गा १३

Beginning —

यद्दर्शनमप्राप्ता भ्रमति भवसागरे यथा जीवा. ।
कायस्थितिक्रमेण श्रीवीरमह् तथा स्तोष्ये ॥

End —

एव कालमनत भ्रातोह् शासने तवादृष्टे ।
शासनदाने भवता प्रसीद मम वीरजिनराज ! ॥ १३ ॥
इति कायस्थितिस्तवन समाप्त ॥

(९) साधुगुण (?)

२४४ (१) सङ्ग्रहणी by श्रीचन्द्र. ८३/४"×१३/४"

Colophon —

सं० ७१ द्वि० श्रा० शु० ३ गुरौ ठ० राजडेन लिखित ।

(२) यमकस्तुतिवृत्तिका on the original text of सोमसूरि
गा ५६ (अपूर्ण)

Beginning —

ॐ नमो वीतरागाय ।
जाड्यध्वसकृते नत्वा नाभेयप्रमुखान् द्विजा(जिना)न् ।
आसन्न. स्मृतये वक्ष्ये यमकस्तुतिवृत्तिका ॥ १ ॥

क्व सोमसूरिस्तुतयो गभीराः क्व मादृशः स्वल्पधियस्तथापि ।
तदर्थजिज्ञासनकौतुकेन समुत्सुका मे क्रियते मनीषा ॥ २ ॥

इह हि जन्म–जरा–मरणजलकल्लोलमालाकुलापारसंसारपारावारमध्यवर्ति-जंतुना etc.

The orginial seems to be by Somaprabha. The commentator is not known as the MS is incomplete.

End:—

कैरववोधसोमप्रभासमा न अच्छा अनच्छा अनच्छा स्निग्धा.:....चासौ विभा दीप्तिश्च अनच्छविभा अनच्छविभा अलकानां केशानां The last folio is torn.

२४५. (१) कल्पसूत्र(प्रा०). ग्रं. १२१६; प. १–१३८; ११½″×१¾″
(२) कालकाचार्यकथा (प्रा० पद्य). प. १३९–१७९

Beginning:—

नमो सुयदेवयाण । अत्थि इहेव जंबुदीवे भारहे वासे धरावासं नामं नयरं ।

End:—

कालिकाचार्यकथानकं समाप्तं । ग्रंथाग्रं कथानिकाया ३६० एवं ग्रंथ १५७६.

२४६. (१) योगशास्त्र (४ प्रकाश) by हेमचन्द्र. प. १–६७
(२) वीतरागस्तव (२० प्रकाश). प. ६७–९५
(३) प्रशमरति by उमास्वाति. प. १–३७
(४) वन्दित्तुसूत्र. प. ३७–४३
(५) प्रकीर्ण (अतिचार, लघुशान्ति).
(६) धरणोरगेन्द्रस्तोत्र by वादिदेवसूरि. गा. ३५ प. ४३–४८
(७) भयहरस्तोत्र by मानतुङ्ग. प. ४८–५१
(८) संसारदावानलस्तुति. प. ५१–५२

२४७. (१) हैमलघुवृत्ति (चतुष्कावचूरि सं.). प. १५८
(२) ,, (आख्यातावचूरि सं.). प. ८१

२४८. (१) दशवैकालिक. प. १–५९
(२) पाक्षिकसूत्र. प. ६०–८५
(३) प्रतिप्रतिक्रमणसूत्र. प. ८५–९३
(४) अजितशान्ति. प. ९४–१००
(५) सुभद्राचरित्र (अपभ्रंश) by अभयगणी. प. १०१–१०९

Beginning —

पणमेविणु जिणु संति जगसतिहिकारु ।
भवियह सिवसुहकारु भ ॥ १ ॥

सिरिसुभद्राचरिउ कहेवी गरुआएसिहि सुणि सरेवी ।
अत्थि पुरी पोराणा नामिहि चपाउरी धण–कण–रयणसमिद्धा नोपइ अमराउरं ।
जीयसत्त तहिं नरगणइदु अरिगण–मयकुलमलणमइदू ॥
तहिं पुरि निवसइ सेट्ठी जिणसासणि भत्तू जीवाईण विहत्तू नामिहि जिणदत्तू ॥ ३ ॥
धूया तस्स सुभद्दा नाम सव्वगुणाण ज किर थाण ।
किं बहुणा भणिएण जो सीलु धरेइ तेण वि तीसनरिंदा पय–भत्ती करेइ ॥ ४ ॥

End —

अंतु वि सीलु विसिद्धि(ट्ठ)उ पालउ जो किर इन्छइ सिवपुरि आलउ ।
जोउ सुभद्दह चरिउ पढउ मण–भाविहिं सो सील पालतउ सलहउ ॥ ५ ॥
सील पालिवि सिद्धिहि गच्छइ अभयगणी वि ठाउ त इच्छइ ।
सवच्छर इगसट्ठे आसोजे मासे कि ॥

(६) ऋषभपञ्चाशिका
(७) अजितशान्ति

२४९ उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्र प २८९, ११ "×२½"

२५० ऋषभपञ्चाशिकावृत्ति (मध्ये त्रुटिता) by प्रभानन्द प १६६, १२ "×१½"

Beginning —

नम परमात्मने ।

जयति विजितान्तरारिप्रोन्मीलद्विमलकेवलालोक ।
प्रकटिततत्त्व स्तुतिमुखरसुरपतिर्जिनपति प्रथम ॥ १ ॥
क गमीरेय भणितिर्धनपालकवेर्युगादिजिनविनुतौ ।
विवरणकरणकृतमतिस्तस्या क जडमतिर्मादृक् ॥
स्वगुरूपदेशलेशाद् वक्ष्येह तदपि किमपि लेशेन ।
आख्यातुमिह विशेष विदुषामन्तर्मुखमतीनाम् ॥

End —

समाप्तेय ऋषभपञ्चाशत् नाम श्रीधनपालकविविरचिता युगादिजिनस्तुतिर्लै-
श्तोक्तिनाम्नी श्रीप्रभानन्दाचार्यविरचिता तद्वृत्तिश्चेति ।

चांद्रे कुलेस्मिन्नमलश्चरित्रैः प्रभुर्बभूवाभयदेवसूरिः ।
नवांगवृत्तिच्छलतो यदीयमद्यापि जागर्ति यशःशरीरं ॥ १ ॥
तस्मान्मुनींदुर्जिनवल्लभोथ तथा प्रथामाप निजैर्गुणौघैः ।
विपश्चितां संयमिनां गणे च धुरीणता तस्य यथाधुनापि ॥
तेषामन्वयमंडनं समभवन् संजीवनं दूषमा-
मूर्च्छालस्य मुनिव्रतस्य भवनं निःसीमपुण्यश्रियः ।
श्रीमंतोभयदेवसूरिगुरवस्ते यद्विपुच्चैर्गुणै-
र्दृष्टुं तादृशमाश्रयांतरमहो ! दिक्चक्रमाक्रम्यते ॥
यतिपतिरिह देवभद्रनामा जयति तदीयपदावतंस एषः ।
विषमविषयरोगसंनिपाते दधति रसायनतां वचांसि यस्य ॥
शिष्यस्तदीयः प्रतिभाभिरामः श्रीमान् प्रभानंदमुनीश्वरोस्ति ।
स निर्ममे वृत्तिमिमां युगादिभर्तुः स्तुतावत्र सुखाववोधां ॥

इति श्वेतांवरश्रीमद्देवभद्राचार्यशिष्यश्रीप्रभानंदाचार्यविरचिता ललितोक्तिनाम्नी ऋषभपंचाशद्वृत्तिः परिसमाप्तेति ॥

सुललितमतिर्विनीतः प्रारंभात् प्रभृति विवरणेमुष्मिन् ।
लिखनादौ साहाय्यं विदधे सोमप्रभमनीषी ॥

२५१. (१) **उपदेशमाला.** गा. ५४० प. १–५०; १३″×१¾″
(२) **धर्मोपदेशमाला** (सिज्झउ०). गा. १०१ प. ५१–६०
(३) **मूलशुद्धि** by **प्रद्युम्नसूरि.** गा. २१२ प. ६१–७९
(४) **क्षेत्रसमास** (नमिऊण सजलजलहर०). गा. ९० प. ८०–८७
(५) **नवपदप्रकरण** by **जिनचन्द्र.** गा. १४० प. ८८–१००
(६) **भावना.** गा. २०८ प. १०१–१२१

Beginning:—

पढममणिच्चमसरणय संसारो एगया य अण्णत्तं ।
असुइत्तं आसंवरो य तह निज्जरा नवमी ॥

End:—

संमत्तंमि उ लद्धे विमाणवज्जं न बंधए आउं ।
जइ वि न संमत्तजढो अहवा बद्धाउओ पुव्विं ॥ २०८ ॥

भावणा समत्ता ॥

(७) सुबाहुचरिय. प १२२-१४२

Beginning —

नमिऊण महावीर ससुरासुर-मणुयवंदिय सिरसा ।
वोच्छ सुबाहुचरिय etc

(८) जीवदयाप्रकरण(प्रा० अपूर्ण)

२५२. उत्तराध्ययन प १६१, १४½′×२½″

२५३. प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (अपूर्ण) by सिद्धसेन प २२१-२७७, १६½″×२″

२५४. सिद्धहैमलघुवृत्त्यवचूरि(अ १-३½) प २०६, १४″×२″

२५५. (१) उपदेशमाला गा ५४४ प ४८, १३¾″×१¾″
(२) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ गा १०४ प ४९-५७
(३) विवेकमञ्जरी by आसड. प ५७-६९
(४) क्षेत्रसमास (जम्बूद्वीपप्रकरण सजल्जल्हर०) प ७०-७६
(५) स्थविरावली. गा ५१ प ७६-८१
(६) प्रव्रज्याविधान. गा ३१ प ८१-८४
(७) आराधनाकुलक गा ६९ प ८४-८९
(८) शीलोपदेशमाला गा ११५ प ८९-९९
(९) श्राद्धदिनकृत्य गा ३४४ प ९९-१२५
(१०) गौतमपृच्छा(नमिऊण०) गा ५४ प १२५-१२९
(११) बृहच्चतुःशरण (प्रा०) गा ६३ प १२९-१३४
(१२) धर्मोपदेशमाला गा १०३ प १३४-१४२
(१३) महावीरस्तोत्र (प्रा०) गा २० प १४२-१४४

Beginning —

जइज्जा समणे भयव महावीरे जिणुत्तमे ।
लोगनाहे सयबुद्धे लोगतिअविबोहिए ॥

(१४) कुसुममाला (प्रा०) by मलधारिहेमचन्द्र प १४३-१८७
(१५) भवभावना (प्रा० अपूर्ण) by मल्धारिहेमचन्द्र गा ४३-८५

२५६ (१) ओघनिर्युक्ति } प ८०, १३″×२½″
(२) पिण्टनिर्युक्ति }
(३) तत्त्वार्थसूत्र प. २-२१

(४) प्रशमरति. प. २२–५०
(५) काव्यादर्श by दण्डी. प. १–४९

End:—

इत्याचार्यदंडिनः कृतौ काव्यादर्शे तृतीयः परिच्छेदः समाप्त इति। मंगलं महाश्रीः।

Colophon:—

संवत् १[ ]९० द्वितीये ज्येष्ठे ९ लिखितेति माणिकक्षुल्लकेन।

२५७. (१) दमयन्तीचम्पू (त्रुटित). प. १७१; १३½"×२"
(२) ,, विवरण by चण्डपाल. प. १६२

२५८. हैमवृहद्वृत्ति (पाद ९–१०). प. २८२–४३०; १६"×२"

२५९. धातुपारायणवृत्ति by हेमचन्द्र. प. २६३; १३½"×२"

Colophon:—

संवत् १३०७ वर्षे चैत्रवदि १३ भौमे श्रीवीसलदेवकल्याणविजयराज्ये वाम-
......धा......प्रभृतिपंचकुलप्रतिपत्तौ श्रीचंद्रगच्छीयश्रीचंद्रप्रभसूरिशिष्यैः आ-
चार्यश्रीनेमिप्रभसूरि......श्रीहेमचंद्रधातुपारायणवृत्तिपुस्तिका लेखिता। लिखिता
च ठ० देवश[र्मणा]

२६०. वसन्तराजशाकुन (३–१८ वर्ग). प. १३०; १४½"×२"

२६१. (१) उपदेशमाला. प. १–५७; १३½"×२"
(२) पुष्पमाला. प. ५७–११४
(३) श्राद्धदिनकृत्य. प. ११४–१५३
(४) विवेकमञ्जरी. प. १५३–१६९
(५) गौतमपृच्छा. गा. ५४ प. १७०–१८२
(६) चैत्यवन्दनादिभाष्यत्रय. प. १८२–१९९
(७) क्षेत्रसमास (नमिऊण सजल०). प. १९९–२१२
(८) भयहरस्तोत्र. प. २१२–२१५
(९) संयममञ्जरी (अपभ्रंश) by महेश्वरसूरि. प. २१५–२१८
(१०) प्रकीर्ण (अजितशान्ति, पापप्रतिघातादि त्रुटित). प. २१९–२४९

२६२. (१) श्राद्धदिनकृत्यवृत्ति by देवेन्द्रसूरि. प. ३५७; १४½"×२½"
ग्रंथाग्र १२८२०। सं. १४०९
(२) कातन्त्रवृत्तिपञ्जिका by त्रिलोचनदास. प. १६५; १४"×२"

प. २२—इति त्रिलोचनदासकृतायां दुर्गसिंहोक्तविवरणपंजिकायां प्रकृति-
सन्धिः समाप्तः॥

२६३ योगशास्त्रान्तरश्लोकाः (त्रुटित) प ६३ -

२६४ (१) परिशिष्टपर्व by हेमचन्द्र प १६२, १४¾"×२"

(२) सार्धशतकवृत्ति (त्रुटित) प १६०–२७३

Pras'asti of the Donor —

नम्रनाकिसुरशनुनरेन्द्र स्थैर्यनिर्जितसुमेरुनगेद्र ।
विश्वविश्वनयनो गततन्द्रो विष्टपे जयति वीरजिनेंद्र ॥
भूभामिनीहारललाटपट्टललामकल्प नगर समस्ति ।
ख्यात जने वीरपुराभिधान घनाढ्यलोकाभिनिवासरम्य ॥
पुण्यागण्यगुणान्वितोतिविततस्तुग सदा मजुल–
च्छाया–श्लेपयुत सुवर्णकलित शाखा–प्रशाखाकुल ।
पट्टीपाल इति प्रभूतमहिमा ख्यात क्षितौ विद्यते
वशो वश इवोच्चकै क्षितिभृतो मूर्ध्नोपरिष्टात् स्थित ॥
तस्मिन्नभूत् ठक्कुरधघनामा श्राद्ध सुधी सर्वजनाभिमान्य ।
तस्याभवद् रासलदेविकाह्वा जनी च दाक्षिण्य–दयानिवासा ॥
कामकाम्यवपुषो जिनेश्वर

२६५ (१) प्रवचनसारोद्धार ग्र २८०० प १५६, १५"×२"

Colophon —

सवत् १२९५ वर्षे भाद्रपदशुद्ध ५ पचम्या सोमे समर्थिता ।
आदर्शदोषात् मतिविभ्रमाद् वा यत् किंचिदून लिखित मयात्र ।
तत् सर्वमार्यैं परिशोधनीय प्रायेण मुह्यति हि ये लिखति ॥

(२) दशवैकालिक प १–६६

२६६ लक्षणसमुच्चय (वैरोचनीय) प ११५–२४४, १४"×२"

प ११७—धवलग्वर्जो (?) द्वादश विधि
प १३५—त्रिधा लिंगस्नान
प १४४—अधिवासन १५
प १६५—इति वैरोचनीये ल० निष्कलिंगारोपण १७
प १६९—ल० तोरण–स्तभ–गुरुपूजादिभूतानि स्थापने १८
प १७५—वाण (?) लिंगादियावद्वारहस्तस्थापन १९
प १८०—ईशानादिध्वजाविशेनाख्यो २०
प १९४—मडप–यत्यादिगृहस्थापने २२
प २०१—देवस्थापन–वेधयागनिर्णय २३

प. २०६—शल्योद्धार २४

प. २१५—वास्तुपूजास्थापन २५

प. २२४—ल० च्छंदवास्तुभूपणाख्यकसामान्यपंचचरकप्रासादवर्जनीयद्वि-(षड्)विंशतितमो विधिः ।

प. २३३—साचारनवप्रासादवर्जनी......... २७

प. २३६—लिंगमानप्रासादलक्षणः

२६७. (१) शृङ्गार(? अमरु) शतक. श्लो० १०१ प. २८; १२"×१¾"

(२) न्यायावतारसूत्र. प. १८–२१

(३) काव्यप्रकाशसूत्र. प. १३

(४–५) त्रुटितग्रन्थद्वय (अव्यवस्थित).

२६८. (१) पञ्चाशक. प. १–८३; १३½"×२"

(२) कर्मस्तव. प. ८४–९१

(३) कर्मविपाक. प. ९१–१०७

(४) शतकप्रकरण. प. १०७–११९

(५) सत्तरिया. गा. ९१ प. ११९–१२९

(६) मूलशुद्धि (त्रुटित). गा. १०४

जिणसासणचेइयाणं तइयं ठाणं । संजईणं ति पंचमं ठाणं ।

(७) जीवदयाप्रकरण (त्रुटित).

२६९. सार्धशतकवृत्ति. प. १८६; १३½"×२"

२७०. परिशिष्टपर्व. प. २४४; १७"×२"

Contains a long Pras'as'ti (incomplete hence not reproduced).

२७१. (१) दशवैकालिक (अनुपयोगि). प. २५४; १०½"×१½"

(२) उत्तराध्ययन (?).

Beginning:—

अरहंते वंदित्ता चउदसपुव्वी तहेव दसपुव्वी ।
एकारसंगसुत्तउ(त्थ)धारए सव्वसाहू य ॥
वंदे.........वोच्छं चरणकरणाणुओगा उ ।
अप्पक्खरं महत्थं अणुग्गहत्थं सुविहियाणं ॥
ओहे ।...ड समासे चेय होंति एगट्ठा ।
निज्जुत्तति ल्य अत्था जं वद्धा तेण निज्जुत्ती ॥

(३) भक्तपरि...ज्ञा (प्रा०).

(४) सस्तारकप्रकीर्णक (प्रा०)
(५) पिण्डविशुद्धि

२७२ तत्त्वोपप्लव by जयराशि प १७६, १४"×१½"

Beginning —

तत्त्वोपप्लवासहपथविषमो नून मया नृप (? ज्त) नास्ति तत्फल वा स्वर्गादि। सर्वं तावदातस्य कर्मण भागा (?) उक्त च परमार्थविद्भिरप(पार)लौकिको मार्गोनुसर्तव्य। आ लोकव्यवहार प्रति सदृशौ बाल-पडितावित्यादि। ननु यद्युपप्लवस्तत्त्वाना कि माया। अथातस्तत्त्व व्याख्यास्याम। पृथिव्यापस्तेजो वायुरिति तत्त्वानि। तत्समुदाये शरीरेंद्रिय-विषयसञ्ज्ञेत्यादि। नानार्थत्वात्। किमर्थं प्रतिविंवनार्थं। किं पुनरत्र प्रतिविन्य(विंव्य)ते ?। पृथिव्यादीनि तत्त्वानि लोके प्रसिद्धानि। तान्यपि विचार्यमाणानि न व्यवतिष्ठते, किं पुनरन्यानि ?। अथ कथ तानि न सति तदुच्यते। सल्लक्षणनिबधन मानव्यवस्थान। माननिबधना च मेय-स्थितिसद्भावे तयो सव्यवहारविषयत्व कथ। स्वया ताम नव . व्यवहार क्रियते। तदात्मनि रूपास्तित्वव्यवहारो घटादौ च सुरास्तित्वव्यवहार॰ वर्तयितव्य॰। अ[थ] [इ]द्रियार्थसनिकर्षोत्पन्नज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभिचारिव्यवसा-यात्मक प्रत्यक्षमिति।

End —

अन्यत्र पडितानामपि व्यवहारो दय(म)-दानदर्शनात्। तदेवमुपप्लुतेष्वेव तत्त्वेष्वविचारितरमणीया सर्वे व्यवहारा घटत इति।

ये याता न हि गोचर सुरगुरोर्बुद्धेर्विकल्पा दृटा
प्राप्यते ननु तेपि यत्र विमले पाखडदर्पच्छिदि।
भट्टश्रीजयराशिदेवगुरुभि सृष्टो महार्थोदय-
स्तत्त्वोपप्लवसिंह एप इति य ख्याति परा यास्यति॥
पाखडखडनाभिज्ञा ज्ञानोदधिविवर्धिता।
जयराशेर्जयतीह विकल्पा वादिजिष्णव॥

Colophon —

स १३४९ वर्ष मार्ग वदि ११ शनौ धवलक्के मह० नरपालेन तत्त्वोपप्लव-मयपुस्तिकालेखीति॥ भद्र

२७३. अष्टकटीका by जिनेश्वराचार्य प २००, १५"×२"
२७४ उपमितिभवप्रपञ्चा (उत्तरखण्ड) by सिद्धर्षि प २४८, १६"×२"

Beginning:—

अथास्ति जगदाह्लादं साह्लादं नामतः पुरं ।
निःशेषभुवनाश्चर्यकारणं दुःखदारणं ॥ १ ॥

२७५. द्व्याश्रयवृत्ति (पाद ९–२८) by अभयतिलक.
In Continuation of No. 232. प. ३६०; २०"×२½"

२७६. आवश्यकटिप्पन by मलधारिहेमचन्द्र. प. १८९; १५"×२"

Colophon:—

संवत् १२५८ वर्षे मार्ग. वदि ५ शुक्रे

२७७. पञ्चवस्तुक. प. १२७; १२"×२"

Colophon:—

संवत्सरशतेष्वेकादशैकवर्षे पष्ठ्या फाल्गुनशुक्लद्वितीयायां शनिश्चरदिने कर्मापनय निमित्तं लिखितमिदं पंचवस्तुनः सूत्रं । श्रीवीरचंद्रसूरिभिर्लिखापितं ।

श्रीवीरचंद्रसूरिभ्यो दत्तेयं ज्ञानवृद्धये ।
पंचवस्तुकसूत्रस्य पुस्तिका गुणभक्तिया (?) ॥ १ ॥
संवत् १२६२ श्रावणवदि ६

२७८. आवश्यकचूर्णि (अपूर्ण). प. १–२७७; १७"×२¼"

२७९. पिण्डविशुद्धिवृत्ति by यशोदेव. ग्रं. २८०० प. २७३*

२८०. (१) पार्श्वनाथचरित्र by भावदेवसूरि. प. २७४; १३½"×३"

Pras'asti of the Donor.—

जयति विजितान्यतेजाः सुरासुराधीशसेवितः श्रीमान् ।
विमलस्त्रासविरहितस्त्रिलोकचिंतामणिर्वीरः ॥ १ ॥
सद्धर्महेतुः सरलस्वभावः सुपर्वरम्यः कलशब्दशाली ।
मुक्ताफलारंभ इह प्रसिद्धः श्रियान्वितो गूर्जरवंश एषः ॥ २ ॥
सौम्योजनि प्रवरधीर्विपुलेत्र वंशे यः सोमकांत इव सज्जनदर्शनीयः ।
श्रीमज्जिनप्रभविभोर्भवसित्प्रसादमासाद्य सद्गुणनिधिर्विदधे सुधर्मं ॥ ३ ॥
तस्य मुक्ताफलप्रायौ द्वौ सुतौ सुकृतोज्ज्वलौ ।
...ायो वर्द्धकिनाम्ना तु द्वितीयोऽभून्मदनाभिधः ॥ ४ ॥
वर्ण......त्या जज्ञे वील्हणदेवीति नाम्नी ।
तत्कुक्षि...वरं नेहंसा जाताः षट् सहोदराः ॥ ५ ॥
आद्यः क...ाभिधानस्तु द्वितीयः शोभनधीरधीः ।
पेथडस्तृतीय...भूच्च चतुर्थः कृष्णनामतः ॥ ६ ॥

* १५४–१७१ पत्राणि न सन्ति

अर्जुन पचमो जात षष्ठोऽभयसिंहाभिध ।
पुत्री ह्यासीति विख्याता सतीत्वगुणशालिनी ॥ ७ ॥
शोभनदेवस्य प्रेयस्यासीत् सुशीलसयुता ।
नामत सुहडादेवी भूरिगुणविभूषणा ॥ ८ ॥
तस्या च गुणशालिन्या जाता सप्त सहोदरा ।
निर्मलेन चरित्रेण राजते ऋषिवत् सदा ॥ ९ ॥
तेषु मुख्यपदवीसमाश्रितो विश्रुतोऽस्ति विनयादिसद्गुणै ।
धर्मकर्मणि तथाभिधानतो य सल्ख इह सज्जनाग्रणी. ॥ १० ॥
तस्यास्ति दयिता साध्वी देवी भावल्नामत ।
तस्या' कुक्षिमलचक्रे पुत्ररत्नचतुष्टयी ॥ ११ ॥
सोम सौम्यगुणोपेतस्ततो जज्ञे नरोत्तम ।
दानादिकचतुर्भेदधर्माराधनतत्पर ॥ १२ ॥
श्रीदेवी तस्य दयिता भाति सर्वगुणोत्तमा ।
देवताराधने रक्ता शीलालङ्कारधारिणी ॥ १३ ॥
दानशौंडो रतो धर्मविवेकीति विशारद ।
सोऽल्हाख्यस्तृतीयस्तु देवी संसारवल्भा ॥ १४ ॥
तस्या कुक्षिसरस्या च राजहस,इवामल ।
अवतीर्णा चक्रसिंह कर्मांद्रौ वज्रसन्निभ ॥ १५ ॥
तस्यानुजो विजयते जगति प्रतीत सौभाग्य भाग्य सुविवेकविराजमानः ।
यस्याख्यया नरपतिर्नृपमाननीय सत्त्वोपकारकरणैकरसात्मकस्य ॥ १६ ॥
नरपते प्रिया चास्ति नलदेवीति शुद्धधी ।
प्रसूता सा सुत भव्य नरसिंहाभिधोऽस्ति य' ॥ १७ ॥
नरपतेरनुजोऽस्ति घरण साधुधीरधी. ।
अभिधानायकिदेवी प्रिया प्रियगुणान्विता ॥ १८ ॥
श्रद्धाजलेन विमलेन सुशीलतेन सपूरिते सुकृतनीरजराजमाने ।
सन्मानसे लसति यस्य विवेकहस सोय जयी महणसिंह इति प्रतीत' ॥१९॥
मीणलाख्या प्रिया तस्य प्रभूतगुणशालिनी ।
मान्या स्वजनवर्गेषु सर्वौचित्यपरायणा ॥ २० ॥
अन्यच्च–'नित्या प्रपा ज्ञानसुधारसाढ्या तत्त्वोपदेशासमसत्रगेह ।
मोहान्धकारेषु समीपदीप सत्पुस्तक लेखयतीह धन्य ॥ २१ ॥'

इत्यादि देशनां श्रुत्वा सुपुत्रः कुलदीपकः ।
साधुमहणसिंहाख्यो गुणग्रामपवित्रितः ॥ २२ ॥
श्रीवामेयजिनेशस्य स्वपितुः श्रेयसे मुदा ।
पवित्रस्य चरित्रस्य पुस्तकोयमलीलिखत् ॥ २३ ॥
नंद-शैल-शिखि-चंद्रवत्सरे रत्नपूर्वतिलकाख्यसद्गुरोः ।
ज्ञानकीर्त्यभिधशिष्यसन्मुनेः पुस्तकं च विधिना प्रदत्तवान् ॥ २४ ॥

संवत् १३७९ वर्षे आश्विनसुदि १४ बुधे गूर्जरज्ञातीयसाधुशोभनदेवसुत-महणसिंहेन श्रीपार्श्वनाथचरित्रं पुस्तकं लेखयित्वा पं० ज्ञानकीर्तेः प्रदत्तं ॥

(२) नल-दमयन्तीकथा. श्लो० ९६३ प. २७५-३२७

Beginning:—

इहैव भरते भूमिभामिनीभालसन्निभे ।
देशः कोशलनामास्ति दधानस्तिलकश्रियं ॥ १ ॥

End:—

ततो भवंतोपि भवंतु सज्जाः सदैव तीर्थेश्वरपूजनेषु ।
यन्मुष्टिमध्ये भवतामपीह स्यादैहिकामुष्मिकसौख्ययोगः ॥ ९६३ ॥
चतुर्थव्रते नल-दमयंतीकथा समाप्ता ॥

(३) ब्रह्मदत्तचक्रवर्तिचरित्र (त्रि. श. पु. च. पर्व ९, सर्ग १).
by हेमचन्द्र. श्लो० ६०० प. ३२७-३५९

(४) ऋषिदत्ताकथा. श्लो० ४५१ प. २३८-२६१

Beginning:—

अस्तीह भरत[क्षेत्रे] देशो नाभिनिवेशभूः ।
मध्यदेश इति ख्यातो मध्यदेश इवावनेः ॥ १ ॥

End:—

गतवति विततायुःकर्मणि शांतमंतःकरणशरणवैरिध्वंसनादात्तकीर्ति ।
अथ...सुमह्लितापत् केवलिद्वंद्वमेतत् परमपदमुदारानंदसंदोहमूहे ॥ ४५१ ॥
ऋषिदत्ताकथा समाप्ता ।

(५) चारुदत्तादिकथा (त्रुटितपत्र).

२८१. (१) सङ्ग्रहणी. गा. ५२७ प. ४६-८१
(२) भक्तपरिज्ञा (अपूर्ण). प. ११७-
(३) आगमिकवस्तुविचारसार by जिनवल्लभ.
प. १२०-१२४

(४) महादण्डकप्रकरणादि (त्रुटित) प १२५–१४८
(५) उपदेशमाला (त्रुटित अपूर्ण) प. १५०–१८१
(६) ऋषिमण्डल–चतुःशरण (त्रुटित) प १८८–२०३
(७) आतुरप्रत्याख्यान (त्रुटित) प २०३–२११
(८) पिण्डविशुद्धि (त्रुटित) by जिनवल्लभ प १११–११६
(९) आगमिकवस्तुविचारसार by जिनवल्लभ
प १८७–१८८
(१०) कर्मस्तव गा ५७ प १८८–१९१
(११) कर्मस्तवभाष्य by महेन्द्रसूरि गा ७० प १९१–१९६
(१२) ,, गा ३३ प १९६–१९७
(१३) कर्मविपाकादि–भक्तपरिज्ञापर्यन्त (त्रुटित अपूर्ण).
प १९७–२२७
(१४) भावनाप्रकरण (अपूर्ण) प १–१२
(१५) स्थविरावली (अपूर्ण) प २

२८२. वराहमिहिरसंहिता (अ ७५ अपूर्ण) प २–३००, १३½"×२½"

End.—

इति वराहमिहिरकृतायां संहितायां कार्दपिकनामाध्यायश्चतुःसप्ततितमः ॥

Colophon.—

संवत् १३१३ वर्षे भाद्रपद व १५ रवौ।

२८३. (१) पदार्थस्थापकवृत्ति (षडशी०) b. देवेन्द्रसूरि.
ग्र २७७० प १८४, १४"×२"
(२) प्रवचनसारोद्धार by नेमिचन्द्रसूरि ग्र १६०६
प १८४–२६६

२८४ कल्पसूत्रादि (त्रुटितपत्र)

२८५. ऋषभदेवचरित्र (प्रा) by वर्धमानसूरि प २२५, १५"×२½"

पेढबन्धानन्तरम्—

भरहे वि भगवं पूइऊण वयणकुसुमसंदोहे।
थिरनिव्वाणं पट्ठे भणामि भुवणस्स विहरियं ॥

End—

श्रीऋषभनाथचरिते आचार्यवर्धमानविरचिते भगवत्परित्राणं समाप्तः ॥

22

वंककलंकविमुक्का जडत्तणदोससंग–खयरहिया ।
जत्थुप्पन्ना पुरिसा तमपुवं चंदकुलमत्थि ॥
अनियविहाररहिओ गुरुतरसंवेगभावियमईओ ।
सीलंगभरुव्वहणे गुरुथिरधुरधोरिओ धवलो ॥
होंतो तत्थ मुणिंदो जिणिदसिद्धंतलद्धपरमत्थो ।
तवतेयनिहयपावो सूरी भद्देसरो नाम ॥
निचं परिपुन्नकलो निचं गच्छोयहिस्स वुड्ढिकरो ।
तस्स विणेओ सूरी अपुव्वचंदो व मुणिचंदो ॥
कुंदेंदुसच्छहेणं नियजसपसरेण भरियभुवणयलो ।
सूरी तस्स महत्थो महत्थसत्थत्थनिम्माओ ॥
तस्स य सी........................ ।
पुव.............................. ॥
............हो त्ति सूरी वि सीयतेयट्ठो ।
अप्पडिरूवी जाओ अवमे...न्नसूरि विक्खाओ ॥
लीलाए जेण दलिओ दप्पो समरस्स...गप्पयडं ।
विवुहाण वंन(द)णिज्जो दक्खिन्नमहोयही...दसेण चंदो ॥
संसारनीरनाहस्स ओव...रयणोवमो जाओ...कवी ।
अमलो विमलसहावो सिद्धिवहूदुल्ललि...भदवचतानिति (?) ॥
दुर्ल्लखं लेखके शास्त्रं....................

२८६. **रामचरित** (सर्ग १९–३६) by **अभिनन्द**. प. २३८; १४"×२"

२८७. **हैमलघुवृत्ति** (चतुष्क). प. १३७; १४"×२¾"

Colophon:—

..n हैमचतुष्कवृत्तिपुस्तिका चरणसुंदरगणिना श्रीज्ञानदानधर्मोपदेशादिना संप्राप्य 'ानकोशे ज्ञानाराधनार्थं विमुक्ता भट्टारकश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्येण ।

८. **नैषध** (सर्ग १–११;१२–२२ त्रुटित) by **श्रीहर्ष**. प. १–९५+१–९०

. **हैमलघुवृत्त्यवचूरि** (अ. १–२½). प. २००; १२"×२¾"

ti of the Donor:—

२८९. श्रीवीतरागं प्रणिपत्य भक्त्या हैमावचूरेः शुभपुस्तिकायाः ।
.....................................प्रशस्ति ॥ १ ॥
(ाग्वाटवंशोज्वलमौक्तिकाभः सुश्रावकः पूनडनामधेयः ।
शम्य-शास्त्राणि भुवि द्विधापि......प परीक्षकत्वं ॥ २ ॥

क्षेत्रेपु सप्तस्वथ तु स्थितेपु न्यायात्तवित्त वितरन्नजस्र ।
अर्चित्यदा यशासि लोके ॥ ३ ॥
तद्गेहिनी श्रीरिव देहिनीह तेजीति नामास्ति जिनेंद्रभक्ता ।
विनीत गुणावदाता ॥ ४ ॥
तत्सुनुरन्यूनगुण प्रधानो जिनेश्वरध्यानकृतावधान ।
दोर्मंडले माडलिक लिपाभिधान ॥ ५ ॥
यदीयवपुर्वरसिंहसह्म श्रीसार्व-गुर्वर्चनकल्पविह्म ।
हेमावचूरिर्दशपद अत्र तेन ॥ ६ ॥

२९० (१) **आगमाद्यालापक** (मासकल्पादि) प १२५, १०३/४"×२"
(२) **प्रणष्टलाभादि** (प्रा निमित्तज्ञान) प १२५–१२९

Beginning —

सिद्धे सत्ताण हिए सुपइट्ठियसासणे जिणे नमिउ ।
विन्नायसव्वभावे देवासुरपणमिए सिद्धे ॥ १ ॥
वोच्छ पणट्ठलाभ वधण-मोक्ख च रोगविनिविर्त्ति ।
दिणमाणेण सुह चिय पमासिय कित्तियाईसु ॥ २ ॥
रिक्खमि कित्तियाए नट्ठ ल᳚भइ विमुच्चये वद्धो ।
दिवसेसु नवसु रोगी पतन्यइ (?) सत्तरत्तेण ॥ ३ ॥

End —

भरणीए ज पणट्ठ न लब्भए नेय वधणविमोक्खो ।
पडियस्स होइ मरण नरस्स रोगेण गहियस्स ॥ २९ ॥

(३) **सामुद्रिक** (? अपूर्ण) श्लो० १–१८ प १२९–१३०

Beginning —

अस्थिष्वर्था सुख मासे त्वचि भोगा स्त्रियोऽक्षिपु ।
गतौ यान स्वरे चाज्ञा सर्वं सत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

२९१ **अध्यात्मतरङ्गिणीटीका** प ११७, १४"×२"

Beginning —

ॐ नमो वीतरागाय ।
गुरु प्रणम्य लोकेश शिशुतामल ।
॥ १ ॥
कारिण्योर्थिजना सर्वे
पुरुषार्थसिद्धिनिमित्त प्रमाणमनुसरत
. .. ..

End:—

श्रीसोमदेवमुनिनोदितयोगमार्गो व्याख्यात एव हि मयाऽऽत्ममतेर्बलेन ।
संशोध्य शुद्धधिषणैर्हृदये निधेयो योगीश्वरत्वमचिराय समाप्तुकामैः ॥ १ ॥

श्रीसोमसेनप्रतिबोधनार्था धर्माभिधानोरुयशःस्थिरात्मा ।
गूढार्थसंदेहहरा प्रशस्ता टीका कृताध्यात्मतरंगिणीयं ॥ २ ॥

जिनेश-सिद्धाः शिवभावभावाः सुसूरयो देशक-साधुनाथाः ।
अनाथनाथा मथितोरुदोषा भवंतु ते शाश्वतशर्मदा नः ॥ ३ ॥

चंचच्चंद्रमरीचिवीचिरुचिरे यश्चारुरोचिश्चये
मग्नांगैः सुरनायकैः सुररुचेर्दुग्धाब्धिमध्यैरिव ।
शुक्लध्यानसितासिशातितमहाकर्मारिकक्षक्षयो
देयान्नो भवसंभवां शुभतमां चंद्रप्रभः संपदां ॥ १ ॥

त्रिदशवसतितुल्यो गूर्जरात्राभिधानो धन-कनकसमृद्धो देशनाथोस्ति देशः ।
असुर-सुर-सुरामाशोभिभामाभिरामोऽपरदिगवनिनारीवक्त्रभाले ललाम ॥ २ ॥

शश्वच्छ्रीशुभतुंगदेववसतिः संपूर्णपण्यापणा
शौंडीर्योद्भटवीरधीरविततता श्रीमान्यखेटोपमा ।
चंचत्कांचनकुंभकर्णविसरैर्जैनालयैर्भाजिता
लंकेवास्ति विशालसालनिलया मंदोदरीशोभिता ॥ ३ ॥

वरवटवटपल्ली तत्र विख्यातनामा वरविबुधसुधामा देववासोरुधामा ।
शुभसुरमितरंभारामशोभाभिरामा सुरवसतिरिवोच्चैरप्सराभ्यासभामा ॥ ४ ॥

सूरस्तोद्य गणेभवद् यतिपतिर्वाचंयमः संयमी
जज्ञे जन्मवतां सुपोतममलं योजन्मया बोधितः ।
न्नन्ये यो विजयी मनोजनृपतेर्जिष्णोर्जगज्जन्मिनां
श्रीमत्सागरनंदिनामविदितः सिद्धांतवार्धिविधुः ॥ ५ ॥

............तपो यतिः ललामो
भव्या निशम्य...परिवर्धननीरधौ ।
ग्राक्ष्य सह्र......कः विकर्तनसत्कुठार-
स्तस्माद्विलोभवनतोजनि स्वर्णनंदिः ॥ ६ ॥

२९२. (१) कौटलीय अर्थशास्त्र (अधि. १–२ अपूर्ण) प. ६४; १३"×२¾"
*damaged.

---

* ५५–६३ पत्राणि विनष्टानि ।

End —

शिरीषपुष्पक गोमूत्रक गोमेदक शुद्धस्फटिक etc

(२) कौटलीयटीका (अधि २ अपूर्ण) by योगघम प १८

End —

इति मुग्धविलासाकयोग्घमविरचितनीतिनिर्णीत्यमिधानाया कौटलीयराजसिद्धा-सटीकायामध्यक्षप्रचारे प्रथमोध्याय ॥

२९३ प्रकीर्णत्रुटितपत्र

२९४ काव्यकल्पलताविवेक प ३२५ (?), १६$\frac{1}{8}$"×२$\frac{3}{8}$"

(त्रुटितपत्र ५५, शब्दालङ्कार, अर्थालङ्कार, परिमल ?)

२९५. (१) विक्रमसेनचरित (उपदेशकथा) by पद्मचन्द्रशिष्य

प ७८, ११$\frac{3}{4}$"×१$\frac{1}{2}$"

Beginning —

तिसलाकुच्छिसरोवरकलहस वीरजिणवर नमिउ ।
दुज्जयअंतररिउविजयपत्त सिव-रमणी-सोक्खभर ॥ १ ॥
निच्च चिय एगमणो नवजुण्ह पिव थुणामि सुयदेविं ।
जा चिंतियमित्ताउ वि णराण हिययाउ हरइ तम ॥ २ ॥
भारइदेवी वयणे निवसइ हिययमि जाण सिव-रमणी ।
उवसमसिरी य देहे सजमव(ध)न्नाण तह वि नमो ॥ ३ ॥
गुण-रयण-रोहणाण मुणिउ को तरइ ताण माहप्प ? ।
अमरगुरु वि हु खीरोय[हि]हियस्स किं मुणइ पयमाण ? ॥ ४ ॥
रयणत्तयजुत्ताण गुरूण पउमचदसूरीण ।
मदमई वि पसाएण किं पि जपेमि उवएस ॥ ५ ॥
गव्वेण नेय नो मच्छरेण लोहेण नेय न जसत्थ ।
अप्प-परबोहणत्थ तु एस किज्जइ कहाबधो ॥ ६ ॥
ते सद्दा ते अत्था छदा ते चेय ते अलकारा ।
अणुलोम विलोमेहिं एएहिं कई कुणइ कव्व ॥ ७ ॥
सुणिऊण कव्वबध हरिसपरो होइ नियमेण ।
सघो सजणइ चमुक्कार विरलु च्चिय को वि परहियए ॥ ८ ॥ —
मणहरपयविन्नास महुर छदाणुय पसत्तिजुय ।
नवरसकलिय केसिं पि होइ कव्व कलत्त च ॥ ९ ॥

अह विक्कमसेणनराहिवस्स पभणेमि चरियमिणं ।
सम्मत्तलाहपुव्वं सव्वट्ठविमाणगमणंतं ॥ २० ॥
इह पुव्वं सम्मत्ते चरियं धणसिट्ठिणो समक्खायं ।
अह दाणे धणदेवो धणदत्तो भाउणो दोन्नि ॥ २१ ॥
नामेण मयणसेणो वेसामयणो त्ति कुंभयारो य ।
चंडो गोयालो चिय किविणो दाणंमि चत्तारि ॥ २२ ॥
सीलंमि य जयलच्छी देवी तह सुंदरी दुवे इत्थ ।
खयरी मयंकरेहा अघडनिवो दोन्नि तवम्मि ॥ २३ ॥
सिट्ठी य धम्मदत्तो वहुवुद्धी णाम मंतिणो पुत्तो ।
एए दुन्नि वि कहिया दिट्ठंता भावणाविसए ॥ २४ ॥
नवकारफले भणिओ निवई सोहग्गसुंदरो नाम ।
कहिओ अणिच्चयाए समुद्ददत्तो वणियपुत्तो ॥ २५ ॥
नियमस्स फले भणिओ कमलो नामेण सिट्ठिणो पुत्तो ।
चउदस कहाणयाइं नेयाइं समासओ कमसो ॥ २६ ॥

Here the Stories are upto अघटकथा

प. ५—उक्तं च निजगाथाकोशे ।

(२) अष्टक.
(३) षोडशक.
(४) प्रशमरति.
(५) धर्मलक्षण.
(६) प्रश्नोत्तररत्नमालिका.
(७) पञ्चाणुव्रतकथा. श्लो० २४+२७+२०+३६+३८

Beginning:—

सिद्धिमार्गोपदेष्टारं तीर्णं संसार-सागरं ।
प्रणम्य शिरसा वीरं सुर-दैत्यनृपार्चितं ॥ १ ॥
वक्ष्ये धर्मकथां पुण्यां गृहाश्रमनिवासिनां ।
सर्वज्ञोक्तां समासेन पंचाणुव्रतसंज्ञितां ॥ २ ॥

End:—

दुंदुभिध्वनिते रम्ये विमाने भास्वरे शुभे ।
स्वर्गे सुखं चिरं प्राप्य क्रमात् सिद्धिं गमिष्यथ ॥ ३८ ॥ इति ॥

(८) पात्रपरीक्षा म ३१

Beginning —

जीवादिपदार्थो य समभावेन सर्वसत्त्वाना ।
रक्षार्थमुद्यतमति स यति' पात्र भवति दातु ॥ १ ॥

(९) ज्ञानाङ्कुश म २८

Beginning —

महात्मना सत्त्ववता ह्यवस्थितिदृढा परिज्ञा etc

End —

सर्वत परिधावत मनोमत्तमतगज ।
ज्ञानाकुशवश कृत्वा पुन पथानमानयेत् ॥ २८ ॥

ज्ञानाकुश समाप्त ।

२९६ (१) सामाचारी (उपधान, मालारोपण, योगादिविधि)
त्रुटित, श्लिष्टपत्र १४"×२½"

(२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित, अपूर्ण)

२९७. (१) ओघनिर्युक्ति (?) प ४५–१७८, १५"×२¾"

(२) पिण्डनिर्युक्ति प १७९–१८८

(३) भगवती (आलापक)

२९८ धर्मकथा (? सटीक, कथासहित प्रा स) प २३४

Beginning —

तिहुयणमगलतिलय कयदुज्जयभाववेरिभवविलय ।
केवलसिरिकुलनिलय रिसह पणमामि मुणिवसभ ॥

व्याख्या–ऋषि गतावित्यनेन ऋषति गच्छति परमपदमिति ऋषभ । कथानक

(१) विक्रमसेनकथा (सम्यक्त्वे) श्लो० २३३
(२) वज्रकर्णकथा (सम्यक्त्वे) ,, ९९
(३) दामन्नकथा (जीवदया–करुणायाम्) ,, १०४
(४) धनश्रीकथा (सत्यव्रते) ,, ९९
(५) ऋषिदत्ताकथा (अलीके) ,, ४८५
(६) नागदत्तकथा (परद्रव्यापहारे) ,, १२०
(७) गजसुकुमालकथा (ब्रह्मचर्ये) ,, २१
(८) चारुदत्तकथा (परिग्रहप्रमाणे) , ७८

(९) वसुमित्रकथा (रात्रिभोजने). ,, ७९
(१०) कृतपुण्यकथा (दाने). ,, १४५
(११) नर्मदासुन्दरीकथा (शीले). ,, २०५
(१२) विलासवतीकथा (शीले). ,, ५२२
(१३) सीताचरित्रमहाकाव्य (सर्ग ४). ग्रं. ९५+९९+१५३+२०१
(१४) दृढप्रहारिकथा (तपसि). ,, ५१
(१५) इलातीपुत्रकथा (भावनायाम्). ,, ६८

Colophon:—

संवत् १३३९ वर्षे द्वितीयकार्तिक व. भौ०

२९९. प्रकरणपुस्तिका. प. २३९; १३"×१$\frac{3}{4}$"

(१) बृहत्सङ्ग्रहणी.
(२) शतक.
(३) क्षेत्रसमास.
(४) प्रवचनसन्दोह.
(५) आगमिकवस्तुविचार.
(६) कर्मस्तवभाष्य.

Colophon:—

संवत् १२७२ वर्षे चैत्रवदि ८ शनौ पुस्तिकेयं लिखितेति । श्रीनाणकीयगच्छे हरीराह(हृतरोह)वास्तव्य गोसा भग्नी पवइणि श्रीजयदेवोपाध्यायपठनार्थं प्रकरणपुस्तिका दत्ता ।

३००. (१) दानादिप्रकरण by सुराचार्य. प. ३८–६७
(सप्तमोऽवसरः त्रुटित अव्यवस्थित)

Beginning of 7th:—

जिनागमं येन विगम्य सम्यक् etc.

(२) सुकोशलकथा.
(३) विपाकसूत्र.

Colophon:—

संवत् १२०३ पोस सुदि ३ दिने मोहिणीलिखिता पुस्तिका दूलीश्राविकानिर्जरार्थं । मंगलं महाश्रीः । सुकोशलं समाप्तं ।

३०१. प्रकरणपुस्तिका. प. २१२ (अव्यवस्थित); १२"×१$\frac{3}{4}$"

(१) उपदेशमाला
(२) प्रतिक्रमण.
(३) दशवैकालिक
(४) पिण्डविशुद्धि
(५) अजितशान्ति
(६) चैत्यवन्दनाभाष्य
(७) जम्बूद्वीपसमास
(८) योगशास्त्र (४ प्रकाश)
(९) भयहरस्तोत्र
(१०) शीलकुलक
(११) शाश्वताशाश्वतचैत्यस्तवन by सिद्धसेन
(१२) वीतरागस्तोत्र (त्रुटित)
(१३) बृहच्चतुःशरण
(१४) भक्तपरिज्ञा.
(१५) संस्तारकप्रकीर्णक
(१६) ऋषिमण्डल (भत्तिब्भर०)
(१७) ओघनिर्युक्ति
(१८) दिनकृत्य
(१९) समवसरणस्तव (प्रा) गा २४
(२०) ऋषभपञ्चाशिका
(२१) पार्श्वजिनस्तवन (प्रा दशभवसम्बद्ध) गा १५
(२२) ऋषभस्तवन (प्रा) by धर्मकीर्ति गा ९
(२३) शत्रुञ्जयकल्प (प्रा) गा ३९
(२४) शाश्वतचैत्यस्तवन (प्रा) गा २४
(२५) विज्ञप्तिका by जिनवल्लभ गा ३७
(२६) शान्तिनाथस्तुति (लोयालोय०) गा ४
(२७) चतुर्विंशतितीर्थङ्करस्तुति (प्रा) by सोमप्रभ गा २७
(२८) संसारदावा० गा ४
(२९) नेमि स्तवन (प्रा राजीमतीनवभवसम्बद्ध) गा ७

२०२ हेतुबिन्दु (सटीक) प २१५, १२"×१½"

Beginning:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

यः संजातमहाकृपो व्यसनिनं त्रातुं समग्रं जनं
पुण्यज्ञानमयं प्रचित्य विपुलं हेतुं विपूतस्तमः ।
कृत्स्नज्ञेयविसर्पि..............चाद्रिं श्रितो
लोके हार्दनमोपहो जिनरविर्मूर्ध्ना नमस्यामि तं ॥ १ ॥
वरं हि धर्मकार्येषु चर्वितस्यापि चर्वणं ।
निष्पीडितापि मृद्वीका...........ति किं ॥
न्यायमार्गतुलारूढं जगदेकत्र यन्मतिः ।
जये[यं] तस्य गंभीरा गिरोहं जडधीः क च ॥
तथापि मंदमतयः संति मत्तोपि...
मयाप्येष हेतुबिंदुर्विरच्यते ॥

परोक्षेत्यादिना प्रकरणारंभे प्रयोजनमाह । तच्च श्रोतृजनप्रवृत्त्यर्थमिति केचित् । तद्वृद्धी...........स्तस्य कर्मणो वापि कस्यचित् ।

यावत् प्रयोजनं नोक्तं तावत् केन गृह्यतामिति ।

तदयुक्तम् । यतोस्य प्रकरणस्येदं प्रयोजनमिति प्रयोजनविशेषं प्रत्युपाद(दे)यतां । प्रकरणस्य निश्चित्यानुपाये प्रवृत्त्यसंभवात् प्रेक्षावतां तदर्थितया...........

[हेतु]बिंदुटीका समाप्ता ।

Colophon:—

[११ ?] ७५ वर्षे मार्गसिर...
ब्रह्माणगच्छे पंडितअभयकुमारस्य हेतुबिंदुतर्कः ।

३०३. छन्दोवृत्ति (अमृतसञ्जीवनी) by **हलायुध.** प. १९१; ९"×१½"

३०४. पर्युषणाकल्पचूर्णिटिप्पन (त्रुटित; अव्यवस्थित).

३०५. सप्तशतीछाया by **जल्हणदेव.** प. ३०४; १२"×२"

First folio is missing.

Beginning.—

......री हरिदश्ववंशे ।
अशेषभूमीवलयं सुखेन भुजे निजे यः कलयांबभूव ॥ ४ ॥
कल्पद्रुमस्येव फलानि यानि शाखामशेषस्य समाश्रितानि ।
जातानि भूपालकुलानि तानि ....
तस्यात्मजो धंधटनामधेयः......................
राज्यं चिरं लोहपुरे चकार पुरे नु तस्मिन् किल देधनाख्ये ॥ ६ ॥

ततोभवद् गोह(ल्ह)णभूमिपाल· प्रत्यर्थिभूपालकुलैककाल· ।
वच्च द्वय सत्ताप स्वरूपशोभाजितपुष्पचाप ॥ ७ ॥

तस्मादभूज्जगति विस्तृतसान्वयास्य
सख्योत्सवो विनितवैरिगुणो गुणाब्धि· ।
धीमान् पर विजयपाल इति प्रसिद्धि
य· सूरवशमनयनयनाभिराम ॥ ८ ॥

तस्माद् विक्रमपालभूपतिरभूद् यस्य प्रतापानल
प्रत्यर्थिक्षितिपालललालविगलद्रक्तोर्मिजालच्छलात् ।
चक्रे ते क्रमण यशश्च गगने य खङ्गघाताच्छलाद्
वैरिक्षोणिपकुभिकुभविगलन्मुक्ताफलच्छद्मना ॥ ९ ॥

खङ्गाभिघातोद्गतपुष्करा दलत्कपोला वलयाचलायिता ।
कर्णाटराजस्य(स्य) रणस्तु(णे तु) दतिपटीयसा येन घटा विघट्टिता ॥
शत्रो विक्रमपालभूपतिरय प्रत्यर्थिना भूभृता
पक्षा येन निपातिता निपतता सत्ये निजेनौजसा ।
सत्यत्तानकदुदुभिः परिहितस्फूर्जत्कपीद्रध्वज-
श्चक्रे सगरभगुरोवनिपतिर्यश्चोपि पि(प)क्षोज्झित ॥
चकार केपा विदुषा न गेहे द्विपा च केपा न जहार गेहान् ।
ससपत्नो विक्रमपालभूपश्चडाशुवशस्य लसत्प्रदीप ॥

त स्तोतु प्रभवो भवति कवयो यद्विक्रमप्रक्रमात्
भीतानामभवत् रणेषु शरण तद्भूभृता भूभृत ।
यद्भीतेरभियो बभूव शतधा चक्रस्य तन्मानस
व्यालालीकरमडलैककदलीकाडेषु यत्खेलन ॥

गुणो गणाना गणनादरिद्रस्त्यक्तो जयो यस्य पराजयेन ।
न दुर्यश सगमभगशकि यशो दिशा लघनजाविक च ॥

त्याग भोग विवेक कुल-बल विनयान् शील-कीर्ति प्रतापान्
गाम्भीर्य स्थैर्य धैर्याण्यवितथवचन भाग्य-सौभाग्य-मानान् ।
भक्ति सभा(द्राभो)रन(ग)म्या गुणगणनिलयस्यास्य भूपस्य वक्तु
शक्तो नक्षत्राणामपि भवति गुरुर्ना न्निमन्यो वराक ? ॥
बभूव तस्मादथ रुद्रपाल प्रत्यर्थिभूपालदवाग्निलीलः ।
यस्मात् पतद्धेभिकुलाकुलाना रणे रिपूणा तृणवा बवासीत् ॥

न कामधेनोर्न सुरद्रुमस्य चिंतामणेर्नो च न रोहणस्य ।
सस्मार तस्मिन् सति भूमिपाले श्रीरुद्रपाले सकलोर्थिसार्थः ॥
जज्वाल यस्याकलितप्रतापः प्रत्यर्थिभूभृत्कुल[बा]लिकानां ।
मनस्तु वेपाद् विरहानलस्य न निर्वयौ तंनयनांबुनापि ॥
नृपेण तेनाजनि म्हाइंदेवः सदादृताद्रंघ्रि(द्रि ?)सुते ससेवः ।
अनेकसंग्रामजितारिभूपः..........प्रवर्धितप्रौढप्रतापः ॥

न स लोको न[गो वा]स्ते न स देशो न तत् पुरं ।
म्हाइंदेवयशो यत्र जायते न श्रवोतिथिः ॥
दक्षोपि मार्गणत्यागे स न त्यजति मार्गणं ।
रतोपि भवपूजायां स निंदति भवं विभुः ॥
आज्ञा प्रज्ञापि तस्यास्ते लंघनीयावनीपते ।
न जा(या) रिपुसिंहस्य विद्विषां विदुषामपि ॥
कुर्वता वि[दु]षां गेहे संपदो विपदोज्झिताः ।
अन्योन्यं श्री-सरस्वत्योर्येन वैरं निराकृतं ॥
दृष्टपि(पृ)ष्टं न तस्यास्ति जातु प्रत्यर्थिनार्थिना ।
न श्रुतं क्वापि वचनं सरुपः परुषं मुखात् ॥
कवि-चारण-वंदिभ्यो येन मानपुरस्कृताः ।
स्वयशोवीजपुंजाभाः कर्पूरांजलयोर्पिताः ॥
कलधौतं दुकूलानि मौक्तिकालंकृतीस्कृती ।
स भूपो याचते कस्मै न दत्ते हेलया हयान् ॥

स जल्हणः क्षोणितले चकास्ति क्षोणींद्रभालैकतमालपत्रं ।
पुत्रेण येनाभवदत्र पुत्री श्रीम्हाइंदेवः प्रियभूमिदेवः ॥
यस्य प्रतापज्वलकीयकीलाकुलो हिमाद्रिं त्रि(द्रि्त्रि)दशाचलत्वं
उद्यद्यशोराशिभिरेव देवशैलोपि धत्ते तुहिनाचलत्वं ।
वालप्रवोधार्थमिहार्थिसार्थकल्पद्रुमोलंकृतिमादधानां
छायामिमां दिव्यगिरा स सप्तशत्याः स्वमत्याः सदृशीं करोति ॥

पसुवइणो० पशुपते० मुखचंद्रमिति रूपकं गृहीतार्धपंकजमिवेत्युत्प्रेक्षा । रूपकोत्प्रेक्षयोः संकरो नामालंकारः ॥

अमियं पाउअकव्वं पढिउं सोउं च जे ण याणंति ।
कामस्स तत्ततत्ति कुणंति ते कह ण लज्जंति ? ॥ २ ॥

अमृत प्राकृतकाव्य पठितु श्रोतु च ये न जानंति ।
कामस्य तत्त्वचिंता कुर्वंति ते कथ न लज्जते ? ॥

अनेन प्रथस्य प्रयोजनमुक्त । आक्षेपोल्कार ॥

सत्तसयाइ कइवच्छलेण कोडीय मज्झयाराओ ।
हालेण विरइआइ सालंकाराण गाहाण ॥ ३ ॥

सप्त शतानि कविवच्छ(त्स)लेन कोट्या मध्यात् । मज्झार इति देशीय । हालेन शालिवाहनेन । सस्कृतेप्येव यथा–हा हा हाल । नितातकातकविवात्कारेति विरचितानि सालकाराणा गाथाना । प्रतिज्ञागाथेय ॥

End —

इति श्रीजल्हणदेवविरचिताया सालकाराया सप्तशतीच्छायाया सप्तमशत समाप्त ॥

३०६ (१) द्व्याश्रयमहाकाव्य (१–२० सर्ग) by आचार्यहेमचन्द्र
प २७८, १४¾×२¾″

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचद्रकृतौ चौलुक्यवशे द्व्याश्रयमहाकाव्ये विंश सर्ग । मगलमस्तु मे ते च । ग्रथसख्याया श्लोकशत २८२८ । मगल महाश्री ।

Colophon —

श्रीश्रीमालवशीयव्यव० कर्पर्दिश्रावकेण श्रीजयसिंहसूरिभ्य पुस्तिकेय प्रदत्ता ।

(२) प्रश्नपद्धति by हरिचन्द्रगणि प ४९, १८″×१¾″

This contains ग्रथाग्र about 125

End —

इति हरिचद्रगणिग्रथितप्रश्नपद्धतिग्रथे गीतायचूडामण्यभयदेवसूरिगुरुप्रसादवधारितानि प्रश्नानि लिखितानि ।

Second Palmleaf Ms of अडुनशीपाडा has –

इति हरिचद्रगणिग्रथितप्रश्नपद्धत्यामुत्तरार्ध । समाप्ता प्रश्नपद्धति श्रीमदभयदेवगुरुप्रसादात् लिखितमात्मार्थ स्वहस्तेन आचारकल्पाध्ययन-उपासकप्रतिमावत्सरेऽणहिल्लपत्तने अन्नपाटके चातुर्मास्या । यत्ताक्षरवचनविपर्यस्त लिखित विमोहात् वत् सशोध्य बुधैर्मय्यनुग्रह कृत्वेति ॥

Written with a very bold hand in a recent Script contains 2 lines per side and 36 letters per line

३०७. (१) पुप्पवतीकथा (प्रा) प १–४३

Beginning:—

मुत्तममुत्तं सुद्धं संतमसंतं च सुगमगइयं च ।
कंतमकंतं च कहा पढमजिणं वंदिमो पढमं ॥
सुहव ण सुपयपूरं अत्थो.................
भत्तीए वंदिमो पच्छा ।
नमिऊण अभयसूरी भत्तीए सुयगुरुं जुगपहाणं ।
सेयंवरकुलतिलयं तवलच्छी-सरस्सईनिलयं ॥
सज्जणगुरुस्स सीसे......पुष्प(प्फ)वईयं कहं कहइ ।

End:—

अरहंता मंगलं देंतु ॥ ६४३ ॥
पुष्प(प्फ)वई नाम कहा समत्ता ।

(२) **सुलसाचरित्र** (अपभ्रंश). गा. १७ प. ४३(२)

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।
पणमवि तित्थेसरु **वीरजिणेसरु** भणमि **सुलससावि-चरिउ** ।
समत्तसमन्निउ विवुहहि वन्निउ दंसण-नाणगुणावरिउ ॥

End:—

एह संतिपुरिसत्थपसत्थिय **देवचंदसूरिहिं** समत्थिय ।
इय वहुगुणभूसिउ **जिणसुपसंसिउ** **सुलसचरि** धम्मत्थियहं ।
निसुणंत-पढंतह भत्तीए सत्त णंदउ मोक्खु मोक्खत्थियहं ॥ १७ ॥
सुलसाख्यानकं सम्मत्तं ।

Folio. 12 a—13 b **एक्कक्खरस्तुति.**

Beginning·—

जय अमरनय चरणमय धरणकयचरण गयमरण गयकलह

End:—

देवचंदपयकमल । एक्कक्खरस्तुति ॥

(३) **सगरचक्रवर्तिचरित्र** (प्रा.).

Beginning:—

सुरवरकयमाणं नट्ठनीसेसमाणं
भव-जलहि-सुजाणं सत्तहत्थप्पमाणं ।
वियरियवरदाणं छिन्नकम्मारिताणं
प[य]डियवरनाणं वंदिउं **वद्धमाणं** ॥ १ ॥

सग[र]रायचक्कवइ चउसट्ठिसहस्सजय(जुव)इकयविद्दवो ।
भुजई य एकछत्त सयलसमत्थ इम भरह ॥

End —

त सय विणा न होंती तेण कुविय पसाएमि ।
सुहवत्तु भुयतरिहि महु नियवइ पाण
तेण न तविउ होसु कयटा शुति करिसि अ पीति ॥

Colophon —

सवत् ११९१ वर्षे भाद्रपदशुदि ८ भौमे अद्येह श्रीअणहिलपाटक(ल्क)के समस्तराजावलीविराजित-महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीत्रिभुवनगण्डसिद्धचक्रवर्ति श्रीजयसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये एव काले वर्तमाने तत्पादप्रसादात् महं श्रीगागिल श्रीकरणादौ व्यापारान् करोति । अद्येह श्रीखेटकाधारमंडले राज० सोभनदेवप्रतिप[त्तौ] श्रीखेटकास्थानात् विनिर्गतनागरव्यपंडितवासुकेन गणिणिदेवसिरियोग्यपुण्यवतीकथा लिखितमिति । शुभं भवतु लेखक पाठकयो । यादृशं etc यदक्षरपरिभ्रष्ट etc

(४) पउमसिरिचरिय (अपभ्रंश) by धाहिल प १–५३

Beginning —

नम सु(श्रु)तदेवताया(यै) ।

वा(धा)हिलु दिव्वदिहि कवि जपई अदु(हु) जण ! रोलु मुएविणु सपई ।
निसुणह सामि कनरसायणु धम्मकहाणउ प (?ज) सुगुण भायणु ॥
कवडतणुभावि विसमसहावि थेवेण वि तारु न हवि
धणसिरि गुणसारहु नियभत्तारहु हुय अणिट्ठ जिह अन्नभवि ।
तिह कह वि विसेसी सुणहु धमु पउमसिरि-चरिउ निसेणु(सुण)हु रसु
ललियक्खरपयडियअत्थसारु तरुणीयणु नावइ बहुवियारु
पणमेपु(वि)णु च्चदप्पहजिणिंदु निम्मूलुमूलियदुक्खकंदु
महासेणरायकरकमलसिरि-रक्खणदुभयरयसमीरु
सारयमियककरधवलदित्ति हर हारविमलच्छि(वि)त्थरियकित्ति ।
कदप्पदप्पसिरिसिरिसोरि पचेंदियदुट्ठभुयगमोरि
उप्पाडियदारुणमायसयलु मसि(मुसु)मोरियमोहमहाग्गिमल्लु
उल्लघियदुत्तरु भव-समुद्दु तियसिंदनमीयचलणारविंदु
तियलोकहु निदलियमाणु परमेसरु सासयसुहनिहाणु
चउतीसमहाअइसयसमग्गु गुणसायरु पयडियमोक्खमग्गु
पणमिवि जयसामिणि नयसुरसामिणि वाएसरिसियकमलकर
पणयहम भाविं जीम य भाविं कविहिं पयट्टइ वाणि वर

End:—

सुयदेवय व जासु पसत्थ पंकयकरपोत्थयकमलहत्थ।
करकयकहं जसु प्पसन्न सुलक्खण-सुनय-विणय-वन्न
हिमगिरिसुय व जा भव-निरत्त न(त)व-चरणसमुज्जय-नियम्मसत्त
अब्भत्थिएण दुलजियाए विणएण साहुजणरंजियाइ
पउमसिरिचरिउ मइं रइउ एउ जो पढइ सुणइ तसु होइ सेउ
सुयदेव[या] मणि ताण बुद्धि देउ अवाइ दुक्खइ अवहरेउ
अणुगय पंकयदलच्छी वरणी व तासु घरि वसइ लच्छि
सो जाणइ धम्माहम्म-भेउ अचिरेण होइ तसु दुक्ख-च्छेउ
सत्तिपालकवुकय आसि नाहु जसु विमल कित्ति जगु भमइ साहु।
सुनिम्मलि वंसि समुब्भवेण **पउमसिरिचरिउ** किउ **धाहिलेण**।
कविपासह नंदणु दोसविमद्दणु सूराईहिं महासईहिं
जिण-चलणहं भत्तउ तायह पोत्तउ दिवदिट्ठि निम्मलमइहिं ॥ १६ ॥
जावइयं सव्वाए काले[ा] वट्टइ सुद्धेण भावेण।
ताव खवेइ पुराणं नवयं पावं न बंधेइ ॥

मंगलं महाश्रीः।

(५) अञ्जनासुन्दरीकथा (अपभ्रंश). प. ५४–५५ (अपूर्ण)

Beginning:—

कुल-भय-विहवंसंपुंनिमहि अन्नुहि जंमि उ यत्ताइं।
जण ! निसुणहु **अंजणसुंदरिहि** जगे सुह-दुक्खाइं पत्ताइं ॥
पणमवि मुणिसुव्वयसामियहु नेव्वाणसिद्धिसुहगामियहो
जिणसासणभत्तिय एकमण कहु पुन्नपवित्त सुणेहु जण !
उत्तुंग विउल विसत्थि वसिय विय दाहिणदिसिहि **महिंदपुरे**
धण-कणग-समिद्धजि(ज)णालएहिं जिणभवणेहिं रयणविसालएहिं
सोहंति जिण-चित्तालये..............................

(६) जन्माभिषेक (अपभ्रंश). प. १–८

Beginning:—

कंपिउ रयणासणु तवनिन्नासणु मिलियछप्पन्नदिसाकुमारीए।
तिसलाए सुइकम्मं विहियं जम्मंसि जस्स सो जयउ ॥ १ ॥
सो जयउ जस्स समकालचलियासिंहासणेहिं सक्केहिं।
विहिओ **जम्मणमहो** सुमेरुसिहरम्मि मिलिएहिं ॥ २ ॥

End —

घूडामणिचूवी(वि)उ महि नमेइ अट्ठुत्तरसइ चि(वि)त्तिहिं थुणेइ
जय जय रयणायर ! भुवणदिवायर ! चलणकोडिचाली(लि)यचलण !
जय जय परमेसर ! परमगुणीसर ! भवीयविहियसिवसुक्खफल !

जन्माभिषेक समाप्त । शुभ भवतात् ।

(७) दानादिप्रकरण by सुराचार्य

(१ प्रथम अवसर श्लो० ४६)

End —

जरा-मरणवर्जित शिवपद यदत्यूर्जित
निरतरसुरार्चित निरुपम रुजा वचित ।
अनतमनिदुर्लभ गुरुविवेकिना वल्लभ
समस्तहृतकर्मतस्तदधिगम्यते धमत ॥ ४६ ॥

प्रथमोवसरोवसित ।

(२ अवसर, श्लो० ५४)

Beginning —

धर्मस्य निर्मलधिया etc

(३ अवसर, श्लो० ५३)

Beginning —

दानं द्वितीयमभयस्य etc

(४ अवसर, श्लो० ५३)

Beginning —

अन्नादिदानमिदमस्तनिदानबध etc

(५ अवसर, श्लो० ९७)

Beginning:—

आगमो वीतरागस्य यचन स्यादवचन ।

(६ अवसर, श्लो० १०९)

Beginning —

सघोनघ स्फुरदनघगुणौघरत्नरत्नाकरो हितकरश्च शरीरभाजा ।

(७ अवसर, श्लो० ११४)

Beginning —

जिनागम येन विगम्य etc

End —

जिनपतिमतस्यावदातस्य गुर्वी
सुराचार्यैरिति वितरणं सावितं सानुयुक्त्या ।
सप्तमोवसरोवसितः ।

३०८. उपमितिभवप्रपञ्चोद्धार(गद्य) by देवसूरि. प. १८४; १३½"×२

Beginning:—

ओं नमो वीतरागाय ।
नत्वा श्रीमन्महावीरं मोह-कंदर्पदर्पहं ।
केवलालोकभास्वंतं सद्भूतार्थप्रवेदकं ॥ १ ॥
स्वस्य स्मरणनिमित्तं सुश्रावकवीरधवलभणनाच्च ।
उपमितिभवप्रपंचां संक्षेपेणोद्धरिष्यामि ॥ २ ॥
पंच हिंसादयो दोषा इंद्रियाणां च पंचकं ।
चतुष्टयं कषायाणां महामोहसमन्वितं ॥ ३ ॥
एतावानेव पिंडार्थः शास्त्रस्यास्य निगद्यते ।
प्रस्तावाष्टकविस्तीर्णः स चैवमिह वर्ण्यते ॥ ४ ॥

तत्र प्रथमप्रस्तावे येन हेतुना ग्रंथकारेण कथेयं कृता स हेतुः प्रतिपाद्यते ।

End:—

इत्युपमितभवप्रपंचोद्धारेऽष्टमः प्रस्तावः समाप्तः ।
श्रीदेवसूरिभिरियं संक्षेपाद् विमलचंद्रगणियुक्तैः ।
उपमितिभवप्रपंचा समुद्धृता स्व-परबोधार्थं ॥
यावच्छशधर-तरणी बोधयतः कुमुद-पंकजवनानि ।
तावन्नंद्यादियमपि विचार्यमाणा सदा विबुधैः ॥
ग्रंथाग्रं २३२८

३०९. (१) सूक्त[रत्नाकर?]. प. १-२०; १४"×२¼"

Beginning:—

नमस्कारपद्धतिः—
ध्यानाग्नेर्धूमवह्निः प्रशमरससरःशैवलं केवलश्री-etc.

(२) योगकल्पद्रुम. श्लो० ६४ प. २०-२६*

Beginning:—

अर्हन्मुनींद्रुर्लोकेशः केशवः शिव इत्यमी ।
पर्यायाः पर्यवस्यंति यत्र तद् भ(?)वनं स्तुमः ॥ १ ॥

* पञ्चविंशतितमं पत्रं न दृश्यते ।

जीयासुर्योगिना योगरहस्यस्नानचेतसा ।
परानन्दामृतस्यन्दमुदरा. सुरसपद ॥ २ ॥

End —

यस्मिन् मूलममी यमा॰ सनियमा ध्यानं प्रकाडस्थिति॰
स्कध॰ श्रीसमताणिमस(?)प्रभृतय सपल्लवा पल्लवा ।
ज्योत्स्नाभासि यशासि पुष्पपटलान्यानदलक्ष्मी फल-
स्फाति सैष निषेव्यतामविरत श्रीयोगकल्पद्रुमः ॥ ६४ ॥
योगकल्पद्रुम समाप्त ॥

(३) सूक्त[सङ्ग्रह?] प १-९७ (त्रुटित)

(४) सूक्तसमुच्चय by विबुधचन्द्र. प ९८-१३७ (त्रुटित) श्लो० ४२१

Beginning —

ओं नम सर्वज्ञाय ।
छायाविश्रातससारसतप्तानतजतवे ।
श्रेयःफलश्रिये स्वस्ति विवेकजगतीरुहे ॥ १ ॥

End —

श्रीदेवप्रभसूरिनैगममणेराधाय सारस्वत
बीज किंचन नि सपत्नमहिमप्राग्भारगर्भांकुर ।
मेधावी विबुधः कविर्नवनवामुन्मीलयत मुद
विश्वस्यापि विवेकपादपममु सच्छायमारोपयत् ॥ ४२० ॥
यस्मै प्रसादविवशो दिशति स्म शास्त्र-
तत्त्वामृत स भगवान् नरचद्रसूरिः ।
सोय कृती विबुधचद्रकविः स्वहेतो
सूक्तानि कानिचिदमूनि समुज्जगार ॥ ४२१ ॥
समाप्तोय मलधारिश्रीनरेंद्रप्रभसूरीणा विवेकपादपो नाम सूक्तसमुच्चयः ॥

(५) विवेककलिका by नरेन्द्रप्रभ प १३८-१६०*

End —

श्रीदेवप्रभसूरिपादकमलद्वद्विरेफोपमा-
धन्यः श्रीनरचद्रसूरिजलदोपास्तिक्रियाचातक ।
आचार्यो मलधारिगच्छसरसीराजीवमूर्तिर्व्यधा-
द्वेतामात्मकृते विवेककलिका श्रीमन्नरेंद्रप्रभः ॥ ११० ॥

* १३८-१३९ एतत् पत्रद्वयं नास्ति ।

(६) **सूक्तमाला.** प. १६१–१६२

Beginning:—

प्रणिपत्य परं ज्योतिर्नानाभणितिचं(भं)गिभिः ।
श्लोकैरेव यथाशक्ति **सूक्तमालां** वितन्महे ॥ १ ॥

(७) **सामाचारी** (त्रुटित).

३१०. (१) **पञ्चसङ्ग्रह** by **चन्द्रर्षि.** प. १–४९; १४½"×२"

(२) **पञ्चसङ्ग्रहवृत्ति** [by **मलयगिरि**]. प. १–३५०*

End:—

चंद्रऋषिणा चंद्रऋष्यभिधानेन साधुना

३११. (१) **आवश्यकनिर्युक्ति** (त्रुटित). †प. १६५; १३½"×१⅔"

(२) **योगशास्त्र.** प. १–२८

(३) **बृहत्संग्रहणी** (निट्ठवियअट्ठकम्मं). गा. ५३० प. २९–६१

(४) **कुशलानुबन्धि**(चउसरण) by **वीरभद्र.** गा. ६२ प. ६१–६४

(५) **पर्यन्ताराधना** by **सोमसूरि.** गा. ६८ प. ६४–६८

(६) **वीतरागस्तोत्र.** प. ६८–८१

(७) **आत्मानुशासन.** प. ८१–८७

(८) **भक्तामर.** प. ८७–९१

(९) **जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास**(नमिऊण सजल०).गा.११९ प.९१–९९

(१०) **नर्मदासुन्दरीसन्धि** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. ९९–१०६

Beginning:—

अज्ज वि जस्स पहावो वियलियपावो य अखलियपयावो ।
तं वद्धमाणतित्थं नंदउ भव-जलहि-वोहित्थं ॥ १ ॥

पणमवि पणइंदह **वीर**जिणिंदह चरणकमलु सिवलच्छिकुलु ।
सिरि**नमयासुंदरि**गुणजलसुरसरि किं पि थुणिवि लिउं जंमफलु ॥ २ ॥
सिरिवद्धमाणु पुरु अत्थि नयरु तहिं संपइ नरवइ धम्मपवरु ।
तहिं वसइ सुसावगु **उसहसेणु** अणुदिणु जसु मणि **जिणनाह**वयणु ॥ ३ ॥
तब्भज्ज**वीर**मइकुक्खि जाय दो पवर पुत्त तह इक्क धूअ ।
सहदेव-वीरदासाभिहाण **रिसिदत्त** पुत्ति गुणगणपहाण ॥ ४ ॥

End:—

* षोडश पत्राणि विनष्टानि । † १, १२, १५३ इत्येतानि पत्राणि गतानि ।

तेरस मय अट्ठासि वरिसे गिरिजिणपहुपसाण ।
एसा संधी विहिया जिणिंदपयमाणुसारेण ॥ ७१ ॥
श्रीनर्मदासुंदरीमहासतीसंधि समाप्ता ।

(११) जिनागमस्तवन by जिनप्रभ प. १०६–१०८

Beginning —

धणु दिं ! मङ्गल-सत्थिहिं ताणु हणियउ
हा हा ! विसय विसावहिं गमियउ ।
जइ जिण आगमउ न हु सुणउ
ता जिउ गयणिउ भवि भमडइ ॥ जइ जिण
धरि दि ! मिच्छत्त-महाविसि धारिउ
हा हा ! मोह-समरमि जिणु सहारिउ । जइ जिण ॥ २ ॥
मउ वहि पाहिज गहु बिसु नासइ
अंधउ पुण जिण विणु कोइ न विनासइ । जइ जिण ॥ ३ ॥

End —

आगमिकसूरि जिणहरपह-पयउ
जो सुणइ पढ़इ सो लहइ सुरसयउ ॥ ४ ॥
षट्पाणि समाप्तानि ।

(१२) जिनमहिमा by जिनप्रभ प. ९९–१०६

Beginning —

सायर जिणवर नाणु रूपम गयणि गणगमणु मीसम ।
पंचविहरयण-निवाय सुरमा धारे जिणवर देवमिणजिणा ॥ १ ॥

End —

जो सुरु-कोडिहिं केविसयवण्णु भवि भवि मणु जिणआयइ गरणु ।
जिणवर विहि सु वलिन मह नइ वि दसवरस होइ य मइ ॥ ११ ॥
धणु दि ! चरियाउ भवि दि ! मणु
चरहि ! विहि मणु सिवपु मणु ।
जिणप्रभु उण सुर देवहि दण
सदेह इ अह सगन देव ॥ १२ ॥

(१३) आगमआयुञ्जय (गाथा ...) प. ४२ प. १०८–११०

(१४) दूहामाई. प. १११–११४

Beginning:—

अर्ह

भले भणेविणु पणमियइ जग-गुरु जगह पया(हा)णु ।
जासु पसाइं मुद्ध जिय पावइं निम्मलु नाणु ॥ १ ॥
ॐकारिहिं उच्चरओ परमिट्ठिहि नवकारु ।
सिव मंगलु कल्लाणकरु जाणसु नामुचारु ॥ २ ॥

End:—

मंगल महासिरि-सरिसु सिवफल-दायगु रम्मु ।
दूहामाई अक्खियइ पुहवीहिं जिणवर-धम्मु ॥ ५८ ॥
दूहामात्रिका समाप्ता ।

(१५) **सालिभद्दकक्क** by **पउम.** प. ११४–११९

Beginning:—

भलि भंजण कम्मारिकुल **वीर**नाहु पणमेवि ।
पउमु कहइ **कक्क**क्खरह **सा**लिभद्द-गुण के वि ॥ १ ॥
कत्थ वच्छ ! कुवलयनयण ! **सा**लिभद्द ! सुकमाल ! ।
भद्दा पभणइ देव ! तउं थक्कउ इत्तीय वार ? ॥ २ ॥

End:—

क्षामेविणु **जिण**-मुणिसहिउ अणसणु गहिउ रवन्नु ।
सव्वट्ठह सिद्धिहि गयउ **सा**लिभद्दु तहिं धन्नु ॥ ६९ ॥
सालिभद्दकाक समाप्त ।

(१६) **संवेगमाई.** प. ११९+१२४

Beginning.—

भले भणउ जाणउ परमत्थु, दुलहउ चउविहसंवह सत्थु ।
एउ जाणेविणु लाहउ लिअउ, निय विढत्थु धणु धम्मि दिउ ॥ १ ॥
मीडउं भणीउ किम कवि कहइ, मीडा विणु संसारु जु भमइ ।
मीडा तणीअ ज एवड सक्ति, मीडउं ध्यातां हुअइ ज मुक्ति ॥ २ ॥

End:—

मंगलु महासिरि सउं संघ, जासु आण देवहं अलंघ ।
उवसमि सउं **सं**वेगिहि रची, बद्धयाली सावय मुणि रसी ॥ ६१ ॥
शुभं भवतु श्रीसंघस्य ।

(१७) **वयरसामिचरिअ** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. १२४–१२९

Beginning:—

नम(मि)वि जिणवर निज्जियाणग
छत्तीस गुणगणपवर सुगुरु पणमवि सुभाविहिं ।
धम्मु जु जीवह दयसहिउ सयलसुक्खदायगु सद्दाविहि
चउविह सघ वि सुरमहिउ मुत्ति निअविणि हारु
वयरसामि सुचरिउ भणिसु भवियण-मगलकारु

End —

झाअउ अणुदिणु चंदगच्छि देवभद्दसूरि दक्ख
फुरइ जिणप्रभसूरि समण-गुण लक्ख ।
नाणि चरणि गुणि कित्ति समद्दू
देउ वयरसामि-चरिउ आणदु ॥ ५८ ॥
झाअउ अणुदिणु सोहग्गमहानिहिणो गुरुणो सिरिवयरसामिणो चरिय ।
तेरह सोलुत्तरए रइय सुहकारण जयउ ॥ ५९ ॥
जिम जिणेसरि थुणिइ म(ज)इ पु(वु)त्तु सुअकेवलि
गणहरि पवरि नाणलिद्ध(लद्धि)सपुन्नगुणहरि
जइ समत्ति चरित्ति थिरि दाणि सीलि तवि पुन्नु महाहरि
तह भवियण त वि(थि)रु हवउ वयरसामि सुचरित्त
पढत गुणत सुणतह सवेगु धरत ॥ ६० ॥

(१८) उपदेशकन्दली प १३०–१३७

(१९) ज्ञानप्रकाशकुलक by जिनप्रभ प १३७–१४३

End —

ज्ञानप्रकाशकुलक रचितमिद श्रीजिनप्रभाचार्यैः ।
श्रीशत्रुजयसत्तीर्थसेविभिर्मोहनाशाय ॥ ११४ ॥

(२०) विचारगाथा (?) प १४३–१५३+१

Beginning —

जयइ जयइ जिणधम्मो विवेयरम्मो पणासीयकुहम्मो ।
उवसमपुरपायारो पयडियनाणाइपायारो ॥ १ ॥
त जयइ जगि सिरिजिणवरविंद जसु पय पणमइ सयलसुरिंद ।
परिवज्जिय सावज्जारभ नर[य]कूव निवडतह खभ ॥ २ ॥
त दुल्लहु लहिउ सुमाणुसजम्मु कहवि कहवि सिरिजिणवरधम्मु ।
सत्थ वि बोहिबीज पुण रम्मु ज निहणइ दुट्ठ ट्ठ वि कम्मु ॥ ३ ॥

End —

सिरिजिणपहुणीयसयलवसग्ग, ते लहु लहिसइ सग्ग पवग्ग ॥ २४ ॥

मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

(२१) **माईचउपई.** प. १–१०

Beginning:—

त्रिभुवन-सरणु सुमरि जगनाहु, जिम फिट्टइ भव-दव-दुह-दाहु ।

जिणि अरि आठ करम निद्दलिय, नमो जिन जिम भवि नावउ वलि ॥ आंचली ।

सवि अरिहंत नमिवि सिद्धे उवज्झाय साहू गुण भूरि ।

माईय वावन अक्षर सार चउपईबंधि पढउं सुविचार ॥

भले भणेविणु भणीयइ भलउं, तिहूयणमाहि सारु एतलउं ।

जितु जिनवचनु जगह आधारु, इतीउ मूकिउ अवरु असारु ॥

End:—

जा ससि सूरु भूयणु व्याप्पंति, जा गह नक्षत्र तारा हुंति ।

जा वरतइ वसहु व्यापारु, ता सिवलच्छि करउ मंगलचारु ॥ ६३ ॥

(२२) **जिनगणधरनमस्कार** (अपभ्रंश). गा. ९ प. ११–१२

Beginning:—

चुलसीय गणहर पढमजिणिंदह पंचनउई सिरिअजियजिण ।

दुरुतरु सिउरि संभवदेवह सोलसउ जिण अभिनंदहो ॥

नमउं सु(सू)रोगमणि ।

मुणिचूडामणि गुणगणगामिणि भवियकमलवण-दिणमणिहो ।

नमउं नमउं सूरोगमणि ॥ १ ॥

End:—

पन्नरस कम्मभूमिगय मुणिवर अन्ने वि हु चरित्तधर ।

भाविहिं वंदउ बहु आणंदउं आणंदियतियलोय जिणहो ।

नमउं नमउं सूरोगमणि ॥ ९ ॥

(२३) **न्यायप्रवेश.** प. ७

१२. (१) **कल्पसूत्र.** प. १–१४३; १४"×१½"

(२) **कालकाचार्यकथा** (अपूर्ण). प. १४३–१६९

ing.—

अत्थि इहेव जंबुदीवे भारहे धारावासं नाम नयरं etc.

घुविलास (अपूर्ण; श्लिष्टपत्र) by **रामचन्द्र.** प. १८३; १३"×१½"

(१७)**भाषा** by **मोक्षाकरगुप्त.** *प. ७५; १४"×२"

Beginning:—

* पत्राणि लुप्तानि ।

३१५. (१) अवतिसुकुमालसधि (अपभ्रश) प. १६–२४
(२) गिरनाररास प १–१२
(३) सयममञ्जरी (अपभ्रश) प १२–१६ अपूर्ण
(४) उपदेशरसायन by जिनदत्त. प १–१७ त्रुटित
(५) योगशास्त्र (अन्तिमप्रकाश) प १८–३८ त्रुटित
(६) वयर(वज्र)स्वामिचरित्र (अपभ्रश प्रथमसन्धि) प १६

३१६ लीलावतीकथा (प्रा) प १३१, १४"×२"

First 5 leaves damaged on one side with occasional marginal notes

Beginning — ॥६०॥ ॐ नमो विनराजाय।

नमह सरोससुअरिसणसव(च)विय कररुहावलीजुयल।
हरिणकमवियडोरत्थलछिदो [ ] हरिणो ॥ १ ॥
त नमह जस्स तइया तइयवय तिहुयण तुलतस्स।
सायारमणायारे अप्पणमप्पच्छि(च्छि)य निसन्न ॥ २ ॥
तस्स [य पुणो पणम]ह निहुय हलिणा हसिज्जमाणस्स।
अपहुत्तदेहलीलवणद्धवहसठिय चलण ॥ ३ ॥
सो जयउ जस्स पत्तो कठे रिट्ठासुर[स्स घणकस]पण(णो)।
उप्पायपवड्ढियकालवासकरणी भुयफलिहो ॥ ४ ॥
रक्खतु वो महोयहिसयाण(यणे) सेसस्स फणिमणिमऊहा।
आसि तिवेय–तिहोमग्गिसगसजणियतियसपरिओसो।
सपत्ततिव[ग्गफलो बहुला]इचो त्ति नामेण ॥ १८ ॥
अज्ज वि महग्गियसरियधूमसिहाकवलि(लुसि)य य चन्दयल।
उव्व(व्व)हइ मयकलकच्छले[ण मयलछणो जस्स] ॥ १९ ॥
तस्स य गुणरयणमहोयहीए एक्को सुओ समुप्पन्नो।
भूसणभट्टो नामेण नियमकुला(ण)हयलमयको ॥ २० ॥
[जस्स पियवय]वेहि य चउरयणविसघ(णिग्ग)एहिं वेण्हिं।
एकवयणारविंदट्ठिएहिं बहु मन्निओ अप्पा ॥ २१ ॥
तस्स तणएण एय असारमइणा वि रइय सुणह।
कोऊहलेण लीलावइ त्ति नाम कहारयण ॥ २२ ॥

End —

एत्थ समप्पइ एय सरोवुप्फालिय कहावत्थु।
अइवित्थरेण पढिय मयच्छि[1] को भाविउ तरइ ? ॥

Beginning —

अत्थि इह भरहवासे नामेण कोसला पुरी रम्मा ।
जीए पडिरूवमन्ना वि न पावई का वि नयरी त्ति ॥
तीए समिद्धो लोयाण माणणिज्जो य सावओ सेट्ठी ।
फुल्लो नामेण तस्स समगुणा भारिया पडिमा ॥

(३) मल्लवादिकथा(प्रा) प ४४–४९
(४) बप्पभट्टिकथा(प्रा) *प. ४९–१०५ गा ६८५ ले स १२९१
(५) कलावतीचरित्र(प्रा) प ८४, १२"×१½"

Beginning —

ॐ नमो वीतरागाय ।

अत्थि कुलाविकुलड्ढ कइविसरविरायमाणघणसालं ।
साएयपुर गिरिकाणण व सच्छदरायसुय ॥
तत्थ य हय-नायणाहो उन्नामियकेसरो अइकरालो ।
विप्फुरियपोरुसो केसरि व नरकेसरी राया ॥
कमला इव कमलकरा तस्स पिया कमलसुदरी देवी ।
रइसुदरी य दुहिया रइ व रूवेण सुपसिद्धा ॥
अह बुद्धि–रिद्धि–सुयसपयाहिं निच्चोवलद्धमाहप्पा ।
मंति–महिब्भ–पुरोहा सति पसिद्धा तइ नयरे ॥

End.—

एव कलावई वि य समणी तक्कालजोगमणुचरइ ।
साम[ण्णमि अणण्ण]मणा पसमाइसय परिवहतीति ॥

Colophon —

सुविहितशिरोमणिश्रीमुनिचद्रसूरिप्रभ(भु)देवसूरि–तच्छिष्यचारित्रचूडामणिश्रीविजयचद्रसूरिशिष्यमाणिक्यचद्रसूरिसाधु जोग्या पुस्तिका श्रीविमलचद्रोपाध्यायाना विमलसूरिपादान्

११८ स्तोत्रसङ्ग्रह (अपभ्रश असव्यस्त श्लिष्ट त्रुटित)
प प्राय २००, ५½"×१½"

११९ (१) शीलवतीकथा(प्रा भोगोपभोगे) Paper MS प १–४६

Beginning —

अत्थि इह जंबुद्दीवे भारहखित्तस्स मज्झयारमि ।
नामेण वसतपुर सुपसिद्ध पुरवरं पवरं ॥ १ ॥

---

* ५१, ७०, ७५-७८ इत्येतानि पत्राण्यत्र नावलोक्यन्ते ।

(२) दामनककथा (जीवदयायाम्). प. ४७–९९ (त्रुटित)

(३) तन्त्रटीकानिवन्ध (अजिता) by परितोषमिश्र. प. २४२

Three Adhyāyas complete; damaged.

End:—

अजिताख्ये तंत्रटीकानिबंधे कृतावजितायां प्रथमस्य द्वितीयः पादः ।

महोपाध्यायश्रीपरितोषमिश्रविरचिते तंत्रटीकानिबंधनेऽजिताख्यायां द्वितीयस्य प्रथमः पादः ।

अ. ३, पा. ६—

सर्वार्थमप्रकरणात् । यत्प्रसंगेनायं विरच्यते......विचारं दर्शयति । इदानीं अनारभ्याधीतानामिति ।

This seems to be a Commentary on तन्त्रवार्त्तिक.

(४) चतुर्विंशतिजिनस्तुतिवृत्ति [मू. बप्पभट्टि]. प. ३५

Beginning:—

[नम्रेन्द्रमौलिगलितोत्तम]पारिजातमालार्चितक्रम! भवंतमपारिजात! ।

नाभेय! नौमि भुवनत्रिकपापवर्गदायिन्! जिनास्तमदनादिकपापवर्ग! ॥ १ ॥

Colophon:—

२४ चतुर्विंशतिकावृत्तिः समाप्ता ।

श्वेतांबरमहागच्छमहावीरप्रणीतदेवानंदितगच्छद्योतकरवाचनाचार्यपंडितगुणाकरगणिना चतुर्विंशतिजिनानां स्तुतिवृत्तिर्लिखापिता ॥ छ ॥ छ ॥

श्रीवैद्यनाथेन जिनेश्वरैश्च तपोधनैर्दुर्भवादी(?)पदिशत (?)

स्वयं पंडितराणकेन हेमंतकाले लिखिता समग्र्या(ग्रा) ॥ १ ॥ छ ॥

विक्रमसंवत् १२११ पोपवदि ८ बुधे ॥ १ ॥ शिवमस्तु । मंगलमस्तु ॥

(५) स्तुतिचतुर्विंशतिकावृत्ति [मू. शोभन].

End.—

चतुर्विंशतिका समाप्ता ।

जैनसिद्धांततत्त्वशतपत्रमकरंदास्वादमधुपेन देवानंदितगच्छस्वच्छहृदयमुनिमुखमंडनेन श्वेतांबरव्रतिव्रातताराश्वेतरुचिना वाचनाचार्यपंडितगुणाकरेण इयं संसारार्णवनिमज्जमानजनपारनयनमंगिनी साहित्यविचारवैदग्धहृदयोल्लासपंकजप्रबोधचंद्रिका चतुर्विंशतिजिनानां स्तुतिवृत्तिर्लिखापितेति ॥ छ ॥

श्रीवैद्यनाथामकृतांतकस्य स्नानेन कस्मी(श्मी)रजकर्दमेन ।

स्वर्गायते दुर्भवती सदा या तस्यां लिलेख स्थितरा[ण]केन ॥

शुभं भवतु । मंगलमस्तु । लेखक–पाठकयोश्च ॥ छ ॥

(६) शत्रुञ्जयमाहात्म्य by धनेश्वरसूरि. त्रुटित

(७) भक्तामर.

३२० प्रकीर्णत्रुटितपत्र

३२१ योगशास्त्र(सविवरण) त्रुटित प ३६५

Colophon —

सवत् १२७४ वर्षे मार्ग वदि ८ गुरावद्येह श्रीप्रह्लादनपुरे मगल महाश्री । शुभ भवतु लेखक–पाठकयो । शिवमस्तु ।

३२२ प्रकीर्णत्रुटितपत्र(आवश्यकनिर्युक्ति, तत्त्वार्थ, प्रशमरति, अलकार, अवचूरि)

३२३ प्रकीर्णत्रुटितपत्र (प्रा स विक्रमकथा, सामाचारी इत्यादि)

३२४ सूक्तसङ्ग्रह (?) प ७६, १३"×२"

Beginning—

जयति सरोरुहवसतिनिगमगिरा प्रथमनिर्गमो द्रुहिण ।
प्रभवो न तस्य दुस्तरभवजलधिर्विलघनारहित ॥ १ ॥
यच्छ सवन (यच्छो भवतु) स शार्ङ्गी रक्षा भुजगेन्द्रभीषणा यस्य ।
भाति भुजाश्चत्वार पातारो भुवनकोशस्य ॥ २ ॥
स नमत नीललोहितमिंधनता याति यस्य युगनिधने ।
प्रकटितललाटलोचनचपलार्चिषि शिखिनि भुवनानि ॥ ३ ॥
स जयति सहस्ररश्मिर्विगलितकलधौतशैलरसधौता ।
भाति सततसमुन्ये यस्य दिशो लोहितच्छाया ॥ ४ ॥
त्वा पालयतु भवान्या कुपिताशनिपातभीषणारभ ।
महिषासुर–नीलगिरे शृगातरगोव च ॥ ५ ॥
सुरगिरिपरिणतशीलो भवतामशुभानि हरतु हेरम्ब ।
यस्य दशनोपशोभा रक्तोज्ज्वलकनकशकलानि ॥ ६ ॥ * * *
अनयहितः किमशक्तो विबुधरभ्यर्थित निमत्सरसिक ।
सर्वकपोपि कालश्चिरयति सूक्तानि न कवीना ॥ १० ॥

३२५ सुपार्श्वनाथचरित्र (प्रा) by लक्ष्मणगणि प ३४१, ३१"×२"

३२६ (१) नन्दीसूत्र प १–२३, ३१"×२½"

(२) नन्दीसूत्रटीका by मलयगिरि प १–२४९

३२७ कल्पभाष्य (अपूर्ण) प १३९–२२२, ३०½"×२½"

Pras'asti of the donor:—

श्रीसर्वज्ञाय नमः ।

पुरंदरपुरस्फाति भाति श्रीपत्तनं पुरं ।
धर्म-न्यायमये यत्र नित्यं लोकः सुखायते ॥ १ ॥
विभाति गांभीर्यगुणेन नानाराजप्रवृद्धिर्जडभावमुक्तः ।
राजन्ननेकैः पुरुषोत्तमैः श्रीश्रीमालवंशांबुनिधिर्नवीनः ॥ २ ॥
तस्मिन् समग्रव्यवहारिरत्नमप्रत्नधामानुपमानकीर्तिः ।
निर्दूषणः सद्गुणधाम धर्ममयैककर्माऽजनि कर्मसिंहः ॥ ३ ॥
श्रियाऽस्य गोईत्यभिधा सुधासदृग्वचःप्रपंचा समजायताद्भुता ।
विशुद्धशीलादिगुणैरनुत्तरैर्या सीतया स्वं तुलयांबभूवुषी ॥ ४ ॥
तदंगभूर्भूरिसमृद्धिधाम महेभ्यसीमाऽजनि मालदेवः ।
बुधा अबुध्यंत भवांबुधौ यं धनेश्वरस्य प्रतिर्बिंबमेव ॥ ५ ॥
श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिनि रत्नपाले तद् ग्राहयत्यपि बलेन जनं समग्रं ।
नैकादशीव्रतमधा(त्यजद्) बहुधा प्रकारैस्तद्भापितोपि दृढदर्शनधीरसुधीर्यः॥६॥
अहो ! अनेकैः सुकृतोत्सवर्जनं सदैकधर्मात्मकतां नयन्नपि ।
अनंतधर्मात्मकवस्तुदेशिनो जिनेशितुः शासनमत्यजन्न यः ॥ ७ ॥
जगदंतगतो विमुक्तवत् ध्रुवमानंत्यजुषोऽपि यद्गुणाः ।
ग्रहचक्रमिवास्थिरा अपि क्रममाणाश्च जगत्सु कौतुकं ॥ ८ ॥
श्रीदेवसुंदरयुगोत्तमसेवयाप्तश्रीमज्जिनागमविचारमहारहस्यः ।
नंदीश्वरस्तवन-मुग्धतरान्नवातीचारांश्च यो निरुपमानमतिश्चकार ॥ ९ ॥
षड्विधान्यहरहः कुरुते स्मावश्यकानि कलिकालविजेता ।
यो यथोचितमथो धनदानैर्दीनलोकमुददीधरदेव ॥ १० ॥
श्रीतीर्थयात्रा-जिनबिंब-साधुपूजा-प्रतिष्ठादिविधानधीरः ।
सदापि साधर्मिकवत्सलत्व-दानादिधर्मैरजयत् कलिं यः ॥ ११ ॥
अथ च । संघभारधरणैकधुरीणा धर्मकर्मसु सदापि न रीणाः ।
नित्यदेव-गुरुभक्तिकचित्ताः क्षेत्रसप्तकनियोजितवित्ताः ॥ १२ ॥
भूतलप्रथितकीर्तिसमूहाः पूरितार्थिजनसर्वसमीहाः ।
भूरिभूतिपरिभूतधनेशास्तेजसाऽवजितबालदिनेशाः ॥ १३ ॥
मर्त्यलोकहितहेतुकमिंद्रप्रेषिता इव दिवः सुरवृक्षाः ।
पंच तस्य तनया विनयाढ्या भूरिभाग्यविभवा विजयंते ॥ १४ ॥

आसीज्जनाह्लादकमूर्तिराद्य केल्हाभिधस्तेपु धिया निधान ।
प्रभावकालकरणस्य यस्य दशाप्यशोभत विशो यशोभि ॥ १५ ॥
आस्ते जगत्ख्यातयशा द्वितीयो हीराभिधानो व्यवहारिहीर ।
रमाबुधेर्यस्य गुणास्तरगा इवास्तसख्या जगतीं स्पृशति ॥ १६ ॥
निखिलव्यवहारिवर्गमौलिर्वीराक सुकृती सुतस्तृतीय ।
कलयत्यधुना प्रपन्नशील श्रेष्ठीगोरुपमा सुदर्शनस्य ॥ १७ ॥
भक्त श्रीगुरुपदयो सदापि धर्माधार श्रीजिनपतिशासनप्रभाकृत् ।
त्रैलोक्यप्रथितयशा विशा प्रधान पाताकः समजनि तत्सुतश्चतुर्थ ॥ १८ ॥
सन्नदक स्फुटविराजिसुदर्शनश्री । लक्ष्मीविलासवसति' पुरुषोत्तमोऽत्र ।
तस्यागभूर्जयति पचमक क्षमाया गोविंद इत्यभिधया विदितो गुणैश्च ॥१९॥
यौवनेऽपि दधता किल शील येन धीरपुरुषाचरितेन ।
स्मारित स्मररिपु परिभूय स्थूलभद्रमुनिवृत्तमिदानीं ॥ २० ॥
केल्हाभिधानस्य जनी विनीता ख्याताऽस्ति हर्पूरिति यद्दुर्व्यां ।
धर्मद्रुम श्रीगुरु-देवभक्तिरसै प्रसिद्ध फलतीप्सितौघै ॥ २१ ॥
चतुरम्बुधिचारिकीर्तयश्चतुराराजनतामनोमता ।
तनुजा मनुजालिमडन चतुरा सति चतुर्मितास्तयो ॥ २२ ॥
व्यवहारिवर्गमडनमत्पडदानादिधर्मविधिनिरता. ।
डाहा भोला मडन माणिक्येति क्रमाद् विदिता ॥ २३ ॥
जगदद्भुतसौंदर्ये भार्ये हीराभिधस्य जयतो द्वे ।
आद्या श्राणीनाम्नी हीरादेवी द्वितीया च ॥ २४ ॥
ते क्रमेण तनयावसुवाता ।
आदिमा विजयकर्णसकर्ण भूरिभूतिमपरा च गजाह्व ॥ २५ ॥
मायादिदोपरहिता दयिता विभाति वीराभिधस्य फदक्ष्रनुकूलचित्ता ।
या यौवनेपि विमल प्रतिपद्य शील योपासुधैर्यविरहापयश प्रमार्ष्टि ॥ २६ ॥
सुतौ तयोर्भाग्यभृतौ विनीतौ प्रभूतभूती गुणभूरभूता ।
आद्यः कृती नदति देवदत्त ॥ २७ ॥
• धानव्यवहारिमौलेरुभे अभूता दयिते विनीते ।
तत्रादिमा सच्चरिते पवित्रा पत्नापदेवी रतितुल्यरूपा ॥ २८ ॥
अपरा पदमलदवी नित्य श्रीवीतरागभक्तिपरा ।
तनुजौ मनुजौघवराविमे क्रमेणासुवाता द्वौ ॥ २९ ॥

श्रीजिनेंद्रपदपंकजभक्तः सर्वदा सुकृतकर्मसु रक्तः ।
आदिमो........................... ॥ ३० ॥

..................परस्सकलपौरविभूषणमंगजः ।
जयति देव–गुरूत्तमभक्तिभृन्नरमणी रमणीयगुणालयः ॥ ३१ ॥

गोविंदनाम्नो दयितास्ति गंगादेवी सदा श्रीगुरु–देवभक्ता ।
न जातु धर्मामृतशीतलं यन्मनः कलिस्तापयितुं समर्थः ॥ ३२ ॥

तयोर्जयंत्यब्धिमिताः सुताः श्रीपदं महाभाग्यभृता विनीताः ।
भृताश्चतस्रोपि दिशो यशोभिर्येषामशेषा हिमरुग्महोभिः ॥ ३३ ॥

आद्यो हरिश्चंद्र इति प्रतीतः सूनुर्द्वितीयः किल देवचंद्रः ।
ततस्तृतीयो जिनदासनामा.....................॥ ३४ ॥

अथ च । श्रीजैनशासनसमुद्धरणैकधीराः श्रीदेवसुंदरयुगप्रवरा विरेजुः ।
तेषां पदे जनमुदे विहितावताराः श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरा जयंति ॥ ३५ ॥

निःशेषलब्धिभवनं भुवनातिशायि माहात्म्यधामभरतोत्तमसंयमाढ्याः ।
किं चात्र सर्वगुणसुंदरशिल्पसीमभूता जयंत्यधिजिनेश्वरशासने ये ॥ ३६ ॥

चत्वारः श्रीमदाचार्यास्तेषां शिष्या जयंत्यमी ।
एकपादपि यैर्धर्मश्चतुष्पादभवत् कलौ ॥ ३७ ॥

शांतिस्तवेन जनमारिहृतः सहस्रनामावधानिविरुदा महिमैकधाम ।
तेष्वादिमा विविधशास्त्रविधानधातृतुल्या जयंति मुनिसुंदरसूरिराजाः ॥ ३८ ॥

षट्त्रिंशता सूरिगुणैरलंकृतास्तथा द्वितीया विजयं वितन्वते ।
जगच्चु(त्तु)ता कृष्णसरस्वतीति सद्यशःश्रियः श्रीजयचंद्रसूरयः ॥३९॥

व्यजयंत महाविद्याविडंबनप्रभृतिशास्त्रविवृतिकृतः ।
श्रीभुवनसुंदरगुरूत्तमास्तृतीया यशोनिधयः ॥ ४० ॥

तुर्या जयंति जगति विदिता निखिलांगपाठपारगताः ।
श्रीजिनसुंदरगुरवः प्रज्ञावज्ञातसुरगुरवः ॥ ४१ ॥

अ(इ)तश्च । गणाधिपश्रीगुरुसोमसुंदरप्रभूपदेशं विनिशम्य सुंदरं ।
श्रुतस्य भक्तेरधुना जिनाधिपप्रवर्तमानागमलेखनेच्छया ॥ ४२ ॥

गोविंद–नगराजाभ्यां नंदेभ–मनुवत्सरे ।
लेखितः पुस्तको जीयादाचंद्रार्कं प्रमोददः ॥ ४३ ॥

इति प्रशस्तिः ।

Colophon written on a blank folio —

स० १४८९ ज्ये० व० ४ दिने कृत ॥ वर्य पृथुल मलधारीय ३३४ पत्राणा सचय ॥ श्रीः । श्री. । श्री । श्री ॥

३२८ (१) चन्द्रप्रज्ञप्ति म २०५४ प १–५४, ३२"×२"

Colophon —

सवत् १४७९ वर्षे ज्येष्ठ वदि दशम्या गुरौ चद्रप्रज्ञप्तिटीका (?) ।

(२) चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by मलयगिरि प २६५

Colophon —

प्रथाग्र ९५०० श्लोकमानेन यथा । सवत् १४८० वर्षे पौष शुदि १३ बुधे लिखित ।

३२९ स्थानाङ्गटीका by अभयदेवसूरि प ४५२, ३१"×२½"

End —

प्रथाग्र श्लोक १७१४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

अणहिल्लपाटकनगरे वसताबच्छुप्रधनपतेर्गणिना ।
जिनदेवार्येणार्गी लिखिता स्थानागटीकेय ॥
प्रत्यक्षर निरूप्यास्य प्रथमान विनिश्चित ।
अनुष्टुभा सपादानि सहस्राणि चतुर्दश ॥

प्रथाग्र श्लोका १४२५० ॥ ६ ॥ ६ ॥ ७ ॥

Colophon —

सवत् १३४६ वर्षे ॥ ज्येष्ठशुदि १५ गुरौ । अद्येह वीजापुरे महाराजाधिराज-श्रीसारगदेवप्रतिबद्धमहश्रीमूजालदेवनियुक्तमहश्रीसागाप्रतिपत्तौ पुस्तकमिद लिखित ॥ ७ ॥ ६ ॥ यादृशमित्यादि । मगल महाश्री ॥ ७ ॥

वास्तव्य सो(मो)ढज्ञातीयव्य० जसराज नाल्हा तत्सुतश्रे० ऊदा-श्रेयोर्थ ठाणागवृत्तिपुस्तक लिखापित श्रे० छाडउ भ्रातृ देपाल जयतल वील्हण

३३०. जिनधर्मप्रतिबोध (अपूर्ण) by सोमप्रभाचार्य. *प ५१–३०५

३३१ स्याद्वादरत्नाकर (प्रथमखण्ड) प ३११, ३३"×२"

End —

एव च स्वलक्षणगोचरागीकारे चेत्यादि प्रत्यादिष्ट । कि चान्यदेवेंद्रियमाह्य

Colophon —

---

* ५३, ५४, ५९, १६१, १६२ पत्राणि न सन्ति ।

स्वस्ति संवत् ॥ १४७६ वर्षे वैशाषशुदि ५ गुरौ लिखितं श्रीमदणहिल्लपत्तने। शुभं भूयात् शुभं भूयात्। देवगिरिवास्तव्यप्राग्वाटज्ञातीयसा० सलषणभार्याधनूपुत्रीभाऊनाम्न्या तपागच्छनायकश्रीसोमसुंदरसूरीणामुपदेशेन स्याद्वादरत्नाकरप्रथमखंडं लेखितं शिवमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

३३२. (१) कर्मग्रन्थपञ्चक by **देवेन्द्रसूरि**
(२) सित्तरि(सप्तति)वृत्ति by **मलयगिरि** } प. ३५१; ३४″×२″

Colophon:—

संवत् १४६२ वर्षे माघशुदि ६ भौमे अद्येह श्रीपत्तने लिखितं शुभमस्तु।

Pras'asti of the donor:—

ऊकेशवंशसंभूतः प्रभूतसुकृतादरः। वासी सांडउसीग्रामे सुश्रेष्ठी महुणाभिधः ॥१॥
मोघीकृताघसंघाता मेघीरप्रतिघोदया। नानापुण्यक्रियानिष्ठा जाता तस्य सधर्मिणी ॥२
तयोः पुत्री पवित्राशा प्रशस्या गुणसंपदा। हादूर्दूरीकृता दोषैर्धर्मकर्मैककर्मठा ॥३॥
शुद्धसम्यक्त्वमाणिक्यालंकृतः सुकृतोद्यतः।
एतस्या भागिनेयोभूदोकाकः श्रावकोत्तमः ॥ ४ ॥
श्रीजैनशासननभोंगणभास्कराणां श्रीमत्तपागणपयोधिसुभास्कराणां।
विश्वाद्भुतातिशयराशियुगोत्तमानां श्रीदेवसुंदरगुरुप्रथिताभिधानां ॥ ५ ॥
पुण्योपदेशमथ पेशलसंनिवेशं तत्त्वप्रकाशविशदं विनिशम्य सम्यक्।
एतं सुपुस्तकमलेखयदुत्तमाशा सा श्राविका विपुलबोधसमृद्धिहेतोः ॥ ६ ॥
बाणांग-वेदेंदुमिते १४६५ प्रवृत्ते संवत्सरे विक्रमभूपतीये।
श्रीपत्तनाह्वानपुरे वरेण्ये श्रीज्ञानकोशे निहितं तयेदं ॥ ७ ॥
यावद् व्योमारविंदे कनकगिरिमहाकर्णिकाकीर्णमध्ये
विस्तीर्णोदीर्णकाष्ठातुलदलकलिते सर्वदा जृंभमाणे।
पक्षद्वंद्वावदातौ वरतरगतितः खेलतो राजहंसौ
तावज्जीयादजस्रं कृतियतिभिरिदं पुस्तकं वाच्यमानं ॥ ८ ॥
श्रीः। शुभं भवतु।

On the board:—

श्रीकर्मग्रंथषट्वृत्तिः सिद्धपुरीयश्रा० हादूसत्का।

३३३. (१) उत्तराध्ययननिर्युक्ति. गा. ६०७ प. १–१७; ३३½″×२″
(२) उत्तराध्ययनवृत्ति by **शान्तिसूरि.** प. १–४६२

Colophon:—

ग्रंथाग्रं १८००० शुभं भवतु। सर्वकल्याणमस्तु। यादृशं etc भग्न etc तैलाद् etc

स्वस्ति सवत् १४८९ वर्षे श्रावणमासे शुक्लपक्षे द्वितीयाया तिथौ रविदिने अद्येह श्रीडूगरपुरनगरे राउलश्रीगइपालदेवराज्ये लिखित श्रीपार्श्वजिनालये पचाक्षेन ।

३३४ निशीथचूर्णि (द्वितीयखड उ ११–२०) प ३१८, २७"×२"

Colophon —

निसीहचुण्णी समत्ता । मगल महाश्री ।

स ११५७ आसाढवदि पञ्चम्या शुक्रदिने श्रीजयसिंहदेवविजयराज्ये श्रीभृगुकच्छ-निवासिना जिनचरणाराधनतत्परेण देवप्रसादेन निशीथचूर्णिपुस्तक लिखितमिति ॥

३३५ प्रज्ञापनाटीका by मलयगिरि (त्रुटित, खण्डित)

३३६ दशवैकालिकवृत्ति by हरिभद्र प २८६, २७"×२"

Colophon —

ग्रथाग्र भाष्यसहित ७५५० शुभ भवतु । सर्वकल्याणमस्तु ।

सवत् १४८९ वर्षे ज्येष्टमासे शुक्लपक्षे द्वितीयाया तिथौ गुरुदिने लिखित डूंगरपुरे पचाक्षेन ॥

३३७ उपदेशमालाविवरण प २९६, २६"×२"

End —

उपदेशमालाविवरण समाप्त । कृतिरिय जिन–जैमिनि–कणभुक्–सौगतादि-दर्शनवेदिन सकलग्रथार्थविनिपुणस्य श्रीसिद्धर्षिमहाचर्धमानाचार्यस्येति ।

सिद्धर्षिकृता वृत्तिः ग्रथानकैर्योजिता स्वबोधार्थं ।
प्राक्तनमुनीन्द्ररचितैश्चारुभिरुपदेशमालाभि (या) ॥
विधिना सूत्रोक्त यथाप्रोक्तं न सम्यगिह लिखित ।
जैनद्रमताभिज्ञैस्तच्छोध्य मर्षणीय च ॥
एकैकाक्षरगणनया ग्रथमान विनिश्चित । ९५००

३३८ शान्तिनाथचरित्र by माणिक्यचन्द्र प ३१६, २४"×१½"

Beginning —

तेपि ब्रह्मादयो यस्यानुग्रहा[द्] ज्ञानविग्रहा ।
तस्मै कस्मैचन म (मै) परमब्रह्मणे नम ॥
परमेष्ठी जिन शभु स्वामी भास्वानु(न्) कलानिधि ।
शुचिर्विश्वत्रयीशास्ता परमात्मा पुनातु वः ॥
श्रेय प्रथयतु श्रेय पुरुषोत्तमनाभिभूः ।
परमेष्ठी त्रिलोकीसृष्टिकर्मणि कमठः ॥ ३ ॥

कांचनद्युतिमान् तत्त्वसुमनोमार्गमंडनः ।
द्वादशात्मावतारश्रीः श्रीशांतिः पातु वो जिनः ॥ ८ ॥ ※ ※
योभूत् क्षमाभृतां प्रष्टः पुष्पः(? ष्णः) पूर्वगिरिश्रियं ।
स शश्वदुदयं देयाद् गौतमो[पि] तमोपहः ॥ ९ ॥
यः पदत्रितयेनापि व्यानशे वाङ्मयं महत् ।
पश्य व्यापि त्रिपद्यापि विष्णुना विष्टपत्रयी ॥ १० ॥
रसोर्मिरम्यं वहुसत्कथं यः सपादलक्षं वसुदेववृत्तं ।
चकार संसारविकारभेदि स भद्रवाहुर्भवतु श्रिये वः ॥ ११ ॥
सारस्वताह्वयकलामयमंत्रमित्रं यन्नामवर्णवलयं कलयंति संतः ।
तस्मै नमः प्रवचनप्रवराय वेदविद्याधराय हरिभद्रमुनीश्वराय ॥ १२ ॥
याः पेठिरे गृहस्थत्वे पूर्वं विद्याश्चतुर्दश ।
प्रत्येकं श[त]संख्याता येन प्रकरणैः कृताः ॥ १३ ॥
किं न सामानसश्रीकास्ते दाक्षिण्यांध(क)सूरयः ।
कुवलयमाला येभ्यः कथाभूदद्भुतस्थितिः ॥ १४ ॥
श्रियेस्तु सिद्धव्याख्याता विख्यातासिद्धसाध[कः] ।
वहिःश्यामपि देहांतर्दर्शयंती भवस्थिति ॥ १५ ॥
निर्दूषणपदन्यासध्वनिन्या(व्या)सविराजिनः ।
काव्याध्वनि कविहंसाः संत्वन्येप्यमृतश्रिये ॥ १६ ॥
स रामः कविरुद्दामः प्रवंधाब्धि प्रवध्य यः ।
प्रियां चमत्कृतिं प्रत्याहरति प्रीणि(णा ? णय)ति क्षमां ॥ १७ ॥
कलाकलापसदनं विश्वेश्वरशिरोमणिः ।
मुनींद्रश्रीनेमिचंद्रस्तमस्तमायत (?) क्षितेः ॥ १८ ॥
यस्य प्रशस्यवचनामृतसंगमेपि
दुर्वादिनामिह यदुच्छलति स तापः ।
यत् कालिमाजनि यदश्वि(स्वि)ददंगयष्टि—
रोष्टद्वयी यदशुपच्च तदद्भुतं नः ॥ १९ ॥
श्रीराजगच्छमंडनवादिखंडननामना ।
ज्योति[रा]त्मजये यस्य कुमारनृपतिर्ददौ ॥ २० ॥
श्रीजगद्देवसंज्ञेन प्रतीहारेण यः
प्रत्यलप्रतिवादी obliterated, See also Sangh's Bhandar.

End —

इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचन्द्रविरचिते शान्तिनाथचरिते महाकाव्ये तपो-भावनाकथा-श्रीशान्तिनाथ-चक्रायुध-गणभृन्निर्वाणवर्णनो नाम अष्टम सर्ग समाप्त ।

पापक्षयपुरस्कृत्या वर्धिष्णुमहिमोन्नये ।
अतिसोमकले राजगच्छे स्वच्छे दिवानिश ॥
तृष्णाभिन्न सुमनसा मिथ्यात्वविषविच्छिद्र ।
सुधामय(या) इवाभूवन् श्रीभरतेश्वरसूरय ॥
तत्पट्टपूर्णकल्पा श्रीवैरस्वामिसूरयो गुरव ।
विकिरतु दुरितनिकर वितरतु समीहिता सिद्धिं ॥
येषा हस्तप्रभावाति(ति)शयमभिदधुर्ग[न्ग]हर्म्याणि नृत्यत्-
पण्यस्त्रीपाणिचचन्मणिवलयझणत्कारवाचालितानि ।
सूरीणा वक्त्रपद्मान्युन्धिकरकल्पार्द्धिगद्योद्धुराणि
श्र[ा]द्धाना धामधात्री तुरगखरखुरोद्भूतवात्कारसारा ॥
ये नि सगविहार[चार]चरिता ये शुद्धसद्देशना-
मुक्तास्वातिघना मनोभवतरोर्य भजने कुञ्जरा ।
ये विद्याललनाविलासमुकुरा कि वा बहु ब्रूमहे ?
सर्वषामपि सप्रति व्रतभृता दृष्टातता ये ययु ॥
श्रीवर्धमान one folio torn and obliterated

सुधीभि शोधनीय यत् प्राजलि प्रार्थयेस्मि तान् ।
दीपोत्सवे शशिदिने श्रीमन्माणिक्यसूरिभि ।
कर्णावत्या महापुर्या श्रीमधोय विनिर्मित ॥ १८ ॥
नितातसशयध्वातदक्षा[दक्षा] गिरा पति ।
श्रीशान्तिनाथचरिते देवी साहाय्यक व्यधात ॥ १९ ॥
श्रीमाणिक्यचन्द्रसूरीणा कृति । सपूर्णमिद श्रीशान्तिनाथचरितमिति ॥ ५ ॥
चतु सप्ततिसयुक्तै पचपचाशता शतै ।
प्रत्यक्षर गणनया मथमान [विनिश्चितम्] ॥

Colophon —

सवत् १४७० वर्षे मार्गसिरवदि १२ बुधे श्रीशान्तिनाथचरित्र(त्र) लिखि(लिखि)त सपूर्ण श्रीतपागच्छे लघुपो[पष]शालाया पुस्तक लिखि(लिखि)त । सहजसमुद्रगणिना लिखापितमस्ति । शुभमस्तु । Full of mistakes

३३९ महावीरचरित्र (त्रि श पर्व १०) by हेमाचार्य प २२०

Colophon.—

संवत् १२९४ वर्षे चैत्रवदि ६ सोमे लिखितमिदं श्रीमहावीरचरितपुस्तकं लेख० महिलणेनेति भद्रं । मंगलं महाश्रीः ।

परमगरिमसारः प्रोल्लसत्पत्रपात्रं स्फुरितघनसुपर्वा श्रेष्ठमूलप्रतिष्टः ।
लसितविशदवर्णो वर्यशाखाभिरामः समभवदिह दीशापा(वा)लवंशः प्रसिद्धः ॥

आम्रदत्तोभवत् तत्र मुक्तामणिरिवामलः ।
तच्चित्रमेव यदसावच्छिद्रः .... ॥
श्रीदेवीनामतः ख्याता शील–सत्यादिसद्गुणैः ।
प्रेमपात्रं प्रिया जज्ञे तस्येंदोरिव रोहिणी ॥

The remaining portion lost in folio 221 which is missing from the Ms. Illustrated. Contains pictures of Hema-chārya and Kumārpāla.

३४०. उपदेशमालावृत्ति by **रत्नप्रभ.** Illustrated.

प. ३४६; ३०"×२½"

Beginning:—

ए ६० ॐ नमः श्रीदेवसूरिगुरुपादुकाभ्यः ।
यस्यारघट्टस्य घनोपदेशमालार्पितध्यानघटाघटीभिः ।
संसारकूपाद् भवभृज्जलानामूर्ध्वं गतिः स्यात् स जिनोवताद् वः ॥
रागादिक्षपणपटुः सकेवलश्रीर्जंभारिव्रजमहितो यथार्थवाक्यः ।
नाभेयः स भवतु भूतये सदानतार्थस्याधिपतिरयं च वर्द्धमानः ॥
पायं पायं प्रवचनसुधां प्रीयते या प्रकामं
स्वैरं स्वैरं चरति कृतिनां कीर्तिवल्लीवनेषु ।
दोग्ध्री कामान् नवनवरसैः सा भृशं प्रीणयंती
मादृग्वत्सान् जयति जगति श्रीगवी देवसूरेः ॥
विशुद्धसिद्धांतधुरां दधानां संसारनिःसारकृतावधानां ।
श्राद्धः सुधासिंधुमिमां विशालां प्राप्नोति पुण्यैरुपदेशमालां ॥
सत्यामपि सद्वृत्तौ वृत्तिममुष्याः करोम्यहृदयेपि ।
त्वरयति यस्मान्मामिह सविशेषकथार्थिनां यत्नः ॥

End:—

इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचितायामुपदेशमालाया विशेषवृत्तौ चतुर्थो विश्रामः ॥
नानारूपनरोत्तमैकवसतिर्नीरागतासंगतः
पातालं परितः स्फुरन्निह बृहद्गच्छोस्ति रत्नाकरः ।

स श्रीमन्मुनिचद्रसूरिसुगुरुस्तत्राभवद् भूरिभि
शाखाभिर्भुवि य प्रयागवटवद् विस्तारमुद्रामगात् ॥
साहित्य–तर्कागम–लक्षणेषु यद्ग्रन्थवीथी कविकामधेनु ।
कस्योपकार न चकार सम्यक् नि शेषदेशेषु च यद्विहार ॥

शिष्य श्रीमुनिचद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिप्रभु ।
आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनास्तदिग्वाससा
स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तम्भ समुत्तम्भित ॥

तत्पट्टप्रभवोभयन्तय गुणग्रामाभिरामोदया
श्रीभद्रेश्वरसूरय शुचिधियस्तन्मानसप्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभि शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभो
शिष्यै सेयमकारि समदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिना ॥

श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातृणा विजयसेनसूरीणा ।
आदेशस्यानृणभावमगममेतावताहमिद ॥

यदियमुपदेशमाला श्रावकलोकस्य मूलसिद्धात ।
प्रायेण पठति चाय तदिहास्माभि कृतो यत्न ॥

व्याख्यातृचूडामणिसिद्धनाम्न प्रायेण गाथार्थ इहाभ्यधायि ।
कचित् कचित् या तु विशेषरेखा सद्भि स्वय सा परिभावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिक क्वचिद् विरचित मतिमन्दतया [मया]।
तदखिल सुधिय ! क्षमयामि व कृतकृपा परिशोधयतादरात ॥

स्वस्य परस्य च सूक्तैर्वृत्तिर्विस्तारिता चकास्तीय ।
मणिमडमडलैरिव सुवर्णपूजा जिनेन्द्राणा ॥

प्रवृत्ता समर्थिता च श्रीवीरजिनागतो भृगुपुरेसौ ।
अश्वावबोधतीर्थे श्रीसुव्रतपर्युपास्तिवशात् ॥

सशोधिता च सन्निहितकतिपये सहृदयैरिव प्राय ।
पुनरपि कटकशुद्धि काया च प्रार्थये सर्वान् ॥

भास्वद्भास्वरकाविकावलिकर प्रक्षिप्तवज्राक्षत
निर्यन्नीलशिलावलागुपटलैर्दुर्वारदूर्वांकुर ।
यावन्मेरुमहीभृत प्रति करोत्यारात्रिकोत्तारण
ताराभिर्भुविलासिनी विजयता तावत् ववे(र्धे)षा वृत्ति ॥

विक्रमाद् वसु-लोकार्कवर्षे माघे समर्थिता ।
एकादश सहस्राणि मानं सार्द्धशतं तथा ॥
अंकतोपि ग्रंथाग्रं ११२५० तथा सूत्रसमं ग्रंथाग्रं ११७६४ ॥

Colophon—

संवत् १२९३ वर्षे पोषसु(व)दि ५ गुरावद्येह चंद्रावत्यां लिखितं पं० मलयचंद्रेण ॥ छ ॥ शुभं भवतु ॥

३४१. सुदर्शनाचरित्र (प्रा. त्रुटित) by **देवेन्द्रसूरि.** प. २०४; २६"×१३"

One additional page contains *Pras'asti.*

Beginning —

नमः श्रीसुव्रतजिनेंद्राय ।
वंदित्तु सुव्वयजिणं सुदरिसणाए पुरंमि भरुयच्छे ।
जह सवलियाविहारो कराविओ किं पि तह . . ॥
....

End:—

चित्तावालयगच्छिकमंडणं जयइ भुवणचंदगुरू ।
तस्स विणेओ जाओ गुणभवणं देवभद्दमुणी ॥
तप्पयभत्ता जगचंदसूरिणो तेसिं दुन्नि वरसीसा ।
सिरिदेविंदमुणींदो तहा विजयचंदसूरिवरो ॥ ४०५० ॥
इयं सुदरिसणाइ कहा नाण-तवचरणकारणं परमं ।
मूलकहाउ फुडत्थाभिहिया देविंदसूरीहिं ॥ ४०५१ ॥
परमत्था वहुरयणा दोगचहरा सुवन्नलंकारा ।
सुनिहि व्व कहा एसा नंदउ विवुहस्सिया सुइरं ॥ ४०५२ ॥

Colophon:—

अक्षर-मात्रा-पद-स्वरहीनं व्यंजन-संधि-विवर्जितरेफं ।
साधुभिरेव मम क्षमितव्यं को न वि[मु]ह्यति शास्त्र-समुद्रे ? ॥

संवत् १४५१ वर्षे श्रावणशुदि ५ गुरौ अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे श्रीसुदरिसणाचरित्रं लिखापितमस्ति ॥

प्राग्वाटान्वयभूः प्रशस्तविभवोभूद् वत्रसिंहाभिधः
श्राद्धः श्रीजिननाथपूजनपरः पुण्यक्रियातत्परः ।
भार्या तस्य कडूर्दयैकरसिका सद्धर्मवद्धादरा
गंगावारिविशुद्धशीलसुभगा संवेगचंगाशया ॥ १ ॥

चत्वारस्तनयास्त्रयो ममभवनेते युता सद्गुणै
धागाग्य प्रथम पृथूज्वलयशा चात्राभिधानोपरः ।
पुण्योपार्जनलालसो लघमसीत्यारयाप्रतीतस्तत-
स्तुर्या रावणनामधेयविदित सुश्राद्धवर्गाग्रणी ॥ ७ ॥
ग्रामे फीलणिनामके निवसतामेषा सवित्री कट्टू-
रैपालीलिसदात्मनिर्मलचित्तवित्तेन वहीयमा ।
विप्वग्व्यापिविशुद्धकीर्तिविततश्रीमत्तपागच्छपा-
चार्यश्रीगुरुदेवसुदरमहापुण्योपदेशादिद ॥
क्षोणी-बाण पयोनिधि क्षितिमिते सवत्सरे वैक्रमे
रम्ये श्रीअणहिल्लनामनगरे श्रीज्ञानकोशेनघे ।
अस्याप्यत्र सुदर्शनाभिधमहासत्याश्चरित्र त[या]
नित्य नन्तु वाच्यमानमनिश मेधाविभि॰ साधुभि ॥
मगल भवतु श्रीसघभट्टारकस्य ॥

३४२ उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प १८७, १७$\frac{3}{8}$"×२"

Pages torn Seems to be written in the beginning of the 13th century of Vikram

३४३ (१) दशवैकालिक प १–१६, ३३"×२$\frac{1}{2}$"
(२) ,, निर्युक्ति प १७–२८
(३) ,, टीका by हरिभद्र प २९–१९०

Pras'asti same as No 367 अनुयोगद्वार

३४४ (१) महानिशीथ प १–१११

Colophon —

संवत् १४५४ वर्ष आसाढ वदि १० शनौ महानिशीथपुस्तक लिखित ।

(२) दशाश्रुतस्कन्धनिर्युक्ति(?) प ११२–११५, ३३"×१$\frac{1}{2}$"

Beginning —

वदामि भद्दबाहु पाईण चरिमसयलसुयनाणि ।
सुत्तस्स कारगमिसि दसासु कप्पे अ ववहारे ॥ १ ॥
आउविवागज्झयणाणि भावओ दसओ उवत्थम्मा ।
म्स आउविवागदसा वाससयाउ दसह भग्गा ॥ २ ॥

(३) दशाश्रुतस्कन्धचूर्णि ग्र २२२५ प ११६–१६१
(४) दशाश्रुतस्कन्ध प १६१–२०४

(५) पञ्चकल्पभाष्य. प. २०५–२५८

End:—

महत् पंचकल्पभाष्यं संघदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति । गाहग्गेणं पंचवीससयाइं चउहत्तराइं २५७४ । सिलोगमाणं एगतीससयाइं ३१३५ ।

(६) पञ्चकल्पचूर्णि. प. २५९–३१५

(७) बृहत्कल्प. प. ३१६–३२३

(८) जीतकल्पसूत्र-वृत्ति by तिलकाचार्य. प. ३२४–३६१

Colophon:—

एवं जीतकल्पवृत्ति-सूत्रं समाप्तं ॥ ७ ॥

संवत् १४५६ वर्षे कार्तिक वदि १२ सोमवारे श्रीस्तंभतीर्थे पंचकल्पपुस्तकं लिखापितमस्ति ।

३४५. कर्मग्रन्थ (सटीक) by देवेन्द्रसूरि. *प. २–३०६; २२″×२½″

३४६. पद्मप्रभचरित्र by देवसूरि. प. १८०, ३२″×१½″

Beginning —

मंगलमाइजिणेसरभुअदंडलुलंतकुंतला दिंतु ।
जिणमोहहरियसामलमिलंतभमरु व्व विलसंता ॥ १ ॥
निच्चं निच्चलचित्ता जं पत्ता सह निवासपउमेणं ।
लंछणछलेण पउमा पउमंकं नमह तं देवं ॥ २ ॥
सो जयउ संतिनाहो अप्पडिचक्केहिं दोहिं चक्केहिं ।
जस्स नवकुंडलेहि वि महिमहिला गव्विरी भुवणे ॥ ३ ॥
जयउ नवमेहसामलतणुणो नेमिस्स दित्तिपब्भारो ।
आजम्मदड्ढ(ड्ढ)वम्महधूमसमूहु व्व विलसंतो ॥ ४ ॥ * * * *
जेण विहिया उ दसदिसिकलिमलसंहरणसरसरिच्छाओ ।
दस वरनिज्जुत्तीओ तस्स नमो भद्दवाहुस्स ॥ १२ ॥
जणमणवणमंकुरियं झत्ति सुहासारणीइ वाणीए ।
जेसिं निच्चं तेसिं भद्दं सिरिहरिभद्दसूरीणं ॥ १३ ॥
जस्स गभीरिमजु(जि)त्तो न ज्ज वि जलही चएइ खारत्तं ।
तं विविहगंथकारयमहिवंदे हेमचंदपहुं ॥ १४ ॥
रयणायर व्व कइणो अन्ने वि जयंति जे ते रयणोहं ।
गिहियं सुवन्नायारा घडंति नवनवमलंकारं ॥ १५ ॥

* अपूर्णं २४४ तमं पत्रं नास्ति ।

End —

सिरिवद्धमाणतित्थे जवू पभवाइमुणिगणिंदेसु ।
सुट्ठिय सुप्पडिवद्धा गएसु सूरी समुप्पन्ना ॥ ३० ॥
तत्तो कोडियगच्छो गुच्छो विव विनिहदीहसाहालो ।
आगालपयडमहिमा समाइ सुवरिट्ठिओ जाओ ॥ ३१ ॥
गच्छंमि तंमि चउरो दीहरवित्थारफुरियसाहाओ ।
साहाउ अगाहाओ चउदिसिपसरतमहिमाओ ॥ ३२ ॥
उच्चानागरि–विज्जाहरा य वइरा य मज्झिमल्ला य ।
पयासिए(प)साहाण को जाणइ सव्वनामाणि ? ॥ ३३ ॥
विज्जाहरसाहाए गुच्छा गुच्छ व्व सुमणमणहरणा ।
जालिहर–कासहरया मुणिमहुअरपरि[गया] हुंति ॥ ३४ ॥
सिरिजालिहरो गच्छो विजयओ(उ) गयण व जत्थ मुणिनाहो ।
अहमहमगाइ वहवे पियंति सिद्धवसरिनाह ॥ ३५ ॥
जाओ तारयराइरेहिरतले गच्छंमि वोमगणे
  धम्मज्झाणमणीनिहाणकलसो सो थालचदो गुणी ।
अप्प कम्ममलीमस पइदिण सोहतओ जो सया
  उद्धट्ठेहि उवासएहिं अमले तेवे तव दुत्तव ॥ ३६ ॥
सीसा तस्स जयतु सक्कसरिसा मोह महापव्वय
  तिक्खेण चरणेण घोरपविणा चुन्न कुणता सया ।
ल्होयाण गुणभद्दसूरिगुरुणो सारस्सय सन्नया
  अच्छता अमय सुहुम्मनिरया चित्त समाए विया ॥ ३७ ॥
तेसिं पट्टपओनिहिम्मि कमलावधू सणी निम्मलो
  सन्नाणदगुरू असेसजुगई जयालकित्तीभरो ।
ज काउ हियइक्कवद्धवसहिं सतो समता सिरी
  पब्भार पुरिसुत्तमत्तमहुणा के के न पत्ता सया ? ॥ ३८ ॥
वयणाउ जस्स निग्गयमणेयविवुहाण विहियमणहरिस ।
अमय व मायराओ चरिय सिरिपाससामिस्स ॥ ३९ ॥
सिरिधम्मघोसपहुणो अक्लकससकसरिसमाहप्पा ।
सीसा तस्स अदोसा कोसा नाणे(णा)इरयणाण ॥ ४० ॥
रेणुक्करेणुन्हाया जलि(ल)जलि जत्थ दिंति दुक्खाण ।
त ताण चरणकमल अउव्वतित्थ सया सरिमो ॥ ४१ ॥

तप्पयपइट्ठिएहिं कईहिं स(सि)रिदेवसूरिनामेहिं ।
पउमप्पहस्स पहुणो चरियं रइयं कयच्छरियं ॥ ४२ ॥
वेय-सर-सूर-पर((रि)मिय १२५४ वरिसे निवविक्कमस्स वरिसाओ।
मग्गसिरसुद्धदसमी तिही य वारंमि तह रविणो ॥ ४३ ॥
रेवइनक्खत्तगए हिमकिरणोवरि भीमभीमस्स ।
चालुक्कवंसमणिणो नवरज्जे रज्जसमयंमि ॥ ४४ ॥
सिरिवद्धमाणनयरे ठिएण पज्जुन्नसिट्ठिवसहीए ।
सिरिपउमप्पहचरियं पडिपुन्नमिमं मए विहियं ॥ ४५ ॥
समणोवासग[वि]द्धय(?)लक्खणअज्झ(ब्भ)त्थणा इहं पढमं ।
जाया मज्झ पवित्ती पउमप्पहचरियनिम्माणे ॥ ४६ ॥
जं सिद्धंतविरुद्धं लक्खणहीणं च जंपियं इत्थ ।
तं खमउ मज्झ सव्वं सुयं च सुयधारिणो चेव ॥ ४७ ॥
जइ वि नवकव्वविसया सत्ती मह नेव समयजलनिहिणो ।
परमं पारीणत्तं छेव(य)त्तं नेव उत्तीसु ॥ ४८ ॥
तह वि मए असमाए पउमप्पहतित्थनाहमहिमाए ।
पारद्धमियं चरियं निव्विग्घं तह य सम्मत्तं ॥ ४९ ॥
कर्तुं न प्रकटां स्फुरन्नवनवप्रौढार्थदृष्टिं मया
नो तत्त्वानि निवेष्टमं(ष्टुम)त्र भगवन् सि(त्सि)द्धांतसिद्धानिव(च) ।
नैव ख्यापयितुं विधाय चरितं रीतिं विदर्भोद्भवां
भक्तिं किंतु पुनः पुनर्निगदितुं श्रीपद्मलक्ष्मप्रभोः ॥ ५० ॥
उम्मीलंति निरंतरा स(अ)त्था सद्दा य जं नवा मज्झ ।
तं देविंदगुरूणं पसायमहिमाइ महमहियं ॥ ५१ ॥
तर्कानधीत्य देवेंद्रगुरोः सिद्धांतमादितः ।
श्रीहरिभद्रसूरिभ्यश्चरित्रं निर्ममे मया ॥ ५२ ॥
अंचइ सासयतित्थे नहलच्छी जाव रिक्ख-कुसुमेहिं ।
ससि-रविवरताडंका नंदउ चरियं इमं ताव ॥ ५३ ॥
जालिहरगच्छनहयलमयंकसिरिदेवसूरिरइयंमि ।
सिरिपउमप्पहचरिए संमत्तो तुरियपत्थावो ॥ ५४ ॥
इति श्रीपद्मप्रभस्वामिचरित्रं संपूर्णं जातमिति ॥ छ ॥

Prasʼasti of the Donor.—

संवत् १४७९ वर्षे वैशापवदि ४ गुरौ । इष्टदेवताभ्यो नमः ।

॥ ६० ओं नम । श्रीमज्जिनेश्वरविहारविराजमान
सद्धर्मकर्मठजननजलन्धमान ।
सौधश्रिया प्रतिहतान्यपुराभिमान
स्यात इडाग्रनगर जयति प्रधान ॥
तत्रौन्नत्यविशेषशालिनि गिरिप्रासप्रतिष्ठे शुभ–
च्छायापर्वशतप्रशस्तविभवे प्राग्वाटवंशे भुव ।
लाषाह्व प्रथभूव मौक्तिकमणि सद्वृत्तभाव श्रित
श्रीमान् सज्जनमडन शुचिरुचिश्वासादिदोषोज्झित ॥
तमोविजेतु पुरुपोत्तमस्य सुदर्शनश्रीकलितस्य तस्य ।
पद्मासना भोगविलासदक्षा प्रिया गुणाढ्याऽजनि लक्ष्मीदेवी ॥
तत्तन्निर्मलधर्मकर्मनिरतो धर्माभिधानस्तयो
सजातस्तनयः प्रशस्यविनय श्रीमान् निरस्तानय ।
आश्चर्यं प्रतिपद्य विप्रतिकल माकलयनैर्मल्यभाग्
यस्य स्पष्टमदीप्यतामृतरुचिर्नि स्रोपनश्यत्तमा ॥ ४ ॥
पष्ठाष्टमादिकविचित्रतपोविधानव्यावर्णनास्य ननु पुष्यति कामभिरया ? ।
ससारसागरतरडमरुटभाव ससारतारणकृत कृतवान् तृतीय ॥
श्रीमान् वयस्थो दयितान्वितोपि ब्रह्मव्रत वत्सरपञ्चविंशतिं ।
स एप याव व(?)धिक प्रपालयन् न विस्मय कस्य मनस्यवीविशत् ? ॥
श्रीशक्रस्तवपञ्चकादिविधिना वारा चतुर्विंशतिं
नत्वा नो जिनवदन प्रतिदिन यावद्भवाभिग्रहात् ।
सम्यक् तस्य सुधी शतत्रयमिति यो राजतैष्टकके–
रतर्माल्पमाहितैविहितवानुद्यापन पुण्यवान् ॥ ७ ॥
इम सतीचक्रशतक्रतू रत्नूरत्तुलपवित्तुषशीलभूत्प्रिया ।
गुणा यदीया हृदयगमा सता श्रयत्यजस्र श्रवणावतसता ॥ ८ ॥
इतश्च । श्रीमत्तपोगणनभोगणभास्कराणा सिद्धांतवारिधिविगाहनभास्कराणा ।
श्रीदेवसुदरगुरूत्तमपट्टभाजा श्रीसोमसुदरसूरीश्वरसूरिराजा ॥ ९ ॥
पीयूपदेश्यामुपदेशभारतीं निशम्य सम्यक्श्रुतभक्तिभावित ।
प्रथ स लक्षद्वयमानमात्मन पुण्याय धन्य स्वधनेन लेखयन् ॥ १० ॥
सोम-वसु-मनु १४८१ मितेब्दे श्रीचित्कोशे व्यलीलिखन्मोदात् ॥ ११ ॥
त्रिभिर्विशेषक ।

यावद् व्योमातपत्रे ग्रहमणिखचिते मेरुसौवर्णदंडे
श्रीधर्मस्याधिभर्तुर्भ्रमति वरनभोरत्ननीराजनेयं ।
तावत् तत्त्वार्थसार्थामृतरसजलधिर्नंदतान् स्वस्तिशाली
ग्रंथोयं वाच्यमानः सहृदयहृदयानंदकंदांबुदश्रीः ॥ १२ ॥

श्रीः शुभं भवतु ।

३४७. क्रियारत्नसमुच्चय by **गुणरत्नसूरि.** प. २१२ ग्रंथाग्रं ५५७८

Colophon:—

संवत् १४९२ वर्षे श्रीपत्तननगरवास्तव्य सं० **साडाभार्याकामलदेसुत** सं० **कर्मणेन** भार्या**मांई**युतेन स्वश्रेयसे स्वधनव्ययेन तपाश्री**सोमसुंदरसूरि**गुरूणामुपदेशेन **श्रीताडे** क्रियारत्नसमुच्चयो लेखितो विबुधैर्वाच्यमानं चिरं नंद्यात् ॥ जयानंदसूरीणां सत्कं ।

३४८. (१) औपपातिक (सूत्र). प. १–३०; ३२$\frac{३}{५}$″×२$\frac{१}{५}$″

(२) **औपपातिकवृत्ति** by **अभयदेव.** प. ३१–११७

End —

चंद्रकुलविपुलभूतलमुनिपुंगववर्धमानकल्पतरोः ।
कुसुमोपमस्य सूरेर्गुणसौरभभरितभुवनस्य ॥
निःसंबंधविहारस्य सर्वदा श्रीजिनेश्वराह्वस्य ।
शिष्येणा**भयदेवा**ख्य**सूरि**णेयं कृता वृत्तिः ॥
अणहिलपाटकनगरे श्रीमद्**द्रोणा**ख्यसूरिमुख्येन ।
पंडितगणेन गुणवत्प्रियेण संशोधिता चेयमिति ॥

ग्रंथाग्रं ३१२५ । शुभं भवतु ।

Colophon:—

संवत १४७३ वर्षे फागणवदि ४ बुधे अद्येह श्रीपत्तने लिखितं ।
प्राग्वाटज्ञातीयश्रेष्ठि**ला**पाभार्या झबक् तयोः ।
तनुजः श्रेष्ठिधर्माको धर्मकर्मपरायणः ॥
तद्भार्या रतू धर्मकर्मनिरता ।
स्वद्रव्यं सप्तक्षेत्र्यां वपन् तपागच्छनायकश्री**देव**सुंदरसूरिशिष्यश्री**सोमसुंदरसूरी**णामुपदेशेन श्रीजैनागमं लक्षमप्यलीलिखत् ॥

(३) **रायपसेणी.** प. १–५४

(४) **रायपसेणीटीका** by **मलयगिरि.** प. १–९८ ग्रंथाग्रं ३६५०

Pras'asti is left, some portion is gone and hence incomplete.

३४९ उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्र प २३६, ३२½"×२½"

३५० पार्श्वनाथचरित्र by भावदेवसूरि प १–२५१, २२½"×२¼"

Colophon:—

संवत् १४३६ वर्षे पोषशुदि ६ गुरौ श्रीपार्श्वनाथचरित लिखापितमस्ति ।

Pras'asti of the donor —

श्रीअर्बुदाभिधमहीधरपार्श्ववर्ती ग्रामोस्ति नादियधराभिधया प्रसिद्ध ।
श्रीवर्धमानजिननायकतुगशृगप्रासादराजपरिपावितभूमिभाग ॥

तत्रास्ते रणसिंहः सुश्राद्ध श्राद्धधर्मधौरेय ।
धार्मिकमतल्लिका सोन्यदैवमशृणोत् सुगुरुवाक्य ॥

न ते नरा दुर्गतिमाप्नुवति न मूकता नैव जडस्वभाव ।
नवांधता बुद्धिविहीनता च ये लेखयतीह जिनस्य वाक्य ॥

निजवित्तस्य साफल्यकृते ज्ञानावृतेर्भिद ।
स ततो लेखयामास श्रीपार्श्वचरित मुदा ॥ ७ । ७ ॥

The following is further added —श्रे० वीरा–आल्हूसुतेन धार्मिकरणसिंहेन श्रीतपागच्छगगनभास्करश्रीदेवेंद्रसूरि तत्पट्टालकरणश्रीविद्यानदसूरि-तत्पट्ट-श्रीधर्मघोष तत्पट्टश्रीसोमप्रभसूरि-तत्प०श्रीविमलप्रभसूरि श्रीपरमाणदसूरि-श्रीपद्मतिलकसूरि–३जगद्विख्यातश्रीसोमतिलकसूरि-तत्प० श्रीचद्रशेखरसूरि श्रीजयानदसूरि-चरणकमलचचरीकाणा साम्प्रत गच्छनायक–भट्टारकप्रभुश्रीदेवसुदरसूरिवराणा श्रीज्ञानसागरसूरि श्रीकुलमडनसूरि श्रीगुणरत्नसूरि-महोपाध्यायश्रीदेवशेखरगणि प० देवप्रभगणि प० देवमगलगणिप्रमुखपरिवारसहिताना श्रीसघसभासमक्ष व्याख्यानार्थ श्रीपत्तनीयस० सोमसिंह स० प्रथमसाहिश्रीसघस्य लेखयित्वा समर्पितम् ॥

३५१ त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्र (प्रथमपर्व सर्ग ६ अपूर्ण) प २२१, ३०"×१¾"

३५२ निशीथविशेषचूर्णि (उद्देश १–१० अपूर्ण) प ३६०, २७×२"

३५३ पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति by मलयगिरि प १८७, ३४"×२½"

३५४ (१) सूत्रकृताङ्गवृत्ति by शीलाङ्काचार्य प १८०, ३२"×२"

(२) सूत्रकृताङ्गनिर्युक्ति प २८१–३०४

(३) सूत्रकृताङ्ग (मूल) अपूर्ण प ३०४–३३०

३५५ ओघनिर्युक्तिवृत्ति by द्रोणाचार्य प २१३, ३४"×२"

३५६. (१) **आचाराङ्गनिर्युक्ति.** प. १–१४; ३२½″×१¾″
(२) ,, (मूल). प. १–७५
(३) ,, **टीका** by **शीलाङ्काचार्य.** प. ३६७

Colophon:—

१४६७ वर्षे आश्विनशुदि १० रवौ पूर्वं लिखितं। संवत १४८५ वर्षे मार्ग वदि २ बुधे त्रुटितं समारचितं। शुभं भवतु।

३५७. (१) **द्व्याश्रयवृत्ति** (सं. सर्ग १२–२०) by **अभयतिलक.**
प. १९९; ३४″×२″
(२) **प्राकृतद्व्याश्रयवृत्ति**(सर्ग ८) त्रुटितपत्र २००–३२०

Colophon:—

द्वितीयखंडग्रंथाग्रं ८८५८। सकलग्रंथ १७५७४। संवत् १४८६ वर्षे श्रीडूंगरपुरे लिखितं लींवाकेन।

३५८. **द्व्याश्रयवृत्ति** (प्रथमखण्ड सर्ग १–११). प. २८४; ३३″×२″

Colophon:—

संवत् १४८५ वर्षे श्रीडूंगरपुरे राउलगइयाण(?)विजयराज्ये श्रावणवदि १५ शुक्रदिने द्व्याश्रयवृत्तिर्लिखिता लिंबाकेन। शुभं भवतु।

३५९. (१) **स्थानाङ्गवृत्ति** by **अभयदेव.** प. ३६८; ३२½″×२″
(२) **स्थानाङ्ग** (मूल). प. ३६९–४६८

३६०. **सम्मतिटीका**(तत्त्वबोधविधायिनी). अपूर्ण ३–१८७; २१½″×२″
प. ६१—इति तत्त्वबोधविधायिन्यां संमतिटीकायां प्रथमं कांडं।

३६१. (१) **परिशिष्टपर्व** by **हेमाचार्य.** प. ११९ ग्रंथाग्रं ३५००

Colophon —

संवत् १३९६ वर्षे आसोजसुदि १५ शुक्रे अश्विनिनक्षत्रेऽद्येह श्रीअणहिल्लपुरपत्तने श्रीपरिशिष्टपर्वपुस्तकं संपूर्णं लिखितं॥ शुभं।

(२) **शान्तिनाथचरित्र.** ग्रंथाग्रं ४९११

Colophon:—

त्रयोदशे अब्दशतेष्वतिक्रांतेषु विक्रमात्।
वर्षे सप्तोत्तरे वैशापस्य......

३६२. (१) **प्रश्नव्याकरण.** प. १–७६; ३३″×२¾″
(२) **विपाकसूत्र.** प. ७७–१०९

(३) अन्तकृद्दशावृत्ति ग्र १३५६ प ११०-१४६
(४) अनुत्तरोपपातिकदशावृत्ति.
(५) प्रश्नव्याकरणटीका ग्र ५१०० प २७२
(६) विपाकव्याख्या. त्रुटित प २७३-२९६

३६३ उत्तराध्ययनवृत्ति (सुखबोधा) by नेमिचन्द्रसूरि
प. ३४५, १३"×२¼"

Beginning —

आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमति-सक्षेपकवि(रुचि)हितार्थं च ।
एकैकार्थनिबद्धा वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधा ॥ १ ॥
बह्वर्था[द्] वृद्धकृताद् गमीराद् विवरणात् समुद्धृत्य ।
अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगता ॥ २ ॥

End —

इति उत्तराध्ययनटीकाया सुखबोधाया षट्त्रिंशमध्ययन समाप्त ॥
अस्ति विस्तारवानुर्व्यां गुरुशाखासमन्वितः ।
आसेव्यो भव्यसार्थाना श्रीकोटिकगणद्रुम ॥ १ ॥
तदुत्थवैरशाखायामभूदायतिशालिनी ।
विशाला प्रतिशाखेव श्रीचद्रकुलसतति ॥ २ ॥
तस्याश्चोत्पद्यमानच्छन्ननिचयसदृक्ताव(?)कर्णान्वयोत्थ-
श्रीथारापद्रगच्छप्रसवभरलसद्धर्मकिंजल्कपानात् ।
श्रीशांत्याचार्यभृगः प्रवरमधुसमामुत्तराध्यायवृत्तिं
विद्वल्लोकस्य दत्तम[मद्]मुदगिरद् या गमीरार्थसारा ॥ ३ ॥
तस्या समुद्धृता चैषा सूत्रमात्रस्य वृत्तिका ।
एकपाठगता मदबुद्धीना हितकाम्यया ॥ ४ ॥
आत्मसस्मरणार्थाय यथा मदधिया मया ।
अतोऽपराधमेन मे क्षमतु श्रुतशालिन ॥ १ ॥
आसीच्चद्रकुलोद्भूतो विख्यातो जगतीतले ।
अक्षमारो जितोऽप्युच्चैर्य क्षमारोपित सदा ॥ २ ॥
धर्मोथ मूर्तिमानेव सौम्यमूर्ति शशाकवत् ।
वर्जितश्चाशुभैर्भावै राग-द्वेष-मदादिभि ॥ ३ ॥

Further portion is found in the next folio which is not apart of the MS

सुनिर्मलगुणैर्नित्यं प्रशांतैः श्रुतशालिभिः ।
प्रद्युम्न–मानदेवादिसूरिभिः प्रविराजितः ॥ ४ ॥
विश्रुतस्य महीपीठे बृहद्गच्छस्य मंडनं ।
श्रीमान् विहारुकप्रष्टः सूरिरुद्योतनाभिधः ॥ ५ ॥
तस्य शिष्योऽम्रदेवोभूदुपाध्यायः सतां मतः ।
यत्रैकांतगुणापूर्ण्णे दोषैर्लेभे पदं न तु ॥ ६ ॥
श्रीनेमिचंद्रसूरिरुद्धृतवान् वृत्तिकां तद्विनेयः ।
गुरुसोदर्यश्रीमन्मुनिचंद्र[ाचार्य]वचनेन ॥ ७ ॥
शोधयतु बृहदनुग्रहबुद्धिं मयि संविधाय विज्ञजनः ।
तत्र च मिथ्या दुष्कृतमस्तु कृतमसंगतं यदिह ॥ ८ ॥

Colophon:—

संवत् १३१० वर्षे माघशुदि १३ रवौ पुण्यार्के महाराजाधिराजश्रीवीसलदेवकल्याणविजयराज्ये महामात्यश्रीनागडमंडलेश्वरमुद्राव्यापारे अद्येह प्रल्हा(ह्ला)दनपुरस्थितेन ठः नाग...यष्टिश्रीकुमारसुतजींदडयोग्यमुत्तराध्ययनवृत्तिपुस्तकं लिखितं ॥अ

अक्षर–मात्र etc.

व्याससतुल्योपि यो वक्ता नानाशास्त्रविशारदः ।
मुह्यति लिखमानस्तु किं पुनः स्वल्पबुद्धयः ? ॥

उदकानल–चौरेभ्यः etc. मंगलं महाश्रीः etc. शुभं भवतु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

३६४. चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by **मलयगिरि.** प. ३२$\frac{1}{2}$"×२$\frac{1}{2}$"

Beginning:—

इति श्रीमलयगिरिविरचितायां चंद्रप्रज्ञप्तिटीकायां दशमस्य प्राभृतस्य एकादशं प्राभृतप्राभृतं समाप्तं । तदेवमुक्तं दशमस्य एकादशं प्राभृतप्राभृतं । संप्रति द्वादशमारभ्यते । × × × ×

End:—

चंद्रे(वंदे) यथास्थिताशेषपदार्थप्रविसारकं ।
नित्योदितं तमोस्पृष्टं जैनं सिद्धांतभास्करं ॥ १ ॥
विजयंतां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनप्रभासनैकपराः ।
यद्वचनवशादहमपि जातो लेशेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥
चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामतिगंभीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु सुकृती ॥ ३ ॥

इति मलयगिरिविरचिता चंद्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु श्रीसंघस्य । ग्रंथाग्रं ९५०० श्लोकमानेन यथा । श्रीसीमंधरस्वामिने नमः ।

३६९. पार्श्वनाथचरित्र by देवभद्र प ३११, २९"×२"
See Peterson's 3rd Report

End —

इति श्रीप्रसन्नचद्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचित श्रीपार्श्वनाथचरित्र समाप्त ।

Colophon —

सवत् ११९९ अश्विन वदि रवावद्येह्ाशापल्ल्या गौडान्वयकायस्थकविसेल्हण-सूनुना पुस्तक वल्लिगेनेद लिख्यतेथ समाप्यते ।

Pras'astı of the Donor —

जलधिवलयवेलामेखलायामिलाया कलितविपुलशाख सद्गुणाना निवास ।
विततविशदपर्वा सश्रितप्रीतिहेतुर्जितधरणिधरर्द्धि पत्रशाली विशाल ॥
श्रीमान् प्राग्वाटवशोस्ति तत्र मुक्ताफलप्रभ ।
सद्भूषण शुचि श्रेष्ठी वकुल समजायत ॥
चचच्चन्द्रिदुरोचिश्चय–हरहसिताकारकीर्तिच्छटाभि
सर्प्पतीभि समतात् धवलितवसुध शुद्धबुद्धेर्निधान ।
दिक्कांताकर्णपूरप्रतिमगुणगण सज्जनानददायी
सतोषापारवार करणरिपुबल हेलया यो जिगाय ॥
शीलेन शी(सी)तेव जनौघरजिका सौभाग्यसगेन जिगाय पार्वतीं ।
या क्षातियोगेन निरासकास्य लक्ष्मीति जायाऽस्य बभूव सा शुभा ॥
सूनुस्तस्या समजनि सच्छायो विबुधजनमनोहारी ।
वेल्लक इति विख्यातो नीरनिधे पारिजात इव ॥
सुविहितपदाभोजे सेवारतिर्मधुपाधिका
भुजगकमलासंगे बुद्धिर्मराळकुलोज्ज्वला ।
अमृतमधुरा सारा वाणी सता हृदयगमा
विमलमनसो यस्यावश्य बभूव मनोहरा ॥
चरणचतुरसाधुकृतादरो गुणगृह दम–दान–दयापर ।
गुरुपदाम्बुरुहप्रणति सुधीस्तदनुजोजनि वा(वी)जलनामकः ॥
सद्धर्माभिरतिर्गुणैकवसति सतोषपुष्पद्युति
ज्ञानाभ्यासरतिर्गृहीतविरति सौजन्यवारापति ।
साधूपास्तिकृतादरतिर्गजगतिर्धीर प्रसन्नाकृति
कल्याणप्रततिर्निरस्तकुगति प्राणिप्रणुन्नक्षति ॥
वीरणागाभिध पुनस्तृतीयः सुगुणास्पद ।
जाउकाथ पितुर्जामिर्भगिन्येषा च वेल्हिका ॥

या श्री(स्त्री)तेव कलंकपङ्कविकलं शीलं दधाना सती
जाता ख्यातिमती सतीति गुणिनां चेतश्चमत्कारिणी ।
कृत्याकृत्यविवेककारिधिषणा धर्मैकचिंतामतिः
सज्जाया शितदेव्यभून्मतियुता सा वेल्लकस्य प्रिया ॥
चाहिणी वाजकस्याद्या पत्नी जाता द्वितीयका ।
शृंगारमतिराज्ञायां जिनेशस्य व्यवस्थिता ॥
वाजकश्चिंतयामास सारसंवेगसंय(ग)तः ।
अन्यदा स्फटिकाकारे मानसे शुद्धधीर्यथा ॥
कल्पांतप्रलयप्रवृत्तपवनव्यावृत्तदीपांकुरा-
कारा प्रीतिरनंगसंगिललनाभ्रूभंगुराः संगमाः ।
घर्मक्लांतमृगेंद्रवक्त्रकुहरव्यालोलजिह्वाचलं
लावण्यं लवलीदलास्यविलसद्बिंदूपमं जीवितं ॥
शरदभ्रसमाः सर्वे पदार्थाः सुखहेतवः ।
संत्रासोद्भ्रांतसारंगीविलोचनचलं वलं ॥
माद्यत्कुंजरकर्णतालति रतिः प्रोचंडसौदामिनी-
दामाडंवरति प्रभुत्वमवलाचेतः शरन्मेघति ।
लक्ष्मीः शक्रशरासनत्यनुकूलं संध्याभ्ररागत्यहो !
तारुण्यं विषया वरा वरधुनीवेगंति नृणां यतः ॥
तस्मात् संसारवल्लीवलयविर.........
...क्षाभरंभामलनमदकलः काललीलाविजेता ।
मोक्षस्त्रीसंगदूतीसुगतिपथरथः संपदाह्वानमंत्रो
ध्वस्ताशेषव्यपायो निखिलसुखखनिर्धर्म एवात्र कार्यः ॥
प्रभवति स च धर्मो ज्ञानतस्तच्च शुद्धं......
जिनवचनसरोजाज्जायते सौरभं वा ।
तदपि सततसेवाह्रासभावान्न का......द्भिर्विरच्य ॥
ततश्च । कामोरुदावे विषयोरुतृष्णाच्छेदाय धन्यैः प्रतितन्यतेसौ ।
संसारसत्रे भविता जिनाज्ञा ज्ञानामृतांभःसरसी विलेख्य ॥
विशेषतो युक्तं ज्ञानदानं । यतः—
समस्तधरणीतले प्रथितकीर्तिकल्लोलिनी
विनिर्गमकुलाचलो विमलकेवलालोक...
......शक्यमतो वरां न चरणक्रियां विशदबोधमेषां विना ।

मोहध्वान्तांशुमाली भववनगहनोत्सर्पिण्गवानलाभो
मानामानागश्रृंगप्रहतिहरिद्योद्दामद्वैतीयमान , ,,

३६६ (१) पञ्चाशक (मूल) प, १–४४

(२) पञ्चाशकवृत्ति by अभयदेव प ४५–३६६

Colophon —

सवत् १४४१ वर्षे भाद्रपदसुदि २ सोमे लिखितमिद पुस्तक श्रीस्तम्भतीर्थनगरे लिखित ॥ छ ॥ आमूश्रेष्ठी ।

३६७ (१) अनुयोगद्वार (मूल) ग्र २००५ प १–४३, ३२३¼"×२"

(२) ,, वृत्ति by मलधारिहेमचन्द्र प ४४–२२३

Colophon —

ग्रथाग्र ५८८८ सवत् १४८० वर्षे कार्तिकवदि १२ रवौ मह श्रीमासुतहरिदासेन लिखित । शुभ भवतु । कल्याणमस्तु । मगलमस्तु । श्रीसघस्य भद्र भूयात् ।

Pras'asti of the Donor —

ॐ नम सर्वविदे ।

पुरंदरपुरस्फाति भाति श्रीपत्तन पुर ।
धर्म्मन्यायमये यत्र नित्य लोक सुखायते ॥ १ ॥

विभाति गाभीर्यगुणेन नानाराजाप्तवृत्तिर्जडभावयुक्तः ।
राजन्नेनेकै पुरुषोत्तमै श्रीश्रीमालवशाबुनिधिर्नवीनः ॥ २ ॥
तस्मिन् समग्रव्यवहारिरत्नमग्रत्नधामानुपमानकीर्ति ।
निर्दूषण सद्गुणधाम धर्ममयैककर्माजनि कर्मसिंह ॥ ३ ॥
प्रियास्य गोईलभिधा सुधासदृग्वच,प्रपचा समजायतादुभुवा ।
विशुद्धशीलादिगुणैरनुत्तरैर्या सीतया स्व तुल्याश्रभृवुषी ॥ ४ ॥
तदगभूर्भूरिसमृद्धिधामा महेभ्यसीमाजनि मालदेव ।
बुधा अबुध्यत भवाबुधौ य धनेश्वरस्य प्रतिबिंबमेव ॥ ५ ॥

श्रीगूर्जरेश्वरनियोगिनि रत्नपाले
वट्माह्यत्सपि बलेन जन समग्र ।
नैकादशीव्रतमधा[त्यजद् ?] यदुधा प्रकार-
स्सद्भापितोपि दृढदर्शनधी सुधीर्य ॥ ६ ॥

अहो ! अनेकै सुकृतोत्मार्जन सर्वकधर्मात्मसय नयन्नपि ।
अनवद्यधर्मात्मकवस्तुदेहिनो जिनेशितु शासनमज्जजन्न य ॥ ७ ॥

जगदंतगता विमुक्तवद् भुवमानंत्यजुपोपि यद्गुणाः ।
ग्रहचक्रमिव स्थिरा अपि क्रमसाणाश्च जगत्सु कौतुकं ॥ ८ ॥
श्रीदेवसुंदरयुगोत्तमसेवयाप्तश्रीमज्जिनागमविचारमहारहस्यः ।
नंदीश्वरस्तवनमु[ग्ध]तरान् नवातीचारांश्च यो निरुपमानमतिश्चकार ॥ ९ ॥
पड्विधान्यहरहः कुरुते स्मावश्यकानि कलिकालविजेता ।
यो यथोचितमथो धनदानो(नाद्) दीनलोकमुदद्दीधरदेव ॥ १० ॥
श्रीतीर्थयात्रा–जिनबिंब–साधु–पूजा–प्रतिष्टादिविधानधीरः ।
सदापि साधर्मिकवत्सलत्व–दानादिधर्मैरजयन् कलिं यः ॥ ११ ॥
अथवा । संघभारधरणैकधुरीणा धर्मकर्मसु कदापि न रीणाः ।
नित्य-देव-गुरुभाक्तिकचित्ताः क्षेत्रसप्तकनियोजितवित्ताः ॥ १२ ॥
भूतलप्रथितकीर्तिसमूहाः पूरितार्थिजनगर्वसमीहाः ।
भूरिभूतिपरिभूतधनेशास्तेजसावजितबालदिनेशाः ॥ १३ ॥
मर्त्यलोकहितहेतुकमिंद्रप्रेपिता इव दिवः सुरवृक्षाः ।
पंच तस्य तनया विनयाढ्या भूरिभाग्यविभवा विजयंते ॥ १४ ॥
आसीज्जनाह्लादकमूर्तिराद्यः केल्हाभिधस्तेषु धियां निधानं ।
प्रभावकालंकरणस्य यस्य दृशाप्यशोभंत दिशो यशोभिः ॥ १५ ॥
आस्ते जगत्ख्यातयशा द्वितीयो हीराभिधानो व्यवहारिहीरः ।
रमांबुधेर्यस्य गुणास्तरंगा इवास्तसंख्या जगतीं स्पृशंति ॥ १६ ॥
सकलव्यवहारिवर्गमौलिर्वीराकः सुकृती सुतस्तृतीयः ।
कलयत्यधुना प्रपन्नशीलः श्रेष्टींदोरुपमां सुदर्शनस्य ॥ १७ ॥
भक्तः श्रीगुरुपदयोः सदापि धर्माधारः श्रीजिनपतिशासनप्रभाकृत् ।
त्रैलोक्यप्रविततयशा विशां प्रधानं पाताकः समजनि तत्सुतश्चतुर्थः ॥ १८ ॥
सन्नंदकः स्फुटविराजिसुदर्शनश्रीर्लक्ष्मीविलासवसतिः पुरुपोत्तमोत्र ।
तस्यांगभूर्जयति पंचमकः क्षमायां गोविंद इत्यभिधया विदितो गुणैश्च ॥ १९ ॥
यौवनेपि दधता किल शीलं येन धीरपुरुपाचरितेन ।
स्मारितः स्मररिपुः परिभूय स्थूलभद्रमुनिवृत्तमिदानीं ॥ २० ॥
केल्हाभिधानस्य जनी विनीता ख्यातास्ति हर्पूरिति यद्गृदुर्व्यां ।
धर्मद्रुमः श्रीगुरु–देवभक्तिरसैः प्रवृद्धः फलतीप्सितौघैः ॥ २१ ॥
चतुरंबुधिचारुकीर्तयोश्चतुराशाजनतामनोमताः ।
तनुजा मनुजालिमंडनं चतुराः संति चतुर्मितास्तयोः ॥ २२ ॥

व्यवहारिवर्गमंडनमसद्दानादिधर्मविधिनिरता ।
टाहा भोला मडन माणिक्येति क्रमाद् विदिता ॥ २३ ॥
जगदद्भुतसौंदर्ये भार्ये हीराभिधस्य जयतो द्वे ।
आद्या आणीनाम्नी हीरादेवी द्वितीया च ॥ २४ ॥
भाग्य-दाक्ष्य-विनयादिगुणाढ्ये ते क्रमेण तनयानसुवाता ।
आदिमा विजयकर्णमकर्णं भूरिभूतिमपरा च गजाह्व ॥ २५ ॥
मायादिदोषरहिता दयिता विभाति चीराभिधस्य फलकूरनुकूलचित्ता ।
या यौवनेपि विमल प्रतिपद्य शील योषासु धैर्यविरहापयश प्रमार्ष्टि ॥ २६ ॥
सुतौ तयोर्भाग्यभृतौ विनीतौ प्रभूतभूती गुणभूरभूता ।
आद्य कृती नदति देवदत्तस्तथा द्वितीयो गुणदत्तनामा ॥ २७ ॥
पाताभिधानव्यवहारिमौलेरुभे अभूता दयिते विनीते ।
तत्रादिमा सच्चरिते पवित्रा पत्रापदेवी रतितुल्यरूपा ॥ २८ ॥
अपरा पद्मलदेवी नित्य श्रीवीतरागभक्तिपरा ।
तनुजौ मनुजौ च वराविमे क्रमेणासुवाता द्वौ ॥ २९ ॥
श्रीजिनद्रपदपकजभक्त सर्वत्र सुकृतकर्मसु सक्त ।
आदिमो विजयते नगराज कीर्तिपूरसितशारदराज ॥ ३० ॥
उदयराज इति प्रथितोपरस्सकलपौरविभूषणमगत ।
जयति देव-गुरूत्तमभक्तिभृन्नरमणी रमणीयगुणालय ॥ ३१ ॥
गोविंदनाम्नो दयितास्ति गगादेवी सदा श्रीगुरु-देवभक्ता ।
न जातु धर्मामृतशीतल यन्मन कलिस्तापयितु समर्थ ॥ ३२ ॥
तयोर्जयत्यभिमिता सुता श्रीपद्म महाभाग्यभृतो विनीता ।
भृताश्चतस्रोपि दिशो यशोमियषामशेषा हिमरुग्महोर्मि ॥ ३३ ॥
आद्यो हरिश्चद्र इति प्रतीत सूनुर्द्वितीय किल देवचद्र ।
ततस्तृतीयो जिनदासनामा प्ररूढनामा गुरु-देवभक्त ॥ ३४ ॥
अथ च । श्रीजैनशासनसमुद्धरणैकधीरा श्रीदेवसुदरयुगप्रवरा विरेजु ।
तेषा पदे जनमुदे विहितावतारा श्रीसोमसुदरगुरुप्रवरा जयति ॥ ३५ ॥
नि:शेषलब्धिभवन भुवनातिशायि माहात्म्यधामभरतोत्तमसयमाद्या (ढ्या:) ।
कि चात्र सवगुणसुदरशिल्पसीमाभूता जयत्यधिजिनेश्वरशासने ये ॥ ३६ ॥
चत्वार श्रीमदाचार्यास्तेषा शिष्या जयत्यमी ।
एकपादपि येषाभ्रतु पादभवत् पलो ॥ ३७ ॥

शांतिस्तवेन जनमारिहृतः सहस्रनामावधानिविरुदा महिमैकधाम ।
तेष्वादिमा विविधशास्त्रविधानधातृतुल्या जयंति मुनिसुंदरसूरिराजाः ॥ ३८ ॥
षट्त्रिंशता सूरिगुणैरलंकृतास्तथा द्वितीया विजयं वितन्वते ।
जगच्छु(त्स्तु)ताः कृष्णसरस्वतीति सद्यशःश्रियः श्रीजयचंद्रसूरयः ॥ ३९ ॥

व्यजयंत महाविद्याविडंवनप्रभृतिशास्त्रविवृतिकृतः ।
श्रीभुवनसुंदरगुरूत्तमास्तृतीया यशोनिधयः ॥ ४० ॥
तुर्या जयंति जगतीविदिता निखिलांगपाठपारगताः ।
श्रीजिनसुंदरगुरवः प्रज्ञावज्ञातसुरगुरवः ॥ ४१ ॥

अ(इ)तश्च । गणाधिपश्रीगुरुसोमसुंदरप्रभूपदेशं विनिशम्य सुंदरं ।
श्रुतस्य भक्तेरधुना जिनाधिपप्रवर्तमानागमलेखनेच्छया ॥ ४२ ॥
गोविंद–नगराजाभ्यां नंदेभ–मनुवत्सरे ।
लेखितः पुस्तको जीयादाचंद्रार्कं प्रमोददः ॥ ४३ ॥

इति प्रशस्तिः । अनुयोगद्वारवृत्तिः । व्य० गोइंद–नगराजसत्कः ॥

३६८. शान्तिनाथचरित्र (प्रा.) by **देवचन्द्रसूरि.**

ग्रं. १२१०० त्रुटित प. ३२१; ३३"×२"

Pras'asti of the Donor—

क्षोणीतलप्रसृतमूल उदीर्णशाखो धर्मैकहेतुरुरुपर्वपरंपराभूः ।
श्रीमाननेकगुणभृद्विहितं प्रकुर्वन् प्राग्वाटवंश उदितो विदितोस्ति भूमौ ॥ १ ॥

तद्वंशलब्धप्रभवः पुरासीद् विनिर्गतः सत्यपुरादुदीर्णात् ।
श्रेष्ठी विशिष्टः किल सिंहनागस्तस्याथ भार्याभवदंपिनीति ॥ २ ॥

चत्वारोथ तयोः पुत्रा जाताः सर्वत्र विश्रुताः ।
णाढको वीरडश्चान्यो वर्धनो द्रोणकस्तथा ॥ ३ ॥
कनकरुचि पित्तलामयं विंबं यैः कारितं वरं ।
यत् पूज्यतेधुनापि द्रधिपद्रे श्रीशांतिजिनभुवने ॥ ४ ॥
णाढकश्रेष्ठिनस्तत्र [ ] वदेवी प्रियाभवत् ।
त्रयः पुत्रास्तयोर्जाताः सद्गुणाढ्याः पटा इव ॥ ५ ॥
तत्राद्य आम्रदत्ताख्यो द्वितीयश्चाम्रवर्धनः ।
तृतीयः सज्जनानंददायिमूर्तिश्च सज्जनः ॥ ६ ॥

येनाकार्यत निर्मलोपल......करशशांकप्रभ-
पार्श्वे(र्श्व) सुपार्श्वतीर्थकरयोर्मूर्ति यशोवमिर्जं ।

प्राय' पूरयदीपयाचितशतान्याराधकप्राणिना
श्रीमद्वीरजिनेश्वरस्य भवने मङ्गाक्क(ह)ताले(ल्ये) पुरे ॥ ७ ॥
पुत्र्यौ च पो(णा)दकस्य द्वे आसिपाता महत्तरा (रे) ।
यश श्रीति गणिन्यन्या शिवादेवीति विश्रुता ॥ ८ ॥
महुलच्छि सज्जनस्याथ प्रियाभूत् पद्मिनीसमा ।
यया स्वपरि[मल]पद्माभातोषिता मार्गणा म(ए)या ॥ ९ ॥
विश्वप्रसिद्धा कमनीयरूपा ममीहिता सर्वजनस्य काम ।
तयो सुता कामसुता इनोचै पचाभवन् निमु न साधुनिद्या ॥ १० ॥
तत्राद्यो धवलो नाम दी(वी)सलो देसलस्तथा ।
तुर्यो राहडनामा तु पचमो वाहडो मत ॥ ११ ॥
धवलस्य सल्लुणीति प्रियासीदथ चैतयो ।
वीरचद्र सुतो जातो देवचद्रस्तथा पर ॥ १२ ॥
विजयाजयराजापसरणमुख्यास्तत्र वीरचद्रसुता ।
जाता हि देवचद्रस्य देवराज सुत प्रवर ॥ १३ ॥
पुत्रिकैका सिरी जाता धवलस्य कलस्वरा ।
निरपत्यावभूता च पुत्रौ वीसल–देसलौ ॥ १४ ॥
राहडस्य लघुभ्राता चाहडोभूज्जनप्रिय ।
भार्या जिनमतिश्चास्य पुत्रो जसडुक्स्तयो ॥ १५ ॥
सज्जनस्य तथाभूता द्वे सुते तत्र शातिका ।
माता शुभादिपुत्राणा द्वितीया धाविका पुन ॥ १६ ॥
अथ तत्र राहडो यो विशेषत सोभवद् गुणी प्राज्ञ ।
सुजनप्रिय सुशील प्रियधर्मा सर्वदोदार ॥ १७ ॥
अपि च । सद्दप्रशाला(ले) भुवि नदनाद्य (ढ्य) ससौमनस्योनघपद्धत ।
भव्यस्वभाव च दधदुन्नतात्मा सुवणभाग् राजति मेरुवद् य ॥१८॥
तथा । पूजा करोति विधिना स्तवन जिनाना साधून् स्तुते तदुदित समय शृणोति ।
दान ददाति च करोति तपोपि शक्त्या शील प्रपालयति गेहिजनोचित य १९
तस्य प्रिया देगतिनामधेया धर्मार्थिनी देव–मुनींद्रभक्ता ।
पात्रवितीर्णवित्ता निल्य समाराधितभर्तृचित्ता ॥ २० ॥
या नित्यश सहजभूपणभूषिताङ्गी लज्जानवद्यवसना शुचिशीलचर्या ।
जैनागमश्रवणभाक्सुवर्णालकारभृच्छ्रुभवध प्रमुखाढ्यवक्त्रा ॥ २१ ॥

चत्वारस्तनया बभूवुरनयोः संपन्नकोशान्वया
धर्माभ्यासपराः क्षमाभरधराः प्राप्तप्रतिष्ठाः कलौ ।
सत्यागा गुरुविक्रमाः सुयशसः सच्छक्रसाराः प्रजाः
पूज्याः सद्विनयाः सुनीतिसदनं संतो नरेंद्रा इव ॥ २२ ॥
तत्राद्यश्चा**आ**हडो नाम **बो**हडिस्तु द्वितीयकः ।
आसडाख्यस्तृतीयश्च तुर्यो **आ**सुधरस्तथा ॥ २३ ॥
पापारिप्रहतिसहाः सुवाणयुक्ताः सद्वंशसंजाताः ।
अन्यारूढगुणा ये धनुर्लता इव विराजंते ॥ २४ ॥
राहडश्रेष्ठिनस्तत्र जाता वध्व इमा वराः ।
अश्वदेवी वसुंधी च **चमाइ–तेजय–राजु**काः ॥ २५ ॥
तथा । **यशोधर–यशोवीर–यशोकर्णा**दयोभवन् ।
पौत्री पुत्रश्च **येऊ** य **जासु**काद्या जयंतु का ॥ २६ ॥
एवं कुटुंबयुक्तस्य **रा**हडश्रावकस्य तस्याथ ।
बोहडिनामा पुत्रः पंचत्वमुपागतः सहसा ॥ २७ ॥
अथ तद्वियोगविधुरः स **रा**हडश्रावकः स्म चिंतयति ।
हा ! धिक् संसारस्वरूपमतिनिंदितं विदुषां ॥ २८ ॥
तथाहि–जीवितं यौवनं सद्वपुः सारसीमंतिनी संगमाः सज्जनाः ।
सर्वमित्यादिकं वस्तुजातं महामेघमध्यस्थविद्युल्लताचंचलं ॥ २९ ॥
अतो मनुष्येण विधेय एव चतुःप्रकारोपि **जिनेंद्र**धर्मः ।
उशंति तत्रापि च सुप्रशस्यं सज्ज्ञानदानं मुनिकुंजरेंद्राः ॥ ३० ॥
अतोहं ज्ञानदानं तत् करोमीति विचिंत्य सः ।
चरितं लेखयामास **शांते**र्बिंबं च कारितं ॥ ३१ ॥
स्वभुजोपात्तवित्तेन पूर्वं सत्पित्तलामयं ।
गृहपूजोचितं स्फारं पुण्योपार्जनहेतवे ॥ ३२ ॥
नृपतिगृहमिवोच्चैश्चंचदंतःसुवर्णं निहितरुचिरचित्रं चारुपत्रेण शोभि ।
स्फु..............अंगीकृतप(ब)हु...जमोदं पुस्तकं तच्चकास्ति ॥ ३३ ॥
संवत्सरे **नग-भुजार्क**मिते नभस्ये मासे पुरे**णहिलपाटक**नामधेये ।
सुश्रावके कुमरपालनृपे च राज्यं कुर्वत्यलिख्यत सुपुस्तकमेतदंग ! ॥ ३४ ॥
श्रीमत्परमानंदाचार्येभ्यः श्रीधराः प्रभाचा...... ।
....शिष्येभ्यः ॥ ३५ ॥

यावन्नभ श्री जननीव तोय पयोधरक्षीरमथ प्रजाना ।
तनोति तारा भ रवी सुपुण्यवन्नाशु तावद् मुनि पुस्तकोय ॥ ३६ ॥
श्रीचक्रेश्वरसूरेः श्रीपरमाणदसूरिभि शिष्यै ।
विहिता प्रशस्तिरेषा पदमते(?) पुस्तकस्यास्य ॥ ३७ ॥

मगल महाश्री ।

३६९ समतितर्कटीका (उत्तरार्ध) by **अभयदेव**

प ३३५, ३३½"×१⅜"

Beginning —

अथ कथ प्रत्यभिज्ञा प्रमाणमनुभवति ?

Colophon —

सवत् १४४६ वर्षे फागुणसुदि १४ सोमे भट्टारकश्री**सोमतिलकसूरीणां भंडारे** मह ठाकुरसीहेनालेखि ।

प्राग्वाटज्ञातीयसा० **पोपा**सुतसा० **महणा**भार्यास० **गोनी**पुत्र्या विहितयात्रादिबहुपुण्यकृत्यस० हरिचन्द्रपितृसा० **पारस**भागिनेय्या **वील्हू**श्राविकया भट्टारकश्री**देवसुदरगुरूणा**मुपदेशेन अभयचूलाप्रवर्तिनीपदस्थापना–श्रीतीर्थयात्रार्थं समागतस० हरिचदेन सह भ्रातृया श्रीस्तभतीर्थे सवत् १४७७ वर्षे **समति**पुस्तक लेखितमिति । भद्र श्रीसघाय ॥

३७० त्रिषष्टिश पु चरित(पर्व ३–७,९) by **हेमचन्द्र**

प ३८०, ३२"×२½"

Colophon —

महश्री**अभयसिंह**स्य । × ×

सूर्याचद्रमसौ यावदुदयेते नभोंगणे ।
पठ्यमानो बुधैस्तावन्नदतादेष पुस्तक ॥ मगल महाश्री ॥

३७१ पउमचरिय (पद्मचरित्र) प २५६, ३६½"×२"

Colophon —

इति **पद्मचरित्र** समाप्तमिति । ग्रथाग्र १०५००

सवत् १४५८ वर्षे प्रथमभाद्रपदशुदि ८ अष्टम्या रवौ श्रीपत्तने **पद्मचरित्र** लिखित । श्रीशिवमस्तु । श्री ।

Praśasti of the Donor —

प्राग्वाटज्ञातीय श्रेष्ठी **वीरा**भिध सुकृतनिष्ठः ।
कीर्तिप्रथाप्रथिष्ठ शिष्टप्रष्ठोजनि गरिष्ठः ॥ १ ॥

प्रभूतपुण्यार्जनसावधानस्तस्यांगजोभूद् **वयजा**भिधानः ।
गुणैरनेकैरिह निःसमानः परोपकारप्रथ(थ)नैकतानः ॥ २ ॥

माऊसंज्ञा तस्य भार्या विधिज्ञा जज्ञे धन्यागण्यपुण्यप्रवीणा ।
कीर्तिस्फीता सर्वदोदारचित्ता रेखाप्राप्ता स्त्रीपु शीलोत्तमा च ॥ ३ ॥

चत्वार एते तनयास्तदीया जाता धनाढ्याः सुकृतावदाताः ।
तेजाभिधो भद्रक**भीम**सिंहः स **पूर्ण**सिंहो भुवि **पद्म**सिंहः ॥ ४ ॥

सुता तथा **रूपल**नामवेया गुणैरमेया शुभभागधेया ।
यस्याः पितृव्या त(स्त)नुमात्रकेण श्रीम**ज्जयानंद**मुनींद्रचंद्राः ॥ ५ ॥

आवालकालादपि...पुण्यभरैकताना करुणार्द्रचित्ता ।
देवे गुरौ भक्तिमती सतीद्धा सदा तपःकर्मणि कर्मठा या ॥ ६ ॥

श्रीम**त्तपा**गणनभोंगणभानुकल्पश्री**देवसुंदर**गुरुप्रवरोपदेशात् ।
नंदेषु-वारिधि-शशांक[१४५९]मिते प्रतीते संवत्सरे वहति **विक्रम**भूपतीये ७

श्रीमत्**पद्मचरित्रं** वहुना द्रविणेन लेखयित्वेदं ।
श्री**पत्तनीयकोशे** निवेशयामास सा सिद्ध्यै ॥ ८ ॥

मोक्षाध्वनीनसाधूनां ज्ञानसत्रोपमं परं ।
आचंद्रार्कमिदं जीयात् पुस्तकं प्रास्तदूषणं ॥ ९ ॥ श्रीः श्रीः ।

३७२. (१) ज्ञातासूत्र. प. १-१४४; ३२"×२"

(२) ,, **वृत्ति** by **अभयदेव.** प. १-१२३

Pras'asti of the Donor.—

अखंडैर्यः **खंडैर्नव**भिरभितः पिंडितवपुः
सुधाकुंडैः कुंभीनससहकृतैर्मंडित इव ।
सुरैः सेव्यः सर्वैरविजितजरा-मृत्युचकितैः
प्रभुः स श्री**पार्श्वो** जयति नितमां यत्र सततं ॥ १ ॥

उद्दाम**म्लेच्छ**कोटिप्रसृमरसमरत्रस्तवृंदारकाणां
विश्रामस्थानतां यत् प्रतिपदमगमत् पुण्यलोकैरशोकैः ।
चंचद्गंगातरंगोज्वलवहलगुणैर्धाम धर्मश्रियां यत्
श्रीमद् **घोघा**भिधानं सुललितनगरं स्वस्तिमन्नित्यमस्ति ॥ २ ॥

तस्मिन् रमाया सदने वलीयोदेशस्थवस्तुप्रभुभि प्रपूर्णे ।
वेलाकुले भूमितलप्रसिद्धे घोघाभिधाने नगरे समृद्धे ॥ ३ ॥
त्रिभिर्विशेषक ॥

वेधा वीक्ष्य कलिप्रचडभुजगग्रस्त समस्त जगत्
तत्त्राणाय ससर्ज तर्जनपरा या दुर्जनाना तत ।
ज्ञाति पूर्णमृगाककातिविशदा श्रीमालसज्ञामिह
शश्वद्धाम–विवेकवासभवन विज्ञानतारानिधिं ॥ ४ ॥
तस्या ज्ञातौ वृद्धशाखमतिमतिविभवापास्तवाचस्पति श्री-
क्रीडागार गरीयोनरवरनिवहैर्माननीय सदापि ।
मन्त्री मत्रप्रबलनलवान् धुर्यधैर्यादिवर्यं
माडाह्वान समजनि जनतासेवनीयोऽवनौ वै ॥ ५ ॥
श्रीयादेवीति तस्यासीद् भार्या भूरिगुणैकभू ।
या मान–दान–शीलादिपुण्यैर्जज्ञे प्रसिद्धिभाक् ॥ ६ ॥
तयो सुतावजायेता विख्यातौ क्षोणिमडले ।
सरवण–धींधाह्वानौ प्रधानौ व्यवहारिषु ॥ ७ ॥
आद्य सर्वणनामत सुविदितो देवालये सुदरा
सत्साधर्मिकलोकलक्षवहला गुर्वादिभिर्भासुरा ।
श्रीशत्रुंजय–रैवतादिषु महातीर्थेषु यात्रा सृजन्
श्रीसघाधिपते पद निजकुले विस्तारयामासिवान् ॥ ८ ॥
पादलिप्तपुरेऽपूर्वललताह्वसरोवरे ।
उद्धार यश्चकारोरुद्रविणव्ययपूर्वक (क) ॥ ९ ॥

ससारदेवी स्ववि . ।
लादिवरेण्यपुण्यं फलेमहि स्वीयजनु ससर्ज ॥ १० ॥
द्वितीयोऽद्वैतभाग्याभिराम श्रीमान् धीमान् धींघनामाजनिष्ट ।
यो दुष्काले भूरिलोकानशोकान् सत्रागारे भोजयित्वा वितेने ॥ ११ ॥
पादलिप्तपुरे पद्मप्रासाद य समुद्दधौ ।
अन्यान्यपि वहन्येष धर्म[स्था]नानि चाकरोत् ॥ १२ ॥
सरवणसघाधिपतेमनयो विनयोज्ज्वलो गुणविशाल ।
देवानादि नाम श्री(? सघा)धिपतिर्जयति प्रशममति ॥ १३ ॥
सद्भाग्य–सौभाग्य–कला–सुशीला दानादिपुण्येषु च धीधुरीणा ।
अस्यास्ति जाया रमा परा धिं(पि)मल्देवीनाम्नी ॥ १४ ॥

३८१. धर्मसङ्ग्रहणीटीका by **मलयगिरि.** प. ३२९; ३१"×२"

Colophon:—

संवत् १४३७ वर्षे अश्विनवदि प्रतिपदतिथौ शनिवारे धर्मसंग्रहणी नाम ग्रंथस्य पुस्तकं लिखापितमस्ति ।

Pras'asti of the Donor.—

जैनत्वाव्यभिचारिभावसुभगाः सर्वेपि यस्मिञ्जना-
स्तस्मिन् धर्म-यशः-समृद्धिविशदे वंशे(शो)पकेशाह्वये ।
श्राद्धोभून्नरसिंह इत्यभिधया साधुः प्रसिद्धः सुधी-
स्तस्य प्रौढगुणा वभूव नयणादेवीति चित्तप्रिया ॥ १ ॥
तयोरभूवंस्तनयास्त्रयोमी मूंजाल–माला–महिपालसंज्ञाः ।
मालाभिधस्तेपु विशेपधर्मा खर्वीकृतद्रोहकमोहगर्वः ॥ २ ॥
पुण्याय पाणिग्रहे(हणे) निपेधी धीरः सुशीलोत्तमगेहमेधी ।
जिनेश्वरार्चादिविशिष्टनित्यानुष्टाननिष्टः सुकृतालिपुष्टः ॥ ३ ॥
साक्षात् तीर्थमिलातले सुविपुले चांद्रे कुले श्रीतपा-
गच्छे व्योमविभूपणं वितमसस्तेजस्विनोर्केंदुवत् ।
श्रीगच्छाधिपपूज्यसद्गुरुजयानंदाह्वयाः सूरयः
श्रीमंतो गुरुदेवसुंदर इति ख्याताश्च सूरीश्वराः ॥ ४ ॥
तेपां गुरूणामुपदेशयोगाद् दानं सदानंदरसानिदानं ।
विज्ञाय विज्ञो वपते[स्म] सप्तक्षेत्र्यां नयोपार्जितमात्मवित्तं ॥ ५ ॥
शास्त्रलेखनमिहापि हि सारं ज्ञानसत्रसदृशं यत एतत् ।
इत्यवेत्य विशदाशयवृत्तिर्धर्मसंग्रहणिवृत्तिमिमां च ॥ ६ ॥
साधुमल्ल इह लेखयति स्म स्तंभतीर्थनगरे गरिमाढ्ये ।
भूधराग्नि-जलधींदुमितांके वत्सरेश्वयुजि निर्मलपक्षे ॥ ७ ॥
सुराद्रिदंडस्थितिमिद्धतारामुक्तावलीकं वियदातपत्रं ।
श्रीसंघराजोपरि यावदास्ते सत्पुस्तकं नंदतु तावदेतत् ॥ ८ ॥

३८२. पुष्पमालावृत्ति (त्रुटित) by **म. हेमचन्द्र.**
प. १–३११; ३१"×२"

३८३. (१) जीवाभिगमसूत्र. ग्रं. ४७०० प. १–१२३

Colophon:—

मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु । ७ । संवत् १४४४ वर्षे अश्विन वदि ८ वुधे ।

(२) जीवाभिगमवृत्ति by मलयगिरि
(upto सप्तविधप्रतिपत्ति in fol 351) प १२४–३७१, ३३½"×२"

३८४ (१) व्यवहारभाष्य प १–१२७
(२) ,, वृत्ति (अपूर्ण) प १–२७१, ३०"×२"

Colophon —

सवत् १४७० वर्षे चैत्र वदि ३ तृतीयातिथौ वार रवि पुस्तक लिखित समाप्त । सूत्र वृत्ति सर्वमथ सहस्र एकत्र सूनाक ।

३८५ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा अपूर्ण) by देवेन्द्र
प ३५०, ३०"×२½"

Beginning —

प्रणम्य विघ्नसघातघातिनस्तीर्थनायकान् ।
सिद्धाश्च सर्वसाधूश्च स्तुत्वा च श्रुतदेवताम् ॥
आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमति–सक्षेपरुचिहितार्थं च ।
एकैकार्थनिबद्धा वृत्ति सूत्रस्य सुखबोधा ॥
बह्वर्थाद् वृद्धकृताद् गभीराद् विवरणात् समुद्धृत्य ।
अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगता ॥
अर्थांतराणि पाठांतराणि सूत्रे च वृद्धटीकात ।
बोद्धव्यानि यतोय प्रारभो गमनिकामात्र ॥

३८६ उत्तराध्ययन (निर्युक्ति–चूर्णि–वृत्तिसहित प्रथमखण्ड)
प ३०२; ३४"×२"

३८७ (१) उत्तराध्ययन (सूत्र) प्र २०५६ प १–४७ छे स १४००
(२) ,, वृत्ति (सुखबोधा) by देवेन्द्र
प्र १२००० प २७६, ३५"×२½"

Pras'asti of the Donor—

नमः सर्वज्ञाय ।

सन्मर्यादो गभीरो घनरसनिचित साधुपाठीनहेतु
नित्य लक्ष्म्या निवास कुलधरनिलय सद्गुरुस्थानमुच्चै ।
पुत्त्याधारो गरीयान् प्रचुरतरलसत्कोटिपात्रोपशोभी
वशः प्राग्वाटपुसा क्षितितलविदितो वर्तते सिंधुरूपः ॥ १ ॥
तत्राभवद् देवगजोपमान सलीलगामी बहुदानवर्षः ।
यो नामतः श्यातिमितोऽर्थतश्च जने भृश शोभित इत्युदात्तः ॥ २ ॥

पारिग्रहिकतां प्राप्तः स्थाने धान्येरकाह्वये ।
प्रजासु राजवर्गे च मान्यो मन्युविवर्जितः ॥ ३ ॥
सुदंती दंतिनीवाभूद् भार्या तस्येह रुक्मणी ।
सलीलगमना कामं सुवंशोन्नतिशालिनी ॥ ४ ॥
जातास्तयोस्ततनयात(स्त)नया विनयान्विताः ।
जनितानेकलोकार्थाः पुरुपार्था इव त्रयः ॥ ५ ॥
तत्राद्यो वीरचंद्राख्यो विख्यातो निर्मलैर्गुणैः ।
...तगुरु–देवासेवी वीरदेवाभिधोपरः ॥ ६ ॥
तृतीयः पूर्णपालः श्रीश्रेयसां भाजनं परं ।
यथाक्रममथामीपां भार्याः सच्चर्ययान्विताः ।
राजिनीप्रमुखाः सख्यं यासां साध्वीभिरायतं ॥ ७ ॥
पंचाथ पुत्रिका जाताः सुपवित्राश्च...... ।
पित्रोर्विनयकारिण्यो वरेण्यगुणराजिताः ॥ ८ ॥

तत्रादिमा वांधवलोकमान्या पैशुन्यशून्या दितमत्यु(न्यु)दैन्या ।
नाम्ना प्रतीता सरणीति धन्या यशोवता(दा)ता सुतरां वदान्या ॥ ९ ॥

प्रियवाक्यप्रयोगेन प्रीणिताखिलदेहिनः ।
पासडवणिजः पत्नी श्रावकस्य विवेकिनः ॥ १० ॥
द्वितीया मरुदेवीति गणिनी गुणशालिनी ।
ज्ञान–दर्शन–चारित्र[गुणत्र]यविभूपिता ॥ ११ ॥
तृतीया श्रितसंतोषा संतोपेति सुविश्रुता ।
यशोमतीरिति ख्याता तुर्या वहुयशोमतिः ॥ १२ ॥
विनयश्रीरिति ख्याता गणिनी पंचमी जने ।
मरुदेवीगणिन्यास्तु सदांतेवासिनी परा ॥ १३ ॥
यन्नैर्मल्यं निभाल्येवानन्यतुल्यं निशाकरः ।
लज्जितोंकस्थलेनांतः कालुष्यं विभ्रते भृशं ॥ १४ ॥

अथान्यदा वाचमुवाच कर्णे रसुश्र...(?) सरणी गुरूणां ।
यथा महार्था जिनभाषिता गीराराध्यमाना विनिहंति मोहं ॥ १५ ॥

निशम्य चैवं संजातबुद्धिर्जिनवरागमं ।
लेखयितुं सुतं पृष्ट्वा विमलचंद्रनामकं ॥ १६ ॥
द्वितीयं देवचंद्रं च धर्मसंबद्धचेतसं ।
तृतीयं च यशश्चंद्रं सुकृतन्यकृतांहसं ॥ १७ ॥

तैरेव कृतसाहाय्या धनदानेन भूयसा ।
भगिनीभिश्च सुतोपाप्रमुखाभि सुखेच्छया ॥ १८ ॥
पुस्तकमेतदलीलिखदिदृोत्तराध्ययनसत्कटीकाया ।
प्राजलपंक्तिविशिष्ट विविक्तरेखाक्षरसोम ॥ १९ ॥
सूर्याचद्रमसौ यावत् यावद् दीप समिंधव ।
पठ्यमानो बुधैस्तावन्नदत्वेष सुपुस्तक ॥ २० ॥

३८८ उपदेशमालावृत्ति (कर्णिका) by उदयप्रभ
त्रुटिता प २५७, ३३½"x२½"

Beginning —

अर्हं । अर्हंस्तनोतु भुवनाद्भुतकल्पवृक्ष श्रेय फल निविडबोधसुमप्रसूत ।
यस्याघ्रिमूलमभित पतितप्रसूनप्राया, सुरासुरनगाधिपसपदोपि ॥ १ ॥
देव स वः शतमुखप्रमुखामरौघकृतमथः प्रथमतीर्थपति पुनातु ।
मुक्तिक्रमो न ॥ २ ॥

यस्य कल्पतरव सर्वेप्युपादानता ।
नेत्थ चेत् कथम यथा वसुमतीमस्मिन्नलङ्कर्वति
त्रैलोक्यैकगुरौ न गोचरममी जग्मुर्नगाधक्षुषा ॥ ३ ॥
मुगेभमीममसितीव्रतरेण कर्म्मव्रात व्रतेन विनिपात्य भवाटवीषु ।
मुक्तावलिश्रियमशिश्रियदात्म ॥ ४ ॥

त्तसे हृसेन या ।
किंजल्कमसाम्रसत्तमन[स]लस्यैव हेतो करे
कुर्वाणा कमल सदा भवतु सा ब्राह्मी परमब्रणे ॥ ५ ॥
जीयाद् विजयसेनस्य प्रभो प्रातिभदर्पण ।
प्रतिबिंबितमात्मान यत्र पश्यति भारती ॥ ६ ॥
सपस्याद्भुतपुण्यपण्यविपणी मा मा ।
पदेशपद्धतिरसौ सा मातरामायते ॥ ७ ॥
गाथाम्ना गतु धर्मदासगणिना सज्जातरूपश्रिय
िं मैप स्फुरदर्थरत्ननिकरः सिद्धर्षिणेपार्थित ।
येनैतामनिपूत्तसंरचनायोमातन्वन कर्णिका
वृत्ति मेत्र सुवर्णकारकवीर्मीमासमर्थितता ॥ ८ ॥

यतः.. ।
यथाविधिस्तवकघटनादुज्जृंभंते यशांसि तु शिल्पिनः ॥ ९ ॥

End: —

कलश(मठ)घनभृतांभोराशिसंवासिसर्प्पा-
धिपतिकलितमूर्त्तिर्नीलनालीककांतिः ।
सितरुचि--रविराजल्लोचनः केवलश्री-
परिचयचतुरात्मा श्रीजिनो वः श्रियेस्तु ॥ १ ॥

श्रीवर्धमानः शमिनां मनांसि जिनो धिनोतु त्रिपदी यदीया ।
व्याप्नोति विश्वं बलिघातकर्म्मजयोदिता विश्वमनश्वरश्रीः ॥ २ ॥
श्रीवीरशासनमहामहिमा गरिष्टः श्रीभद्रबाहुविहिताचरणप्रतिष्टः ।
काले कलावपि लुप्तघनाघसंघः श्रीमानयं विजयते यतिमूलसंघः ॥ ३ ॥

श्रीनागेंद्रकुले मुनींद्रसवितुः श्रीमन्महेंद्रप्रभोः
पट्टे पारगतागमोपनिषदां पारंगमग्रामणीः ।
देवः संयमदैवतं निरवधिस्त्रैविद्यवागीश्वरः
संजज्ञे कलिकल्मषैरकलुषः श्रीशांतिसूरिर्गुरुः ॥ ४ ॥

शक्तिः कापि न कापिलस्य न नये नैयायिको नायक-
श्चार्वाकः परिपाकमुज्झितमतिर्बौद्धश्च नौद्धत्यभाक् ।
स्याद् वैशेषिकशेमुषी च विमुखी वादाय वेदांतिके
दांतिः केवलमस्य वक्तुरयते सीमां न मीमांसकः ॥ ५ ॥

तत्पट्टे प्रथमः शमिप्रभुरभूदानंदसूरिः परः
संजज्ञेऽमरचंद्रसूरिरखिलानूचानचूडामणिः ।
शश्वद् यस्य सरस्वतीप्रसरणे सिद्धेशितुः संसदि
प्राज्ञैश्चेतसि वेतसीतरुरसावाचार्यकं कार्यते ॥ ६ ॥

सिद्धांतोपनिषन्निषण्णहृदयो धीजन्मभूस्तत्पदे
पूज्यः श्रीहरिभद्रसूरिरभवच्चारित्रिणामग्रणीः ।
भ्रांत्वा शून्यमनाश्रयैरतिचिराद् यस्मिन्नवस्थानतः
संतुष्टैः कलिकालगौतम इति ख्यातिर्वितेने गुणैः ॥ ७ ॥
गुरुः श्रीहरिभद्रोयं लेभेधिकवयःस्थितिं ।
मोहद्रोहाय चारित्रनृपनासीरवीरतां ॥ ८ ॥
तत्पट्टे विजयसेनसूरयः पूरयंति कृतिनां मनोरथान् ।
तद्गवी वृषमसूत नूतना कामधेनुरिव सर्वकामदं ॥ ९ ॥

गर्वात् पूर्वमनादरैरपहितै पश्चात् ततो विस्मितै
प्रस्विन्नैरनु विस्मृतात्मभिरथो वादेनुवादे क्षणात् ।
भाग्यैर्मानिमनीषिणा परिणता पुस्त्वेन वागेष ङ-
त्याक्षिप्तैरथ सेव्यतेथ सहसा य सादर वादिभि ॥ १० ॥
यस्योपदेशममृतोपमित्त निपीय श्रीवस्तुपालसचिवेश्वर-तेजपालौ ।
सघाति(धि)पत्यमसम जिनतीर्थतेज सवर्धनाञ्चितशतक्रतुलौ (?) ॥ ११ ॥
श्रीमद्विजयसेनस्य सौमनस्य नमस्यत ।
यद्वासिता धृताः कर्ने गुणा शिष्या सु(श्र ? स्व)मूर्धसु ? ॥ १२ ॥
शिष्यस्तस्य च लक्षणक्षणचणः साहित्यसौहित्यवा-
नुचत्तर्कवितर्ककर्कशमति सिद्धातगुद्धातुर ।
श्रीधर्माभ्युदये कविः प्रविलसद्दुर्वादिगोत्रे पवि
स्तामेतामुदयप्रभाख्यगणभृद् वृत्तिं व्यधात् कर्णिका ॥ १३ ॥
तस्याज्ञया विजयसेनमुनीश्वरस्य
शिष्येण सेयमुदयप्रभदेवनाम्ना ।
योग्या विशेषविदुषामुपदेशमाला-
वृत्तिः कथाप्रथनतोभिनवा वितेने ॥ १४ ॥
प्रथमादर्शे प्रथमानमानसो देवबोधविबुध इमा ।
स्वपतिरिव स्थापयिता गुरुषु नतोतनुत साहाय्य ॥ १५ ॥
चान्द्रे कुले कलगत किल सूरिदेवानदाप्रशिष्यकनकप्रभसूरिनाम्न ।
प्रद्युम्नसूरिरदित कवितासमुद्रमुद्रिधयोंबुवदशोधयदेष वृत्तिं ॥ १६ ॥
उत्सेकवोत्सूत्रनिरूपणाद्यैर्याशातना स्यात् तनुतापि काचित् ।
मिथ्यास्तु मे दुष्कृतमत्र साक्षी श्रीसघभट्टारक एव तीर्थं ॥ १७ ॥
एकैकेन विमोहशक्यचरणाच्छित्त्वा कषायानिमान्
दीप्ते भानु-कृशानुधामनि मनश्चैकेन हुत्वात्मन ।
मन्त्रस्याष्टशतैरितीह जपितैस्तै पचभि' सिद्धये
गाथाभिर्गुरुगुम्फिता विजयते जप्योपदेशावलिः ॥ १८ ॥
कल्पाविःकिरणादितो विवरणाद् विज्ञाय विज्ञात्मना
गाम्नायाद्गुपदेशपद्धतिमिमामासेवमानो मुदा ।
लोकाग्रोपरिवर्तिनीमभिमुखीं कुर्वीत वीतान्यधी-
वृत्तिर्निर्वृतिदेवता शिवपुरीसाम्राज्यकामः कृती ॥ १९ ॥

तत्त्वोदित्वरसप्तभूमिकमहाप्रासादराजांगणं
यावद् भाति जगद्गुरोर्भगवतः तीर्थेशितुः शासनं ।
तावच्छ्रावक-साधुधर्मविजयस्तंभद्वयालंबिनी
वृत्तिर्वंदनमालिका विजयतां तत्रोपदेशस्रजः ॥ २० ॥

सेयं पुरे धवलके नृपवीरवीरमंत्रीशपुण्यवसतौ वसतौ वसद्भिः ।
वर्षे ग्रह-ग्रह-रवौ कृतभार्कसंख्यैः श्लोकैर्विशेषविवृतिर्विहिताद्भुतश्रीः ॥२१

इत्याचार्यश्रीउदयप्रभदेवसंघटितायामुपदेशमालायाः कर्णिकायां विशेषवृत्तौ तृतीयः परिवेशः संपूर्णः । ग्रं. ३७१४ एतावता च संपूर्णा उपदेशमालायाः कर्णिकाख्या विशेषवृत्तिरिति ग्रंथ १२२७४ । छ । छ ॥

३८९. (१) चन्द्रप्रज्ञप्ति (मूल). प. १–४६; ३४½"×२½"

Colophon:—

संवत् १४८० वर्षे फागुणवदि ११ शनौ । ॐ श्रीसीमंधरस्वामिने नमः । छ । स्वस्ति श्रीः ॥

(२) चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका by **मलयगिरि.** प. १–२७३

Beginning:—

वंदे यथास्थिताशेषपदार्थप्रविशासकं ।
नित्योदितं तमोस्पृष्टजैनं सिद्धांतभास्करं ॥ १ ॥
विजयंतां गुणगुरवो गुरवो जिनवचनभासनैकपराः ।
यद्वचनवशादहमपि जातो लेशेन पटुबुद्धिः ॥ २ ॥

End:—

चंद्रप्रज्ञप्तिमिमामतिगंभीरां विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा साधुजनस्तेन भवतु कृती ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता चंद्रप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता । मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु श्रीचतुर्विधसंघस्य ॥ ग्रंथाग्रं ९५००

Colophon:—

संवत् १४ आषाढादि ८१ वर्षे भाद्रपदवदि १ शनौ ।

Pras'asti of the Donor —

ॐ नमः । श्रीश्रीमालकुले तेजा मंत्री वानूश्च तत्प्रिया ।
आसंस्तत्तनया मेला-मेघा-सेगाह्वयास्त्रयः ॥ १ ॥
तेषां डाही धर्मिणि कांऊनाड्यः क्रमादिमाः पत्न्यः ।
मेलापुत्रा गोरा-सांईआ-रामदेव-चांगाख्याः ॥ २ ॥

इतश्च मेघादयिता धर्मिणिर्धर्मकर्मठा ।
घोघा गरवास्तव्यमत्रीसिंघातनूद्भवा ॥ ३ ॥
कड्डुआ–धागानघुप्रभृतिकुटुम्बान्विता सुधर्मरता ।
श्रीमज्जैनेंद्रागमभक्तिभरोल्लसितचेतस्का ॥ ४ ॥
तपाविपश्रीगुरुसोमसुंदरोपदेशतस्त्यष्ट-दिगिंदु १४८३ वत्सरे ।
अलीलिखत् स्वस्य हिताय चंद्रप्रज्ञप्तिवृत्तिं वरताडपुस्तके ॥ ५ ॥
श्रीरस्तु ।

३९० आवश्यकनिर्युक्तिचूर्णि (प्रा०) प ४०३, ३३"×२½"

Colophon —

आवस्सगनिज्जुत्तिचुण्णी समत्ता । मगलमस्तु ।
सवत् १३६७ वर्षे पोपसुदि सोमे जयसलाया श्रा । आवडप्रभृतिभि.
श्रेयसे अष्टादशसहस्रप्रमाणमावश्यकचूर्णिपुस्तक नव्य गृहीत ॥

३९१ भगवतीविशेषवृत्ति by अभयदेव प ४३८, ३२"×२"

Colophon —

सवत् १३१८ वर्षे पौपशुदि ९ शनौ श्रीमरुकोटवास्तव्यमा० हरियडसुत सा० वि(धि)रपाल तत्तनय   धीर नेपाभ्या कुटुबश्रेयसे पितृप्रसारात्दीश्रयोर्थे इह वामनस्थले पे   भगवतीवृत्तिपुस्तक लिपापित ॥

३९२ त्रिपष्टि (दशम पव) प १६८, ३३"×२½"

Colophon —

सवत् १३७२ वर्षे मार्ग वदि १३ भौमे पुस्तक लिखितमिद ॥

३९३ विशेषावश्यकवृत्ति (द्वितीयखण्ड) प ३१८, ३५"×२"

Beginning —

उद्देसु निद्दिस्सइ पाय सामण्णओ etc

Colophon —

समस्त ग्रथाग्र २८००० शुभ भवतु । सवत् १४५३ वर्षे भाद्रपदवदि १४ गुरौ । प्राग्वाटज्ञातीयव्य० आयाभार्यया श्रा० आमलदव्या व्य० आपाधर्मसीह-वाछा देपादिपुत्रे सिवादिपौत्रैश्च युतया तपागच्छनायकश्रीदेवसुदरसूरिगुरूणामु-पदेशेन श्रीपत्तने स १४५३ वर्षे श्रीविशेषावश्यकद्वितीयखड लेखयति स्मेति भद्र ॥

३९४ प्रमेयकमलमार्तण्ड (प्रथमखण्ड) प २७८, ३६"×२"

Colophon —

प्रमेयकमलमार्तंड खड. स० ईदाभार्याश्रा० पींमल ।

३९५. उपासकदशादिपञ्चाङ्गसूत्रवृत्ति by अभयदेव.

प. २२६; ३३"×२"

Colophon:—

पंचानामपि वृत्ति–सूत्र–सर्वाग्रं ११५६९

संवत् १४५५ वर्षे ज्येष्ठशुदि ३ गुरु पंचांगीसूत्र–वृत्तिपुस्तकं लेखयांचक्रे ।

श्रीकायस्थविशालवंशगगनानिलोत्र जानाभिधः
संजातः सचिवाग्रणीर्गुरुयशाः श्रीस्तंभतीर्थे पुरे ।
तत्सूनुर्लिखनक्रियैककुशलो भीमाभिधो मंत्रिराट्
तेनायं लिखितो वुधावलिमनःप्रीतिप्रदः पुस्तकः ॥ १ ॥

शुभं भवतु श्रीसंघभट्टारकस्य । छ । छ ॥

Pras'asti of the Donor.—

नमः श्रीसर्वज्ञाय ।

प्राग्वाटवंशमुकुटप्रकटप्रतिष्टः श्रेष्टी वभूव भुवि लापण इत्यभिख्यः ।
शीतांशुरश्मिभरभासुरकीर्तिसार्थैः सर्वतोपि धरणि धवलीचकार ॥ १ ॥

एतत्पाणिगृहीती साऊरिति विश्रुता विशदशीला ।
जिनवचनवद्धरंगा या गंगामनुकरोति निजचरितैः ॥ २ ॥
आल्हूरित्यभिधाना सकर्णजनवर्णनीयगुणनिवहा ।
अभवत् तयोस्तनूजा जिनादिपूजाविधानरता ॥ ३ ॥
तामुपयेमे सुकृती मंत्री वरो वीरमो विशदवुद्धिः ।
धीसखशतमखधीदाचांपलदेवीप्रसूततनुजन्मा ॥ ४ ॥

सत्पात्रदानसफलीकृतभूरिवित्ता श्रीधर्मकर्मकरणप्रवणैकचित्ता ।
या स्वैर्विशुद्धचरितैर्विदुपामदोपश्लाघास्पदं समजनिष्ट लसत्प्रतिष्ठा ॥ ५ ॥
श्रीमत्तपागणनभोंगणसूरसूरिश्रीदेवसुंदरगुरुप्रवरोपदेशं ।
श्रुत्वा सुधासममसीमगुणासमाना सा श्रावकाचरणचारुरताथ आल्हू ॥ ६ ॥

मत्वासारतरं धनं धनफलं लिप्सुर्निजश्रद्धया
वेदेपूदधि–शीतदीधिति १४५४ मिते संवत्सरे वैक्रमे ।
लक्ष्मीवैश्रवणातिशायिजनते श्रीस्तंभतीर्थाभिधे
द्रंगेलीलिखदेतदद्भुततमं पंचांगिकापुस्तकं ॥ ७ ॥
आ चंद्रादित्यमेतद् विरचितचतुरानंदसंपद्विशेषं
संख्यावद्भिर्मुनींद्रैरहमहमिकया वाच्यमानं वितंद्रैः ।

चयहु खातिरेकाकुलनिखिलजगज्जी[वजी]वातुकल्प
श्रेयःश्रीहेतुभूत प्रवचनमनघ जैनमेतच्च जीयात् ॥ ८ ॥

३९६ आवश्यकलघुवृत्ति by तिलकाचार्य प ३५९+१

प्रथसख्या सर्वाग्र १२३२५

Pras'asti of the Donor —

अणहिलपुरमस्ति स्वस्तिकप्रायमूर्व्यां नय–विनय–विवेकच्छेकलोकावरुद्ध ।
अपरनगरशोभागर्वसर्वस्वचैत्र वरजिनगृहमालास्वर्विमानोपहासि ॥ १ ॥

श्रीश्रीमालकुलस्तत्र रावाख्य श्रेष्ठिपोभवत् ।
नानादानादिसद्धर्म्मकर्म्मकर्म्मठमानस ॥ २ ॥
तस्य राजलदेवीति जायाऽजायत सद्गुणा ।
विवेक–विनयप्रज्ञा शीलालकारधारिणी ॥ ३ ॥
साडा सोमा मेघा भूपति पाचाह्वयास्तयो पच ।
पुत्राः सुतीर्थयात्राद्यवाप्तसघाधिपत्यपदा ॥ ४ ॥
नामस्तवपचशतीकायोत्सर्गैकतत्पर सततम् ।
सांडाख्यः सघपतिर्विशिष्य तेष्वद्भुतश्रियो जज्ञे ॥ ५ ॥
तेषा सांडादीना पचानामपि च पच पत्न्योमू ।
कामलदेवी सिंगारदेवी माणिक्यदेवी च ॥ ६ ॥
भावलदेवी पाल्हणदेवी ख्याता सुशीलत क्रमत ।
श्रीदेव–गुरुषु भक्ताः सद्धर्मकर्म्मविधौ ॥ ७ ॥ युग्मम् ।
सांडा–कामलदे–योस्तनया पचाभवन् क्रमादेते ।
श्रीधर्मकर्म्मकुशला सम्यक्त्वाद्यैर्गुणै प्रथिता ॥ ८ ॥
मनाख्य प्रथमस्तेषा धर्मण कर्म्मणस्तथा ।
डाहाख्यश्च चतुर्थोस्ति योधाख्य पचम पुन ॥ ९ ॥

पुर्यौ तथा द्वे गुणराजिराजिते पूरीति वावूरिति विश्रुताभिधे ।
यन्मानस श्रीगुरु–देवभक्तियुक् श्रीधर्मपीयूषरसेन पूरित ॥ १०
दयिता' क्रमतस्तेषा विमलान्वय–विनय–शीलसपन्ना ।
रवन् काऊ माई माधू वाल्हीति नामान ॥ ११ ॥

मनाकस्य समधर सालिगश्च सुतावुभौ ।
धर्मणस्य सघपतेर्हर्षा–चाचाभिधौ पुनः ॥ १२ ॥
डाहाकस्य माइ आधा इमो योधागजस्तथा ।
सर्वेप्यमी गुणमणिश्रेणिरोहणभूधरा ॥ १३ ॥

नानाविधान् धर्मविधीन् सृजन् सदा विशुद्धधीः संघपतिस्तु **कर्म्मणः** ।
श्रीज्ञानभक्तिं विशदां हृदा दधद् द्रव्यव्ययेन प्रचुरेण हर्षतः ॥ १४ ॥

श्रेष्ठि**साल्हाक-सिंगारदे**वीपुत्र्या पवित्रया ।
माईनाम्न्यानिशं शुद्धक्रियया प्रिययान्वितः ॥ १५ ॥

श्री**सोमसुंदर**गुरुप्रवरोपदेशात् स्वश्रेयसे **द्वि-नव-वार्धि-शशांक**वर्षे ।
आवश्यकस्य लघुवृत्तिमलेखयत् **श्रीताडीय**पुस्तकवरे दृढधर्मभावः ॥१६

पुस्तकेष्वपरेष्वन्ये **ग्रंथा**स्तेनाथ लेखिताः ।
अयं च वाच्यमानास्ते जीयासुर्विबुधैश्चिरं ॥ १७ ॥

श्री**सोम**सुंदरसूरिगुरवो जयंतु ॥ श्री । छ । ठ० **वैकुंठ** ठ० **कंठा** ।

३९७. (१) सूत्रकृताङ्गवृत्ति (अपूर्ण). प. २८३

Beginning:—

प्रयोजनादिति समुदयार्थोधुनावयवार्थः कथ्यते । तत्र तीर्थं द्रव्य-भावभेदाद् द्विधा ।

(२) **सूत्रकृताङ्ग** (मूल). प. १-४८

(३) ,, **निर्युक्ति.** प. ४८-५४

Colophon:—

पद्मोपमं पत्रपराप(रंप)रान्वितं वर्णोज्ज्वलं **सूक्त-मरंदसुंदरं** ।
मुमुक्षु-भृंगप्रकरस्य वल्लभं जीयाच्चिरं **सूत्रकृदंग**पुस्तकं ॥
शुभं भवतु ।

संवत् १४६८ वर्षे ३ शुक्रे अद्येह श्री**पत्तने** लिखितमिदं ॥

३९८. (१) उत्तराध्ययन (मूल). प. १-३५; ३४"×२½"

Colophon:—

ग्रंथाग्रं २००० शुभं भवतु । संवत् १४५२ वर्षे ज्येष्ठवदि ८ भौमे ।

(२) **उत्तराध्ययननिर्युक्ति.** ग्रं. ६०७ प. ३६-४२

(३) ,, **चूर्णि.** प. १-४४

(४) ,, **बृहद्वृत्ति** (द्वितीयखण्ड) by **शान्त्याचार्य.**
प. ४५-२४८

Colophon:—

संवत् १४५२ वर्षे अश्विनशुदि १ प्रतिपत्तिथौ रविदिने श्री**उत्तराध्ययनबृहद्वृत्ति**पुस्तकं लिखितं ॥ ग्रंथाग्रं १८००० । छ । शुभं भवतु ॥ छ ।

३९९. (१) आचाराङ्ग (मूल). ३४½"×२"

(२) ,, **वृत्ति** by **शीलाङ्काचार्य.** ग्रं. १२००० प. ३५६

Colophon —

सवत् १४५० वर्षे भाद्रपदवदि १ शुक्रे रेवत्या पुस्तक लिखित ॥

सद्धर्मव्यवहारिदेसलसुत ख्यात क्षितौ सर्वत
प्राग्वाटान्वयमडन समभवन्मेघाख्यसघाधिप ।
जाया मीणलदेवी नाम विदिता तस्य प्रशस्याशया
पुत्री पुण्यवती तयोर्गुणवती स्याणीति सन्नाभवत् ॥
सम्यग्दृग् नरसिंहगाधिकसुत श्रद्धालुवर्गाग्रणी
जज्ञे गागलदेविसूर्घणिगाह्वान प्रधान सदा ।
जाया याजनि तस्य शस्यचरिता पुण्यक्रियाप्रत्यला
नित्य श्रीजिनपूजनैकरसिका दानादिबद्धादरा ॥
श्रुत्वा श्रीगुरुदेवसुदरमहाधर्मोपदेश तया
वर्षे विक्रमतो नभः-शर-नदीनाथेन्दु १४५० सख्ये स्वक ।
द्रव्य भूरि वितीर्य पुस्तकमिद सुश्रेयसे लेखित
नित्य नदतु वाच्यमानमनघैर्मेधाविभि साधुभि ॥

शिवमस्तु श्री ।

४०० आचाराङ्गटीका (त्रुटित अपूर्ण) by शीलाङ्क
प १०१–३५४, ३३"×२"

४०१ (१) परिशिष्टपर्व Paper MS प १–११९, २१½"×२½"

Colophon —

सवत् १३९६ वर्षे आसोजसुदि १५ शुक्रे अश्विनिनक्षत्रे अद्येह श्रीअणहिलपुरपत्तने श्रीपरिशिष्टपर्वपुस्तक सपूर्णमलेखि ।

(२) शान्तिनाथचरित्र by अजितप्रभसूरि प १–१७९*

Colophon —

सवत् १३८४ वर्ष अश्विनिशुदि १३ सोमे अद्येह श्रीश्रीमाले वृहद्गच्छीयश्रीवादीद्रदेवसूरिसताने श्रीविजय नसूरिशिष्यश्रीमाणिक्यसूरिशिष्यश्रीधर्मदेवसूरीणा शिष्यैराज्ञापरिपालकैः श्रीचयरसेणसूरिभि साध्वीमस्तुदरि विजयलक्ष्मी सा पद्मलच्छि सा चारित्रलक्ष्म्या अभ्यर्थनया स्वश्रेयोर्थं श्रीशातिनाथचरित्र सर्वेषामाचार्योपाध्यायप्रमुखसाधूना वाचनार्थं पठनार्थमलेखि लिखिते लिख्यते स्म लिखित ।, उदकानल etc

नदतु श्रीशातिनाथस्य चिरकाल यावत् पुस्तक ॥

* १४–११८ पत्राणि न सन्ति ।

४०२. कथावली. प. ३०७; ३४"×२"

Beginning:—

ॐ नमः सरस्वत्यै ।

नमिऊण नाइ(हि)जणियं देवं सरस्सइ–गुरूण माहप्पा ।
विरएमि चरियसारं कहावलीमबुहसुहबोहं ॥ १ ॥
धम्मत्थ–काम–मोक्खा पुरिसत्था ते अ सुत्तिआ जेहिं ।
पढममिह वेमि ते चिय रिसहेसर–भरहचक्कि त्ति ॥ २ ॥

End:—

ग्रंथाग्रं १२६०० संवत् १४९७ वर्षे वैशापवदि १२ वुधे अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे महं मालासुतसांगालिखितं ॥ ७ ॥

४०३. कथावली (द्वितीयखण्ड) by **भद्रेश्वरसूरि.** प. ३०२

Beginning:—

वंभदत्तचक्कवट्टिकहानकं प्रारभ्यते ।

हरिवंसउब्भवअरिट्ठनेमिजिण–भणिस्समाणपासजिणाणं च विचाले बारसमो वंभदत्तचक्कवट्टि त्ति कहा भण्णइ । सागेए नयरे......

End.—

भवविरहसूरि त्ति गयं ।

भणियाउ य कहाउ रिसहाइजिणाण वीरचरिमाणं ।
सत्तित्थकाहाहिं समं भवविरहो जाव सूरि त्ति ॥ ७ ॥
इय पढमपरिच्छेओ तेवीससहस्सिओ सअट्ठमओ ।
विरमइ कहावलीए भद्देसरसूरिरइउ त्ति ॥ ७ ॥ ७ ॥

इति कहावली...कस्य द्वितीयं खंडं समाप्तं । ७ ॥ संवत् १४[९७] ।

४०४. श्रेयांसचरित्र (प्रा०) [by **देवप्रभसूरि**]. प. २३७; ३०½"×२½"

Beginning:—

जस्संसत्थलकुंतलवल्ली सउणाण वल्लहा स[ह]इ ।
सुमणोरम्मा सिवफलहेऊ सो जयइ पढमजिणो ॥
पडिवज्जंतो वि सया कलंतरं नेह जस्स मुहवित्तूं (?) ।
पावइ चंदो नंदउ सिरीनिवासो स सेयंसो ॥

End·—

एवं ग्रंथाग्रमेकादशसहस्रसंख्यमिति । इति श्रीश्रेयांसचरितं समाप्तमिति ।

एत्थ त्थि चंदगच्छो चंदो व्व भवं अहो करेमाणो ।
उत्तमसत्तरिसीहिं सहिओ असवन्नपुन्नभरो ॥

तत्थ य सूरीण परंपराए सिरिअभयदेवसूरि त्ति ।
विहलियवाइदप्पो उप्पन्नो गणहरो वाई ॥
जेण चउरासीवायविजियसपत्तजयपडाएण ।
वायमहन्नवगथो निम्मविउ(ओ) कित्तिगथो व ॥
तयणु धणेसरसूरी जातो जेण निरीहपहुणा वि ।
भोजनरिंदसभाए गहिया वायम्मि जयलच्छी ॥
अह अज(जि)यसिंहसूरी अहेसि जेण धरित्तु वयसुद्ध ।
घोर विसयप(पि)वासा पिसाइया सुट्ठु निग्गहिया ॥
तो वद्धमाणसूरी सुदुद्धरसमाभरुव्वहणदक्खो ।
दिक्कुंजरो व गरुओ आसि दिसापावियपइट्ठो ॥
ठविय च तेण सिरिदेव—चदप्पह त्ति सूरिजुग ।
सप्पहप्पयासणे जेण सूर—चदाइय भवणे ॥
ताण च मंतणिज्जो मुणिवसहो सिस(स्स)लद्धिसपन्नो ।
आसी कुलभूसणगणी गच्छधुराधरणधोरेओ ॥
जस्सित्थ पउमहत्थो कप्पदुमपल्लवो व जाण सिरे ।
जाओ ते सव(व्व)विया वलियगीवाए लच्छीए ॥
अह सिरिभद्देसरसूरिगणहरो आसि जस्स चरिएण ।
लोउत्तरेण अज्ज वि रोमचिज्जति अगाइ ॥
जावज्जीव एगतरोववासिस्स [जस्स देसणया ।]
सिरिउज्जयततित्थ सज्जणसचिवेण उद्धरिय ॥
जस्स य आएसेण सतुयमचिवेण सज्जणेण य ।
वडउदयं(र)मि विहिया सवित्थरा गरुयरहजत्ता ॥
तत्तो पालियतिक्खग(क्खग्ग)खग्गधारासरिच्छवयचरिओ ।
सिरिअजियसिंहसूरी जाओ सव्वाइसाइगुणो ॥
जेण अविसगयागमत्थ आगामिण सुणतेण ।
भुवणे ण कस्स चित्त चमक्किय दुक्कहस्सावि ? ॥
तेसिं सिरिभद्देसरसूरीहिं पाविओ नियपयम्मि ।
सिरिअजियसिंहसूरीहिं पुण समत्थाण अत्थाण ॥
वागरण—तक्क—साहित्त(च)—छद—सिद्धत—जोइसाईण ।
पार वच्छलवसेण लभिओ कालमाणेण ॥

सिरिदेव[प्पहसूरी] संजाओ तत्तयिंदुपमुहाइं ।
विहियाइं पगरणाइं जेण जणाणुग्गहट्ठाए ॥
निम्मविओ वित्तेहिं जेण प्पमाणप्पयासतक्को य ।
तेणं च्छणचंदुज्जलम(मा)हप्पगुणमणिनिहाणस्स ॥
अब्भत्थणाए सिरिसिद्धसेणसूरिस्स सिस्सरयणस्स ।
भत्तस्स सिरिजिणेसरसूरिस्स य सद्यविज्जस्स ॥
अणहिल्लवाडयपुरे रइयं सेज्जंससामिणो चरियं ।
साहज्जेणं पंडियजिणचंदगणिस्स सीसस्स ॥
लिहियं च पढमसेयं गणिणो सिस्सेण विमलचंदेण ।
ईहंतेणं समाणमत्तणो पुण्णपब्भारं ॥ छ ।

Colophon:—

सं. १४७० माघवदि ९ बुधदिने पुस्तकं भादाकेन लिलिखे ।

४०५. विशेषावश्यकलघुवृत्ति. प. २७५; ३३½"×२"

Beginning:—

कयपवयणप्पणामो वुच्छं चरणगुणसंगहं सयलं ।
आवस्सयाणुओगं गुरूवएसाणुसारेणं ॥ १ ॥
प्रोच्यंते ह्यनेन जीवादयोऽस्मिन्निति वा प्रवचनं ।

End:—

परमपूज्यजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणकृतविशेषावश्यकप्रथमाध्ययनसामायिकभाष्यस्य विवरणमिदं समाप्तं ॥ छ

सूत्रकारपरमपूज्यश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणप्रारब्धा समर्थिता श्रीकोट्टाचार्यवादिगणिमहत्तरेण श्रीविशेषावश्यकलघुवृत्तिः ।

Colophon:—

संवत् १४९१ वर्षे द्वितीयज्येष्टवदि ४ भूमे श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमस्ति ॥ छ ॥ चैत्रवदि १२ शनौ प्रभाते मंडितं ।

४०६. (?) **भाष्य** (अपूर्ण). प. ४८–११७

४०७. स्याद्वादरत्नाकर (परि. ५–६ अपूर्ण). प. ३४१; ३३¾"×२¼"

प. २२९—इति शास्त्रवार्तासमुच्चयसमुल्लासनपूर्णचंद्रश्रीमन्मुनिचंद्रसूरिपादपद्मोपजीविना श्रीदेवाचार्येण विरचिते स्याद्वादरत्नाकरे प्रमाणनयतत्त्वालोकालंकारे विषयस्वरूपनिर्णयो नाम पंचमः परिच्छेदः । ग्रंथाग्रं ७२८४

End —

य शब्दोन्वय-व्यतिरेकाभ्या वाचकत्वेन दृश्यते । स तस्याथ (र्थं) यथा गवादिशब्दाना साम्रादिमदादयो
एकवचनस्त्रीशब्दस्य परिभाषितोर्थोऽस्ति । दृश्यते त्वागमे लोकरूढ एवार्थे स्त्रीशब्दः इत्थीओ ज

The original Ms from which the present manuscript is copied seems to have been much damaged as the copyist has left out many lines

४०८ योगशास्त्रविवरण (द्वादशप्रकाश). ले स १२७५ प ३६५*

४०९ भगवती (मूल) प ४३४, ३३½"×२½"

Pras'asti of the Donor —

श्रीद्वादशागहिमरश्मिसमुद्रतुल्या कल्याणपकजविकासनभानुभास ।
अज्ञानदुस्तरतमोभरदीपिकाभा विश्व पुनतु निल वीरजिनस्य वाच ॥ १ ॥

सम्यक्सम्यक्त्वसिंहाऊ(द)तसुकृतिमन कदर स्थैर्यसार
प्रस्फूर्जत्कीर्तिचूलो विनय-नय-क्षमामूल्यरत्नाभिराम ।
दानाद्युद्दामधर्मप्रवरवनवृत श्रीसमिद्ध पृथिव्या-
मास्ते प्राग्वाटवशस्त्रिदशगिरिरिवानेकसत्कूलशृग ॥ २ ॥

योऽचीकरन्मडपमात्मपुण्यवल्लीमिवारोहयितु सुकर्मा ।
ग्रामे च संडेरकनाम्नि वीरचैत्येऽजनि श्रेष्ठिवर स मोख ॥ ३ ॥

मोहिनी नाम तत्पत्नी चत्वारस्तनयोत्तमा ।
यशोनागो धर्मधुर्य वागधन शुद्धदर्शनः ॥ ४ ॥
प्रल्हादनो जाल्हणश्च गुणिनोऽमी तनूभवा ।
वागधनस्य गृहिण्यासीत् सीतू सम्यक्त्व-शीलभाक् ॥ ५ ॥
तत्कुक्षिभूरभूत् पुनश्चाडसिंहो विशुद्धधी ।
सद्धर्मकर्मनिष्णातो विनयी पूज्यपूजक ॥ ६ ॥
पच पुत्र्योऽभवन् ल्वेतू सूजला रत्नदेव्यथ ।
मयणल-धीमले सर्वा निर्मला धर्मकर्ममि ॥ ७ ॥

इतश्च । वीजाभिधोऽभवन्मत्री खेतूनाम्नी च तत्प्रिया ।
तत्पुत्री गौरदेवीति धर्मकर्मसु सोद्यमा ॥ ८ ॥

* ३२१ क्रमाङ्केन सह सम्बद्ध ज्ञायते ।

तामूढवांश्चांडसिंहस्तत्तनूजा गुणोज्वलाः ।
आद्यः **पृथ्वीभटो** धीमान् **रत्नसिंहो** द्वितीयकः ॥ ९ ॥
वदान्यो **नरसिंह**श्चतुर्थमल्लस्तु विक्रमी ।
विवेकी **विक्रमसिंह**श्चा**हड**श्च शुभाशयः ॥ १० ॥
मूंजालश्चेत्यमीषां तु कल्याणाय कृतोद्यमा ।
स्वसा **खोखी** रता धर्मे पत्न्यश्चैषां क्रमादि[माः] ॥ ११ ॥
प्रथमा **सूहवदेवी** **सूहागदे**व्यथापरा ।
निपुणा **नयणादेवी** **प्रतापदे**व्यथो मता ॥ १२ ॥
भादला **चांपलादेवी** पूर्वाचारपरायणा ।
आसां च पुत्राः पुत्र्यश्चाभवन् भाग्यभरांचिताः ॥ १३ ॥
श्रेष्ठिनो या ध(**वा**ध)नस्यैते दे(वं वं)शे वृद्धिमुपेयुषि ।
श्री**रत्नसिंह**सूरीणां पार्श्वे शुश्राव देशनां ॥ १४ ॥
पेथडः प्रवराचारः प्रयुक्तो निजवंधुभिः ।
जनकस्य सदा भक्तो रक्तो धर्मगुणार्जने ॥ १५ ॥
दानं धनस्योत्तममस्ति लोके ज्ञानात् पुनस्तत् कथितं जिनेंद्रैः ।
तत्रापि सिद्धांतसमं न ज्ञानं दानं तु तस्यैव महत् प्रधानं ॥ १६ ॥
इत्याकर्ण्य स **गौतम**स्य वदनांभोजेषु भृंगावलि-
कल्पं चैवमलीलिखत् **भगवतीसूत्रं सटीकं** मुदा ।
श्रीसिद्धांतविचारसार..........................
..........................श्रेयसे **पेथडः** ॥ १७ ॥
वेद-बाण-हुताशेंदुमिते विक्रमवत्सरात् ।
......पुस्तकव्याख्यानं कारयामास यः पितुः ॥ १८ ॥
तिग्मांशौ युवराजतां सचिवतामारोप्य जीवे कवौ
छाया-क्ष्मासुतयोः पुरा वनपदं सल्लेखकत्वं बुधे ।
राज्यं तारकपत्तियुक् प्रकुरुते...दक्षजे......
.........................प्रकाशं सतां ॥ १९ ॥

Colophon —

संवत् १३५३ वर्षे अद्येह वि(**वी**)जापुरे श्री**सोमतिलक**सूरिभिः श्री**भगवती-सूत्र**पुस्तकं व्याख्यातं चार्चितं पं० **हर्षकीर्ति**गणिना ॥ छ ॥ छ ॥ शुभं भवतु श्रीसकलसंघस्य ॥ छ ॥

४१०. धर्मविधिवृत्ति (त्रुटित) by **जयसिंह.** प. २५८; २९"×२"

Beginning —

ए । धम्ममहामहिसुद्धरिउमिच्छुणो ज विहियसत्तसिरो ।
दाउ साहेज्ज पिव उवट्ठिओ सहइ भुयगवई ॥
इय इट्ठदेवयाकित्तणेण निद्दलियविग्घसदोह ।
उवएससारमणह फुडक्खर किं पि जपेमि ॥

End —

अथ कविरात्मनो गुरुकुल यितुमाह ।
आख्यायैन विविधसुखन धर्ममर्हत्प्रणीत
सर्वानर्थप्रहतिचतुर यन्मया पुण्यमाप्त ।
तेनैवेषा भवभयभयाभिद्रुतान
॥ १ ॥
व्योम्नीवातिमहीयसि स्फुटलसत्सोमे न वारेन् त्वयो (?)
चात्रे सयमिता बभूव शशिवत् सद्वृत्ततागोभिव ।
सूरि सर्वजनप्रमोदजनक
॥
त् रभरभराक्रष्टिर्तुर्या (?) यशस्वी सूरि
सिद्धातवेत्ता दितमदनसदोभूद् यशोदेवसूरि ।
तस्माद् द्रव्यकुदेशयोष्णकिरणादातोत्पथप्रस्थिते
॥
न क्रियावन्मत
स्व प्रस्तानविधावबुद्धिविभवोप्यभ्यर्थितस्तैरसौ ।
तद्दृष्टपस परोपकारकृतये सद्धर्मवि व्याग्यप
ख्यातस्याल्पमतिप्रयो
किं तु रचिता यावज्जिनेंद्रोदितो
धर्मो विश्वमिद च तावदखिलपापक्षयाज्नदतात् ॥
शब्दपारायण–छद –काव्य–सिद्धातकोविदै ।
शोध्येयमुररीकृ ॥
धीमता ।
लिखितेय पुस्तये प्रथम स्वामलिपिसुदरा ॥
द्विसहितचत्वारिंशाच्छतयुतैकादशसहस्रीय ।
श्लोकाना धर्मविधिवृत्तिमयस्य स ॥

Pras'asti of the Donor.—

...............णनिचिततनुष्ठक्कुरः पूर्णपालः
रुक् माता भावसारं जिनपतिगदिते दत्तचित्ता सुधर्म्मे ।
भार्या भूस्ववर्यप्रणयरतिगृहं रुक्मिणी...............
...............सुकृती ठकुरो माहवाख्यः ॥ २ ॥
बंधुजनकुमुदविकसनकर्त्री हर्त्री च दुःखदाहस्य ।
सूहदेवी कांता तस्याभूच्चंद्रमूर्त्तिरिव ॥ ३ ॥
पुत्रस्तयोरस्ति...............

४११. नेमिनाथचरित्र (प्रा०) by **रत्नप्रभसूरि.** प. २७७; ३१"×२१/२"

Beginning:—

जयइ निरंजण–निच्चल–निम्मल–निस्सीम–निस्सम–सरूवा ।
सालोयालोयविलोयलोललीला नवा हि(दि)ट्ठी ॥
पल्लवियपुव्वरंगो कयभवविक्खंभविब्भमो जयइ ।
राइमइनेहनडियनट्टावयसेहरो नेमी ॥
जस्स सयमुरगराओ विरेहए आगउ व्व रक्खाए ।
सो पासनाहसासयसुहनिहिकलसो जए जयइ ॥
विब्भमरहियसमुन्नयसमिसरलासोयतिलयपुन्नागं ।
भवतत्वतण(?)सिद्धत्थनंदणं सेवह सया वि ॥
उसभाइणो जिणिंदा जयंति जे भरहखित्तउत्तिन्ना ।
वयववसहकमविसुद्धा सिद्धिखले अक्खया जाया ॥
सइसुक्कपक्खिसेवियपयकमला वसमई हियप्पगुणा ।
पयडुत्तरंगसंगा तित्थेससरस्सई जयइ ॥
सुकइकए कव्वरसं घडिमालाए सुद्धरंति व्व ।
फलिहक्खमालाकला सा जयइ सरस्सइदेवी ॥
चडइ सुतुंगचंगे गुरुवंसे कित्तिणट्टिया जस्स ।
नर–सुर–असुरसहाए स देवसूरी गुरू जयइ ॥
सो कव्वरसो नच्चो सिज्झइ कस्सइ कइस्स जंमि सुए ।
सज्जण–दुज्जणवत्तं सुवन्न–दुव्वन्नयं होइ ॥
तं कव्वं जं नव्वं सा भज्जा जा पइस्स सुहसज्जा ।
ते सुयणा जे खलयणखलीकया नो खलु खलंति ॥

End —

सिवसुहरसस्स सिद्धी असेसदुरियावहारखरमतो ।
सयलरसाण परिसये जयइ सिरिनेमिचरियमिण ॥ ७
गुरुसरिसकुलो मयरोहमोहिओ सत्तरगआभोगो ।
इह अत्थि वड्डगच्छो पारावारो विव अतुच्छो ॥
सुमहेदेउ पवित्तो अमयमउ(ओ) विहियकुवलयाणदो ।
सिरिमुणिचदसुणिंदो पवणचदो व तत्थासि ॥
नियगच्छसराउ पमायपकिलजलाउ नीहरिउ(ओ) ।
पत्तपरिवारजुत्तो जसपरिमलभरभरियभुवणो ॥
आरद्धसुद्धधम्मरम्मणुट्ठाणलट्ठमयरदो ।
जो केण पउमो व मत्थयए एत्थ न हु धरिउ(ओ) ? ॥
नियमइमाहप्पाउ पारीक्खाऊण विवरिऊणेव ।
जेण विउसाण विहिया कम्मप्पयडी सुपयत्था ॥
पेगतजयपडाया उवएसपयाणि सत्थवत्ताउ ।
सद(ड्ढ)सयरग(धम्म)विंदूभयाइणो विथरिया जेण ॥
सिरिदेवसूरिसुगुरुहिं तस्स सीसाहिएहिं सूरिपय ।
दसदिसिपसरियजसभरेहिं तमलकिय सुचिर ॥
सिद्धसिरोमणिजयसिंघरायपुरउ(ओ) सहाए विवुहाण ।
थीनिव्वाणे साहिय पहाविय पवयण जेहिं ॥
जेहिं भुवणेक्कमित्तेहिं भारह खेत्तयमखिल पि ।
किरणेहिं व णेगेहिं पभासिय सूरिपवरेहिं ॥
अणहिण(ल)वाडपुरमि कारविओ साहुथाहडेणमिमो ।
जेहि सिरिवीरनाहो पइट्ठिओ पउमहत्थेण ॥
सिरिभद्देसरसूरी निवेसिओ तेहि नियपट्टमि ।
पसमाइगुणग्गामेण जो जए ताण पडिच्छदो ॥
अह देवसूरिआणाए दिक्खिया विजयसेणसूरीहिं ।
वहुएहि भाउगेहिं जे सुत्तिसुद्दापवाहेहिं ॥
उद्धावणविज्जाइसु जेसिं नीसेसवज्जेसु ।
जाया गुरुणो सिरिदेवसूरिणो सइ पसायपरा ॥
सिरिरयणप्पहसूरीहिं तेहिं जम्मफलमहतेहिं ।
आएसाओ अणुभावओ य दोण्ह पि सुगुरूण ॥

सिरिभद्देसरसूरीमाणखाणंदनंदिसिद्धिकए ।
नागउरं जवड्डा (?) णं विसेसउ पच्छया एया ॥
सिरिनेमिचरियमेयं वज्जरियं निविडजडमईहिं पि ।
बुहहिययाइं हरिस्सइ पड्डगुणसोहग्गसंगाओ ॥
साहेज्जं सघेहिं कयं कयंमित्थ गंथंमि ।
नयकित्तिवुड्ढेणं पुण विसेसओ मोहणाईहिं ॥
सिरिदेवभद्दसूरीहिं सूरिसद्द सु...हिं सुकइहिं ।
परमपसायाणुग्गहपरेहि परिसोहियं एयं ॥
सिरिभद्देसरसूरी संतिप्पहसूरिपभिइणो णेगे ।
वंधुसिणेहेणेचं वित्थारियं किं चोज्जं ? ॥
बारसतित्तीसुत्तरवरिसे दीवूसवंमि पुन्नदिणे ।
अणहिल्ल[नय]रे एयं समत्थियं वीरभवणंमि ॥ ७ ॥

इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचिते श्रीमदरिष्टनेमिचरिते षष्ठः प्रस्तावः । ७ । ७ ।

Colophon.—

संवत् १४७० वर्षे आसो सुदि षष्ठी गुरौ तपागच्छि श्रीसोमसुंदरसूरिगच्छनायकः । श्रीस्तंभतीर्थे सह[ज]समुद्र[ग]णीना भंडारी लिखापित । पुस्तकग्रंथाग्रं १३६०० शुभं भवतु ।

४१२. चन्द्रप्रभस्वामिचरित्र by हरिभद्रसूरि. २९"×२"

Beginning:—

सहलियसयलसुयासो सुवाणिओ रायहंसकयतोसो ।
विलसिरसुहओ उसहजिणो जयइ जिह सरओ ॥
सुहहेउमित्तमंडलउदओ पियपावओ जयपसस्सो ।
हेमंतु व जिणिंदो दुहा वि चंदप्पहो सहइ ॥
कमलवणप्पडिवक्खो पहियासुहदाणफुरियपयमहिमो ।
हवउ तणुतावहारी सिसिरो इव पासजिणइंदो ॥
भमरहियसुमणसीसम–असोग–पुन्नागदावियसमिद्धी ।
सिरिवद्धमाणसामी वसंतसमउ व दिसउ सुहं ॥

End:—

नियमहिमातिरोहियचिंतामणि–कामधेणुमाहप्पो ।
चउवीसइमजिणिंदो जाओ सिरिवद्धमाणपहू ॥

तत्तित्थमि य कोडियगणमि विउलाए वइरसाहाए ।
चदकुलमि य चदुज्जलमि वडगच्छगयणससी ॥
तरणि व गरुअतेओ सयभूरमणु व पत्तपरमदओ ।
हसो व विमलपक्खो सुरगिरिरिव लोयमज्झत्थो ॥
लच्छी-कलाकलावासमाणमेहाहिँ सव्ववियणासो ।
जाओ पत्तपसिद्धी भयव जिणचदसूरि त्ति ॥
वियसतकुमुयकमला नियनियपुहविभु(बु)हच(भ)वकयतोसो ।
तस्सासि दोन्नि सीसा रयणीयर-सहस्सकिरण व ॥
तत्थ य सुरसो विरइयपरप्पयधा वक(?)धरणिनाहु व ।
सिरिअम्नएवसूरी गुणरयणमहोयही पढमो ॥
अणवरयधम्मकम्मोववुत्तचित्तो वि निच्चमपहरणो ।
कयकरणायारो वि हु अविहियरायद्दिइविसेसो ॥
बहुसमओ वि अमओ पावियउदओ वि पत्तजलसगो ।
बीओ विणेयरयण अहेसि सिरिचदसूरि त्ति ॥
पसरियजसपडहारवनच्चावियकित्तितरुणिरयणस्स ।
असरिसगुणमणिनिहिणो पहुणो सिरिचदसूरिस्स ॥
चउवीसइजिणपुगवसुचरियरयणाभिरामसिंगारो ।
एसो विणेयदेसो जाओ हरिभद्दसूरि त्ति ॥
इत्तो य । सिरिमालपुरुब्भवपोरुयाडवसे सु वाणिओ सगुणो ।
मुत्तामणि व निन्नयअभिहाणो ठक्कुरो आसि ॥
अह पयडीहोउ सिरीदेवीए कहियभाविअब(ब्मु)दओ ।
सो सिरिमालपुराओ पत्तो गभूयनयरीए ॥
तत्थ य वग्गेहमहासरमि निल्लसतविउलकमलमि ।
पायडियकुमुयवणरायमडलोचवियपयविहवे ॥
पसरतगधसिंधुरघडाहिँ वग्गततुरयघट्टेहि ।
कस्स न जणेइ विम्हयमणेगसो वन्यवित्थारो ? ॥
वधुमइणाह अणहिल्लपुरे वणरायनिवइनीएण ।
विज्जाहरगच्छे रिसहजिणहर तेण कारविय ॥
तत्तो विचित्तनयपत्तकित्तिपसराओ रयणनिहिणो व ।
बहुसत्त-सुत्तिसुहओ जाओ लहरो त्ति दढवई ॥

वग्गंततुरयघट्टस्स विंझगिरिसन्निवेसपत्तस्स ।
समग्गगहियकुंजरघडस्स तह नियथपुरस्समुहं ॥
आगमिरस्स रिऊहिं तग्गयगहणूसुएहिं सह समरे ।
जस्सेह विंझवासिणिदेवी घणुहम्मि अवइन्ना ॥
ता पत्तसत्तुविजएण तेण सा विंझवासिणी देवी ।
पणयजणपूरियासा ठविया रु(सं)डत्थलग्गामे ॥
अह लच्छि–सरस्सईओ सद्धम्मगुणाणुरंजियाओ व ।
जस्सुज्झियईसाउ मुंचंति न संनिहाणं पि ॥
तह सिरिवलो वद्धो वित्तपडो जेण टंकसालाए ।
संठविओ लच्छी उण निवेसिया सयलगुद्दासु ॥
सो चालुक्कसिरिमूलराय–चामुंडरायरज्जेसु ।
वल्लहराय–णराहिवदुल्लहरायाणमवि काले ॥
निच्चं पि एक्कमंती जाओ पज्जंतचरियचारित्तो ।
सिरिमूलरायनरवइरज्जालयंकुरो वीरो ॥
तस्स उ सिरि–सरस्सइदेवीण पुढो पुटो निवास व ।
दो पुरिसपुंडरीया जाया वसुहाए विक्खाया ॥
तत्थ य निहणियदोसो पयडियकमलोदओ दिणयरो व ।
सिरिभीमएवरज्जे नेढो त्ति महामई पढमो ॥
वीओ उ सरयससहरनिम्मलगुणरयणमंदिरमुदारं ।
नियथप्पहापअ(अह)रियतरणी विमलो त्ति दंडवई ॥
अह भीमएवनरवइवयणेण गहीयसयलरिउविहवो ।
चड्डावल्लीविसयं स पहुवलद्धं ति भुंजंतो ॥
दट्ठूण तियसभवणारोहंतपसत्थजंतुनिस्सेणि ।
सिरिनंदिवद्धणावरणामं अब्बुयगिरिंदमिमं ॥
नणु विविहसंविहायणवरमुत्तिमतित्थमवि इमो सिहरी ।
इय जइ इमस्स उवरिं कारिज्जइ उसहजिणभवणं ॥
ता कयकिच्चं मन्ने सजीवियव्वं वलं च लच्छि च ।
इय चिंतंतो सिविणे अंबाएवीए भणिओ सो ॥
अह भद्द ! सुंदरमिमं चिंतियमिय हियथइच्छियं कुणसु ।
तुज्झ विइज्जा होउं करिस्समहयं पि साहेज्जं ॥

सिरिभीमएवनरवइ-नेढाण वि पत्थुयत्थुवएस ।
वियरइ देवी तक्खणमह सो तेहिं वि अणुन्नाओ ॥
सिरिरिसहनिंवदिणयरउज्झोइयमज्झमूसियपडाय ।
सुविभत्तवि(चि)त्तसाल जिणसासणभणियनीईए ॥
पयडीहोउ अंबएवीउवइट्टसनिवेसमि ।
अब्बुयगिरिणो उवरिं जिणभवणमिण करावेइ ॥
अह नेढमहामइणो सिरिकन्नण्णरज्जमि ।
जाओ निजयसधवलियभुवणो धवलो त्ति सचिविंदो ॥
तत्तो रेवतक्यप्पसायसपत्तउत्तिमसमिद्धी ।
धणुद्धाविदेवयासनिहाणनिन्नट्ठउवसग्गो ॥
जयसीहदेवरज्जे गुरुगुणवसउल्लसतमाहप्पो ।
जाओ भुवणाणदो आणदो नाम सचिविंदो ॥
तस्स ससिनिम्मलसीलालकारविरायमाणसव्वगी ।
गुरुविणय-पणयनच्छन्न-धम्मकम्माणुरत्तमणा ॥
अहया समग्गजयकयविम्हयगुणरयणपरममजूसा ।
पउमावइ त्ति णामेण विस्सुया पियथमा जाया ॥
अह सिद्धराय-सिरिकुमरवालण्वावणिंदतिलयाण ।
पुत्त-भरवारविहुरियमिव दट्ठूण पुहइवीढ ॥
आणदमहामइणो तणओ जयसुकयसचएण व्व ।
वयगरण-स्सिरिगरणारभमहाभारधुरधवलो ॥
जयसीहएव-सिरिकुमरवालनरनायगाण रज्जेसु ।
सिरिपुहइवालमती अवितहनामो इमो विहिओ ॥
अह निन्नयकारावियजालिहारयगच्छरिसहजिणभवणे ।
जणयक्ए जणणीए उण पचासरयपासगिहे ॥
चड्डावल्लीयमि उ गच्छे मायामहीए सुहहेउ ।
अणहिल्लवाडयपुरे कराविया मडवा जेण ॥
जो रोहाइयवारसगे सायणवाडयपुरे उ सतिस्स ।
जिणभवण कारविय मायामहवोल्हस्स कए ॥
ता अब्बुयगिरिसिरि नेढ-विमलजिणमदिरे करावेउ ।
मडयमइव्वजणय मज्झे पुणो तस्स ॥

व(वि)ल्लसिरकरेणुयाणं मयंसपुरिसुत्तमाण मुत्तीओ ।
विहिउं च संघभत्तिं बहुपुत्थय-वत्थदाणेण ॥
निच्चं पि महामइणो तेण कयत्थो कओ धुवं अप्पा ।
अह सविसेस सजणणी-जणयप्पाणं सुकयरइणो ॥
निरुवमसरस्सईवरपहावउवलद्धगंथत्थसस ।
अवितहअभिहाणस्स म्मिरिपुहईवालमंतिवरस्स ॥
अब्भत्थणाए सिरिचंदसूरिगुरुनाममंतमाहप्पा ।
संमाणहियसत्थविसेसेण वि अप्पमइणा वि ॥
हरिभद्दसूरिणा सव्वदेवगणिविहियसंनिहाणेण ।
पुव्वकइंदपरंपरविरइयगंथा चलोएउ ॥
अणहिल्लवाडयपुरे सिरिकुमरनरिंदरज्जरिद्धीए ।
सिरिचंदप्पहपहुणो समत्थियं चरियमियं ति ॥
जं किंचि मए अणुचियमुवइट्ठं मुज्झवेह तमसेसं ।
न हि दिणयरस्स उदए अवयासो तमभरस्स त्ति ॥
इय सत्तभवाणुगयं चरियं चंदप्पहस्स जिणवइणो ।
कहमवि गुरुवएसा जहापइन्नायमुवइट्ठं ॥

अपि च । आचंद्रांबुनिधिप्ररूढयशसः श्रीमन्महासेनभू-
भर्तुः पुत्रशिरोमणेर्जिनवृजश्चंद्रप्रभस्य प्रभोः ।
एतन्मुग्धधियाप्यहो ! विरचयांचक्रे चरित्रं मया
किंचिद् दिक्षु विसर्पिचंडमहसां स्मृत्वा गुरूणां गिरः ॥ इति ।
यावदमरगिरिरिह राजति यावच्च शशि-रवी स्फुरतः ।
तावज्जीयाच्चरितं विद्वद्भिर्वाच्यमानमदः ॥

इति श्रीचंद्रसूरिक्रमकमलभसलश्रीहरिभद्रसूरिविरचितं सप्तभवोपनिबद्धं चंद्रप्रभस्वामिचरितं समाप्तमिति ॥ ग्रंथाग्रं ८०३२ । छ ॥

संवत् १२२३ कार्तिकवदि ८ बुधे श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरितं भोजदेवेन समर्थितं ॥ छ

४१३. सिद्धहेमवृहद्वृत्ति (अ. ३–५) by हेमचन्द्राचार्य.

प. १९४+१५०

The work from which this Pras'asti is taken is not known

. . पल्लीवालकुले तत्सुतश्च वीराक ।
तस्य सुतौ विदितौ जगति महणसिंहाख्य-धीजाख्यौ ॥ १ ॥
धीजाकस्य श्रीरिति समजनि भार्या सुतास्त्रयस्तस्य ।
ज्येष्ठ कुमारपालो द्वावनुजौ भीम-मदनाख्यौ ॥ २ ॥
आद्यस्य जायामहणदेव्यामगमवास्त्रय ।
राणिगो वइराभिग्य पूनाकश्चेति नामत ॥ ३ ॥
तेषु राणिगपुत्रस्य झाझणस्य तनूद्भवा ।
सलपा-विजपालाख्य-नरिया-जैसलसज्ञिता ॥ ४ ॥
सलपाकस्यास्ति खीमसिंहसज्ञस्तनुरुह ।
विजपालस्य पुत्रौ द्वौ जयसिंहो गुणैकभृ ॥ ५ ॥
नरसिंहश्च नरियाकस्य श्लाघ्यगुणाम्बुधे ।
भार्याया नागलदेव्या जाता सति सुतास्त्रय ॥ ६ ॥
ते चैते लखमसिंहो रामसिंहश्च गोनल ।
सत्क्रियौदार्य-यात्राद्यै कृत्यैर्ये सज्जनोत्तमा ॥ ७ ॥
यश्च प्रौढो भीमस्याजनि कर्पूरदेविजायाया ।
मदनस्य सरस्वत्या देपालाख्यो बभूव सुत ॥ ८ ॥
तस्याथ धर्मतनयाल्हिसीन्नो भीमस्य निस्सीमगुणाम्बुराशे ।
पुत्राः पवित्राश्चरितैकपात्र चत्वार आसन् विशदावदाता ॥ ९ ॥
तेषामाद्य पद्मनामा यदीयो धीधाख्योऽभूत् सूनुरन्यूनबुद्धि ।
धौरेयो यो देव-गुर्वादिकार्ये पूनाह्वानस्तस्य पुत्रोऽधुनाग्नि ॥ १० ॥
द्वितीय साहणो यस्य पौत्रोऽस्ति कडुयाभिध ।
तृतीयस्तनयो जज्ञे सामत समत सदा ॥ ११ ॥
तुर्योथ सौवर्णिकवर्णवर्ण्यसूराभिध सुधापेयल्सचरित्र ।
तस्य प्रिया सूहवदेवीनाम्नी तयोरभूता च सुतौ गुणाढ्यौ ॥ १२ ॥
प्रथमोऽत्र प्रथमसिंह पाल्हणसींहो द्वितीयक सूनु ।
तस्य च पाल्हणदेव्या लीना आवाभिधौ तनयौ ॥ १३ ॥
अथ प्रथमसिंहस्य सौवर्णिकशिरोमणे ।
प्रिया प्रीमलदेवीति पुण्यप्रेमपरायति ॥ १४ ॥
तयोश्च तनया पच सदाचारधुरधरा ।
स्वावदातव्रतैर्भूमिमुखिरीकृतकीर्तय ॥ १५ ॥
सोमा-रतन-सिद्धाद-साल्हा-डूगरसज्ञिता ।
तेषु सोमाभिधास्य सौम्यत्वादिगुणाम्बुधे ॥ १६ ॥

भार्यायां साजणदेव्यां चत्वारः संति सूनवः ।
सद्गुणा नासण वासा गोधा राघवसंज्ञिताः ॥ १७ ॥
रत्नो द्वितीयोजनि सिंहयुक्तो दानांबुशीतीकृतभूरिलोकः ।
संघाधिपत्वं विमलाचलादिश्रीतीर्थयात्राकरणाद् य आप ॥ १८ ॥
प्रियायां रतनादेव्यामस्य पुत्रा गुणाश्रयः ।
धनः सायरनामा च सहदेवस्तृतीयकः ॥ १९ ॥
तृतीयकस्तस्य सुतोऽस्ति सिंहाभिधः सुधीरोपन्न(?)मानमात्रं ।
गुणाः प्रभूतप्रतिभा–प्रभाग्या व्यधुस्तरां यत्र दृढानुबंधं ॥ २० ॥
श्रीउदयानंदगुरु–सूरिश्रीदेवसुंदरगुरूणां ।
सूरिपदमहश्चक्रे येन महान् ख–द्वि–भुवनाब्दे ॥ २१ ॥
तस्य च सहचारिण्यः पुण्याचरणैकमानसास्तिस्रः ।
सोपलदेवी दूल्हादेवी पूजीति विख्याताः ॥ २२ ॥
अंत्यभार्याद्वयोत्पन्नौ तस्य द्वावंगसंभवौ ।
आद्य आसधरो नाम नागराजाह्वयोऽनुजः ॥ २३ ॥
तुर्योथ साल्हाभिध आत्मबंधुभक्ति–स्वभावार्जव–धैर्यभूमिः ।
तस्य प्रिया पुण्यपरास्ति हीरादेवी तयोः सप्त सुताश्च संति ॥ २४ ॥
इह देवराज–शिवराज–हेमराजाश्च खीमराजश्च ।
भोजाख्यो गुणराजो वनराजश्चेति गुणभाजः ॥ २५ ॥
इतश्च । सर्वकुटुंबाधिपतेः सिंहस्यादेशतस्तमालिन्यां ।
स्तंभनकाधिपचैत्ये भू–चतुरुदधींदुसंख्येऽब्दे ॥ २६ ॥
धनाक–सहदेवाभ्यां चक्रे सूरिपदोत्सवः ।
श्रीज्ञानसागराख्यानां सूरीणां हर्षितावनिः ॥ २७ ॥
तथा सौवर्णिकश्रेष्ठाश्चक्रुः सूरिपदोत्सवं ।
महर्द्ध्या लखमसिंहो रामसिंहश्च गोवलः ॥ २८ ॥
द्वि–वार्धि–युग–भूवर्षे प्रीणिताशेषभूतलं ।
श्रीकुलमंडनात् सूरिश्रीगुणरत्नसंज्ञिनां ॥ २९ ॥ युग्मं ।
अत्र साल्हाकुटुंबस्य प्रस्तुते नामवर्णने ।
तस्य स्वजनानामपि किंचिन्नामाद्यलिख्यत ॥ ३० ॥
ततः सौवर्णिकोत्तंससाल्हाभार्या विशुद्धधीः ।
शीलादिभिर्गुणैः ख्याता हीरादेवीति संज्ञिता ॥ ३१ ॥
सौवर्णिकशिरोरत्नठूंढा–लाखणदेवीजा ।
शत्रुंजयादियात्राभिः पुण्योपार्जनसादरा ॥ ३२ ॥

No II

Khetarwasi (खेतरवसी) Bhandāra

---

१ शतकचूर्णि प १४३, १४"×२"

Beginning —

सिद्धो निद्ध(द्धु)यकम्मो सद्धम्मपणायगो तिजगणाहो ।
सव्वजगुज्जोयकरो अमोहवयणो जयइ वीरो ॥ १ ॥

आयरिएण कय सयपरिमाणनिप्पु(प्प)ण्णणामग सतग ति
पगरण तमणुवक्खाइस्सामि ।

End —

बधमोक्खसरूव बधमोक्षार्थमिति शतकचूर्णी समाप्ता ॥

Colophon —

सवत् १२३२ वर्षे चैत्रवदि ३ सोमे

२ (१) कर्पूरचरित (भाण) ग्र १९० प २०, १४"×२"
(२) हास्यचूडामणि (प्रहसन) ग्र ३७२ प २०–५१
(३) त्रिपुरदाह (डिम) ग्र ६६४ प ५२–१०३
(४) किरातार्जुनीय (व्यायोग) ग्र २८४ प १०४–१३०

३ (१) वीतरागस्तव by देवभद्र

End —

श्रीवीतरागस्तवनादमुष्मात् पुण्य यदाप्त मयतावो मे ।
श्रीदेव ! भद्रैकमहानिधाने त्वच्छासने तीव्रतरानुराग ॥
इति श्रीवीतरागस्तव सपूर्ण ।

(२) अनन्तनाथस्तोत्र by देवभद्रसूरि

Beginning —

सपत्तनाण दसण-वीरिय सोक्खाइ जस्स णताइ ।
तमणतमणतमणतसुहाण करण सथुणामि जिण ॥ १ ॥

End —

सिरिदेवभद्दसूरी पुणा पुणा विण्णवेइ इणमेव ।
तुह चे[च] गुणा हियए वसतु मे आभवमणता ॥ २१ ॥
इति श्रीअनतनाथस्तोत्र ।

(३) स्तम्भनपार्श्वनाथस्तोत्र by देवभद्र.

Beginning:—

लच्छीलीलाभवणं थंभणयपउट्ठियस्स पासस्स ।
सरसा पहुणो पयकमलं रायहंस राव(?) सेवियं जयइ ॥ १ ॥

End:—

सिरिदेव ! भद्ददायग ! नायग ! सुरासुरस्स भवणस्स ।
कुणसु पसायं सामी होज्ज तुमं मज्झ पइजम्मं ॥ १६ ॥
श्रीस्तंभनकश्रीपार्श्वनाथस्य स्तोत्रं ॥

(४) न्यायग्रन्थ (?)

Beginning:—

सन्न्यायनगरारंभमूलसूत्रमनामयः ।
श्रीनाभेयस्य नंद्यासुर्देशनावचनक्रमाः ॥ १ ॥
ज्ञान-ज्ञेयस्वरूपं यत् कलयत्येकहेलया ।
त्रैलोक्यमखिलं ज्योतिस्तदाहनमहं स्तुवे ॥ २ ॥

End:—

अवा...यन्निर्णीतपदार्थगोचरं कालान्तरेपि स्मृतिकारिधारणं ।
वदंति विज्ञानमियं त्वनेकधा वतादिभेदप्रविकल्पनात्रशात् ॥ ८० ॥
इति प्रत्यक्षः प्रकाशः प्रथमः ॥

४. पूजाष्टक (अनन्तनाथचरित्रोद्धृत) by नेमिचन्द्रसूरि.

प. १५२; १२½"×१½"

Beginning:—

जयइ जुगाइजिणिंदो परिविलसिरसमवसरणचउरूवो ।
वाग..................लत्तवउ भावणाधम्मो ॥ १ ॥
सरिउं सरस्सइं नमिय गुरुकने जिणवरिंदपूयमहं ।
सम्मत्तसुद्धिजणण.....................भवाणं ॥ २ ॥

End:—

धम्मधरुद्धरणमहावराहजिणचंदसूरिसिस्साण ।
सिरिअम्मएवसूरीण पायपंकयपराएहिं ॥ १ ॥
सिरिविजयसेणगणहरकणिट्ठजसदेवसूरिजेट्ठेहिं ।
सिरिनेमिचंदसूरीहिं भवलोओवएसत्थं ॥ २ ॥
सयमेव कयाउ अणंतसामिजिणरायचारुचरियाउ ।
पूयट्ठगमुद्धरियं तं नंदउ तिहुयणं जाव ॥ ३ ॥

पक्खरगणणाए सिलोगमाणेण एत्थ जायाइ ।
पूयट्ठगम्मि सयरीसमहिय अट्ठारस सय[ाइ] ॥ ४ ॥

प्रथाग्र १८७० । मगलमस्तु जिनप्रवचनाय । शुभमस्तु सर्वजगत ॥

५ प्रकीर्णत्रुटितग्रन्थसङ्ग्रह No information in available

६ मुग्धबोधव्याकरण प १–१६६, १४"×२"

७. कातन्त्रोत्तर (विद्यानन्द) by विजयानन्द. प १–३१, १२"×२"

End —

इति विजयानदविरचिते कातत्रोत्तरे विद्यानदापरनाम्नि तद्धितप्रकरण समाप्त ।

दिनकर-शलपतिसत्येष्टाधिकाब्दमुक्ते श्रीमद्गोविन्दचन्द्रदेवराज्ये जाह्नव्या दक्षिणकूले श्रीमद्विजयचन्द्रदेवचडहरदेशभुज्यमाने श्रीनामदेवदत्तजह्नपुरीदिग्विभागे पुरशाहूपुरस्थिते पौषमासे षष्ठ्या तिथौ शौरिदिने वणिक्जल्हणेनात्मजस्यार्थे तद्धित-विजयानन्द लिखितमिति । यथा दृष्ट तथा लिखित । शुभ भवतु ।

प० विजयानन्दकृत कातन्त्रसवधि कारक समास-तद्धितपादपजिकाया॰ कात-न्त्रोत्तर ।

८. (१) कल्पसूत्र प १०६, १५½"×१½"

(२) कालकाचार्यकथा by विनयचन्द्र प १०७–११०

Beginning —

देविंदवदि(विंद)नमिय सिवनिहिसपत्तिपरमसासणय ।
निज्जियपरमय-समय नदउ सिरिवीरसासणय ॥ १ ॥
अत्थि धरावासपुरे नरणाहो वयरसिंहनामि त्ति ।
सुरसुदरी पिया से पुत्तो कालयकुमारो य ॥ २ ॥

End —

सिरिरविपहसूरीण सीसेण विणयचदनामेण ।
पज्जोवस(सव)णाकप्पो एसो सरेनओ विहिओ ॥ ७८ ॥
समाप्ता कालि(ल)काचार्यकथा ॥

९ (१) समुद्रमथन (समवकार) म ६१४ प ४०,४३,१४"×२"

(२) रुक्मिणीहरण (ईहामृग) म ५०८ प ४०

१० (१) उपदेशमाला १३¼"×१¼"

(२) प्रतिक्रमणसूत्र

(३) अजितशान्ति

११. (१) उपदेशमाला. प. ७३; १३"×२"

(२) क्षेत्रसमास (जंबुद्वीपपगरण). गा. ८७ प. ७४-८६

(३) पिण्डविशुद्धि. प. ८६-१००

(४) नवपदप्रकरण. प. १००-११८

(५) आराधना. प. ११८-१२७

(६) आउरपच्चक्खाण. प. १२५-१३१

(७) नवतत्त्व. प. १३१-१३४

(८) कर्मविपाक by गर्गर्षि. गा. १६८ प. १३४-१५७

(९) आवश्यकप्रतिलेखनाप्रकरण. गा. २५ प. १५७-१६१

Beginning:—

मुहणंतयदेहावस्सएसं etc.

(१०) अनन्तकाय. गा. ७ प. १६१-१६२

Beginning:—

पंचुंबरि चउगई etc.

(११) प्रश्नोत्तररत्नमाला. प. १६२-१६६

(१२) धर्मलक्षण. प. १६६-१६८

(१३) सम्यक्त्वप्रकरण. गा. १७ प. १६८-१७१

Beginning:—

चउसद्दहण-तिभं(लिं)गं दसविणयविसुद्धिपञ्चगयदोसं ।
अत्थ-पभावणभूसणलक्खणपंचविहसंजुत्तं ॥

(१४) पच्चक्खाण. प. १७१-१७३

(१५) गौतमपृच्छा. प. १७३-१८०

(१६) श्रावकविधि (अपभ्रंश) by जिनप्रभ. प. १८०-१८४

Beginning:—

वीरजिणिंदह पयकमलो पणमिउ परमपवित्तू ।
संखेवि सावगकिरिय विहिणा भणउं निरुत्तउ ॥

End.—

इय आगमविहि सावगह पइदिणु किरियासारो ।
जाणिउ जिणपहि रइ करउ जिव छिन्नउ संसारो ॥ ३२ ॥

(१७) अजितशान्ति. प. १८५-१९५

(१८) चउसरण. प. १९५-१९९

(१९) विवेकमञ्जरी प १९९–२१६

(२०) श्रावकविधिप्रकरण गा ३२ प २१६–२१७

(२१) सवेग (?उपदेश) प्रकरण (त्रुटित) प २१७–२२२

Beginning —

सद्देसणमलयानिलमजरियविसुद्धिभावसहयारो ।
जयइ जणाणदयरो वसतसमउ व्व निणवीरो ॥

१२. (१) उपदेशमाला प ५१, १४½"×२"

(२) स्थविरावली प ५२–५७

(३) पिण्डविशुद्धि प ५७–६७

(४) षडावश्यक प ६७–९४

(५) धर्माधर्मविचारकुलक by जिनप्रभसूरि प ९४–९६

Beginning —

अह जण ! निसुणिज्जउ कन्नि धरिज्जउ धम्माधम्मविचार फुडु ।
जिम जाणिव जिणपहु मिन्द्रिउ कुप्पहु पावहु सिवसुह अमय फुडु ॥ १ ॥

End —

एव जाणेविणु मनु लहेविणु कायव्व लोअप्पहिउ ।
आगम अणुसारिहिं जिणपहसूरिहिं धम्माधम्मविचारु किउ ॥ १८ ॥

धम्माधम्मविचारकुलक समाप्त ।

(६) आत्मसम्बोधकुलक by जिनप्रभ प ९६–९९

Beginning —

मोक्खसुक्खे गयामोह म्मोह जाण सासण ।
तेर्मि पयपणामो ह सयोह अप्पणो करे ॥ १ ॥

End —

एय वियाणिऊण मुच पमाय सया वि रे जीव ! ।
पाविहिसि जेण सम्म जिणपहु-सेवाफल रम्म ॥ ३३ ॥

आत्मसबोधकुलक समाप्त ।

(७) श्रावकविधिप्रकरण प ९९–१०१

Beginning —

वीरजिणिंद पयरमउ etc प १०१–१०२

(८) पश्चात्तापकुलक (? अपभ्र) प १०१–१०२

Beginning:—

सुगुरु न सेविउ जंगमतित्थु सुणिउ न आगम–वयणु समत्थु ।
को वि न पाविउ परमपयत्थु हा हा ! जम्मु गयु अकयत्थु ॥ १ ॥
धरिउ न पंचमहव्वय–भारु दाणु न दिन्नु सुपत्तहं सारु ।
न हु पव्वइयउ न वि य गिहत्थु हा हा ! जम्मु गयु अकयत्थु ॥ २ ॥
चउविह दाणु न दिन्नु ससत्तिहिं सीलु न पालिउ परमपयत्तिहिं ।
तवु न तविउ न हु भावण भाविय पुहवि–भार करेवा आविय ॥ ३ ॥

(९) **सुभाषितकुलक** (अप.) by **जिनप्रभ.** प. १०२–१०६

Beginning:—

न्हा(ना)णु निम्मलु नाणु सम्मत्तु सिंगारु जीवहं अभउ ।
सव्व(च्च)वयणु तं रोलु इट्ठउ ।
परदव्ववज्जणु पियलि सुद्ध सील–आभरणु लद्धउ ।
आरुढउ संतोसरहिदप्पणु गुरु उवएसु ।
जिणपहु सारहि जो करइ सु लहइ सिद्धि–पवेसु ॥
सुभाषितकुलकं ।

(१०) **जीवानुशास्ति.** प. १०६–१११
(११) **गौतमपृच्छा.** प. १११–११५
(१२) **विवेककुलक** by **जिनप्रभ.** प. ११५–११९

Beginning:—

धणिणो कविणो जइणो तवस्सिणो दाणिणो वहू लोया ।
पर अप्पनाणिणो पुणा विवेइणो के वि दीसंति ॥ १ ॥

End:—

इक्को वि विवेयदीवो सुविसुद्धं जिणपहं पयासेई ।
तम्हा पव्वयिव्वो सो विवेय सया वि सरियव्वो ॥ ३२ ॥
विवेककुलकं ॥

(१३) **सम्यक्त्वकुलक.** प. ११९–१२२

Beginning —

वेसागिहेसु गमणं महाविरुद्धं जहा कुलवहूणं ।
जाणाहि तहा सावय ! सुसावगाणं कुतित्थेसु ॥ १ ॥

End:—

सो धन्नो सु पुन्नो स माणणिज्जो य वंदणिज्जो य ।
गड्डरिगाइपवाहं मुत्तुं जो मन्नए [ए]याणं ॥ २४ ॥
सम्यक्त्वकुलकं समाप्तं ।

(१४) उपशम(क्षान्ति)कुलक प १२२–१२३

Beginning —

नमिऊण पुव्वपुरिसाण पसमरससुत्थियाण पयकमल ।
नियजीवस्स गुसर्ट्ठि कसायवसगस्स वोच्छाम ॥ १ ॥

End —

एय खंतीकुलय दुद्दमजीवाण सासण नियय ।
जो परिभावइ सम्म सो पावइ पसमवररयण ॥ २४ ॥

उपशमकुलक समाप्त ॥

(१५) दरिसणचउवीसी प १२३–१२५

End —

इय दरिसणचउवीसी सम्म नाऊण गुरुसयासाओ ।
विहिणा पयट्टियव्व अणुचियचाएण समत्त ॥ २४ ॥

(१६) सारसमुचयकुलक. प १२५–१२८

Beginning —

नर–नरवइ–देवाण ज सोक्ख सव्वमुत्तम लोए ।
त धम्मेण विढप्पइ तम्हा धम्म सया कुणह ॥ १ ॥

End —

एमाइ गुरुवइट्ठ अणुट्ठमाणो विसुद्धमुणिकिरिय ।
मुचइ नीसदिट्ट(द्ध) चिरसचियकम्मवाहीहिं ॥ ३८ ॥

सारसमुचयकुलक ॥

(१७) एगूणतीसी भावना प १२८–१३१

Beginning —

ससारम्मि असारे नत्थि सुह वाहि–वेयणापउरे ।
जाणतो विह जीवो न कुणइ जिणदेसिय धम्म ॥ १ ॥

(१८) अजित शान्तिस्तवन प १३१–१३७

(१९) भव्यचरित (अप) by जिनप्रभ प १३७–१४२

Beginning —

भविय ! सुणउ भवजीवह चरिउ सखेविर्हि मणु नीचलु धरिउ ।
अत्थि अणाइउ भवपुरनासु मोहराउ तहिं वसइ पगासु ।
मिच्छदिट्ठि तसु वल्लह वधूअ सयल जीव सा पियथम हूआ ॥ १ ॥
तीणिहि मोहिउ एउ जियलोउ विनडिज्जतु वि धरइ पमोउ ।
कह वि न जाणइ धम्माधम्मु भक्खाभक्खु न गम्मागम्मु ॥ २ ॥

End:—

मोहह राखिय जीव अणंत जे फेड आविय सरणु भणंत ।
जिणपहु मेल्हिउ सरणु न कोइ सुगुरु भणइ सचउ वि जियलोइ ॥ ४४ ॥
इति श्रीजिनप्रभाचार्यविरचितं भव्यचरितं समाप्तं ।

(२०) भव्यकुटुम्बचरित by जिनप्रभसूरि. प. १४२–१४७

End:—

चउपढबंधेण इमं भवियकुडंबस्स संतियं चरियं ।
सेत्तुंजतित्थगएणं सिरिजिणपहसूरिणा रइयं ॥ ३७ ॥
द्रविडीभाषया ।

(२१) महर्षिस्तव. प. १४७–१५०

Beginning:—

तित्थयरे तित्थाइं सव्वे गणहारिणो तहा मुणिणो ।
समणी सावय सड्ढी उय जिणतित्थं सया णमह ॥

End —

जो न कुणइ अपमाणं जिणाण आणं जिणाणुवत्तीए ।
सो निच्चं पि अणग्घो संघो भट्टारओ जयइ ॥ ३७ ॥
महर्षिस्तवः समाप्तः ।

(२२) महर्षिस्तव (बृहत्). प. १५०–१५६

Beginning:—

अमरासुर–नरजगडणमयणविजयलद्धजयपडायस्स ।
होउ तिकालं पि नमो सिरसा सिरिवीरनाहस्स ॥ १ ॥

End —

अज्ज वि दीसंति गुरू अज्ज वि दीसंति साहुरयणाइं ।
अज्ज वि सावयसद्दो अज्ज वि धम्मो जए जयइ ॥ ५९ ॥
बृहत् महर्षिस्तवः समाप्तः ॥

(२३) गौतमचरित्रकुलक (अपभ्रंश). प. १५६–१५९

Beginning:—

मगहा गोवरगामि वरि माहणि वरु वसुभूई ।
पुहइनंदणु जग–रयणू गणहर सिरिइंदभूई ॥
हो गोयसगोत्र–पहाणू पढमसीसु वीरजिण गुणगण–रयणनिहाणू ॥ १ ॥
मज्झिम पावापुरि तउ जगताडि सुइ सारु ।
अहमाणि समसरणि गउ पंचसय सपरिवारु ॥ हो गोयम २ ॥

विहिं भुवणिहिं थुव्वतु जिणु दिक्खिउ चमकिउ चित्ति ।
अहह ! अहो ! वपु अच्छरिउ भूसिउ रिद्धि विचित्ति ॥ हो गोयम ३ ॥

End —

गोयमसुचरियकुलय रइय पढमजरीए भासाए ।
कत्तियअमावसाए अट्ठावन्नस्स वरिसस्स ॥ २६ ॥
एय जे भव्वजिया भावेण सया गुणति निसुणति ।
उच्छिन्ननेहनियला ते जति सिव जिणपहेण ॥ २७ ॥
अक्खीणमहाणसिलद्धिसजुओ जयइ गोयमो भयव ।
जस्स पसाएण ज्ज वि साहुणो सुत्थिया भरहे ॥ २८ ॥

(२४) ऋषभजिनजन्माभिषेक प १५९–१६२

Beginning —

जयइ ज(जु)गादिजिणिंदो पयासियासेमपढमनयनिंदो ।
घणकम्म–वणगइदो नयनरवर–सयर–देविंदो ॥ १ ॥
जो पणयसकदणो नाहिनिवनदणो तिहुयणाणदणो रिसहजिणू ।
तासु सिरिजम्ममहूसवो पभणेमु

End —

जह न्हवियउ तियसासुरिहि सामिउ रिसहजिणिंदु ।
तह न्हायउ विहिणा भविय ! सिव–सुह–निहिहि कदु ॥ १४३ ॥
इति जन्माभिषेकस्तुति समाप्ता ।

(२५) चाचरिस्तुति (अपभ्रश) प १६२–१६५

Beginning —

जयउ जयउ सिरिरिसहपहु तिहुयणि पढमजिणिंदु ।
सेत्तुजमडणु तम–तिमिरनासण नयउ दिणिंदु ॥

End —

नयण सलूणउ जिणपहु कह वि न मेल्हण जाइ ।
सरीरु पाच्छउ वाहुडइ मणु पुण तहि जि ठाइ ॥ ३४ ॥
कडिहि कछोटा माथइ चोटा अवरह कापडिय होइ ।
देवग वेस सिरि लवा केस जिणवर कापडिय जोइ ॥ ३५ ॥
नदउ जिणवर–धम्म जगि नदउ चउव्विह सघु ।
जाह पसायइ सिद्धिवहु भवियण देयइ आघु ॥ ३६ ॥
चाचरिस्तुतिरिय । चेलाउलीरागेण ।

(२६) गुरुस्तुतिचाचरि (अपभ्रश) प १६५–१६७

Beginning:—

नंदउ पुंडरीउ गोयमपमुह गणहर–वंसु ।
नाम–गहेण विह जाहं फुडु जायइ सिव–सुह–फंसु ॥ १ ॥

End:—

सहला ताहं जि दीहडा महला ताहं जि मास ।
जे गुरु वंदइ विहिपरि ताहं जि पूरिय आस ॥ १५ ॥

गुरुस्तुतिचाचरि गूर्जरीरागेण ।

(२७) **मयणरेहासंधि** (कडव ५). प. १६७–१७३

Beginning:—

निरुवमनाणनिहाणो पसमपहाणो विवेयसनिहाणो ।
दुग्गइदारपिहाणो जिणधम्मो जयइ सुहकम्मो ॥ १ ॥
सुमरिवि जिणसासणु सुहनिहि–सासणु सिरिनमिमहरिसि मणि धरिउ ।
पभणिसु संखेविहिं मयणरेह–महासइ–चरिउ ॥ २ ॥

End:—

एसा महासईए संधी संधी व संजमनिवस्स ।
जं नमिनिवरिसिणा सह ससकरा खीरसंजोगो ॥ २ ॥
बारह सत्ताणउए वरिसे आसोअ–सुद्ध–छट्ठिए ।
सिरिसंघपत्थणाए एयं लिहियं सुआभिहियं ॥ ३ ॥

मयणरेहासंधिः समाप्तः ॥

(२८) **अनाथिसन्धि** (अप.) by **जिनप्रभसूरि.** प. १७३–१७६

Beginning:—

जस्स ज्ज वि माहप्पा परमप्पा पाणिणो लहुं हुंति ।
तं तित्थं सुपसत्थं जयइ जए वीरजिणपहुणो ॥ १ ॥
विसएहिं विनडिउ कसाय–जगडिउ हा! अणाहु तिहुयण भमइ ।
जो अप्पं जाणइ सम–सुहु माणइ अप्पारामि सु अभिरमइ ॥ २ ॥
रायगिहि नयरि **सेणीउ** राउ गुरुभत्ति निवेसिय वीयराउ ।
सो अन्नदिवसि उज्जाणि पत्तु मुणि पिक्खिवि पणमइ नमिय–गत्तु ॥ ३ ॥

End:—

चारुचउसरणु–गमणो दाणाइसुधम्मपत्तपाहेउ ।
सीलंगरहारूढो जिणपहपहिओ सया सुहिओ ॥ १३ ॥

अणाथियासंधि । कडव २ (?)

(२९) **जीवानुशास्तिसन्धि** by **जिनप्रभ.** प. १७६–१७९

Beginning —

जस्स पहा ण जं नि तवसिरिसमलंकिया जिया हुंति ।
सो णिच्च पि अणग्घो सघो भट्टारगो जयइ ॥ १ ॥
मोहारिहिं जगडिय विसयहिं विनडिय तिक्खदुक्खखडिय खडियइ चिरु ।
ससारविरत्तह पसमियचित्तह सत्तह देमि णुसट्ठि निरु ॥ २ ॥

End —

इय विविहपयारिहिं विहिअणुसारिहिं भाविहिं जिणपहुमणुसरहु ।
सुत्तेण य पवरिहिं आणासु तरिहिं भवियण भव-सायरु तरहु ॥ १८ ॥
जीवानुशास्तिसधि समाप्त ।

(३०) ऋषभचरितस्तवन (अपभ्रश) by जिनप्रभ प १७९–१८२

Beginning —

पणमिय पढमजिणिंद-पाय सेत्तुजविहूसण
तिहुअणविलासवास भव-पास-विणासण ।
तसु तेरसभवगहण वत्थु-सथवु सरेविहिं
करिसु सया वि भत्तिवस सुगुरु तित्थ भाविहिं ॥

End —

इय भव-भाव-विभावणग्गि कम्मिंधणु जालिउ
केवलनाणी जाइ मोक्खि संजमु परिपालिउ ।
रिसह-चरिउ-सथवणु रासि घोरेहिं जो देइ
सो सिरिजिणपह-लग्गु सग्गु अपवग्गु वि लेइ ॥ २७ ॥
श्रीयुगादिजिनचरितकुलक ॥

(३१) नेमिरास (अपभ्रश) by जिनप्रभ प १८२–१८७

Beginning —

नदउ नेमिजिणिंदो रेवयगिरि-मडणु ।
हरिकुल-नहय-चदो दुग्गइ-दुहखडणु ॥ १ ॥
जसु जिण नवभवचरिउ सुणीजइ तसु गुण-गण-लउ किं पि थुणीजइ ।
पढमभवतरि भ्रणनरनाहु धणयइमरिसउ हूउ चिराहू ।
पाविउ वरदसण सोहम्मी दो वि उप्पन्ना वीजइ जम्मी
तइयजमि विज्जाहर-राया चित्तवइ रयणवई जाया ॥ ८ ॥

End —

तरुपल्लवह मिसेण जो नचइ हरिसिहिं जसु सिरि नेमिजिणिंदू सोहग्गमहानिहि
बहुरिहकुसुममिसिहिं जो निहसिउ जा जिणुपहु-पय-पकयफरिसिउ

जसु गुण–गहणु सुरिंदिहिं कीजइ सो रेवयगिरि कसु उवमीजइ ?
जिणपहि लग्गिउ भव–फलु लीजइ जिणवर–आणइं सो वंदीजइ
जं जिण–आणा निरुवमु तित्थू एउ गणहरिहिं कहिउ परमत्थू ॥

नेमिनाथरास ।

(३२) **भावनाकुलक** by **जिनप्रभ.** प. १८७–१९०

Beginning.—

सुमरिवि पंच परमिट्ठी थुइ तिजगगरिट्ठी(ट्टी)
अनु जिण–वाणि विसिट्ठी मोक्ख–पह दिट्ठी
नमवि चलण सिरिरिसहजिणिंदह मंडण सिरिसित्तुञ्जगिरिंदह
चउविहधम्मह भावण सारू भणउ रासु भवियण–गल–हारू
दुलह पाविऊ माणुसजम्मू भो भो भविय ! कुणउ जिणधम्मू
दाण सील तव भावण रम्मू तुट्टइ तुम्हहं जिव गुरुकम्मू ॥ १ ॥

End:—

एवं चउविहधम्म–पभावू बुज्झिउ जिणवर–समय–सहावू ।
उज्जमु कुणउ **जिणप्पहि** लग्गिउ मोक्खकए सुविवेगिहिं जग्गिउ ॥ ११ ॥

चतुर्विधभावनाकुलकं समाप्तं ।

(३३) **अन्तरङ्गरास** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. १९०–१९४

Beginning:—

पणमिउ पढमजिणिंदू सेत्तुज्जह मंडणु
भणउं जीवसंबोहू भव–दुक्खह खंडणु
रयणि–विरामे एउ भाविज्जइ गेहि पलित्तइ किमिह सूइज्जइ ?
जाणउं जीवहं तिहुयण गेहू जाव अत्थि थेवो वि सिणेहू ।
कोवग्गिहि पज्जलिउ निरंतरु माण–पवणि पूरिउ आभितरु
उट्ठिय माया–जालि विसाला पसरिय जा लाभिंधणमाला ॥

End:—

ताहे जिय जिण–सूरिहिं भासिउ करि जिणधम्मु मा उ विणासिउ ॥ ११ ॥

अंतरंगरासः समाप्तः । मंगलं महाश्रीः ।

(३४) **मल्लिनाथचरित्र** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. १९४–२०२

Beginning:—

पणमवि सिरि[उ]सहाइ–वीरपज्जंतजिणेसरा
तिहुयणसिरि–सवणावयंस ! नय–नलिणदिणेसर ।

मल्लिसामि जिणराय-पाय निरवाय मुणेसू
तासु चरिउ अच्छरिउ भुवणि सरेवि भणेसू ॥ १ ॥

End —

एगूणवीसममल्लिजिणह चरिय इह जय-हिउ
चंदकंति-सुपविचिणीए विनत्ति निरइउ ।
चउविहसंघह देउ लच्छि सग्गह निरुवसग्गह
अणुवग्ग वग्ग सिरिजिणपह लग्गह ॥ ५० ॥
मत्ताछंदविणिम्मियह गथ-माणु पन्नाम ।
चरिउ गुणत सुणतह वि भवियण पुज्जइ आस ॥

मल्लिचरित्र समाप्त ॥

(३५) महावीरचरित्र (अपभ्रंश) प २०२-२०६

Beginning —

सुमरिवि सिरिजिणवद्धमाणु गुण-मणि-रयणायरु
तासु चरिउ जंपेमि किं पि वेरग्गह आयरु ।
अवरविदेह गाम-सामि नयसारु मिहाणू
अडवि समण पह-गमण सम्मु सोहम्मविमाणू ॥ १ ॥

End —

पणमवि सिरिअरिहत सिद्धगण उवज्झायह
समणह सुमणह सव्वलोअ समभाव समायह ।
इय पचह नवकारु सारु संसार-तरडह
पढम मगलु होइ लोइ गुण-रयणकरडह ॥ २४ ॥
श्रीमहावीरचरित रासेनापि दी(गी)यते ।

(३६) जम्बूचरित्र (अपभ्रंश) प २०७-२०९

Beginning —

पढमभवे भवदेवो गहियवओ पढमकप्पि सुर पवरो ।
रायसुय सिवकुमारो वय-बारसवास-तव-सारो ॥ १ ॥

End —

बारस नवाणुए भद्दव सिय पडिव गुरि समुद्धरिय ।
घन्नामीभासाए भणिय व सघभद्दकए ॥ २० ॥

जंबूचरित्र समाप्त ॥

(३७) सुकोशलचरित्र (अपभ्रंश) प. २०९-२१२

Beginning:—

पणमं सिरिअरहंत निरवाय विसुद्धा
सिद्धा सासयसुहसमिद्ध गणहर सुपसिद्धा ।
सिरिउवज्झाय साहुवग्ग अपवग्गपसाहणा
इय पंच वि परमेट्ठि लद्ध मोहह वल-खोहणा ॥ १ ॥
नंदउ सिरिवीसमु जिणिंदु मुणिसुव्वयसामिय
जासु तित्थ-माहप्प होइ धामिउ सिवगामिउ ।
जयउ सुकोसलु मुणि-गरिट्ठु संतुट्ठु चरित्तिहिं
तासु चरिउ संखेवि भणिसु जिण-आगम-जुत्तिहिं ॥ २ ॥

End:—

सिरिरायरिसि-सुकोसल-चरियं सक्को वि वन्निउं न सक्को ।
तह वि सुसंघाणुग्गह गुरुणा रइयं समासेणं ॥ १ ॥
तेर दुरुत्तरवरिसे सिरिवीरजिणिंदमोक्खकल्लाणे ।
कल्लाणं कुणउ सया पढंत-गुणंताण भव्वाण ॥

सुकोसलचरित्रं समाप्तं ॥

(३८) **चैत्यपरिपाटी** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. २१२-२१४

Beginning:—

जयइ जयइ जिणधम्मो विवेयरम्मो पणासियकुहंमो ।
उवसमपुर-पायारो पयडियनाणाइआयारो ॥ १ ॥
तं जयइ जगि सिरिजिणवरविंद जसु पय पणमइ सयल सुरिंद ।
परिवज्जियसावज्जारंभ नरय-कूव-निवडंतहं खंभ ॥ २ ॥
त दुल्लहु लहिउ सुमाणुस-जम्मु तह वि कह वि सिरिजिणवरधम्मु ।
तत्थ वि वोहि-वीउ पुण रम्मु जं निहणइ दुट्ठ ट्ट वि कम्मु ॥ ३ ॥

End:—

दव्वत्थ भावउ जि कुणंति ते अणंतु भट्टु(व)दुह निहणंति ।
सिरिजिणपहणियसयलुवसग्ग ते लहु लहिसइं सग्गपवग्ग ॥ २ ॥
इति सर्वचैत्यपरिपाटिः स्वाध्यायरासेन दी(गी)यते ।
वोल्लिका भण्यंते समाधिना ।

(३९) **मोहराजविजय** (अपभ्रंश) by **जिनप्रभ.** प. २१५-२१६

Beginning:—

तिहुयणपणमियपाउ नासियनीसेसकम्मसंघाओ ।
अच्छरियचरियजाओ जियराओ जयइ जिणराओ ॥ १ ॥

स भवियजण ! एकमणु कन्नु धरेउ
त जिणवरराय मोहराय-जुज्झु सुणेउ ।
त जइ सवाहि रि इणि ससारि वट्टइ लोइ
त तइ सभिंतरि गुण-दोसतरि जीवह जोइ ॥ २ ॥
त सम्यग बोधे पुरवर जिण अधिरोहु
त तिजग-वइरि मिच्छापुरि मोहराउ मोहु ।
त जिणवरसामि मणुयनामि ठविय लिरित्तु
त पन्नरसकम्मभूमि-पमाणु पवित्तु ॥ ३ ॥

End —

।१०। अडयाल पयडिसय कम्माण खविय जो य सपत्तो ।
अक्खयसुक्ख मोक्ख भो भविया ! त जिण नमह ॥ २ ॥

श्रीजिनप्रभो मोहराजविजयोक्ति समाप्ता ।

(४०) सार्धर्मिकवात्सल्यकुलक by जिनप्रभ प २१७-२२०

Beginning —

साहम्मियवच्छल्ल भणामि भवियाण भावणानिउण ।
सम्मद्दसणमोहिँ जह विहिय परमपुरिसेहिँ ॥ १ ॥

End —

इय दव-भावभेय काउ साहम्मियाण वच्छल्ल ।
सधनु भवियमेय जिणपहमणह लहइ जीवो ॥ २४ ॥

साधर्मिकवात्सल्यकुलक ।

(४१) अन्तरङ्गविवाह by जिनप्रभ. प २२०-२२१

Beginning —

पमाय-गुणठाणु पाटणु तहिँ अहे भवियजिउ निरुवमु वरु ए ।
चउविहसघु जानउत्र कीय अहे वाहण सहस सीलग ॥ १ ॥
सुभपरिणामु सवेगु सहि अहे वर गढ सोहइ ते सुद ।
उवसमसेणि आवासु कीउ अहे धर्मध्यान चानउ लागउ ए ॥

End —

इणिपरि परिणए जो अ जगि अहे लहइ सो सिद्धिपुरि वासु ।
मगलिकु वीर जिणप्रभ ए अहे मगलिकु चउवीह सघ ए ॥

अतरगविवाहधवल वसतरागेण भणनीय ।

(४२) जिनजन्ममह by जिनप्रभ प २२१-२२७

Beginning:—

अर्हं ॥ सो जयउ जस्स कल्लाणपंचगंमी महूसवं कुणइ ।
भवणवइ–वाणमंतर–जोइस–वेमाणिया देवा ॥ १ ॥
सिरिजिणवररायह वियलियरायह पंच वि कल्लाणइं कुणइं ।
दाणव–देविंदा दिणयर–चंदा दुरिउ तुरिय अप्पह मुणइं ॥ २ ॥

[कडवयं १ भासरागेण गा. १७ । कडवयं २ खंभाइयीभापया गा. ११ । कडवयं ३ देवकृतीभापया गा. १५]

End:—

एवं जिणजम्ममहो संखेवेणं जिणागमा भणिओ ।
गुत्तु–निहि–सग्गुवरिसे जुगाइजिणनाहनाणदिणे ॥ १० ॥
गुडकृतीभापया धनासिका चतुर्थः कटवः ॥ छ ॥

(४३) द्वादशार्थविचार (प्रा.). प. २२८–२३०

Beginning:—

लयसद्दा दिणमणिणो घाइसंटं प जे विभूसंति ।
वन्नेमि ते दुवालस अत्थे जिणगोअरे किं पि ॥ १ ॥

End:—

भावारिहंतभावा सो धरमाणो जगस्स जिणनाहो ।
रयणप्पहाइदुग्गइविणिवायनिवारणं कुणउ ॥ १४ ॥

(४४) नेमिनाथजन्माभिपेक by जिनप्रभ. प. २३०–२३२

Beginning:—

मरगयमणिवन्नह तिन्नपयन्नह सारयचंदिमचरिउ जसु ।
सिरिनेमिजिणिंदह तिजगदिणिंदह गुणगणलवु वन्नेमि तसु ॥ १ ॥

End:—

हयमोहनिसायर! करुणासायर! सायरजिणपहसूरिसु(थु)य ! ।
वावीसमजिणवर ! नयनर–सुरवर ! भवि भवि तुह पय सरणु हुय ॥१०॥
॥ छ ॥ नेमिनाथजन्माभिपेक ॥ छ ॥

(४५) पार्श्वनाथजन्माभिपेक by जिनप्रभ. प. २३२ (१–२)

Beginning:—

जय जय जगनायग ! सिव–सुखदायग ! पास ! पयासियपरमपय ! ।
तिहुयणसिरसेहर ! करुणा–कुलहर ! पावियअंतरवइरिजय ! ॥ १ ॥

End:—

इय पत्तपवग्गह हयउवसग्गह पासजिणिंदह थवणु किउ ।
जिणपहु पय लग्गह भव–उव्विग्गह भवि भवि तं पहु लहइ जिउ ॥ ११ ॥
इति पार्श्वनाथजन्माभिपेक ॥

(४६) मुनिसुव्रतस्वामिस्तोत्र by जिनप्रभ प २३२-२३४

Beginning —

जयसिरिसमलकिय । गयकमलकियपाय । पविचित्तियमहिवलय ! ।
मुणिसुव्वयसामिय । सिनपुरगामिय ! वीसमजिण । जय गुणनिलय । ॥ १ ॥

End —

इय सुव्वयणाहह नाणसणाहह जिणपहुसूरिहिं सथविय ।
पच वि कल्लाणइ सुक्खनिहाणइ कल्लाणगु देयउ भविय ॥ १३ ॥
इति श्रीमुनिसुव्रतस्वामिस्तोत्र जन्माभिषेक च भासरागेण ॥ छ ॥

(४७) जिनजन्माभिषेक by जिनप्रभ प २३४-२३६

Beginning —

सुर-नर-खयरिंदा दिणयर-चंदा पइदिणु पणमइ पाय जसु ।
सिरिजिणवररायह वियलियरायह गुण-गण-लवु कित्तेमि तसु ॥ १ ॥

End —

एव सिरिजिणपहु पहणियकुप्पहु तिहुयणगुरु जे सथुणइ ।
भत्तिहिं रोमचिय बहुभवसचियकम्मक्खउ ते लहु कुणइ ॥ १५ ॥

॥ छ ॥ छप्पन्नदिसाकुमारीजन्माभिषेक ॥ छ ॥

(४८) जिनजन्ममहोत्सवस्तवन by जिनप्रभ प २३६-२३९

Beginning —

नमिवि सिरिपासनाहस्स पयपकय हरियदुरिउलि कलिकलु समलु पकय ।
मिलिवि छप्पन्नदिसिकुमरि जिणजम्मणे जेव विरय सुअह महमह तह भणे ॥१॥

End —

तउ विविहपयारिहिं मेरुसिहरि विहिणा विहिउ ।
जिणजम्मणमज्जणु तोसियसज्जणु कुणउ भविय भव-भयरहिउ ॥ २५ ॥

षट्पचाशद्दिक्कुमारीस्तवन ॥ छ ॥

(४९) रत्नत्रय प २३९-२४०

Beginning —

नवकारेण विबोहो अणुसरण सावओ वयाइ मे जोगो ।
चियवदणय पच्चक्खाण तु विहिपुव ॥ १ ॥
तह चेइयहरगमण सक्कारो वदण गुरुसयासे ।
पच्चक्खाण सवण जइ पच्छा उचियकरणिज्ज ॥ २ ॥

श्रावक-बार व्रत हुति । कवण ति ? । पाच अणुव्रत । त्रीणि गुणव्रत । चियारि शिक्षाव्रत । पाच अणुव्रत । कवणि ? । स्थूलप्राणातिपात-निवृत्ति १ । स्थूलमृषावाद-

निवृत्ति २ । स्थूलअदत्तादान–निवृत्ति ३ । परदार–निवृत्ति ४ । अपरिमितपरिग्रह-निवृत्ति ५ । त्रीणि गुणव्रत । कवणि ति ? । दिग्व्रतु १ । उपभोग–परिभोगव्रत २ । अनर्थदंडपरिहारव्रतु ३ । चियारि शिक्ष्याव्रत कवणि ? । सामायिकु १ । देशावकाशिकु २ । पोषधोपवासु ३ । अतिथिसंविभागु ४ । बारहं व्रत–मूलि सम्यक्त्वु ॥

End:—

सम्यक्त्व चउत्थं लक्षणु अनुकंपा किंव जाणियइ ? ।
दट्ठूण पाणिनिवहं भीमे भवसायरंमि दुक्खत्तं ।
अविसेसओ णुकंपं दुहा वि सामत्थओ कुणइ ॥ ४ ॥
सम्यक्त्व पांचमं लक्षणु आस्तिक्यु किंव जाणियइ ? ।
मन्नइ तमेव सच्चं नीसंकं जं जिणेहिं पन्नत्तं ।
सुहपरिणामो सम्मं कंखाइविसोत्तियारहिओ ॥ ५ ॥
एवंविहपरिणामो सम्मद्दिट्ठी जिणेहिं पन्नत्तो ।
एसो उ भवसमुद्दं लंघइ थेवेण कालेणं ॥ ६ ॥
। छ । रत्नत्रयः समाप्तः । छ । मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥

(५०) **चउसरण.** प. २४०–२४४
(५१) **आतुरप्रत्याख्यान** (प्रा.). प. २४४–२४७
(५२) **संलेखनाविधि.** प. २४७–२५०
(५३) **पर्यन्ताराधना.** प. २५०–२५७
(५४) **आवश्यकवृत्ति** (? हारिभद्री). प. २५७–२६४

१३. ज्ञानार्णव(योगप्रदीपाधिकार) by **शुभचन्द्र.** प. २०७; १५″×२″

End:—

इति **ज्ञानार्णवे योग**प्रदीपाधिकारे पंडिताचार्यश्री**शुभचन्द्र**विरचिते मोक्षप्रकरणं । अस्यां श्रीमन्नृपुर्यां श्रीमदर्हद्देवचरणकमलचंचरीकः सुजनजनहृदयपरमानंदकंदलीकंदः श्री**माथुरान्वय**–समुद्रचंद्रायमानो भव्यात्मा परमश्रावकः श्री**नेमिचंद्रो** नामाभूत् । तस्याखिलविज्ञानकलाकौशलशालिनी सती पतिव्रतादिगुणगणालंकारभूषितशरीरा निजमनोवृत्तिरिवाव्यभिचारिणी **स्वर्णा** नाम धर्मपत्नी संजाता । अथ तयोः समासादितधर्मार्थ-कामफलयोः स्वकुलकुमुदवनचंद्रलेखा निजवंशवैजयंती सर्वलक्षणालंकृतशरीरा **जाहिणि** नाम पुत्रिका समुत्पन्ना । छ ।

ततो **गोकर्ण-श्री**चंद्रौ सुतौ जातौ मनोरमौ ।
गुणरत्नाकरौ भव्यौ **राम-लक्ष्मण**सन्निभौ ॥
सा पुत्री **नेमिचंद्रस्य जिनशासन**वत्सला ।
विवेक-विनयोपेता सम्यग्दर्शनलांछिता ॥

ज्ञात्वा ससारवैचित्र्य फल्गुता च नृजन्मनः ।
तपसे निरगाद् गेहात् शातचित्ता सुसयता ॥
बाधवैर्वार्यमाणापि प्रण(य)तै. शास्त्रलोचनै ।
मनागपि मनो यस्या न प्रेम्णा कश्मलीकृत ॥
गृहीत मुनिपादाते तया संयतिकाव्रत ।
स्वीकृत च मन शुद्ध्या रत्नत्रयमखडित ॥
तया विरक्तयात्यत नवे वयसि यौवने ।
आरब्धं तत् तप कर्त्तु यत् सता साध्विति स्तुत ॥
यम व्रत तपोद्योगै· स्वाध्याय ध्यान-सयमै. ।
कायक्लेशाद्यनुष्ठानैर्गृहीत ज न्मन फल ॥
तपोभिर्दुष्करैर्नित्य बाह्यातर्भेदलक्षणै ।
कपायरिपुभि सार्धं नि शेप शोपित वपु ॥
विनयाचारसपत्त्या सघ सर्वाप्युपासित ।
वैयावृत्त्योद्यमात् शश्वत्कीर्तिर्नीता दिगतरे ॥
किमिय भारतीदेवी किमिय शासनदेवता ? ।
दृष्टपूर्वैरपि प्राय पौरैरिति वितर्क्यते ॥
तया कर्म्मक्षयस्यार्थं ध्यानाध्ययनशालिने ।
तप श्रुतनिधानाय तत्त्वज्ञाय महात्मने ॥
रागादिरिपुमल्लाय शुभचंद्राय योगिने ।
लिखाप्य पुस्तक न्तमिद ज्ञानार्णवाभिध ॥ ७ ॥

सवत् १२८४ वर्षे वैशाषशुदि १० शुक्रे गोमडले दिगम्बरराजकुलसहस्रकीर्ति-स्यार्थे प० केशरि-सुतवीमलेन लिखितमिति ॥

१४ धातुपारायण by हेमचन्द्र प २३२, १४"×१$\frac{3}{4}$"

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचद्रविरचिते स्वोपज्ञधातुपारायणे औत्सर्गिकशब्दिकरणो निरनुबधो भूवादिगण सपूर्ण ॥

१५ (१) उपदेशमाला प ६१, १३"×२"
(२) योगशास्त्र (प्रकाश ४) by हेमचन्द्र प ४९
(३) स्थविरावली (प्रा) प ११०–११५
(४) चतुर्विंशतिस्तवनिर्युक्ति (प्रा) प ११६–१२०

(५) वन्दनकनिर्युक्ति (प्रा.). प. १२०–१२१
(६) प्रतिक्रमणनिर्युक्ति (प्रा.). प. २१
(७) कायोत्सर्गनिर्युक्ति (प्रा.). प. ५
(८) प्रत्याख्याननिर्युक्ति (प्रा.). प. ७
(९) पिण्डविशुद्धि (प्रा.). प. १७०–१८०
(१०) दशवैकालिक (अ. ४). प. १८२–१९९
(११) कर्मविपाक (प्रा.). गा. १७८ प. १९९–२१७
(१२) कर्मस्तव (प्रा.). गा. ५७ प. २१७–२२४
(१३) जीवविचार (प्रा.). गा. ५१ प. २२४–२२९
(१४) अजित-शान्तिस्तव (प्रा.). प. २२९–२३५
(१५) नवतत्त्वविचार. प. २३६–२४४
(१६) नवतत्त्व. गा. २१ प. २४५–२४९
(१७) प्रत्याख्यान (प्रा.). गा. २० प. २४९–२५१
(१८) सम्यक्त्वालाप. प. २५१–२५२
(१९) रत्नत्रयी. प. २५२–२५७
(२०) प्रव्रज्याविधान (प्रा.). गा. २८ प. २५७–२६०
(२१) प्रश्नोत्तररत्नमाला. प. २६०–२६३
(२२) धर्मलक्षण. प. २६३–२६५
(२३) महादेवद्वात्रिंशिका. प. २६५–२६९
(२४) साधर्मिककुलक (प्रा.). गा. २६ प. २६९–२७२
(२५) क्षेत्रसमास (प्रा.). गा. ८७ प. २७२–२७८
(२६) महर्षिकुलक. गा. ४६ प. २७८–२८०
(२७) गौतमपृच्छा. प. २८३–२८७
(२८) आराधना. गा. ६९ प. २८८–२९६
(२९) चतुःशरण (प्रा.). गा. २७ प. २९७–२९९
(३०) जीवशिक्षाकुलक (प्रा.). गा. ३० प. २९९–३०२

Beginning.—

संसारम्मि etc.

(३१) दूहामाई. गा. ६४ प. ३१०–३१४
(३२) देववन्दन. प. ३१४–३२०

(३३) वन्दनक (प्रा) प ३२०–३२२
(३४) प्रत्याख्यान (प्रा) प ३२२–३२६
(३५) प्रतिक्रमण (प्रा) प ३२६–३३१
(३६) अतिचार प ३३१–३३६

१६. योगशास्त्रविवरण (अष्टमप्रकाश) by हेमाचार्य. प ९९, १५"×१½"

The Ms also contains विवेकविलास and some incomplete work containing 84 folios

१७ कल्पसूत्र (मूल) १२½"×२"

१८ (१) आरम्भसिद्धि (अपूर्ण) by उदयप्रभ प २–१२०, ८"×१½"

(२) शब्दब्रह्मोल्लास (?) by उदयप्रभ प १४

Beginning —

Incomplete up to 49th verse

ॐ नम सकलाध्यात्मतत्त्ववाचे परात्मने ।
शब्दब्रह्मविवर्त्तैकबीजायाक्षरमूर्तये ॥ १ ॥
अजिह्मपरमब्रह्मरवेरुदयदीपक ।
प्रभोदयप्रभः शब्दब्रह्मोल्लास· प्रकाशता ॥ २ ॥

१९ वीतरागस्तोत्रविवरण by प्रभानन्द प १४३, १५"×२

End —

इति वीतरागस्तोत्रे विंशतितमसाशीस्तवस्य पदयोजना । मगलमस्तु चतुर्विधश्रीश्रमणसघस्य ।

चान्द्रे कुलेस्मिन्नमलश्चरित्रैः प्रभुर्बभूवाभयदेवसूरिः ।
नवाङ्गवृत्तिच्छलतो यदीयमद्यापि जागर्ति यश शरीरम् ॥
तस्मा मुनींद्रुर्जिनवल्लभोथ [तथा] प्रथामाप निजैर्गुणौघै
विपश्चिता सयमिना च वर्गे धुरीणता तस्य यथाधुनापि ॥ २ ॥
तेषामन्वयमडन समभवन् सजीवन तु पमा-
मूर्च्छालस्य मुनिव्रतस्य भवन नि.सीमपुण्यश्रिय ।
श्रीमतोभयदेवसूरिगुरवस्ते यद्विधुच्चैर्गुणै
र्द्रष्टु वाद्यमाश्रयातरमहो! दिक्चक्रमाक्रम्यते ॥ ३ ॥
यतिपतिरथ देवभद्रनामा समजनि तस्य पदावतसदेश्य ।
दधुरपरिभावयोगरोगा जगति रसायनता यदीयवाच ॥ ४ ॥

तदीयपट्टे प्रतिभासमुद्रः श्रीमान्प्रभानंदमुनीश्वरोभूत् ।
स वीतरागस्तवनेष्वमीषु विनिर्ममे दुर्गपदप्रकाशं ॥ ५ ॥
एवं सपादशतयुतविंशतिशतीपरिमितः प्रबन्धोयम् ।
लिखितः प्रथमादर्शे गणिना हर्षेन्दुना शमिना ॥ ६ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

भग्नपृष्ट-कटि-ग्रीवा तमदृष्टिरधोमुखः ।
कष्टेन लिखितं ग्रन्थं यत्नतः परिपालयेत् ॥

२०. (१) कल्पसूत्र. प. १२० १४"×१३/४"
(२) कालकाचार्यकथा. प. १४१–१६५ Incomplete.

Beginning.—

अत्थि इहेव जंबुदीवे भारहे वासे धरावासं नाम नयरं। तत्थ वइरिवार-सुंदरीवेहव्वदिक्खागुरू वइरसीहो नाम राया।

२१. योगशास्त्रविवरण (द्वितीयप्रकाश). प. १६५; १४"×१३/४"

End:—

इति परमार्हतकुमारपालभूपालशुश्रूषिते आचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे योगशास्त्रे स्वोपज्ञद्वितीयप्रकाशविवरणं ३३००.

Pras'asti of the Donor—

दिशतु वः श्रियं शश्वत् श्रीमान् वीरजिनेश्वरः ।
प्रणयीकृतसिद्धार्थसिद्धार्थनृपनंदनः ॥ १ ॥
सूराकः संज्ञया ख्यातः क्षत्रियाणां शिरोमणिः ।
श्रीमान् शांतिमदेवाख्यस्तस्य भ्राता गुणाग्रणीः ॥ २ ॥
तस्मात् पुत्रः कलाधाम सुकरानंदितक्षितिः ।
विजपालो बुधश्चंद्रो ङ्झालाकुलनभस्तले ॥ ३ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य राज्ञी राजगुणान्विता ।
नीतादेवीति नीतिज्ञा धर्मारंभसदोद्यता ॥ ४ ॥
राणकः पद्मसिंहाख्यस्तनयो विनयी नयी ।
जनानां नयनानंदी जज्ञे पुत्री तयोस्तथा ॥ ५ ॥
श्रीमती रूपलादेवी [वैरि]वीरप्रमाथिनी ।
पत्नी दुर्जनशल्यस्य साभूत् प्रेमवती सदा ॥ ६ ॥
श्रीदेवीकुक्षिजस्तस्योदयसिंहाभिधः सुतः ।
वैरिवारणविध्वंससिंहाद्वैतपराक्रमः ॥ ७ ॥

ततश्च । आसश्चन्द्रकरावदातसुयशोधौतासिलक्ष्मातले
श्रीचन्द्रप्रभसूरयो विधिपरोद्धारादिवाराहका ।
तत्पट्टे प्रथिता क्षितौ पृथुगुणा' श्रीधर्मघोषाभिधा-
स्तेषा चाभयघोषसूरितिलका प्राप्ता[ ] प्रतिष्ठा पदे ॥ ८ ॥
तेषा शिष्यतमा प्रबोधनिपुणा विद्याकुमाराह्वया
दुर्दान्तक्षितिपालभालपदवीसञ्जातचारुक्रमा ।
पीत्वा तन्मुखकोटरान्तरगता सद्देशनावाग्सुधा
सच्छ्रद्धाचितमानसा गुरुगिरा नीवल्लदेवी तत ॥ ९ ॥
कारयामास पट्टयाँ चैत्य पार्श्वजिनेशितु ।
भाविपुण्यार्जनाक्षेत्र तथा पौषधशालिका ॥ १० ॥
विवृतिं योगशास्त्रस्य सप्राप्तपट्टनधिन ।
सत्प्रपा श्रेयसे स्वस्य लेखयामास शुद्धधी ॥ ११ ॥
यावद् व्योमपथान्तलवि निखिल तारागण वर्तते
प्राच्या यावदुदेत्यय च सविता कुर्वन् तमोमाथन ।
धत्ते यावदसौ फणापतिरिमा भूमिं फणाग्रे स्फुट
तावन्नदतु पुस्तकं मुनिगणैर्व्याख्यायमान सदा ॥ १२ ॥
मगल महाश्री' । शुभ भवतु लेखक पाठकयो ।

२२ अनेकार्थसङ्ग्रहटीका (अनेकार्थकैरवकौमुदी) प २८६, १४"×२¾"

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामनेकार्थकैरवकौमुदीत्यभिधानाया स्वोपज्ञानेकार्थ-समहटीकाया निस्वरकाडस्तृतीय परिपूर्ण' ॥

श्रीहेमसूरिशिष्येण श्रीमन्महेंद्रसूरिणा ।
भक्तिनिष्ठेन टीकेय तन्नाम्नैव प्रतिष्ठिता ॥ १ ॥
सम्यग्ज्ञाननिधेर्गुणैरनवधे श्रीहेमचन्द्रप्रभो
ग्रथे व्याकृतिकौशल [न तथा-]ऽस्मादृशा तादृश ।
व्याख्याम स तथापि त पुनरिद नाचा(श्च)र्यमतर्मन
स्तस्याजस्रमपि स्थितस्य हि वय व्याख्यामनुकुर्महे ॥ २ ॥
यल्लक्ष्य स्मृतिगोचरे समभवद् दृष्ट च शास्त्रान्तरे
तत् सर्वं समदर्शि किंतु कतिचिन्नोदृष्टलक्ष्या क्वचित् ।
अभ्यूह्य स्वयमेव तेषु सुमुखै शब्देषु लक्ष्य बुधै-
र्यस्मात् सप्रति दुच्छकश्मलधिया ग्रान्त कृत सर्वतः ? ॥

एकत्रापि कृताभिधेयविषये व्युत्पत्तिरर्थांतरे
कर्त्तव्या स्वयमेव दर्शितदिशा निर्वैद्वन्ध्यैर्बुधैः ।
वर्णाद्यक्रमवर्णनं च न कृतं तत्रापि कार्यं स्वयं
यत् कृत्स्नप्रतिपादनेन विवृतिः कामं च(व)रीवृत्यते ॥ ७ । ७ ॥

मंगलं महाश्रीः ।

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।
दोषाः प्रयान्तु नाशं सर्वत्र सुखीभवन्तु लोकाः ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

After this the following is added in a later hand भट्टा० श्रीजयतिलकसूरिपुस्तकमनेकार्थस्य । श्रीमत्तपापक्षे वृद्धशालायां भट्टा० रत्नसिंहसूरिपट्टे भट्टा० श्रीउदयवल्लभसूरि-श्रीज्ञानसागरसूरिभ्यां वाच्यमाना शर्मणेस्तु ॥

२३. आवश्यकनिर्युक्ति. प. २१२; १५"×२½"

Colophon:—

समत्तं छव्विहमावस्सयं ।

सिद्धांतामृतजलनिधिविगाहनप्रवणयाननिभां ।
विद्देवभद्र एतामशोधयत् पुस्तिकां प्रायः ॥

मंगलं महाश्रीः शुभमस्तु संघस्य ।

२४. आवश्यकनिर्युक्ति. प. १७१; १४"×२"

Colophon:—

समत्तं छव्विहमावस्सयं । गाथा २५०० ।

संवत् ११९८ माघसुदि भौमे पारि० मुणिचंद्रेण आवश्यकपुस्तकं समाप्तमिति ।

२५. हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (आख्यात). प. ३६०–६२८; १७"×१¾"

२६. हैमशब्दानुशासनलघुवृत्ति (अ. १–५). प. २३१; १२"×१¾"

२७. हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (अ. ६). प. २२८; १४"×२"

Colophon:—

उदकानल etc. पं० धनेश्वरेण लिखितमिति । शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः ।

२८. उत्तराध्ययन. प. २१६; १२"×२"

Colophon:—

संवत् १२९७ वर्षे उत्तराध्ययनपुस्तिका लिखितेति ।

२९ उपदेशमालाविवरण प ४१३, १९½"×२"

End —

कृतिरिय जिन-जैमिनि-कणभुक्-सौगतादिदर्शनवेदिन सकलप्रथार्थविनिगु(पु)-णस्य श्रीसिद्धार्थमहावर्धमानाचार्यस्य ।

सिद्धर्षिकृता वृत्तिः कथानकैर्योजिता स्वावबोधार्थं ।
प्राक्तनमुनीन्द्ररचितैश्चारुभिरुपदेशमालायाः ॥
यदविधिना सूत्रोक्त यथायोक्त न सम्यगिह लिखित ।
जैनेन्द्रमताभिज्ञैस्तच्छोध्य मर्षणीय च ॥

Colophon —

सवत् १२२७ अश्विनवदि ५ गुरौ लिखित पासणागेन । उपदेशमालाविवरण समाप्त । सा० धणचद्रसुत सा० वर्धमानसुत सा० लोहादेव तत्पुत्र कुलधर साहारण हेमचद्रभ्रात्रि आसधरपुत्र रत्नसीह पासदेव कुमरसीह उभयो सत्क सिद्धव्याख्यावृहद्वृत्तिपुस्तक ॥

३० चन्द्रप्रभचरित्र by सर्वाणन्द (अपूर्ण) प ३००, २३"×२½"

३१ उपदेशमालावृत्ति प २४३, १४"×२½"

Beginning —

अत्रैवोदाहरणानतरमाह—

वदामि चरणजुयल मुणिणो सिरिथूलभद्दसामिस्स ।
जो कसिणभुयगीए पडिओ वि मुहे न निड्डसिओ ॥

सुबोधा । नवरं मदनोद्दीपनमहाविषद्वारेण सयमप्राणापहारकरणा कृष्णभुजगीव कृष्णभुजगी कोशा गणिकेत्यर्थ ।

End —

छंदेण गओ छंदेण आगओ चिट्ठओ अ छंदेण etc

३२ हैमशब्दानुशासनवृहद्वृत्ति(अ १–२) प ३५७, १५"×१½"

३३ (१) गौतमस्वामिस्तुति गा २५ प १–८, १२"×१½"

End —

श्रीमज्जिनेशप्रमुशिष्यलेशः श्रीगौतमीयस्तुविहसिकायाः ।
अस्या निवास स्वमनोज्ञकोशे रत्नप्रभो यच्छतु सूरिराजः ॥ २५ ॥

श्रीगौतमस्वामिस्तुति समाप्ता ।

(२) विमलगिरिस्तवन (अपूर्ण).

Beginning:—

कियद्दूरे भ्रातर्विमलगिरिनामा नगवरः?

(३) उपदेशमाला. प. १–८०

Colophon:—

संवत् १२९२ वर्षे कार्त्तिकवदि १४ रवौऽद्येह श्रीभृगुकच्छे आसदेव्या पुस्तिका लिखापितेति ॥

(४) धर्मोपदेशमाला. प. ८१–९७

(५) पञ्चकल्याणक. प. ९८–११५

Beginning:—

तित्थं पवयणसुयदेवयं च etc.

(६) मूलशुद्धि. प. ११५–१४०

(७) जम्बूद्वीपसमास. गा. १०० प. १४१–१५६

३४. योगबिन्दुवृत्ति. प. ३३१; १३$\frac{१}{४}$"×२"

Beginning:—

सद् योगचिंतामणितोनणीयो येनाधिजग्मे जगतः पतित्वं।

Last folio wanting.

३५. शतकबृहद्भाष्य. प. १२३; १४$\frac{३}{४}$"×१$\frac{३}{४}$"

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय।

चउबंधणुओगविहीदुवारचउविणयमइकुसलो।
उदइयचउतीमुत्तमपयडीजुत्तो जयउ जिणो ॥ १ ॥
सयगम्मि कम्मगंथे सुत्तपयाइं अफासइत्ताणं।
कत्थ वि विसमपयाइं फासित्ता किंचिमेत्ताइं ॥ २ ॥
विरएमि सयगभासं तयत्थिएहिं च तस्स भावत्थो।
भावेयव्वो सम्मं सुत्तं परिभावयंतेहिं ॥ ३ ॥

End:—

सिरिवद्धमाणगणहरसीसेहिं विहारुगेहिं सुहवोहं।
एवं सिरिचक्केसरसूरीहिं सयगगुरुभासं ॥ २६ ॥
गुणहरगुणधरनामगनिययविणेयस्स वयणओ रइयं।
सुयणे(णा) सुणंतु जाणंतु वुहयणा तह विसोहितु ॥ २७ ॥

सत्त-नव-रुद्दमियवच्छरम्मि विक्कमनिवाउ ।
वट्टते कत्तियचउमासदिणे गोल्लविसेसणनयरे ॥ २८ ॥
दहिवद्दमि सिरिसिद्धरायभूवइपसायमेहस्स ।
अन्नलदेवनिवइणो सुहरज्जे वट्टमाणमि ॥ २९ ॥
निप्फत्तिमुवगयमिण ता णदउ जाव सिद्धिसुहमूले ।
तियलोकपायडजसो जिणवरधम्मो जए जयइ ॥ ३० ॥

एवमादित गाथाश्लोकमानेन १४१३ । श्रीसविग्नविहारिश्रीवर्धमानसूरिपादपद्मो-पजीविश्रीचन्द्रेसरसूरिविरचित शतकवृहद्भाष्य समाप्तमिति ॥

३६ त्रिषष्टिश पु चरित्र(पर्व ७-९ अपूर्ण) प २९४, १६½"×२"

३७ महावीरचरित by नेमिचन्द्रसूरि प २०४+२, १४"×२"

Beginning —

ॐ नमो वीतरागाय ।

पणमह पढमजिणिंद भवियाणणकमलबोहणदिणिद ।
कोहहुयासणकद पणयासुरअमरनरइद ॥ १ ॥
सिरिसिद्धत्थनराहिवकुलनहयलविमलपुण्णिमाचद ।
निज्जियकामगइद पणमह वीर सया धीर ॥ २ ॥
पवरसुयनाणमणहरपसत्थपोत्थयविहत्थवरहत्थ ।
सारयससिकिरणुज्जलसव्वग थुणिय सुयदेविं ॥ ९ ॥
वोच्छामि समासेण वीरजिणिंदस्स सतिय चरिय ।
सवेगट्ठा भवियाण अत्तणो सुमरणत्थ च ॥ १० ॥

End —

इय एव सखेवा वीरजिणिंदस्स साहिय चरिय ।
सपइ जेण निबद्ध एत्तो एय पवक्खामि ॥
सिरिजवुनाम सिरिपहव-सूरिसेज्जसमा(भवा)इसूरीण ।
परिवाडीते जातो चदकुले वड्डगच्छमि ॥
सिरिउज्जोयणसूरी उत्तमगुणरयणभूसियसरीरो ।
वेहारुयमुणिसताणगयणवरपुन्निमाइदो ॥
सोमत्तणेण सोम रम रमाए य जो अहिक्खिवति ।
थिरयाए मेरुगिरिं गभीरत्तेण मयरनिहिं ॥
जमि य गच्छे आसी सिरिपज्जुन्नाभिहाणसूरि त्ति ।
सिरिमाणदेवसूरी सुपसिद्धो देवसूरी य ॥

उज्जोयणसूरिस्स सीसो अह **अंबदेव** उवज्झातो ।
खम-मद्दवज्जवाईगुणकलितो सोममुत्ती य ॥
तस्स विणेएण इमं **वीर**जिणिंदस्स साहियं चरियं ।
पावमलस्स खयट्ठाए सूरिणा **णेमिचंदेण** ॥
जं एत्थ अणागमियं लक्खण-छंदेहिं दूसियं जं च ।
रइयमणाभोगेणं मिच्छा मिह दुक्कडं तस्स ॥
जो पढइ इमं चरियं वक्खाणइ सुणइ वायए वा वि ।
वीरस्स उ भत्तीए सो पावइ परमकल्लाणं ॥
अणहिलवाडपुरंमी सिरि**कन्न**नराहिवंमि विजयंते ।
दोहट्टिकारियाए वसहीए संठिएणं च ॥
वाससयाणं एगारसह विक्कमनिवस्स विगयाणं ।
अगुयालीसे संवच्छरंमि एयं निबद्धं ति ॥
ग्रंथाग्रं श्लोकतो ज्ञेयं ३००० ।

Colophon:—

संवत् १२३६ ज्येष्ठसुदि १४ शनौ **वीर**चरितपुस्तिका लिखितेति । **मंगलं महाश्रीः** ।

Pras'asti of the Donor:—

प्राच्यां वाटो जलधिसुतया कारितः क्रीडनाय
तत्रात्रैव प्रथमपुरुषो निर्मितोध्यक्षहेतोः ।
तत्संतानप्रभवपुरुषैः श्रीभृतैः संयुतोयं
प्राग्वाटाख्यो भुवनविदितस्तेन वंशः समस्ति ॥ १ ॥
तस्मिन्नभूत् सुचरितः शुभवृत्तशाली
श्रेष्ठी गुणैकवसतिर्द्युतिमान् प्रसिद्धः ।
मुक्तामणिप्रतिकृतेः श्रियमाततान
त्रासादिदोषरहितः **सहवू** प्रसिद्धः ॥ २ ॥
पत्नी **सहवु**कस्याभूच्छ्रेष्ठा **गा**जीति संज्ञिता ।
सद्धर्मकर्मनिरता जज्ञिरे तनयास्तयोः ॥ ३ ॥
आद्योभून्**मा**णिभद्राख्यः **शा**लिभद्रस्ततो गुरुः ।
तृतीयः **स**लहको नाम प्रिये तस्य बभूवतुः ॥ ४ ॥
आद्या **बा**वी गुणाधारा तत्सुतो **वे**ल्लकाभिधः ।
सच्छीलांबरशालिनी पुत्री **सह**रिसंज्ञिता ॥ ५ ॥

थिरमला द्वितीयायास्तनया॰ पच जज्ञिरे ।
आद्यौ धवल वेलिगौ यशोधवल॰ कलाभृत् ॥ ६ ॥
रामदेवोपि नि शेपकलासकेतमदिर ।
ब्रह्मदेवो यशोदेन पुत्री चीरीति विश्रुता ॥ ७ ॥
महौजा धवलसूनुरासदेवो विवेकवान् ।
वेलिगस्यापि सत्सूनुरासचद्र कलालयः ॥ ८ ॥

इतश्च । आसीच्चंद्रकुले शशाकविमले सूरिर्गुणाना निधि-
त्रैलोक्याभयदेवसूरिसुगुरु सिद्धातविश्रामभू॰ ।
स्थानागादिनवागवृत्तिकरणप्राप्तप्रसिद्धिर्भृश
येन स्तभनके जिनस्य विशदा सम्यक् प्रतिष्ठा कृता ॥ ९ ॥
तत्पट्टे हरिभद्रसूरिरुदभूत्रि शेपशास्त्रार्थवित्
तच्छिष्योजितसिंहसूरिरुदभूत्रि सगिनामग्रणीः ।
तच्छिष्योजनि हेमसूरिसुगुरुर्गीतार्थचूडामणि-
स्तत्पादाबुजपट्पदो विजयते श्रीमन्महेंद्रप्रभु ॥ १० ॥
करिकर्णास्थिरा लक्ष्मी प्राणास्तु [क्षण]नश्वरा ।
इत्थ व्याख्या तत श्रुत्वा श्रद्धासविग्नमानस ॥ ११ ॥
यानपात्र भवाभोधौ मज्जता प्राणिनामिह ।
पतता दुर्गतौ कूपे रज्जुकल्प हि पुस्तक ॥ १२ ॥
इत्येव मनसि ज्ञात्वा रामदेवेन लेखित ।
श्रीमहावीरचरितमात्म[न]श्रेयसे मुदा ॥ १३ ॥
मनोज्ञपत्रसयुक्त सदक्षरविराजित ।
भुवनचद्रगणये दत्त सद्भक्तियोगत ॥ १४ ॥
पृथ्वीपीठकृतास्पद सुरगिरि सौवर्णकुभश्रिय
धत्ते वर्तुलधिष्ण्यमौक्तिककलशगुच्छै समताद् वृत ।
सद्यन्नो गुरुकल्पपादपदलैर्यावत् सदा मगल
तावन्नदतु पुस्तको मुनिगणे पाप्ठ्यमानश्चिर ॥ १५ ॥

The following is added in a different hand

मौन बौद्ध! कुरु श्रुतेन रहितो नैयायिक! त्व सदा
भो भो साख्य' भवादृशा न समयस्ते जैमिने' नोऽधुना ।
भो वैशेषिक' सत्वर प्रसरता(ण) युक्त कुबोधस्पृशां
सप्रलेप कुवादिकुमिदलने श्रीहेमसूरिहरि ॥ १ ॥

कैश्चिन्मित्रविधिं विधाय विबुधैः प्रज्ञाप्रतानोद्धतै-
रन्यैर्वालिशतां प्रपद्य कृतिभिर्येषां पुरः स्थीयते ।
सच्छिष्यैरिव सेविताः प्रतिदिनं विद्वज्जनैः केश्चन
ते नंदंतु युगप्रधानगुरवः श्रीमन्महेंद्राभिधाः ॥ २ ॥

३८. काव्यप्रकाशसङ्केत (काव्यादर्श उ. ९–१०) by सोमेश्वर.
प. २४२–४५५; १४"×२"

End:—

सुधियां विकासहेतुर्ग्रंथोयं कथंचिदपूर्णत्वादन्येन पूरित इति द्विखण्डोप्यखण्ड इव यद् भाति तत्रापि संघटनैव सन्निमित्तं ।

स्वीकृत्य कल्पतरुतो मरुतः परागं
दृष्टेः क्षतिं विदधते जगतोपि किं तैः? ।
भृंगः कृतीत्र(ह) परितः सुमनोमुखेभ्यः
पीतं मधूद्वमति येन मुदं करोति ॥

इति भट्टश्रीसोमेश्वरविरचिते काव्यादर्शे काव्यप्रकाशसंकेते दशम उल्लासः ।

भरद्वाजकुलोत्तंसभट्टदेवकसूनुना ।
सोमेश्वरेण रचितः काव्यादर्शः सुमेधसा ॥
संपूर्णश्च काव्यादर्शनाम काव्यप्रकाशसंकेतः । शुभं ।

३९. (१) शास्त्रवार्तासमुच्चय. प. १–४७; १४"×२"
(२) दशवैकालिक (चूलिका २). प. १–५५

४०. जिनपूजाद्युपदेश (रत्नचूडादिकथा) by नेमिचन्द्रसूरि.
प. १७२; १४"×२"

Beginning:—

पणमिय नमिरनरवरसरसिरुहवियासणं भुवणपणयं ।
निहयतमतिमिरनियरं वीरजिणदिणेसरं सिरसा ॥
जयति [मुहकंति]निज्जियसारयरयणीयरा य सुयदेवी ।
दुत्तरसुयरयणायरतरणतरंडोवमपसाया ॥ २ ॥
इय नमिउं वीरजिणं थोऊण [सरस्सइं च] भावेण ।
भवियजणबोहणत्थं उवएसं किंचि वोच्छामि ॥

End —

सोऊण चरियमेयं तु रयणचूडाइयाण सत्ताणं ।
जिणपूयाइसु जत्तो कायव्वो भव्वसत्तेहिं ॥ १ ॥

मिच्छत्त मोहमहण भव-सायरतरणपवहण परम ।
॥

सयलजयजतुपत्थियसुहफलया कप्पपायवलय व्व ।
सग्गापवग्गसगमनिबंधण जयइ जिणपूया ॥ २ ॥
सयलसुहसिद्धिकरणो दुहहरणो पयडपाव निसहरणो ।
जिणसासणस्स मारो जयइ सया पचनमोक्कारो ॥ ३ ॥
धणओ धणकामीण कामत्थीण च सव्वकामकरो ।
दाणाइओ वि धम्मो जिणिंदभणिओ जए जयइ ॥ ४ ॥
भइ सरस्सइए देवीए समणुभावओ जीसे ।
मदमई विउसाण सहासु विउसायए पुरिसो ॥ ५ ॥
आसि सिरिदेवसूरी दुव्वहसीलगगुणधरो धरणो ।
उज्जयविहारनिरओ तग्गच्छे तयणु सजाओ ॥ ६ ॥
सिरिनेमिचदसूरी कोमुइचदो व्व जणमणाणदो ।
तयणु महिवलयपसरियनिम्मलकित्ती विमलचित्तो ॥ ७ ॥
समणगुणदुव्वहधुराधारणधोरेयभावमणुपत्तो ।
सिरिउज्जोयणमूरी सोमतणू सोमदिट्ठी य ॥ ८ ॥
धम्मो च मुत्तिमतो पयपकयनासियतमोहो ।
जसदेवसूरिनामो रवि व्व तव-तेयसा जुत्तो ॥ ९ ॥
दूरविणिज्जियमयणो रूवेण मणेण सयलगुण[निलओ] ।
आणंदियमयलजणो पवरो पज्जुमसूरिवरो ॥ १० ॥
तिविहमुणियदुग्गमकव्वो जीवो व्व वाग्सत्थत्थो ।
मुमुमूरियमयमयणो सूरिवरो माणदेवो त्ति ॥ ११ ॥
उद्दामवित्तिमहो मणहरदेहो महामई कुसलो ।
दसणमेत्ताणंदियजिणवयणपउट्ठलोगो वि ॥ १२ ॥
पयडियवरसत्थत्थो मुहसठियसरस्सइ व्व पडुवयणो ।
सिरिदेवसूरिनामो समत्थलोगम्मि विक्खाओ ॥ १३ ॥
तह चेव तम्मि गच्छे उज्जोयणसूरिणो पउरम्मीसो ।
जाओ गुणरयणनिही उवज्झायो अवदेवो त्ति ॥ १४ ॥
कोमुइमयकमडलसोममरीरस्स सतचित्तस्स ।
वरमइणो धममहोदरेण मुणिचदसूरिस्स ॥ १५ ॥

सुयदेविपसाएणं सीसावयवेण तस्स तणुमइणा ।
एसा कहिया रतिया ड सूरिणा णेमिचंदेण ॥ १६ ॥
आणंदियविउसासु अन्नासु कहासु विज्जमाणासु ।
एसा हासट्ठाणं जायइ जाणंतणावि विउसाणं ॥ १७ ॥
कलहंसगइविलासेण संचरंतो हु धट्टवलिपुट्टो ।
हासट्ठाणं जायइ जणंमि निस्ससयं जेण ॥ १८ ॥
किंतु सुअणरयणा हासोचियमवि हसंति न कया वि ।
अवि य कुणंति महग्घं गुणाणमारोवणेणेत्थ ॥ १९ ॥
इय वलियकारेण कव्वविहाणंमि जायवसणेणं ।
कव्वब्भासो विहिओ तेण प्पणो णुसरणत्थं ॥ २० ॥
तो णुग्गहं कुणंता सुणंतु गिण्हं(गुणं)तु निग्गुणं पि इमं ।
सोहंतु दोसजालं दक्खिण्णमहोयही सुयणा ॥ २१ ॥
डिंडिलवद्दनिवेसे पारद्धा संठिएण सम्मत्ता ।
चड्डावलिपुरीए एसा फग्गुणचउमासे ॥ २२ ॥
पज्जुन्नसूरिणो धंमनत्तुएणं तु सुयणसारेणं ।
गणिणा जसदेवेण उद्धरिया एत्थ पढमपई ॥ २३ ॥

पूजाविधानं समाप्तं । ५ । ग्रंथाग्रं प्रमाणे(ने)ति च सहस्रत्रयपंचशताभ्यधिकं । ३५०० ॥

Colophon:—

संवत् १२०८ ज्येष्ठसुदि ६ रवौ अद्येह श्रीमदणहिलपाटके । समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजउमापतिवरलब्धप्रसादप्रौढप्रतापनिजभुजविनिर्जितरणांगणोपेत**शाकंभरीभूपालश्रीमत्कुमारपाल**देवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्री**महादेवे** श्रीश्रीकरणादौ समस्तव्यापारं कुर्वत्येवं काले प्रवर्तमाने ऊमताग्रामवास्तव्यलेखक**मूं**जालेन पूजाविधानपुस्तिका लिखितेति । लेखक-पाठकयोः शुभं भवतु ।

मंगलं महाश्रीः ।

४१. पञ्चाङ्गी [उपासक, अंतगड, अणुत्तरोववाई, प्रश्नव्याकरण and विपाक]. प. २३८; १५"×२"

Colophon:—

श्रीमदूकेशवालीयवंशजातेन **जिन**प्रवचनप्रणीतधर्मवल्लभेन सिद्धांतप्रणीतानुष्ठानभावनायुक्तेन **खीम्वड**नाम्ना श्रावकेण तथा तद्भार्यया शीलालंकारालंकृतया धर्मानु-

ध्यानकारिकया लाच्छिनामिकया श्राविकया च स्वदुहितुर्गृहीतप्रव्रज्याया विनयश्रिया गणिन्या पठन श्रवणादिनिमित्त पचागीपुस्तिका स्वविभवेन एकादशागीसूत्रलिखापना भिप्रायमता लेखयित्वा सिद्धातमहोदधिपारगामिभ्य श्रीजयसिंहसूरीभ्यो वितीर्णा। सा वाच्यमाना नदतु श्रीवर्धमानतीर्थ यावदिति ॥

४२ कादम्बरीशेष (उत्तरार्ध) by पुलिन्द्र प १४८, १६$\frac{3}{4}$"×२"

End —

परा कोटिमानदस्या+यगच्छत्।

इति बाणकविविरचिताया कादंबरीकथाया तत्सूनुविरचित शेष परिसमाप्त ॥ छ ॥

Colophon —

सवत् १२८२ कार्तिकसुदि २ भौमदिने कादम्बरीपुन.सधानपुलिंद्रखड समाप्त ॥ शुभ भवतु।

४३ (१) पञ्चाङ्गी प २५२, १५"×२"

Colophon —

सवत् १२५८ वर्ष माघशुदि १५ बुधे पचागीसूत्र भ० श्रीकल्याणरत्नसूरियोग्य।

(२) आराधना गा ६९

(३) चउसरण.

(४) स्तुति (स) गा ४

(५) श्रावकधर्म (पञ्चाशक) by हरिभद्र

(६) दरिसणसत्तरि गा ७०

(७) ज्झाणसयय (ध्यानशतक) by जिनभद्र. गा १०६

End —

पचुत्तरेण गाहासतेण ज्झाणसयय समुद्दिट्ठ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकर जइणो ॥
ज्झाणसयय सम्मत्त ॥ १०६ ॥

(८) धम्मोवग्गहकुलक गा २५

Beginning —

धम्मोवग्गहदाण दिज्जइ धम्मट्ठियाण नरनाहो।
जे खति सद्दवज्जवनियमपरा गुत्ति-ब्रभधरा ॥ १ ॥

(९) श्रावकविधि गा २१

Beginning:—

जत्थ पुरे जिणभवणं etc.

(१०) नवकारफल. गा. २५

Beginning.—

घणघायकम्ममुक्का अरहंना तह य सव्वसिद्धा य ।

(११) धम्मरयणपगरण by शान्तिसूरि. गा. १४५

End:—

इय धम्मरयणपगरणमणुदियहं जे सणंति भावंति ।

ते गलियकलि[म]लपंका निव्वाणसुहाइं पावंति ॥ १४५ ॥

धम्मरयणपगरणं सम्मत्तं ॥

(१२) वीतरागस्तोत्र.

Colophon·—

संवत् १३०५ वर्षे श्रावणशुदि बुधे धनिष्ठानक्षत्रे शोभनयोगे समर्थिता । सा० रत्नसिंहेन लेखितं स्तंभतीर्थिपौषधशालायां ॥

४४. (१) कल्पसूत्र. प. १–८७; १४$\frac{1}{2}$"×१$\frac{3}{4}$"

(२) कालकाचार्यकथा (प्रा०). प. ८७–११२

End:—

विहिणा दिवं पत्तो ।

४५. (१) लिङ्गानुशासनविवरण by हेमाचार्य. ग्रं. ३२८४

प. २१८; १६"×२"

(२) जीतकल्पवृत्ति by तिलकाचार्य. प. १–१३१

Beginning:—

वंदे वीरं तपोवीरं तपसा दुस्तपेन यः ।

शुद्धं स्वं विदधे स्वर्णं स्वर्णकार इवाग्निना ॥ १ ॥

जिनभद्रगणिं स्तौमि क्षमाश्रमणमुत्तमं ।

यः श्रुताज्जीतमुद्दध्रे शौरिः सिंधोः सुधामिव ॥ ४ ॥

इति नुतिकृतसुकृतः श्रुतरहस्यकल्पस्य जीतकल्पस्य ।

विवरणलवं करिष्ये स्वस्मृतिबीजप्रबोधाय ॥ ६ ॥

End.—

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता जीतकल्पवृत्तिः समाप्ता ।

श्रीमांश्चंद्रप्रभसूरिर्युगप्राधान्यभागभूत् ।

तदासनमलंचक्रुः श्रीधर्मघोषसूरयः ॥ १ ॥

तत्पट्टे श्रीभुजोभूवन् श्रीचन्द्रेश्वरसूरय' ।
श्रीशिवप्रभसूरिस्तत्पट्टश्रीहारनायक ॥ २ ॥
तदीयशिष्यलेशोह सूरि श्रीतिलकाभिध ।
अनन्यसमसौरभ्यश्रुताम्भोजमधुव्रत ॥ ३ ॥
इमामिदंविधा चूर्णिस्तस्यास्त्वोपनिबन्धन ।
गुरूणा सम्प्रदायाच्च विज्ञायार्थं स्वशक्तित ॥ ४ ॥
अभार्पं जीतकल्पस्य वृत्तिमल्पधीरपि ।
सा विशोध्या श्रुतधरै' सर्वमयि कृपापरै ॥ ५ ॥
वृत्तिं रचयता चैता यन्मया सुकृत कृत ।
भवे भवेह तेन स्या श्रुताराधनलालस ॥ ६ ॥
शते द्वादशकाब्दाना गते विक्रमभूभुज ।
विहिता स्वहितार्थेय चतु'सप्ततिवत्सरे ॥ ७ ॥
सहस्रमेक श्लोकानामधिक सप्तभि शतै ।
प्रत्यक्षरेण सख्याया मानमस्या विनिश्चित ॥ ८ ॥
यावद् विजयते तीर्थं श्रीमद् वीरजिनेशितु ।
असौ सन्मानसे तावत् कलहसीव खेलतु ॥ ९ ॥

मगल महाश्रीः । शुभ भवतु ।

(३) जीतकल्प (मूल) प १३२–१४१

Colophon —

सवत् १२९२ वर्षे माघशुदि १ गुरौ अद्येह श्रीभृगुकच्छे श्रीमानतुगसूरिशिष्येण पण्डि० गुणचन्द्रेण जीतकल्पविवरणपुस्तिका लेखयित्वा श्रीअभयदेवसूरीणा प्रदत्ता । शुभ भवतु । यादृश etc

यतिजीतकल्पवृत्ति तिलकाचार्यकृता सूत्र च ।

४८ (१) कम्मपयडीसगहणी गा ४७५ प १–४५, १३½"×१½"
(२) न्यायप्रवेशपञ्जिका प २–११९

End —

न्यायप्रवेशशास्त्रस्य सद्वृत्तेरिह पञ्जिका ।
स्वपरार्थं दृष्टा(द्दब्धा) स्पष्टा पार्श्वदेवगणिनाम्ना ॥ १ ॥
ग्रह-रस रुद्रैर्युक्ते विक्रमसवत्सरेनुराधाया ।
कृष्णाया च नवम्या फाल्गुनमासस्य निष्पन्ना ॥ २ ॥

न्यायप्रवेशविवृतेः कृत्वेमां पंजिकां यन्मयाप्तं ।
कुशलस्तु तेन लोको लभतामवबोधफलमतुलं ॥ ३ ॥
यावल्लवणोदन्वान् यावन्नक्षत्रमंडितो मेरुः ।
खे यावच्चंद्राकौ तावदियं पंजिका जयतु ॥ ४ ॥
शुभमस्तु सर्वजगतः etc.

इति श्रीशीलभद्रसूरिशिष्यसुगृहीतनामधेयश्रीमद्धनेश्वरसूरिशिष्यैः सामान्यावस्थाप्रसिद्धपंडितपार्श्वदेवगण्यभिधान(नैः) विशेषावस्थाप्राप्तश्रीश्रीचंद्रसूरिनामभिः स्वपरोपकारार्थं दृब्धा विषमपदभंजिका न्यायप्रवेशकवृत्तेः पंजिका परिसमाप्तेति । मंगलं महाश्रीः ।

४७. (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प. १३५; ९"×१½"
(२) चउसरण.
(३) अजितशान्ति (अपूर्ण).

४८. हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति(आख्यात). प. ४५५; १७½"×२"

४९. गउडवहो. प. १६८; १४"×२"

Beginning.—

पढमं चिय धवलकओ

End:—

कहावीढं सम्मत्तं । गाथा ११६८ । श्लोकतः १४९० ।

५०. (१) बृहत्सङ्ग्रहणी. गा. ५१४ प. १–५२; १५"×"२
(२) नवपद by जिनचन्द्र. गा. १३८ प. ५३–६८

End:—

ईह नवपयं तु एयं लिहियं सीसेण कक्कसूरिस्स ।
गणिणा जस(जिण)चंदेण सरणत्थमणुग्गहत्थं च ॥

(३) पिण्डविशुद्धि. गा. १०४ प. ६८–८२
(४) अजितशान्ति. गा. ३८ प. ८२–८८
(५) क्षेत्रसमास. गा. ८८ प. ८९–९६
(६) मूलशुद्धि. प. ९६–११४
(७) एगवीसठाण. गा. ६४ प. ११४–१२०
(८) गौतमपृच्छा. गा. ५१ प. १२०–१२३
(९) वन्दनभाष्य. गा. २४ प. १२३–१२६
(१०) कर्मस्तव. गा. ५८ प. १२७–१३१

(११) कर्मविपाक गा १६७ प १३१–१४५
(१२) सत्तरिया गा १९१ प १४५–१६३
(१३) आगमिकस्तुविचारसार गा १०४ प १६३–१७३
(१४) सूक्ष्मार्थविचारसार गा १२३ प १७४–१८६
(१५) पवयणसदोह ग्र ३३४ प १८७–३०९
(१६) मुनिमुक्तावली (? अपभ्रंश) गा १३ प १

Beginning —

पणमह तिसलासुयजिणह पायजुयलु सिरिगेहु ।
जसु निम्मलनहपतिमिसि रयणपुजु न एहु ॥ १ ॥

End —

सिरिजयर अणवरगुणिहि निरतर मुत्तावली जिंव जे वहइ ।
मुणिरायपरपर हियइ ण जिय पर ते भवियण सिवसुहु लहइ ॥

(१७) तपोयन्त्रादि प ४

५१ त्रिषष्टिश पु चरित्र (प्रथमपर्व त्रुटित) by हेमाचार्य प ३५७, १३"×२½"

५२ (१) दशविधसामाचारी प १–६१, १२¾"×१¾"
(२) उपपातनिर्युक्ति
(३) नमस्कारनिर्युक्ति } प ६१–८९
(४) सामायिकनिर्युक्ति
(५) चउवीसत्थयज्झयण प ८९–९३
(६) वन्दननिर्युक्ति प ९४–१०५
(७) प्रतिक्रमणभाष्य
(८) काउसग्गभाष्य } प १४० First 20 folios missing
(९) पच्चक्खाणभाष्य

५३ (१) गृहस्थधर्मकुलक (?)

Beginning —

वीर नमिऊण गिहत्थधम्म सम्मत्तमूल पढिवज्जयामि ।
देवो जिणो मे जियरागदोसो सुसीलजुत्तो गुरुणो सुसाहू ॥

(२) शालिभद्रचरित्र (अपभ्रंश) by पउम गा ६९ प ६
(३) सामायिकप्रकरण गा १५ प १–२, १३½"×5"

Beginning:—

सम्मसुयदेसविरई चरणं सामाइयाई चत्तारि ।
सम्मसुए सत्त दिणा बारस पक्खो कमा निग्गो ॥ १ ॥

(४) गुणस्थानक. गा. १६ प. २–३

Beginning:—

जीवाइपयत्थेसु जिणोवइट्ठेसु जा असद्दहणा ।
सद्दहणा वि य मिच्छा विवरीयपरूवणा जा य ॥ १ ॥

(५) उपदेशमाला. गा. ५४१ प. ३–४६
(६) धर्मोपदेशमाला. गा. १०१ प. ४७–५५
(७) मूलशुद्धि. गा. २१२ प. ५५–७३
(८) पञ्चकल्याणक. गा. १३५ प. ७३–८५

Beginning:—

तित्थं पवयणसुयदेवयं etc.

(९) क्षेत्रसमास. गा. ८८ प. ८५–९२
(१०) भवभावना. गा. ५३१ प. ९२–१४०
(११) वन्दनकनिर्युक्ति. गा. १८९ प. १४०–१५७
(१२) वइरस्वामिचरित्र (अपभ्रंश). प. १५७–१७८

Beginning:—

अहु जण निसुणिज्जउ कन्नु धरिज्जउ वइरसामिमुणिवरचरिउ ।

End:—

मुणिवरवरदत्ति जिणवरभत्ति वयरसामिगणहरचरिउ ।
साहिज्जउ भाविं मुंचउ पाविं जिं तिहुयणु गुणगणभरिउ ।

वइरसामिचरित्रं समाप्तं । श्लोक ३०० ॥

(१३) आराधनाप्रकरण. गा. २८ प. १७८–१८१
(१४) प्रश्नोत्तररत्नमाला. श्लो. २८ प. १८१–१८४
(१५) धर्मलक्षण. प. १८४–१८५
(१६) पापप्रतिघात–गुणवीजाधान (प्रा०). प. १८५–१८९
(१७) दर्शनसप्ततिका (प्रा०). प. १८९–१९४
(१८) प्रव्रज्याविधान (प्रा०). गा. २७ प. १९४–१९७
(१९) कर्मविपाक (प्रा०). गा. १६८ प. १९७–२१०
(२०) पिण्डविशुद्धि (प्रा०). गा. १०३ प. २१०–२२०

(२१) जीवदयाप्रकरण गा ११२ प २२०–२३१

(२२) सुकोशलचरित्र गा १०५ प २३१–२४०

Beginning —

अह इत्तो वीसइमे जिणवरे वद्धमाणसमयमि ।
विजओ नाम नरिंदो साएयपुराहिवो जाओ ॥ १ ॥

(२३) एकविंशतिस्थानप्रकरण गा ६६ प २४०–२४७

(२४) पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारविचार प २४७–२५०

(२५) नवपदप्रकरण (प्रा०) गा १४२ प २५०–२६४

(२६) श्रावककुलक प २६४–२६७

(२७) प्रत्याख्यानभाष्य (प्रा०) गा ४५ प २६७–२७१

(२८) वन्दनभाष्य (प्रा०) गा २५ प. २७१–२७३

(२९) जीवविचार (प्रा०) गा ५१ प २७३–२७८

(३०) स्थविरावलि (प्रा०) गा ५० प २७९–२८३

(३१) ओघनिर्युक्त्युद्धार गा ५३ प २८४–२८६

Beginning —

पत्त पत्तावबंधो पायट्ठवण च पायकेसरिया ।
पडलाइ रइत्ताण च गोच्छउ पायनिज्जोगो ॥ १ ॥

End —

आराहणाए जुत्तो सम्मं काऊण सुविहिओ कालं ।
उक्कोसं तिन्नि भवे गतूण लभिज्ज निवाण ॥ ५३ ॥

ओघनिर्युक्तिउद्धार ॥

(३२) नवतत्त्वभेद प २८७–२९२

(३३) नवतत्त्वप्रकरण गा २१ प २९२–२९४

(३४) सम्यक्त्वभेदप्रकरण प २९४–२९५

Beginning —

चउसद्दहण–तिलिंग दसविणय तिसुद्धि पचगयदोस ।

५४ (१) सूत्रकृताङ्गसूत्र प १४५, १३"×२"

(२) „ निर्युक्ति प १८

९९. (१) कर्मविपाक (प्रा०). गा. १६८ प. २५१; १४"×१$\frac{3}{7}$"
(२) कर्मस्तव (प्रा०). गा. ५७
(३) ,, भाष्य (प्रा०). गा. २४
(४) षडशीतिप्रकरण (प्रा०). गा. १०४
(५) सूक्ष्मार्थविचारसार (प्रा०). गा. १५८
(६) शतकभाष्य (प्रा०). गा. २५

Beginning:—

नमिऊण वद्धमाणं क[इ]वयगाहाण सयगभासं तु ।
वोच्छं गुरूवएसा सरणत्थं अप्पणो चेव ॥

End:—

सुरदुगसेसं जाणसु नवअब्भहियं मुणेयव्वं ।
सयगसुभासयमेयं अभयपुरत्थं सया मुणसु ॥

शतकभाष्यं समाप्तं ॥

(७) शतकप्रकरण (प्रा०). गा. ११२
(८) सप्ततिकाप्रकरण (प्रा०). गा. ८३
(९) भवभावना (प्रा०). गा. ५३२
(१०) सङ्ग्रहणी (प्रा०). गा. ३७९
(११) प्रवचनसन्दोह (प्रा०). गा. ३५५
(१२) योगशास्त्र. श्लो० ४६४
(१३) श्राद्धदिनकृत्य (प्रा०). गा. ३४१
(१४) धर्मरत्नप्रकरण (प्रा०). गा. १४५
(१५) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा०). गा. ८०
(१६) चतुःशरण (प्रा०). गा. ६४
(१७) चतुर्विंशतिजिननमस्कार. गा. २५

Beginning:—

पढममुणिवर ! जणमणाणंद ! सुरनाहसंथुयचलण !
भरह–जणय ! जय पढमसामिय !
संसारवणगहणदव ! चत्तदोस ! अपवग्गगामिय !
लोयालोयपयासयर ! पयडियधम्माधम्म !
सुविहाणं तुह रिसहजिण ! वोजय निज्जियकम्म ! ॥ १ ॥

जेण दाणव–सिद्ध–गधव्व–विज्जाहर–किंनरह मलिउ माणु नरनाहविंदह
हरि–रुद्द–चउराणणह सूर–चद–गोविंद–इदह ।
सो पसरतउ देव ! पइ निज्जिउ भड्डु कदप्पु
सुविहाण थु(तु)इ अजियजिण ! जसु एवडु माहप्पु ॥ २ ॥

End —

जे सुसावय साहु वरचित्त सुपसिद्धउ
सुपभवतूर(?)नमण निसिहि विरमि थिरु करहि अणुदिणु ।
चउवीस वि जिणवरह सुप्पभायथुइ भणइ अणुदिणु
ते ससार–महोयहिहि उत्तारइ अप्पाणु
पावइ दुक्खक्खउ करवि स्रतिभड्डु कल्लाणु ॥ २५ ॥
चतुर्विंशतिजिनाना नमस्कारा समत्ता (समाप्ता) ॥

५६ (१) आचाराङ्गसूत्र प २–१४८, १४½″+२″
(२) ,, निर्युक्ति गा ३६७ प १४८–१७१

५७ कर्मग्रन्थचतुष्टय (चूर्णिसहित) प १७६, १३½″×२″

५८ (१) उपदेशमाला गा ५४० प ५२, १३″×२″
(२) धर्मोपदेशमाला गा १५२ प ५२–६८
(३) पञ्चकल्याणक गा १३४ प ६८–८२
(४) स्थानकप्रकरण (मूलशुद्धि) प ८२–१०२
(५) क्षेत्रसमास गा ८४ प १०२–१०९
(६) नवपदप्रकरण प १०९–१२७
(७) भावनाप्रकरण प १२७–१४६
(८) आराधनाप्रकरण प १४६–१५१

५९ (१) वार्तिक

Beginning —

हिताहितार्थसप्राप्त्यै etc

(२) वार्तिकवृत्ति by शान्तिसूरि प २६७, १४″×१¾″

Beginning —

नम स्वतः प्रमाणाय वच प्रामाण्यहेतवे ।

६० (१) नवपदप्रकरण गा १४० प १४
(२) जम्बूद्वीपप्रकरण (क्षेत्रसमास) गा ८९ प १०–२५
(३) चतुःशरण गा २७५ प २५–२८

६६. रावणवहो (आश्वास ५–१३). प. ७८; १२"×२"

प. १२–रण्णो सिरिपवरसेणस्स रावणवहे महाकव्वे पंचमो आसासउ समत्तो ।

End:—

भग्गाण प्रग्गलगां......रगाणणं पवरमणिवाहा तेनेतिम्य प. ?

६७. गौतमन्यायसूत्रटीका (? अपूर्ण). प. २–११५; १४"×२"

६८. (१) दशवैकालिकनिर्युक्ति. गा. ४५२ प. ३२; १५"×२"

(२) ऋषभपञ्चाशिका by धनपाल. गा. ५१ प. १–६

(३) कर्मविपाक. गा. १४३ प. १–१७

६९. कल्पसूत्र (त्रुटित). प. १२०; १३"×१½"

७०. किरातार्जुनीय (जीर्ण. सर्ग १७). प. १३५; १६"×२"

७१. (१) बृहत्सङ्ग्रहणी. गा. ५२८ प. ६–३२; १५"×२½"

(२) कर्मस्तव. गा. ५७ प. ३२–३६

(३) कर्मविपाक. गा. १६८ प. ३६–४६

(४) शतकप्रकरण. गा. १११ प. ४६–५३

(५) कर्मग्रन्थ. गा. ९१ प. ५३–५९

(६) चित्तसमाधिप्रकरण. गा. ३५४ प. ६०–८३

Beginning:—

अन्नाणतिमिरसूरं संपाविय परमपस............
उवसग्गह सहणवीरं नमिउं जोईसरं वीरं ॥
सुत्ताणुसारउ हं समासउ सुललियाहिं गाथाहिं ।
चित्त...

End:—

समाहीसंवेगकरो गुरूवएसेण ।
चंदप्पहसूरीहिं परोवयारम्मि भूरीहिं ॥ ४७ ॥
पुव्वकइपुंगवेहिं सक्कयबद्धो वि पाइ...........
.........णं अवलाणं मुद्धाण अणुग्गहट्ठाए ॥
................संवच्छरम्मि वइसाहे ।
[आ]मावद्दिए पुरीए णिम्मवियं पगरणं एयं ॥ ५४ ॥
चित्तसमाधिप्रकरणं समाप्तमिति । गा. ३५४ ॥

(७) ऋषिमण्डलस्तव गा २६९ प ८३–१०२

Beginning —

रिसिमडलस्स गुणमडलस्स तव–नियममडलधरस्स ।
ससारमडलविहाडयस्स थय(व)मुत्तम वोच्छ ॥ १ ॥

End —

एव मय–मयणदोसरहिया थुया मए सुरसहस्समहिया रिसउ ।
परिसाए दंतु वोहिं मज्झ य सिद्धिवसहिं उत्तविहिंतु ॥ २६९ ॥

रिसिमडलस्तव समाप्त ॥

(८) आराधना [१]	गा ४२	प १०२–१०५
(९) ,, [२]	गा ३९	प १०५–१०८
(१०) ,, [३]	गा ४९	प १०८–१११
(११) ,, [४]	गा १०७	प ११२–१२०
(१२) ,, [५]	गा ९८	प १२१–१२६

Beginning —

मणिरहकुमारसाहू कामगइदो वि मुणिवरो भयव ।
वइरगुत्तो य मुणी सयमूदेवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

End —

तत्थ न जरा न मच्चू न वाहिणो नेय सव्वदुक्खाइ ।
अचतसासय चिय भुजति अणोवय(म) सोक्ख ॥ ९८ ॥

पचम्याराधना समाप्तेति । एव ३२४ ॥

(१३) सूक्ष्मविचारसार	गा १५३	प १२७–१३८
(१४) आगमिकविचारसार	गा ९४	प १३८–१४५
(१५) वोच्छेअगण्डी	गा १७१	प १४६–१५८
(१६) नवतत्त्वप्रकरण	गा १५२	प १५९–१६९
(१७) ध्यानशतक	गा १०६	प १६९–१७७

Beginning —

वीर सुक्कज्झाणग्गिदड्ढकम्मिंधण पणमिऊण ।
जोगीसर सरण्ण ज्झाणज्झयण पवक्खामि ॥ १ ॥

End —

पचुत्तरेण गाहासएण ज्झाणसयय समुद्दिट्ठ ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकर जइणो ॥ १०५ ॥

ज्झाणसय समत्त ॥

(१८) **वृहत्पट्स्थानक.** गा. १७३ प. १७७–१८९

Beginning:—

कयवीरजिणपणामो भणियाण पुव्वसूरीहिं ।
सावयधम्मगयाणं केसिं चि पयाण परमत्थं ॥ १ ॥

End:—

इय पुव्वसूरिविरइयगाहाजुयलस्स विवरियं किं पि ।
मुणिवरसिरिजिणेसरसूरीहिं अणुग्गहट्टाए ॥ १७२ ॥
तप्पायपउमछप्पयमुणीससूरिअभयदेवसूरीहि ।
दुरवगममित्थ सुगमं विहियं नियसीसवयणेण ॥ १७३ ॥

वृहत् पट्स्थानकं समाप्तं । श्लो० २०२

(१९) **सुकोशलचरित्र.** गा. १०७ प. १८९–१९६

Beginning.—

अह पत्तो वीसइमे जिणवरे वद्धमाणसमयंमि ।
विजओ नाम नरिंदो साएयपुराहिवो जाओ ॥ १ ॥

Colophon·—

संवत् १२१३ भाद्रपदवदि ११ भौम अद्येह..........

७२. (१) **वृहत्सङ्ग्रहणी.** गा. ५२३ प. २–४८
(२) **कर्मस्तव.** गा. ५७ प. ४८–५४
(३) **कर्मविपाक.** गा. १६८ प. ५४–७०
(४) **शतक.** गा. १११ प. ७०–८२
(५) **सप्तति.** गा. ९२ प. ८२–९१
(६) **योगशास्त्र** (प्रकाश १–४) by **हेमचन्द्र.** प. ९२–१३५
(७) **प्रवचनसन्दोह.** प. १३६–१६३
(८) **शालिभद्रचरित्र** (प्रा.). त्रुटित प. १६८–१९८

End:—

इय परमपवित्तं सालिभद्दस्स एयं
चरियमइविसिट्ठं जे पढंति मणुस्सा ।
तह य अणुगुणंति जे य वक्खाणयंति
नर–सुरवरसोक्खं भुंजिउं जंति मोक्खं ॥ १८० ॥

सालिभद्दचरितं समाप्तमिति ॥

(९) **देवकीसुतचरित्र** (प्रा.). गा. ९७ प. १९८–२०७

Beginning:—

सम्मसुयदेसविरई चरणं सामाइयाइं चत्तारि ।
सम्मसुण सत्त दिणा वारस पक्खो कसा विरई ॥ १ ॥

(४) **गुणस्थानक.** गा. १३ प. २–३

Beginning:—

जीवाइपयत्थेसु जिणोवइट्ठेसु जा असद्दहणा ।
सद्दहणा वि य मिच्छा विवरीयपरूवणा जा य ॥ १ ॥

(५) **उपदेशमाला.** गा. ५४१ प. ३–४६
(६) **धर्मोपदेशमाला.** गा. १०१ प. ४७–५५
(७) **मूलशुद्धि.** गा. २१२ प. ५५–७३
(८) **पञ्चकल्याणक.** गा. १३५ प. ७३–८५

Beginning.—

तित्थं पवयणसुयदेवयं etc.

(९) **क्षेत्रसमास.** गा. ८८ प. ८५–९२
(१०) **भवभावना.** गा. ५३१ प. ९२–१४०
(११) **वन्दनकनिर्युक्ति.** गा. १८९ प. १४०–१५७
(१२) **वइरस्वामिचरित्र** (अपभ्रंश). प. १५७–१७८

Beginning —

अहु जण निसुणिज्जउ कन्नु धरिज्जउ वइरसामिमुणिवरचरिउ ।

End:—

मुणिवरवरदत्ति जिणवरभत्ति वयरसामिगणहरचरिउ ।
साहिज्जउ भाविं मुंचउ पाविं जिं तिहुयणु गुणगणभरिउ ।
वइरसामिचरित्रं समाप्तं । श्लोक ३०० ॥

(१३) **आराधनाप्रकरण.** गा. २८ प. १७८–१८१
(१४) **प्रश्नोत्तररत्नमाला.** श्लो. २८ प. १८१–१८४
(१५) **धर्मलक्षण.** प. १८४–१८५
(१६) **पापप्रतिघात–गुणबीजाधान** (प्रा०). प. १८५–१८९
(१७) **दर्शनसप्ततिका** (प्रा०). प. १८९–१९४
(१८) **प्रव्रज्याविधान** (प्रा०). गा. २७ प. १९४–१९७
(१९) **कर्मविपाक** (प्रा०). गा. १६८ प. १९७–२१०
(२०) **पिण्डविशुद्धि** (प्रा०). गा. १०३ प. २१०–२२०

(२१) जीवदयाप्रकरण गा ११२ प २२०–२३१
(२२) सुकोशलचरित्र गा १०५ प २३१–२४०

Beginning —

अह इत्तो वीसइमे जिणवरे वद्दमाणसमयंमि ।
विजओ नाम नरिंदो साएयपुराहियो जाओ ॥ १ ॥

(२३) एकविंशतिस्थानप्रकरण गा ६६ प २४०–२४७
(२४) पञ्चपरमेष्ठिनमस्कारविचार प २४७–२५०
(२५) नवपदप्रकरण (प्रा०) गा १४२ प २५०–२६४
(२६) श्रावककुलक प २६४–२६७
(२७) प्रत्याख्यानभाष्य (प्रा०) गा ४५ प २६७–२७१
(२८) वन्दनभाष्य (प्रा०) गा २५ प २७१–२७३
(२९) जीवविचार (प्रा०) गा ५१ प २७३–२७८
(३०) स्थविरावलि (प्रा०) गा ५० प २७९–२८३
(३१) ओघनिर्युक्त्युद्धार गा ५३ प २८४–२८६

Beginning —

पत्त पत्तावनघो पायट्ठवण च पायकेसरिया ।
पडलाइ रइत्ताण च गोच्छउ पायनिज्जोगो ॥ १ ॥

End —

आराहणाए जुत्तो सम्म काऊण सुविहिओ काल ।
उक्कोसं तिन्नि भवे गतूण लभिज्ज निव्वाण ॥ ५३ ॥

ओघनिर्युक्तिउद्धार ॥

(३२) नवतत्त्वभेद प २८७–२९२
(३३) नवतत्त्वप्रकरण गा ?१ प २९२–२९४
(३४) सम्यक्त्वभेदप्रकरण प २९४–२९५

Beginning —

चउसद्दहण–तिलिंग दसविणय तिसुद्धि पचगयदोस ।

७४ (१) सूत्रकृताङ्गसूत्र प १७५, १३"×?"
(२) ,, निर्युक्ति प १८

५७. (१) कर्मविपाक (प्रा०). गा. १६८ प्र. २५१; १४″×१¾″
(२) कर्मस्तव (प्रा०). गा. ५७
(३) ,, भाष्य (प्रा०). गा. २४
(४) षडशीतिप्रकरण (प्रा०). गा. १०४
(५) सूक्ष्मार्थविचारसार (प्रा०). गा. १५८
(६) शतकभाष्य (प्रा०). गा. २५

Beginning:—

नमिऊण वद्धमाणं क[इ]वयगाहाण सयगभासं तु ।
वोच्छं गुरूवएसा सरणत्थं अप्पणो चेव ॥

End:—

सुरदुगसेसं जाणसु नवअब्भहियं मुणेयव्वं ।
सयगसुभासयमेयं अभयपुरत्थं सया मुणसु ॥

शतकभाष्यं समाप्तं ॥

(७) शतकप्रकरण (प्रा०). गा. ११२
(८) सप्ततिकाप्रकरण (प्रा०). गा. ८३
(९) भवभावना (प्रा०). गा. ५३२
(१०) सङ्ग्रहणी (प्रा०). गा. ३७९
(११) प्रवचनसन्दोह (प्रा०). गा. ३५५
(१२) योगशास्त्र. श्लो० ४६४
(१३) श्राद्धदिनकृत्य (प्रा०). गा. ३४१
(१४) धर्मरत्नप्रकरण (प्रा०). गा. १४५
(१५) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा०). गा. ८०
(१६) चतुःशरण (प्रा०). गा. ६४
(१७) चतुर्विंशतिजिननमस्कार. गा. २५

Beginning:—

पढममुणिवर ! जणमणाणंद ! सुरनाहसंथुयचलण !
भरह–जणय ! जय पढमसामिय !
संसारवणगहणदव ! चत्तदोस ! अपवग्गगामिय !
लोयालोयपयसयर ! पयडियधम्माधम्म !
सुविहाणं तुह रिसहजिण ! वोज्जय निज्जियकम्म ! ॥ १ ॥

जेण दाणव–सिद्ध–गधव्व–विज्जाहर–किन्नरह मलिउ माणु नरनाहविंदह
हरि–रुद्द–चउराणणह सूर–चद–गोविंद–इदह ।
सो पसरतउ देव ! पइ निज्जिउ भड्डु कदप्पु
सुविहाण वु(तु)इ अजियजिण ! जसु एवड्डु माहप्पु ॥ २ ॥

End —

जे सुसावय साहु वरचित्त सुपसिद्धउ
सुपभवतूर(?)नमण निसिहि विरमि थिर करहि अणुदिणु ।
चउवीस वि जिणवरह सुप्पभायथुइ भणइ अणुदिणु
ते ससार–महोयहिहि उत्तारइ अप्पाणु
पावइ दुक्खक्खउ करवि सतिभद्दु कल्लाणु ॥ २५ ॥
चतुर्विंशतिजिनाना नमस्कारा समत्ता (समाप्ता) ॥

५६ (१) आचाराङ्गसूत्र प २–१४८, १४½"+२"
(२) ,, निर्युक्ति गा ३६७ प १४८–१७१
५७ कर्मग्रन्थचतुष्टय (चूर्णिसहित) प १७६, १३½"×२"
५८ (१) उपदेशमाला गा ५४० प ५२, १३"×२"
(२) धर्मोपदेशमाला गा १५२ प ५२–६८
(३) पञ्चकल्याणक गा १३४ प ६८–८२
(४) स्थानकप्रकरण (मूलशुद्धि) प ८२–१०२
(५) क्षेत्रसमास गा ८४ प १०२–१०९
(६) नवपदप्रकरण प १०९–१२७
(७) भावनाप्रकरण प १२७–१४६
(८) आराधनाप्रकरण प १४६–१५१
५९ (१) वार्तिक

Beginning —

हिताहितार्थसप्राप्त्यै etc

(२) वार्तिकवृत्ति by शान्तिसूरि प २६७, १४"×१½"

Beginning —

नम स्वत प्रमाणाय वच प्रामाण्यहेतवे ।

६० (१) नवपदप्रकरण गा १४० प १४
(२) जम्बूद्वीपप्रकरण (क्षेत्रसमास) गा ८९ प १५–२५
(३) चतु शरण गा २७५ प २५–२८

६६. **रावणवहो** (आश्वास ५–१३). प. ७८; १२″×२″

प. १२–रण्णो सिरिपवरसेणस्स **रावणवहे** महाकव्वे पंचमो आसासउ समत्तो।

End:—

भग्गाण अग्गलग्गं......रगाणणं पवरमणिवाहा तेतैतिस्य प. ?

६७. **गौतमन्यायसूत्रटीका** (? अपूर्ण). प. २–११९, १४″×२″

६८. (१) **दशवैकालिकनिर्युक्ति.** गा. ४५२ प. ३२; १५″×२″

(२) **ऋषभपञ्चाशिका** by **धनपाल.** गा. ५१ प. १–६

(३) **कर्मविपाक.** गा. १४३ प. १–१७

६९. **कल्पसूत्र** (त्रुटित). प. १२०, १३″×$1\frac{1}{2}$″

७०. **किरातार्जुनीय** (जीर्ण. सर्ग १७). प. १३५; १६″×२″

७१. (१) **बृहत्सङ्ग्रहणी.** गा. ५२८ प. ६–३२; १५″×$2\frac{1}{2}$″

(२) **कर्मस्तव.** गा. ५७ प. ३२–३६

(३) **कर्मविपाक.** गा. १६८ प. ३६–४६

(४) **शतकप्रकरण.** गा. १११ प. ४६–५३

(५) **कर्मग्रन्थ.** गा. ९१ प. ५३–५९

(६) **चित्तसमाधिप्रकरण.** गा. ३५४ प. ६०–८३

Beginning:—

अन्नाणतिमिरसूरं संपावियपरमपस............
उवसग्गह सहणवीरं नमिउं जोईसरं वीरं ॥
सुत्ताणुसारउ हं समासउ सुललियाहिं गाथाहिं।
चित्त......................................

End:—

समाहीसंवेगकरो गुरूवएसेण।
चंदप्पहसूरीहिं परोवयारम्मि भूरीहिं ॥ ४७ ॥
पुव्वकइपुंगवेहिं सक्कयबद्धो वि पाइ............
.........णं अबलाणं मुद्धाण अणुग्गहट्ठाए ॥
...............संवच्छरम्मि वइसाहे।
[आ]सावल्लिए पुरीए णिम्मवियं पगरणं एयं ॥ ५४ ॥
चित्तसमाधिप्रकरणं समाप्तमिति। गा. ३५४ ॥

(७) ऋषिमण्डलस्तव गा २६९ प ८३–१०२

Beginning —

रिसिमडलस्स गुणमडलस्स तव–नियममडलधरस्स ।
ससारमडलविहाडयस्स थय(व)मुत्तम वोन्छ ॥ १ ॥

End —

एव मय–मयणदोसरहिया थुया मए सुरसहस्समहिया रिसउ ।
परिसाए देंतु वोहिं मज्झ य सिद्धिवसहिं उवविहेंतु ॥ २६९ ॥

रिसिमडलस्तव समाप्त ॥

(८) आराधना	[१]	गा ४२	प १०२–१०५
(९) ,,	[२]	गा, ३९	प १०५–१०८
(१०) ,,	[३]	गा ४९	प १०८–१११
(११) ,,	[४]	गा १०७	प ११२–१२०
(१२) ,,	[५]	गा ९८	प १२१–१२६

Beginning —

मणिरहकुमारसाहू कामगइदो वि मुणिवरो भयव ।
वइरगुत्तो य मुणी सयभूदेवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

End —

तत्थ न जरा न मच्चू न वाहिणो नेय सव्वदुक्खाइ ।
अच्चतसासय चिय भुजति अणोवय(म) सोक्ख ॥ ९८ ॥

पचन्याराधना समाप्तेति । एव ३२४ ॥

(१३) सूक्ष्मविचारसार	गा १५३	प १२७–१३८
(१४) आगमिकविचारसार	गा ९४	प १३८–१४५
(१५) वोच्छेदगण्डी	गा १७१	प १४६–१५८
(१६) नवतत्त्वप्रकरण	गा १५०	प १५९–१६९
(१७) ध्यानशतक	गा १०६	प १६९–१७७

Beginning —

वीर सुक्कझाणग्गिदड्ढकम्मिंधण पणमिऊण ।
जोगीसर सरण्ण ज्झाणज्झयण पवक्खामि ॥ १ ॥

End —

पचुत्तरेण गाहासएण ज्झाणमयय समुद्दिट्ठ ।
जिणभद्दखमासमणेहिं कम्मविसोहीकर जइणो ॥ १०५ ॥

ज्झाणसय समत्त ॥

(१८) **वृहत्षट्स्थानक.** गा. १७३ प. १७७–१८९

Beginning:—

कयवीरजिणपणामो भणियाण पुव्वसूरीहिं ।
सावयधम्मगयाणं केसिं चि पयाण परमत्थं ॥ १ ॥

End:—

इय पुव्वसूरिविरइयगाहाजुयलस्स विवरियं किं पि ।
मुणिवरसिरिजिणेसरसूरीहिं अणुग्गहट्ठाए ॥ १७२ ॥
तप्पायपउमछप्पयमुणीससूरिअभयदेवसूरीहि ।
दुरवगममित्थ सुगमं विहियं नियसीसवयणेण ॥ १७३ ॥
वृहत् षट्स्थानकं समाप्तं । श्लो० २०२

(१९) **सुकोशलचरित्र.** गा. १०७ प. १८९–१९६

Beginning:—

अह पत्तो वीसइमे जिणवरे वट्टमाणसमयंमि ।
विजओ नाम नरिंदो साएयपुराहिवो जाओ ॥ १ ॥

Colophon:—

संवत् १२१३ भाद्रपदवदि ११ भौम अद्येह...........

७२. (१) **वृहत्सङ्ग्रहणी.** गा. ५२३ प. २–४८
(२) **कर्मस्तव.** गा. ५७ प. ४८–५४
(३) **कर्मविपाक.** गा. १६८ प. ५४–७०
(४) **शतक.** गा. १११ प. ७०–८२
(५) **सप्तति.** गा. ९२ प. ८२–९१
(६) **योगशास्त्र** (प्रकाश १–४) by **हेमचन्द्र.** प. ९२–१३५
(७) **प्रवचनसन्दोह.** प. १३६–१६३
(८) **शालिभद्रचरित्र** (प्रा.). त्रुटित प. १६८–१९८

End.—

इय परमपवित्तं सालिभद्दस्स एयं
चरियमइविसिट्ठं जे पढंति मणुस्सा ।
तह य अणुगुणंति जे य वक्खाणयंति
नर–सुरवरसोक्खं भुंजिउं जंति मोक्खं ॥ १८० ॥
सालिभद्दचरितं समाप्तमिति ॥

(९) **देवकीसुतचरित्र** (प्रा.). गा. ९७ प. १९८–२०७

Beginning —

नमिऊण चलणजुयल नेमिनिणिदस्स लोगनाहस्स ।
देवइसुयाण चरिय नामग्गहण पवक्खामि ॥ १ ॥

End —

इय देवइसुयचरिय जो पढेइ सुणेइ जो उ भावेण ।
सो पावइ परमफउ इह लोए उत्तिम सोक्ख ॥ ९७ ॥
देवइ[सुय]चरित समाप्त ॥

(१०) वज्रस्वामिचरित्र (अप) प २०७–२३४

Beginning —

अह जंण ! निसुणिज्जउ कन धरिज्जउ वइरसामिमुणिवर-चरिउ

End —

घत्ता । मुणिवरवरदत्ति गणहरभत्ति वइरसामिगणहर-चरिउ ।
साहिज्जहु भाविं सुयहु पार्नि जिं तुह यणु नियगुणभरिउ ॥ ९९ ॥
चरिउ सुसारउ भविय पियारउ वइरसामिगणहर-चरिउ ।
जो पढइ कियायरु गुण रयणायरु सो लहु पावइ परमपउ ॥ ध्र ॥
वइरसामिसंधि. समाप्त ।

(११) अजित-शान्तिस्तव गा ४० प २३४–२४२

(१२) गुरुगुणकुलक गा २५ प २४२–२४५

End —

इय नियगुणगरुउ कुलय पज्जुन्नसूरिणा रइय ।
सवणंजलीहिं सुयणा ! अमय व कुणतु कठगय ॥ २४ ॥

Colophon —

सवत् [१२]७८ वर्ष माघवदि ८ भौमे ।

(१३) ऋषभपञ्चाशिका प २४५–२५०

७३ (१) अनेकार्थसङ्ग्रह (त्रुटित) by हेमचन्द्र.

प २२–८०+९६–११६

(२) कर्मस्तव (प्रा) गा ५८ प २३१–२३४

(३) सूक्ष्मार्थविचारसार (प्रा) गा १५७ प २३४–२४७

(४) षडशीतिप्रकरण (प्रा) गा ९१ प २४७–२५३

(५) आत्मानुशासन श्लो० ७७ प २५३–२५८

(६) स्थविरावलि (प्रा) गा ५० प २५८–२६२

(७) क्षेत्रसमास (त्रुटित). प. २६२–२६५

(८) आतुरप्रत्याख्यान (प्रा. त्रु.). प. ३२३–३२५

(९) चतुःशरण (प्रा.). प. ३२५–३२६

(१०) पद्मावत्यष्टक. प. ३२६–३२८

Beginning:—

श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमाला ।

End:—

देवी पद्मावती नः प्रहसितवदना या स्तुता दानवेंद्रैः ॥ ९ ॥

पद्मावत्यष्टकं समाप्तं ।

(११) पञ्चमी(श्रुतज्ञान)स्तोत्र. प. ३२८–३२९

Beginning:—

विगयमय-मयणमुणिवइपणिवइयं नरेसु सुकयपूयं ।

पणमित्तु सुयनाणं तस्सेव संथवं भणिमो ॥ १ ॥

End:—

सुर-नरवर-खयरेहि थूइयं भाविएहिं ।

सरह भवियसत्था! होहि या जेण सुत्था ॥ २२ ॥

पंचमीस्तोत्रं समाप्तं ।

(१२) धर्मसूरिस्तुति. प. ३२९–३३१

Beginning:—

जय तिहुयणसूरिमंडण ! जय सियसियजसपसरधवलियत्थि ।

जय सिद्धत्थनराहिवनंदण ! जय गुणमणिनिहाण ! ॥ १ ॥

End:—

इय कहियपरसपयहेउ धम्मसूरीहिं पणयपयकमलं ।

तुह संथवं पढंता लुठंतु सिवरमणउच्छंगे ॥ २४ ॥

धर्मसूरिस्तुतिः समाप्ता ।

(१३) कल्याणकस्तोत्र. प. ३३१–३३२

Beginning:—

पुरंदरपुरस्पर्धि वर्धितर्द्धिमहोदयं ।

भूतलं तीर्थतीमर्हत्पंचकल्याणिकीं स्तुमः ॥ १ ॥

End:—

जिनगृहमिह देवी पात्वसौ भव्यलोकं ।

तनययुगलमंबा बिभ्रती वासरादौ ॥

(१४) जीवोपालम्भकुलक same as aforesaid

धम्मोवएसजुत्त उवएस etc

(१५) गुरुगुणकुलक same as aforesaid प ३३३–३३४

Beginning —

गुरुवियणविहुरेण वि जिणसासणभाविएण सत्तेण

(१६) उपदेशकुलक same as afore प ३३४–३३५

Beginning —

जम्म जरा मरणजले नाणाविहवाहि-जलयराइन्ने

End —

देविंदसाहुमहिय सिवसोक्ख जेण पाविसि ॥ २२ ॥

(१७) कुलक (निसाविरामे) गा २१ प ३३५–३३७

(१८) उपदेशकुलक गा १२ प ३३७–३३८

Beginning —

ससारम्मि असारे नत्थि सुह वाहि–वेयणापउरे ।

(१९) पार्श्वनाथमहास्तव गा ३८ प ३३८–३४०

Beginning —

धरणोरगद्र-सुरपति-विद्याधरपूजित जिन नत्वा ।

क्षुद्रोपद्रवशमन तस्यैव महास्तव वक्ष्ये ॥

(२०) स्नात्रकुसुमाञ्जलि (स प्रा अप) प ३४०–३४१

Beginning —

मुक्तालकारविकारसारसौम्यत्वकातिकमनीय ।

सहजनिजरूपनिर्जितजगन्नय पातु जिनबिंब ॥ १ ॥

(२१) पर्यन्ताराधनाकुलक (प्रा) गा ६९ प ३४१–३४५

(२२) धर्मघोपसूरिस्तोत्र प ३४६–३४८

Beginning —

मणवछियसुहकरणो दालिद्दहरणो दालिद्द-रोग सोगाण ।

तिहुयणमगलनिलओ पासजिणो कुणउ कल्लाण ॥ १ ॥

त भवियहु जयउ सु पासजिणिंदु त पणमहु धमघुपसूरिमुणिंदु ॥ २ ॥

त आपणु आपणु देसिहि सुहहि नारि

त प्रभु वदि फलु लिज्जइ ससारि ।

त सुभर भोली लवी वीणी सुरठिणि नाल

त जुवण नयणिहि जघण विसाल ॥

End —

त जिणि वोहिउ तुट्टउ अम्हइ **भट्टियराउ**
त काराविउ **नेमिजिणराय**–विहारु ।
चउविहसंघह सासणदेवी रक्ख करंति
त इणिपरि **जिणहरि** रमणि वुलंति ॥ २६ ॥

(२३) **धर्मसूरिस्तवन.** प. ३४८–३५०

Beginning:—

पहिलउं पणमउं **वीरजिणिंदु** पणयसुरासुर-खयरनरिंदु ।
पाय-पउमु सुमरिव(वि ?) सुयदेवि **धम्मसूरि**-गुण गायसु के वि ॥ १ ॥
सायंभरिनरवइनयचलणु पणमहु **धम्मसूरि** मुणिरयणु ।
गोयमसामिसरिसु कलिकालि मूढ ! म हारहु नरजंमु आलि ॥ आंचली ॥ २ ॥

End:—

चउविह संघ दियउ आसीस अम्ह गुरु जीवउ कोडि वरीसु ।
सासणदेवि पूरवउ जगीस तुम्ह तूसउ **जिणवर** चउवीस ॥ २७ ॥

(२४) **पार्श्वजिनजन्मकलश.** प. ३५०–३५१

Beginning:—

अरि रि ! भवियहु ! भावु नियचित्ति य
पयडेविणु वयणु महु सुणहु ।
नियचित्तु निच्चलु परमेसरु
पासजिण–जंमकलसु हउं भणिसु निम्मलु ॥
दुट्ठ कुट्ठ खय खास खस अट्ठुतर सय रोग
नामगहणि सिरि**पास**जिण त्रड त्रड त्रुट्टहि रोग ॥ १ ॥

End:—

पणयनरिंदा वदियइंदा **धमसूरि**–पय पणमेवि
त गणधर–सारु नाणाधारु **आणंदसूरि** सुयदेवि ।
तसु सिसु पभणइ भवियउ न्हावउ तिव तुम्हि **पास**जिणिंदु
तुम्ह रिद्धि वृद्धि मंगल–समृद्धिउ श्रेउ करउ क(ध)रणिंदु ॥

(२५) **दशविधप्रत्याख्यान** (प्रा.). प. ३५१–३५३

७४. (१) **गाथा.** २५०–३८८ प. २३४–२४४; १७″×२¼″
(२) **श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र** (प्रा.). प. २५०–२५६
(३) **प्रकीर्णपत्र** (प्रा.). प. २५७–२५८

(४) अजित-शान्तिस्तोत्र (प्रा) गा ४४ प २५८–२६४
(५) क्षेत्रसमास (प्रा) गा ९१ प २६४–२६८
(६) पिण्डविशुद्धि (प्रा) }
(७) धर्मोपदेशमाला (प्रा) } प २६९–२८१

Colophon —

सवत् १३५४ वर्ष पोसवदि १२ श्रीश्रीमालवशे सा० वाहडात्मज सा० रासलपुत्रिकया मोहिणिनाम्न्या

७५ (१) आराधना } १४"×१$\frac{3}{4}$"
(२) प्रत्याख्यान (प्रा) } अव्यवस्थित
(३) जम्बूद्वीपप्रकरण } त्रुटित

Colophon —

श्रीभद्रेश्वरसूरिश्रीविजयचद्रसूरिश्रीगुणश्रीमहत्तरासत्क श्रीपद्मश्रीमहत्तराया. ॥

७६ (१) ओघनिर्युक्ति (प्रा) गा ११५४ प १–८४, १४"×१$\frac{3}{4}$"
(२) पिण्डनिर्युक्ति (प्रा) ग्र ७०७ प ८४–१३५

Colophon —

सवत् १२५९ चैत्र

॥ मगल महाश्री ॥

No. III

Sangha Bhandāra. (सङ्घभंडार)

फोफलिया वाडा, वखतजी शेरी.

---

[९९] १. (१) बृहत्कल्प (उ. ६). प. १–१३; ३२½"×२"

(२) „ भाष्य. प. १४–२१७

[९८] २. (१) त्रिषष्टिश. पु. चरित (द्वितीय पर्व). प. १–११९

(२) पाक्षिकसूत्रवृत्ति by यशोदेव. प. १–९१; २९"×२"

End:—

समाप्ता चेयं शास्त्रानुसारिणी पक्षप्रतिक्रमणवृत्तिः । कृतिरियं श्रीयशोदेवसूरिभिः ।

Colophon:—

संवत् १३२७ वर्षे माघशुदि ९ बुधे मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु । भद्रमस्तु ।
ग्रंथाग्रं २७००

On the board:—

पाक्षिकसूत्रवृत्तिः श्रीरत्नाकरसूरीणां श्रीतपागच्छे ।

[८८] ३. दमयन्तीकथा (चम्पू) by त्रिविक्रम. प. १३७

End:—

इति श्रीत्रिविक्रमभट्टविरचितायां दमयंतीकथायां सप्तम उच्छ्वासः समाप्तः ।

Pras'asti:—

स्वस्ति श्रीनृपविक्रमेण सततं पात्रप्रदानोदका-
मंदादेशविशी(ती)र्यमाणभुजसद्भावेन विद्याविदा ।
उद्दाम्नाहितहस्तिसिंहतरसा निष्पादितानां पुरा
वर्षाणामखिलत्रयोदशशती संख्या व्यतिक्रांतितः ॥ १ ॥

चतुरधिकितचत्वारिंशवर्षेञ्जयुक्ते
तदनु महति मासे शुक्रपक्षेजिताह्नि ।
गुरुवरभगवारे स्वातिधिष्ण्ये तुलास्थे
शशिनि गिरिशयोगे वर्तमाने बवे च ॥ २ ॥

मरालवारस्फुटवृत्तयुक्तां सल्लक्षणामंह्रिविभागसीम्नि ।
सालंकृति शब्दविचारणायां नलोपनीतक्रियया सुशोभां ॥ ३ ॥
सिद्धेश्वरो नागरविप्रवर्यस्तदात्मजः पंडितसाल्हणोस्ति ।
तदंगजः पंडितलिम्बदेवो भैमी लिखित्वा स तदा समापत ॥ ४ ॥

पृथ्वीभृता न मथितान्न जडस्वरूपाद् दैत्यासरानपहृतामृतधामरत्नात् ।
श्रीप्रश्नवाहनकुलाज्जलराशिकल्पात् कल्पद्रुमोपमगुणः पृथुरस्ति गच्छः ॥ १ ॥

यः श्रीहर्षपुरीय इत्यभिधया ख्यातः क्षमामंडले
निःशेषास्वपि दिक्षु विस्तृतमहाशाखोपशाखाशतः ।
संसेव्यः सुमनोभिरीप्सितफलप्रामैः परं कारणं
छायासीनसमस्तजंतुजनितांतस्तापोपशांतिक्रियः ॥ २ ॥

तत्र श्रीजयसिंहसूरिरभवन्निःशेषविश्वंभरा-
भोगालंकरणक्षमैः क्षणशरच्चंद्रांशुगौरैर्गुणैः ।
उन्मीलन्नवकुंदगुच्छविशदस्वच्छस्वकीयव्रत-
व्यापारार्पितचित्तवृत्तिरसकृद्दत्तप्रमोदः सतां ॥ ३ ॥

एतस्मादपि शिष्यरत्नमनघं तत् किंचिदुर्वीस्तरा-
मुत्पन्नं परमप्रमोदजनकं निःशेषविद्वत्ततेः ।
यस्यात्यद्भुतभूरिनिर्म्मलगुणस्तोमस्तुतौ जिल्मतां
ब्रह्मापि व्रजति क्षणेन गुणिनः कान्यस्य वार्ता पुनः ॥ ४ ॥

रूपं विनिर्जितमनोभवमूर्त्तिशोभं वाणी तु चंदनरसादपि दत्तशैत्या ।
अर्कोपलादपि मनो विमलस्वरूपं यस्य प्रशस्यपदवीं किमु न प्रपेदे ? ॥ ५ ॥

अत्यद्भुतानि जिनपुंगवशासनस्य श्लाघाकराणि चरितानि घनानि यस्य ।
श्रुत्वा स्वचेतसि चिरं परिभावयंतः संतो जनाः परमविस्मयमुद्वहंति ॥ ६ ॥

यः कश्चिदप्यादरविप्रमुक्तः मुक्तः क्वचिद् धर्म्ममयक्रियायां ।
राज्ञापि तेन त्वरितं यदाज्ञा शेषेव शीर्षे निहिता सहर्षं ॥ ७ ॥
यस्योपदेशादखिलस्वदेशे सिद्धाधिपः श्रीजयसिंहदेवः ।
एकादशीमुख्यदिनेष्वमारीमकारयच्छासनदानपूर्वां ॥ ८ ॥

यस्य संदेशकेनापि पृथ्वीराजेन भूभुजा ।
रणस्तंभपुरे न्यस्तः स्वर्णकुंभो जिनालये ॥ ९ ॥
दाने तपसि पूजायां कल्याणकमहोत्सवे ।
येन प्रवर्त्तितो लोकः प्रायेणाष्टाह्निकासु च ॥ १० ॥

प्रमादरूपस्फुरदंधकारप्रच्छादिते वर्त्मनि संयमस्य ।
उद्यद्विवेकोद्यमदीप्तिजालैरुद्द्योतमादित्य इवाकरोद् यः ॥ ११ ॥

श्रीवीरदेवविदुषो वरमंत्रविद्यालाभेन यः समभवत् सुमहाप्रभावः ।
तस्य त्वभूदभयदेव इति प्रसिद्धं नामा[प्यभयदायि] जनश्रुतीनां ॥ १२ ॥

श्रीहेमचद्र इति सूरिरभूदमुष्य शिष्य शिरोमणिरदोषमुनीश्वराणा ।
यस्याधुनापि चरितानि शरच्छशाकच्छायोज्ज्वलानि विलसति दिशा मुखेषु ॥१३॥

एकैक जिनशासनोन्नतिकर कार्यं किमप्यद्भुत
तत् ससाधितवानसाध्यमपि य॰ सद्बुद्धिपाथोनिधि॰ ।
यद् वक्तु वचसास्तु दूरतरत शक्य न चेतस्यपि
ध्यातु केनचिदेव देवगुरुणाप्यन्यस्य वार्तैव का ? ॥ १४ ॥

सकलनिजधरित्रीमध्यमध्यासिताना जिनपतिभवनाना तुगशृगावलीषु ।
अनघयदुपदेशात् सिद्धराजेन राज्ञा स्फुरदविरलभास स्थापिताः स्वर्णकुम्भा ॥१५॥

साधु-श्राद्धजनस्य दुर्जनजनात् सजायमाना परा-
भूतिर्भूपतिवल्लभादपि मदेनाधाद् ।
शक्त्या येन निवारिता जिनगृहाद्यनेषु
शुद्धारा जिनसद्मना च जरता जाता द्यया ॥ १६ ॥

आरुह्य बुद्धिमधमक्षतयानपात्रमप्युद्यमप्रबलमारुतवद्धवेग ।
यः सगम सितपटस्य गुरोरवाप्य जैनागमार्णवतट झटिति प्रयातः ॥ १७ ॥

येनोपदेशमाला चक्रे भवभावना च वृत्तियुता ।
अनुयोगद्वाराणा शतकस्य च विरचिता वृत्ति ॥ १८ ॥

मूलावश्यकटिप्पनक विशेषावश्यकीयवृत्त्याख्य ।
येन ग्रथितग्रथस्य लक्षमेक मनाग्नन ॥ १९ ॥

तस्मादभूद् विजयसिंह इति प्रसिद्ध
सूरिः सुधाशुकरगौरयश समृद्ध ।
बाल्यात् प्रभृत्यपि विवेकफलानिशात
चेत सदैव समजायत यस्य शात ॥ २० ॥

धर्म्मोपदेशमालाविवरणमासीचिरतन तनुक यत् ।
तत् तेन सविस्तरमारचित रसिकलोकमुदे ॥ २१ ॥

साहाय्यमत्र चक्रे गणिरभयकुमारसज्ञितो विद्व ।
तस्यैव शोधनविधौ जाता मुनिपुगवा सर्व्वे ॥ २२ ॥

ग्र॰ श्लोक १४४७१ ॥ मगल महाश्री ॥

यस्याः क्षीरपयोनिधिर्निवसन हारस्रजस्तारका-
स्ताडके शशि भास्करौ सुरधुनी शीर्षपट्ट-पुण्ड्रस्थितिः ।
सा कीर्त्तिनरिनर्त्ति यावदमला वीरस्य विश्वत्रयी
रंगे तावदमदद्दुदुमितुआ धत्तामसौ पुस्तकः ॥ १ ॥

[१००] ६. उपदेशकन्दलीवृत्ति. मू. आसड, वृ. बालचन्द्रसूरि.
प. २३३; ३०"×२"

End:—

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तकं ठ. राहटेन लिखितं । शुभं भवतु ग्रं० ७६००

On the board:—

उपदेशकंदलीवृत्तिपुस्तकं महाजनीश्रेष्ठिकर्म्मानत्कं । पौषधशालायां समर्पितं श्रीधर्मदेवसूरीणां । Later added श्रीउदयसागरसूरीणां ।

[९५] ७. मुनिसुव्रतस्वामिचरित (प्रा.) by श्रीचन्द्रसूरि.
प. ४५१; २६"×२"

Beginning.—

नमः सर्वज्ञाय ।

परमपुरिसो अणाई विहू अणंतो अणंगनिद्दहणो ।
चउराणणो तमहरो सिरीनिवासो जिणो जयइ ॥ १ ॥

End:—

इय सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरिए सिरिसिरिचंदसूरिविरइए नवमं भवग्गहणं सम्मत्तं ॥

मुणिसुव्वयमोक्खाओ गएहिं छहिं वाससयसहस्सेहिं ।
नमिनाहो उप्पन्नो पंचहिं लक्खेहिंतो नेमी ॥ ६९ ॥
नेमिजिणाउ पासो उप्पन्नो इय गएहिं वासाणं ।
तेसीए सहस्सेहिं सए अट्ठमेहिं च ॥ ७० ॥
अड्ढाइज्जसएहिं गएहिं वासाण पासनाहाउ ।
उप्पन्नो वीरजिणो जस्सेयं वट्टए तित्थं ॥ ७१ ॥
तस्स अपच्छिमतित्थाहिवस्स तित्थे पयट्टमाणम्मि ।
सिरिपन्हवाहणकुले गच्छे हरिमउरपतवम्मि ॥ ७२ ॥
सिरिजयसिंहो सूरी सयंभरीमंडलम्मि सुपसिद्धो ।
पंचविहायारसमायरणउ एओ गुणणिही जाओ ॥ ७३ ॥
ताण विणेओ गुणरयणसायरो अभयदेवसूरि त्ति ।
उवसमपहाणयाए जेण सुगराण वि मणो हरियं ॥ ७४ ॥
सुरगुरुसरिसमई वि हु जस्स समग्गे वि गुणगणे गहिउं ।
नेय समत्थो किं पुण ते वोतुमहं खमो जिम्हो ? ॥ ७५ ॥

असरिसगुणाण राएण परवसीहूयमाणसो तह वि ।
तेसिं गुणमाहप्प मण पि कित्तेमि सत्तीए ॥ ७६ ॥
गहयगुणे अणुसरण कुणमाणे पासिऊण व पवन ।
तुगत्तण सरीरेण जस्स अघब्भुय भुवणे ॥ ७७ ॥
रूवेण निज्जिउ व्व मयरद्धओ महासुभद्दो ।
नियडो न कयाइ वि जस्स सठिओ विट्ठिमविमुक्को ॥ ७८ ॥
निव्वाणत्थगिरिसिरतिरोहिए दिणयरम्मि व जिणिंदे ।
पुव्वमुणि-मयकमहे लोगतरपट्ठिए सते ॥ ७९ ॥
कलिकाल-निसापसरियपमाय-चलधयारपडलेण ।
सजममग्गे पच्छाइयम्मि पाएण इह भरहे ॥ ८० ॥
जेण तव-नियम-सजमसमुज्जएण महानिरीहेण ।
विप्फुरिय विमलमणिप्पइवक्प्पेण [पद्द]त्तो ॥ ८१ ॥
तह कह वि अणुट्ठाण मुक्कसाय अणुट्ठिय जेण ।
परपक्ख सपक्खेसु वि मण पि जह होइ न विरोहो ॥ ८२ ॥
एगो य चोलपट्टो तह पच्छायणपडी वि एका य ।
नियपरिभोगे जस्सासि सव्वया अइनिरीहस्स ॥ ८३ ॥
देहे वत्थे सुयसा वि जस्स मलविहमुव्वहतस्स ।
अब्भितरकम्म-मलो स भयभीउ व्व नीहरइ ॥ ८४ ॥
घयविगइ मोत्तूण पचक्खायाओ सेसविगईओ ।
सव्वाओ जेण जावजीव रसगिद्धिरहिएण ॥ ८५ ॥
निज्झरणत्थ कम्माण जेण दिणतइयजामसमयम्मि ।
गिम्हे भिक्खा भमिया पढमगुणट्ठाणियगिहेसु ॥ ८६ ॥
भिक्खाविणिग्गय ज सोऊण सावया निय नियनिएएसु ।
होंति गिहेसुवउत्ता भिक्खादाणाहिलासेण ॥ ८७ ॥
ज नियगिहम्मि पयडागयमत्ता छउमदिट्ठिया वि नरा ।
आमणसेट्ठिपमुहा पडिलाभति य सहत्थेण ॥ ८८ ॥
गामे वा नगरे वा सो कत्थइ जत्थ सठिओ जाव ।
ताव तमवदिऊण न तत्थ पाए जणो भुत्तो ॥ ८९ ॥
सिरिवीरण्वतणओ ठकुरसिरिजल्लउ सिरि जयपसिद्धो ।
गाउयपचम(य)मज्झे अवदिउ ज न भुनतो ॥ ९० ॥

सावयलोओ कल्लाणएसु अट्ठाहियासु सविसेसं ।
गामेसु य नयरेसु य बहू पयट्टाविओ जेण ॥ ६ ॥
नियनाणेण केणइ तह वेमाणियसुरोवएसेण ।
परलोयगमणसमयं नियय नाऊण आसन्नं ॥ ७ ॥
नीरोगम्मि वि देहे कमेण काऊण कवलपरिहारं ।
खविऊण सुहं सयलं जेण पवन्नो अभत्तट्ठो ॥ ८ ॥
जस्सुत्तिमट्ठगहणं सोऊणं गरुयखेयमरियमणा ।
परतित्थिया वि पइदिणमुवेंति पासे सयलनयणा ॥ ९ ॥
गुज्जरनरिंदनयरे सो को वि न अत्थि रायपभिइजणो ।
अणसणठियाण जो तेसिमागओ नेय पासम्मि ॥ १० ॥
सिरिसालिभद्दसूरिप्पमुहेहिं गमयगभयसूरीहिं ।
जस्स समीवे गतूण सूरिय बहु ससोएहिं ॥ ११ ॥
मासम्मि भद्दवए [वट्टते] तेरसम्मि उववासे ।
सोहियसावयवरभवणमज्झओ नीहरेऊण ॥ १२ ॥
पाययलेहिं लीलाए वट्टहत्थेहिं अखलियगईहिं ।
कस्स वि अन्नस्स करे अविलग्गतेहिं सयमेव ॥ १३ ॥
नरनाहमाणणिज्जो निवनयरनिवासिनेगमगणाण ।
सव्वेसिं पि पहाणो सगिहड्ढिओ सीयओ सेट्ठी ॥ १४ ॥
जस्स पय–पउमदसणकयाहिलासो समाहिमलहंतो ।
दक्खिन्नमहोयहिणा परोवयारेक्करसिएण ॥ १५ ॥
गतूण जेण पदाविऊण विहिओ समाहिसपन्नो ।
धम्मवए दमाण कराविओ वीससहस्साइं ॥ १६ ॥
गुज्जरदेसम्मि समग्गगाम–नगराइवासिसड्ढजणो ।
जस्सुत्तिमट्ठसवणे पाएण समागओ तत्थ ॥ १७ ॥
अह सगचालीसदिणाइं पालिऊण समाहिणाणसणं ।
धम्मज्झाणपरायणचित्तो जो परभवं पत्तो ॥ १८ ॥
बहुभूमिग–बहुकलस अणेगसियधयवडेहिं रमणिज्जं ।
वरसिरिगवडविणिम्मियविमाणमारोहिऊण तओ ॥ १९ ॥
निहारिय सरीरं जस्स बहिं सयलसिरियसंघेण ।
एक्केक्क गिहरक्खगमणुयं मोत्तूण सेसजणो ॥ २० ॥

नीसेसो निवनयरस्स निग्गओ जस्स दंसणनिमित्तं ।
भत्तीए कोउगेण य मग्गेसु अलद्धसंचारो ॥ २१ ॥
सबए(प)मयाउलेहिं सव्वाओज्जेहिं वंदिहिं ।
सव्वेहिं वियंभियसद्दवहिरिए अंवराभोए ॥ २२ ॥
पायारपच्छिमट्टालए ठिओ परियणेण सह राया ।
जयसिंहो पेक्खंतो जस्सिड्ढिं नीहरंतस्स ॥ २३ ॥
तं अच्छरियं दट्ठुं नरिंदपुरिसा परोप्परं वेंति ।
मरणमणिट्ठं पि हु इट्ठं मन्नइ एइविभूईए ॥ २४ ॥
रविउदयाउ आरब्भ निग्गयं तं विमाणमवरन्हे ।
पत्तं सक्कारपए समणुपयं लोयकयपूयं ॥ २५ ॥
पूइज्जंते सिउपट्टंसुयपमुहपवरवत्थाणं ।
मिलियाइं कोडियाणं तया सयाइं अणेगाइं ॥ २६ ॥
सिरिखंडविमाणेणं तेणेव समं सरीरसक्कारो ।
जस्स कओ लोएणं तह उवरि पुणो वि खित्ताइं ॥ २७ ॥
कडा(ट्ठा)इं अगर-सिरिखंडसंतियाइं घणो घणसारो ।
निव्वाणाए चियाए जणेण गहिया उ तओ रक्खा ॥ २८ ॥
रक्खाए वि अभावे गहिया तट्ठाणमट्टिया तत्तो ।
ता जाव तत्थ जाया अनुमाणा वियडखड्डा ॥ २९ ॥
तीसे रक्खाए मट्टियाए अणुभावओ सिरोवाहा ।
वेलाजर-एगंतरजराइरोगा पणस्संते ॥ ३० ॥
भत्तिवसेणं न मए मणं पि इह भासियं मुसा किं पि ।
जं पच्चक्खं दिट्ठं तस्स वि लेसो इमो भणिओ ॥ ३१ ॥
नियतेयविसेसेणं पुरिसोत्तिमहिययरंजणो जाओ ।
कोत्थुहमणि व्व तत्तो सूरी सिरिहेमचंदो त्ति ॥ ३२ ॥
जगु(जुग)वट्टमाणपवयणपारगओ वयणसत्तिसंपन्नो ।
नियनामेव भगवई जीहग्गगया कया जेण ॥ ३३ ॥
मूलग्गंथि-विसेसावस्सय-लक्खण-पमाणपमुहाण ।
सेसाण वि गंथाणं पढियं जेण द्धलक्खं च ॥ ३४ ॥
रायामच्चाईण वि महिड्ढियाणं जणाण आएज्जे ।
जिणसासणप्पभावणपरायणो परमकारुणिओ ॥ ३५ ॥

नवजलहरगहिरसरे धम्मुवएसति च दिंवए जम्मि ।
जिणभवणाओ वहिम्मि वि ट्ठिओ जणो सुणइ फुडसद्द ॥ ३६ ॥
वक्खाणलद्धिजुत्ते जम्मि गुणतम्मि सत्थवक्खाण ।
पाएण जडमईण वि जणाण वोहो समुप्पन्नो ॥ ३७ ॥
उवमियभवप्पवचा वेरग्गकरी कहा कप्पा ।
आसि वक्खाणयसिद्धेण जा पुन्न मा कठोर त्ति ॥ ३८ ॥
वक्खाणिया सहाए पाएण न केणई चिर काल ।
जस्स मुहनिग्गयत्था मुद्धाण वि सा तह कह चि ॥ ३९ ॥
जाया हियग्गयत्था अ भत्थेऊण तेहिं जह एसा ।
चवरुवरि तिन्नि वरिसे नियसुया तस्सेव य मुहाउ ॥ ४० ॥
तद्दिणपभिइ पयारो जाओ पाएण तीए सव्वत्थ ।
जे तेण सय रइया गथा ते सपइ कहेमि ॥ ४१ ॥
सुत्तमुवएसमाला–भवभावणपगरणाण काऊण ।
गथसहस्सा चउदस तेरस वित्ती कया जेण ॥ ४२ ॥
अणुओगदाराण जीवसमासस्स तह य सयगस्स ।
जेण च्छ सत्त चवरो गथसहस्सा कया वित्ती ॥ ४३ ॥
मूलावस्सयवित्तीए उवरि रइय च टिप्पण जेण ।
पचसहस्सपमाण विसमट्ठाणावबोधयर ॥ ४४ ॥
जेण विसेसावस्सयसुत्तस्सुवरिं सवित्थरा वित्ती ।
रइया परिप्फुडत्था अडवीसमहस्सपरिमाणा ॥ ४५ ॥
वक्खाणगुणपसिद्धिं सोऊण जस्स गुज्जरनरिंदो ।
जयसिंहदेवनामो कयगुणिजणमणचमक्कारो ॥ ४६ ॥
आगतूण जिणमदिरम्मि सयमेव सुणइ धम्मकह ।
जस्सुवउत्तचित्तो सुइर परिवारसजुत्तो ॥ ४७ ॥
कइया वि जस्स दसणउक्कठियमाणसो सय चेव ।
आगच्छइ वसहीए चिरकाल सुणइ सलाव ॥ ४८ ॥
अन्नम्मि दिणे अब्भत्थिऊण नेउ नियम्मि घरहरे ।
सम्मुहमुट्ठिऊण जयसिंहनिवेण जस्स सय ॥ ४९ ॥
उद्धट्टियस्स उहसियनहल्लपुलए वचणमएण ।
विरलेण भायणेण दुद्ध–फल–कुसुम–नलमइओ ॥ ५० ॥

अच्चो भमाडिऊणं गिरेण चारुमियं न चारुमियं ।
पक्खित्तो पगपुरओ कओ पणासो न पंचंगो ॥ ५१ ॥
थालपरिवेसायाउ आहाराउ सहत्थेण ।
दिन्नो नियइच्छाए गउधिद्दो तेण आहारो ॥ ५२ ॥
भणियं च जोडिऊणं करजुयमेव गुरु फलओ इं ।
जाओ अजेव ताण कल्लाणपरंपराठाणं ॥ ५३ ॥
जस्स मह अज्ज भवणं गुरुणेहिं फरसियं नियचरणेहिं ।
ता अज्ज वीरनाहो गरुअ मयं आगउ घ गिहे ॥ ५४ ॥
जेण जयसिंहरायं भणिऊणं तम्मि मंडले सयले ।
जिणमंदिरेसु कलसा चडाविया स(र)इयकणयमया ॥ ५५ ॥
धंधुक्ष(क)य–सत्तउरप्पमिइसु ठाणेसु अन्नतित्थीहिं ।
जिणसासणस्स पीडा कीरंती रक्खिया जेण ॥ ५६ ॥
काराविय च तह तेसु चेव अण्णे(ठाणे)सु रहपरिब्भमणं ।
निविग्घं जयसिंहं भणाविऊण पुहइनाहं ॥ ५७ ॥
कुनिओइएहिं तह जिणहरेसु भंडारदेवदायाण ।
काराविया निवारा जयसिंहनरिंदपासाउ ॥ ५८ ॥
भंडारपविट्ठं पि हु केसु वि(चि) ठाणेसु देवदायस्स ।
दव्वं जिणभवणेसुं पुणो वि अप्पावियं जेण ॥ ५९ ॥
किं बहुणा भणिएणं जिणसासणपरिभवम्मि जायंते ।
सव्वप्पणा वि तुलियं जेण उवायंतरसएहिं ॥ ६० ॥
जिणसासणकज्जाइं विसंसाहियाइं इह जेण ।
अन्नस्स मणम्मि वि फुरंति न हु जाइं कइया वि ॥ ६१ ॥
लिंगाविसेसमित्ते वि जइजणे परिभविज्जमाणम्मि ।
नियसत्तीए तत्ती जेण कया सव्वकालं पि ॥ ६२ ॥
अणहिल्लवाडनयराउ तित्थजत्ताए चलियसंघेण ।
अब्भत्थिऊण नीओ सहप्पणा जो महामहिमो ॥ ६३ ॥
सेज्जावलय–लंगडिपमुहाणं जत्थ सगडरूवाणं ।
एक्कारस उ सयाइं संचलियाइं............ ॥ ६४ ॥
हय–करह–वसह–वाहण–पयचराण इथ व हुइ न संखा ।
वामणथलिनयरीए दिन्नावासम्मि संघेण ॥ ६५ ॥

वाडीवित्ताणएहिं गुरुरख(च)ग्गडएहिं गुलिणीहिं ।
वियडे विरायमाणे निवखधावारसारिच्छे ॥ ६६ ॥
कयकुंकुमगराय नियत्थ(च्छ)पट्टसुयाइवरवत्थ ।
कंचण-रयणादिभूसिय अगवगेसु ॥ ६७ ॥
दट्ठूण सावयजण जिणहरपरिहारण पकुव्वत ।
खगारस्स सुरट्ठापहुणो जाय मण दुट्ठ ॥ ६८ ॥
अन्नेहिं वि सो भणिओ रायमनहिलवाडयस्स नयरस्स ।
चिट्ठइ लच्छी सव्वा इहागया तुज्झ पुनेहिं ॥ ६९ ॥
ता गिण्ह तुम एय भडारो होइ तुह जहा पोढो ।
सभाविज्जइ ठाण एक्काए दव्वकोडीए ॥ ७० ॥
लोभेण सो वि मव्व त गहिउ वछए पुणो वि पर ।
सव्वयणमज्जायालोवअय[स]मीओ नियत्तेइ ॥ ७१ ॥
इय अकयनिच्छओ सो गहण-मोक्खे य ससइयचित्तो ।
चिंतूण दिणमाण सघ धारेइ तत्थेव ॥ ७२ ॥
भाणिज्जतो वि दिणो वि सो सघो सतियजणस्स ।
नो देइ दसण अनया य सयणो भओ तस्स ॥ ७३ ॥
तो दिक्खणयमिसेण जेण मुणिंदेण तत्थ गतूण ।
पडिबोहिऊण एय सघो मोयाविओ सद्धि ॥ ७४ ॥
उज्जयत-सत्तुजएसु तित्थेसु दोसु वि जिणिंदे ।
सिरिनेमि-उसहनाहे वदइ सघो विभूईए ॥ ७५ ॥
सत्तुज्जयतत्तित्थे पारत्थय अट्ठलक्खसमुप्पन ।
सत्तुजयम्मि तित्थे तीस सहस्सा समुप्पन्ना ॥ ७६ ॥
जाण पडिबोहिएण भवियजणो भाविओ तह ।
धम्मो जिणभणिए पत्ते देसे सव्वे य विरईए ॥ ७७ ॥
पज्जते सिं पि हु ठाणतरसकमाईयया नेय ।
आराहणा गुरूण व सत्त दिणा अणसण नवर ॥ ७८ ॥
नीहारणाइमहिम्म(मा) देहस्स तहेव जाव सकुसे ।
किं तु सयमेव राया सम यसे ॥ ७९ ॥
.. [विजय]सिंह-सिरिचद-विबुहचद त्ति ।
जाया तिन्नि गु(ग)णहरा सिरिसिरिचदो तओ सूरी ॥ ८० ॥

देसेसु विहरमाणो कमेण धवलक्कयम्मि वरनयरे ।
संपत्तो तत्थ तओ भरुयच्छयनामजिणभवणे ॥ ८१ ॥
उत्तुंगम्मि विसाले रुवगरमणिज्जमंडवसणाहे ।
एमो मुणिसुव्वयजिणवरपडिमसमहिट्ठिए रम्मे ॥ ८२ ॥
सड्ढो अत्थि गुणड्ढो धवलो नामेण पोरवाडकुले ।
तेण जिणचंदसूरिप्पमुहो संघो समग्गो ॥ ८३ ॥
मेलेउं विन्नत्तो सिरिमुणिसुव्वयजिणिंदचरिअस्स ।
करणत्थं संघेण वि सिरिचंदो पभणिओ सूरी ॥ ८४ ॥
सो तं संघाएसं पडिवज्जिउं विणिग्गओ तत्तो ।
आसावल्लिपुरीए आगंतूणं ठिओ गेहे ॥ ८५ ॥
सिरिमालकुलसमुब्भववरसावयसेट्ठिनागिलसुयाए ।
अवहरि-भंडसालिय-सरणयपमुहाण सगुणाण ॥ ८६ ॥
तत्थ ठिएण सिरिचंदसूरिणा विरइअं इमं चरियं ।
सिरिमुणिसुव्वयतित्थंकरस्स समयाणुसारेण ॥ ८७ ॥
जं किं पि इह अजुत्तं उत्तं मइमोहओ मए अत्थि ।
तं सुयहरा कयकिवा मज्झ विसोहंतु सव्वं पि ॥ ८८ ॥
पट्टि(ट्टि)य–पोत्थियलिहणे गणिणा कयमत्थ पासदेवेण ।
वहु साहेज्ज उज्जमपरेण वरमइनिहाणेण ॥ ८९ ॥
अवहरि–सरणयाणं कणिट्ठभाया तहेव जसराओ ।
साहेज्जकरो उच्छाहस्सय जाओ रि(वि)सेसेण ॥ ९० ॥
विक्कमकालाउ एगवाससहस्से सए सावणओ (?) ।
तव्वयणंतर दीवसव्वदिणम्मि एयं परिसमत्तं ॥ ९१ ॥
एत्थ य पढमं पुत्थइममिलिहियं देवरायकरसिस्से ।
......स्मचवतणएण लेहएण विणीएण ॥ ९२ ॥
गाहाना(मा)णं संखाय जस्स दसहाति नव सयाइं च ।
चउणवइसमहियाइं नेयाइं एत्थ गंथम्मि ॥ ९३ ॥
वासे जाविह भारहम्मि विमले सव्वण्णुणो सासणं
इज्जा भव्वजणोहमोहसमिसव्वरे समित्ता नाण सवसं ।

मुणिसुव्वयस्स चरिय साणु नहु(ग्गहा) साहुणो
वक्खाणतु सुणतु सव्वनिवहा एक्कग्गचित्ता सया ॥ १०९९४ ॥

श्रीश्रीचद्रसूरिविरचित श्रीमुनिसुव्रतस्वामिचरित समाप्तम् ॥
शुभ भवतु ॥

[१०५] ८ (१) पिण्डनिर्युक्तिवृत्ति प १–१५७, ३१½"×२¾"
(२) ओघनिर्युक्तिवृत्ति प १५८–३४६

Added in a later hand —

श्रीज्ञानसागरसूरिगुरुभ्यो नम ।

[९६] ९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) प २९७, ३३"×२¾"

Colophon —

सवत् १२२८ वर्षे मार्गसिरसुदि ३ भौमे

[८५] १० त्रिषष्टिश पु चरित (अष्टमपर्व) कागद प ८७, १९"×४"

Colophon —

स क्षमेंदु-जलधि-क्षितिप्रमे वत्सरे सहजतो विचित्रिते ।
नेमिनाथचरित छददादसौ श्रीशशी स्वगुरवे विनेयक ॥

सवत् १४२४ वर्षे मार्ग सुदि ७ सप्तम्या तिथौ अद्येह युवराजवाटके पुस्तक श्रीनेमिनाथस्य अलेखि ॥ शुभ भवतु ॥

[८३] ११ (१) उपदेशमालावृत्ति by रत्नप्रभसूरि का प २४७

End —

इति रत्नप्रभसूरिविरचिताया[मुपदेशमालाया विशेषवृत्तौ] चतुर्थो विश्राम ॥६१३॥

नानारूपनरोत्तमैकवसतिर्नीरागतासतति (गत)
पाताल परित स्फुरन्निह बृहद्गच्छोऽस्ति [रत्नाकर] ।
स श्रीम बुधसूरिषु गुरुस्तत्राभवद् भूरिभि
शाखाभिर्भुवि य प्रयागवटवद् विस्तारमुद्रामगात् ॥
साहित्य–तर्कागम–लक्षणेषु यद्ग्रथवीथी कविकामधेनु ।
यस्योपकार न चकार सम्यक् नि शेषदेशेषु च यद्विहार ॥
शिष्य श्रीमुनिचद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणि
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरि प्रभु ।

[आस्थाने] जयसिंघदेवनृपते[र्येनास्तदिग्वाससा]
श्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तंभः समुत्तंभितः ॥

तत्पट्टप्रभवोऽभवन् नवगुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीभद्रेश्वरसूरयः [शुचिधिय]स्तन्मानसप्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः सेयमकारि संमदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिनां ॥

श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातॄणां विजयसेनसूरीणां ।
आदेशस्यानृणभावमगममेतावताहमिह ॥
यदियमुपदेशमाला श्रावकलोकस्य मूलसिद्धांतः ।
प्रायेण [पठति चायं] तदिहास्माभिः कृतो यत्नः ॥

व्याख्यातृचूडामणिसिद्धनाम्ना प्रायेण गाथार्थ इहाप्य(भ्य)धायि ।
क्वचित् क्वचिन्नानु विशेषरेखा मद्भिः स्वयं सा परिभावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिकं क्वचिद् विरचितं मतिमंदतया मया ।
वदखिलं सुधियः! क्षमयामि वः कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥

प्राप्य परस्य च सूत्राद् वृत्तिर्विस्तारिताथवा स्वीया ।
मणिखंडमंडलैरिव सुवर्णपूजा जिनेंद्राणां ॥
प्रकृता समर्थिता च श्रीवीरजिनाग्रतो भृगुपुरेऽसौ ।
अश्वावबोधतीर्थे श्रीसुव्रतपर्युपास्तिवशात् ॥
संशोधिता तथा श्रीभद्रेश्वरसूरिमुख्यविबुधवरैः ।
पुनरपि कंटकशुद्धिः कार्या वः प्रार्थये सर्वान् ॥

भास्वद्भास्करबिंबकांततिलकं प्रक्षिप्त......कृतं
निर्यन्नीलशिलातलांशुपटलीदुर्वारदूर्वांकुरं ।
यावन्मेरुमहीभृतं प्रति करोत्यारात्रिकोत्तारणं
ताराभिर्ध्रुवविलासिनी विजयतां तावन्नवैषा कृतिः ॥
विक्रमाद् **वसु-लोकार्क** १२३८ वर्षे माघे समर्थिता ।
एकादश सहस्राणि सार्द्धं पंचशतं तथा ॥ ११५५० ॥

Colophon:—

संवत् १३९४ वर्षे कार्तिकसुदिप्रतिपदायां शुक्रे श्रीयुगादिचैत्यमंडिते **मडवाडा**-ग्रामे श्रीउपदेशमालावृत्तिः सुगुरुश्रीसर्वदेवसूरिवाचनक्रियायोग्या पं० **अभयकलसेन** लिखिता ॥ शुभमस्तु ॥

[८४] (२) शान्तिनाथचरित by अजितप्रभ प १६६

Pras'asti of the Donor—

विश्वसेनकुलोत्तसोचिरादेवीतनूद्भव ।
श्रीशातिनाथो भगवान् दद्यान्मगलमालिका ॥ १ ॥

सघाधिपत्यादिपदप्रतिष्ठासमन्वितैर्भव्यजनैर्विशाल ।
दानादिपुण्योदयजन्मभूमि श्रीमालवशो विदितो जगत्या ॥ २ ॥

बभूव तत्राबुधितुल्यरूपे परोपकारादिगुणै प्रसिद्ध ।
कल्पद्रुकल्पोर्थिजनस्य धीमान् रत्नाभिधानोपररत्नतुल्य ॥ ३ ॥

सहजाक सुतस्तस्य रेजे राजसभोचित ।
धर्मकृत्यरतो नित्य निजवशविभूषण ॥ ४ ॥

तस्यात्मजो धार्मिकचक्रचूडामणि सुधाकारगिरा निवास ।
सता हि सेव्य किल नागसिंह कुलोदयायैव कृतावतार ॥ ५ ॥

साह्लादना नाम तदगनाभूत् साह्लादवक्त्रा गुरुदर्शनेन ।
यया चतुष्क सुषुवे सुताना स्ववशभारोद्धरणैकधीर ॥ ६ ॥

हरिराजो विवेकेन रराज हरिविक्रम ।
स्थिरपाल स्थिरप्रेमा साधुवर्गे विशेषत ॥ ७ ॥

प्रतापमल्ल सुभग सदाक्षिण्यमहोदधि ।
चतुर्भुजश्चतुर्धर्ममाचारपरायण ॥ ८ ॥

भगिनी सुगुणा नाम सद्गुणाना निकेतन ।
लाखाकेन परीनि(णि)न्ये कमलेव मुरारिणा ॥ ९ ॥

तथा सलवणा नाम स्वसा लावण्यशालिनी ।
स्वकीयेन च शीलेन पवित्रितनिजान्वया ॥ १० ॥

श्रीपद्मप्रभसूरीणा स्वगुरूणा मुखाबुजे(जात्) ।
शुश्रावेति सदाभक्ता श्राविका सुगुणा गिर ॥ ११ ॥

जिनेन्द्रबिंब भवन निवास सघ स पूज्यश्च चतुःप्रकार ।
सत्पुस्तक तीर्थकरावदातविभूषित यः कुरुते सुबुद्धि ॥ १२ ॥

बोधिबीज भवेत् तस्य निश्चल च भवातरे ।
केवलज्ञानलाभश्च ततो मोक्षसुख पुन ॥ १३ ॥

आकर्ण्य वाच सुकृतैकबुद्धि श्रीशातिनाथस्य जिनेश्वरस्य ।
पुत्र गुरु तो पुस्तकमुत्तमस्या ॥ १४ ॥

जंबूद्वीपांतरे यावच्चतुर्वनविराजितः ।
अर्हच्चैत्ययुतो मेरुस्तावन्नंदतु पुस्तकं ॥ १५ ॥

शुभं भवतु लेखक-पाठकयोः । मंगलं महाश्रीः ।

[१०३] १२. उपदेशमालावृत्ति by हेमचन्द्र. प. ३९८; ३२'×३'

Beginning:—

ओं नमो वीतरागाय ।

येन प्रबोधपरिनिर्मितवाग्वरत्रां क्षिप्त्वोद्धृतानि भवनानि भवांधकूपात् ।
निःशेषनाकिविभुवंदितपादपद्मो भूयान्ममाशुभभिदे स युगादिदेवः ॥ १ ॥
ज्ञेयार्णवं सुरवरैरिव यैः समंतात् सद्बोध-मंदरमथा प्रविमथ्य लब्धः ।
जीवादितत्त्ववररत्नचयो भवंतु ते वः श्रिये विजयिनो जिनवीरपादाः ॥ २ ॥
दर्पोद्धुरस्मरतिरस्करणप्रवीणा विश्वत्रयप्रथितनिर्म्मलकीर्त्तिभाजः ।
शेषा अपि प्रविकिरंतु जिना रजो वः सर्वामरप्रणतपावनपादपद्माः ॥ ३ ॥

वंदे पादद्वितयं भक्त्या श्रीगौतमादिसूरीणां ।
निःशेषशास्त्र-गंगाप्रवाह-हिमवद्गिरिनिभानां ॥ ४ ॥
पारं यस्याः प्रसादेन देहिनः श्रुत—नीरधेः ।
गच्छंति तां जगद्वंद्यां प्रणौमि श्रुतदेवतां ॥ ५ ॥
अस्मादृशोपि संजातः परेषां किल बोधकः ।
यत्प्रभावेन तान् वंदे स्वगुरूंस्तु विशेषतः ॥ ६ ॥
इत्थं कृतनमस्कारो नमस्कार्यं सवस्तुषु ।
प्रवक्ष्याम्यस्तविघ्नोर्थं प्रस्तुतं श्रुतनिश्रया ॥ ७ ॥
अंतरंगार्थगर्भं च यत् किंचिदिह वक्ष्यते ।
तत्रोपमितिग्रंथोक्ता नृणां सर्वापि भावना ॥ ८ ॥

End.—

जाव जिणसासणमिणं जाव य धम्मो जयम्मि विप्फुरइ ।
ताव पढिज्जउ एसा भव्वेहिं सया सुहत्थीहिं ॥

सुगमा । इति श्रीहेमचंद्रसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता । ग्रंथाग्रं १४००० ।

Colophon:—

संवत् १४२५ वर्षे भाद्रपदवदि ५ भौमे पुष्पमालावृत्तिः संपूर्णा लिखिता ।
। छ । स्वस्ति

ऊकेशवंशे श्राद्धधर्मधुरीणोगीणनानादिपुण्यकृत्यकरणनिपुण ठ० पूनाभिधान श्रावकपुंगवोभूत्। तत्पुत्र पवित्र ठ० धणपालस्य तस्य सहचारिणी सदाचारिणी पापप्रवेशवारणी ठ० सुषलदेवीति जज्ञे। तत्कुक्षिसमुद्भवेनालङ्कृतसुकृतप्रोद्भूतश्रीश्रीदेवताप्रसादसाधिताधिकवरमकल्पशुभकृत्यनिवहेन ठ० मोपाभिधेन श्राद्धवरेण पूज्यभट्टा० श्रीअभयसिंहसूरिसद्व्याख्यामृतवृष्टिमुत्पन्नभावनाकल्पवल्लीप्रभावात् श्रीपुष्पमालावृत्तिपुस्तकं स्वपित्रो श्रेयोर्थमलेखयत् शुभवृद्धये वृद्ध पुत्र ठ० देपाल १ लघुर्धनपालनामाभूत्। ठ० मोपा। लघुभ्रातृपेताक आसीत्॥

[१२७] १३ (१) उत्तराध्ययन (मूल) प १–५४, ३१″×२″

(२) ,, टीका (त्रुटित) by शान्तिसूरि प ३६८

Colophon —

संवत् १३४३ वर्षे लौकिककार्त्तिकशुदि २ रवावद्येह श्रीमदणहिल्लपाटके समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीमत्सारंगदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीमधुसूदने श्रीश्रीकरणादिसमस्तमुद्राव्यापारान् परिपंथयति सतीत्येव काले प्रवर्तमाने तेनैव नियुक्तमहंश्रीसोमप्रतिपत्तौ बीजापुरे पुस्तकमिदं लेखकसीहावेन लिखितमिति। यादृश etc मंगलं महाश्री शुभं भवतु।

श्रीश्रीमालवंशे श्रे० वृहडिसुतश्रे० तेजाश्रेयोर्थं म .

[११२] १४. महावीरचरित (त्रि श पु पर्व १०) प २३२, २९″×२″

Pras'asti of the Donor —

. .

[सरस्वतीपद्मसरो] मरालमुक्तालय ।

[श्रीवश्री]कुलमंदिरं विजयते कोरिंटगच्छाबुधि-

च्छिन्न यत्र जटाशयो न च परं सुमादसत्त्वाकुलः ॥ १ ॥

सत्पत्रराजी शुभवर्णरम्य स्था(छा)यी सुशाखी सरल सुवर्णः ।

सद्धर्मपर्मा क्षितिपूतत्रिपवनोस्ति यतो भुवि धर्मदाता ॥ २ ॥

श्रीमत्कृपेश्वयशोस्मिन स्वच्छगुण्यापल्योपमा ।

साधूर्ना हृदत्पारा बभूवुः पुरुषास्त्रय ॥ ३ ॥

आद्यो देवधरस्तेषु दाने धाराधरः परः ।

श्रीनिवासपद्मोद्भवोमूत्र तु जातु जडाशिवः ॥ ४ ॥

जिनालययशःसिद्धि–दान–पुण्यादिकर्मणां ।
समुद्धरणधौरेयो द्वितीयोऽभूत् समुद्धरः ॥ ५ ॥
दानादिगुणगणारामयशःकुसुमसौरभैः ।
वासिताशोऽपरो जात आशाधरस्तृतीयकः ॥ ६ ॥
समुद्धरस्य निर्माया जाया सौभाग्यशोभिनी ।
शोभिनीत्याख्यया जाता शीलालंकारधारिणी ॥ ७ ॥
धर्मद्रुमस्य मूलाभो जज्ञे मूल्हः सुतस्तयोः ।
पुत्री सरस्वती लील्ह् जाता ब्राह्मी–श्रियाविव ॥ ८ ॥
गेहिनी मूल्हकस्यास्ति नाल्ही गंगेव देहिनी ।
तयो रत्नत्रयाधाराः पुत्राः संजज्ञिरे त्रयः ॥ ९ ॥
आद्यो वइराकनामा द्वितीयश्चाहडः सुधीः ।
सीहडस्तृतीयः ख्यातः पुमर्थो मूर्तका इव ॥ १० ॥
पुत्रिकाश्च तयोस्तिस्रो जाताः शक्तित्रयोपमाः ।
चांपला कर्मी कर्पूरी सत्य–शील–दयान्विताः ॥ ११ ॥
वइराकस्य सद्भार्या नय–विनयगुणान्विता ।
विस्तिणिर्वस्तुतत्त्वज्ञा स्वजनानंददायिनी ॥ १२ ॥
तस्या जाताविमौ पुत्रौ धर्म–शीलपरायणौ ।
आद्यो मदन एवासौ द्वितीयः कर्मसिंहकः ॥ १३ ॥
अथाशाधरकांताभूत् खेतूः क्षेत्रं सुकर्मणां ।
लक्ष्मीधरस्तयोः पुत्रो लक्ष्मीव(ध)र इवापरः ॥ १४ ॥
रूपला रुक्मिणीवास्ति तस्य सद्धर्मचारिणी ।
तत्सुतो हरपालाख्यः च्छाडू दक्षा च तत्सुता ॥ १५ ॥
एवं स्वकुटुंबयुतः साधुर्मूल्ह् स्वमातृश्रेयसे ।
श्रीमन्महावीरचरित्रं गृहीतं निजगुरुभिर्वाचयांचक्रे ॥ १६ ॥

तस्मिन् विस्मयकारिहारिचरितं कृष्णर्षिशिष्यः पुरा
चंचच्चंद्रकुलध्वजः समजनि श्रीनन्नसूरिः प्रभुः ।
उद्गीते दिवि किंनरैर्यदमलश्लोके सुरा धुन्वते
मूर्ध्नः कांचनकिंकिणीकवचितश्रोत्रं गजास्यं विना ॥ १७ ॥

Colophon:—

संवत् १३६८ वर्षे कोलापुर्यां श्रीमहावीरचरितं श्रीनन्नसूरिभिः सभान्याख्याने व्याख्यातं श्रावकमूल्ह–वइरासत्कं ॥ छ ॥

[१०४] १५ उपदेशकन्दलीवृत्ति by बालचन्द्रसूरि
प २८४, ३२"×२½"

Beginning —

यन्नाभी-नासिका भ्रू-दृगलिक-मुख हृत्-तालु-मौलि-श्रवस्सु
ध्यानस्थानेषु रुद्ध्वा निरवधि मरुत पच पश्यति किंचित् ।
तस्माद् दृप्यत् यन्त किमपि गुरुगिरा लक्ष्यते लक्ष्यरूप
यत्तेज सर्वतेजोमदकदनमह प्रसह तन्महेह ॥ १ ॥
यसञ्चैवे मूर्ध्नि प्रतिदिशमुन्त्वाखिलतमा
क्षपाया तन्वानो रुचिमुपचिता शैलनिचिता ।
कलाशाली काम कुवलयमुल्लासरसिको
मृगाक श्रीशान्तिर्भवतु भवतातिप्रणमन ॥ २ ॥
धर्म निर्मलभासि दासितसितासीषुप्रभासपदि
क्षीरक्षालननिस्तुषत्रिजगतीनेत्रभ्रम विभ्रति ।
यस्तारातुलना महोत्पलमह सदोहसदेहकृद्-
देहश्रीरभजद् विभुः स भवतु श्रीपार्श्वनाथ श्रिये ॥ ३ ॥
कदाद् विनिर्गत्य मृणालमूर्तिर्या सहारब्राबुरुहे निलीना ।
सा योगिना कुडलिनीति नाम शक्ति प्रसूते कविता-मधूनि ॥ ४ ॥
आत्महितहेतवेह सोदर्याया विवेकमजर्या ।
वक्ष्ये श्रुत-वन-महया विवरणमुपदेशकदल्या ॥ ५ ॥

इह किल कलिकालगौतमश्रीमदभयदेवसूरिसुगुरूपदेशपरिशीलितसकलसवज्ञसिद्धान्तसार सारस्वतज्योतिरुद्योतमानकविताडबर विवेकमजरीप्रकरणकरणप्रवणसुकृतसौरभवासितवसुधर यथुरोपजातगृहमेधिगुण प्रगुणसम्यक्त्वाि सीमः श्रीमदासडकवि कविसभाशृगार इत्यपरनामधेय स्वश्रेय समुदायायोपदेशकदलीप्रकरणचिकी श्रीमतमिहावसर्पिण्यामाद्यमर्हन्तमभिष्टुवन् निहितामीष्टसिद्धिप्रथामिमामादौ भावमगलगाथामाह—

तिहुयणमगलतिलय कयदुज्जयभाववेरिभवविलय ।
केवलसिरिकुलतिलय रिसह पणमामि मुणिवसह ॥ १ ॥

End:—

अथ प्रथसमाप्तौ मगलमाह—

रइय पगरणमेय जिणपवयणसारसगहेण मए ।
सम्म समत्तविघासइयर दिसउ भवियाण ॥ १२८ ॥

व्याख्या–एतत् प्रकरणं मया रचितं । केन कृत्वा ? जिणपवयणसारसंगहेण जिनानां प्रवचनं सिद्धांतस्तत्र सारभूतानां पंचानामपि व्रतानां चतुर्णां च धर्मांगानां दान–शील–तपो–भावनारूपाणामपरेषां च चतुर्णां क्षांति–मार्दवार्जव–संतोषाणां संग्रहः एकत्र मीलनं जिनप्रवचनसारसंग्रहः तेन । अन्यदपि प्रकरणमुत्सवो विवाहादिः सारसंग्रहेण द्रव्योच्चयेन क्रियत उत्सुक्किलशः । किं करोतु ? दिसउ ददातु । कथं ? सम्मं सम्यक् । किं तत् ? संमत्तवियासडंबरं सम्यक्त्वस्य सुदेव–सुगुरु–सुधर्मप्रतिपत्तिरूपस्य विकाशाडंबरो विस्तरस्तं सम्यक्त्वविकाशाडंबरं । केभ्यः ? भवियाणं भव्येभ्यः भद्रकेभ्यः इति कवेरुक्तिः । वयं तु ब्रूमः–एतत् प्रकरणं भव्येभ्यः **आसडं** आसडनामानं सुकवि वरं प्रधानं दिशतु कथयतु । यतः कवयः काव्य-कीर्त्तनैरेव परां प्रसिद्धिमायांतीति । किंविशिष्टमिदं प्रकरणं ? सम्मत्तवि 'वी प्रजन[न]-कांत्यशन–खादनेषु' इत्यनेन सम्यक्त्वं वेति समुदीपयति अवगमयति वा सम्यक्त्ववि किपा सिद्धमिति ।

अथ प्रशस्तिगाथामाह—

सिरिभिल्लमालनिम्मलकुलसंभवकडुयरायतणएण ।
एय **आसडेण** रइयं गुरुवएसाणुसारेण ॥ १२५ ॥

व्याख्या–इति पूर्वोक्तमुपदेशकंदलीनामधेयं प्रकरणं **आसडेन** रचितं रचनामानीतं । किंविशिष्टेन ? सिरिभिल्लमालेति निर्मलं निर्दूषणं च तत् कुलं निर्मलकुलं श्रिया उपलक्षितं च तत् भिल्लमालाख्यं निर्मलकुलं च तत् तथा तस्मात् संभवति श्रीभिल्लमालनिर्मलकुलसंभवः स चासौ कटुकराजस्तस्य तनयः पुत्रो यः स तथा तेन । तद् यथा—

श्रीभिल्लमालनामा हिमाद्रिरिव गोत्रशेपरो जयति ।
यस्य प्रजा महेशप्रिया न कैर्वर्ण्यतेऽपर्णा ? ॥ १ ॥

गंगाप्रवाह इव तत्र बभूव पुण्यभावोत्कटः कटुकराज इति प्रसिद्धः ।
यः सर्वदा जिनपदाश्रयणप्रवीणमाहात्म्यतः पदमदत्त भवस्य मूर्ध्नि ॥ २ ॥
अर्णोलतेति (आनलदेवी) दयिताऽस्य बभूव सीता रेखास्पदं वसुमतीव सती वभौ या ।
व्योमावनीव च जिनत्रिपदीविविक्ता पुन्नागनंदनवती त्वमरावतीव ॥ ३ ॥

तयोरजनिषातां द्वौ सुतावासड–जासडौ ।
सत्पथं न व्यलंघेतां धुर्यौ धर्मरथस्य यौ ॥ ४ ॥
आसडः कालिदासस्य यशो–दीपमदीपयत् ।
मेघदूतमहाकाव्यटीकास्नेहनिषेचनात् ॥ ५ ॥

श्रुत्वा नवरसोद्गारकिरोऽस्य कवितागिर ।
राजसभ्या **कविसभाशृंगार** इति य जगुः ॥ ६ ॥
जिनस्तोत्र-स्तुती पद्य-गद्यबधैरनेकश ।
घने य कर्म-कृष्णाहि-जागुलीमन्त्रसंनिभा ॥ ७ ॥
विवेकमंजरीनामधेयप्रकरणच्छलात् ।
कल्याणसिद्धये येन कृता सिद्धरस-प्रपा ॥ ८ ॥

तेन सदा जिनगुणप्रगुणात करणकशाऽनुशासितहृषीकाश्वगडेन श्रीमतासडेन महाकविनेदमुपदेशकंदलीप्रकरण कि स्वमनीषया विरचितमित्याह-गुरूक्रमाणुसारेण गुरवोऽत्र श्रीमदभयदेवसूरिनामानस्तेषामुपदेशा गुरूपदेशास्तेषामनुसारोऽनुयादस्तेनेति सक्षेपार्थ । व्यासार्थस्तु प्रशस्तेरवसेय । सा चेयम्—

श्रीवी(वय)रसेन इति चन्द्रमुनीश्वरस्य पट्टे बभूव दशपूर्वधरस्य पूर्वं ।
शाखा य एष जिनशासनकल्पवृक्ष-स्कंधो दिगंतरगती सुषुवे चतस्र ॥ १ ॥
शाखांकुरा गणभृतोऽत्र बभूवुरेते नागेंद्र इत्यमलकीर्ति-नदी-नगेंद्र ।
चन्द्रश्च सान्द्रमतिभागथ निर्वृतिश्च विद्याधरश्च भुवि विश्रुतनामधेय ॥ २ ॥
एतेषु चंद्र इति य प्रबभूव सूरिस्तस्य प्रफुल्लगुणगुच्छ-वनस्य गच्छे ।
भूयास एव भुवनत्रयवंदनीया सजज्ञिरे गणधरा गुणिनो धराया ॥ ३ ॥
प्रद्युम्नसूरिरिति तेषु रतिप्रियेषुभेत्ता बभूव निखिलागमशास्त्रवेत्ता ।
येन प्रबोध्य तलपाटपुरे नरेंद्रमुत्पाटया तल्त एव कलिर्नभूव ॥ ४ ॥
श्रीचन्द्रगच्छ-नवकैरवकेलि-चन्द्रश्चन्द्रप्रभ प्रमुखमिद्धतमस्ततोऽभूत् ।
यो विश्वलोकविदित मुदितातरात्मा प्राभातिकीं जिनपतिस्तुतिमाततान ॥ ५ ॥
तस्माद् धनेश्वर इति श्रुतपारदृश्वा विश्वाभिरामचरितोऽभ्युदियाय सूरि ।
यो मन्त्रमाप गुरुत सुरभूयभाज प्राबोधयच्च स्वमयूपुरदेवता च ॥ ६ ॥
तस्मादित समभवन् भुवनप्रशस्या शिष्या श्रुताब्जकमलोद्धरणप्रवीणा ।
चत्वार ऊर्जितवचो विदुषा निषेव्या देव्या करा इव पुराणकविप्रसूते ॥ ७ ॥
श्रीवीरभद्र इति सूरिरमीषु मुख्य श्रीदेवसूरिरिति भूरिगुणो द्वितीय ।
श्रीदेवभद्र इति सूरिवरस्तृतीयो देवेन्द्रसूरिरिति च प्रथितश्चतुर्थ ॥ ८ ॥
श्रीमडलीति नगरी नगरीविकृष्टप्रासादसद्विरितोऽस्त्यमरावतीव ।
देवेंद्रसूरिसुगुरुर्वितताना तस्या तद्वासिना च हृदि मूर्ध्नि च वामलक्ष्मीं ॥ ९ ॥
प्रातिष्ठिपन्निजपदे स विचित्रभद्रे भद्रेश्वर प्रमुमनश्वरकीर्तिपूर ।
आख्यामनग इति सगतवान यदीयव्याख्यानले मन्नवन्मन्ो विनीय ॥ १० ॥

तत्पट्टमौलिमणितामभजद् भवार्तिभीतात्मनामभयदोऽभयदेवसूरिः ।
पापातपापगममन्वहमातपत्रीभूयांगिनां शिरसि यस्य करश्चकार ॥ ११ ॥
तस्योपदेशपदपेशललेशमाप्य वारांगुचेव कियदेव पयः पयोधेः ।
श्रीआसडेन कविना जनितोपदेशकंदल्यसावसुमतामुपकारहेतोः ॥ १२ ॥

किं च। तत्पट्ट–पर्वतमलंकुरुते स्म कर्म–व्यालावली–हरियुवा हरिभद्रसूरिः ।
भूम्ना यदीयचरणोपनतैरगोभि मुक्ताफलोज्वलतमैर्जगती यशोभिः ॥ १३ ॥

शिष्यस्तस्य विभोर्नमस्यचरणांभोजस्य जज्ञे महा–
साहित्योपनिपन्नभोंगण–रविः श्रीबालचंद्रः कविः ।
यं स्वप्नांतमुपेत्य तद्दृढतरानुध्यानतुष्टा जगौ
मत्पुत्रस्त्वमसीति शीतलगिरा देवी गिरामीश्वरी ॥ १४ ॥

इतश्च। आसडस्य मृडस्येव गौरी–गंगे बभूवतुः ।
पृथिवीदेवी–जैतल्लदेव्यौ द्वे तस्य वल्लभे ॥ १५ ॥
जैतल्लदेव्यां तनयावभूतां द्वावेतयोराजडनामधेयः ।
ज्येष्ठोतिविद्वान् कवयोभिदध्युर्बाल्येपि यं बालसरस्वतीति ॥ १६ ॥

दुर्वृत्तानां शंकनीयः कनीयान् मंत्री जैत्रः सिंहवज्जैत्रसिंहः ।
मुद्रा सव्या त्यागिनोऽस्यापसव्या चापव्यापाराद्भुतस्याप हस्तं ॥ १७ ॥

अरिसिंह इति च पृथिवीदेव्यां कर–पुष्करश्रवद्दानः ।
गुरुगिरिपरिणतकर्मा गज इव कलभोंगजः समभूत् ॥ १८ ॥
मंत्रिणो जैत्रसिंहस्य पत्नी जल्हणदेव्यसौ ।
त्रीनसूत सुतान् वेदानिव वाणी प्रजापतेः ॥ १९ ॥
आशापाल इति प्रसिद्धगरिमा तेषां गरीयानयं
मध्यश्चाजय इत्यनुगुणाध्यात्मैकधन्याशयः ।
चक्रे ज्ञानविलासकीर्त्तनमसौ शास्त्रं पुमर्थात्मकं
पुण्यात्माऽमृतपाल इत्यसमधीपात्रं तृतीयस्त्वयं ॥ २० ॥
अरिसिंहस्य तथाल्हणदेवीति निवीतकलुपा पत्नी ।
रत्नत्रयमिव जिनवागजीजनत् तनुजनित्रितयं ॥ २१ ॥
आशाधरस्तेपु सुधीरधीती समग्रशास्त्रेपु किलाग्रिमोऽस्ति ।
विमध्यमश्चाल्हणसिंहनामा प्रज्ञागरिष्टोऽभयदः कनिष्ठः ॥ २२ ॥
इत्येवं स्वकुटुंबवर्गसहितेनाभ्यर्थितो मंत्रिणा
श्रीजैत्रेण विवेकिना निजपितुः श्रेयःश्रियो वृद्धये ।

एता वृत्तिमुवाच तत्कुलगुरु श्रीबालचन्द्राख्यया
विख्यातोऽधिपतिर्गणस्य गणिनीरत्नश्रियो धर्मज' ॥ २३ ॥
देवानदमुनीन्द्रगच्छ–गगनालकार–शीतद्युते
शिष्य श्रीकनकप्रभाख्यसुगुरोस्त्रैविद्यचूडामणे' ।
श्रीबालेन्दुकवीन्द्रपाणिकमलोन्मीलत्प्रतिष्ठ सुधी–
रेतस्या सहकारि कारणमभूत् प्रद्युम्नसूरि पुन' ॥ २४ ॥
एता शोधयति स्म विश्रुतवृहद्गच्छाम्बरश्रीशिरो–
रत्न किं च धनेश्वरस्य सुगुरो पट्टोदयाद्रौ रवि ।
छदोलकृति–तर्क–लक्षणचणः सिद्धातशुद्धाशय
साहित्योपचयप्रपचनविभु श्रीपद्मचद्र प्रभु' ॥ २५ ॥
उत्सूत्र यदसूत्रि सूत्रविकलेनालक्षण लक्षण–
न्यूनेन श्रयरीति रीतिरिपुणा व्यर्थं हतार्थेन च ।
किंचित् क्वापि वचो मया प्रलपित स्वच्छदमच्छदसा
तच्छोध्य विबुधैः परैरपि पर कृत्वा प्रसाद मयि ॥ २६ ॥
पूर्वाशा कुकुमाभ सुभगमिव मुख विभ्रति भानुबिंब
सध्यारागाशुकश्रीपरिचयरचनाभासुरा वासरादौ ।
आत्मान पश्चिमाशाधृतशशि–मुकुरे पश्यतीवात्र यावत
तावद् व्याख्यायमाना कृतिभिरतितरा वर्तता वृत्तिरेषा ॥ २७ ॥

इत्याचार्यश्रीबालचंद्रविरचितायामुपदेशकदलीवृत्तौ चतु कषायविरतिविवरण त्रयोदशो विश्राम समाप्त ॥

शिवमस्तु सर्वजगत परहितनिरता भवतु भूतगणा ।
दोषा प्रयातु नाश सर्वत्र सुखी भवतु लोक ॥ ग्रथाग्र ७६००

Colophon —

सवत् १२९६ वर्ष फाल्गुणशुदि ९ शुक्रे समस्तराजावलीपूर्व महाराजाधिराज श्रीभीमदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यदडश्रीताते श्रीश्रीकरण परिपथय तीत्येष काले पुस्तकमिद लिखितमिति ॥

[२१] १६ कुमारपाल(जिनधर्म)प्रतिबोध by सोमप्रभाचार्य
ग्र ८८०० प २५५, २१"×२"

Colophon—

सवत् १४५८ वर्षे द्वितीयभाद्रपदशुदि ४ तिथौ गुरौ दिने श्रीस्तभतीर्थ वृहत्पौषधशालाया भट्टा० श्रीजयतिलकसूरीणा उपदेशेन श्रीकुमारपालप्रतिबोधपुस्तक लिखितमिद । प्रायसशातीयमह मडलिकसुतपेतालिखित । चिर नन्दतु । छ ।

उ० श्रीजयप्रभगणिम(शि)ष्य उ० श्रीजयमंदिरगणिस(शि)ष्यभट्टा० श्रीकल्याणरत्नसूरिगुरुभ्यो नमः पं० व(वि)द्यारत्नगणि......

[९१] १७. **उपदेशमालाविवरण.** प. २४६; २१½"×२"

Beginning:—

जिन–जैमिनि etc. सिद्धर्षिकृता वृत्तिः etc.

Colophon:—

संवत् १२७९ वर्षे आषाढशुदि ६ सोमे अद्येह श्रीवटपद्रके पंडि० सोहलेन ॥

[११०] १८. **योगशास्त्रविवरण** by **हेमाचार्य.**

ग्रं. १२३९४ प. ३११; ३१"×२"

Colophon:—

संवत् १४९२ वर्षे पोषशु. २ गुरौ अद्येह श्रीदर्भावत्यां......

१९. **कथारत्नाकर.** अव्यवस्थित त्रुटित. ३०"×२¼"

२०. (१) **अनुत्तरोपपातिकवृत्ति** by **अभयदेव.** त्रुटित ३१"×२"

(२) **विपाकसूत्रवृत्ति** ,, ,, ,,

(३) **प्रश्नव्याकरणवृत्ति** ,, ,, ,,

(४) **कथारत्नकोश** (प्रा.). ,,

(५) **त्रिषष्टिश. पु. चरित्र** (पर्व ७–९). प. १–३२१; २५½"×२"

२१. (१) **उत्तराध्ययन.** प. १–१२; ३०"×२"

('दुमपत्तिय' अध्ययनपर्यन्तम्).

(२) ,, **निर्युक्ति** (Illustrated) प. १–१४

(३) ,, **वृत्ति.** प. १४–३६६

Beginning:—

नमोर्हते ।

शिवदाः संतु तीर्थेशा विघ्नसंतोपघातिनः ।
भव–कूपोद्धृतौ येषां वाग् वरत्रायते नृणां ॥

On the board:—

उत्तराध्ययनबृहद्वृत्ति–द्वितीयखंड

[११७] २२. **आवश्यकवृत्ति** (द्वितीयखण्ड) by **हरिभद्रसूरि.**

प. २७७; ३३½"×२¾"

Colophon:—

संवत् १४४२ वर्षे श्रीस्तंभतीर्थे पौषधशालायां आवश्यकवृत्तिद्वितीयखंडपुस्तकं लेखितं ।

[१०६] २३ शान्तिनाथचरित (प्रा० सचित्र) by देवचन्द्रसूरि
प ३१३, ३०"×२३/४"

Beginning —

॥ ६० ॥ नम॰ श्रीशातिनाथाय ।

सरलगुलि–दलपडल णह–मणिकेसर णर सुरालिं ।
तेलोकसिरि–णिल्य जिणपहुपय–पकय णमह ॥
दोसासग–विमुक्त तम–रयरहिय सुवित्तमकलक ।
पयडियपउरपयत्थ णमामि णाभेय–वरसुर ॥
नमिरसुरासुर–नरसिरकिरीडगुरुरयणकिरणकुरिय ।
बहुदुरिय–दारु–परसु वदे सिरिवीर–कमजुयल ॥
तिलोक्कविहियसतिं तावियवरकणय–निघससमकतिं ।
मय–मोह–विडवि–दतिं वदामि जिणेसर सतिं ॥
दुद्धारमार–करिकरडवियडकुभय[ड]पाडणपडिट्ठ ।
तव–रयणहरकराल णमिमो गुणसूरि–रयणहर ॥
कविराय–चक्कवट्टि वदे सिरिइदभूइमुणिनाह ।
जस्स जले तेल पिव वाणी सव्वत्थ वित्थरइ ॥
वदामि भद्दबाहु जेण य अइरसिय बहुकहाकलिय ।
रइय सवायलक्ख चरियं वसुदेवरायस्स ॥
वदे सिरिहरिभद्द सूरिं निउसयणणिग्गयपयाव ।
जेण य कहापबधो समराइच्चो विणिम्मविओ ॥
दक्खिन्नइधसूरिं नमामि वरवण्णभासिया सगुणा ।
कुवलयमाल व म(सु)हा कुवलयमाला कहा जस्स ॥
पणमामि सिद्धसूरिं महामतिं जेण सव्वजीवाण ।
पच्चक्ख पिव रइय भवस्सरूव कहाबधे ॥
अण्णे वि एयमाई जयतु सव्वे वि जे पहाणकइणो ।
[ना]मग्गहणेण वि जाण होइ अम्हारिसो [पयडो] ॥
मह सुयणो वत्तिज्जउ जो पेच्छतो नि मगुल पत्त ।
नियसहावेण चिय न जपए तगय दोस ॥
पत्थुयपबधसमए वण्णिज्जइ मह णु दुज्जणो गत्थ ? ।
वण्णिज्जतो वि न जो दुज्जणपयइ परिचयइ ॥

एवं कयप्पणामो उग्घाडनवोरविग्घसंघाओ ।
सिरिसंतिणाहचरियं संतिकरं वण्णइस्सामि ॥
पंडिनपयडणत्थं ण चेव एयं अहं पवक्खामि ।
किं तु जिणणाह–संकह–भत्तिए परवसत्तणओ ॥
धम्मोवएसणत्थं च किंचि भव्वाण तहय संवस्स ।
संतिनिमित्तं च इमं पारद्धं मंदमइणा वि ॥
जह भरहपुच्छिएणं कहियं सिरिउसभसामिणा एयं ।
तत्तो कमेण कहियं जं जिणेहिं अन्नेहिं वि जहेव ॥
गोयममाईहिं तहा कहियं भव्वाण पुग्गलट्ठाए ।
तह किंचि अहं पि इमं वोच्छामि सुयाणुसारेण ॥ १८ ॥

End:—

एव इमो संतिजिणेसरस्स चक्काउहेणं तु समन्नियस्स ।
भवो मए वारसमो वि सिट्ठो भव्वाण सव्वाण वि जो विसिट्ठो ॥१२६५५॥
इइ संतिणाहचरिए वारसमभवग्गहणं सम्मत्तं ॥
कह वन्निउं समत्थो सिरिसंतिजिणेसरस्स भवगहणे? ।
जेण अहं छउमत्थो मंदमई तह य अचत्थं(न्तं) ॥ १ ॥
तहा य। वहुजोयणगंतव्वे मग्गे कह जाउ पंगुलो पुरिसो ? ।
कह वा वि हु दुम्मेहो पढउ असेसं पि सुयणाणं ॥ २ ॥
भूमिट्ठिओ वामणओ कह वा गिण्हइ फलाणि तालस्स ? ।
कह वा वि मंदचक्खू पेच्छेउ वरक्खरे सुहुमे? ॥ ३ ॥
कह वा वि उचकन्नो सुणेउ अइगुत्तमंतमंतणयं ? ।
कह वा वि वाहुतरओ जाउ महाजलहि–पारंमि ? ॥ ४ ॥
कह वा वि वायभग्गो देउ जणाणंदणाणि करणाणि ? ।
कह वा वि अप्पविज्जो वियरउ आयासमग्गेण ? ॥ ५ ॥
एय–समो अहयं पि हु वन्नेमि कहं नु संतिजिण–चरियं ?
अहवा वि भत्तिवसया मुणंति णो अत्तणो सत्तिं ॥ ६ ॥
जहा जलहिमज्झि पडिओ विंदुं पउ लेइ अत्तणो पूरं ।
वहुभोज्जे वि हु पत्ते लेइ नरो उदरभरमेव ॥ ७ ॥
जह वहुतारे वि गहे गणइ सुगणओ वि तारए कइ वि ।
जह वहुदव्वे वि जए पेच्छइ थोवाणि छउमत्थो ॥ ८ ॥

जइ वरवक्खाणे वि हु मदमई सुणइ कइ वि हु पयत्थे ।
जह सामन्ननरेंदो गिंची भुंजेइ भरहस्स ॥ ९ ॥
तह सुतिणाह–चरिए अ–पमाणगुणे अणेगवुत्तते ।
अयतमदमइणा मए वि गिंची समक्खाय ॥ १० ॥
जो णिययसत्तिवियलो उप्पाडइ गरुयभत्तिए भार ।
हास–ट्ठाण जायइ णियमा सो सत्तिजुत्ताण ॥ ११ ॥
तह अहमवि मदमई पयट्टमाणो इममि कवमि ।
जाउ(ओ) विउसजणाण हास–ट्ठाण महमईण ॥ १२ ॥
अहवा णहि णहि ग्य हसइ न कइया वि सज्जणो अन्न ।
जो हियमज्झ–कलुसो सो पर जइ दुज्जणो हसइ ॥ १३ ॥
तेण न वन्नणिज्जो सुयणो इह होइ कइयाराण ।
पेच्छतो वि हु दोस गूहइ कवमि जो अहिय ॥ १४ ॥
वन्नामि दुज्जणे चिय एक इह जीवलोयमज्झमि ।
जो लेइ पयत्तेण दोस कवाउ उयिणिउ ॥ १५ ॥
उयिय–दोस कव णिद्दोस होइ तेण सो चेव ।
वन्नणजोगो जायइ कवीण उवयारिभावेण ॥ १६ ॥
अहवा वि हु विणणेण सवाण वि पत्थण करेमि अह ।
अवणेत्तु सयदोसे एव सोहेह मह कव ॥ १७ ॥
एव एय सम्मत्त सुहयरचरिय सुतिणाहस्स रम्म
जुत्त चक्काउहस्स धरगणनइणो सकहाए सुहाए ।
जीवाण सतिहेउ दलियकलि–मल पर्च नदिंद चद
सुयत निवकाल सिव–सुहजणय [हो]इ जीवाण सम्म ॥ १८ ॥
सम्मा सम्मत्तमूल दुदसभवकय सवकल्लाण–ठाण
भव्वाण सज्जमाण ललियपयजुय सिद्धिसोक्खेकहेउ ।
सत सुतिप्पउत्त तिहुयणतिलय वन्नणिज्ज बुहाण
देवचदोइयद सुणउ इह सया सव्वजीवाण सर्वि ॥ १९ ॥
परिहरियसुदारो वज्जियासेसखारो धरियवयसुमारो दुक्खलक्खोहदारो ।
सय सिरि-उरहारो दोम चोरिक चागे चरण धणअपारो अवरगारि-मारो ॥ २० ॥
कयपवरविहारो चचसव्वाणयारो पणमिरसुर-यारो मोह-वल्ली कुठारो ।
दुह दय-अलकारो फेनउमाणकारो कयबहुअणगारो भव्वलोउवयारो ॥ २ ॥

सियमय-सुवियारो पाव-पंकावहारो पयडियसिव-पारो दिन्नसग्गप्पयारो ।
भव-जलनिहि-तारो संति-सोक्खेक्ककारो जयइ तिजग-सारो संतिणाहो सुतारो॥३॥५

अत्थि धरित्तीए इहं पइट्ठिओ पउमहत्थ-साहालो ।
सुमण-समणाहिवासो कोडियगणणाम-पवरतरू ॥ १ ॥
तस्स वइराभिहाणा साहा अणंतवित्थडा जा य ।
तीए सिरिचंदकुलं कुसुमं व समुज्जलं सहइ ॥ २ ॥
तस्स य फलसारिच्छो समत्थसउणाण विहियउवयारो ।
खंति-रमणीए हारो णिच्चं चिय उज्जुयविहारो ॥ ३ ॥
णवमेहसरिससद्दो कोहाइकसायजणियउवमद्दो ।
आगामिपवरभद्दो सूरी णामेण जसभद्दो ॥ ४ ॥
जेण व(च) णीरोगेण वि संलिहिऊणं दढं णियसरीरं ।
उज्जेतसेल-सिहरे चउव्विहाहारचाएण ॥ ५ ॥
सिरिपुन्नतल्लगच्छुब्भवेण कयमणसणं विहाणेण ।
कलिकाले वि हु वट्टंतयंसि दिवसाइं तेरस उ ॥ ६ ॥
तस्स य सिरिपज्जुन्नो हयपज्जुन्नो असेसगुणपुन्नो ।
सीसो अइसुपसन्नो संजातो णन्नसमपुन्नो ॥ ७ ॥
सत्तमुहो सुइ-सुहओ वाइज्जंतो जणेण अणवरयं ।
ठाणयपगरणरूवो जस्स जए भमइ जस-पडहो ॥ ८ ॥
वायरण-तक्क-सिद्धंत-कव्व-लंकार-कणय-कसवट्टो ।
णिस्संबंधविहारी महीयले विहरिओ सययं ॥ ९ ॥
तस्स वि सीसो जातो सिरिगुणसेणो विसिट्ठगुण-सेणो ।
निद्दलिय-सयल-एणो जसेण जियजण्हवी-फेणो ॥ १० ॥
णिहयमयणादिदप्पो जेणं णिच्चं पि पालिओ कप्पो ।
जो सजमे अणप्पो भव-वइ-तरणंमि वरतप्पो ॥ ११ ॥
वक्खाण-चारुमयरंद-लंपडुप्पेहडेहिं अणवरयं ।
सोयारय-भमरेहिं सेविज्जइ जस्स पय-कमलं ॥ १२ ॥
खंभाइत्थपुरंमि जेणं विहिऊण*] अणसणं विहिणा ।
संलेहणाइपुव्वं लोयाण कओ चमक्कारो ॥

* पत्तनीयताडपत्रादर्शपुस्तकस्य ३१० तमपत्रस्थः पाठोऽस्पष्टः कृच्छ्रेण वाच्य इत्येतादृक् [ ] कोष्टकान्तर्गतः पाठो वटपद्रीयप्राच्यविद्यामन्दिरसङ्गृहीतादर्शपुस्तकादुद्धृत्य संयोजितः ।

तस्स य सीसेण इम अचत मदबुद्धिविहवेण ।
सिरिदेवचद्दनामेण सूरिणा जिण–सुभत्तेण ॥
सिरिसतिणाहचरिय रइय सिवसग–चारुसोक्खत्थ ।
अन्नाण वि जीवाण देउ सया सति–वरसोक्ख ॥
सिरिखंभतित्थनयरे जिण–पूयण–थुणण–वदणजुत्तो ।
सामाइयाइनिरओ लेहियबहुपोत्थयसमूहो ॥
सेट्ठिसद्धम्मसवो नामेण आसि वीहवो पवरो ।
सयलगुणाण निहाण धुरधरो धम्मपुरिसाण ॥
तस्स य तग्गुणजुत्तो पुत्तो सिरिवच्छनामओ सेट्ठी ॥
तघसहीए ट्ठियहिं रइय सिरिदेवचदेहिं ॥
आसदेवो य गणी थिरचदगणी य दोन्नि वि सुसीसा ।
मज्झ सहाया जाया लिहमाणा पट्टियाईसु ॥
एक्कारसहि सएहिं विक्कमसवच्छराउ सट्टेहिं ।
रइय खभाइत्थे रज्जे जयसिघरायस्स ॥
जो पढइ सुणइ वायइ यक्खाणइ पवरभत्तिसजुत्तो ।
सो पावइ इह सति परपराए हवइ मुत्तो ॥
जावचदो दिणिदो सयलजलहरा जाव भूवीढमेय
जावदेवाण सेलो वरसुरसरिया जाव सग्गा[प]वग्गा ।
ता एय मघलोए सिवसुहजणय सव्वजीवाण सम्म
णिच्च नदेउ एत्य सिरिवरचरिय सतिणाहस्स रम्म ।
एक्केक्कक्खरगणणाए गथपमाण विणिच्छियमिमस्स ।
बारस उ सहस्साइ सण्ण एक्केण अहियाइ ॥
अकतोपि सहस्र १२१०० ॥

Colophon —

श्रीविजयचद्रसूरिशिष्यश्रीयशोभद्रसूरिशिष्यश्रीदेवप्रभसूरीणा सत्क पुस्तक ॥

Pras'asti of the Donor —

प्राप्तो गोत्राधिपत्य रमभरविलसन्नदनारामरम्य
सवस्याशाप्रकाशी सवरसुमनसा सेवनीय सदैव ।
नानाफलभागमानामुपचयजननो दान–सम्मानभाव
माप्त श्रीधर्कटाना प्रकटितगरिमा यश–मेरु समस्ति ॥ १ ॥

सच्छाय: सरस: सपत्रनिचय: शाखा–प्रशाखान्वित:
पीनस्कंधविराजित: प्रतिपदं संतापहारी सतां ।
चिंतागोचरचारि वस्तुनिकरं दातुं समर्थोऽर्थिनां
तत्राजायत कल्पपादपसम: श्रीज्ञात्रडः श्रावक: ॥ २ ॥
तस्याभवन्निखिलकल्मषदोषहीनास्तिस्र: प्रियास्त्रिपथगा इव पूरिनाशा: ।
लोकत्रयप्रथितशीलयुतास्तथापि प्राप्ता: कदाचन न दीनपथातिथित्वं ॥ ३ ॥
जिनदेवी वभूवासामाद्या मधुरवादिनी ।
स्त्रैणोचितगुणोपेता जिनेंद्रपदपूजिका ॥ ४ ॥
राकासुधारश्मिसमानशीला शुद्धाशयानंदितदीनलोका ।
रूपश्रिया तर्जितकामकांता कांता द्वितीयाजनि सर्वदेवी ॥ ५ ॥
कुंदावदातद्युतिशीलशालिनी मातेव सर्वस्य जनस्य वत्सला ।
पूर्णा तथा पूर्णमनोरथस्थितिर्जाता तृतीया गृहिणी विवेकिनी ॥ ६ ॥
य: सर्वदा सर्वजनोपकारी गंभीर–धीरो जिनधर्मकारी ।
तं दुर्लभं दुर्लभमल्पपुण्यै: प्रासूत तत्र प्रथमा तनूजं ॥ ७ ॥
संजातौ भुवि विख्यातौ सर्वदेव्या: सुतावुभौ ।
उदयाचलचूलाया: सूर्या–चंद्रमसाविव ॥ ८ ॥
आद्यस्तयो: सज्जनचित्तहारी नयी विनीत: सकलोपकारी ।
जिनेंद्रपूजाविहितानुराग: साधुप्रियोऽजायत देवनाग: ॥ ९ ॥
द्वितीयश्च गुणावास: सत्य–शौचसमन्वित: ।
कलावानुज्ज्वलो जात: कुल–कैरव–चंद्रमा: ॥ १० ॥
सूरे: श्रीजिनवल्लभस्य गणिन: पादप्रसादेन त–
ल्लब्धं येन विवेक–यानमसमं दु:प्रापमल्पाशयै: ।
येनाद्यापि सुखं सुखेन कृतिन: संसार–वारांनिधे:
पारं यांति परं निरस्तसकलक्लेशावकाशोदया: ॥ ११ ॥
शिरसि नमनं य: साधूनां दृशोरतिशांततां
वदन–कमले सत्यां वाणीं श्रुतौ श्रवणं श्रुते: ।
मनसि विमलं वोधं पाणौ धनस्य विसर्जनं
जिनगृहगतिं पादांभोजे चकार विभूषणं ॥ १२ ॥
प्रालेयशैलशिखरोज्वलकांतिकांतश्रीनेमिनाथभुवनच्छलतश्च येन ।
मूर्त: स्वधर्म इव सर्वजनीयदातुराविष्कृत: सकललोकहितावहेन ॥ १३ ॥

चारित्राचरणैकधीरमनसो गीतार्थचूडामणे'
विद्याना मणिदर्पणस्य शमिन सेव्यस्य पुण्यार्थिमि ।
यश्च श्रीमुनिचन्द्रसूरिसुगुरो पादाबुज सेवितु
वाछन् मत्सरवर्जित' सुरवधू-प्राणेश्वरत्व गत ॥ १४ ॥

नि सीमधर्म्मनिलय कलित सदर्थं सद्वृत्तताविरहित न कदाचनापि ।
ख्यात जगत्रयमिवापदनतसत्त्व पूर्णा सुतत्रयमतीवगमीरमध्य ॥ १५ ॥

लक्ष्मीविलासकलितो चलिदर्पहता सत्यानुरागिहृदयो निधिपक्षपाती ।
लक्ष्मीधर सुतवरोजनि तत्र मुख्यश्चित्र तथापि न जनार्दनतामुपेत ॥ १६ ॥

आराधितश्रीजिननेमिनाथ सपादितानतखलप्रमाथ ।
आसीद् द्वितीयो धनदेवसज्ञ सदा सदाचार-विचार-विज्ञ ॥ १७ ॥

यस्यासमान-फलकान्तगुणामिराम सरुद्ध-रध्रमविलाभिजल-प्रवेश ।
सद्धीवरैरुगत मति-यानपात्र गमीरकार्य-जलधे: परभागमेति ॥ १८ ॥

विवेकिजनवल्लभ स्फटिकशैल-शुद्धाशय
कलकविकल सदा सकललोकसतोपद: ।
बभूव जिनपूजक सुगुरुवदक श्रावक-
स्तृतीय इह नदन सुजननदन श्रीधर' ॥ १९ ॥

तत्रोज्झिलस्य समजायत धर्म्मपत्नी मदाकिनीसलिल-निर्मलशीलयुक्ता ।
लक्ष्मी समस्तजनवाछितदानदक्षा चित्र न निर्गुणरता न चलस्वभावा ॥ २० ॥

उल्लासका सुमनसा विदितानुभावसपादका समयिना बहुल फलाना ।
नित्य निजत्रयुता भुवनप्रसिद्धा पुत्रास्त्रयो ऋतुसमा पडिहोपजाता' ॥ २१ ॥

कारुण्य-रत्नाकुर-मेरुशैल सौजन्य-पीयूष-रसाबुराशि ।
आद्य सुतोजायत वर्द्धमानसेपा कलाभि, परिवर्द्धमान ॥ २२ ॥

अपारगाम्भीर्यनिवासभूमिर्विद्वत्-सुश्राद्धादिजनोपकारी ।
अनल्पलावण्ययुतो द्वितीय पुत्र पवित्रोऽजनि मूलदेव: ॥ २३ ॥

कीर्त्ते: पात्र निजगुरुगिरा पालने लब्धलक्ष
स्थान नीतेर्जनकनयनानददायी सदैव ।
दूरीभूताखिलख लो जातवान् पुत्ररत्न
वार्त्तीयीक कुशलवमुतावल्लभो रामदेव ॥ २४ ॥

बभूव कारुण्यपरिग्रहाय कृनामह कुमह-दर्पहता ।
विपत्ति-सपत्तिसमानुरागी यशोधरो धीरिमधाम तुर्य: ॥ २५ ॥

जिनेंद्रपूजारचनानुबंधबद्धोद्यमो निर्मलकीर्त्तिशेषः ।
भक्त्या समासेवितसर्वदेवस्ततोनुजो जायत सर्वदेवः ॥ २६ ॥

मुक्ताफलारंभरतिर्नदीनो विश्रामभूमिः पुरुषोत्तमानां ।
पयोधिवन्नित्यगभीरभावः पश्चात्तनूजोऽजनि चापदेवः ॥ २७ ॥

तत्रासीद् रामदेवस्य वल्लभा शीलशालिनी ।
आसदेवीति विख्याता सुरूपा रूपिकापरा ॥ २८ ॥

यशोधरस्य जाया च थेहिका हितकारिणी ।
शोभना सर्वदेवस्य चापदेवस्य शांतिका ॥ २९ ॥

अस्ति स थेहड इति प्रथिताभिधानः कुंदावदातहृदयः सदयः सदैव ।
धीरो यशोधरसुतः कलितः कलाभिर्नित्यप्रशस्तचरितः प्रणतो गुरूणां ॥ ३० ॥

आनंदकः सुमनसां सततं सुधर्म्मबद्धादरः कृतविमानमनःप्रवृत्तिः ।
आस्ते महेंद्र इव वल्लभचित्रलेखः श्रीरामदेवतनयो विनयी महेंद्रः ॥ ३१ ॥

हरिचंद्राभिधानश्च द्वितीयोभूत् तनूद्भवः ।
वल्लभः सर्वलोकानां प्रतिपच्चंद्रमा इव ॥ ३२ ॥

विनयी नयसंवासो चापदेवस्य नंदनः ।
गोसलाख्यः सुशीलोभूद् गुण–रत्न–महानिधिः ॥ ३३ ॥

आसीदाद्या महेंद्रस्य महाश्रीरूपसप्रिया ।
राज्यश्रीः शील–कारुण्य–दानौचित्यादिशालिनी ॥ ३४ ॥

राज्यश्रियस्त्रयः पुत्रा वीसलोथ यशोभटः ।
वोचिसश्चेति संजाता गुण–रत्नौघ–रोहणाः ॥ ३५ ॥

राज्यश्रीरन्यदा तत्र शुद्धश्रद्धानबंधुरा ।
इत्येवं चिंतयामास निस्समानगुणोज्ज्वला ॥ ३६ ॥

प्राणा वायुमयाः स्वभावतरला लक्ष्मीः कटाक्षस्थिरा
स्वाम्यं वालविलंबितातनुशिलावस्थानदुःस्थं सदा ।
वातांदोलितदीप–कुड्मलदलप्रायः प्रियैः संगम–
स्तन्नास्तीह किमप्युदारमनसामाशाभिवेशास्पदं ॥ ३७ ॥

तल्लब्ध्वा मनुजेषु जन्म विमलं संप्राप्य देशादिकं
श्रुत्वा श्रीजिनचंद्रवाचमुचितां श्रीमद्गुरूणां पुरः ।
स्वाधीने च धने च संगतवति स्वीये कुटुंबे सतां
युक्तो धर्म्मविधान एव सततं कर्तुं महानुद्यमः ॥ ३८ ॥

सम्यग्ज्ञानपुर सरश्च महता धर्म्मादर समत
प्रायस्तच्च जिनागमादनिक्ल सजायते धीमता ।
सर्वं लोकमवेक्ष्य शातविशदप्रज्ञाप्रकर्पोघम
काले सोपि कलौ न्यवेशि मुनिभि' सद्योत्तमे पुस्तके ॥ ३९ ॥
चारित्रभारचरणासहमानसेन पचप्रकारविपयामिपलालसेन ।
पात्रादिदानमयधर्मवता तदेय(तत्) लेख्य परिग्रहव्रवता गृहिणा तदेव ॥ ४० ॥
एव विचिंत्य सुचिर श्रेयोर्थं स्वस्य साव(थ) राज्यश्री ।
श्रीशातिनाथचरितस्य पुस्तक लेखयामास ॥ ४१ ॥
विरचितविचित्ररेख सुवर्णपत्रावलीकलितशोभ ।
यद् भाति करे विदुपा कक्रणमिव कीलिकारम्यम् ॥ ४२ ॥
राकाशीतागुशुभ्र स्फुरदमलदश सर्ववस्तुप्रकाशी
सम्यग्ज्ञान-प्रदीपस्त्रिभुवन-भवनाभ्यतरे भासमान ।
यावन्मोहाधकार शमयति सकल पूरिताशेपदोप
तावन्नयान्मुनीन्द्रैरयमिह सतत पुस्तक पठ्यमान ॥ ४३ ॥

[१२४] २४ (१) निशीथसूत्र (उ १-५) प १-७, ३२½"×२½"
(२) ,, भाष्य प १-७७
(३) ,, चूर्णि प १-३०४

Colophon —

सवत् १३३० वर्षे वैशाखशुदि १४ गुरौ निशीथप्रथमखडचूर्णीपुस्तक लिखितमस्ति

[१२३] २५ (१) वृहत्कल्पचूर्णि प ३८४, ३३'×२"
(२) ,, सूत्र ग ४७४ प ३८५-३९३

Colophon —

सवत् १२९१ वर्प पौपसुदि ४ सोमे

On blank folio —

श्रीज्ञानसागरसूरिभ्यो नम ।

श्रीजयतिलकसूरि श्रीमाणिक्यसूरि ।

[१२२] २६ (१) नवपदप्रकरणवृत्ति (अपूर्ण) प २३७, ३१'×२"
(२) ,, (मूल) by देवगुप्त प २३५-२८०

Colophon:—

नवपदवृत्तिपुस्तक सो० जगवीरसुतश्रे० जसदेव ग्रं. ९५०० लखित पत्र २८० पाठा २ दोरि १

[८९] २७. (१) धर्मविधिवृत्ति. [वस्त्रे] प. १–७९; २५"×५"

End.—

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता उदयांकाष्टद्वारा श्रीधर्म्मविधिवृत्तिः समाप्ता। ग्रंथाग्रं ५५२०।

Colophon:—

संवत् १४१८ वर्षे चीवाग्रामे श्रीनरचंद्रसूरीणां शिष्येण श्रीरत्नप्रभसूरीणां बांधवेन पंडितगुणभद्रेण कच्छूलीश्रीपार्श्वनाथगोष्ठिकर्ल्हीवाभार्या गउरी तत्पुत्रश्रावक जसा डूंगर तद्भगिनी श्राविका वीजी तील्ही प्रभृत्येषां साहाय्येन प्रभुश्रीश्रीप्रभसूरिविरचितं धर्म्मविधिप्रकरणं श्रीउदयसिंहसूरिविरचितां वृत्तिं श्रीधर्मविधिग्रंथस्य कार्त्तिकवदि दशमीदिने गुरुवारे दिवसपाश्चात्यघटिकाद्वयसमये स्वपितृ-मात्रोः श्रेयसे श्रीधर्म्मविधिग्रंथमलिखत् ॥

Pras'asti of the Donor.—

जावालिदुर्गे नगरे प्रधाने वभूव पूर्वं धणदेवनामा।
सहजलदेवी दयिता तदीया ब्रह्माक लिंवा तनयौ च तस्याः ॥ १ ॥
गौरदेवि दयिता प्रवभूव लिंवकस्य तनयः कडुसिंहः।
तस्य च प्रियतमा कडुदेवी तस्य चैव समभूद् धरणाकः ॥ २ ॥
ब्रह्माकपुत्रः प्रवभूव झंझणः प्राग्वाटवंशस्य शिरोमणिस्तु।
आशाधरस्तस्य वभूव नंदनः पुत्रश्च तस्य प्रवभूव गोगिलः ॥ ३ ॥
गोगिलस्य तनयः प्रवभूव पद्मदेवसुकृती सुकृतज्ञः।
तस्य चैव दयिता सुरलक्ष्मीर्जैनधर्मकरणैककोविदा ॥ ४ ॥

अमी जयंति तनया यस्याश्च जगतीतले।
सुभटसिंहः क्षेमसिंहः स्थिरपालस्तथैव च ॥ ५ ॥
जाया सुभटसिंहस्य सोनिका हेमवर्णिका।
तस्याः सुता जयंत्युच्चैरेते विदितविक्रमाः ॥ ६ ॥
तेजाको जयतश्चैव ना(जा)वड पातलस्तथा।
एताः पुत्र्यश्च यस्या हि कामी नामल चामिकाः ॥ ७ ॥
जाया स्थविरपालस्य श्राविका देदिकाभिधा।
तस्याः सुताः पडेते च जयंति जगतीतले ॥ ८ ॥

नरपालश्च ह्यापाकस्त्रिभुवनस्तु काल्हू ।
केल्हाक पेथडश्चैव पडेते सुरसुंदरा ॥ ९ ॥
स्थविरपालस्य साहाज्ञा(ज्ञ्या)त् श्रीरत्नप्रभसूरिभि ।
विशालाया धर्मविधेः पुस्तक वाचित वर ॥ १० ॥ ७ ॥

(२)

॥ ६० ॥ कच्छूलिकामडनपार्श्वनाथपादारविंदस्य मरालतुल्य ।
प्राग्वाटवशे भुवनावतसे बभूव पूर्वं सहदेवनामा ॥ १ ॥
गुणचद्रनामा तनयस्तदीय श्रीवत्सनामा च तदगजोऽभूत् ।
श्रीवत्सपुत्रा जगति प्रसिद्धा अमी बभूवुगुणराशिसयुता ॥ २ ॥
छाहडो निरुपमाकृति–रूपो धर्मकर्मनिपुणो यशोभट ।
श्रीकुमारतनयस्तु तृतीयो वीतराग–गुरुपूजनापर ॥ ३ ॥
छाहडस्य च शाखाया श्रीमाणिक्यप्रभसूरय ।
गुरवश्च ततो जाता श्रीकमलसिंघसूरय ॥ ४ ॥
यशोभटस्य शाखाया श्रीश्रीप्रभसूरय ।
वय च गुरवो जाता प्रज्ञातिलकसूरय ॥ ५ ॥
श्रीकुमारेण च पुरा वृद्धग्रामे अचीकरत् ।
श्रीकमलसिंघसूरीणा पदस्थापनमुत्तम ॥ ६ ॥
श्रीकुमारदयिता अभयश्री साल्हकस्तदनु वोडकाभिध ।
साल्हक सुगुरु–धर्मतत्परास्तस्य चैव तनया प्रजभूवु ॥ ७ ॥
सोभाकस्य च जायाभूत्नाम्ना अविधवा सदा ।
सोला–गल्हाकनामानौ बभूवतु सुतौ तयो ॥ ८ ॥
गल्हाकस्य च जायाभूत् प्रथमा रतनिकाभिधा ।
श्रियादेवी द्वितीया च मूर्ति(र्ता)लक्ष्मीरिवापरा ॥ ९ ॥
कर्मा–भीमाकनामानौ श्रियादेव्याश्च नदनौ ।
भीमाकस्यैव दयिता रुक्मिणी रुक्मिणी परा ॥ १० ॥
रुक्मिण्याश्च त्रय पुत्रा बभूवुर्धर्मकारका ।
लींबाक सोहडश्चैव पेथाकश्च तृतीयक ॥ ११ ॥
लींबाकभार्या गउरी प्रसिद्धा भक्तौ जिनेंद्रस्य जमाकु–डूगरौ ।
पुत्रौ द्वितीयौ तदनु प्रसिद्धौ पुण्यश्च तिस्रो भुवने हि यस्या. ॥ १२ ॥

वीरसिंह तदनु तीन्हिका श्रियो जिनशासनसरोजभृङ्गः ।
पूर्ववंशगुरुभक्तितत्पराः शील-रत्नभरिता भुवि पुत्र्यः ॥ १३ ॥
व्याख्यापितं श्रीउपदेशमालासुपुस्तकं श्राविकया च विंटया ।
स्ववंशरत्नप्रभसूरिपार्श्वात् समर्थनं श्राद्धजनेन कारितं ॥ १४ ॥

(३)

प्राग्वाटवंशे प्रबभूव पूर्वं कल्हलिकायां पुरि पार्श्वनागः ।
तदंगजो देमलनामधेयो बभूवतुस्तत्तनयौ प्रसिद्धौ ॥ १ ॥

बहुदेव-वीरचंद्रौ पुत्रौ जातौ मनोरमौ ।
वीरचंद्रस्य पुत्रोभूत्सालकः पुण्यधारकः ॥ २ ॥

सालकस्य तनया मनोरमा आमको गुणवरोपि हि सांबः ।
वीरकः सुकृतकार्यहीरकः आमकस्य तनयश्च सोल्कः ॥ ३ ॥
सोलकस्य दयिता सरस्वती पंच तस्य तनयाः प्रबभूवुः ।
माल्हणस्तदनु पार्श्वचंद्रमा वूटगोश महिचंद्र-सेडकौ ॥ ४ ॥
सेढाकभार्या जगि(ग्गि)णीनिनाम्नी तयोश्च पुत्राः पटवो प्रसिद्धाः ।
आद्यो वरो शान्हणनामधेयस्ततो द्वितीयः किल सोहडाद्यः ॥ ५ ॥

आल्हणा पद्मकश्चैव क्रमाको बोडकस्तथा ।
वोडाकस्य च दयिता वीरी धर्मे प्रवीरधीः ॥ ६ ॥
चत्वारस्तनया यस्या वभूवुर्वसुधातले ।
देपालो देवसिंहश्च सोमाकः सलणोऽपि च ॥ ७ ॥

(२) त्रिषष्टिश. पु. चरित्र (पर्व ८, सर्ग ३). प. ८०–९२

[११५] २८. व्यवहारवृत्ति (द्वितीयखण्ड उ. ४–८). प. ३२४;२९″×२$\frac{1}{2}$″

[१२८] २९. आवश्यकवृत्ति (शिष्यहिता). प. २८७; ३१$\frac{3}{4}$″×२″

द्वितीयखण्ड प्रत्याख्याननिर्युक्तिविवरण.

[१०९] ३०. योगशास्त्रविवरण by हेमाचार्य. प. ३०८; ३१″×२$\frac{1}{2}$″

On the Board —

योगशास्त्रवृत्तिपुस्तकं सं. १४०७ आषाढशुदि १० बुधे

[११८] ३१. समराइचकहा (प्रा.) by हरिभद्रसूरि.

प. ३५४; ३२″×२″ ग्रं. १००००

Pras'asti of the Donor —

परस्परपरिस्यूतनयगोचरचारिणी ।
अनेकातामृत दुग्धे यद्गवी त जिन स्तुम ॥ १ ॥
अप्राप्तोऽपि हि खडता गुणवते धर्माय हिंस्रो न वा
छायाभि प्रणिहति तापममितो मुक्त सदा पङ्क्ते ।
निश्छिद्रोपि करोति य श्रुतिसुख वश क्षमाभृद्घनो-
ह्लासी कोपि महीतले स जयति श्रीमालनामा नव ॥ १ ॥
वशेऽत्र तेजोद्भुतवृत्तशाली मुक्तामणिर्व्योमरिसह्नकोभूत ।
तस्थौ न केषा हृदये गुणेन निजेन यश्छिद्रविनाकृतोपि ॥ २ ॥
शचीव देवराजस्य रोहिणीव सितद्युते ।
सद्वासनेव धर्मस्य लक्ष्मीस्तस्य प्रियाऽभवत् ॥ ३ ॥
अचलस्थिति कुरगव्याघाती नरवरवृत्तिसयुक्त ।
सिंह इव वैरिसिंह सुत सुता चानयोर्मोदू ॥ ४ ॥
गेहिनी गेहनीतिज्ञा तस्य श्रीरिव देहिनी ।
अभूदानलदेवीति धर्मकर्मसु कर्मठा ॥ ५ ॥
असूत सा पच सुतान् मनुष्यक्षेत्रस्य धात्रीव सुमेरुपर्वतान् ।
पर सदाप्येकमुरुत्वमेषा केषा न रेखाकरमस्ति चित्ते ॥ ६ ॥
आद्योऽस्ति भाडशालिकमदनो लाडीपतिर्जिनप्रतिमा ।
कारितवान् मगलपुरचैत्ये पुण्याय पितृ-मात्रो ॥ ७ ॥
अपरा वेलाकूले पोषधशाला च मातृपुण्याय ।
तनया विनयादिगुणोपेता पचास्य त्रियते ॥ ८ ॥
क्षेमसिंह-भीमसिंहौ तेजसिंहारिसिंहकौ ।
पचमो जयसिंहस्तु दुहिता जासलाभिधा ॥ ९ ॥
प्रथमोपि धर्मकार्ये द्वितीयीकस्तु[मन]लघुरघु ।
कलिकाल-मत्तकरि[वर]-वरसिंहो विजयसिंहोस्ति ॥ १० ॥
यथा प्रभा प्रभाभर्तुर्यथा चद्रस्य चद्रिका ।
यथा छाया शरीरस्य तथाशेषगुणाश्रया ॥ ११ ॥
पूनी दयिताऽस्योदयपालोदयमतसुता विरेजे या ।
निजवश-प्रासादे विमलगुणा वैजयतीव ॥ १२ ॥ युग्म ॥
आद्योस्ति राजसिंहस्तनयो जैत्रसिंह इतरस्तु ।
नायकि-सहजल-सोहग-पद्मलनाम्यस्तु पुत्र्य इमा ॥ १३ ॥

नयनाभ्यां युग्मं पुष्पदंताभ्यां गगनं यथा ।
आभ्यां विजयसिंहोपि सुताभ्यां शोभते तथा ॥ १४ ॥
धर्मकर्मसु निष्णातस्तार्त्तीयीकस्तु धंधलः ।
वल्लभो वकुलदेव्यास्तुर्यो वरणिगाभिधः ॥ १५ ॥
राजलजनको जयतलदेविधवो जाल्हणस्तु पंचमकः ।
दधतापि येन लघुतां बंधुषु भेजे परं गुरुता ॥ १६ ॥
स्मरः शरैर्मानुपभूमिदेशः सुमेरुशैलस्तनुरिंद्रियैर्यथा ।
पंडुस्तनुजैरिव वरिसिंहो रेजे तथा पंचभिरेभिरंगजैः ॥ १७ ॥
इतश्च । श्रीमन्महावीरजिनेंद्रतीर्थकल्पद्रुगच्छे इष चंद्रगच्छे ।
शब्दान्वितः सुंदरपक्षयुग्मो द्विरेफलीलामवलंबमानः ॥ १८ ॥

[१२०] ३२. (१) निशीथसूत्र. प. १०; ३१"×२"

(२) ,, भाष्य (द्वितीयखण्ड उ. ८–१४).
प. ११–१०२

(३) ,, चूर्णि. प. १०३–४०५

[११४] ३३. धर्मोपदेशमालाविवरण by जयसिंह. प. ३२०; ३२"×२"

[१३४] ३४. (१) योगशास्त्रविवरण. प. १–१३; ३१$\frac{3}{4}$"×२$\frac{1}{4}$"

(२) बृहत्कल्पवृत्ति (द्वितीयखण्ड). ग्रं. १४१६०* प. १–४२०

[१३१] ३५. आवश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) by हरिभद्रसूरि.
प. ४२६; ३४"×२$\frac{1}{2}$"

Beginning:—

श्रीसिद्धार्थनरेंद्रविश्रुतकुल etc

[१३५] ३६. (१) अनुयोगद्वारसूत्र. प. १–४३; ३४"×२"

Colophon:—

संवत् १४५६ वर्षे श्रीस्तंभतीर्थे वृद्धपौषधशालायां तपागच्छीयभट्टारिकश्रीजयतिलकसूरि तत्पट्टे श्रीरत्न(? ज्ञान)सागरसूरि तदुपदेशेन पुस्तकं लिखापितं ॥

(२) अनुयोगद्वारचूर्णि. प. ४४–२१८

---

* ७, ३–१९८ पत्राणि न सन्ति ।

Colophon —

सवत् १४५६ वर्ष श्रीस्तभतीर्थ वृहत्पोषधशालाया भट्टारिकश्रीजयतिलकसूरि अनुयोगद्वारचूर्णि उद्धार कारापित ॥

(३) अनुयोगद्वारवृत्ति by म हेमचन्द्र प २१८–४३०

[१०७] ३७ विशेषावश्यकवृत्ति(? प्रथमखण्ड) प ३२८, ३१"×२"

Beginning —

प्रणिपत्य जिनवरेन्द्र वीर श्रुतदेवता गुरून् साधून् etc

[९२] ३८ महावीरचरित्र (त्रिषष्टि पर्व १०) प १–२०३, २९"×२"

Pras'asti of the Donor—

पल्लीवालकुले पुनात्मनो वोहित्थसन्नित ।
साधुस्तस्य सुतो जज्ञे गणदेव सुधार्मिक ॥ १ ॥
खड तृतीय सलेख्य त्रिषष्टे पुस्तके वर ।
स्त्री पौषधशालाया स्तभतीर्थे पुरे मुदा ॥ २ ॥
यावन्नदति जिनमतमिदमसम सकलसत्त्वहितकारि ।
तावत् सुपुस्तक वाच्यमानमेतद् बुधैर्जयतु ॥ ३ ॥

३९ दशवैकालिकटीका by हरिभद्रसूरि प ४५३

[१११] ४० उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प २८४, ३१"×२½"

Beginning —

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभि प्रबोधितजगज्ज ।

End:—

विष विनिर्धूय कुवासनामय व्यची(दी)चरद् य कृपया मदाशये ।
अचिन्त्यवीर्येण सुवासनासुधा नतोस्मि तस्मै निजधर्मसूरये ॥
यत्सूत्रमत्र विहृत मतिमाद्यदोषात् गाम्भीर्यभाजि वचने यदतत्त्ववेदि ।
ससार-सागरमनेन तरीतुकाम तत् साधुभि कृतकृपैर्मयि शोधनीय ॥
तोषाद् विधाय विवृति गिरिदे(वीर्दे)वताया पुण्यानुबन्धकुशल यदिद मयाप्त ।
सर्वोपि तेन भवतादुपदेशमालाभोक्तायसाधनपर खलु जीवलोक ॥

Colophon —

उपदेशमालाविवरण समाप्त । ग्रथाग्र ९५०० । मगल महाश्री शुभ भवतु लेखक-पाठकयो । सवत् १३३१ वर्षे प्रथमज्येष्ठवदि १५ शनौ सह० अरिसिंह-पुस्तक लिखित । सा साम उसीहपुस्तक ॥

[१०१] ४१. ऋषभचरित (प्रा.) by वर्धमानाचार्य. 3 Illustrated.
प. २९९

Beginning:—

नमः सर्वज्ञाय ।

नमह जुगाइजिणिंदं पुरिसोत्तमनाहिसंभवं पयउं ।
वरनाण–दंसण–रविं सुगयमणंतं महादेवं ॥ १ ॥
एगमणेगसरूवं दुल्लक्खं परमजोगिपच्चक्खं ।
अन्नयमसंखमक्खयमोमप्पिणिपढमतित्थयरं ॥ २ ॥

End:—

विधासनिवकालाउ सएसु एक्कारसेसु सट्ठेसु ।
सिरिजयसिंहनरिंदे रज्जं परिपालयंतम्मि ॥
खंभाइत्थट्ठिएहिं सियपक्खे चित्तविजयदसमीए ।
पुन्सेणं गुरुगुरुणो समत्थियं चरियमियं ति ॥
लोगुत्तमचरियमिणं काऊण जमज्जियं सुहं किं पि ।
उत्तमगुणाणुराओ भवे भवे तेण मह होज्ज ॥
पुव्वावरेण गणियस्स सव्वसंखा इमस्स गंथस्स ।
एक्कारस उ सहस्सा सलोगसंखाइ नायव्वा ॥

श्रीवर्धमानाचार्यविरचिते श्रीऋषभदेवचरिते पंचमोऽवसरः समाप्तः ।

Colophon:—

संवत् १२८९ वर्षे माघवदि ६ भौमावद्येह श्रीप्रह्लादनपुरे समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीसोमसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये श्रीऋषभदेवचरितं पंडि० धनचंद्रेण लिखितमिति । मंगलं महाश्रीरिति भद्रं ॥

Pras'asti of the Donor:—

हृद्यश्रेयदखर्वपर्वसुभगः सच्छाययाऽलंकृतः
सद्वृत्तोज्ज्वलमर्त्यमौक्तिकमणिर्भूभृत्प्रतिष्ठोन्नतः ।
मेखतपत्रपरिष्कृतः परिलसच्छाखावृतो गूर्जरः
श्रीमालाभिध इत्युदारचरितः ख्यातोऽस्ति वंशः क्षितौ ॥ १ ॥
वंशे तत्र बभूव मौक्तिकसमः सद्वृत्तशैत्याश्रितः
ख्यातो लल्लकभांडशालिक इति स्वच्छस्वभावान्वितः ।
चित्रं छिद्रसमुज्झितोऽपि नितरां भूत्वा गुणानां पदं
विश्वप्राणिहृदि व्यधत्त वसतिं यश्चछन्नवंध्याशयः ॥ २ ॥

तस्याभूल्लना नाम्ना ल्लिका भाडशालिनी ।
शील मुक्तावली कठे यया दभ्रे समुज्ज्वला ॥ ३ ॥
सतस्तयोस्त्रय पुत्रा पवित्राश्चरितै शुभे ।
अजायतागारभारोद्धारधुर्यत्वविश्रुता ॥ ४ ॥
तेपा जविष्ठोऽजनि भाडशाली ख्यातो गुणैर्लोलकनामधेय ।
श्रीमज्जिनाज्ञाकरणप्रतिज्ञाविभूपण वक्षसि यस्य य(ज)ज्ञे ॥ ५ ॥
शुद्धात्माजनि भाडशालिकयशश्चन्द्राभिधानोऽपर
श्रीमद्देव–गुरुप्रयोजनविधौ बद्धादरोऽनारत ।
येनौदार्यगुणैरनर्गलतरैरावर्य(र्ज्य) विश्राणिता
पात्रेषु स्थिरताप्रवर्त्तनकृते लक्ष्मीर्मन स्वीच्छया ॥ ६ ॥
ततोऽभवद् देवकुमारनामा सुतो गुणैर्देवकुमारमूर्त्ति ।
प्रवर्त्तयन्नि कपट जिनाना वर्यां सपर्यामवदातचित्त ॥ ७ ॥
लोलाकस्याभवद् भाडशालिनो भाडशालिनी ।
लक्ष्मीरित्यभिधानेन जिनपूजापरायणा ॥ ८ ॥
भाडशालिनो द्वौ पुत्रौ लोलाकस्य बभूवतु ।
धंधूकाभिध प्रथम श्रीमदाद्यजिनार्चक ॥ ९ ॥
वाहिनी गेहिनी तस्य बभूव प्रियवादिनी ।
यशोवीरस्तयो पुत्र सुशीला सिंदुका सुता ॥ १० ॥
धर्मोत्कृष्टलभाडशालिकयशश्चन्द्रस्य दानप्रिया
नित्यौचित्य विनीतताऽऽर्जवगुणालकारशृगारिता ।
चर्यौदार्यगुणैर्निवेरविशरदूर यया रजिता
आत्मन्यप्रतिमप्रमोदपरता नीता समस्ता जना ॥ ११ ॥
सा जज्ञे गेहिनी नाम्ना जिंदिका भाटशालिनी ।
सुकृतोपार्जिका श्रीमद्देव–सद्गुरुपूजया ॥ १२ ॥
यशश्चन्द्रस्य जज्ञाते द्वेऽपत्ये भाडशालिन ।
स्वगृहश्रिय सीमतमौक्तिकतिलकोपमे ॥ १३ ॥
आद्या पुत्री समजनि वरा राजिकानामधेया
सदाविर्भुल्लसितलहरीशीलसभूपिताङ्गी ।
यस्या अत करणमृदुतासगत जतुजात
लक्ष्मीः साक्षादिव निजगृहे जगमा यावतीर्णा ॥ १४ ॥

ठक्करशोभनदेवस्तामथो परिणीतवान् ।
संतोपभूषिता जाता संतोषाख्या तयोः सुता ॥ १५ ॥

श्रीसर्वज्ञपदांबुजार्चनरतिः संप्राप्तपुण्योन्नतिः
किंचिन्मीलितमालतीदलभरस्वच्छेतिशीले मतिः ।
भक्त्यावेशसमुल्लसद्गुरुनतिर्विस्तीर्णदानस्थिति-
र्निश्छद्मैकतपोविधानवसतिर्यस्या गुणैः संगतिः ॥ १६ ॥

दाक्षिण्योदधिभांडशालिकयशश्चंद्रस्य पुत्रोपरो
धर्मोद्दामनराग्रणीरिह यशःपालाभिधः शुद्धधीः ।
पण्यस्यापि न केवलंच महती भांडस्य शाला कृता
श्रीआर्यं वरिवस्यतां जिनपतिं येनात्र धर्मस्य च ॥ १७ ॥

भांडशालियशःपालस्याभवज्जयदेविका ।
औदार्य-शीलप्रमुखैः प्रेयसी श्रेयसी गुणैः ॥ १८ ॥
अभवंस्तयोस्तनूजाः सच्चरितास्त्रयो गुणैः ।
आनंददायिनः पित्रोरन्योन्यं प्रीतिशालिनः ॥ १९ ॥

आद्यः सुतः संश्रितधर्म्मकर्म्मा विवेकवेश्माजनि पार्श्वदेवः ।
अभ्यर्थन............भीरुः प्रकल्पितश्रीजिननाथसेवः ॥ २० ॥

अन्यो बभूवांबडनामधेयः कस्याप्यसंपादितचित्तपीडः ।
स्वकीयसंतानधुराधुरीणः स्ववेश्मलक्ष्मीहृदयैकहारः ॥ २१ ॥

सर्वौचित्याचरणनिपुणः प्रीतिपूर्वाभिलापी
[सुखाजिन्याजितगुरुगुणः सिद्धिवेश्म ।
गोत्राच रो जिन-गुरुपदाभ्यर्चनप्रह्वचेता-]
स्तार्तीयीकस्तदनु तनुजः पल्हणाख्यो बभूव ॥ २२ ॥

पार्श्वदेवस्य संजज्ञे पद्मश्रीनामिका प्रिया ।
यस्याः पतिव्रतात्वेन स्वकुलं निर्मलीकृतं ॥ २३ ॥

अथांबडस्योचितकृत्यदक्षा मंदोदरी नाम बभूव पत्नी ।
स्फुरद्विवेकोज्वलसारहारा स्वमंदिरे मूर्त्तिमतीव लक्ष्मीः ॥ २४ ॥

हरेरिव भुजादंडाश्चत्वारस्तनयास्तयोः ।
अजायंत सदाचार-गृहभारधुरंधराः ॥ २५ ॥
प्रथमोजनिष्ट तेषां पार्श्वकुमाराभिधो गुणैः प्रथमः ।
विनयद्रुमालवालः पित्राज्ञापालनप्रवणः ॥ २६ ॥

बभूव प्रेयसी तस्य पृथ्वीदेवीति नामत ।
विनीतविनया नित्यमौचित्यप्रियकारिणी ॥ २७ ॥
तदनु तनयो द्वितीय समजनि धनसिंहनामको विनयी ।
निर्म्मलकलाकलापस्त्रैणक्रीडाद्रिरभिराम ॥ २८ ॥
नाम्ना धांधलदेवीति सजज्ञे तस्य गेहिनी ।
पुण्यार्जनोर्जितश्लाघा श्लाघ्यकर्म्माभिरञ्जिका ॥ २९ ॥
ततस्तृतीयोजनि रत्नसिंह सतापकारिव्यसनेभसिंह ।
दूर परित्यक्तविरुद्धसग श्रीमज्जिनेंद्रक्रम-पद्म-भृग ॥ ३० ॥
तस्याजनिष्ट दयिता नाम्ना राजलदेविका ।
पेथुकाख्या तयो पुत्री समस्तानददायिनी ॥ ३१ ॥
अनन्यसौजन्यजनानुकीर्णो विवेकलीलोज्ज्वलचित्तवृत्ति ।
सार्वत्रिकौचित्यविधिप्रवीणो जज्ञे जगत्सिंहसुतश्चतुर्थ ॥ ३२ ॥
पत्नी जाल्हणदेवीति नाम्ना तस्य समजनि ।
कुत्राप्यनुत्सेकवती प्रदान-विनयान्विता ॥ ३३ ॥
सोढाख्या तत पुत्री बभूव प्रियवादिनी ।
यस्या शीलजलै शुद्धै पुण्यवल्ली प्रवर्द्धिता ॥ ३४ ॥
पत्नी ततोजायत पल्हणस्य माणिक्यमालास्फुरदंशु-शीला ।
जिनोपदेशश्रुति-कर्णसारा कृपा-प्रपा माणिकिनामधेया ॥ ३५ ॥
समजनि तयोस्तनूजो वरणिगनामा समस्तगुण-पात्र ।
निखिलस्वकुलैकधुरा-धुरधर स्मित-मधुरभाषी ॥ ३६ ॥
बभूव प्रेयसी तस्य धनदेवीति विश्रुता ।
दाक्षिण्योज्ज्वलशीलेन सर्वेषा मोददायिनी ॥ ३७ ॥
अजायत ततस्तिस्रः शीलालकरणा सुता ।
कर्पूरदेवी-भोपलदेव्यौ चील्हणदेव्यपि ॥ ३८ ॥
अभूद् देवकुमारस्य प्रेयसी छड्डिकाभिधा ।
पतिव्रतासमाचार-चातुर्यार्जितसद्यशा ॥ ३९ ॥
कुमारपालसुतोभूत् पितुराज्ञोद्यतस्तयो ।
जिनशासनानुरागी विरागी दोषवस्तुषु ॥ ४० ॥
विवेक-रविरन्येद्यु स्फुरति स्मातिनिर्म्मलः ।
संतोषाया मानसाद्रौ विद्राविततमस्तति. ॥ ४१ ॥

घातत्रस्ततुरंगगांगतरलाः संपत्तयोत्यूर्जिता
लुभ्यल्लुब्धकविभ्यदर्भकमृगीदृक्-चंचलं यौवनं ।
वं[धु]प्रेम तडिल्लता-द्युति-चलं चेतन् तथा जीवितं
मत्वेवं जिनधर्म्मकर्म्मणि मतिः कार्या नरैः शाश्वते ॥ ४२ ॥
सोनंतसुखनिदानो धर्म्मोपि ज्ञायते श्रुतान् ।
श्रुतं च पुस्तकाधीनं तन् कार्यः पुस्तकोद्यमः ॥ ४३ ॥
पुस्तकं लेखयामास स्वसुः श्रेयोर्थमांवडः ।
संतोषनाम्न्याः स्नेहेन पल्हणभ्रातृसंयुतः ॥ ४४ ॥
प्रोद्यन् यावदसौ विभर्त्ति तपनः प्राची-पुरंध्री-मुखे
कांतिव्यक्तदिशं सुवर्णतिलकश्रीसंनिभं विभ्रमं ।
श्रीनाभेयजिनस्य चारु चरितं तावत् कथाश्चर्यकृत्
नंद्यादत्र विचार्यमाणमनघप्रज्ञैः सदा कोविदैः ॥ ४५ ॥

[११६] ४२. आवश्यकचूर्णि (प्रथम खण्ड). प. २६४; ३३"×२३/४"

[१२९] ४३. बृहत्कल्पवृत्ति (तृतीय खण्ड) by क्षेमकीर्ति. प. १-३३५; ३३"×२"

End:—

इति श्रीकल्पटीकायां षष्ट उद्देशकः समाप्तः ॥

नंदी-संदर्भ-मूले सुदृढतरमहापीठिका-स्कंधवंधे
तुंगोद्देशोर्ध्व-शाखे दलकुसुमसमैः सूत्र-निर्युक्ति-वाक्यैः ।
सांद्रे भाष्यार्थ-सार्थामृतफलकलिते कल्प-कल्पद्रुमेस्मि-
न्नाक्रष्टुं षष्ठशाखा-फलनिवहमसावंकुटीवास्तु टीका ॥ ६ ॥

समाप्ता चेयं सुखाववोधा नाम कल्पाध्ययनटीका ॥
सौवर्णा विविधार्थ-रत्नकलिता एते षडुद्देशकाः
श्रीकल्पेऽथ निधौ मताः सुकलशा दौर्गत्य-दुःखापहे ।
दृष्ट्वा चूर्णि-सुबीजकाक्षरततिं कुश्याथ गुर्वाज्ञया
खानं खानममी मया स्व-परयोरर्थे स्फुटार्थीकृताः ॥ १ ॥

श्रीकल्पसूत्रममृतं विवुधोपयोगयोग्यं जरा-मरण-दारुणदुःखहारि ।
येनोद्धृतं मति-मथा मथितात् श्रुताब्धेः श्रीभद्रबाहुगुरवे प्रणतोऽस्मि तस्मै ॥२॥
येनेदं कल्पसूत्रं कमलमुकुलवत् कोमलं मंजुलाभि-
र्गोभिर्दोषापहाभिः स्फुटविषयविभागस्य संदर्शिकाभिः ।

उत्फुल्लोद्देशपत्र सुरसपरिमलोद्गारसार निर्तेने
त नि सबधनधु नुत मुनि–मधुपा भास्कर भाष्यकार ॥ ३ ॥
श्रीकल्पाध्ययनेऽस्मिन्नतिगमीरार्थभाष्यपरिकलिते ।
विषमपद–विवरणकृते श्रीचूर्णिकृते नम कृतिने ॥ ४ ॥
श्रुतदेवताप्रसादादिदमध्ययन विवृण्वता कुशल ।
यदवापि मया तेन प्राप्नुया बोधिमहममला ॥ ५ ॥
गम–नय–गमीरनीरश्चित्रोत्सर्गापवाद–वादोर्मि ।
युक्तिशत–रत्नरम्यो जैनागम–जलनिधिर्जयति ॥ ६ ॥

श्रीजैनशासन–नभस्तल–तिग्मरश्मि श्रीसद्म–चान्द्रकुल–पद्मविकाशकारी ।
स्वज्योतिरावृतदिगवरडवरोऽभूत् श्रीमान् धनेश्वरगुरु प्रथित पृथिव्या ॥ ७ ॥

श्रीमच्चैत्रपुरैकमडनमहावीरप्रतिष्ठाकृत–
स्तस्माच्चित्रपुरप्रबोधतरणे श्रीचैत्रगच्छोऽजनि ।
तत्र श्रीभुवनेन्द्रसूरिसुगुरुर्भूभूषण भासुर–
ज्योति सद्गुण–रत्न–रोहणगिरि कालक्रमेणाभवत् ॥ ८ ॥

तत्पादाबुज–मडन समभवत् पक्षद्वयीशुद्धिमान्
नीर–क्षीरसदृक्षदूषण–गुण–त्याग–ग्रहैकव्रत ।
कालुष्य च जडोद्भव परिहरन् दूरेण सन्मानस–
स्थायी राजमरालवद् गणिवर श्रीदेवभद्रप्रभु ॥ ९ ॥

शस्या शिष्यास्त्रयस्तत्पद–सरसिरुहोत्सगशृगार–भृगा
विध्वस्तानगभगा सुविहितविहितोत्तुगरगा बभूवु ।
तत्राद्य सच्चरित्रानुमतिकृतमति श्रीजगच्चन्द्रसूरि
श्रीमद्देवेन्द्रसूरि सरलतरलसच्चित्तवृत्तिर्द्वितीय ॥ १० ॥

तृतीयशिष्या श्रुत–वारि–वार्द्धय परीषहाक्षोभ्यमन –समाधय ।
जयति पूज्या विजयेंदुसूरय परोपकारादिगुणौघभूरयः ॥ ११ ॥

प्रौढ मन्मथ–पार्थिव त्रिजगतीजैत्र विजित्येयुषा
येषा जैन–पुरे परेण महसा प्रक्रान्तकान्तोत्सवे ।
स्थैर्यं मेरुरगाधता च जलधि सर्वंसहत्व मही
सोम सौम्यमहर्पति किल महत् तेजोऽङ्कन प्राभृत ॥ १२ ॥

याप याप प्रवचनवचो–नीजराजीं विनेय–
क्षेत्रव्राते सुपरिमलिते शब्दशास्त्रादि–सीरै ।

यैः क्षेत्रौ(?)ः शुचिगुरुजनाम्नायवाक्-सारणीभिः
सिक्त्वा तेने सुजनहृदयानंदि सज्ज्ञान-सस्यं ॥ १३ ॥
यैरप्रमत्तैः शुभमंत्रजापैर्वेतालमाधाय कलिं स्ववश्यं ।
अतुल्यकल्याणमयोत्तमार्थमत्पूरुषः सत्त्व-धनैरसाधि ॥ १४ ॥
किं बहुना ? । ज्योत्स्नामंजुलया यया धवलितं विश्वंभरामंडलं
या निःशेषविशेषविज्ञजनतानेतश्चमत्कारिणी ।
तस्यां श्रीविजयेंदुसूरिसुगुरोर्निष्कृत्रिमाया गुण-
श्रेणेः स्याद् यदि वास्तवस्तवकृतौ विज्ञः स वाचांपतिः ॥ १५ ॥
तत्पाणि-पंकज-रजःपरिपूतशीर्षाः शिष्यास्त्रयो दधति संप्रति गच्छभारं ।
श्रीवज्रसेन इति सद्गुरुरादिमोत्र श्रीपद्मचंद्रसुगुरुस्तु ततो द्वितीयः ॥ १६ ॥
तार्तीयीकस्तेषां विनेयपरमाणुरनणुशास्त्रेऽस्मिन् ।
श्रीक्षेमकीर्त्तिसूरिर्विनिर्ममे विवृतिमल्पमतिः ॥ १७ ॥
श्रीविक्रमतः क्रामति नयनाग्नि-गुणेंदुपरिमिते वर्षे ।
ज्येष्ठश्वेतदशम्यां समर्थितेषा च हस्तार्के ॥ १८ ॥
प्रथमादर्शे लिखिता नयप्रभप्रभृतिभिर्यतिभिरेषा ।
गुरुतरगुरुभक्तिभरोद्वहनादिव नम्रितशिरोभिः ॥ १९ ॥
इह च । सूत्रादर्शेषु यतो भूयस्यो वाचना विलोक्यंते ।
विषमाश्च भाष्यगाथाः प्रायः स्वल्पाश्च चूर्णिगिरः ॥ २० ॥
ततः-सूत्रे वा भाष्ये वा यन्मतिमोहान्मयाऽन्यथा किमपि ।
लिखितं वा विवृतं वा तन्मिथ्या दुःकृतं भूयात् ॥ २१ ॥

Colophon:—

ग्रंथ ९५५१ साहू आसधरसुतसाधु० श्रीरतनसीहसुततेजपालश्रेयोर्थं अयं (इदं) कल्पवृत्तिपुस्तकं त्रितयखंडं कारापितं लिखापितं च ॥ शुभं भवतु ॥

४४. दशवैकालिकवृत्ति by **तिलकाचार्य.** प. २४०; ३०"×२$\frac{1}{2}$"

End.—

इति श्रीतिलकाचार्यविरचितायां दशवैकालिकटीकायामुत्तरचूलिकायाष्टीका समाप्ता ।

तीर्थे वीरविभोः सुधर्मगणभृत्संतानलब्धोन्नति-
श्चारित्रोज्ज्वलचंद्रगच्छ-जलधि-प्रोल्लास-शीतद्युतिः ।
साहित्यागम-तर्क-लक्षण-महाविद्यापगा-सागरः
श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमतिर्वादीभ-सिंहोऽभवत् ॥ १ ॥

तत्पट्टलक्ष्मी-श्रवणावतसाः श्रीधर्मघोषप्रभवो बभूवु' ।
तत्पाद-पद्मे कलहसलीला दधौ नृप. श्रीजयसिंहदेव' ॥ २ ॥
तत्पट्टोदयशैल-शृगमभजत् तेजस्विचूडामणि'
श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोप्यत्र भानुर्नव ।
सप्राप्ताभ्युदय सदैव तमसा नो जातुचिच्छादित
नैत्रोद्यद्रुचि कदाचिदपि न प्राप्तापरागस्ततः ॥ ३ ॥
विललास स्वैर तत्पट्ट प्रासादशालाया ।
श्रीमान् शिवप्रभगुरु सयम-कमलाकृतासक्ति ॥ ४ ॥
श्रीशिवप्रभसूरीणा तेषा शिष्योऽस्मि मदधीः ।
नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः श्रुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥
एता सोऽह विषमदशवैकालिके वृत्तिटीकां
तत्पादाब्जसरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षं ।
तद् यत् किंचिद् रभसशवतो दृब्धमस्यामशुद्ध
तत् सशोध्य मयि कृतकृपै सूरिभिस्तत्त्वविद्भि ॥ ६ ॥
टीका रचयता चैता यन्मया सुकृत कृत ।
. ॥

स्वस्ति श्रीस्तभतीर्थे तपापक्षे श्रीरत्नाग(क)रसूरिगच्छे वृद्धपौषधशालाया श्रीदशवैकालिकपुस्तक गृहीत [श्रीसघस्य]

On the board — सा लोढा

[११२] ४९ भगवतीविशेषवृत्ति प ५०१, २८"x२"

Pras'asti of the Donor —

निजभुज पितसद्द्रव्यकारितानेकतीर्थकृद्बिंबाः ।
सद्धर्मनिरतमासो जाता पुत्रास्तयोश्चामी ॥ ४ ॥
प्रथमो बोढकसज्ञो वीरडाख्यो द्वितीयक' ।
तृतीयो वट्टडो नाम चतुर्थो द्रोणकाभिध ॥ ५ ॥
तेषा च मध्ये जिनसाधुभक्त श्रेष्ठी गरिष्ठ किल वीरडाख्यः ।
एतस्य भार्या धनदेविनामा यद्धा(द्वा)दराभूज्जिनराजधर्मे ॥ ६ ॥
तयोश्च पुनः सरलस्वभावो जिनेशधर्मस्थिरचित्तवृत्ति ।
कृपापरो दुःखितजतुवर्गे सता मतः पूजितपूजकश्च ॥ ७ ॥
येनाकारि मनोहररूप श्रीवीरनाथतीर्थकृतः ।
सत्पित्तलामयमघध्वसकर श्रीसमवसरण ॥ ८ ॥

यो व्यधापयदनिंद्यमुत्तमं पापकर्म–पटलक्षयक्षमं ।
उत्तराध्ययनवृत्तिपुस्तकं ज्ञानभक्तिवशगः स्वमुक्तये ॥ ९ ॥
किं वहुना यः स्वं स्वं धर्मस्थानेष्वयोजयद् वहुशः ।
यश्चाजस्रं वंदनक–गुणन–सद्ध्यानरतचित्तः ॥ १० ॥
श्रेष्ठी वरदेवाख्यः समजनि लक्ष्मीरतिप्रिया तस्य ।
लक्ष्मीः सौरेरिव हृदयहारिणी चारुरूपाढ्या ॥ ११ ॥
तयोश्च पुत्रः समभूत् प्रसिद्धः सिद्धाभिधः पुण्य–धनैकधामा ।
आदेयवाक्यो गुणिपक्षवत्तां(र्ता) वीरः कृतज्ञो रतिकांतरूपः ॥ १२ ॥
वद्धादरो यो जिनराजधर्मे यश्चोपचक्रे जिनमंदिरेषु ।
योऽलब्धमध्योंवुधिवत् सुमेधा यो राजलोकेऽभिमतो गुणैः स्वैः ॥ १३ ॥
दृढप्रतिज्ञः प्रतिपन्नकार्ये दाक्षिण्यपाथोनिधिरस्तदोषः ।
दानांवुवर्षित्वपयोदकल्पः सदा सदाचारपरायणो यः ॥ १४ ॥
भगिनी यस्य चांप्रश्री...रासीच्चामृतदेविका ।
जिनमत्याख्या यशोराजपाजकांपा (?) तथा परा ॥ १५ ॥
यश्च दधिपद्रपत्तनवास्तव्योऽपि प्रकथ्यते लोकैः ।
पूर्वनिवासापेक्षावशेन मह्लाहडपुरीयः ॥ १६ ॥
द्वे भार्ये तस्य संजाते पत्याज्ञारतमानसे ।
राजमत्यभिधानैका श्रियादेवी द्वितीयका ॥ १७ ॥
वीरदत्तांपसरणादयः सूनवो वीरिका–जसहीणिप्रभृतयः पुत्रिकाः ।
तस्य जाताः सदाचारिमार्गे रताः सर्वलोकीयचेतःप्रणयावहाः ॥ १८ ॥
अथान्यदा सिद्धपिता स्वकीयं पर्यंतमासन्नतरं प्रमत्य ।
परत्र पाथेयमतो जिघृक्षुः सिद्धाभिधं पुत्रमिदं जगाद ॥ १९ ॥
मच्छ्रेयसे वत्स ! वरेण्यतीर्थयात्रासु संघे जिनराजवेश्मनि ।
विशेषतः पुस्तकलेखनेषु वित्तं नियोज्यं भवता यथेच्छं ॥ २० ॥
अथासौ युगते ताते लक्षं ग्रंथस्य साधिकं ।
पुस्तकेषु पवित्रेषु दशसंख्येष्वलीलिखत् ॥ २१ ॥
तत्थ य गंथा सूयगडंगवित्ती ससुत्त–निज्जुत्ती ।
तह य उवासगदसियाइअंगसुत्ताणि वित्तीओ ॥ २२ ॥
तह ओवाउ(इ)यसुत्तं वित्ती रायप्पसेणइयसुत्तं ।
तह कप्पसुत्त–भासा चउत्थए पंचमे य पुणो ॥ २३ ॥

कप्पचुन्नी छट्टे दसयालियवित्ति–सुत्त–निज्जुत्ती ।
उवएसमाल–भवभावणाण दो पुत्थया रम्मा ॥ २४ ॥
तह पचासगवित्ती सुत्त लिहिय च नवमय एय ।
पिंडविसुद्धीवित्ती पढमयपचासगस्स तहा ॥ २५ ॥
चुन्नी जसदेवसूरिरइया तह लहुयवीरचरिय च ।
रयणचूडकहा वि य दसममि य पोत्थयमि फुड ॥ २६ ॥

अन्यच्च सिद्धभार्यापि राजमत्यभिधानिका ।
कदाचिद् दिवमाराध्यैतया चोचे निजो वर ॥ २७ ॥
भगवतीपुस्तके रम्ये काय मत्पुण्यहेतवे ।
तेन तद्वचनात् तूर्णं कारित पुस्तकद्वय ॥ २८ ॥
एकत्र भगवतीसूत्र द्वितीये वृत्तिरुज्वला ।
लेखिता चारुवर्णाढ्या मोक्षमार्गांतरप्रपा ॥ २९ ॥

सवत्सरे मुनि–वसु–सरवैरिसख्ये श्रीमत्पुरेऽणहिल्पाटकनामधेये ।
पृथ्वीं च शासति नृपे जयसिंहदेवे निष्पादित प्रवरपुस्तकवर्ग एष ॥ ३० ॥

श्रीशालिभद्राभिधसूरिशिष्यश्रीवर्द्धमानप्रभुपादपद्मे ।
इर्दिदिराकारजुषा तत श्रीचक्रेश्वराचार्यविशिष्टनाम्ना ॥ ३१ ॥
समर्पितः पुस्तकवर्ग एष निरतर शोधन–वाचनाय ।
इद च तन्मध्यगत सुवर्णं सत्पुस्तक राजति वाच्यमान ॥ ३२ ॥

यावन्नभोंगणगता शशि–भानु–तारा राजति लोकतिमिर सतत क्षिपत्य ।
यावद् ध्रुव सुरगिरिश्च चकास्ति तावत् श्रीपुस्तको विजयतामिह पठ्यमान ॥३३॥

Colophon —

सवत् ११८७ वर्षे कार्त्तिकसुदि २ लिखित भगवतीविशेषवृत्तिपुस्तक श्रीचक्रेश्वरसूरीणा श्रे० सिद्धश्रावकस्य ।

Added in different hand —

श्रीवीरप्रभसूरीणा श्रे० रामदेवादीना ॥ छ ॥

[१२५] ४६ (१) सूत्रकृताङ्ग (मूल) प १–४१, ३३"×२"
(२) ,, निर्युक्ति प ४१–४५
(३) ,, टीका by शीलाचार्य प ४६–३०३

End —

समाप्ता चेय सूत्रकृतद्वितीयागस्य टीका । कृता चेय शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ।

यद्वाप्तमत्र पुण्यं टीकाकरणे मया समाधिमता ।
तेनापेततमस्को भव्यः कल्याणभाग् भवतु ॥ ग्रंथाग्रं १३९५०

Colophon:—

संवत् १४५४ वर्षे माघशुदि १३ सोमे अद्येह श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमिदं पुस्तकं चिरं नंदतात् । शुभं भवतु ।

श्रीकायस्थविशालवंशगगनादित्योऽत्र जानाभिधः
संजातः सचिवाग्रणीर्गुरुयशाः श्रीस्तंभतीर्थे पुरा(रे) ।
तत्सूनुर्लिखनक्रियैककुशलो भीमाभिधो मंत्रिराट्
तेनायं लिखितो बुधावलिमनःप्रीतिप्रदः पुस्तकः ॥ १ ॥

यादृशं etc. । शुभं भवतु श्रीसंघस्य लेखक-पाठकयोश्च ।

Pras'asti of the Donor:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

प्राग्वाटवंशमुकुटः श्रेष्ठी गांगाभिधः समजनिष्ट ।
अधरयति स्म धरायां धनदं यः स्वीयधननिकरैः(चयैः) ॥ १ ॥
एतस्य विशदशीला जज्ञे पत्नी च गउरदेनाम्नी ।
निःसीमरूपसंपल्लक्ष्मीरिव वासुदेवस्य ॥ २ ॥
प्रीमलदेवीसंज्ञा सकर्णजनवर्णनीयगुणकलिता ।
अभवत् तयोस्तनूजा जिनपूजाधा(ध्या)नतच्चित्ता ॥ ३ ॥
विमलतमशीलसुभगा नूनं या शुद्धशीलचरितेन ।
चिरवीतामपि सीतां निरंतरं स्मारयत्येव ॥ ४ ॥
तामुपयेमे सुकृती भूंभुव(च) इति विश्रुतो विशदबुद्धिः ।
ठक्कुरकालभार्यारांभलदेवीप्रसूततनुजन्मा ॥ ५ ॥
श्रीजिनशासन-नभो-भानुश्रीदेवसुंदरगुरूणां ।
प्रीमलदेवी साथ श्रुत्वा पीयूषदेश्यमुपदेशं ॥ ६ ॥
मत्वाऽसारतरं धनं धनफलं लिप्सुर्निजश्रद्धया
वेदेषूदधि-शीतदीधितिमिते [१४५४] संवत्सरे वैक्रमे ।
लक्ष्मीवैश्रवणातिशायिजनते श्रीस्तंभतीर्थाभिधे
द्रंगेलीलिखदेतदद्भुततमं श्रीसूत्रकृत्पुस्तकं ॥ ७ ॥
आचंद्रादित्यमेतद् विरचितचतुरानंदसंपद्विशेषं
संख्यावद्भिर्मुनींद्रैरहमहमिकया वाच्यमानं वितंद्रैः ।
उद्यद्दुःखातिरेकाकुलनिखिलजगज्जीवजीवातुकल्पं
श्रेयःश्रीहेतुभूतं प्रवचनमनघं जैनमेतच्च जीयात् ॥ ८ ॥ छ । श्री ।

[१०२] ४७ विशेषावश्यकवृत्ति (प्रथम खण्ड) म १४००० प. ३३३, ३२½"×२"

Colophon —

साहुरतनसीह–साहुकुमरसीहाभ्या लिखापित ।

उपा० श्रीउदयधर्मेण . . स १५०८ वर्षे श्रीपत्तने वाचयांचक्रे ।

On the board — साहुरतनसीहसत्क

[८६] ४८. मल्लिनाथचरित by विनयचन्द्र प. ३–३००

[१२६] ४९ महावीरचरित (प्रा) by गुणचन्द्रगणि. प ३४८,३१"×२"

[३६] ५० ज्ञाताधर्मकथा म ५५०० त्रुटित प १५९, ३१½"×२"

५१ सूत्रकृताङ्ग(सवृत्ति) त्रुटित ३१½"×२"

[९३] ५२ (१) उत्तराध्ययनलघुवृत्ति (सुखबोधा) by नेमिचन्द्र. (अपूर्ण) प १–२८९, ३१½"×२"

On the board — सा लोहदेव आसाधरसत्क

(२) उत्तराध्ययन (मूल) प. २९०–३३९

Added in later hand —

श्रीमत्श्रीवृद्धतपागच्छे भट्टारकश्रीरत्नाकरसूरिसंताने भट्टारकश्रीजयतिलकसूरि-पट्टप्रभाकरभट्टा० श्रीरत्नसिंहसूरिशिष्यभट्टा० श्रीउदयवल्लभसूरि–श्रीज्ञानसागरसूरि महत्तरा श्रीधर्मलक्ष्मीगणिनीप्रमुखपरिवारस्य वाचनाय पुस्तकमिद । श्रीउत्तराध्ययन सूत्रलघुवृत्तिश्च प्र १ आप

संवत् १५१६ वर्षे १५ रवौ मृगशीर्षनक्षत्रेऽस्मिन् श्रीमदणहिलपुरपत्तने पात० श्रीमहिमूदविजयराज्ये प० मुनितिलकगणि–प० उदयसारगणिभ्यां शोधितमिदं पर तथापि विद्वद्भिः शोध्य ॥

[९०] ५३ आवश्यकवृत्ति (ग्रन्थव्याख्यापर्यन्त) by हरिभद्रसूरि. त्रुटित. प ५११, २९½"×२"

Pras'asti of the T

नि.नि नो क्मोत्रिनीमि:
स्वर्गगाया श्रंगमोर्नटये(पे)वः ।
काळदेव नम ो ु
ध्याया छविनमधिव

ख्यातं हिरण्यनगरं गुरु तत्र चित्रपत्रोपनिष्णसुचयः सुनरम्यशाखः ।
सद्गोत्रजोऽनुपमपर्वविराजमानो वंशोऽस्ति हुंबडनृणां शुभवर्णशाली ॥ २ ॥
तत्र स्ववित्तसुखतीकृतजंतुजातः कल्याणसंभृततया धनदायमानः ।
श्रेष्ठ्यंबकः सुहृदभून्न परं हरस्य मित्रं तथापि परमं स महेश्वराणां ॥ ३ ॥

अदक्षिणाशाऽपूर्वांगा न पराशा मनोगुदे ।
उत्तरेवोत्तमा भार्या तस्य नाढीति विश्रुता ॥ ४ ॥
नलकूवर इव पुत्रः प्रेयान् वैश्रमणपितृपरमभक्तः ।
जज्ञेऽश्वनागनामा तस्या वित्तोपयोगपरः ॥ ५ ॥
संपूर्णा च यशोदेवी राकानुमतिसंनिभे ।
चंद्रस्येवास्य कांते द्वे प्रकाशे शुद्धपक्षतः ॥ ६ ॥

संपूर्णायाः सद्वा..................................नां ।
पुत्रो य(ज)ज्ञे ज्ञान–विज्ञानशाली शालीनात्मा सार्द्धदेवाभिधानः ॥ ७ ॥

यशोदेव्या यशोदायिकृत्यजातपरायणौ ।
वीरनाम्नाभवत् तस्य संजातौ द्वौ सुतोत्तमौ ॥ ८ ॥

सम्यग्बोध–सुराचलेन मथिते मिथ्यात्ववंधांबुधौ
या चंद्रामृतसादरीसदविपावेगानभिज्ञा परं ।
सौंदर्येण च यै................कांतीकृता ॥ ९ ॥
केनासौ मदनस्तृतीयनयनज्वालाकलापे हुतः
किं ...त त्रिपुरांतकेन ननु सोथा......... ।
यत्पुत्रच्छलतश्चकार स पुनः पंचप्रकारं वपुः ॥ १० ॥
ते चामी वनदेवोंवट इलाकश्च केल्हणः खदिरः ।
पंचापि पंचबाणानुकारिरूपा अपि सुशीलाः ॥ ११ ॥
ये च क्रीडाभवनमतयो.........चरणनिभृते मूर्तिमान् पुण्यपुंजः ।
धृत्यं धाम प्रणयि परमाह्लादवृद्धेः समृद्धेः
बुद्धेः सिद्धेः शरणमरणिर्ध्यानवह्नेः शुभस्य ॥ १२ ॥
भगिनी तेषां साटीनि शील–सौंदर्य–रूपतत्त्वेन ।
कुलटं कुरूपाणामपि संवेगयतीव चेतांसि ॥ १३ ॥
वनदेवप्रमुखाणां लक्ष्मीः सीता च रुक्मणी धांवी ।
भार्या यशोमतिश्च क्रमेण जाता महासत्यः ॥ १४ ॥
याः कामधेनुप्रतिमा.................................लाः ।
शीलाललामां अपि नव्य......संवेगरंगांगणवद्धनृत्ताः ॥ १५ ॥

लक्ष्म्या पुत्री शाहा सलक्षणा नदनाश्च सीवाया ।
आभूश्च पार्श्वनागश्च संतुकश्चेति शातहृद' ॥ १६ ॥
गिण्य श्रश्चदेवोऽभूद् देवतानिष्टिपूजक ।
पुत्रोऽपि साढशस्त्रिस्तस्वामी राजश्च मोहिनी ॥ १७ ॥
चपिकाया पुन, पुत्री पूर्णिका शीलशालिनी ।
सयदेवो यशोमलाश्च इति सम्लशुद्धनपति, ॥ १८ ॥

जिनपति–यतिपूजा–दानदत्तावकी(धा)न ।
अश्व(क)त सुकृतिरत्न भ्रातरन्येषु चिंता
सुगुरुगदितवाक्यादीलक श्रावको य ॥ १९ ॥
इह हि जगति सप पश्सारसारा
रति रमि–मदसुतप्रेयसीस्तू वि(ल)लोला ।
ललितमपि वधूना ध्नसि वधुश्च वध–
स्तदिह शरणमेक धर्ममेक पवित्र ॥ २० ॥
सोऽनेकधा यद्यपि वादिमुख्यैर्निगद्यते मुक्तिरहते मुनीन्द्रै ।
तथापि जनाना
मतो विवेकैकविवृद्धिहेतुरावश्यक यद्विधम लेखि
श्रेय कृते स्वस्य तदीलकेन शुद्धनमालोच्य विवेकभाजा ॥ २१ ॥
इतश्च । श्रीचंद्रगच्छे सग ।
श्रीवर्द्धमानो मुनिपोत्तम मनो मन प्रार्थित सुदायी ॥ २२ ॥
पट्टे तदीये निजबुद्धियोगात् नि' तत्रै दशसूरियोध–
शुद्धातरात्मा गुणरत्नभूरि श्रीमान् श्रुतोऽभूद् भुवि देवसूरि ॥ २३ ॥
श्री भूध भूतिलर ।
ससारांबुधि सेतु वेतु साक्षादनगस्य ॥ २४ ॥
श्रीयशश्चन्द्रसूरेस्तु तत्पदस्यस्य पुस्तक ।
पठनायेल्लकश्राद्धपुगवेन समर्पित ॥ २५ ॥
नानाजीवादिधस्तुव्यतिकरलहरीभगसग
प्रवाह यशमितवा सतोषसपत् ।
यावत् सिद्धात–सिंधुर्नयति जिनपते स्यात् तन्नैदाघलक्ष–
स्तावद् भूयाद् बुधानामयमपि रतये पुस्तकः पठ्यमानः ॥ २६ ॥
,साक सिंधुराजेन ि ि वसरत् ॥

[८७] ५४. त्रिषष्टिश. पु. चरित (द्वितीयपर्व) by हेमाचार्य.
का. प. १२०; २१?"×३" Illustrated.

Colophon:—

संवत् १४३६ वर्षे भाद्रपदवद ५ भूमे लक्ष(लिखि)तानि पं० मलयचंदशिष्य-साल्हाकेन लिखितमिति भद्रं । भग्न etc. शुभं भवतु ।

Pras'asti of the Donor—

जितो गत्या गजो यस्य सेवाहेवाकितां गतः ।
चिह्नापहवतो यस्य सोस्तु श्रियै श्रीअजितो जिनः ॥ १ ॥
श्रीमाले भुवनाकाशे वंशे मौक्तिकवत् पुरा ।
देवासिंहाभिधः श्रेष्ठी जातो जिनमतोच्छ्रितः ॥ २ ॥
विमुक्तमाया जाया च तस्य देवलदेव्यभूत् ।
माऊनाम्नी हिता पुण्ये सामतस्य तु भ्रातृजा ॥ ३ ॥
दया–दाक्षिण्य–दमता–दान–मानादिभिर्गुणैः ।
माऊनाम्नीं विहायान्यां नाद्राक्ष्म वयं भुवि ॥ ४ ॥
इतश्च । श्रीमत्कोरंटगच्छाब्धिसमुल्लाससुधानिधिः ।
सूरिः सैद्धांतिको जज्ञे सावदेवः प्रभुः पुरा ॥ ५ ॥
तत्पट्टकमलाकेलिशैलः शीलकलोज्वलः ।
श्रीनन्नसूरिसूरींद्रस्ततो जयति संप्रति ॥ ६ ॥
तन्मुखाद् देशनां श्रुत्वा पित्रोः पुण्यविवृद्धये ।
श्रीजिनाजितनाथस्य चरित्रमलीलिखत् ॥ ७ ॥
गते विक्रमतो वर्षे सप्ताग्नि–स्वरसंख्यके ।
श्रीमद्भ्यो नन्नसूरिभ्यः पुस्तकं प्रददे तया ॥ ८ ॥
यावन्मेरुः स्थिरो यावदुदेति दिनकृद् दिवि ।
वाच्यमानं बुधैस्तावत् पुस्तकं नंदतादिदं ॥ ९ ॥

मंगलं भूयात् गुरुभ्यः ॥

५५. (१) शान्तिनाथचरित्र by मुनिदेवसूरि. त्रुटित खण्डित.
(२) ऋषभदेवचरित्र by वर्धमानसूरि. ,, ,,
(३) त्रिषष्टिश. पु. चरित (अष्टम पर्व). ,, ,,

[५०] ५६. (१) पुष्पमाला. गा. ५०५ प. १–४२
(२) सङ्ग्रहणी by जिनभद्र. गा. ३८८ प. ४२–७४

(३) प्रवचनसन्दोह गा ३३४ प ७४–९६
(४) नवपद by जिनचन्द्र गा १३९ प ९६–१०७
(५) पिण्डविशुद्धि by जिनवल्लभ. प १०९–११६
(६) धर्मोपदेशमाला गा १०० प ११६–१२५
(७) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास प १२५–१३१
(८) एगवीसठाण प १३१–१३७
(९) विवेकमञ्जरी प १३७–१४९
(१०) स्थविरावली प १४९–१५३
(११) दूसमोद्धार by उदयप्रभसूरि प १५३–१५६

Beginning —

नमिऊण भुवणवीरं जिणिंदवीरं समासओ किं पि ।
वच्छे य दूसमा–सुसमाण वोच्छं समुद्धारं ॥ १ ॥

End —

सिरिधम्मसूरि–जसभद्दसूरि–रविसूरिसीसलेसेहिं ।
सिरिउदयप्पहसूरीहिं विरइओ एस उद्धारो ॥ ४८ ॥

दूसमोद्धार ॥

(१२) भक्तामरस्तोत्र प १५६–१६१
(१३) श्रावकप्रतिक्रमण प १६१–१६५
(१४) चैत्यवन्दनादि प १६५–१७४
(१५) श्रावकवक्तव्यता(षट्स्थानक), गा १०३ प १७५–१८२

Beginning —

कयवयकम्मयभावो सीलत्त चेव तह य गुणवत्त ।

(१६) षट्स्थानकभाष्य by अभयदेव. प १८२–१९४

End —

इय पुव्वसूरिविरइयगाहाजुयलस्स विवरियं किंचि ।
मुणिपवरसिरिजिणेसरसूरीहिं अणुग्गहट्ठाए ॥ १७६ ॥
तप्पाय पउम-छप्पय-मुणीससिरिअभयदेवसूरीहिं ।
दुरवगममित्थ सुगमं विहिय नियसीसवयणेण ॥ १७७ ॥

श्रीमदभयदेवसूरिविरचितं षट्स्थानकभाष्यं समाप्तमिति ॥

(१७) धर्मकुलक. प. १९४–२००

Beginning:—

नमिऊण जिणं जयजीवबंधवं धम्म–कणय–कसवट्टं ।
वोच्छं धम्मसईणं धम्मविसेसं समासेण ॥ १ ॥
नाणाचित्ते लोए नाणापासंडमोहियमईए ।
दुक्खं निव्वहेउं सव्वण्णुवएसिओ धम्मो ॥ २ ॥

End:—

नाणंकुसे निरुम्भइ मण–हत्थी उप्पहेण वच्चंतो ।
मा उप्पहपडिवन्नो सीलारामं विणासेज्जा ॥ ८१ ॥

नाणाइत्तं सम्मत्तं ॥

(१८) जीवदयाप्रकरण (प्रा.). गा. ११३ प. २००–२०९

(१९) धर्मघोषसूरिस्तुति by रविप्रभसूरि. प. २०९–२१६

श्रीधर्मघोषसूरीणां गुणालीं देवतामिव ।
अर्चयंति वचः–पुष्पैः श्रीरविप्रभसूरयः ॥ १ ॥
सुलभविविधलब्धिर्भाग्य–सौभाग्यभूमि–
भवशतकृतपुण्यप्राप्यपादप्रसादः ।
जिनपतिमतचित्रोत्सर्पणाकेलिकारो
जयति कलियुगेस्मिन् गौतमो धर्मसूरिः ॥ २ ॥
मिथ्यात्वोदधि–कुंभसंभवमुनिर्वादींद्रदर्पानल–
ज्वालाजाल–जलावलिसुभगता–गंगापगा–सागरः ।
आदेयत्वधरा–धुरा–धरणीभृत् संसार–रोगौषधं
क्रोध–ध्वांत–दिवामणिर्विजयते श्रीधर्मसूरिः प्रभुः ॥ ३ ॥
व्युत्पत्तिर्वचनेष्वनन्यसदृशी वन्याहतामौचितीं
कर्त्तव्येषु समाश्रितेषु विधूतोपाधिं विशेषज्ञतां ।
तत्तच्छास्त्रविधानशक्तिमसमां श्रीधर्मसूरिप्रभोः
लोलन्मौलि–गलद्वतंस–कुसुमस्तोमेन को नांचति ? ॥ ४ ॥
असमसमसमृद्धि–स्वर्धुनी–सिंधुनाथः
चरण–करण–संपन्नाटिका–सूत्रहा(धा)रः ।
अगणितगुण–ताराचक्रवालोदयाद्रि–
र्जयति जगति नित्यं धर्मसूरिर्मुनींद्रः ॥ ५ ॥

मुचलो मधुपूरये सभरसस्रोत क्षिपल स्फुटा–
हङ्काराक्रवादिदर्प–कमलामुन्मूलयल्लोमल ।
क्रीडलो हृदयागणे गुणवता शाकम्भरीभूभुजा
जीयासु सुचिर गिरो भगवत श्रीधर्मसूरिप्रभोः ॥ ६ ॥

मंद्रारद्रुममजरीमलिकुलक्काणेन वाचालिता–
सुदृमुताद्भुतगीतभगिसुभगा हित्वा विपचीमपि ।
धत्ते सापि सरस्वती भगवती श्रीधर्मसूरिप्रभो–
र्धाच सप्रति विस्फुरन्नवरसामभ्यर्णगा कणयो ॥ ७ ॥

नेद व्योमनि पुडरीकधवल शीतद्युतेर्मंडल
भ्राम्यत्तत्र न चैष भृगसुभगो धत्ते कलकश्रिति ।
पट्ट–स्फाटिक एप तत्र च गुणी श्रीधर्मसूरेः सम
सृष्ट कश्चन नो मयेति लिखिता वर्णावली वेधसा ॥ ८ ॥

अवदधत बुधेद्रा ! सत्यमेतद् वदामो
जगति जलधि–सीम्नि ख्यातविद्याकुलेपि ।
न हि न हि स विपश्चित् कश्चिदास्ते सम क
क्वचिदपि विषये य श्रीमतो धर्मसूरे. ॥ ९ ॥

पाताले वसुधातले दिविपदा लोके च नैवान्वह
स्वच्छद विलसति हार–सुन्दो गगा–प्रवाहास्त्रय ।
कि तु श्रीमति धर्मसूरिसुगुरौ सृष्टे स हृष्टो विधि
नृत्यन् वर्धनके स्वय निहितवान् तिस्र पताका इमाः ॥ १० ॥

वैराग्यामृतसभर्नैर्नवचच –शुभै समुद्भासिता
धर्माख्यान–महाप्रपा विजयते श्रीधर्मसूरिप्रभो ।
यामासाद्य तनुभृतो भव–पथा प्रस्थानखिन्नाश्चिर
स्व प्रक्षाल्य तृषा विहाय च कति स्युर्नाम नो निर्वृता ? ॥ ११ ॥

आरुह्य वल्गद्गुण–वाजिराजीं स्वैर यश –सादिवसूर्यदीया ।
प्रसाधयामास दिश स सेव्य श्रीधर्मसूरिर्मुनि–चक्रवर्ती ॥ १२ ॥

सदेह–द्रुम–धूमकेतनभरो निष्पो(द्वे)षविद्या–वधू–
लीनवेश्म मृगाङ्कनिर्मलकला–कल्लोलिनी–नीरधि ।
फल्लप्रतिवादिवृदवदनाभोनैक–शीतद्युति–
र्वाग्देवी–श्रुतिकुडल विजयते श्रीधर्मसूरिर्गुरु ॥ १३ ॥

आदेशं दिश वादि-सिंह-सरभ ! स्तः किं नवा स्रोथवा ?
तिष्ठामः प्रतिपद्य भक्तिमुभयीं शश्वद् विरुद्धामपि ।
यस्मिंस्तार्किक-चक्रवर्तिनि कृतोद्योगे परीक्षाकृते
भापाः प्राहुरिदं पुरः स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १४ ॥

इंदोर्बिंबे यदस्मिन्नतिकुलमलिनं किंचिदाभाति लोकः
तल्लक्ष्मेति प्रपन्नो मम तु मतिरिदं निश्चिनोत्यन्यथैव ।
कीर्त्या श्रीधर्मसूरेरहिम-हिमरुचोस्तुल्ययोर्जातु शंका
शंके कस्तूरिकायास्तवकसिममसौ रोहिणी न्यस्यति स्म ॥ १५ ॥

कस्त्वं नन्वस्मि पान्थः क नु कथय दिशि प्रस्थितो दक्षिणस्यां
हेतुः को हंत ! देवी नयनविपयतां शारदा प्रापणीया ।
भ्रातर्मूढोसि बाढं निवसति यदसावुत्तरस्यां न मूढः
सापेष(क्षा) तत्र, मुख्या त्विह जयति यतिर्धर्मसूरीति नाम्ना ॥१६॥

प्रीतिं कस्य न संशयाद्रिदलने दंभोलयः प्रोल्लसद्-
व्युत्पत्त्युज्ज्वलकेलयो विदधति श्रीधर्मसूरेर्गिरः ।
यासां स्वादिमलेशतोप्यविधिना द्राक्षेक्षु-पं(खं)डामृत-
प्रायास्ते भुवनोदरे विदधिवि(रे)भावाः किल स्वादवः ॥ १७ ॥

व्युत्पत्तिं ध्वनिपु प्रकाशयति तां यस्मिन् जडः पाणिनिः
काव्यं कुर्वति यत्र सोपि विरसः श्रीकालिदासः कविः ।
यस्मिन् वस्तु समस्तमेव वदति स्याद्वाद-मुद्रांकिते
मूकः सोपि बृहस्पतिः स जयति श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ॥ १८ ॥

देवैस्त्यक्तः सुराद्रिस्तुहिनगिरिधिया वासवोन्यान् गजेंद्रान्
अध्यास्ते स्वेभबुद्ध्या स्पृहयति कमला विष्णवे नो हलीति ।
रोहिण्युक्त्वा कलंकच्युतिसुभग इति श्लिष्यति श्वेतभानुं
यत्कीर्त्यां शुभ्रमूर्त्तौ जगति स जयताद् धर्मसूरिर्मुनींद्रः ॥ १९ ॥

सान्योक्तेकथि शारदा भगवती श्रीशारदा भावतो
यस्मिन् वाङ्मयकोशसारमखिलं क्षिप्त्वा कृतार्था ध्रुवं ।
गत्वा क्वाप्यजने वने हिमगिरेस्तीव्रं तपस्तप्यते
सैकः (षः)कस्य चमत्कृतिं न कुरुते श्रीधर्मसूरिर्गुरुः ? ॥ २० ॥

देवानां सदसि स्वयं बलभिदा प्रीतेन यस्योपमा
दत्तामात्मनि भावयन् सपुलकं सद्यः स वाचस्पतिः ।

श्रद्धालुत्वमुपाजगाम सुनहो॰ कालात् स्वकीये गुण–
ग्रामेसौ जयताद् बुधैकतिलक श्रीधर्मसूरिर्गुरु ॥ २१ ॥
स जयति यतिराजो धर्मसूरिर्यदीये
स्रवति शिरसि पूर्णे निर्भर कीर्त्ति–नीरे ।
तुलयति कनकाद्रिं नीलमाकाशमस्मिन्
अथ कुवलयमस्मिन् राजहस बुधाश्च ॥ २२ ॥
सूरि॰ श्रीधर्मघोषस्त्रिजगति जयति प्रोपिताशेपदोष
सैक स्व सिन्धुनीरानुगुणगणमणिश्रेणिशृगारिताग॰ ।
पीत्वा शाकभरींद्रैरमृतरससुचा वाचमुच्चैरुदचद्–
रोमाचैरीदृगन्य क्वचिदपि न गुणीत्य वद तुष्टुवे यः ॥ २३ ॥
श्लाघ्य श्रीशीलभद्रो जगति मुनिपतिर्यस्य तुच्छेतरस्मिन्
शिष्य भालस्थलतिलकमणिर्धर्मसूरिः स धुर्यः ।
धारायत्र ! त्यज स्वसदसि चरित यस्य गीत सुरीभि
शृण्वन्नानद–वारि स्रवति सुरपतिर्लोचनाना सहस्रे ॥ २४ ॥
श्रोता यस्याजयेंद्रः सदसि तिलकिते कोविदाना घटीभि
साख्यन्याख्यासु सूक्तीर्मधुमधुरसा॰ स्वैरमासाद्य सद्य ।
घूर्णन्मौलिप्रवेल्लत्प्रविकचकुसुमोत्तसलोलालिजाल–
व्याजान्नीलातपत्र स्वयमधृत समस्तस्य को धर्मसूरेः ? ॥ २५ ॥
नद्यादाचद्रमिंद्रः स जगति गुणिना धर्मसूरिर्वचस्वी
यस्योद्यद्गद्य–गोदालहरिषु परित प्लावयत्तीषु मग्न ।
कोह किं स्थानमेतत् प्रकृतमिह किमित्यादि नामस्त किंचित्
दिग्वास शेखरोसावजयनरपते पर्षदि श्रीगुणेंदु ॥ २६ ॥
अर्णोराजमहीपतेरधिसभ पश्यत्सशेष जग–
त्यस्तित्वाखिलशास्त्रविन्मलयनैराकल्पित दिक्पट ।
आयाता जयसपदा प्रकटित सौभाग्य–भाग्योदयो
यस्यानन्यसम चिर स जयति श्रीधर्मसूरिप्रभु ॥ २७ ॥
एकोस्मिन् भुवनत्रये विजयते श्रीधर्मसूरिर्गिरा
व्युत्पत्तिर्न शमस्य यस्य [च]शत म विप्रद्दमापति ।
ईदृक् कोस्ति विचक्षण क्षितितलेऽस्ये(त्रे)त्यूचिषाभापर
शक्रेण स्तवनोच्छलद्भ्रज्ञलतालास्यमादर्शि ॥ २८ ॥

स्तुत्यः कस्मिन् न धर्मसूरिसुगुरुर्यस्योपदेशात् पुरे
स्वस्मिन् कारयति स्म विग्रहनृपो जैनं विहारं द्रुतं ।
यस्मिंस्तस्य गिरा चकार च गुरुर्बिंबप्रतिष्ठा[विधिं]
भूयोप्यस्य गिरा निवारितवधामेकादशीं स्वक्षितौ ॥ २९ ॥
ऊर्ध्वीकृत्य भुजं वदाम्यनुपमं श्रीधर्मसूरेर्गिरा–
मादेयत्वमसौ यदस्य वचसा श्रीविग्रहेशः स्वयं ।
यस्मिन् राजविहार–दंड–कलशारोप–प्रतिष्ठादिने
सार्धं श्रीअरिसीह–मालवमहींद्राभ्यां ध्वजे लग्नवान् ॥ ३० ॥
पीत्वा पीत्वा श्रुतिभ्यां दिशि दिशि विशदानंदमग्ना महांत–
स्तत् तच्चित्रं चरित्रं जिनमतविततोत्सर्पणाकारि तस्य ।
शैथिल्यं नित्यकृत्येष्वपि दधति मुहुस्तत्परामर्शवश्या–
स्तस्य श्रीधर्मसूरेर्गुणलवमपि कः स्तोतुमस्मादृशः स्यात् ? ॥ ३१ ॥
एते शासनदेवि ! किंचिदुचितं विज्ञापयामो वयं
व्यासंगांतरतो निवृत्य हृदयं मातः ! समाकर्णय ।
लोकेस्मिन् जिनशासनोन्नतिकृतः श्रीधर्मसूरिप्रभो
रक्षां कांक्षित–कल्पवल्लरि ! परोक्षाः समास्त्वं क्रियाः ॥ ३२ ॥
एतां श्रीधर्मसूरीणां स्तुतिं मुक्तालतामिव ।
सतां कंठोत्थितां चक्रुः श्रीरविप्रभसूरयः ॥ ३३ ॥

(२०) धर्मसूरिस्तुति (बारह नावउं द्वादशमास अपभ्रंश).

प. २१६–२२१

Beginning:—

तिहुयणमणिचूडामणिहिं बारह नावउं धमसुरिनाहह ।
निसुणेहु सुयणहु ! नाणसणाहह पहिलउं सावणु सिरि फुरिय ॥ १ ॥
कुवलयदलसामल घणु गज्जइ नं मदलु मंडलझुणि छज्जइ ।
विज्जुलडी झबकिहिं लवइ मणहरु वित्थारेवि कलासु ।
अन्नु करेविणु कलि केकारवु फिरि फिरि नाचहिं मोरला ।
मेइणि हार हरिय छमि णवर त्रीजण–भय उहिय नीलंबर
वियलिय नवमालइ कलिय ॥ २ ॥
हलि ! तुह कहियइं गुणहं निहाणु धमसुरि अनु जससूरिसमाणु ।
अनु न अत्थि को वि जगि

इहु प्रिय ! वरिसतउ न गणिज्जइ जायवि धमसुरि गुरु वदिज्जउ ।
किज्जउ माणुस-जमु सफलु ॥ ३ ॥
वदवह धमसुरि गुरु भाद्रव मासु पहुतु ।
मयगलि जिम्व गुलुवि घणि जलु किउ महिहि प्रभूतु ॥ ४ ॥
तुहु सहि ! वियसिउ केरडउ सेरउ धवल निलासु ।
जससुरि-नयण-पराभविउ [न] सेवइ वण-वासु ॥ ५ ॥
पउणि पहरि जिण पचसय पढिविणि विम्हिउ लोउ ।
तसु धमसूरि गुरु तणिय वड हुयउ न होसइ कोइ ॥ ६ ॥
गुज्जरि बोलइ चालु प्रिय ! मज्झु मणोरह पूरि ।
देसण सुणहु सुहावणिय वंदेविणु जससूरि ॥ ७ ॥
महियलि विमलउ सयलु जलु वय पहुतउ आसोय मासु ।
धमसुरि-केरउ चितु जिम्व वय निम्मलु ठिउ आगासु ॥ ८ ॥
चदा चदा चदहा वय चडावय चदिणडउ करि चगु ।
मढिन महि तुहु हसडा ! वय भमरुला कमलिहिं न रगु ॥ ९ ॥

nd —

पीपलि करिवि स पिंड पहिरि कन्हिहि चल कुडल ।
झलझलत कक्ण सनाह हत्थीहिं पुण हत्थल ॥ ४१ ॥
नव-सर मोत्तिय-हारु कठि कलकठि ! ठवेविणु ।
पाल विसाल चलत चचलु पायहि पहि पहिरेविणु ॥ ४२ ॥
चालिन ऊतावली सहिय ! पुरि पुरि विहरतौ ।
जायवि धमसुरि नमहु सु पुणु जससुरि गुणवतौ ॥ ४३ ॥
माणिणि ! माण महतु मयगल मउ मोडिवि ।
सहि ! मडलि वणि पत्तो आसाढ सु केसरि ॥ ४४ ॥
मेहुडलइ नवि गयणि घुडुकइ तहिं खणि विरहिणि-हियउ खुडुकइ ।
पसरिउ इद्र-धणुहु फुड फारु किउ विज्जुलिय तरल झलकारु ॥ ४५ ॥
विद्दलिय कद-केलि-कपण-लालिय-तणु ।
व फुरिउ पवयणु पयट्टो दाहिण रवि-सदणु ॥ ४६ ॥
उचिय चढि वायस खज्जूरि टवि महुरइ सरि जोइवि दूरि ।
आववउ तउ धमसुरि नाहु पहुचि निरु तसु वदण जाहु ॥ ४७ ॥
अड्ढाइयवरिसेहिं जसु लोए समागमो ।

तहिं वंदउं जसखुरि गुरुकारु तव–सिरि–कन्ह–वयंसपयारु ।
धमसुरि वारह नावउं संतह हरउ दुरिउ सुह करउ पढंत:(ह) ॥ ४९ ॥
विन्ह(न्न)त्तिय निसुणेहि सासणदि(दे)वि ! सायरु ।
नंदउ धमसुरि लोए जा चंद–दियायरु ॥ ५० ॥
वारह नावउं सम्मत्तं ॥

(२१) गाथाकोश. गा. १५३ प. २२१–२३२

Beginning:—

निज्जरियजरा–मरणं वंदित्ता जिणवरं महावीरं ।
छप्पन्नयगाहाओ वुच्छं सुयणस्स जोग्गाओ ॥ १ ॥
पुरिसे सच्चसमिद्धे अलियदलिद्दे सहावसंतुट्टे ।
तव–नियम–धम्ममईए विसमा वि गहा समा हुंति ॥ २ ॥

End:—

एयं गाहाकोसं जो पढइ वियड्ढविरइयं लोए ।
सो होइ विउलवुद्धी जणंमि सोहग्गइं लहइ ॥ १५३ ॥ छ ॥
गाहाकोसं सम्मत्तं ॥

(२२) श्रावकविधि. गा. २१ प. २३२–२३४
(२३) दानविधिप्रकरण. गा. २५ प. २३४–२३६
(२४) नमस्कारफल (प्रा.). गा. २५ प. २३६–२३९
(२५) प्रव्रज्याविधान (प्रा.). गा. २८ प. २३९–२४१
(२६) जीवविचार (प्रा.). गा. ५१ प. २४१–२४६
(२७) पापप्रतिघात-गुणबीजाधानसूत्र. प. २४६–२४९
(२८) गुरुस्तुति. प. २४९–२५१

[२९] ५७. (१) पर्युषणाकल्पसूत्र. प. १–९१; १४३/४"×२"
[८२] (२) कालकसूरिकथा (प्रा.). अपूर्ण प. १५४–१६९

Beginning:—

अणुसरि आगमवयणं सिरिकालयसूरिजगपहाणेहिं ।
पज्जोसवणचउत्थी जह आयरिया तह सुणेह ॥

[८२] (३) दर्शनसप्तति (प्रा.). गा. ७१ प. १–६
[२७] (४) खण्डनखण्डखाद्यटीका (शिष्यहितैषिणी).
प. ३०४–४५२; ११३/४"×२"

Beginning —

ओं नम सर्वज्ञाय ।

प्रमाण–तदाभासनिरुक्त्वा द्वैत–तद्विरोध परिहृत्याधुना निग्रहनिग्रहस्थानसद्भावेन विरोध निराचिकीर्षुश्चोद्यमुद्भावयति–नन्विति । हेत्वाभासानां निग्रहस्थानभेदत्वात् तेषु निरस्तेषु परिशिष्टानि प्रतिज्ञाहान्यादीनि बुद्धिस्थानि भवतीत्यानवर्यतत्त्वडनस्य प्रतिज्ञाहानेस्तावदनिर्वाच्यतामाह का पुनरित्यादिना स्वीकृतत्यागोपसिद्धाते ।

End:—

काशीधराहन्धमानत्वेन परमब्रह्मचित्तेन साहित्यादिनैपुणेन च प्रणेतुर्निर्दोषत्वप्रसिद्धे प्रकरणस्य प्रचयगमनमाशास्ते । ताम्बूलद्वयमिति ।

यो ब्रूते षट् पदार्थान् षडधिकदशधा भावभेदाभिधायी
यस्याभ्या विद्यमाना क्षणविकलगतिः कटकाभ्यामिवासीत् ।
तावुद्धत्याद्वितीयश्रुतिरधिकसुखा येन चक्रे कवींद्रः
श्रीहर्षोन्वर्थनामा स्वयमपि परमानदभाव प्रपेदे ॥
ओंकारो वदनातरालकुहरे सर्वाघविध्वसको
यस्य ज्ञानमयस्तनोति सतत हेपारवाडम्बरं ।
वेदे कल्पितदिव्यमूर्तिविभव॰ सारोस्तुरगानन
सोय मानस–पकजेषु भवता कुर्याद्भूरि सन्निधिं ॥
येनोच्चै परमात्मबोध–तरणे पथानमातन्वता
तुग मोह–गिरिं निरुध्य चुलुकीचक्रे भवैकार्णव ।
सर्वेतः–पयसा प्रसत्तिकृदसौ चक्रे पद ग्वडने
व्योम्नीवान्व(नु)भवस्वरूपभगवानव्याजकुमोद्भव ॥
इति शिष्यहितैषिण्या खडनटीकाया चतुर्थ परिच्छेद ॥

[७०] (५) पाण्डवचरित (सर्ग १–४ अपूर्ण) by देवप्रभसूरि
प ५४–१३२, १४"x२"

[७१] (६) षडावश्यकोद्धार प १–८३, ११"x१½"

(क) सामायिकोद्धार (प्रा) गा ४३ प १–८

(ख) चतुर्विंशतिस्तवोद्धार (प्रा) प ८–९

(ग) वन्दनकस्तवोद्धार (प्रा) गा १९० प ९–४२

(घ) प्रतिक्रमणोद्धार (प्रा) प ४२–४९

(ङ) कायोत्सर्गोद्धार (प्रा) गा ५५ प ४९–५८

(च) प्रत्याख्यानोद्धार (प्रा) गा ७८ प ५९–८३

(७) पिण्डविशुद्धि. प. ८४–१०१
(८) दशवैकालिक (षड्जीवनिकाध्ययन). प. १०२–१२५

Colophon:—

संवत् १२९३ वर्षे भाद्रवाशुदि १० बुधे पुस्तिकेयं लिखितेति । श्राविकाचांपल-योग्या लिखिता एषा पुस्तिका । उदकानल etc. शुभं भवतु ॥

(९) पर्यन्ताराधना. प. १२६–१३६
(१०) नवतत्त्व. प. १३६–१४०
(११) जीवविभक्ति by जिनचन्द्रगणि. गा. २५ १४०–१४३
(१२) वन्दनालापक. प. १४३–१४५
(१३) पल्योपम-सागरोपमादिप्रकरण. गा. १५ १४५–१४७

Beginning.—

पलिओपमं च तिविहं उद्धारद्धं च खेतपलियं च ।
एक्केकं पुण दुविहं बायर–सुहुमं च नायव्वं ॥ १ ॥

(१४) कवच(धर्मोपदेश प्रा.)by जिनचन्द्रसूरि. प. १४७–१६३

Beginning:—

नमिउं जिणवरवीरं धीरिमहेउं खलंतखवगस्स ।
धम्मोवएसरूवं कवयं उस्सग्गियं वोच्छं ॥ १ ॥

End·—

इय सुगुरुजिणेसरसूरिसीस–जिणचंदसूरिणा रइयं ।
कवयं समुवहंता न भावरिउणो खलिंति मुणि ॥ १२३ ॥

शुभं भवतु लेखक–पाठकयोः ॥

[२०] (१५) उपदेशमाला (?) प. १–८४
(१६) धर्मोपदेशमाला. प. ८४–९९
(१७) योगशास्त्र (प्रकाश १–४) प. ९९–१६३
(१८) भक्तामर(स्तोत्र). प. १६३–१७३
(१९) श्रावकप्रतिक्रमण. प. १७३–१८३
(२०) प्रव्रज्याविधान. गा. २४ प. १८३–१८५
(२१) नमस्कारफलप्रकरण. गा. २३ प. १८५–१८९
(२२) पार्श्वनाथस्तोत्र. प. १८९–१९१
(२३) अतिचारगाथा. प. १९१–१९२
(२४) प्रभातप्रबोध (निसाविरामे) कुलक. प. १९२–१९६

[३४] ५८ (१) पञ्चसङ्ग्रहटीका by मलयगिरि प २६६, १५"×१३/४"
[३९] (२) सिद्धहेमवृहद्वृत्ति (पञ्चमोऽध्याय) १८३–३१२, १६×२"
[३७] (३) सप्ततिकाटीका by मलयगिरि ग्र ३८०० १५३/४"×१३/४"
[३२] (४) परिशिष्टपर्व by हेमाचार्य प ३२४, १४"×२"
[५२] (५) सङ्ग्रहणी by हरिभद्र प १–४, १०"×२"
(६) जम्बूद्वीपक्षेत्रसमास (नमिङ्ण) प ४–१५
(७) लोकनालिका गा ३२ प १५–१९
(८) कर्मस्तवभाष्य गा २४ प १९–२१
अहिणवगहण वधो etc

[५४] (९) धर्मोत्तरटिप्पन (परिच्छेद १–३) by मल्लवादी.
प ४–८३, १२"×१३/४ Much danger

End —

यदवाप्त कुशल कतिपयपदव्याख्यया कस्य न्यायविंदोर्ग्रथस्येति श्लोकार्थ ।
इति धर्मोत्तरटिप्पनके श्रीमल्लवाद्याचार्यकृते तृतीयः परिच्छेद समाप्त ॥

मगल महाश्री ॥

Colophon —

सवत् १२३१ वर्षे भाद्रपदशुदि १२ रवौ अद्येह जनावलिग्रामवास्तव्यव्य० दाहडसुतव्य० चाहडेन धर्मार्थं धर्मोत्तरटिप्पणक लिखापित । जनावलिग्रामवास्तव्य प० प्रभादित्यसुतप० जोगेश्वरेण पुस्तक लिखितमिति ॥ यादृश etc हित etc

[५३] (१०) काव्यमीमासा by राजशेखर. त्रुटित प ५०, १३"×२"
[५२] (११) कल्याणकस्तोत्र गा ११ प १–३, १०"×१३/४"

Beginning —

ओहिनाणमुणियतित्थेसर मणुयत्तणपरिगह
जमि हवति सयलसुरसहरि हरिसुद्धसियविग्गह ।
सो गय–वसहपमुहसुमिणावलिसुमुणियसुहसमुब्भओ
जयइ जिणेसराण गब्भागमकल्लाणमहूसओ ॥ १ ॥

(१२) दुःख-सुखविपाककुलक (प्रा) गा २७ प ३–६

Beginning —

अणवरयकम्म–जठलहरिहीरमाणेहिं जतुनिवहेहिं ।
भीमभवन्नवमज्झे लब्भउ पोउ व मणुयभवो ॥ १ ॥

End:—

इय चउविहज्झाण विवन्निजंतु दुह–सुहविवागसूयगं कुलगं सम्मत्तं ॥

(१३) कुलक. गा. ५ प. ६–७

Beginning:—

इयमच्छेरयभूयं पुव्वकयदुक्कडोदया जायं ।

जय जायवाण सुव्वइ चारवइकुलक्खओ पुव्विं ॥ १ ॥

End:—

जो यत्ताणं पाडइ सो अत्ताणं परिपाडितो ।

तो संकं कुणइ जणो आणारहिओ जिण–गुरूणं ॥ ५ ॥

(१४) कन्दजातिकुलक (?). गा. ६ प. ७–८

Beginning:—

सव्वा य कंदजाई सूरणकंदो य वज्जकंदो य ।

End:—

कंदजाई समत्ता ।

(१५) सङ्ग्रहणी (निट्ठविय). गा. ५०० प. १–५३

End:—

जं उद्धियं सुयाओ पुव्वायरियमइव समइए ।

खमियव्वं सुयहरेहिं तहेव सुयदेवयाए उ ॥ ५०० ॥

Colophon:—

वरनागगणिलिखितेयं स्वपठनार्थं कर्म्मक्षयार्थं च । वरनागगणिपुस्तिकेयं ॥

[६५] (१६) गौडवध (सटीक). प. ३–२२६; ११¾"×२½"

End.—

कयरायलंछणस्स वप्पइरायस्स गउडवहं नामेण कहावीढं रइयं चिअ तह समत्तं च । गाथा ११६६

Colophon:—

इति गौडवहनाम महाकाव्यं समाप्तमिति । राजवीसलेन आत्मार्थे लिखितमिति ।

संवत् १२६४ कार्त्तिकशुदि पंचम्यां शुक्रदिने मूलनक्षत्रे धनस्थे चंद्रे लिखितमिति ।

[६८] ५९. (१) महावीरचरित (प्रा.) by नेमिचन्द्र. प. २६९; १२"×१½"

(२) पर्युषणाकल्पसूत्र. प. ११६; १३"×२"

(३) कालकाचार्यकथा. प. ११६–१२१

Beginning —

उत्पत्ति–विगम–ध्रौव्यत्रिपदीव्याप्तविष्टप ।
महेम श्रीमहावीर निरस्तवृजिन जिन ॥ १ ॥

End —

इति श्रीकालकाचार्यो कृत्वा प्रवचनोन्नतिं ।
यथायु पालयित्वातेनानेन दिव ययु ॥ ८७ ॥
कालकाचार्यकथा समाप्ता ।

Colophon —

स १३६४ वर्षे वैशाषशुदि अक्षयतृतीयाया सोमे पर्युषणकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥

[६१] (४) **हैमसूत्रपाठ** (लिङ्ग धातु गणोणादिसहित) प १९०, १२"×२"

[५५] (५) **सङ्ग्रहणीवृत्ति** by **शालिभद्र** प २२–१६३, १०½"×१¾"

[९] ६० (१) **सामाचारी** ग्रथाग्र २००० प ९८, ९½"×१½"

End —

एय आयारविहिं ज(जु)जता नाण–दसण[स]जुत्ता ।
अचिरेण लहति जिया जर–मरणविवज्जिय ठाण ॥ २ ॥

[१२] (२) **शतपदिका** प २४४, १४"×२"

Colophon —

सवत् १३०० वर्षे जेष्ठशुदि ३ रवौ लिखिता । ग्रथाग्र अकतोपि ५२०० इति शतपदिका ॥

[११] (३) **कर्मस्तवटीका** by **गोविन्दगणि** प ७२, ११"×२"

[७] (४) **कल्पसूत्र** प १–८५, १३"×२"

(५) **कालकाचार्यकथा** (प्रा) ग्र ८६० प ८५–१०९

Beginning —

अत्थि इहेव जबुद्दीवे etc

End —

सूरी वि य कालेण etc

(६) **कल्पनिर्युक्ति-चूर्णि** (अपूर्ण) प ११०–१५१

[१३] (७) **सिद्धहैमवृत्तिविवरण** (टिप्पन) प २८७, १५"×१½"

End —

इत्याचार्यश्रीहेमचद्रविरचिताया सिद्धहेमचद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तिविवरणे तृतीयाध्यायस्य द्वितीय पाद ॥

Colophon:—

संवत् १२८८ वर्षे आषाढवदि अमावास्यादिने भौमे राणकश्रीलावण्यप्रसाद-देवराज्ये वटकूपकवेलाकूले प्रतीहारशाखाप्रतिपत्तौ श्रीमद्देवचंद्रसूरिशिष्येण भुवन-चंद्रेण क्षुल्लकधर्मकीर्त्तिपाठयोग्या व्याकरणटिप्पनकपुस्तिका लिखितेति । पं. सोम-कलसेन शोधिता च । यादृशं etc. शिवतातिरस्तु श्रीजिनशासनस्येति ॥

६१. (१) ओघनिर्युक्ति. प. ९२; १३"×१"

Colophon:—

संवत् ११५४ वैशाखशुक्लप्रतिपदायां रविदिने श्रीअशोकचंद्राचार्यशिष्येण उदय-चंद्रगणिना जिनभद्रलेखकहस्ताद् विमलचंद्रगणिहस्ताच्च ओघनिर्युक्तिसूत्रं लिपा-(खा)पितं मंगलं महाश्रीः ॥

(२)	**कथासङ्ग्रह.**		प. ३–२०६; १४"×१½"
(अ)	अभयश्रीकथा.	गा. २०७	प. १–२७
(आ)	धनमित्रकथा.	१५७	प. २७–४७
(इ)	जिनपालित-जिनरक्षितकथा	१४६	प. ४५–६६
(ई)	धनपालकथा [दाने]	९४	प. ६६–७८
(उ)	शाल-महाशालकथा [भावनायाम्]	८५	प. ७८–८९
(ऊ)	इलापुत्रकथा ,,	९२	प. ८९–१०१
(ऋ)	जयवर्म-विजयवर्मकथा ,,	९४	प. १०१–११३
(ॠ)	प्रसन्नचन्द्रकथा ,,	११७	प. ११३–१२८
(ऌ)	विष्णुकुमारकथा [तपसि]	८४	प. १२८–१३८
(ॡ)	दत्त-शङ्खायनकथा [अदत्तव्रते]		प. १३८–१४९
(ए)	सुवन्धुकथा [दिग्व्रते]	८६	प. १४९–१६२
(ऐ)	आषाढभूतिकथा [मायायाम्]	८६	प. १६२–१७४
(ओ)	कपिलकेवलिकथा	६३	प. १७४–१८२
(औ)	नागदत्तमुनिकथा.	५७	प. १८२–१९०
(अं)	अरहन्नककथा.	८३	प. १९०–१९८
(अः)	अचंकारिभट्टाकथा.		प. १९८–२०६

[४५] (३) **प्रशमरति.** प. १–३०; ११"×२"

(४) **चउसरण.** गा. २७ प. ३०–३३

(५) **सङ्ग्रहणी** by **जिनभद्र.** गा. ३६७ प. १–४६

[४७] (६) **कल्पसूत्र.** प. ५३–११०

(७) कालकाचार्यकथा Illustrated प १११–१४३, १३"×२"

End —

सूरी चिय कालेण etc कालिकाचार्यकथानक समाप्त म ३७६

Praśasti of the Donor —

ऊकेशवंशे भुवनाभिरामे छायासमाश्वासितसत्त्वसार्थो ।
श्रीराणकीयास्ति विशालशाखा सारावपत्रावलीराजमाना ॥
तत्राभवद् भवभयच्छिदुराहदन्त्रिराजीवजीवितसमाशयराजहंस ।
पूर्व पुमान गणहरिर्गणधारिसार . . .
[कनी]यान् थिरदेवस्य हरिदेवोस्ति वाघर ।
हपदेवीभवा पुत्रा नरसिंहाद्योस्य च ॥
सहोदर्य सहैत(?)स्य लक्ष्मिणिर्धर्मकर्मठा ।
कर्मिणि हरिसणिश्च पुत्र्यस्तिस्रो गुणश्रिय ॥ १६ ॥
गुणधरस्य यो भ्राता कनिष्ठो वधुकामिव ।
पेढानामास्ति तत्पुत्र पवित्रगुणसंततिः ॥ १७ ॥
अथ गुरुक्रम ।
श्रीराजगच्छमुकुटोपमशीलभद्रसूरेर्विनेयतिलक किल धर्म्मसूरि ।
दुर्वादिगर्वभरसिंधुरसिंहनाद श्रीविग्रहक्षितिपतेर्दलितप्रमाद ॥
आनन्दसूरिशिष्यश्रीअमरप्रभसूरित ।
श्रुत्वोपदेश कल्पस्य पुस्तिका नूतनामिमा ॥ १९ ॥
उद्यमात् सोमसिंहस्य सपुण्यपुण्यहेतवे ।
अलेखयच्छुभालेख्या निजमातुर्गुणश्रिय ॥ २० ॥
यावच्चिर धर्म्मधराधिराज सेवाकृता सुकृतिना वितनोति लक्ष्मीं ।
मुनींद्रवृंदैरिह वाच्यमाना तावन्मुदं यच्छतु पुस्तिकेय ॥ २१ ॥

Colophon —

संवत् १३४४ वर्ष मार्ग शुदि रवौ सोमसिंहेन लिखापिता ।

[४६] (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १०७, १४½"×२"
(२) कालकाचार्यकथा प १०७–१४४

Beginning —

अथि इहेव जंबुदीवे etc

End —

कालिकाचार्यकथानक समाप्त ॥ छ ॥ मंगलम् महाश्री ॥ मंगल महाश्री ॥

Pras'asti of the Donor.—

६० ॥ वंशः प्राग्वाटनामास्ति सर्ववंशशिरोमणिः ।
यो जातश्चोत्त(श्चित्र)माधारो महतामपि भूभृतां ॥ १ ॥
तत्राभूद् भरतो नाम पुरुषः पुण्यपूरितः ।
सदाचाराध्वपांथेयो धौरेयो धर्म्मधारिणां ॥ २ ॥
सुतस्तस्य यशोनागो गुणानां जन्ममंदिरं ।
यशोभिर्भृतभूभागः सुभगो वामचक्षुषां ॥ ३ ॥
पद्मसिंहः सुतो जातस्तस्य सिंहपराक्रमी ।
येन भूपाज्ञया प्राप्तं पदं श्रीकरणादिषु ॥ ४ ॥
जज्ञे तिहुणदेवीति पत्नी तस्य शुभाशया ।
यया पितुश्च भर्तुश्च गुणैर्वंशो विभूषितः ॥ ५ ॥
तयोः क्रमेण चत्वारस्तनयाः पुण्यशालिनः ।
आसन् धार्मिकधौरेयाः सुशीले द्वे च पुत्रिके ॥ ६ ॥
तेषामाद्यो यशोराज आशराजस्ततोऽपरः ।
तृतीयः सोमराजाख्यश्चतुर्थो राणकाह्वयः ॥ ७ ॥
सोढुकेत्याख्यया ज्येष्ठा कनिष्ठा सोहिणिराह्वया ।
धर्म्मेण निर्ममे शुद्धे सोढुकाहृदये पदं ॥ ८ ॥
महाव्यापारनिष्ठस्य यशोराजस्य वल्लभा ।
जज्ञे सूहवदेवीति सतीसीमंतमौक्तिकं ॥ ९ ॥
तयोराद्यः सुतः पृथ्वीसिहाख्योऽभूत् कलांबुधिः ।
परः प्रह्लादनो नाम विजयी पुत्रिके उभे ॥ १० ॥
तन्मध्यात् पेथुकास्त्येकाऽपराभून्नाम सज्जनी ।
प्रह्लादनप्रियतमा साधलास्ति विवेकिनी ॥ ११ ॥
देवसिंहः सोमसिहः सुतौ द्वौ तिष्ठतस्तयोः ।
पद्मला सद्मला राणी तिस्रस्तिष्ठंति पुत्रिकाः ॥ १२ ॥
पेथुका चंपलादेवीं नरसिहं महामनाः ।
आसलस्य प्रिया पुण्यं हरिपालमजीजनत् ॥ १३ ॥
सुता राजलदेवीति चंपलायाः पतिव्रता ।
स्वकीयमातृशोकार्त्तिसंहारपरमौषधी ॥ १४ ॥
वल्लभा नरसिहस्य नायकीदेविनामिका ।
तत्सुता गौरदेवीति मातृवद् धर्म्मनिर्म्मला ॥ १५ ॥

विनीता हरिपालस्य माल्हणिर्नाम गेहिनी ।
नदना जनितास्ताभ्या चत्वारो रम्यमूर्त्तय ॥ १६ ॥
जगतसिंहस्य दयिता सज्जना तत्रयत्रय ।
प्रसूते स्म सुता चैत्रा शीलालकारटनरा ॥ १७ ॥
ज्येष्ठस्तिहुणसिंहाख्य पूर्णसिंहाभिधोऽपर ।
तृतीयो नरदेवोथ तनया तेजलाह्वया ॥ १८ ॥
आस्ते तिहुणसिंहस्य रुक्मिणी नाम वल्लभा ।
तयोर्लवणसिंहोऽस्ति सुत सुता च लक्ष्मी ॥ १९ ॥
रगात कडुरराजेन मोहिनि पयणीयत ।
चत्वारो नदनास्ताभ्या जनिता जनरजना ॥ २० ॥
पुत्र्यौ शीलपवित्रे च मूर्त्ते द्वे धर्म्मयोरिव ।
पूण्णदेवी तयोराद्या चयनेलपरा मता ॥ २१ ॥
धौरेय सोहियो नाम सहजाकाभिधोपर ।
तृतीयो रत्नपालोऽद्भुतपाल इत्यथ ॥ २२ ॥
सोहियस्य प्रिया ज्येष्ठा ललितान्तेविभमिता ।
तत्सुता श्रीमलादेवी जैत्रसिंहस्य वल्लभा ॥ २३ ॥
ताभ्या जातौ कलावर्त्तौ सुतौ द्वौ धर्म्मनिर्म्मलौ ।
परोपकारमार्गर्ग्गा धारावर्षाग्रतोऽभवत ॥ २४ ॥
द्वितीयो महदेवोऽस्ति कुलालकारकौस्तुभ ।
तत्प्रिया गौरदेवीति श्वश्रूशुश्रूषणोद्यता ॥ २५ ॥
सोहियस्य द्वितीयास्ति शीउदेवाख्यया प्रिया ।
गुरुत्वगुणगभीरा पतिभक्तिपवित्रिता ॥ २६ ॥
तयोरासीत् सुतो भीमसिंहनामाग्रज सुधी ।
महत्त्व-सत्त्वसुस्थाना गुणाना जन्मभूमिका ॥ २७ ॥
परः प्रतापसिंहोस्ति गुरूणा भारहारक ।
नाम्ना प्याहिणिदेवीति प्रिया तस्यास्ति पावना ॥ २८ ॥
पुत्र्यौ द्वे सोहियस्याथ शीलराकुक्षिसभवे ।
जाते जाग्रमदारम्यतेनोनिर्मलमानसे ॥ २९ ॥
नाउदेवी तयोमध्यादाद्या दानविशारदा ।
परा कान्हददेव्याख्या साक्षादिव सरस्वती ॥ ३० ॥

आसीन् सुहागदेवीति सज्जाकस्य वल्लभा ।
तयोर्माल्हणदेवीति सुतास्ति शीलशालिनी ॥ ३१ ॥
विरक्तोमृतपालोथ सर्वान् संबोध्य मातुलान् ।
गच्छे श्रीमलधारिणां व्रतं जग्राह साग्रहः ॥ ३२ ॥
सोमराजस्य वर्न्नित्वं धर्म्मनीगाससमन्वितं ।
न केषामुपकाराय जातं वात्सल्यवारिधेः ? ॥ ३३ ॥
सुसाधोः कुलचंद्रस्य विख्यातव्यवहारिणः ।
सुता जामलदेव्याश्च जैनधर्मेण वासिता ॥ ३४ ॥
नाम्ना राजलदेवीति राणकस्य प्रियाऽभवन् ।
यस्यां सत्यां गृहे भर्त्तुः क्लेशलेशोपि नाजनि ॥ ३५ ॥
तयोः संग्रामसिंहाख्यः सुतो जातोऽस्ति विश्रुतः ।
श्रियोपकुर्वता येन निजानां जगृहे मनः ॥ ३६ ॥
सुताभयकुमारस्य सल्लक्षणांगसंभवा ।
सुहडादेविरस्यास्ति प्रिया दान-दयाप्रिया ॥ ३७ ॥
तदीयो हर्षराजोऽस्ति पुत्रः स्वगोत्रपावनः ।
माता-पित्रोः समादेशं यो न कुत्रापि लंघते ॥ ३८ ॥
हर्षराजेन रागेण रूपमादेविर्मंत्रिका ।
परिणीता विनीतात्मा सतीव्रतविभूषिता ॥ ३९ ॥
गौरदेवीति नामास्ति कनिष्ठास्य सहोदरा ।
पीयूषप्रायवचनैर्माननीया मनीषिणां ॥ ४० ॥
सुतः संग्रामसिंहस्य सुहडादेविसंभवः ।
नाम्ना कडुकराजोऽस्ति द्वितीयो नयनामृतं ॥ ४१ ॥
श्रीमलधारिसूरीणां हितामाकर्ण्य देशनां ।
श्रेयसे सुहडादेव्या सिद्धांतातीवभक्तया ॥ ४२ ॥
भर्तुः संग्रामसिंहस्य साहाय्या विशदाक्षरैः ।
पुण्या पर्युषणाकल्पपुस्तिका लेखिता नवा ॥ ४३ ॥
स्वामिनां शृण्वतां व्याख्याकारिणां पुण्यसंचयं ।
वर्द्धयंती सदा सर्वैराचंद्रं वाच्यतामसौ ॥ ४४ ॥

॥ मंगलमस्तु ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ॥

[६६] (१०) नवपदप्रकरण by जिनचन्द्र
(११) उपदेशमाला by धर्मदास
(१२) ,, by म हेमचन्द्र
(१३) भवभावना by ,,
(१४) श्रावकदिनकृत्य
(१५) विवेकमञ्जरी
(१६) धर्मोपदेशमाला by जयसिंह
(१७) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि
(१८) पिण्डविशुद्धि
(१९) जीवविचार
} प ११४–२३२ १६"×२"

[२६] ६२. (१) अलङ्कारतिलक (वाग्भटकाव्यानुशासनटीका) यथा च कर्पूरधूलिघ अपूर्ण प १८५, १२"×२"

[८] (२) वृत्तरत्नाकरटीका (अ ६) by त्रिविक्रम प १२७

[२५] (३) कातन्त्रपञ्जिकोद्योत by त्रिविक्रम प १–८३

Beginning —

ओं नम शिवाय । अथ अनिदितानीति नञ् न पठितव्य । सूत्रकारस्य विदितत्वात् । न च शिष्यापेक्षया तस्यासूत्रकारत्वात् ।

End —

इति श्रीवर्द्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पञ्जिकोद्योते प्रत्ययपाद समाप्त ।

उक्त यत्ताद्धनविशीर्णनाम्यैर्निरर्गल किंचन फल्गु पूर्वै ।
उपेक्षित सर्वमिद मया तत् प्रायो विचार सहते न येन ॥
आसीदिय पञ्जरचित्रमालिकेव हि पञ्जिका ।
उन्द्योत यत्पदेशेन त्विय पूर्णोज्ज्वलीकृता ॥

इति श्रीमत्कर्णोपाध्यायश्रीवर्धमानशिष्यश्रीत्रिविक्रमकृते कातन्त्रपञ्जिकोद्योते द्वित्तिपाद ॥

इति श्रीवर्धमानशिष्यत्रिविक्रमकृते पञ्जिकोद्योते सम्प्रसारणपाद सपाद समाप्त ।

प ८१—

उक्त etc इति श्रीवर्धमानशिष्यश्रीत्रिविक्रमकृते पञ्जिकोद्योतेऽनुषङ्गपाद । ७ ।

स १२२१ ज्येष्ठवदि ३ शुक्रे लिखितमिति ।

प. ८२—

इ उ क्तोरियनयेत्यादिरोपिध्यत इत्यादौ तु चादिग्रारके upto the Com. on इन्

[३१] (४) उपदेशमाला. त्रुटित. प. ५–४६; १४¾"×२"

(५) धर्मोपदेशमाला. प. ४६–५४

(६) मूलशुद्धि. प. ५४–७०

(७) पञ्चकल्याणक. प. ७०–८१

Beginning:—

तित्थं पवयणसुयदेवयं च नमिऊण सव्वभावेणं ।
कल्लाणपंचयण्णं आदिजिणंदं नमंसामि ॥

(८) क्षेत्रसमास (नमिऊण). प. ८१–८८

(९) नवपद by जिनचन्द्र. गा. १४० प. ८८–९९

(१०) सङ्ग्रहणी by जिनभद्र. गा. ३६७ प. ९९–१२७

(११) चउसरण. गा. २७ प. १२७–१३०

(१२) आतुरप्रत्याख्यान. प. १३०–१३२

(१३) स्थविरावली. प. १३२–१३७

(१४) अजितशान्ति. प. १३७–१४२

(१५) जीवविचार. प. १४२–१४६

(१६) संवेगमञ्जरी (प्रा.) by देवभद्र. प. १४६–१४९

Beginning:—

संदेसण–मलयानिलमंजरीयविसुद्धभाव–सहयारो ।
जयइ जयाणंदयरो वसंतसमउ व्व वीरजिणो ॥

End:—

इय सवेगपरो खणं पि रे जीव ! होसु ता तुज्झ सुलहा ।
सिवलच्छि लद्धमणूयसिरिदेवभद्दस्स ॥

संवेगमंजरीमिमं समणावयंसभावं नयंति सुयणाऽमिलाणसोहं जे निच्चमेव ।
सुरसिद्धवहूकडक्खलक्खो वि(व)लक्खियतणू खलु ते हवंति ॥ १३२ ॥

संवेगमंजरी समाप्ता ॥

(१७) पञ्चसूत्र. प. १४९–१५२

(१८) षट्त्रिंशिका. प. १५२–१५५

Beginning:—

ससार–विसमसायर–भव–जलवडियाण संसरंताणं

(१९) कर्मस्तव प १५५–१५८
(२०) कर्मविपाक प १५८–१७१
(२१) शतक गा ११३ प १७१–१८०
(२२) सप्तति. गा ९१ प १८०–१८७
(२३) जीवदयाप्रकरण गा ११३ प १८७–१९५
[३३] (२४) उपदेशमाला by धर्मदास प १–८२, ११$\frac{1}{2}$"×१$\frac{3}{4}$"
(२५) धर्मोपदेशमाला प ८३–९९
(२६) मूलशुद्धि by प्रद्युम्नसूरि श्लो २६५ प ९९–१२८
[२८] (२७) पिण्डनिर्युक्ति प १–९१, १२"×१$\frac{3}{4}$"

Colophon —

सवत् ११८१ ज्येष्ठवदि १३ शनौ मुनिचद्रसाधुना लिखितेति ।

(२८) ओघनिर्युक्ति प १–६२
[७२] (२९) स्थविरावलिकावृत्ति त्रुटित प ३१
(३०) पञ्चसूत्रव्याख्या प ३२–६४
(३१) अजित-शान्तिस्तववृत्ति by गोविन्दाचार्य प ६६–९२

End —

इति वृत्तिरजित-शातिस्तवस्य सक्षेपतो मयाभिहिता ।
श्रीगोविंदाचार्येण कल्मषविनिर्जरायमिय ॥
इत्यजितशातिस्तवस्य विवृति समाप्ता ।

(३२) ऋषभस्तुतिवृत्ति मू धनपाल, वृ नेमिचन्द्र प ९३–१२५

Beginning —

नत्वा जिनेंद्रवीर सर्वनरामरसंपूजित वीर ।
सद्भूतार्थप्रभाव साम्प्रततीर्थस्य कर्तार ॥ १ ॥
सुरैः प्रणतपादस्य नाभेयस्य महात्मन ।
स्तुतेर्गुरुप्रभावेन किंचिद् वच्मि विवरण ॥ २ ॥
भगवति गुणानुराग मम प्रेरयति मा यतो नित्य ।
तेनाहमत्र सुजडोपि विवरण कर्तुमिच्छामि ॥ ३ ॥
श्लिष्टमपि यथालर्थ वचन बालस्य शोभते पितरि ।
एतदपि तथा प्राप्स्यति शोभा शिष्टप्रभावेन ॥ ४ ॥

End.—

यद् व्याख्यानेन मया पुण्य निर्वाणसाधक लब्ध ।
तेन जनाः सर्वेपि हि भवेयु जिनस्तुतौ निरत ॥ १ ॥

[७५] (६) वस्तुविचारविवरण. प. १–६८; १३½"×२"

Beginning:—

नमो जिनागमाय ।

सिरिपासजिणं नमिउं वत्थुवियारस्स विवरणं भणिमो ।
इह आयसुमरणत्थं गुरुवयणा समासेणं ॥

[२] (७) पर्युषणाकल्पसूत्र. प. १–१३९; १५"×२"

(८) कालकाचार्यकथा. गा. ८५ प. १३९–१५१

Beginning:—

देविंदविंदनमियं सिव–निहिसंपत्तिपरमसामणयं ।
निज्जियपरसयसमयं नंदउ सिरिवीरसामणयं ॥ १ ॥

End.—

समाप्तोयं लघुपर्युषणाकल्पः परं कथाया बिन्दुमात्रं ।

[१६] (९) अनेकार्थसङ्ग्रह. ग्रं. १८२५ प. २८२; १२"×१¾"

[१५] (१०) हैमलघुवृत्त्यवचूरि (अ. १–३) प. १६६; १३½"×२"

End:—

इति लघुवृत्त्यवचूरिकायाः तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ।

मंगलं महाश्रीः ।

पंडितधनचंद्रेण लघुवृत्त्यवचूरिका ।
श्रुतोद्धृता च स्वगुरोः श्रीमद्देवेंद्रसूरितः ॥

Colophon.—

संवत् १४०३ वर्षे मार्ग. शु. ११ रवौ ग्रंथाग्रं २२१३

[१४] (११) सिद्धहेमबृहद्वृत्ति (अ. १–३)· प. २६८; १४½"×१¾"

[५] ६९. (१) पर्युषणाकल्पसूत्र. प. ११३; १४½"×२"

[१०] (२) दशवैकालिकलघुटीका. प. १६२; १४"×२"

Colophon·—

संवत् १२४८ वर्षे श्रावणशुदि ९ सोमे अद्येह श्रीआशापल्यां दंड० श्रीअभय-डपतिप्रतौ लघुदशवैकालिकटीका समाप्ता ।

[६] (३) कल्पसूत्र. प. १–१२४

(४) कालकाचार्यकथा (प्रा.). प. १२५–१४४

Beginning —

नमः सर्वज्ञाय ।

जो सुणइ ससत्तीए सघस्स समुन्नइ सयाकाल ।
लीलाइ सुगइ-सुक्ख कालयसूरि व सो लहइ ॥

End —

इय पवयणप्पभावणफलमउल निसुणिऊण सइरम्म ।
जिणपवयणस्स सम्म पभावण कुणह मो निच्च ॥ १५३ ॥
इति कालकाचार्यकथानक समाप्त । ग्रथाग्र २११ ॥

[२१] (५) कम्मपयडी गा ४७७ प १–४१, १४"×१⅔"
(६) कर्मस्तव गा ५६ प ४२–४६
(७) कर्मविपाक गा १६८ प ४६–५९
(८) शतक गा ११० प ६०–६९
(९) सप्ततिका गा ९१ प ६९–७६
(१०) कर्मग्रन्थ (?) गा १९० प ७६–९४

End —

इय सत्त कम्मबधाइरूवणा लेसओ मए भणिया ।
सत ता जाणत अभयपुर इच्छमाणेण ॥ १९० ॥

(११) शतकभाष्य गा २४ प ९५–९७
(१२) आगमिकवस्तुविचारसार प ९७–११०
(१३) श्रावकव्रतभङ्गप्रकरण (अपूर्ण) प ११०–११२
(१४) लोकनालिका

Colophon —

सवत् १२५८ श्रावणसुदि ७ सोमे श्रीमदणहिल्लपाटके श्रीहर्षपुरीयगच्छे श्रीमलधारिसत्का अजितसुंदरीगणिन्या पुस्तिका लिखापिता ॥

[५७]६६ (१) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र-चूर्णि by विजयसिंह
प २८५, १७"×२" Illustrated

Beginning —

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

सिद्ध सिद्धत्थसुय सुयधम्मपयासय मयालोय ।
लोयणतुल्ल लोयाण नमह सिरिम महावीर ॥
समणोवासग-पडिक्कमणसुत्त-चुण्णि भणामि लेसेण ।
मदमइण विबोहणहेउ सुत्ताणुसारेण ॥ २ ॥

End:—

एवं समत्ता पडिकमणचुन्नी ।
नमो सुयदेवयाए भगवईए ।
जयइ जिणसासणगिरिं जंमि निलीणा जणा सुहेणेव ।
लंघंति भवं भीमं जाणेण व जत्तिया जलहिं ॥
जयइ इह चंदगच्छो चंदो इव भविय-कुमुय-बोहयरो ।
उवसम-जुण्हापुन्नो समणजणाणंदणो सयलो ॥
ऊसियसील-पडाओ तव-नियम-रहंग-संजमसुघोसो ।
गुण-गच्छ-रहो धवलेहिं व जेहिं उव्वूढो ॥
सिरिसव्वएव-सिरिनेमिचंदनामधेया गुणीसरा गुणिणो ।
होत्था तत्थ पसत्था तेसिं सीसा महामइणो ॥
जे पसमस्स निदंसणमुदही दक्खिन्न-वारिवारस्स
कव्व-रयणाण रोहण-खाणी खमिणो अमियवाणी ।
सिरिसं संतिमुणिंदा तेसिं सीसेण मंदमइणा वि
आयरियविजयसीहेण विरइया एस चुन्नी त्ति ॥
जं किं पि मए उस्सुत्तमेत्थ रइयं मईए दोबलाए ।
तं मे खमंतु सोहंतु सुयहरा पुग्गहं काउं ॥
एगारसहिं सएहिं तेसीइ हिएहि विक्कमनिवाउ ।
एहिं चित्ते मासंमि समत्थिया एसा ॥

सावगपडिक्कमणसुत्त-चुन्नी समत्ता । शुभं भवतु । ग्रंथाग्र श्लोकप्रमाणेन ४५९० ।

Colophon:—

संवत् १३१७ वर्षे माह शुदि १४ आदित्यदिने श्रीमदाघाटदुर्गे महाराजाधिराज-परमेश्वर-परमभट्टारक-उमापतिवरलब्धप्रौढप्रतापसमलंकृत-श्रीतेजसिंहदेव-कल्याणविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महामात्यश्रीसमुद्धरे मुद्राव्यापारान् परिपंथयति श्रीमदाघाटवास्तव्यपं० रामचंद्रशिष्येण कमलचंद्रेण पुस्तिका व्यलेपि(खि)

[५६] (२) **उत्तराध्ययन.** प. २–१५८; १७½"×२"

Colophon:—

ठ० धरणिगसुतलषमसीहेन उत्तराध्ययनसूत्र[पुस्तिका] लिखितेति ॥

(३) **ओघनिर्युक्ति.** प. १५९–२४०

(४) **पिण्डनिर्युक्ति** (अपूर्ण). प. २४१–३०८

[५९]६७ (१) काव्यप्रकाश-टीका (सङ्केत) by भट्ट सोमेश्वर

[उल्लास ४-६ त्रुटित] प १०१-१७९+२२०-२२२, १६$\frac{3}{4}$"×२"

[१७] (२) आवश्यकनिर्युक्ति प ३-३३८, ९$\frac{1}{2}$"×१$\frac{1}{2}$"

[१८] (३) उपदेशमालावृत्ति by सिद्धर्षि प १६२, १५"×२"

[७४] (४) सिद्धहेम-लघुवृत्ति (छूटक त्रुटित अव्यवस्थित)

[६०] (५) सत्तरि(सप्तति)चूर्ति (प्रा) up to 85 th गाथा प ११७

Beginning —

साहूण अणुग्गहट्ठ आयरिएण कय पमाणनिप्फण्णनामय सत्तरि त्ति पगरण ।

[४३] (६) जीवानुशासनवृत्ति प १६-२१९, १४"×१$\frac{1}{2}$"

[४१] (७) प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (लघु) प १७७, १५"×२"

[द्वार ४०-७२ अपूर्ण]

[८०] (८) सङ्ग्रहणी (त्रुटित अपूर्ण)

[७७] (९) जीतकल्प (सवृत्तिक) प १०४ त्रुटित

[६७] (१०) नागानन्दनाटक प २-११, १२"×१$\frac{1}{2}$"

Colophon —

सवत् १२५८ वर्षे श्रीमदणहिलपाटके मुनिचंद्रेण लोकानदयोग्या पुस्तिका लिखिता ॥

[६१]६८ (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १-१०२, १३$\frac{1}{2}$"×२"

(२) कालकाचार्यकथा (त्रुटित) प १०३-१३१

Beginning —

अत्थि इहेव जबुदीवे etc

[७३] (३) रयणचूडकहा (प्रा) अपूर्ण जीर्ण प २५-१५८, १३"×१$\frac{1}{2}$"

[२२]६९ (१) उपदेशमाला प १-४६

(२) धर्मोपदेशमाला. प ४६-५३

(३) भवभावना प ५४-६९

(४) मूलशुद्धि प ७०-८६

(५) आराधना प ८७-१२०

(६) ,, (व) प १२०-१३५

Beginning —

मणिरहकुमारमाइ काम-गद्दो वि मुणिवरो भयव ।

थरगुणो वि मुणी समगुदेवो महरिसि त्ति ॥ १ ॥

नमिऊण गणहरिंदे आयरिये धम्मदायग सिरसा ।
नमिऊण सव्वसाहू चउविहाराहणं वोच्छं ॥ ६ ॥

End:—

इय जेहिं तुम्ह निसुया मणहरगुणनिरचिन मा वाणी ।
ताण कयत्थो जम्मो अम्हाण वि होज सो चेव ॥ १५८ ॥

आराधना समाप्तेति ॥

(७) श्रावकप्रतिक्रमणसूत्र. प. १३५–१५७

(८) आउरपच्चक्खाण. प. १५७–१५८

(९) जीवोपालम्भकुलक (प्रा.). प. १५८–१६१

(१०) जीवविभत्ति by जिनचन्द्रगणि. प. १६१–१६३; १२"×१३"

Beginning:—

नमिऊण चलणजुयलं वीरजिणिंदस्स लोगनाहस्स ।
वोच्छं जीव-विभत्तिं मंदमइविबोहणट्ठाए ॥

End:—

एसा जीव-विभत्ती रइया संखेवओ मुणिगणाणं ।
गणिणा जिणचंदेणं कम्मक्खयमिच्छमाणेणं ॥ २५ ॥

जीवविभत्ती सम्मत्ता ।

(११) चउसरण. प. १६३–१६६

(१२) परिग्रहपरिमाण. प. १६७–१७४

Beginning—

पणमिय परमपयत्थं नयसुरसत्थं सुदिट्ठपरमत्थं ।
वीरं वीरं सम्मं गिहीण धम्मं पवज्जामि ॥ १ ॥

End:—

सिरिसीलभद्दमुणिवइविणेयसिरिधम्मघोससूरीग ।
पयमूलंमि पवन्नो धवलसड्ढेण गिहिधम्मो ॥ ८३ ॥
एक्कारससु सएसुं छासीई(ए) समहिएसु वरिसाणं ।
मगसिरपंचमिसोमे लिहियमिणं परिगहपमाणं ॥ ८४ ॥

परिगहपरिमाणं समत्तं ॥

Colophon—

संवत् ११८६ मार्गसिरवदि ५ सोमे लिखितमिति ॥

[७९]७०. (१) उपदेशमालाविवरण (त्रुटित) by सर्वानन्दसूरि.

End.—

इत्याचार्यश्रीसर्वानंदविरचितकथासक्षेपोपदेशमालाविवरण चतुर्थ शत ।

[६३] (२) स्थानाङ्गसूत्र (अपूर्ण) प १३–१९५, १४"×२⅛"

[८२] (३) विद्यापरिपाटि (? प्रा अपूर्ण) प १–२१

Beginning—

सद्वे भणति लोया अम्हाण अत्थि निम्मलो बोहो ।
बोह–सुवन्नयवन्नी लब्भिज्जइ समय–कसवट्टे ॥

(४) सामाचारी (प्रकीर्ण अपूर्ण)

(५) ज्ञातासूत्र (वर्ग ९) प २–१८३, १५½"×२"

[७६] (६) प्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति (अपूर्ण) प २–५१, १५½"×२"

[५९] (७) पर्युपणाकल्पसूत्र (सभाष्य) त्रुटित प २१२

Pras'asti of the Donor —

पायाद् व पूर्वतीर्थस्य शिखाली श्रोत्रयोरघ' ।
दग्धाष्टकर्म–कक्षस्य धूमलेखेव लक्ष्यते ॥ १ ॥
भूयात् सद्भाविना भूरिमप्रससार–विभ्रम ।
स्वर्मोक्ष–फलदः स्वामी श्रीवीरः कल्पपादपः ॥ २ ॥
अस्ति भूमडलव्यापी वशो वशोत्तम' किल ।
श्रीमच्छ्रीमाल इत्याख्यो लक्षशाखाभिर्विस्तृतः ॥ ३ ॥
प्रसिद्धपुरुषप्रक्षा(?ख्या) यस्य च्छायानिषेविनः ।
इहैवाद्यापि दृश्यते तद्विद श्रुतिकोविदाः ॥ ४ ॥
तद्वशसभवो जैनश्रेयसेन प्रखडनः ।
बभूव बूटडिश्रेष्ठी सुदृष्टि' श्राद्धसत्तमः ॥ ५ ॥
पत्नी धाधलदेवीति शीलस्वकुलपावनी ।
हसश्च खेलते यस्या जैनश्रेयः सुमानसे ॥ ६ ॥
तत्तनूजो जितक्रोधस्तेजःपालोस्ति धर्मधी ।
यस्याद्यजिनपदाब्जे भृगवद् भ्रमते मन ॥ ७ ॥
शीलसद्गुणत स्वच्छा लच्छीसञ्ज्ञास्ति तद्वधूः ।
जैनपुण्यायने रक्ता सद्गु[रु]प्रणतौ नता ॥ ८ ॥
पवित्र–चारु–चारित्र–रत्नराशि–महार्णवः ।
गणिश्रीदेवभद्रोभूत् सयमामृतसभृतः ॥ ९ ॥

तत्पट्ट-व्योम-भोमस्य सदा सद्वृत्तशालिनः ।
श्रीमद्विजयचंद्रस्य सूरिणः सद्गुरोर्मुखात् ॥ १० ॥
आकर्ण्य कर्ण-सुखदां विशदां धर्मदेशनां ।
ततः संजातसद्भावः सिद्धांतोद्धारकारणे ॥ ११ ॥
अथ पर्युषणाकल्पमनल्पश्रेयसः पदं ।
विभाव्य व्यक्तवर्णाढ्यां लेखयामास पुस्तिकां ॥ १२ ॥
यावच्चंद्र-दिवानाथौ यावद् व्याह्ना(व्योम) वसुंधरा ।
विबुधैर्वाच्यमानासौ तावन्नंदतु पुस्तिका ॥ १३ ॥

संवत् १३३१ श्रावणवदि ११ रवौ पुस्तिका लिखितेति शिवमस्तु श्रावकेभ्यः ॥

[७५] (८) ललितविस्तरा (त्रुटित).

[११] (९) कर्मस्तव. प. १–६

(१०) ,, भाष्य. गा. २७ प. ६–९

(११) कर्मविपाक by गर्गर्षि. प. ९–२३

(१२) शतक by शिवशर्म. प. २४–३४

(१३) सत्तरि (सप्तति) by चन्द्रर्षि. प. ३४–४२

(१४) षडशीति by जिनवल्लभ. प. ४२–५२

(१५) सार्धशतक by जिनवल्लभ. प. ५२–६७

(१६) वृहत्सङ्ग्रहणी by जिनभद्रगणि. प. ६७–११२

(१७) प्रकरण (जीर्ण त्रुटित). प. ११२–११५

[७८] (१८) भावनाप्रकरण (अपूर्ण). प. १–६३

End:—

आश्रवभावना ।

यथा चतुष्पथ[स्थ]स्य वहुद्वारवेश्मनः ।
अनावृतेषु द्वारेषु रजः प्रविशति ध्रुवं ॥ ८३ ॥
प्रविष्टं स्नेहयोगाच्च तन्मयत्वेन वध्यते ।
न विशेन्न च वध्येत द्वारेषु स्थगितेषु च ॥ ८४ ॥
यथा वा सरसि क्वापि सर्वद्वारैर्विशेज्जलं ।
तेषु तु प्रतिरुद्धेषु प्रविशेन्न मनागपि ॥

[६९] (१९) आगमिकवस्तुविचारसार-विवरण by यशोभद्रसूरि.
प. १८१; १४"×१$\frac{3}{4}$"

Beginning —

आगमिकवस्तुगोचर–विचारसारप्रकरणपदजाता ।
क्वासौ श्रीजिनवल्लभस्य रचना सूक्ष्मार्थचर्चांचिता
क्वेय मे मतिरभिमाप्रणयिनी मुग्धत्वपृथ्वीभुज ।।
यगोस्तुगनगाधिरोहणसुहृद् यल्लोयमायास्ततो
[ऽ]सद्ध्यान–व्यसनार्णवे निपतत स्तातस्य पोतोर्पित ।।

End —

इत्यागमिकवस्तुविचारसारप्रकरण–विवरण ।।

शब्दैककारणतयाद्भुतवैभवेन सद्भावभूषिततया भुवतानुवृत्त्या ।
पुण्यालयस्तडमिह यद्गमनेन सत्य चाद्र कुल तदवनावविगीतमस्ति ।।
तस्यो(तिलो)दित प्रतिदिन स्मरमत्सरादिदैतेयनिर्दयविमर्दनकेलिलोल. ।
विश्वेप्यधृष्यमहिमा सवितेव सूरि श्रीशीलभद्र इति विश्रुतनामधेयः ।। २ ।।
यहुपरिभवातिदीना येन न्यात्मनि गुणाः सबहुमान ।
न्यस्ता सम्प्रति कृतयुगमुनिविषयविपाददलनाय ।। ३ ।।
तस्याभवद् भुवनवल्लभभाग्यसपत् सूरिर्धनेश्वर इति प्रथित सुशिष्यः ।
अद्याप्यमदमतयो ननु यत्प्रतिष्ठामादिरसव किमपि चेतसि चिंतयति ।। ४ ।।
सूक्ष्मार्थ–सार्धशतकप्रकरणविवरणमिषेण ।
स्वस्य यशो मलयजमिव लोकाना हृदयानि सुरानि भूषयति ।। ५ ।।
येन विविधस्तवादिप्रपचपेयूषसमर्पितनिपुणाः ।
के के पाय पाय न भवति रुजार्चिनिर्विमुक्ता ? ।। ६ ।।
घाल्यादपि घलमासलभव–रिपुपृतनापराभवारभ ।
अजनि नय–विनयसदन तयोर्विनेयेषु यस्तिलक ।। ७ ।।
योघावधारण–विरोधनिरोध–धर्मोपायप्रदर्शन–परोपकृतादिशक्त्या ।
यो रोचक व्यरचयश्चतुराशयेषु प्रायेण विश्रुतगुणेष्वपि सज्जनाना ।। ८ ।।
नृपतिरजयदेवो देव–विद्वन्मनीष
मदद्दलनविनोदे योविदेस्तुल्यकाळ ।
क्षितिमुपधिविरुद्धा मागधीयामधत्ता-
स्खलितमखिलविद्याचार्यक यस्य दृष्ट्वा ।। ९ ।।
अर्णोराजनृपे सभापरिवृढे श्रीदेवबोधादिषु
प्राप्तानेकजये [सा]क्षिषु स दिग्वास शिरःशेखर ।

सद्विद्योपि गुणेंदुरंतरुदितक्षोभोद्भवद्वेपथु-
हेंतुं यस्य निशम्य मंतुविमुखं तत्याज वाच(चो) व्रतं ॥ १० ॥

यस्य....पांडुभ्रमति दश दिशः कीर्त्तिरुत्साहितेव
घाटं द्रष्टुं त्रिलोक्याः सुरभितभुवनैस्तैः पवित्रैश्चरित्रैः ।
तस्य श्रीधर्म्मसूरेर्निरवधिधिपणा......शिष्यलेशः
स्मृत्यै स्वस्येदमल्पं विवरणमकृत श्रीयशोभद्रसूरिः ॥ ११ ॥

मृद्धमतिपरिस्पंदाद् यद्वावधानवियोगतो
यदिह विवृतं किंचित् कुदर्शनवाधया ।
तदखिलमपि क्षुद्राचारानुवृत्तिपराङ्मुखै-
र्विदितविशदाम्नायैः सम्यग् विशोध्यमशंकितैः ॥ १२ ॥

षडशीतिवृत्तिः श्रीयशोभद्रसूरिकृता ॥

No IV

Tapāgachha Bhandāra

(फोफलियावाडा आगलीशेरी-भण्डार)

१. कर्मप्रकृतिवृत्ति (द्वितीयखण्ड) by मलयगिरि

प २४७, १७"×२½"

Colophon —

संवत् १३३१ वर्षे प्रभुश्रीविजयचद्रसूरिश्रमणोपासकसाहुरत्नपाल साहुसामत-सीह आत्मश्रेयोर्थं कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वितीयखड लिपापित बीजापुरीयपौपधशालायां म० श्लो० ४५७७

२. धर्मरत्नवृत्ति by शान्त्याचार्य प १७१, १६"×१¾"

Colophon —

सवत् १२७१ वैशाष सुदि ८ गुरौ श्रीमति–देवसिरि–पूनमतिश्च आत्मश्रेयोर्थं पुस्तिका कारिता।

३ सूक्ष्मार्थविचारसारोद्धार (सार्धशतक)वृत्ति by धनेश्वरसूरि

प १५०, (१४९ तम पत्र लुप्तम्) १४"×२"

४. (१) प्रशमरति by उमास्वाति प १–४९, १२½"×१¾"

(२) पच्चक्खाणवियार by शालिभद्रसूरि प १–२३

Beginning —

ओं नम सरस्वत्यै।

केवलपच्चक्खेण पच्चक्खसमत्थवत्थुवित्थार।
पच्चक्ख जोइण सिरिवीरजिणेसरं नमिउ ॥ १ ॥
वोच्छ पच्चक्खाणे वियारण समयतत्तजुत्तीए।
स–परोवयारहेउ दाराणुगय समासेण ॥ २ ॥

End —

पच्चक्खाणवियारणमेय सिरिसालिभद्दसूरिणा रइय।
ज एत्थ किं पि वितह त गीयत्था विसोहिंतु ॥ २३७ ॥

५. प्रवचनसारोद्धारवृत्ति (द्वार १–१२९) प. २९८, २६"×२"

Beginning —

सनद्धैरपि यत् तमोभि etc

६. (१) आवश्यकनिर्युक्ति प १४८+१, १५"×२"

Beginning:—

ओं नमः सर्वज्ञाय ।

यत्पादद्वितयावनम्रशिरसो भव्यासुमंतोनिशं
जायंते सकलार्थसिद्धिसुभगास्त्रैलोक्यलोकोत्तमाः ।
श्रीसिद्धार्थनरेंद्रवंशविलसद्रत्नत्रयीपोपमः
श्रीमद्वीरजिनेश्वरः स दिशतां नित्यं पदं भाविनां ॥ १ ॥
श्रीमालवंशोन्नतिकारणोभूत् श्रेष्ठी पुरा झांझणनामधेयः ।
पत्नी च तस्याजनि जयतुलाख्या सद्दान–शीलादिगुणैकभूमिः ॥ २ ॥
तत्पुत्रः श्राद्धधुरोऽजनि जनितनयो लूणसिंहाभिधानो
लीलादेवीति नाम्ना प्रथितगुणगणा प्रेयसी तस्य चासीत् ।
तत्पुत्रश्चाजनिष्ट प्रथमदृढवरः श्रावको मुंजनामा
मालाख्यश्च द्वितीयोऽजनि गुणनिभृतः साहुकाख्यस्तृतीयः ॥ ३ ॥
आद्या सुता माणिकिनामधेया सोपीति नाम्ना प्रथिता द्वितीया ।
पूजीति च ख्यातिमगात् तृतीया धुनीति नाम्ना विदिता च तुर्या ॥ ४ ॥
एता विरेजुः शुभभावपूर्णा लावण्यसिंहस्य सुताश्चतस्रः ।
चतुष्कषायज्वलनोपशान्त्यै पीयूषकुल्या इव मूर्तिमत्यः ॥ ५ ॥
पुण्याशया पंडितहर्षकीर्तिगणिभ्य एताभिरुदारधीभिः ।
अदीयतावश्यकपुस्तिकेयं सिद्धांतभक्त्या किल लेखयित्वा ॥ ६ ॥
नग–नगर–निवेशैर्मंडिता भूतधात्री जगति जयति तावत् वीरतीर्थं च यावत् ।
भवभयपरिमुक्तैः साधुभिर्वाच्यमाना भुवि जयतु नितान्तं पुस्तिकावश्यकस्य ॥७॥

Colophon:—

संवत् १३९१ वर्षे तिमिरपुरवास्तव्यलूलावण्यसिंहभार्यया लीलादेव्या पं. हर्षकीर्तिगणिभ्य आवश्यकपुस्तिका वाचनाय प्रदत्ता ॥ छ ॥

(२) **आवश्यकपीठिकाव्याख्या.** प. १–१३

७. (१) **छन्दोऽनुशासनवृत्ति** by **हेमचन्द्र.** प. १–१२३; १५″×२″

(२) **काव्यानुशासनवृत्ति** (अलङ्कारचूडामणि). ,, प. १२४–२५२

Colophon:—

ग्रं. २८०० । छ । संवत् १३९० वर्षे चैत्रसुदि २ सोमे श्रीस्तंभतीर्थे लिखितमस्ति । छ । शुभं भवतु । छ ।

८. (१) **जीतकल्पचूर्णि** (बृहत्). प. १–११०; १२½″×२¼″

Beginning —

सिद्धत्थ-सिद्धसासण-सिद्धत्थसुय सुय च सिद्धत्थस्स ।
वीरवर वरवरद वरवरएहिं महिय नमह जीवहिय ॥ १ ॥

End.—

इति जेण जीयदायाण साहूण तियारपकपरिसुद्धिकरण ।
गाहाहिं फुड रइय महुरपयत्थाहिं पावण परमहिय ॥
जिणभद्दखमासमण निच्छयसुत्तत्थवा(दा)यगामलचरण ।
तमह वदे पयओ परम परमोवगारकारिण महग्घ ॥

जीयकप्पचुण्णी समत्ता । । ७ । ग्रथाग्र १३०० । ७ । मगल महाश्रीः ।

(२) जीतकल्पचूर्णिव्याख्या by श्रीचन्द्रसूरि प १–१०८

Beginning —

ओं नमो वीतरागाय ।

नत्वा श्रीमन्महावीर परोपकृतिहेतवे ।
जीतकल्पबृहच्चूर्णेर्व्याख्या काचित् प्रकाश्यते ॥ १ ॥

End.—

इति जीतकल्पचूर्णिविषया व्याख्या समाप्ता । ७ ।
जीतकल्पबृहच्चूर्णौ व्याख्या शास्त्रानुसारत ।
श्रीचद्रसूरिभिर्दब्धा स्व–परोपकृतिहेतवे ॥ १ ॥
मुनि–नयन–तरणिवर्षे श्रीवीरजिनस्य जन्मकल्याणे ।
प्रकृतग्रथकृतिरिय निष्पत्तिमवाप रविवारे ॥ २ ॥
संघ–चैत्य–गुरूणा च सर्वार्थप्रविधायिन ।
वशाभयकुमारस्य वसतौ दृब्धा सुखोपकृत् ॥ ३ ॥
एकादशशतविंशत्यधिकश्लोकप्रमाणग्रथाग्र ११२० ।
ग्रथकृतिरविवाच्या मुनिपुगवसूरिभि सतत ॥ ४ ॥
यदिहोत्सूत्र किंचिद् दब्ध छद्मस्थबुद्धिना च मया ।
तन्मयि कृपानुकलितै शोध्य गीतार्थविद्वद्भि ॥ ५ ॥

प १०७—

ग्रथाग्र ११२० । समाप्ता चेय श्रीशीलभद्रप्रमुखश्रीधनेश्वरसूरिपादपद्मोपजीवी-श्रीचद्रसूरिविरचिता जीतकल्पबृहच्चूर्णिदुर्गपदविषया निपी(शी)थादिशास्त्रानुसारतः संप्रदायाच्च सुगमा व्याख्येति ।

यावल्लवणोदन्वान् यावन्नक्षत्रमंडितो मेरुः ।
खे यावच्चंद्रार्कौ तावदियं वाच्यतां भव्यैः ॥ इति ।

Colophon:—

संवत् १२८४ वर्षे फागुणशुदि ७ सोमे मंगलं महाश्रीः । शुभं लेखक-पाठकयोः ।

प. १०८—

शुभ्रांशुर्भुवि वस्तुपालसचिवस्त्यागोस्य चंद्रातप-
स्तेनोन्मीलितमर्थि–कैरवकुले यत् तु श्रियस्तांडवं ।
तस्याः पादतलप्रपातरभसोद्गीर्णैरिवोद्गामरै–
स्तेनातस्तरिरे तरंगितयशः–किंजल्कजालैर्दिशः ॥ ३७ ॥
विश्वेस्मिन् कस्य चेतो हरति नहि समुल्लास्य विश्वासमुच्चैः
प्रौढश्वेतांशुरोचिःप्रचयसहचरी वस्तुपालस्य कीर्तिः ।
मन्ये तेनेयमारोहति गिरिषु भिया लीयते गह्वरेषु
स्वर्गोत्संगानुपास्ते भजति जलनिधिं याति पातालमूलं ॥ ३८ ॥
एतेभ्यः प्रभुणा सगौरवमहं तावत् प्रदत्ता परं
देशं देशममी भ्रमंति तदहं गच्छाम्यमीभिः समं ।
नो चेत् काप्यपरा मिलिष्यति वधूस्तत्रेति भीत्या ध्रुवं
कीर्तिर्यस्य गुणानु भ्रामति स श्रीवस्तुपालः कृती ॥ ३९ ॥
सोयं धात्रीं धवलयति को वस्तुपालोचलेंद्र-
स्तस्मादाविर्भवति समरे कापि दोःस्फूर्तिगंगा ।
यस्यां मग्नाः प्रतिवसुमतीवल्लभानां समंतात्
संपद्यंते खलु पुनरनावृत्तये कीर्त्तयस्ताः ॥ ७ ॥

९. (१) गौडवध (उद्धृतगाथा). गा. १७६ प. १–२३; १४"×२"

Beginning:—

इह ते जयंति कइणो जयसिणमो जाण सयलपरिणामं ।
वायासु ठियं दीसइ आमोयघणं व तुच्छं व ॥ १ ॥

End:—

महधूमलया एयस्स सुचरियाहूयतियसणाहस्स ।
सुरकरिणो वंदलमयंबुसामला सहइ सरणि व ॥ [१] ७६ ॥

(२) स्त्रीनिर्वाण–केवलिभुक्ति. प. २४–६६

एकादशवर्षशतैर्नवाधिकत्रिंशताब्दकैर्यातैः ।
विक्रमतोरचयदिमां सूरिः श्रीशालिभद्राख्यः ॥ ४ ॥
सहस्रद्वितयं सार्धं ग्रंथोयं पिंडितोखिलः ।
द्वात्रिंशदक्षरश्लोकप्रमाणेन सुनिश्चितः ॥ ५ ॥

शुभं भवतु ।

१४. उपमितिभवप्रपञ्चा (चतुर्थखण्ड) by सिद्धर्षि.

प. २४०; १५½"×२"

अथास्ति जगदाह्लादं etc.

Colophon:—

संवत् १२६१ ज्येष्टशुदि ४ सोमे ले० सोहडेन समाप्तेति ।

स्वस्तिश्रीविक्रमतः संवत् १२७४ वर्षे नागसारिकायां श्रीमालवंशालंकारेण वरयुवति(?)तारसारहा[रेण] श्रे० छाडू-यशोदेवीनंदनेन निखिलविवेकिजनानंदनेन जिनवचनातिश्रावकेण श्रे० आम्बूसुश्रावकेण पत्नीलक्ष्मीसुतआशापालसहितेन ज्ञानार्थिसाधुहितेन एपा उपमितिभवप्रपंचा चरमचतुर्थखंडपुस्तिका गृहीतेति ।छ।छ। शुभं भवतु श्रीसंघस्य छ ॥ छ ॥

१५. (१) हैमवृहद्वृत्ति (अ. १-२). प. ३०४; १२"×२¼"

(२) हैमगण (अ. ३-७). प. ३०४-३५१

Contains 4 pictures showing the king Siddharaja requesting Hemachandra to write a new grammar and others illustrating carrying of the Vyakarana on the back of the elephant etc.

१६. (१) आवश्यकनिर्युक्ति. प. १-२३२; १५½"×२¼"

Colophon:—

संवत् १३११ वर्षे लौकिकज्येष्टवदि १५ रवावद्येह स्तंभतीर्थे महं श्रीकुम्वरसीहप्रतिपत्तौ संघ० वील्हणदेवियोग्या आवश्यकसूत्रपुस्तिका लिखिता ।छ। मंगलमस्तु समस्तश्रीश्रमणसंघस्य । गा. २५००

(२) अन्तरङ्गसन्धि (अपभ्रंश). प. १-१२

Beginning:—

पणमवि दुहखंडण दुरियविहंडण जगमंडण जिण सिद्धिठिय ।
मुणिकन्नरसायणु गुणगणभायणु अंतरंग मुणि संधि जिय ॥ १ ॥
इह अत्थि गामु भववासनामु वहुजीवठामु विसयाभिरामु ।
दीसंति जत्थ अणदिट्ठछेह-वहुरोग-सोग-दुहु जोग-गेह ॥ २ ॥

End —

अहि–अंतद सारणु विन–उत्तारणु ज्जुत्तिसाद पढ्ढु जिन ।
कपतिविसुद्दसमिद्धि एह गुणविहि विउणु जाणु मविय¹ तिन ॥ १८ ॥
इति अर्वागसमि समाप्त । इति पयमोधिकारः ।

Colophon —

संवत् १५९२ वर्षे आषाढशुदि २ गुरौ प्रथमश्लोक २०६ श्रीधर्मसमूरि-रत्नमहशिविपि ॥

१७. (१) जीवविचार (अपूर्ण) प ५९–६०
(२) कायिमण्डल (अधिकार०) प ६०–६८
(३) भावनाकुलक by यशोघोष प ८०–८३

End —

इय जो पडविहगम्म मग्ग पालेइ पुणइ जइयत्ती ।
गिरिजसघोससहिता होउन सिप न पावेइ ॥ ४५ ॥

(४) आत्मसम्बोधकुलक by भुवनतुङ्ग प ८३–८६

End —

भवविरत्तान मयान सभान अनुगामनं
मनिपनेय ति ते करिति भवनामन ।
सिरि भ(भु)वणतुगठाति एहु ते सिया
सुविन्न विससिति पावकम्म–मइपत्तिया ॥ ४३ ॥
आत्मसंबोधकुलक समाप्तं ॥

(५) चउसरण गा २४ प ८६–८९
(६) पिण्डविशुद्धि गा १०४ प ८९–९६
(७) अजितशान्ति गा ४४ प ९६–९९
(८) लघुअजितशान्ति. गा ९ प ९९–१००

Begins —

…

(९) उपदेशकुलक [१] प. १००–१०१
(१०) ,, [२] गा १२ प १०१–१०२
(११) कुलक गा. २५ प १०२–१०३

End —

…

(१२) कुलक गा २१ प १०३–१०५

Beginning:—

जम्म–जरा–मरणजले नाणाविहवाहि–जलयराइन्ने ।
भव–सायरे अपारे दुलहं खलु माणुसं जम्म ॥ १ ॥

१८. (१) **जीतकल्पवृत्ति** by **तिलकाचार्य.** ग्रं. १७००
प. १–१४९

(२) **श्रावकसामाचारी** (प्रायश्चित्त) by **तिलकाचार्य.**
प. १५०–१५१

Beginning:—

सिरिवीरजिणं नमिउं पच्छित्तं सावयाण वुच्छामि ।
वीमंसिऊण वहुसो सामायारीउ विहिआओ ॥ १ ॥

End:—

सिरिचक्कसूरिमठाहिव–सिरिसिवपहसूरिसीसलेसेहिं ।
एसा सामायारी रइया सिरितिलयसूरीहिं ॥ २० ॥

(३) **श्रावकसामाचारीव्याख्या.** प. १५१–१५९

Beginning:—

प्रणिपत्य जिनं वीरं श्रावकाणां विशुद्धिकृत् ।
प्रायश्चित्तं स्वगाथोक्तं व्याख्यामि सुखबुद्धये ॥ १ ॥

End:—

इति श्रीतिलकाचार्यगुंफितः श्रावकप्रायश्चित्तसामाचारीविधिः ।

(४) **पोषधिकप्रायश्चित्तसामाचारी.** गा. १० प. १५९–१६१

Beginning:—

पोसहिओ न करेइ आवसियं वा निसीहियं वा वि ।
कुणइ य मुत्तुचारे थंडिलपडिलेहणाइ विणा ॥ १ ॥

End:—

एताः पौपधिकप्रायश्चित्तसामाचारीगाथाः ।

(५) **पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारीवृत्ति.** प. १६१–१६३

End:—

इति श्रीतिलकाचार्यगुंफितः पौषधिकप्रायश्चित्तसामाचारीविधिः ॥ छ ॥

(६) **जीतकल्प**(सूत्र). प. १६४–१७५

Colophon:—

वभूव लक्ष्मणः श्राद्धः सपूता तस्य गेहिनी ।
सिंहनामा तयोः पुत्रो रांभूनाम्नी च पुत्रिका ॥ १ ॥

सिंहसूनुर्यशोदेवः सतुकाकुक्षिभू' स च ।
पुस्तिका जीतकल्पस्य श्रेयसेलेखयत् पितु' ॥ २ ॥

१९. उत्तराध्ययन (मूल अ ३५ अपूर्ण) प १६३, १४"×१$\frac{3}{8}$"

२० कथासङ्ग्रह प २०८, १६$\frac{3}{4}$"×२$\frac{1}{4}$"

(१) प्रत्येकबुद्धकथा प १–२२
(२) नलकथा (द्यूते) प २२–४९
(३) प्रदेशिचरित गा २०२ प ४९–६२
(४) आर्द्रकुमारकथा गा १७० प ६२–७०
(५) सिंह–व्याघ्रकथा (क्रोधे) प ७०–९०
(६) गोधनकथा (माने) प ९०–९८
(७) नागिनीकथा (मायायाम्) ग्र ११३ प ९८–१०३
(८) सागरकथा (लोभे) गा ९९ प १०३–१०९
(९) देवपालकथा (पूजायाम्)
(१०) सम्प्रति–अवन्तिसुकुमालकथा गा ११९ –१५२
(११) प्रद्युम्न–साम्बचरित गा ८४९ प १५३–२००

Beginning —

नमिरसुरासुरमणिमउडकोडिमसिणियपायारविंदस्स ।
कल्लाणविल्लिकंदस्स पणमिमो नेमिचंदस्स ॥ १ ॥

End —

जाण पहावेण जणे वि किं पि (सम ?) सरचरियकित्तण कुणइ ।
ते अमरसूरिगुरुणो गुणनिहिणो विनइणो हुवि ॥ ८४९ ॥
इति .. पद्युम्न–सम्बचरित समर्थितमिति ॥

(१२) धनदेव–धनदत्तकथा (दाने) प २००–२०८

Colophon —

सवत् १३९८ वर्षे पो शुदि ७ सोमे कथाद्वय लिखितमिति ।

२१. (१) पर्युषणाकल्पसूत्र प १–११७, १३$\frac{3}{4}$"×२"
(२) ,, निर्युक्ति गा ६७ प ११८–१२७
(३) ,, चूर्णि प १२७–१९५

End —

पज्जोसवणाकप्पचुण्णी अट्ठमज्झयण परिसमत्त ॥

संबंधो सत्तमासियं फासित्ता आगते तेह वासाजोग्गं उवहिं उप्पाएइ । वासाजोगं च खेत्तं पडिलेहेइ । एएण संबंधेण पज्जोसणाकप्पो सम्मत्तो । तस्स दारा चत्तारि अधिकारे जोग्गेण खेत्तेण उवहिणा य जायवासासु मज्जाया ।

(४) कालकसूरिकथा. प. १९६–२१२

Beginning:—

अणुसरि आगमवयणं सिरिकालयसूरिजुगपहाणेहिं ।
पज्जोसवणचउत्थी जह आयरिया तह सुणेह ॥ १ ॥

End:—

सूरी वि य कालेणं जाणित्ता निययआउपरिमाणं ।
संलेहणं विहेउं अणसणविहिणा दिवं पत्तो ॥ छ ॥

श्रीकालिकाचार्यविरचिता [पर्युषणाचतुर्थी]कथा समाप्ता । एवं गाथा १३२

Colophon:—

संवत् १३७७ वर्षे कार्त्तिक सुदि १५ शुक्रे पेरंभ(?)द्वीप संघ० लूणाकेन पर्युषणाकल्पपुस्तिका लिखापिता ॥

२२. (१) दशवैकालिक. प. १–३७; १३"×२"
(२) पाक्षिकसूत्र. प. ३७–५४
(३) ओघनिर्युक्ति. प. ५५–१२२
(४) पिण्डविशुद्धि. प. १२३–१२९
(५) उपदेशमाला. प. १२९–१६५
(६) पुष्पमाला. प. १६५–१९६
(७) भवभावना. प. १९६–२३०
(८) विवेकमञ्जरी. प. २३०–२३९
(९) उपदेशकन्दली. प. २३९–२४८
(१०) सङ्ग्रहणी by श्रीचन्द्र. प. २४८–२६६
(११) जम्बूद्वीपसङ्ग्रहणी by हरिभद्र. प. २६६–२७५
(१२) योगशास्त्र (४ प्रकाश). प. २७५–३०४
(१३) वीतरागस्तव (२० प्रकाश). प. ३०५–३१६

Colophon:—

संवत् १३७२ वर्षे आषाढ व. १४ शनौ स्तंभतीर्थे श्रीउपाध्यायसिश्राणां आगमिकगच्छे पुस्तिका ॥ छ ॥

No V

Bhandār of Mahālaxmi Pādā

(महालक्ष्मीपाटक-भाण्डागार)

---

१ हैमशब्दानुशासनबृहद्वृत्ति (बृहन्त)

प २८६–५३२, १५"×२"

२. ,, (अ २, पा ३,–अ ३, पा २) प २०२

३ ,, (अ ३, पा ३,–अ ४, पा ३) प २५०, १५½"×२"

४ (१) उत्तराध्ययन. प १७८

Pras'asti of the Donor—

आशाधरामृतादेव्यो [ं] सुत सर्वजनप्रियः ।
ख्यातो जगति शाकल्ये कुलचंद्रेणेति नाम्ना ॥
अनिका तस्य सपत्नी पुत्रिका विनयान्विता ।
. , ,देशेन पुस्तिकेय लिखापिता ॥
नदतु ताव[द्] धरित्र्यामेपा भो पुस्तिका महा ।
जा(या)वन्निशीथिनीनाथो तथा मार्तंडमडल ॥

भद्रमस्तु ।

(२) कुशलानुबन्धि
(३) आतुरप्रत्याख्यान
(४) भक्तपरिज्ञा
(५) सस्तारकप्रकीर्ण

} प २६–४४

Colophon —

सवत् १३६९ फागण सुदि ८ रवौ स्तम्भतीर्थे लिखित ।

५ (१) सूक्तसङ्ग्रह by लक्ष्मण प १–६६

Beginning—

ओं नम सरस्वत्यै ।

सूक्तरत्नसुधासिंधु ध्यात्वा श्रीश्रुतदेवता ।
सूक्ताना संग्रह चक्रे लक्ष्मणो लक्ष्मसूक्तिकः ॥

End:—

वल्लभागमनानंदनिर्भरे हृदये सति ।
वद कुत्रावकाशोस्ति मानस्य मन सांप्रतं ॥

ग्रंथाग्र ॥ ६८० ॥

(२) **चैत्यवन्दनसूत्रव्याख्या** by **हरिभद्र.** प. १–४६

Beginning:—

प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमं ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥

ऐर्यापथिकीप्रतिक्रमणपूर्वकं चैत्यवंदनमित्युक्तं । तत ऐर्यापथिकीसूत्रं व्याख्या...

End:—

आचार्यहरिभद्रसूरिकृता चैत्यवंदनटीका समाप्ता । शुभं भवतु सर्वदैव श्रीश्रमणसंघस्य मंगलं महाश्रीः ।

(३) **पिण्डविशुद्धिदीपिका** by **उदयसिंह.** प. ७२; १३"×१½"

End:—

समाप्ता चेयं पिंडविशुद्धिदीपिका ।
विविधविलसदर्थं सुविशुद्धाहारमहितसाधुजनं ।
श्री**जिनवल्लभ**रचितं प्रकरणमेतन्न कस्य मुदे ? ॥ १ ॥
मादृश इह प्रकरणे महार्थ(र्हे)पंक्तौ विवेश वालोपि ।
यद्वृत्त्यंगुलिलग्नस्तं श्रयत गुरुं **यशोदेवं** ॥ २ ॥
आसीदिह **चंद्रकुले** श्री**श्री**प्रभसूरिरागमधुरीणः ।
तत्पदकमलमरालः श्री**माणिक्यप्रभाचार्यः** ॥ ३ ॥
तच्छिष्याणुर्जडधीरात्मविदे सूरि**रुदयसिंहा**ख्यः ।
पिंडविशुद्धेर्वृत्तेरुदध्रे **दीपिका**मेनां ॥ ४ ॥
अनया पिंडविशुद्धेर्दीपिकया साधवः करस्थितया ।
शय्यावलोककुशला दोषोत्थतमांस्यपहरंतु ॥ ५ ॥
विक्रमतो वर्षाणां **पंचनवत्य**धिक**रवि**मितशतेषु ।
विहितेयं श्लोकैर्यदिह सूत्रयुता त्र्यधिकसप्तशती ॥ ६ ॥
एषा पिंडविशुद्धिसाधनधियां वोधात्मिका दीपिका
तन्वाना विशदप्रभापरिचयं दूरे हरंती तमः ।
श्रेयःश्रीकरसंगमेन दधती सत्पात्रशोभां परां
विद्वद्भिः स्वपरप्रकाशनकृते स्नेहेन संपुष्यतां ॥ ७ ॥

इति श्रीउदयसिंहाचार्यविरचिता पिंडविशुद्धिदीपिका त्र्यधिकश्लोकसप्तशतप्रमाणा समाप्ता ॥ ६ ॥

६. (१) ओघनिर्युक्ति		प १०६, १४$\frac{1}{2}$"×२"
(२) पिण्डनिर्युक्ति		प १०७–१७५
७ प्रकरणसङ्ग्रह		प ३३६, १२$\frac{1}{2}$"×२$\frac{1}{2}$"
(१) दशवैकालिक	ग्र ७००	प १–३५
(२) पाक्षिकसूत्र	ग्र ३००	प ३५–५०
(३) यतिप्रतिक्रमणसूत्र	ग्र ५०	प ५०–५४
(४) उपदेशमाला	गा ५४४	प ५४–८८
(५) कुसुममाला	गा ५०५	प ८८–१२१
(६) भवभावना	गा ५३२	प १२१–१५२
(७) सङ्ग्रहणी	गा २७३	प १५२–१६९
(८) विमानविचार	गा ५२	प १६९–१७२
(९) लोकनालिका	गा ३८	प १७२–१७४
(१०) पल्योपमविचार	गा १५	प १७४–१७५
(११) कृष्णराजीविचार	गा १४	प १७५–१७६
(१२) जम्बूद्वीपविचार	गा ११२	प १७६–१८१
(१३) जम्बूद्वीपसङ्ग्रहणी	गा २६	प १८१–१८३
(१४) जम्बूवृक्षविचार	गा १९	प १८३–१८४
(१५) पातालकलश–लवणशिखाविचार	गा ११	प १८४–१८५
(१६) अन्तर्द्वीपविचार	गा ९	प १८५–१८६
(१७) एकविंशतिस्थानक	गा ६४	प १८६–१८९
(१८) नवतत्त्वविचार	गा ५३	प १८९–१९२
(१९) जीवविचार	गा ५१	प १९२–१९५
(२०) उपदेश	गा १४	प १९५–१९६
(२१) दर्शनचतुर्विंशति	गा २४	प १९६–१९७
(२२) पिण्डविशुद्धि	गा १०४	प १९७–२०३
(२३) उपदेशकन्दली	गा १२२	प २०३–२१०
(२४) विवेकमञ्जरी	गा १४४	प २१०–२१७
(२५) वृद्धचतुःशरणम्	गा ६४	प २१७–२२१

(२६) भक्तिभर.	गा. १६७	प. २२१–२२९
(२७) शीलप्रशंसाकुलक.	गा. ४४	प. २२९–२३२
(२८) ऋषभपञ्चाशत्.	गा. ५०	प. २३२–२३५
(२९) गौतमपृच्छा.	गा. ५२	प. २३५–२३७
(३०) प्रव्रज्याविधान.	गा. ३२	प. २३७–२३९
(३१) आराधना.	गा. ६९	प. २३९–२४२
(३२) आतुरप्रत्याख्यान.	गा. २०	प. २४२–२४४
(३३) अजितशान्तिस्तव.	गा. ४६	प. २४४–२४५
(३४) आत्मसम्बोधकुलक.	गा. ३३	प. २४५–२४९
(३५) भावनाकुलक.	गा. २२	प. २४९–२५०
(३६) धर्माधर्मविचार.	गा. १९	प. २५०–२५२
(३७) सुभाषितद्वात्रिंशिका.	गा. ३२	प. २५२–२५६
(३८) द्वादशभावनाकुलक.	गा. १२	प. २५६–२५७
(३९) दूसमपद्धति.	गा. ६४	प. २५७–२६०
(४०) एगूणतीसीभावना.	गा. २९	प. २६०–२६२
(४१) नवकारफलकुलक.	गा. १४	प. २६२–२६४
(४२) योगशास्त्र (द्वादश प्रकाश).		प. २६४–३१६
(४३) वीतरागस्तव.	१९	प. ३१६–३२५
(४४) आत्मानुशासन.		प. ३२५–३२६
(४५) रत्नमालिका.	२	प. ३२६–३३१
(४६) रत्नत्रय.	४२	प. ३३१–३३२
(४७) धर्मलक्षण.	३२	प. ३३२–३३३
(४८) मङ्गलस्तव.	१४	प. ३३३–३३४
(४९) परमसुखद्वात्रिंशिका.	३२	प. ३३४–३३५
(५०) ज्ञानप्रकाश.		प. ३३५–३३६

No VI

Wadi Pārswanath Bhandar
(वाडी पार्श्वनाथ भंडार)

१ (१) पर्युषणाकल्प (अपूर्ण). प ३-९९, २४"×२"
(२) अलङ्कारचूडामणि (अपूर्ण) प २-१८७
२ (१) दशवैकालिक प १-३६, १२"×२½"
(२) पाक्षिकसूत्र.
३ (१) पर्युषणाकल्प प १-१०८, १२½"×२½"
(२) कालकाचार्यकथा गा ६५

Beginning —

श्रीवीरवाक्यानुमत सुपर्व हृत यथा पर्युषणापर्वैतत् ।
श्रीकालिकाचार्यवरेण सप्त तथा चतुर्थ्यां न्यु पञ्चमीत ॥

४ (१) उपदेशमाला प १-६७
(२) पुष्पमाला प ६८-१२२
(३) भवभावना प १२३-१९६
(४) जीवउत्पत्तिप्रकरण प १९७-२०७
(५) प्रवचनसन्दोह (प्रा) प २०७-२३२

Colophon —

संवत् १३३२ माघवदि ९मी श्रीप्रह्लादनपुरे ईश्वरसूरिशिष्य० नरपतिना गृहीत पुस्तिका.. .. थं।

५ प्रकरणपुस्तिका. प १६९, १३"×१½"
(१) जिनस्तुति live विज्ञप्ति
( ) जिनस्तोत्र
(३) कल्याणकस्तुति
(४) आत्मानुशासनकुलक.
(५) धर्माधर्मविचार (अपूर्ण)
(६) महावीरकुलक.
(७) संसारभावनाकुलक
(८) दानादिकुलक (अपूर्ण)
(९) भावनाकुलक

(१०) भावनाकुलक.
(११) सिद्धिकुलक (अपभ्रंश).
(१२) नवतत्त्वप्रकरण.
(१३) श्रावकव्रतप्रकरण.
(१४) स्थूलभद्र (कडव २). गा. १३+८

Beginning:—

मढ विहार पायारइ सोहिउ वर मंदिर
पवर पुर अमरनाहु पिक्खिवि मोहिउ ।
इय एरिसु पाडलियपुरु जंबुदीव विक्खाउ
करइ रज्जु जियसत्तु तहिं नंदु महाबलु राउ ॥ १ ॥
को वि नियतणु तविण सोसइ कु वि अरंन ध(व)ण निवसए ।
पिय को वि किर सेवालु भक्खइ सो वि तुय आसंकए ॥
जो वेस–घरि चउमासि निवसइ सरस–भोयणसित्तउ ।
तसु थूलभद्द ध (ह) पायए णमउं जिणि मयण! तुंहुं जित्तउ ॥ ७ ॥

(१५) जीवानुशास्ति (प्रा.).
(१६) धर्मलक्षण.
(१७) प्रश्नोत्तररत्नमालिका.
(१८) अजित–शान्ति (लघु).
(१९) जिनप्रतिमाकोश (अपभ्रंश).
(२०) जिनस्तुति (अपभ्रंश).
(२१) विचारसप्ततिका.
(२२) वीरजिणिंदपारणय (अपभ्रंश) by वर्धमानसूरि.
(२३) रिसहजिणिंदपारणं (अपभ्रंश).
(२४) चउवीसी (अपभ्रंश).

No VII

Modi Bhandār (मोदी भडार)

१. त्रिषष्टि श पु चरित्र (तृतीयपर्व) प १५१, १३$\frac{1}{4}$"×१$\frac{3}{4}$"

२ आवश्यकनिर्युक्ति प २२७, १४"×१$\frac{1}{2}$"

Colophon —

सवत् १४०० वर्षे माघवदि १० रवौ आवश्यकसूत्रपुस्तिका लिखिता ।

No VIII

Aduvasi Pāda Bhandāra

(अदुवसी पाडा भडार)

१ (१) विजयचदकेवलिचरिय by चन्द्रप्रभमहत्तर

[रचना वि स ११२७] ग्र १३०० प १–५४, १२$\frac{3}{4}$"×२"

(२) सङ्ग्रहणी गा ५३० प ५५–८९

(३) जीवदयाप्रकरण गा ११२ प ८९–९४

२. प्रश्नपद्धति by हरिचन्द्र प ४९, १८"×१$\frac{1}{2}$"

[सघवीपाटके क ३०६(२) द्रष्टव्यम्]

परिशिष्टम् ।

वाडीपार्श्वनाथ-विधिचैत्य-प्रशस्ति-शिलालेखः ।

स्वस्ति श्रीवाडीपार्श्वजिनसंघचैत्यकाराय । लक्ष्मीमुदयं श्रेयः पत्तनसंस्थं करोतु सदा । श्रीवाडीपुरपार्श्वनाथचैत्ये श्रीबृहत्खरतरगुरुपट्टावलीलिखनपूर्वं प्रशस्तिर्लिख्यते । श्रीअर्हं नत्वा ।

पातिशाहिश्रीअकब्बरराज्ये श्रीविक्रमनृपसंवत्संवते १६५१ मार्गशीर्षसितनवमीदिने सोमवारे पूर्वभद्रपदनक्षत्रे शुभवेलायां आदिप्रारंभः ।

शासनाधीशश्रीमहावीरस्वामिपट्टाविच्छिन्नपरंपरायां उद्यतविहारोद्यतश्रीउद्योतनसूरि । तत्पट्टप्रभाकरप्रवर-विमलदंडनायककारितार्बुदाचलवसतिप्रतिष्ठापक-श्रीसीमंधरस्वामिशोधितसूरिमंत्राराधक-श्रीवर्धमानसूरि । तत्पट्ट० अणहिल्लपत्तनाधीशदुर्लभराजसंसच्चैत्यवासिपक्षविक्षेपाशीत्यधिकदशशतसंवत्सरप्राप्तखरतरविरुद-श्रीजिनेश्वरसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट० शासनदेव्युपदेशप्रकटितदुष्टकुष्टप्रमाथहेतुस्तंभनपार्श्वनाथ-नवांगीवृत्त्याद्यनेकशास्त्रकरणप्राप्तप्रतिष्ठ-श्रीअभयदेवसूरि । तत्पट्ट० लेखरूपद्वादशकुलकप्रेषणप्रतिबोधितवागडदेशीयदशसहस्रश्रावक-सुविहितहितकठिनक्रियाकरण-पिंडविशुद्ध्यादिप्रकरणप्ररूपणजिनशासनप्रभावक-श्रीजिनवल्लभसूरि । तत्पट्ट० स्वशक्तिवशीकृतचतुःषष्टियोगिनीचक्र-द्विपंचाशत्वीर-सिंधुदेशीयपीर-अंबडश्रावककरलिखितस्वर्णाक्षरवाचनाविर्भूतयुगप्रधानपदवीसमलंकृत-पंचनदीसाधक-श्रीजिनदत्तसूरि । तत्पट्ट० श्रीमाल-ओसवालादिप्रधान-श्रीमहतीयानप्रतिबोधक-नरमणिमंडितभालस्थल-श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट० भंडारिनेमिचंद्रपरीक्षित-प्रबोधोदयादिग्रंथरूपषट्त्रिंशद्वादसाधितविधिपक्ष-श्रीजिनपतिसूरि । तत्पट्ट० लाडोल-बीजापुरप्रतिष्ठितश्रीशांति-वीरविधिचैत्य-श्रीजिनेश्वरसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनप्रबोधसूरि । तत्पट्ट० राजचतुष्टयप्रतिबोधोद्बुद्धराजगच्छसंज्ञाशोभित-श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट० श्रीशत्रुंजयमंडनखरतरवसतिप्रतिष्ठापक-विख्यातातिशयलक्ष-श्रीजिनकुशलसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनपद्मसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनलब्धिसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट० देवांगणावसरवासप्रक्षेपोदितसंघपतिपदाद्युदय-श्रीजिनोदयसूरि । तत्पट्ट० श्रीजिनराजसूरि । तत्पट्ट० **स्थान-स्थानस्थापितसारज्ञानभांडागार-श्रीजिनभद्रसूरि** । तत्पट्ट० श्रीजिनचंद्रसूरि । तत्पट्ट० पंचयक्षसाधक-विशिष्टक्रिय-श्रीजिनसमुद्रसूरि । तत्पट्ट० तपो-ध्यानविधानचमत्कृतश्रीसि-

कदरपातशाहिपचशतबदीमोचनसम्मानित–श्रीजिनहंससूरि। तत्पट्ट० पचनदीसाधका-विकध्यानबलशकलीकृतयवनोपद्रवातिशयर्द्धिराजमान–श्रीजिनमाणिक्यसूरि। तत्पट्टा-लंकारसार–दुर्वादिनिजयलक्ष्मीशरण–पूर्वक्रियासमुद्धरण–स्थानस्थानप्राप्तजयप्रतिदिन-वर्द्धमानोदय–सदय–सनय–त्रिभुवनजनवशीकरणप्रवणप्रणवध्यानोपशोभितपवित्रसू-रिमन्त्रविहितलय–दूरीकृतसकलवादिस्मय–निजपादविहारपावितावनीतल–अनुक्रमेण १६४८ श्रीस्तंभतीर्थचतुर्मासकस्थानसमुद्भूतामितमहिमश्रवणदर्शनोत्कण्ठित जलाल-दीनप्रभुपातिशाहिश्रीमद्अकब्बरसमाकरण–मिलन–स्वगुणगणतन्मनोनुरंजनसमासा दितसकलभूतलाखिलनुसुरवारि आषाढाष्टाहिकामारिफुरमान–श्रीस्तंभ-तीर्थसमुद्रमीनरक्षणफुरमान–तत्प्रदत्तसत्तमश्रीयुगप्रधानपदधारक–तद्वचनेन च नयन–शर–रस–रसा[१६५२]मितसंवति माघसितद्वादशीशुभतिथौअपूर्व–पर्व–गुर्वाम्नायसाधितपचनदीप्रकटीकृतपचपीरप्राप्तपरमवर–सदादिविशेष–श्रीसंघोन्न-तिकारक–विजयमानगुरुयुगप्रधानश्री १०८ श्रीजिनचंद्रसूरिसूरीश्वराणां श्रीपाति-शाहिसमक्षस्वहस्तस्थापिताचार्यश्रीजिनसिंहसूरिसपरिकराणामुपदेशेन ओसवाल-ज्ञातीयमंत्रिभीमसंताने मंत्रिचपामार्यासुहवदे तत्पुत्रम भहिपति तद्भार्या अमरी तत्पुत्र मंत्री वस्तपाल तद्भार्या शिरीयादे तत्पुत्र मंत्री तेजपाल तद्भार्या श्रीमातु तत्कुक्षिसरोमराल अर्थिजनमनोभिमतपूरणदेवशाल–देव–गुरुपर-ममक्त विशेषतो जिनधर्मानुरक्तस्वात ऊकेशवंशमंडनशाहअमरदत्तभार्या रतनादे तत्पुत्ररत्न कुंअरजी तद्भार्या सोभागदे बहिनीबाई चाछी पुत्री बाई जीवणी प्रमुखपुत्र–पौत्रादिसारपरिवारयुतेन तेन श्रीअणहिल्लपुरपत्तनशृंगारसार–सुर–नरमनो-रंजनसुरगिरिसमान–चतुर्मुखविराजमान–प्रधानविधिचैत्य कारित श्रीपौषधशाला-पाटकमध्ये। तदनु कर–करण–काय–क्ष्मा[१६५२]प्रमित संवत् अस्लाई ४१ वर्ष वैशाखवदि द्वादशीवासरे गुरुवारे रेवतीनक्षत्रे शुभवेलायां महामहपूर्वं प्रतिमा श्रीवाडीपार्श्वनाथस्य स्थापिता॥ एतत् सर्व देव–गुरु–गोत्रदेवीप्रसादेन वर्धमान पूज्यमान समस्तश्रीसंघसहितेन चिरं जीयात् कल्याणमस्तु॥

एषा पट्टिका प उदयसागरगणिना लिपीकृता। प लक्ष्मीप्रमोदमुनि आदरेण कोरिता गजधरगजसापेन। शुभं भवतु नित्य॥

पत्तनस्थजैनग्रन्थागारीय-ताडपत्रीयपुस्तकानां वर्णानुपूर्व्या सूची ।

* एतत्पुष्पिकाङ्किता ग्रन्था यावज्ज्ञानमद्यावधि मुद्रणादिना प्रसिद्धिमनधिगताः ।

पत्तनस्थ-जैनग्रन्थागारीयसूचिपत्रे निर्दिष्टसंवत्सराणां सूची।

वि संवत्	ग्रन्थरचना लेखनादि	पृष्ठे
९५६ (शकाब्दाः ८२१)	रचना	१८
१०७३	,,	३
१०८०	[विरुदप्राप्तिः]	४१४
११२७	रचना	४१३
११३९	,,	२८६,४०२
११५४	लेखनम्	३७८
११५७	,,	२०३
१[१]५९	,,	६०
११६०	रचना	३३९,३५०
[११]६१	,,	१५९
११६६	लेखनम्	४२
११६९	रचना	२९३
११७२	,,	२२
[११]७५	लेखनम्	१७८
११७८	,,	११७
११७९	,,	१२
११८१	,,	३८५
११८३	रचना	३९०
११८५	लेखनम्	३४
,,	रचना	९७
११८६	लेखनम्	३९२
११८७	,,	३५९
११८८	,,	१२
१[१]९०	,,	१६२
११९१	,,	५५,५८,१८३
,,	रचना	३११
११९२	,,	२९
११९७	,,	२८५
११९८	लेखनम्	१२९,२८२
११९९	,,	२१९
१२०३	,,	१७६
१२०८	,,	२६१,२९०
१२११	,,	१८१,१९६
१२१२	,,	१५०
१२१३	,,	३०४
१२१९	,,	११९
१२२१	,,	३०,९८,३८३
१२२२	रचना	९
१२२३	लेखनम्	२५६
१२२४	,,	७
१२२७	,,	२२६,२८३
,,	रचना	३९९
१२२८	लेखनम्	१९,१०५,३२३
,,	रचना	१२२
१२३१	लेखनम्	१४३,३७५
१२३२	,,	३१,२५९
१२३३	रचना	२५२
१२३६	लेखनम्	५२,२८६
१२३७	,,	३१
१२३८	रचना	२०८,३२४
१२४२	,,	१४८
१२४(?)६	रचना	५४
१२४८	,,	२१२
१२५५	लेखनम्	१४८
१२५८	,,	४३,१६६,२९१,३८९,३९१

वि. संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे
१२५९	लेखनम्	३०९
१२६१	,,	४०२
१२६२	,,	१६६
१२६४	,,	३७६
१२७१	,,	३९७
१२७२	,,	१७६
१२७३	,,	३८७
१२७४	,,	३४,५८,११७
,,	रचना	२९३
,,	पुस्तिकाग्रहणम्	४०२
१२७५	लेखनम्	२२
१२(?)७८	,,	३०५
१२७९	,,	२३,३३४
१२८२	,,	२९१
१२८४	रचना	१,१५३
,,	लेखनम्	१४२,२७७, ४००
१२८६	,,	६३
१२८७	,,	३२
१२८८	,,	११,२०,२२, ९६,३७८
१२८९	,,	३५०
१२९०	,,	३१,९४
१२९१	रचना	७३
,,	लेखनम्	३४३
१२९२	,,	२८४,२९३
१२९३	,,	२०८,३७४
,,	रचना	२७४
१२९४	लेखनम्	१११,२०६
१२९५	,,	२३,१६३

वि. संवत्	ग्रन्थरचना-लेखनादि	पृष्ठे
१२९५	रचना	४०८
१२९६	लेखनम्	३३३
१२९७	,,	५१,२८२,४०१
,,	,, (रचना)	२६८
१२९८	,,	६०,९८,१२०
१२९९	,,	९
,,	रचना	२३८,२७१
१३००	लेखनम्	३७७
१३०२	रचना	२७२
१३०३	लेखनं व्याख्यानं च	१४०
,,	लेखनम्	१४९
१३०४	,,	६४
१३०५	,,	२९२
१३०६	,,	५२
१३०७	,,	१६२
१३०९	,,	४०
१३१०	,,	१२२,२१८
१३११	,,	४०२
१३१३	,,	३३,१६९,२३०
१३१४	,,	६६
१३१६	रचना	१९१
१३१७	लेखनम्	३९०
१३१८	,,	२३९
१३१९	,,	१४
१३२२	रचना	१२५
१३२६	लेखनम्	३,२३,१३५
१३२७	,,	३१०
१३२८	रचना	१८९
१३२९	लेखनम्	३,२३,१३५
१३२७	,,	३१०

पत्तनस्थ-जैनग्रन्थागारीयसूचिपत्रसूचितानाम् इतिहासोपयोगिनाम्ना वर्णक्रमेण सूची।

卐 एतद् चिह्न स्थानविशेषाभिधानद्योतनाय प्रयुक्तम्। † ईदृक्चिह्नाम भूपाल सूचिता। ॐ ईदृक्चिह्नाम महामात्यादिराजपुरुषाभिधानद्योतनाय। * एतादृक्चिह्नाङ्किता अत्र [illegible]।

प्रास्ताविक-टिप्पनी।

१. "उसभे णं अरहा कोसलिए × × लेहाइआ गणियप्पहाणाओ सउणरुयपज्ज-वसाणाओ बावत्तरिं कलाओ, चउसट्ठिं महिलागुणे सिप्पसयं च कम्माणं तिन्नि वि पयाहिआए उवदिसइ, उवदिसित्ता पुत्तसयं रज्जसए अभिसिंचइ।"

—जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तौ [सू. ३०], दशाश्रुतस्कन्धाष्टमाध्ययने कल्पसूत्रे [सू. २११], आवश्यकसूत्रचूर्णौ [ऋ. के. प. १६०]

२. "लेहे ×" "लेहं लिवीविहाणं जिणेण बंभीइ दाहिणकरेणं।"

—आवश्यकसूत्र-निर्युक्तौ [गा. २०३], वि. भाष्ये, [हृ. वृ. प. १३२, १३]

३. "नमो बंभीए लिवीए।" —भगवतीसूत्र-प्रारम्भे।

४. समवायाङ्गसूत्रे [सम. १८,७२], राजप्रश्नीये, विपाकश्रुते [अ. २, सू. ८], औपपातिके, अपभ्रंशकाव्यत्रयी-भूमिकायाम् [पृ. ८८,८९]

५. "अह तं अम्मा-पियरो जाणित्ता साहियअट्ठवासं तु।
कयकोउयलंकारं लेहायरियस्स उवणेंति॥"

—विशेषावश्यकभाष्ये, आवश्यकचूर्णौ [ऋ. के. प. २४८], [हृ. वृ. प. १८२, ७६]

६. अपभ्रंशकाव्यत्रयीभूमिका [पृ. ८४] समीक्षणीया।

७. "दव्वसुय पोंडयाइ अहवा लिहियं तु पुत्थयाईसुं।"

—उत्तराध्ययननिर्युक्तौ [अ. ११ बहुश्रुतपूजाध्ययने गा. ३१२, दे. ला. प. ३४२]

"से किं तं जाणयसरीर-भवियसरीरवइरित्तं दव्वसुयं? ×× पत्तय-पोत्थयलिहियं।"

—अनुयोगद्वारसूत्रे [आ. समिति प्र. प. ३४] चूर्णौ, हा. वृत्तौ [ऋ. के. प. १५,२१]

"पत्ताइगयं सुयकारणं ति सद्दो य तेण दव्वसुयं।" ×× 'पत्ताइगयं सुत्तं' ×

"दव्वसुयमसाहारणकारणओ परविबोहयं होज्जा।"

"गुरुवायणोवयातं न चोरियं पोत्थयाओ वा।"

"फलयलिहियं पि मंखो पढइ पभासइ तहा कराईहिं।
दाएइ य पइवत्थुं सुहबोहत्थं तह इहं पि॥"

—विशेषावश्यकभाष्ये [गा. १२४, १७४, ८५७, ८७८, १०८९ य. वि. ग्रं. प. ८०, १०५, ४०६, ४१७, ४९९]

"पोत्थएसु घेप्पंतएसु असंजमो भवइ। × × कालं पुण पडुच्च चरणकरणट्ठा अवोच्छित्तिनिमित्तं च गेण्हमाणस्स पोत्थए संजमो भवइ॥"

—दशवैकालिकसूत्र-चूर्णौ [ऋ. के. प. २१ हृ. वृत्तौ,],

"मेहा-ओगहण-धारणादिपरिहाणिं जाणिऊण कालियसुयणिज्जुत्तिनिमित्तं वा पोत्थगपणगं घेप्पति।"

द्रष्टव्यं निशीथभाष्य-विशेष-निशीथचूर्ण्यादौ [उ. १२ हं. प. ३३९, ३४० विचाररत्नाकरे दे. ला. प. १४४–१४७]

"मन्दमेधसः पुरुषान् वाचनया ग्रहण–धारणासमर्थानवबुध्य पट्टिकापठनप्रवृत्तिः। किञ्चित् संयमविरोधेऽपि सिद्धान्तस्य पुस्तकेष्वारोपणं कवलिकादिधारणं च प्रवचनाव्यवच्छित्तये गीतार्थप्रणीतं गृह्यते।" धर्मरत्नप्रकरणस्य स्वोपज्ञवृत्तौ [आ.सभा पृ.५९]

८. "जेसिं इमो अणुओगो पयरइ अज्ज वि अड्ढभरहम्मि।
बहुनयरनिग्गयजसे ते वंदे खंदिलायरिए॥
कालियसुयअणुओगस्स धारए धारए य पुव्वाणं।
हिमवंतखमासमणे वंदे णागज्जुणायरिए॥
मिउमद्दवसंपन्ने आणुपुव्वि वायगत्तणं पत्ते।
ओह–सुयसमायारे नागज्जुणवायए वंदे॥"

—नन्दीसूत्रे (स्थविरावल्यां गा. ३३, ३५–३६)

विशेषजिज्ञासुना तच्चूर्णिर्हरिभद्रसूरि–मलयगिरीया तद्व्याख्या, भद्रेश्वरसूरीया प्रा. कथावली च विलोकनीया।

९. कल्पसूत्र–वृत्त्यादिषूद्धृता–"वलहिपुरंमि नयरे देवड्ढिपमुहसयलसंघेहिं।
पुत्थे आगमु लिहिउ नवसयअसीयाउ वीराओ॥"

"श्रीवीरनिर्वाणादशीत्यधिकनवशतवर्षेषु व्यतीतेषु देवर्धिगणिक्षमाश्रमणैर्हि कालदोषात् सर्वागमानां व्यवच्छित्तिमालोक्य ते पुस्तकेषु न्यस्ताः। पूर्वं पुस्तकानपेक्ष्यैव गुरु–शिष्ययोः श्रुतार्पण–ग्रहणव्यवहारोऽभूदिति वृद्धसम्प्रदायः।"

—वि. सं. १५५३ वर्षे पद्ममन्दिरगणिः ऋषिमण्डल(सुत्तत्थ० गाथा)-वृत्तौ।

१०. विशेषनिशीथचूर्णौ [हं. प. ३९, ४५, ८४, ८९, १६५, १७२, ३४४, ४७६] स्मर्यते। तत्कथा-चरितं प्रा. कथावली[पत्तनीयता. प. २९९]–प्रभावकचरित-(शृङ्ग ८ वृद्धवादि–सिद्धसेनप्रबन्ध)—सम्यक्त्वसप्ततिविवृतिप्रभृतौ समवलोकनीयम्।

११. "वुड्ढाणंदो वि गओ नियविहरियाए। संभालेंतो य मल्लवायभणियमणुवायत्थं वि मुद्धो त–वियप्पाडवीए। तउ संखुद्धो हियएण से दीवाए विसिऊणोवरिगं ट्टिप्पेइ भित्तीए तवियप्पमालं। तहा वि न सुमरेइ। × ×"–कथावल्याम् [ता. प. २९९]

"श्रीवीरवत्सरादथ शताष्टके चतुरशीतिसंयुक्ते।
जिग्ये स मल्लवादी बौद्धांस्तद्व्यन्तरांश्चापि॥"

—प्रभावकचरित्रे [विजयसिंहसूरिप्रबन्धे श्लो. ८३]

विशेषजिज्ञासुना कथावली–प्रभावकचरित–सम्यक्त्वसप्ततिवृत्त्यादौ विलोकनीयम्।

१२. "संघोवरि बहुमाणो पुत्थयलिहणं पभावणा तित्थे।
जिणसासणंमि राओ णिच्चं सुगुरूण विणयपरो॥

कप्पूर-धूव-वत्थप्पभिइदव्वेहिं पुत्थयाणं च।
निम्माइ सया पूया पव्वदिणंमि विसेसाओ ॥
दव्वसए संजाए गेहंमि जिणिंदबिंब-संठवणं।
पवयणलिहणं सहस्से लक्खे जिणभवण-कारवणं ॥
—संबोधप्रकरणे [श्रावकधर्माधिकारे गा. २०, २२, २३]

"तथा सिद्धान्तमाश्रित्य विधिना लेखनाऽऽदि च ॥
लेखना पूजना दानं श्रवणं वाचनोद्ग्रहः।
प्रकाशनाऽथ स्वाध्यायश्चिन्तना भावनेति च ॥"
—योगदृष्टिसमुच्चये [योगबीजम् श्लो. २७-२८]

"समप्पियं च सूरिणो लल्लिगेण पुव्वागयरयणाणं मज्झाउ जच्चरयणं तदुज्जोएण य रयणीए वि ट(टि)प्पेइ सूरी भित्ति-पट्टयाइसु गंथे। लिहाविज्जंति य पोत्थएसु ते अ....यं समिद्धसावगेहिं।"—कथावल्याम् [भवविरह० ता. प. ३००]

"विहितमिह मया हि शास्त्रवृन्दं ननु भवता भुवि पुस्तकेषु लेख्यम्।
तदनु यतिजनस्य ढौकनीयं प्रसरति सर्वजने यथा तदुच्चैः ॥
चिरलिखितविशीर्णवर्ण-भग्न-प्रविरपत्रसमूहपुस्तकस्थम्।
कुशलमतिरिहोद्दधार जैनोपनिषदिकं स महानिशीथशास्त्रम् ॥"
—प्रभावकचरित्रे [हरिभद्रसूरिप्रबन्धे श्लो. २१६, २१९]

महानिशीथ(अ. ३)प्रान्तोल्लेखो विचाररत्नाकरे [दे. ला. प. १५१] उद्धृतः पाठश्च पठनीयः।

जिनप्रभसूरिर्मथुराकल्पे जिनभद्रक्षमाश्रमणं निर्दिशति स्म—
"इत्थ देवनिम्मिअथूमे पक्खक्खमणेण देवयं आराहित्ता जिणभद्दखमासमणेहिं उद्देहिआभक्खियपुत्थयपत्तत्तणेण तुट्टं भग्गं महानिसीहं संधिअं।"

१३. "गंतूण जिणिंदघरं काऊणं तत्थ विविहपूअं च।
ठविऊण पुत्थयवरं सुद्धतंदुलसत्थिअं कुज्जा ॥
वयपरिपुन्नं काउं पंचहिं वट्टीहिं दीवयं तह य।
फल-पुप्फ-वत्थ-गंधाइएहिं परिपूअणं कायं ॥"
"अह पुण्णाए ताए नियविहवं भाविऊण हियएणं।
हीणुत्तम-मज्झिमयं उज्जवणं होय(इ) कायव्वं ॥
पंचण्हं पुत्थाणं काऊण लिहावणं च सत्तीए।
पच्छा जिणवरबिंबे ण्हवणाईयं सुहं काउं ॥
ठविऊण पुत्थयाइं काऊण विलेवणं च वन्नेहिं।
कयपुप्फाइविहाणो देइ बलिं पंच पंचेहिं ॥"

नेउं जिणिंदभवणे पुत्थयरयणं च ठावियं पुरओ ।
दिन्नो इमो य नियमो समणीए सुद्धभावाए ॥"

—पञ्चमीमाहात्म्ये [वि. सं. १००९ वर्षे लि. जे. ता. गा. १४–१५; २०–२२]

१४. दुर्लभराजराजसभायां चैत्यवासिविजेता वसतिवासस्थापकः [वि. सं. १०८० वर्षे विद्यमानः] जिनेश्वरसूरिः—

"अन्नेसिं पवत्तीए निबंधणं होइ विहिसमारंभो ।
सो सुत्ताओ नज्जइ तं चिय लिहेमि ता पढमं ॥
जिणवयणामयसुइसंगमेण उवलद्धवत्थुसब्भावं ।
कुस्सुइनियत्तभावा भयंति जिणधम्ममेगे उ ॥
जिणवयणं साहंती साहू जं ते वि साहणसमत्था ।
वायरण–छंद–नाडय–कव्वालंकारनिम्माया ॥
छद्दरिसण–तक्कविआ कुतित्थिसिद्धंतजाणया धणियं ।
ता ताण कारणे सव्वमेव इह होइ लेहणीयं ॥
काऊण पुत्थयाइं समप्पियं सासणं कुतित्थीहिं ।
अधरिसणीयमेयं काहामि तओ य जिणधम्मे ॥

—सम्यक्त्व–पञ्चलिङ्गी–प्रकरणे [लि. ४, गा. ६१–६५]

जिने०—"वयं दूरदेशादागताः पूर्वपुरुषविरचितस्वसिद्धान्तपुस्तकानि न कानिचिदानीतानि । आनयत पूर्वपुरुषविरचितसिद्धान्तपुस्तकगण्डलकम् । × × पुस्तकगण्डलकमानीतमात्रमेव छोटितं दशवैकालिकं निर्गतम् ॥"—गणधरसार्धशतकबृहद्वृत्तौ [प. १०]

१५. वि. सं. ११२५ वर्षे जिनचन्द्रसूरिः—

"जं सत्थं जिणपवयणपरमुन्नइकारणं महत्थं च ।
वोच्छिज्जंतं दिट्ठं सुयं च तं जइ लिहावेउं ॥
सयमसमत्थो अन्नो य नत्थि जइ तल्लिहावगो कोइ ।
ता साहारणदव्वेणं तं लिहावेज्जा वुड्ढिकए ॥
तिसरं चउसरं बहुस्सरं च विहिणा लिहाविऊणं च ।
तप्पोत्थयाइं सुवियड्ढसंघट्ठाणेसु ठावेज्जा ॥
जे गहण–धारणाए पडुया ओयस्सिणो वई कुसला ।
पइभाइगुणसमेया ताण समप्पेज्ज विहिपुव्वं ॥
आहार–वसहि–वत्थाइएहि काऊणुवग्गहं ताण ।
सासणवन्ननिमित्तं कुज्जा तवायणाविहिं च ॥

अद्धरिसणीयमन्नेसिं सासणं कयमिणं कुणंतेणं ।
थिरया नवधम्माणं चरणगुणाणं विसुद्धी य ॥
अव्वोच्छित्ती जिणसासणस्स भव्वाणुकंपणं अभयं ।
सत्ताण य ता एत्थं पयट्टियव्वं जहासत्ति ॥"
—संवेगरङ्गशालायाम् [पुस्तकद्वारे गा. ३२–३८]

१६. 'सहस्तन्यस्तवादस्थलपुस्तिकाः सूराचार्यप्रमृतिचतुरशीतिसङ्ख्यचैत्यवास्याचार्याः' इति गणधरसार्धशतकबृहद्वृत्तौ[पृ. ५] सूचितो विक्रमीयैकादशशताब्द्यां दुर्लभराजराजसभायां वादे चैत्यवासिपक्षप्रमुखोऽथवा प्रभावकचरित(शृङ्ग १८)प्रबन्धवर्णितो द्विसन्धानमहाकाव्यकर्ता गूर्जरेश्वरभीमदेवमातुलसुतः सन्मानितो मालवेशभोजदेवसभाविजेता द्रोणाचार्यभ्रातृजस्तत्पट्टधरश्च सूराचार्यः—

"तर्क–व्याकरणाद्या विद्या न भवन्ति धर्मशास्त्राणि ।
निगदन्त्यविदितजिनमतमिति जडमतयो जनाः केऽपि ॥
मिथ्यादृष्टिश्रुतमपि सद्दृष्टिपरिग्रहात् समीचीनम् ।
किं काञ्चनं न कस्य रसानुविद्धं भवति ताम्रम्? ॥
व्याकरणालङ्कार–च्छन्दः–प्रमुखं जिनोदितं मुख्यम् ।
सुगतादिमतमपि स्यात् स्यादङ्कं स्वमतमकलङ्कम् ॥
मुनिमतमपि विज्ञातं न पातकं ननु विरक्तचित्तानाम् ।
यत् सर्वं ज्ञातव्यं कर्तव्यं न त्वकर्तव्यम् ॥
विज्ञाय किमपि हेयं किञ्चिदुपादेयमपरमपि ह्यम् ।
तन्निखिलं खलु लेख्यं ज्ञेयं सर्वज्ञमतविज्ञैः ॥
ये लेखयन्ति सकलं सुधियोऽनुयोगं शब्दानुशासनमशेषमलङ्कृतीश्च ।
छन्दांसि शास्त्रमपरं च परोपकारसम्पादनैकनिपुणाः पुरुषोत्तमास्ते ॥
किं किं तैर्न कृतं न किं विवपितं दानं प्रदत्तं न किम्?
का वाऽऽपन्न निवारिता तनुमतां मोहार्णवे मज्जताम्? ।
नो पुण्यं किमुपार्जितं किमु यशस्तारं न विस्तारितं
सत्कल्याणकलापकारणमिदं यैः शासनं लेखितम् ॥
—दानादिप्रकरणे [पञ्चमावसरे श्लो. ८५, ८८, ९१–९५]

१७. "इह किल कलिकाले चण्डपाखण्डिकीर्णे व्यपगतजिनचन्द्रे केवलज्ञानहीने ।
कथमिव तनुभाजां सम्भवेद् वस्तुतत्त्वावगम इह यदि स्यान्नागमः श्रीजिनानाम् ॥
जिनमतविषयाणां पुस्तकानां सवित्तैरतिशयरुचिराणां लेखनं कारयेद् यः ।
प्रथयति महिमानं वस्त्रपूजादिरम्यं सुगुरु–समयभक्तिर्मानवो माननीयः ॥"

२४. (श्रमण्यः)

(श्राविकाः)

Gaekwad's Oriental Series

CATALOGUE OF BOOKS
1937

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA

SELECT OPINIONS

Sylvain Levi: The Gaekwad's Series is standing at the head of the many collections now published in India.

Asiatic Review, London: It is one of the best series issued in the East as regards the get up of the individual volumes as well as the able editorship of the series and separate works.

Presidential Address, Patna Session of the Oriental Conference: Work of the same class is being done in Mysore, Travancore, Kashmir, Benares, and elsewhere, but the organisation at Baroda appears to lead.

Indian Art and Letters, London: The scientific publications known as the "Oriental Series" of the Maharaja Gaekwar are known to and highly valued by scholars in all parts of the world.

Journal of the Royal Asiatic Society, London: Thanks to enlightened patronage and vigorous management the "Gaekwad's Oriental Series" is going from strength to strength.

Sir Jadunath Sarkar, Kt.: The valuable Indian histories included in the "Gaekwad's Oriental Series" will stand as an enduring monument to the enlightened liberality of the Ruler of Baroda and the wisdom of his advisers.

The Times Literary Supplement, London: These studies are a valuable addition to Western learning and reflect great credit on the editor and His Highness.

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Critical editions of unprinted and original works of Oriental Literature, edited by competent scholars, and published at the Oriental Institute, Baroda

I. BOOKS PUBLISHED.

Rs. A.

1. Kāvyamīmāṁsā: a work on poetics, by Rājaśekhara (880–920 A.D.): edited by C. D. Dalal and R. Anantakrishna Sastry, 1916. Reissued, 1924. Third edition revised and enlarged by Pandit K. S. Ramaswami Shastri of the Oriental Institute, Baroda, 1934 .. 2–0

This book has been set as a text-book by several Universities including Benares, Bombay, and Patna.

2. Naranārāyaṇānanda: a poem on the Paurānic story of Arjuna and Kṛṣṇa's rambles on Mount Girnar, by Vastupāla, Minister of King Vīradhavala of Dholka, composed between Samvat 1277 and 1287, *i.e.*, A.D. 1221 and 1231: edited by C. D. Dalal and R. Anantakrishna Sastry, 1916 .. .. .. *Out of print.*
3. Tarkasaṅgraha: a work on Philosophy (refutation of Vaiśesika theory of atomic creation) by Ānandajñāna or Ānandagiri, the famous commentators on Saṅkarācārya's Bhāṣyas, who flourished in the latter half of the 13th century: edited by T. M. Tripathi, 1917. *Out of print.*
4. Pārthaparākrama: a drama describing Arjuna's recovery of the cows of King Virāta, by Prahlādanadeva, the founder of Pālanpur and the younger brother of the Paramāra king of Chandrāvatī (a state in Mārwār), and a feudatory of the kings of Guzerat, who was a Yuvarāja in Samvat 1220 or A.D. 1164: edited by C. D. Dalal, 1917 .. .. .. *Out of print.*
5. Rāṣṭraudhavaṁśa: an historical poem (Mahākāvya) describing the history of the Bāgulas of Mayūragiri, from Rāṣṭraudha, king of Kanauj and the originator of the dynasty, to Nārāyana Shāh of Mayūragiri, by Rudra Kavi, composed in Saka 1518 or A.D. 1596: edited by Pandit Embar Krishnamacharya with Introduction by C. D. Dalal, 1917 .. .. *Out of print.*
6. Liṅgānuśāsana: on Grammar, by Vāmana, who lived between the last quarter of the 8th century and the first quarter of the 9th century: edited by C. D. Dalal, 1918 0–8
7. Vasantavilāsa: an historical poem (Mahākāvya) describing the life of Vastupāla and the history of

Guzerat, by Bālachandrasūri (from Modheraka or Modhera in Kadi Prant, Baroda State), contemporary of Vastupāla, composed after his death for his son in Samvat 1296 (A.D. 1240): edited by C. D. Dalal, 1917 1–8

8. **Rūpakaṣaṭkam**: six dramas by Vatsarāja, minister of Paramardideva of Kalinjara, who lived between the 2nd half of the 12th and the 1st quarter of 13th century: edited by C. D. Dalal, 1918 .. *Out of print.*

9. **Mohaparājaya**: an allegorical drama describing the overcoming of King Moha (Temptation), or the conversion of Kumārapāla, the Chalukya King of Guzerat, to Jainism, by Yaśahpāla, an officer of King Ajayadeva, son of Kumārapāla, who reigned from A.D. 1229 to 1232: edited by Muni Chaturvijayaji with Introduction and Appendices by C. D. Dalal, 1918 .. 2–0

10. **Hammīramadamardana**: a drama glorifying the two brothers, Vastupāla and Tejahpāla, and their King Vīradhavala of Dholka, by *Jayasimhasūri, pupil of Vīrasūri*, and an Ācārya of the temple of Munisuvrata at Broach, composed between Samvat 1276 and 1286 or A.D. 1220 and 1239: edited by C. D. Dalal, 1920 .. 2–0

11. **Udayasundarīkathā**: a romance (Campū, in prose and poetry) by Soḍḍhala, a contemporary of and patronised by the three brothers, Chchittarāja, Nāgārjuna, and Mummunirāja, successive rulers of Konkan, composed between A.D. 1026 and 1050: edited by C. D. Dalal and Pandit Embar Krishnamacharya, 1920 .. 2–4

12. **Mahāvidyāviḍambana**: a work on Nyāya Philosophy, by Bhaṭṭa Vādīndra who lived about A.D. 1210 to 1274: edited by M. R. Telang, 1920 2–8

13. **Prācīnagurjarakāvysaṅgraha**: a collection of old Guzerati poems dating from 12th to 15th centuries A.D.: edited by C. D. Dalal, 1920 2–4

14. **Kumārapālapratibodha**: a biographical work in Prākṛta, by Somaprabhāchārya, composed in Samvat 1241 or A.D. 1195: edited by Muni Jinavijayaji, 1920 7–8

15. **Gaṇakārikā**: a work on Philosophy (Pāśupata School), by Bhāsarvajña who lived in the 2nd half of the 10th century: edited by C. D. Dalal, 1921 1–4

16. **Saṅgītamakaranda**: a work on Music, by Nārada: edited by M. R. Telang, 1920 2–0

17. **Kavīndrācārya List**: list of Sanskrit works in the collection of Kavīndrācārya, a Benares Pandit (1656 A.D.): edited by R. Anantakrishna Shastry, with a foreword by Dr. Ganganatha Jha, 1921 0–12

18. **Vārāhagṛhyasūtra**: Vedic ritual (domestic) of the Yajurveda: edited by Dr. R. Shamasastry, 1920 .. 0–10

19. **Lekhapaddhati**: a collection of models of state and private documents, dating from 8th to 15th centuries A.D.:

Rs. A

edited by C. D. Dalal and G. K. Shrigondekar, 1925 2-0

20. **Bhavişayattakahā or Pañcamīkahā:** a romance in Apabhraṁśa language, by Dhanapāla (*circa* 12th century): edited by C. D. Dalal and Dr. P. D. Gune, 1923 6-0

21. **A Descriptive Catalogue of the Palm-leaf and Important Paper MSS. in the Bhandars at Jessalmere,** compiled by C. D. Dalal and edited by Pandit L. B. Gandhi, 1923 3-4

22. *Paraśurāmakalpasūtra*: a work on Tantra, with commentary by Rāmeśvara: edited by A. Mahadeva Sastry, B.A., 1923 .. .. *Out of print.*

23. **Nityotsava**: a supplement to the Paraśurāmakalpasūtra by Umānandanātha: edited by A. Mahadeva Sastry, B.A., 1923. Second revised edition by Swami Trivikrama Tirtha, 1930 5-0

24. **Tantrarahasya**: a work on the Prābhākara School of Pūrvamīmāṁsā, by Rāmānujācārya: edited by Dr. R. Shamasastry, 1923 .. .. *Out of print.*

25, 32. **Samarāṅgaṇa**: a work on architecture, town-planning, and engineering, by king Bhoja of Dhara (11th century): edited by Mahamahopadhyaya T. Gaṇapati Shastri, Ph.D. Illustrated. 2 vols., 1924-1925 10-0

26, 41. **Sādhanamālā**: a Buddhist Tāntric text of rituals, dated 1165 A.D., consisting of 312 small works, composed by distinguished writers: edited by Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D. Illustrated. 2 vols., 1925-1928 14-0

27. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Central Library, Baroda**: compiled by G. K. Shrigondekar, M.A., and K. S. Ramaswami Shastri, with a Preface by B. Bhattacharyya, Ph.D., in 12 vols., vol. I (Veda, Vedalakṣana, and Upaniṣads), 1925 6-0

28. **Mānasollāsa or Abhilaṣitārthacintāmaṇi**: an encyclopædic work treating of one hundred different topics connected with the Royal household and the Royal court, by Someśvaradeva, a Chalukya king of the 12th century: edited by G. K. Shrigondekar, M.A., 3 vols., vol. I, 1925 2-12

29. **Nalavilāsa**: a drama by Rāmachandrasūri, pupil of Hemachandrasūri, describing the Paurānika story of Nala and Damayantī: edited by G. K. Shrigondekar, M.A., and L. B. Gandhi, 1926 2-4

30, 31. **Tattvasaṅgraha**: a Buddhist philosophical work of the 8th century, by Sāntarakṣita, a Professor at Nālandā with Pañjikā (commentary) by his disciple Kamalaśīla, also a Professor at Nālandā: edited by Pandit Embar Kris[illegible] with a Foreword by B. Bhattacharyya, [illegible] 2 vols., 1926 ..

Rs. A.

33, 34. Mirat-i-Ahmadi: by Ali Mahammad Khan, the last Moghul Dewan of Gujarat: edited in the original Persian by Syed Nawab Ali, M.A., Professor of Persian, Baroda College, 2 vols., illustrated, 1926–1928 .. 19–8

35. Mānavagṛhyasūtra: a work on Vedic ritual (domestic) of the Yajurveda with the Bhāṣya of Aṣṭāvakra: edited with an introduction in Sanskrit by Pandit Rāmakrishna Harshaji Śāstri, with a Preface by Prof. B. C. Lele, 1926 5–0

36, 68. Nāṭyaśāstra: of Bharata with the commentary of Abhinavagupta of Kashmir: edited by M. Ramakrishna Kavi, M.A., 4 vols., vol. I, illustrated, 1926, vol. II, 1934 11–0
Vol. I (*out of print*).

37. Apabhraṁśakāvyatrayī: consisting of three works, the Carcarī, Upadeśarasāyana, and Kālasvarūpakulaka, by Jinadatta Sūri (12th century) with commentaries: edited with an elaborate introduction in Sanskrit by L. B. Gandhi, 1927 4–0

38. Nyāyapraveśa, Part I (Sanskrit Text): on Buddhist Logic of Diṅnāga, with commentaries of Haribhadra Sūri and Pārśvadeva: edited by Principal A. B. Dhruva, M.A., LL.B., Pro-Vice-Chancellor, Hindu University, Benares, 1930 4–0

39. Nyāyapraveśa, Part II (Tibetan Text): edited with introduction, notes, appendices, etc., by Pandit Vidhusekhara Bhattacharyya, Principal, Vidyabhavana, Visvabharati, 1927 1–8

40. Advayavajrasaṅgraha: consisting of twenty short works on Buddhist philosophy by Advayavajra, a Buddhist savant belonging to the 11th century A.D., edited by Mahāmahopādhyāya Dr. Haraprasad Sastri, M.A., C.I.E., Hon. D.Litt., 1927 2–0

42, 60. Kalpadrukośa: standard work on Sanskrit Lexicography, by Keśava: edited with an elaborate introduction by the late Pandit Ramavatara Sharma, Sahityacharya, M.A., of Patna and index by Pandit Shrikant Sharma, 2 vols., vol. I (text), vol. II (index), 1928–1932 14–0

43. Mirat-i-Ahmadi Supplement: by Ali Muhammad Khan. Translated into English from the original Persian by Mr. C. N. Seddon, I.C.S. (*retired*), and Prof. Syed Nawab Ali, M.A. Illustrated. Corrected reissue, 1928 6–8

44. Two Vajrayāna Works: comprising Prajñopāyaviniścayasiddhi of Anaṅgavajra and Jñānasiddhi of Indrabhūti—two important works belonging to the little known Tantra school of Buddhism (8th century A.D.): edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1929 .. 3–0

45. Bhāvaprakāśana: of Śāradātanaya, a comprehensive work on Dramaturgy and Rasa, belonging to A.D. 1175–1250; edited by His Holiness Yadugiri Yatiraja Swami, Melkot, and K. S. Ramaswami Sastri, Oriental Institute, Baroda, 1929 7–0

Rs A.

46. **Rāmacarita**: of Abhinanda, Court poet of Hāravarṣa probably the same as Devapāla of the Pāla Dynasty of Bengal (cir. 9th century A.D.): edited by K. S. Ramaswami Sastri, 1929 7-8

47. **Nañjarājayaśobhūṣaṇa**; by Nṛsiṁhakavi *alias* Abhinava Kalidāsa, a work on Sanskrit Poetics and relates to the glorification of Nañjarāja, son of Vīrabhūpa of Mysore: edited by Pandit E. Krishnamacharya, 1930 5-0

48. **Nāṭyadarpaṇa**: on dramaturgy, by Rāmacandra Sūri with his own commentary: edited by Pandit L B. Gandhi and G. K. Shrigondekar, M.A. 2 vols., vol. I, 1929 4-8

49. **Pre-Diṅnāga Buddhist Texts on Logic from Chinese Sources**: containing the English translation of *Śataśāstra* of Āryadeva, Tibetan text and English translation of *Vigraha-vyāvartanī* of Nāgārjuna and the re-translation into Sanskrit from Chinese of *Upāyahṛdaya* and *Tarkaśāstra*: edited by Prof. Giuseppe Tucci, 1930 9-0

50. **Mirat-i-Ahmadi Supplement**: Persian text giving an account of Guzerat, by *Ali Muhammad Khan*. edited by Syed Nawab Ali, M.A., Principal, Bahauddin College, Junagadh, 1930 6-0

51, 77. **Triṣaṣṭiśalākāpuruṣacaritra**: *of Hemacandra, translated into English with copious notes by Dr. Helen M. Johnson of Osceola, Missouri, U.S.A.* 4 vols., vol. I (Ādīśvaracaritra), illustrated, 1931, vol. II, 1937 (*shortly*) 15-0

52. **Daṇḍaviveka**: a comprehensive Penal Code of the ancient Hindus by Vardhamāna of the 15th century A.D.: edited by Mahamahopadhyaya Kamala Kṛṣṇa Smṛtitīrtha, 1931 8-8

53. **Tathāgataguhyaka or Guhyasamāja**: the earliest and the most authoritative work of the Tantra School of the Buddhists (3rd century A.D.): edited by B Bhattacharyya, Ph.D., 1931 4-4

54. **Jayākhyasaṁhitā**: an authoritative Pāñcarātra work of the 5th century A.D., highly respected by the South Indian Vaisnavas: edited by Pandit E. Krishnamacharyya of Vadtal, with one illustration in nine colours and a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1931 .. 12-0

55. **Kāvyālaṅkārasārasaṁgraha**: of Udbhata with the commentary, probably the same as *Udbhataviveka of Rājānaka Tilaka (11th century A.D.)*: edited by K. S. Ramaswami Sastri, 1931 2-0

56. **Pārānanda Sūtra**: *an ancient Tāntric work of the Hindus in Sūtra form giving details of many practices and rites of a new School of Tantra*: edited by Swami Trivikrama Tirtha with a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1931 3-0

57, 69. **Ahsan-ut-Tawarikh**: history of the Safawi Period of Persian History, 15th and 16th centuries, by Hasan-i-Rumlu: edited by C. N. Seddon, I.C.S. (retired), Reader in Persian and Marathi, University of Oxford. 2 vols. (Persian text and translation in English). 1932-34 19-8

58. **Padmānanda Mahākāvya**: giving the life history of Ṛṣabhadeva, the first Tīrthaṅkara of the Jainas, by Amarachandra Kavi of the 13th century: edited by H. R. Kapadia, M.A., 1932 14-0

59. **Śabdaratnasamanvaya**: an interesting lexicon of the Nānārtha class in Sanskrit compiled by the Maratha King Sahaji of Tanjore: edited by Pandit Vitthala Sastri, Sanskrit Pathasala, Baroda, with a Foreword by B. Bhattacharyya, Ph.D., 1932 11-0

61. **Śaktisaṅgama Tantra**: a voluminous compendium of the Hindu Tantra comprising four books on Kālī, Tārā, Sundarī and Chhinnamastā: edited by B. Bhattacharyya, M.A., Ph.D., 4 vols., vol. I, Kālīkhaṇḍa, 1932 2-8

62. **Prajñāpāramitās**: commentaries on the Prajñāpāramitā, a Buddhist philosophical work, edited by Giuseppe Tucci, Member, Italian Academy, 2 vols., vol. I, 1932 12-0

63. **Tarikh-i-Mubarakhshahi**: an authentic and contemporary account of the kings of the Saiyyid Dynasty of Delhi: translated into English from original Persian by Kamal Krishna Basu, M.A., Professor, T.N.J. College, Bhagalpur, with a Foreword by Sir Jadunath Sarkar, Kt., 1932 7-8

64. **Siddhāntabindu**: on Vedānta philosophy, by Madhusūdana Sarasvatī with commentary of Puruṣottama: edited by P. C. Divanji, M.A., LL.M., 1933 .. 11-0

65. **Iṣṭasiddhi**: on Vedānta philosophy, by Vimuktātmā, disciple of Avyayātmā, with the author's own commentary: edited by M. Hiriyanna, M.A., Retired Professor of Sanskrit, Maharaja's College, Mysore, 1933 .. 14-0

66, 70, 73. **Shabara-Bhāṣya**: on the Mīmāṁsā Sūtras of Jaimini: Translated into English by Mahāmahopādhyāya Dr. Ganganath Jha, M.A., D.Litt., etc., Vice-Chancellor, University of Allahabad, in 3 vols., 1933–1936 48-0

67. **Sanskrit Texts from Bali**: comprising a large number of Hindu and Buddhist ritualistic, religious and other texts recovered from the islands of Java and Bali with comparisons: edited by Professor Sylvain Levi, 1933 3-8

71. **Nārāyaṇa Śataka**: a devotional poem of high literary merit by Vidyākara with the commentary of Pītāmbara: edited by Pandit Shrikant Sharma, 1935 2-0

Rs. A.

72. **Rājadharma-Kaustubha**: an elaborate Smṛti work on Rājadharma, Rājanīti and the requirements of kings, by Anantadeva: edited by the late Mahamahopadhyaya Kamala Krishna Smṛtitīrtha, 1935 10-0

74. **Portuguese Vocables in Asiatic Languages**: translated into English from Portuguese by Prof. A X. Soares, M.A., LL.B., Baroda College, Baroda, 1936 .. 12-0

75. **Nāyakaratna**: a commentary on the Nyāyaratnamālā of Pārthasārathi Miśra by Rāmānuja of the Prābhākara School: edited by K. S. Ramaswami Sastri of the Oriental Institute, Baroda, 1937 4-8

76. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Jain Bhandars at Pattan**: edited from the notes of the late Mr C. D. Dalal, M.A, by L B. Gandhi, 2 vols, vol I, 1937 8-0

II. BOOKS IN THE PRESS.

1. **Nāṭyaśāstra**: edited by M. Ramakrishna Kavi, 4 vols., vol. III.
2. **Mānasollāsa** or Abhilaṣitārthacintāmaṇi, edited by G K *Shrigondekar, M.A, 3 vols., vol II.*
3. **Alaṁkāramahodadhi**: a famous work on Sanskrit Poetics composed by Narendraprabha Sūri at the request of Minister Vastupāla in 1226 A D: edited by *Lalchandra B. Gandhi of the Oriental Institute, Baroda.*
4. **Sūktimuktāvalī**: a well-known Sanskrit work on Anthology, of Jalhana, a contemporary of King Kṛṣṇa of the Northern Yādava Dynasty (A D 1247) edited by Pandit E Krishnamacharya, Sanskrit Pāthaśālā Vadtal.
5. **Gaṇitatilaka**: *of Śrīpati with the commentary of Simhatilaka, a non-Jain work on Arithmetic with a Jain commentary*: edited by H R Kapadia, M.A.
6. **Dvādaśāranayacakra**: an ancient polemical treatise giving a *résumé of the different philosophical systems with a refutation of the same from the Jain standpoint* by Mallavādi Suri with a commentary by Simhasuri Gani: edited by Muni Caturvijayaji
7. **Haṁsa-vilāsa**: *of Haṁsa Bhikṣu: forms an elaborate defence of the various mystic practices and worship* edited by Swami Trivikrama Tirtha.
8. **Tattvasaṅgraha**: *of Śāntarakṣita with the commentary of Kamalaśīla: translated into English by Mahamahopadhyaya Dr. Ganganath Jha*
9. **Kṛtyakalpataru**: *of Lakṣmīdhara, minister of King Govindachandra of Kanauj: edited by Principal K. V Rangaswami Aiyangar, Hindu University, Benares.*

Rs. A.

10. **Bṛhaspati Smṛti**, being a reconstructed text of the now lost work of Bṛhaspati: edited by Principal K. V. Rangaswami Aiyangar, Hindu University, Benares.

III. BOOKS UNDER PREPARATION.

1. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Oriental Institute, Baroda**: compiled by the Library staff, 12 vols., vol. II (Śrauta, Dharma, and Gṛhya Sūtras).

2. **Prajñāpāramitās**: commentaries on the Prajñāpāramitā, a Buddhist philosophical work: edited by Prof. Giuseppe Tucci, 2 vols., vol. II.

3. **Śaktisaṅgama Tantra**: comprising four books on Kāli, Tārā, Sundarī, and Chhinnamastā: edited by B. Bhattacharyya, Ph.D., 4 vols., vols. II–IV.

4. **Nāṭyadarpaṇa**: introduction in Sanskrit giving an account of the antiquity and usefulness of the Indian drama, the different theories on Rasa, and an examination of the problems raised by the text, by L. B. Gandhi, 2 vols., vol. II.

5. **Gurjararāsāvalī**: a collection of several old Gujarati Rāsas: edited by Messrs. B. K. Thakore, M. D. Desai, and M. C. Modi.

6. **Paraśurāma-Kalpasūtra**: an important work on Tantra with the commentary of Rāmesvara: second revised edition by Swami Trivikrama Tirtha.

7. **Tarkabhāṣā**: a work on Buddhist Logic, by Mokṣākara Gupta of the Jagaddala monastery: edited with a Sanskrit commentary by Pandit Embar Krishnamacharya of Vadtal.

8. **Mādhavānala-Kāmakandalā**: a romance in old Western Rajasthani by Gaṇapati, a Kāyastha from Amod: edited by M. R. Majumdar, M.A., LL.B.

9. **A Descriptive Catalogue of MSS. in the Oriental Institute, Baroda**: compiled by the Library staff, 12 vols., vol. III (Smṛti MSS.).

10. **An Alphabetical List of MSS. in the Oriental Institute, Baroda**: compiled from the existing card catalogue by the Superintendent, Printed Section.

11. **Nītikalpataru**: the famous Nīti work of Kṣemendra: edited by Sardar K. M. Panikkar, M.A., of Patiala.

12. **Chhakkammuvaeso**: an Apabhramsa work of the Jains containing didactic religious teachings: edited by L. B. Gandhi, Jain Pandit.

Rs. A.

13. **Saṁrāṭ Siddhānta**: the well-known work on Astronomy of Jagannatha Pandit: critically edited with numerous diagrams by Pandit Kedar Nath, Rajjyotiṣi, Jaipur.

14. **Vimalaprabhā**: *the famous commentary on the Kālacakra Tantra and the most important work of the Kālacakra School of the Buddhists: edited with comparisons of the Tibetan and Chinese versions by Giuseppe Tucci of the Italian Academy.*

15. **Niṣpannayogāmbara Tantra**: describing a large number of maṇḍalas or magic circles and numerous deities: edited by B. Bhattacharyya

16. **Basatin-i-Salatin**: a contemporary account of the Sultans of Bijapur: translated into English by M A. Kazi of the Baroda College and B. Bhattacharyya.

17. **Madana Mahārnava**: a Smṛti work principally dealing with the doctrine of Karmavipāka composed during the reign of Māndhātā son of Madanapāla: edited by Embar Krishnamacharya.

18. **Triṣaṣṭiśalākāpuruṣacaritra**: of Hemacandra: translated into English by Dr. Helen Johnson, 4 vols, vols. III-IV.

For further particulars please communicate with—

THE DIRECTOR,
Oriental Institute, Baroda.

THE GAEKWAD'S STUDIES IN RELIGION AND PHILOSOPHY.

Rs.

1. **The Comparative Study of Religions:** [Contents: I, the sources and nature of religious truth. II, supernatural beings, good and bad. III, the soul, its nature, origin, and destiny. IV, sin and suffering, salvation and redemption. V, religious practices. VI, the emotional attitude and religious ideals]: by Alban G. Widgery, M.A., 1922 15

2. **Goods and Bads:** being the substance of a series of talks and discussions with H.H. the Maharaja Gaekwad of Baroda. [Contents: introduction. I, physical values. II, intellectual values. III, æsthetic values. IV, moral value. V, religious value. VI, the good life, its unity and attainment]: by Alban G. Widgery, M.A., 1920. (Library edition Rs. 5) 3-

3. *Immortality and other Essays:* [Contents: I, philosophy and life. II, immortality. III, morality and religion. IV, Jesus and modern culture. V, the psychology of Christian motive. VI, free Catholicism and non-Christian Religions. VII, Nietzsche and Tolstoi on Morality and Religion. VIII, Sir Oliver Lodge on science and religion. IX, the value of confessions of faith. X, the idea of resurrection. XI, religion and beauty. XII, religion and history. XIII, principles of reform in religion]: by Alban G. Widgery, M.A., 1919. (Cloth Rs. 3) 2-

4. **Confutation of Atheism:** a translation of the *Hadis-i-Halila* or the tradition of the Myrobalan Fruit: translated by Vali Mohammad Chhanganbhai Momin, 1918 .. 0-1

Conduct of Royal Servants: being a collection of verses from the Viramitrodaya with their translations in English, Gujarati, and Marathi: by B. Bhattacharyya, M.A., Ph.D. 0-

---